



GLASNIK
SRCA ISUSOVA
51
GODIŠTE SIJEČANJ - 1942 BROJ

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu * Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotićeva 33
Tiskara »Glasnik«, Za-
greb, Iven Nikolić D. I.

G. 51



BR. 1

SIJEČANJ 1942

Uprava: Zagreb I/147,
Palmotićeva 31 * Broj
čekaovnog računa 33.896
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lire —
Mađarska: 3.50 pengő

ZA SV. OCA SLUŽI SE SV. MISA

- 2. SIJEČNJA U SPLITU
- 6. SIJEČNJA U REČICAMA
- 9. SIJEČNJA U ZAGREBU
- 18. SIJEČNJA U ZAGREBU

»Glasnikov« poziv, da se do konca studenog 1941. prijave vlč. gg. svećenici, koji žele služiti u godini 1942. koju sv. Misu na nakanu Sv. Oca, kao i katolička društva i ostali članovi Apostolata Molitve, koji žele dati služiti sv. Misu na Papinu nakanu, nije bio uzaludan. Našlo se dosada 67 obećanih sv. Mise. Nije to doduše mnogo, ako se uspoređi sa nevjerojnim brojkama i manjih naroda od hrvatskoga, ali za početak je već prilično. Znak je to, da su čitatelji »Glasnika« shvatili važnost te akcije. Sada će i Hrvatska biti zastupana u albumu, u koji su popisane sve sv. Mise, koje će se kroz godinu 1942. služiti na nakanu Sv. Oca po cijelome svijetu. A taj album jest najdraži dar Sv. Ocu od svijui, što ih on prime od svoje djece o Novoj Godini, i najveća utjeha za Oca krišćanstva u ovim teškim vremenima. Jer sudbinom svijeta i naroda ne odlučuju ni puške ni topovi ni rijeke prollivene krvi, već Bog, Gospodar svijeta i zbivanja u njemu. A svemogućega Boga može svladati samo molitva, postojana, neumorna molitva. O tom je uvjeren svaki vjernik, a osobito svi članovi Apostolata Molitve, koji su se baš radi toga i udružili, da zajedničkom molitvom prileknu u pomoć sv. Crkvi u borbi vremena. A najveća i najsnažnija molitva, jest sv. Misa. Tu sam bož. Spasitelj žrtvuje sama sebe vječnome Ocu za nas i za one nakane, na koje mi dajemo služiti sv. Misu. To je eto smisao akcije sv. Mise na nakanu sv. Oca.

»Glasnik« će odsada u svakom broju objaviti na ovome mjestu dan i mje-
sto, gdje se služi u doličnom mjesecu sv. Mise na nakanu sv. Oca. To će biti
s jedne strane da se podsjetu oni, koji su obećali sv. Misu, a s druge strane
poziv i drugima, da pristupe toj apostolskoj Akciji.



Božićno Otajstvo

Ceznulo je mnogo srce,
Molili su mnogi ljudi,
Mnoge oči tražile ga,
Čekale ga mnoge grudi,
Njega, Božjeg Sina.

»O, opleti vijencem slave
Svoje čelo, pa nam pridil
Nemoj prezret uzdisaj!
Čekamo Te, Bože, sidi
S plavetnih visina!«

Sluša Gospa svijetle riječi,
Sluša pozdrav, sluša tajnu...
Gle, kroz oblak ljudskih boli
Na njezinu licu sjajnu
Božje sunce blista!

A pod srcem Majke - Djeve
U tom času zakucalo,
Kao spas i mir i sreća
Za sve ljude živjet stalo,
Srce Spasa Krista.





Blaga Gospo, ti Ga nosiš,
Blagoslove Njime rosiš,
Nad zemaljske puste strane
Spasenje i ljubav prosiš
Svoje drago Dijete.
← A kroz drhtaj djevičanstva,
Što ti sniježne grudi trese,
Osjeća se: On je s tobom!
Kroz tvoje se oči kriješe
Božje oči svele.

Oj pastiri, vjerni čuvari,
Sad se prenite!
Malo Dijete u Betlemu
Sad pohodite!
Bogu svome u jaslama
Sad se poklonite!



Betlehem je sav u ognju!
Čudna zvijezda nad njim kruži.
«Gledaj», vikne mladi pastir,
Svoju tvrdnu ruku pruži,
Goreć od veselja.
← Sveća noć je puna svijetla.
Anđeli u zboru bijelom
Pjevaju o Božjoj slavi,
Javljujući svijetu cijelom
Porod Spasitelja.

Anđeo je sjajni reko:
 U štalici dijete leži...
 Mi smo došli s hladnog polja,
 Gdje polako, mirno sniježi,
 Da ga pogledamo.
 Tu si, dakle, mali Božel →
 Tu si, sveto obećanje!
 Primi nas i primi ovo
 Naše malo, bijelo janje.
 Mi Te pozdravljamo!



I nas, Kriste, koji danas,
 U moderne dane zala,
 Dolazimo s teška posla
 Ljubiti Ti usta mala,
 Blagoslovi jadne.
 O, kako je toplo uz Te, →
 Jer nas Tvoje Srce grije!
 I u našem tvrdom srcu
 Sveta Tvoja ljubav vrije,
 Čim grijeh s duše padne.



Rodio se Bog i čovjek
 Usred štalice,
 Rumen cvijetak, dragi Sinak
 Svete Djevice
 Anđeli, čuj, pjevaju:
 »Slava Bogu na nebu...« ←





Kada zvijezda divna planu
I svoj prosu sjaj,
Kraljevi se sveti spremat stanu
U daleki kraj.

Vođ im zvijezde tajni čar
Svaki od njih nosi dar:
Nije darak sam
S njim je srca plam.



Neka, Gospo, Božje Dijele,
Što je niklo iz tvog tijela,
Blagoslovi čitav svijet
Iz jasića, sa raspela,
Iz hostije bijele!
Mi ćemo iz našeg blaga,
Ako stogod vrijedi,
Plaćati za svetu sreću,
Kuju našoj gladnoj blijedi
Božje ruke dijele.



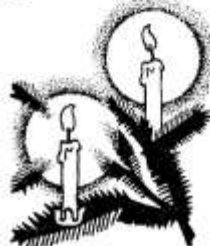
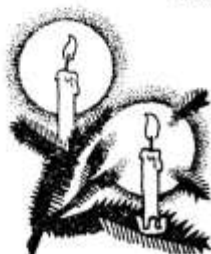
SRETAN BOŽIĆ I

BLAGOSLOVENU NOVU GODINU

ŽELI

SVIM ČITATELJIMA

»GLASNIK«



OPĆE I POSEBNE NAKANE SVETOG OCA

Molitvena nakana Apostolata Molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

NAKANE PAPINE — NAKANE ISUSOVE

Sveta Katarina Sijenska običavala je nazivati Papu »slatki Isus na zemlji«. Za nju je Papa bio vidljivi Isus, Isus među nama. I pravo je mislila i govorila. Jer to Papa i jest. Zar nije Isus sâm odredio Petra i njegove nasljednike za svoje namjesnike i vidljive zamjenike u Crkvi? On je u Petru i u Papama. Na Petru-Stijeni, na Papama, Isus je udario temelje svojoj Crkvi. »Ti si Petar, to jest Stijena, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata je paklena ne će nadvladati« (Mat. 16, 18). A sv. Pavao piše: »Jer temelja drugoga ne može nitko postaviti, osim onoga, koji je postavljen, a taj je Isus Krist« (1. Kor. 3, 11). Isus je dakle u Papama stijena, temelj Crkve svoje.

Petru i Papama predao je Isus svu svoju učiteljsku, svećeničku i kraljevsku vlast nad Crkvom. »I tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga. Pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima; i što god razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima« (Mat. 16, 13).

Papa (poslije smrti Petrove) vrši ulogu Dobroga Pastira (Iv. 10, 11.—16.) »Kaže mu Isus: Pasi janjce moje. Pasi ovce moje« (Iv. 21, 15, 17).

Dvadeset vjekova Crkve svjedoci su, da su Pape neprevarljivi učitelji istine Kristova evanđelja. »I vrata je paklena ne će nadvladati« (Mat. 16, 28). »Šimune, Šimune, evo sotona zatraži, da vas reše kao pšenicu, ali ja sam se molio za tebe, da vjera tvoja ne oslabi, i ti obrativši se utvrdi braću svoju« (Luk. 22, 31). Hoće li ikada riječi Isusove zatajiti? Nikada. Jer je Isus u Papama. A Isus je »Put, Istina i Život.«

»Nebo će i zemlja proći, ali moje riječi ne će proći« (Mat. 24, 35).

Isus je dakle u Papi: Temelj, Učitelj, Veliki svećenik, kralj, Pastir svoje Crkve. Božja je volja, da u Papi gledamo samoga Isusa, slijedimo Isusa, ljubimo Isusa. Interesi Papini, njegove opće i posebne nakane jesu interesi i nakane Isusove.

PAPA IMA MNOGE I VEOMA VAŽNE NAKANE

Isus daje svome zamjeniku sve potrebne milosti, da ga može dostojno zastupati. Rasvjetljuje mu pamet, da može upoznati sve važnije potrebe svojih vjernika. Ulijeva mu u srce želje i ljubav Dobroga Pastira, da se kao zajednički otac skrbi za svu svoju djecu. Čujte, što piše veliki muž Tertulijan početkom trećega vijeka: »Nitko nam poslije Boga nije toliko Otac, kao što je Papa. Jer ako nazivamo ocem onoga, koji nam je dao tjelesni život, tim više Papu, od koga

nam je duhovni život. Jer bez njega nema ni milosti, ni sakramenta, ni svećeništva. Dakle bez njega nema nam spasa; po njemu i u njemu živimo božanskim životom, idemo prema našoj posljednjoj svrsi, po njemu smo u Crkvi Kristovoj.« Zato je naravno, da Namjesnika Isusova zovemo »Papa«, što znači Otac. On je za nas uistinu Sveti Otac zemaljski, a Bog nebeski. Papa je uvijek i bio pravi Otac svojoj duhovnoj djeci. Njemu su na srcu sve njihove vremenite i duhovne potrebe.

Preko četiri stotine milijuna vjernika, rasijanih po kugli zemaljskoj, njegova su duhovna djeca. Papi su poznate sve njihove životne prilike, poteškoće i boli. Svake treće godine dolaze u Rim biskupi cijelog svijeta. Svaki biskup izvještuje potanko sv. Oca o prilikama svoje biskupije i o potrebama vjernika. Tako je Papa najbolje informiran o svim znamenitijim događajima svijeta. Njemu je dobro poznato ne samo vjersko stanje, nego također i socijalne i političke i kulturne prilike u svakoj državi i narodu.

A gdje su k tomu svi oni pismeni izvještaji, pisma, molbe, što ih Papa dnevno prima sa svih strana svijeta?

Pišu mu vladari, znamenite ličnosti, na njega se obraćaju i pomoć traže siromasi... Svakog dana dolaze k Papi brojne osobe i skupine u audijenciju. — Jedni očekuju od Pape savjeta u teškim pitanjima, drugi opet njegovu snažnu riječ proti sili i nepravdi, očinsku utjehu i obodrenje oni, koji nevino trpe... Možemo reći: cijeli svijet upire oči u Papu. Je li onda čudo, da sv. Otac ima mnoge i premnoge nakane, opće i posebne? Opće, što se tiču cijele Crkve ili svijeta, posebne za pojedina važna pitanja, pojedine narode, biskupije. A sve su te nakane zaista važne, neke upravo sudbonosne za čovječanstvo.

IZVOR JAKOSTI SV. OCA

Kako može sv. Otac sve to svladati? Kako ga ne shrvaju tolike brige i poslovi? Nas naše silne teškoće lako zbune i žaloste. Po našem sudu morao bi sv. Otac izgledati tmuran, zabrinut, polišten, žalostan, shrvan. A ipak sv. Otac ostaje miran i siguran. Odakle to njemu? Dolazi to odatle, što Papa osjeća, da nije nikada sâm. Uz njega je Krist, uz njega su milijuni njegovih dobrih vjernika. Živa vjera u Providnost Oca nebeskoga podržava njegov mir, Bog ravna svijetom, narodima i pojedincima. On se osjeća u sigurnim rukama Svevišnjega. Papa zna, »da onima, koji ljube Boga, sve zajedno pomaže na dobro« (Rim. 8, 28).

Ali sv. Otac je također svijestan, da Bog traži njegovu i našu suradnju. Treba naime raditi, kao da sve ovisi o nama samima. Krist upravlja Crkvom, ali preko Pape i preko naše molitve. Zato je neizreciva utjeha Papina, kad znade, da 35 milijuna članova Apostolata Molitve i ostali dobri katolici dižu dnevno svoje ruke i srca Bogu, i mole se skupa s njima na njegove nakane. Kao što su Mojsiju za vrijeme borbe podržavali ruke na molitvu, tako i mi ruke sv. Oca podržavamo svojim molitvama. Kad bismo mi popustili, klonule bi i njegove ruke.

Molitva i pokora odlučuju događajima svijeta, a ne vojskovođe i vladari. Oni su samo sredstvo u rukama Božjim. Bog preko njih provada svoje ciljeve.

Molitva i pokora su najjače sredstvo zadovoljštine.

Prema tome kako i koliko se molimo, tako će nam i biti. »Kako Te častimo, tako nas pohađaj!« Jedan čovjek molitve više utječe na razvoj događaja u svijetu, nego jedan rat, pa bio on i svjetski. To i jest svrha Apostolata Molitve: Moliti, raditi, boriti se i trpiti za Crkvu i Papu. Uvjereni smo, da će po našim molitvama Krist upraviti na dobro svoju Crkvu preko svoga Namjesnika.

Neka je dnevno ovoga mjeseca na našim usnama strjelovita molitvica: »Srce Isusovo, usliši nakane svojega Namjesnika!« Molimo sa Crkvom: »Svemogućí, vječni Bože, smiluj se slugi svomemu Papi našem Piju i upravi ga po svojoj milosti na put spasenja vječnoga, da s pomoću tvojom ono, što je tebi ugodno, želi i svom jakošću izvrši. Po Kristu, Gospodinu našem.«

Božidar Sentić D. I.

POVIJEST NAŠEGA OTKUPLJENJA

Jaslice!... Koja golema radost struji našim srcem, kad se okupljamo oko božićnog drvca i dragih jaslíca! Mila radost. Puna radost. Radost do suza... uz božansko Čedo i Majku mu Djevicu. Kraj njih je sv. Josip, brižni čuvar i hranitelj sv. Obitelji. Čuvar je i hranitelj. Poočim je. Nije otac. Otac vjekuje na nebesima. — Molimo svete osobe, da usavrše i učvrste misli, koje nam uz jaslíce kao same od sebe naviru.

RIJEČ BOŽJA

Od iskona, gdje još nema ni svijeta ni vremena nit ikakvog stvorenja, od vijek vjekova, Otac vječni zrije sebe, sebe samoga: svoj božanski um i sve mu čare i bogatstvo i svu mu dubinu neiscrplive mudrosti. On misli. Ta punina božanske mudrosti, punina misli rađa se od Boga, iz Boga, u Bogu samome. Bog je rađa od sebe, iz sebe, u sebi samome. — Hoće li čovjek da nešto misli i smisli, treba da ga na to potakne od izvana kakva bajna ljepota, zvonka jeka tuđe riječi, slika ili zamisao tuđeg duha i uma i slično. Bog ne treba vanjskog poticaja. Iz sebe, iz nutarnjosti ko munjom obasjanog vlastitog si bića, iz punog plama praiskonskog vlastitog si svijetla, iz valovlja vječne svoje gibivosti i radinosti rađa Bog svoju misao — Čedo svoga uma, Sina svoje ljubavi, »Jedinorođenoga, Svijetlo od Svijetla, Boga pravoga od Boga pravoga«.

Izraženu misao zovemo riječ. Božja misao izražena drugom božanskom osobom jest Riječ Božja. Vječna Riječ Oca vječnoga.



Slikao B. Gozzoli

*Andeoske brojne čete — Svak Tvoj prate dah.
S Božje Tvoje moći sveto — Zadržati ih strah.*

Bitno s njim sjedinjena. »U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše kod Boga i Bog bijaše Riječ. Ta bijaše na početku kod Boga«.

Tko da shvati neispitljivog Boga i njegove dubine!

RIJEČ TIJELOM POSTADE

»I ušavši Anđeo k njoj reče: Zdravo milosti puna, Gospodin s tobom, blagoslovljena ti među ženama. Čuvši ona te riječi, uplašila se i mislijaše, kakav bi to bio pozdrav. I reče joj Anđeo: Ne boj se, Marijo, jer si našla milost u Boga. Evo ćeš začeti i roditi Sina i dat ćeš mu ime Isus; on će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega... i kraljevat će... i kraljevstvu njegovu ne će biti kraja. A Marija reče: Kako će to biti, kad ja ne znam muža? I progovori Anđeo: Duh Sveti sići će na tebe, i sila Svevišnjega osjenit će te; zato će se i sveto, što ćeš roditi, zvat Sinom Božjim... A Marija reče: Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj.« (Lk. I. 23—38).

U taj svečani čas, dok Marija govoraše svoj »neka bude«, zraka Boga, Sin vječnosti otkinu se od nebeskih visina i bljesnu na zemlju. U taj najsvečaniji čas povjesnice čovječanstva stvaralačka sila Svevišnjega probudi pod djevičanskim srcem ponizne Službenice tajanstveni život. Život božanske i čovječanske naravi u jednoj

osobi Gospodina Isusa Krista. Čudo se spusti u krilo Djevičino... nevidljivo... tiho... ko duboka tajna srca. »Riječ tijelom postade«! (Iv. I. 14.). Sin Božji posta čovjekom!

Poklonimo se nedokučivom otajstvu! Poklonimo se milosrdnoj Božjoj ljubavi!

SVETOHRANIŠTE RIJEČI BOŽJE

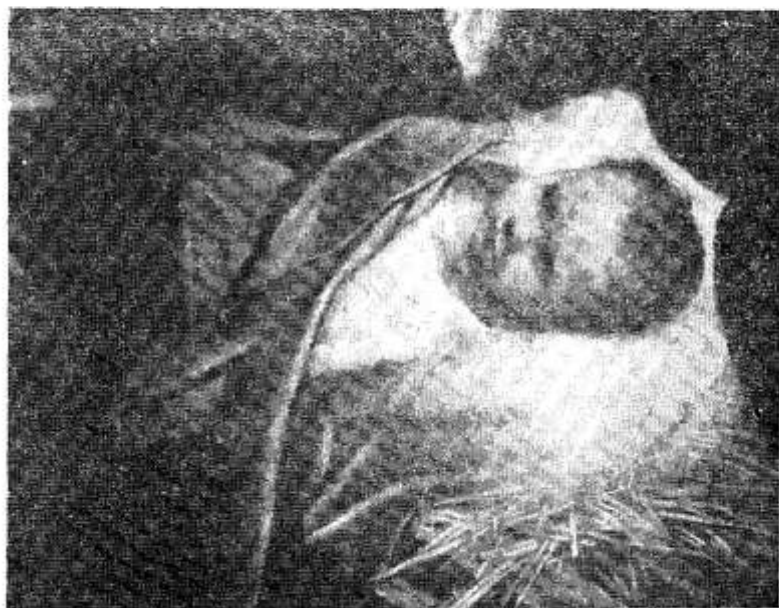
Sva lijepa i bez ljage jest ona, kojom tek sada potpuno zacvjeta ljepota, gdje

»Duh Sveti do nje hrli,
Sjen baca na taj lijer;
Ko majku Sin je grli,
A Otac kano kćer!«

Tišina je u Djevičinom srcu...

Zaronjena u Boga ona je crkva Isusa Krista. Ona je prvo općinsivo svetih. Ona, najveća i najčišća u čelama otkupljenim krvlju Sina Božjega i njenog. Besmrtna Crkva je eto zasađena, proklijala. A rasti će do konca vremena, do u kraljevstvo vječnih vjekova. Tako divna i veličanstvena i sjajna nije Crkva Kristova nikad poslije bila. Bez ljage pred licem svoga Osnivača.

*O Ti, drago Janje Božje — U toj hladnoj štalici.
Kako držeš, kako plačeš — Ležeći na slamici!*



Slikao F. Baroccio

Pa je li čudo, da najplemenitije i najčišće duše baš ovo otajstvo počesto duhom traže i zadržano promatraju! Jedna anđeoska narav Fra Angelika nije se mogla umoriti slikajući baš ovo čudo milosti. Kao da mu se uvijek dalje i dalje razotkrivalo.

Sva lijepa i bez ljage zaronila je u golemo čudo milosti. Iščekuje Sina Božjega i svoga.

Pripravimo i mi u svom srcu stan Sinu Djevičinu.

BOG U JASLAMA

»Veseli se, Majko Božja, puna milosti!
Veseli se i raduj se, rajska svjetlosti!
Jer si noćas porodila,
Bijelim mlijekom zadojila
Boga malena.«

Opet je Bog među ljudima. Vidljiv u ljudskoj prilici. Raj se opet otvorio...

Ponoć... Tiha... Tamna... Sve je u zagrljaju dubokog sna. Tišina... Tek što zvijezde lagano drhću, ko da straže nad zaspalom zemljom, a svjetlost im pline u tamnu noć. I jeruzalemski mogućnici spavaju. Nemirno doduše, ali spavaju. Ni ne slufu, da će baš noćas, pravo u ponoć, izbiti veliki Kralj, koji ima doći...

U spilji poviš Betlehema plaminja luč. Dvije duše su tude na koljenima. Mole se. Lijepo, pobožno ko dva nebesnika. Dvije duše, koje jedine shvaćaju tajnu ove noći. Marija i Josip očekuju Sina Božjega.

I dođe vrijeme »i rodi Sina svoga Prvorođenoga, povi ga u pelenice i položi u jaslce« (Lk. 2, 7). Rodi, a osta Djevica. Otajstvu zaručničke sobe Djevičine u Nazaretu odgovara otajstvo u betlehemskoj štali. Ko zraka sunca, što prodire kroz staklo a ne razbija ga, tako stupa mali Čovjek — veliki Bog ispod srca Djevičina u naručje njezino.

Povi ga i položi u jaslce. Klanja mu se i poklanja sa sv. Josipom i zborovima anđeoskim, što pjesmom i svirkom daju slavu i čast Božjem i njenom Sinu, malom Čovjeku — velikome Bogu. Klanja mu se s pastirima, koji prvi darivaše Boga u jaslama svojim pastirskim darovima, a nada sve lijepom dušom i čistim srcem.

NAŠ PRIJATELJ

Tko se najviše žrtvuje za drugoga? Ljubitelj, prijatelj! Tko ti je najbliži u nevolji? Ljubitelj, prijatelj! Tko prima strana i neznana pod svoj krov, u svoju obitelj i posinjuje ga, daje mu pravo na baštinu među vlastitom djecom? Samo pravi ljubitelj, samo istinski prijatelj!

Bog u jaslama nas ljubi više nego ijedan drugi prijatelj. »Radi nas ljudi i radi našeg spasa siđe s neba« u jaslce, na Kalvariju, na drvo križa. Veće ljubavi od ove nema! — Ljubavi ljubav vratimo!

Bog u jaslama!... On učini, te smo opet djeca Božja, dionici vječnog života, baštinici neba.

BOŽJA OBITELJ

Iz betlehemske štalice natapa božanski život svu Crkvu i sve čovječanstvo. Bog u jaslama »rasvijetljuje svakog čovjeka, koji dolazi na ovaj svijet« (Iv. 1, 9). Bog se snizio do nas, postao čovjekom, da nas uzvisi na posinaštvo Božje. Da nas primi u svoju božansku obitelj. Obitelj presv. Trojstva.

Eto si kršten, brate. Kao mladica ukalamljen si u tajanstveno tijelo Krista Gospodina. Odatle te grije božanski životni dah Oca i Sina i Duha Svetoga. Duša se preobrazila, preporodila, okrenula na sliku utjelovljene Riječi Božje. Plemstvo Božjeg djetinjstva poigrava ti vedrim čelom. Nastavlja se vječno rađanje iz krila božanstva, iako ne na isti način. Kao da se nebo opet otvara. Duh Sveti opet lebdi nad čovjekom. Opet i opet progovara vječna ljubav Očeva: Ovo je dijete moje ljubazno, koje mi se dopalo. — Eto što nam učini Bog u jaslama!

★

Iz betlehemske štalice zarudi zora spasenja. Podiže se slava Bogu. Vratili se mir ljudima dobre volje. Iz jaslaca granu sunce vječnoga života. — Pustimo da nas grije njegov plam. Jesmo li dosad bili kojekako prema našem Bogu, trgnimo se!

»Mlaka dušo, ustaj iz sna veće,
Drijemom dugim ded učini kraj!
Novo sunce iz štalice kreće,
Novi svijetli na obzorju sjaj.

K Bogu naše nek se dižu grudi,
Nek od njega traže duši lijek, —
Dobra djela nek nas prate svudi,
Nek zaori hvale Bogu jek«!

Matija Pažiček D. I.

U SVETOJ NOĆI

Na istočnoj strani Betlehema, ne više od pola sata hoda, prostire se prekrasna dolina puna voća i livada. U zimsko doba tamo nema snijega nego po zelenoj travi pasu stada ovaca. Tu je negda, upravo na tim livadama bogatog Booza pabirčila Ruta, o kojoj tako lijepo piše Sveto Pismo Starog Zavjeta. Ovdje je i David čuvao svoja stada, a davno nekoć i patrijarha Jakov.

One svete noći porođenja Isusova pastiri su sjedjeli i ležali uz vatru i razgovarali su moguće o popisu pučanstva u Betlehemu, o velikom broju gostiju, koji su stigli u grad, a moguće i o dolasku obećanog Mesije. Već je bilo kasno, kad su se umotali u svoje pokrivače i kraj vatre legli na počinak. Samo jedan je od njih ostao

na straži i počeo je hodati kraj torova ovaca, da ga ne bi san prevario. Noć je bila tiha i veličanstvena — ta to je bila ona noć, za kojom su tisućljeća čeznula. Nad betlehemskim gorama jasno su sjale zvijezde. Došla je i ponoć. Pastir stražar pošao je prema vatri da probudi svog zamjenika, koji je imao da bdije drugi dio noći. Još jedamput se je ogledao naokolo i gle, nad zapadnim obronkom izdiže se kao nekakav svijetao oblak pa opet se spušta dolje u dolinu i približava se njima.

Oblak se je kretao naprijed, a iz njega izbijala je svijetlost, koja je rasvijetlila travu, grmlje i okolna stabla, tako da se silno začudio pastir i ustrašen počeo vikati i buditi iza sna svoje drugove. Sjaj se povećavao. Cijeli zapad planuo kao divan oganj. Psi počeli lajati, ovce poplašene lete u skupine, trgnuli se iz sna pastiri i ne znajući, što se događa, hvatali su za oružje. Svijetlost ih potpuno opkolila pa od njezinog sjaja nisu više vidjeli ni svoje vatre ni zvijezda na nebu. Začudeni i prestrašeni metali su ruku nad oči, jer ih zablještivao sjaj.

Najedamput iz same sredine sjajnog oblaka kao sunčana zrakica izvija se pojava mladića anđela sa blistavom svetačkom krunom okolo glave. Obučen je u divotne bijele haljine, a okružuje ga sjaj u svim bojama nebeske duge. Nad čelom sja mu ko zvijezda plamičak, a prekrasno lice pokazivalo je semu radost i dobrotu.

Grad Betlehem: na mjestu, gdje se rodio Isus, diže se danas veličanstvena bazilika (toranj lijevo).



Foto W. de Vries S. I.

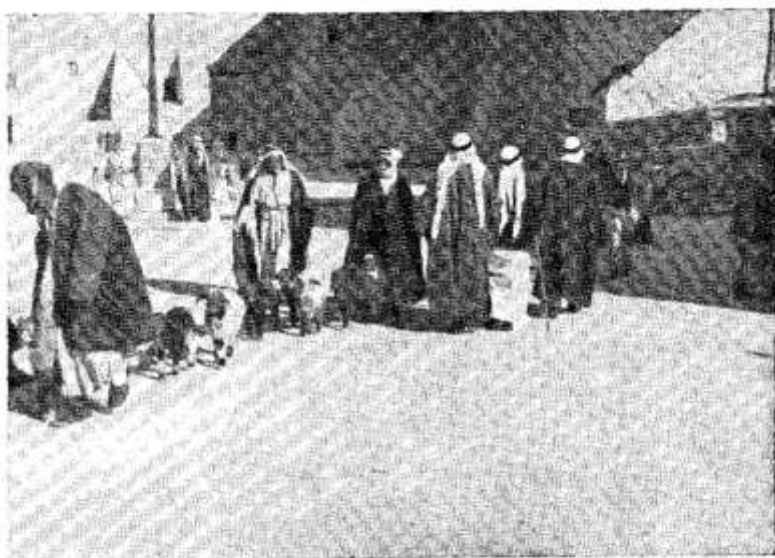


Foto W. de Vries S. I.

Grad Betlehem: betlehemske pastire sa janjcima pred crkvom porođaja Isusova

Pastiri su osupnuti, ukočeni od čuđenja i divljenja. Ni časak više ne sumnjaju, da pred njima stoji anđeo Gospodnji, a možda i sam Gospodin Bog. Padaju licem na zemlju i obuzima ih veliki strah. Blagim glasom punim miline progovara im anđeo: »Ne bojte se! jer gle javljam vam veliku radost, koja će biti svemu narodu; jer vam se danas rodi Spasitelj!« (Lk. 2, 10).

Te blage riječi umiriše pastire. Još kleče sklopljenih ruku, ali već se usuđuju podignuti oči i pogledati na poslanika Božjeg. Dobrota i radost, što odsijeva sa njegova lica raspršila je i zadnje ostatke straha pa sada cijelom dušom prihvaćaju novu vijest, koju im donosi glasnik s neba. Posve jasno oni sada razumiju, da se u gradu Davidovu rodio Spasitelj i da treba, da mu se poklone. Zadržani kleče u neizrecivoj radosti, kad im se iznenada pokaže još čudniji prizor. Jer onaj svijetli oblak oko anđela najedamput kao da se pretvorio u nebrojene plamenove, a tisuće i tisuće predivnih pojava posve sličnih onom prvom anđelu opkoli začuđene pastire. Živi taj vijenac svijetla i slave stoji časak pred njima, a onda polagano u dva duga niza počeo se dizati u visine.

Anđeli su letjeli put neba, a ogor spuštala se njihova pjesma puna snage i moći: »Slava Bogu na visini, i na zemlji mir ljudima dobre volje« (Lk. 2, 14). Po noćnoj rosi, po uspavanoj tihoj dolini poletjela je ta pjesma veselja i slave i odjek-

nula je do na kraj svijeta. Zaorila je i ne će prestati njezin glas da odjekuje od mora do mora, od kraljevstva do kraljevstva, kroz stoljeća i stoljeća, dok se ne svrši sa zadnjim odjekom na vratima raja.

Pastiri ostadoše pod dojmom neizrecive sreće i duhovne radosti. Već je potpuno iščezlo svako anđeosko svijetlo, izgubila se njihova pjesma tamo visoko u zvijezdama. Na zemlji je bila opet ona ista tiha noć, a zvijezde su čedno i stidljivo migocale kao i prije. Pastiri još kleče u nijemom udivljenju. Polako dolaze k sebi i sjećaju se, da im je dana zapovijed, da pođu do Betlehema i poklone se novorođenom Kralju.

Podoše, a samo jednog ostaviše da pripazi na stada u torovima. Hite i žure se, da što prije stignu do mjesta, gdje im se najprije pokazala svjetlost. Popostanu na brdašcu. Svud naokolo tišina i mir. Samo slabi sjaj svjetiljke probija kroz klimava vrata dobro im poznate štalice. Bili se tamo zaputili? Anđeo im je objavio, da će naći djetešce, gdje leži u jaslama!...

Pokucaju bojažljivo. Izlazi pred vrata sveti Josip i blago ih pita, što žele. Odgovaraju mu, da su imali anđeosko viđenje i da im je rečeno, da se rodio Mesija. Pastiri uzdihani i uzbuđeni govorili naizmjenice i sad ovaj sad onaj dodavao nove pojedinosti iz viđenja. Sveti Josip šuti i sluša, a onda podigne oči prema nebu. Njemu je bilo jasno ono, što je pastirima bilo još neshvatljivo. Mirno im odgovori, da su došli na pravo mjesto, jer tu leži Djetešce. Unišli su u štalicu. Josip pred njima sa svjetiljkom u ruci, a pastiri za njim tiho u svetoj sabranosti i napetom očekivanju.

Kristov hranitelj podigao je svjetiljku u vis: u jaslama na kupu sijena, mirno je ležalo Djetešce, povito u pelenice, a kraj njega klečala je Majka zaronjena u duboku molitvu. Nadviti nad jaslama glavom uz glavu dugo su gledali pastiri. Da li im je još sjala u očima svjetlost anđeoskog viđenja, da li su druga svijetla sjala iz očiju i s lica božanskog Djetešca? ... Pali su na koljena i zahvaljivali Bogu, što im je bio tako milostiv pa dozvolio, da smiju pogledati u lice Sina Njegova. Marija je uzela Dijete na ruke, pastiri je opkolili i prvi se poklonili Isusu i Majci Njegovoj. Počeo je razgovor. Priprosta srca pastira brzo su se sprijateljila sa svetom obitelji.

Vani je počelo svanjivati. Iščezavala je sveta noć. Pastiri su se morali vraćati svojem stadu. Na rastanku poljubili su svete noge Djetešcu Isusu i odlazili puni neopisive radosti i sreće.

Ivan Rostvorovski D. I.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA 1942. RASPAČANI

Ako koji povjerenik ima još koji neprodani primjerak, neka ga povрати Upravi Glasnika (Zagreb I/147, Palmotićeva 33) da se udovolji želji barem nekih od onih tisuća, koje ga još traže.

DJETAŠĆE NAM SE RODILO !

Davno prije Isusa napisao je prorok Izaija: »Mališ nam je dan i sin nam je rođen i vlast je stavljena na njegova ramena, a ime će njegovo biti: divni savjetnik, Bog, jaki, otac budućega vijeka, knez mira.« (Iz. 9, 6). Kad su pravednici u Starom Zavjetu čitali ove riječi, kao i sva ostala proročanstva o Spasitelju, probuđivala im se živa želja za Kristom. Kad će to biti? Kad će doći spasenje? Hoće li oni doživjeti? ili bar njihovi sinovi, unuci? Zanimali su se za sva proročanstva, pa su mnogo toga mogli znati o Mesiji. Napokon dođe vrijeme te se počela ispunjavati proročanstva.

PUNINA VREMENA

U malom neznačajnom, posve zaboravljenom galilejskom gradiću Nazaretu stanuje Blažena Djevica Marija sa svojim mužem sv. Josipom. Puna svete radosti očekuje onaj presretni čas, kad će svijet ugledati Svijetlo svijeta. I Josip zna za to otajstvo. Kad eto zapovijedi, da se ima žiteljstvo u Svetoj Zemlji izbrojiti. Svaki ima ići u svoje zavičajno mjesto. Marija i Josip su iz Davidova roda, dakle im je Betlehem zavičajni kraj. A oni očekuju rođenje Spasiteljevo! Nezgoda! No oni se predaju u volju Svevišnjega te kreću na put u Betlehem. Proročanstvo se počinje ispunjavati: To se dogodilo za vrijeme cara Augusta, kad je kralj židovski bio tuđinac Herod, rodом Idumejac, a ne Izraelac. Izvršilo se proročstvo Jakovljevo, da će se oduzeti palica vladalačka od Jude: »Ne će se uzeti žezlo od Jude ni vođa od bedra njegova, dokle ne dođe onaj, koji se ima poslati, i on će biti očekivanje narodima.« (I. Mojs. 49, 10). Krist se ima roditi u Betlehemu, kako su to svećenici rekli Herodu. To je prorekao Miheja: »I ti, Betleheme efratski, ni po čem nisi najmanji među tisućama judejskih mjesta: iz tebe će meni izaći, koji će biti vladar u Izraelu, a njegovi su izlasci od početka, od dana vječnosti.« (Mih. 5, 2). Stoga mora Majka Božja putovati, pa makar i tako nezgodno vrijeme bilo. Put je dalek, zimsko je doba, a sveta Obitelj je siromašna. Ali oni ne mrmljaju, nego puni pouzdanja u Božju Providnost kreću put Betlehema.

I SVOJI GA NE PRIMISE

Nakon mučnog puta od nekoliko dana po brdovitim krajevima stignu umorni u Betlehem. Traže konak, ali ne nalaze mjesta u gostionici. Da su bili bogati, već bi se našlo mjesta, ali siromahe — tko će primiti. I tako: »u svoje dođe, a svoji ga ne primiše«. Moradoše se zadovoljiti sa štalicom, a mjesto kolijevke poslužiti će i jasje.

Jadni Betlehemčani! Da su znali, tko je onaj, koga sad odbijaju! Kako bi bili sretni, kako proslavljeni! Bog dolazi i inače toliko puta »u svoje«, u srce čovječje, ali čovjek zatvara to svoje srce i ne da Gospodinu unutra. Jer Krist ne dolazi u sjaju i bogatstvu, u pratnji glazbe, nego se sakriva u siromaštvo i poniznost, on dolazi tiho, bez sjaja i slave, on se javlja u obliku siromaha, bolesnika,

on pristupa prezren, trnjem okrunjen, noseći svoj križ. Takova Mesiju odbaciše Židovi, a takova Krista ne primaju u srce ni toliki ljudi, koji su ipak svojina Božja!

BETLEHEMSKA ŠTALICA

Ni jedan ljudski dom u čitavom gradu Betlehemu nije bio proslavljen, nego dokle bude evanđelja, slavit će se ono presretno obitavalište životinja, ona Betlehemska štalica, u kojoj je Svijetlo svijeta ugledalo svijetlo svijeta! Taj su stan pohodili anđeli, pastiri, mudraci s Istoka. Prvi su kršćani dobro zapamtili to mjesto i častili ga. Poslije bi podignuta nad štalicom i crkva i danas svaki hodočasnik ne propusti zgrade, a da ne pohodi to sveto mjesto. Kao što je začeo Isusovo bilo sasvim nadprirodno, tako je i rođenje bilo čudesno. Rađanjem Isusovim nije djevičanstvo Marijino ničim povrijeđeno. To je divno djelo Duha Svetoga. On je Mariji sačuvao djevičanstvo, a dao plodnost, udijelio joj radosti majčine, a ostavio netaknuto dostojanstvo djevičanstva.

SLAVA BOGU NA VISINI!

Prije nego su ljudi, što su očekivali spasenje, saznali za taj događaj, da im se rodio Spasitelj Krist, anđeli su klicali od radosti i slavili Boga. Rodio se Spasitelj ljudima, koji su manja braća njihova, koji imaju istoga Oca nebeskoga, koji imaju doći na mjesta nesretnih njihovih drugova, palih anđela. Rodio se Kralj neba i zemlje, dakle i njihov Kralj, kome treba da se poklone, koga treba da slušaju. I ti anđeli u divnom slavospjevu žele ljudima na zemlji mir, ali samo onima, koji su »dobre volje«, t. j. koji u poniznosti srca očekuju spasenje svijeta. Stoga ne šalje Bog svoga anđela u Jeruzalem kralju Herodu ni velikom svećeniku ni caru u Rimu, jer to nisu ljudi dobre volje. To otajstvo ima biti još sakriveno velikima ovoga svijeta. Ono se ima objaviti siromašnima i poniznima.

Prvi, kojima je objavljeno to otajstvo, bili su pobožni pastiri iz okolice Betlehema. Pastiri su imali doznati, da je došao pravi pastir, koji će život svoj dati za svoje ovce. Kako su radosno i utješno zvučile anđeoske riječi, kad je pristupio k njima i kad ih je obasjala slava Gospodnja: »Ne bojte se! jer gle, javljam vam veliku radost, koja će biti svemu narodu, jer vam se danas u gradu Davidovu rodi Spasitelj, koji je Krist Gospodin. I eto vam znaka: Naći ćete djetešce povito u pelenice, gdje leži u jaslama.« Usto se najedamput pojavi mnoštvo nebeskih duhova slaveći Boga onim divnim slavospjevom, koji se odonda toliko puta ponavlja i na nebu i na zemlji: »Slava Bogu na visini, i na zemlji mir ljudima dobre volje.«

APOSTOLSKÉ DUŠE

Nebeska velepiesma anđeoske vojske združuje se s radošću siromašnih ali presretnih pastira. Kako su radosno govorili jedan drugomu: »Hajdemo do Betlehema, da vidimo to, što se dogodilo, što nam je obznanio Gospodin.« Pohitaše k štatici te, kako pobožna predaja hoće, donesoše darove malome nebeskom Kralju, darove

siromašne, kako su i oni siromašni. Pošto su se poklonili, eno ih gdje i drugima javljaju, što im je rečeno za ovo dijete. Tako postaju i oni anđeli, glasnici radosne vijesti, da je napokon nebo poslalo Spasitelja; oni su apostolskog srca, jer ne će da je samo u njihovim srcima radost i utjeha, već je dijele s mnogima drugima. I Bog im daje uspjeha! »I svi, koji čuše, diviše se tome, što im kazaše pastiri.«

Božićnu radost čute osobito ponizne, skromne duše. Zato veli Isus, da se »siromašnima propovijeda evanđelje«. A stoga je Božić na osobit način blagdan djece. Darovi, kojima se djeca raduju, neka ih sjete na onaj veliki nebeski dar, što ga je nebeski Otac svijetu dao: naime Sina svoga Jedinorođenoga, kao i na sve one milosti, koje dobismo po božanskom djelu Otkupljenja.

KRALJEVSKI POSJET

Siromašni i priprosti pastiri bili su prvi, kojima je javljen dolazak Kristov. Pastiri su bili zastupnici Židova, kojima je bilo poznato, da se ima Krist roditi u Davidovu gradu. Ali je trebalo javiti dolazak Spasitelja svijeta i poganima. Ovi nisu poznavali Svetog Pisma. Od neznabožaca izabere Bog tri kralja — mudraca; a njima se javlja zvijezda u njihovoj domovini na dalekom Istoku. Pastiri su zastupnici siromašnih, a mudraci bogatih, ali Isus je već kod rođenja dao prednost siromasima. Osim toga Bog je tako pokazao, da su najprije bili pozvani Židovi. Njima je ponuđeno spasenje najprije, jer su bili izabrani narod. Pogani su kasnije pozvani, a kad je izabrani narod odbacio Mesiju i spasenje, obratio se Bog po apostolima i vjervjesnicima na pagane.

Sveta Tri Kralja prouče stare knjige i nađu, da je ona čudnovata zvijezda znak, da se rodio Kralj židovski, kralj, koga su iščekivali narodi, kralj, koji ima svijetu donijeti spasenje. I tim čudesnim znakom vođeni dolaze u Betlehem te darivaju maloga Isusa kraljevskim darovima, ali ujedno otajstvenim. Zlatom, tamjanom i plemenitom masti priznavaju oni Isusa za kralja, Boga i čovjeka. Nije Sin Božji došao s neba kao moćni kralj nego kao slabo djetesce. Tako nam je postao u svemu sličan, osim grijeha. Time je posvetio svako doba čovječjega života: djetinjje, dječjačko, mladenačko, muževno. Došao je na svijet u obliku milog djeteta, da nas potakne na ljubav, poniznost, krotkost i pobožnost: kreposti, koje su nam i te kako potrebite.

SRETAN BOŽIĆ I

Crkveni učitelj sv. Ivan Zlatousti nazivlje Božić majkom i izvorom svih drugih svetkovina. Toga dana svećenici čitaju tri svete Mise u spomen trostrukog rođenja Isusova: rođenja u vremenu od Djevice Marije, duhovnoga rođenja u srcima vjernika i vječnog rođenja od Oca. U crkvama se služi ponoćka, jer se po predaji Isus rodio u ponoći, točki razlučnici dvaju dana i dvaju vremena. Ujutru se čita druga Misa, t. zv. Misa pastira, jer se kaže, da su pastiri došli rano u zoru k štalicu. Prije podne, kad je već svijetao dan, pjeva se treća, svečana pučka Misa. To nas sjeća na Isusa, Svijetlo svijeta. Božić je više nego ikoja druga svetkovina prodro u obitelj, gdje mu se



*Djetešce nam se rodilo — U jaslje se položilo
Isuse mili, Bože moj — Sreće Ti dajem, da sam Tvoj!*

osobito djeca vesele. Po kućama se ispod bora postavlja Bellehem-ska štalica, koja djeci živo predočuje božićna otajstva. Majka će djecu uputiti, da pred rasvijetljenim Bellehemom svaki dan božićnoga vremena mole i pjevati će s njima lijepe božićne pjesme.

BOŽIĆ SIROMAHA

Za pobožne vjernike Božić nije samo svetkovina radosti nego i milosrdne ljubavi prema siromahu. Za božićnih blagdana najviše pada u oči velika razlika između siromaha i bogataša, pa će svaki pravi kršćanin nastojati nekako ublažiti ovu opreku udjeljujući obilatiju milostinju potrebnima, darujući djecu siromašnih susjeda. Time očitujemo, da smo pripravnici primiti Spasitelja pod svoj krov, a ne odbiti ga, kao što su ga odbili Bellehemčani. Stoga ima u nekim krajevima lijep običaj, da se na Božić kod stola pripravi mjesto za Spasitelja, a kod molitve se prije jela dodaje: »Dodi, Gospodine Isuse, budi našim gostom i blagoslovi nam, što si nam darovao.« Na to se počasno mjesto posadi koji siromah, jer siromasi najbolje zamjenjuju Isusa.

BOŽIĆNO DRVCE

Veliku, izrazito božićnu radost pobuđuje ne samo kod djece, nego i kod odraslih božićno drveće. To nas sjeća na stablo života u zemaljskom raju, koje smo Adamovim grijehom izgubili, a Spasiteljevim otkupljenjem opet zadobili, jer nam se Isus daje u Presvetom Oltarskom Sakramentu kao hrana za život svijeta. Na boru ne smije manjkati jabuka ni pozlaćenih oraha i to nas sjeća na ono voće u zemaljskom raju. Svijećice označuju Isusa, Svijetlo svijeta, a kolači i nakit one milosti, koje nam je Spasitelj zaslužio. O Božiću ima u našeg naroda mnogo lijepih i značajnih običaja. Držimo ih se samo, ali klonimo se svega, što bi bilo nekako praznovjerno, jer i toga ima dosta!

Petar Gärtler D. I.

KAKO SU SVECI ŽIVJELI

11. siječnja

SV. OBITELJ

Dobrobitiva Providnost Božja tako je udesila svetu Nazaretsku Obitelj, da svi kršćani, u bilo kojem staležu i na bilo kojem kraju svijeta mogu naći u njoj razlog i pobudu za vršenje sviju kreposti, ako je pažljivo promotre. Ocevi imaju doista nenadmašiv uzor u sv. Josipu, kako se treba brinuti i skrbiti za obitelj. Majke opet posjeduju u presvetoj Bogorodici i Djevici najsavršeniji uzor ljubavi, čednosti, pokornosti srca i svete vjernosti. A djeca napokon imaju u Isusu, koji je bio podložen Mariji i Josipu, sliku božanske poslušnosti, u koju se moraju ugledavati, štovati je i nasljedovati. Ugledne obitelji nek nauče od Obitelji kraljevske krvi, kako im je i u obilju živjeti umjereno i u oskudici dostojno. Bogati neka uče, kako treba krjepost cijeliti iznad svega blaga. Radnici pako i svi oni, koje tišti oskudica i teška briga za uzdržavanje obitelji, ako pogledaju na članove ove presvete obiteljske zajednice, naći će uzroka, da se radi

svoga položaja više vesele, nego žaloste. Ta poslovi su im isti, kakve je obavljala i sv. Obitelj, i slične brige za svagdanji život. Jer i Josip je morao svojim radom zasluživati nadnicu. Pa čak su se i božanske ruke udostojale obavljati drvodjelski posao! Pa nije onda čudo, da su često puta i učenici i bogati ljudi odbacili sve blago i prigrlili s Isusom, Marijom i Josipom siromaštvo. (Iz Enciklike Leona XIII. 14. VI. 1892.)

17. siječnja

SV. ANTUN, PUŠTINJAK (* 356)

Sv. Atanazije, crkveni učitelj, pripovijeda, da je Antun bio dijete izvanredno bogatih roditelja, koje je još u mladosti izgubio. Po kršćanskom običaju išao je sveke nedjelje u crkvu i tu je jednom zgodom čuo, gdje svećenik čita vjernicima iz Evanđelja mjesto: »Ako želiš biti savršen, pođi, prođaj sve, što imaš, i razdijeli siromasima, a onda dođi i slijedi menel« Te su riječi božanskoga Spasitelja tako djelovale na bogatog mladića, da je odlučio taj savjet Gospodinov primjeniti doslovno na se. Uze polovicu svoga očinskoga imanja, koje mu je pripadalo (druga polovica bila je vlasništvo njegove sestre), proda je i sve razdijeli siromasima. A onda ode u pustinju, da u samoći i pokorničkom životu služi Bogu i zadovoljava za grijeha svijeta. I služio je vjerno skoro 90 godina i u to vrijeme svladao mnoge i strašne napadaje paklenoga duha.

Kad bi i današnji kršćani slušali riječ Božju u crkvi ne samo ušima već i srcem, sigurno bi se u mnogočemu promijenio na bolje i naš privatni i javni život.



Slikao A. Franchi

Blagi svetac: sv. Franjo Saleski

29. siječnja

SV. FRANJO SALESKI, BISKUP U ZENEVI (1567—1622)

Ni mravu ne bi sv. Franjo nikada što našao učinio. Ipak se jednom zgodom neki njegov rođak strašno uvrijedio, a da nitko nije pravo znao, za što. Da se osveti svecu skupi svoje ortake pa sa lovačkim rogovima i hrtovima dođe pred Franjinu rodnu kuću i počne hajku, kao da lov lovi. Dugo je trajala ta derača i pomamna vika, ali na prozoru ni žive duše, da protestira i kori. Tada pomahnitali čovjek provali u sobu, gdje je bio svetac i počne

ga najprostijim riječima napadati i vrijeđati. A Franjo se blago smiješio i strpljivo slušao nečuvane »pohvale«. Napadača ta blagost još više razbiješni, i uz psovke i pogrde ode napokon napolje.

Bio je tome prizoru prisutan i neki svećenik, pa upita svetoga biskupa: »Preuzvišeni, zašto niste bacili bezobraznika s nekoliko oštrih riječi van?« A sveti Franjo odvrati: »Sklopio sam sa svojim jezikom ugovor, da ne odgovara ni na jednu uvredljivu riječ i da uvijek šuti, dok mi je srce uzrujano.«

A svi su znali, da je Franjo bio od naravi jako sklon na naglost i srdžbu. Ali on je od svoje mladosti, kako sam veli, »srdžbu uvijek pograbio za vrat, tresnuo je o zemlju i zgazio«. Pa je već u dvadeset i drugoj godini postao blag kao janje. Tako blag i dobar, da je sv. Vinko Paulski uskliknuo: »Bože dragi, kako istom mora da si ti dobar, kad je već ženevski biskup tako dobar!«

Blagost je najmoćnije oružje i proti najgoropadnijega čovjeka. Dobroti srca ne može odoljeti ni najpokvarenije čeljade. Iskusio je to često sv. Franjo Saleski, pa je rado govorio: »Jednom se žlicom meda dade uhvatiti više muha nego li sa sto bačava octa.«

31. siječnja

SV. IVAN DON BOSKO

(1815—1888)

Pošao don Bosko na početku svog svećeničkog života, potkraj godine 1841., u »Malu kuću Providnosti«, u kojoj je sveti kanonik Cottolengo okupio svu bijedu, što ju je moguće na svijetu zamisliti, i uzdržavao je (još i danas!) i liječio je na račun Božje Providnosti. Već davno osjećao je mladi svećenik neki tajanstveni glas, koji ga zvao, da sve svoje sile posveti mladeži. Ovdje u velikoj palači kršćanskoga milosrđa porasla je u njemu ta želja još više. Vidio je tu čitave čete jadne mladeži, koju je grijeh upropastio i duševno i tjelesno. Ali na koncu posjeta, prihvati sveti Cottolengo don Boska za rukav, opipa sukno njegove haljine, pa će mu: »Don Bosko, vaša



Klesao G. Cellini

Apostol mladeži: sv. Ivan don Bosko

je haljina od pretankoga i prelinoga sukna. Dajte si nabavite nešto grublje i čvršće, da je djeca ne poderu, kad se budu vješala o nju... Jer ide vrijeme, kad će vam je tolika djeca doista i poderati...»

Oko don Boska se uistinu počela okupljati mladež. Na hiljade ih je on sam očuvao od zla i svojom strpljivošću i prijaznošću osvojio za Boga. A danas, slo godina iza onih proročanskih riječi sv. Cof-tolenga, sinovi don Boska, Salezijanci, brinu se i žrtvuju za stotine hiljada mladih duša širom cijeloga svijeta. Don Bosko je postao apo-stol mladeži, jer je strpljivo i požrtvovno dozvoljavao, da mu se mla-dež »vješa o haljinu«.

Tko nije spreman na žrtvu i potpuno predanje, ne će osvojiti za Boga nikoga, a najmanje sama sebe.

APOSTOLAT SV. MISA

Pomalo se pomiče naprijed. Za godinu 1942. obećano je dosada blizu 70 sv. Misa, koje će se u razne dane širom naše domovine služiti na nakanu Sv. Oca. Lijep je to broj i sigurno se razveselilo očinsko srce Pape, kad je u albumu sv. Misa, što mu ga je darovao vrhovni upravitelj Apostolata Molitve na Novu Godinu 1942., opazio i ime njemu tako drage Hrvatske. Ali zapravo to je daleko premalo od onoga, što bi moralo biti. Mi moramo ići za tim, da se na hrvatskom tlu svaki dan služi barem jedna sv. Misa na nakanu Oca kršćanstva. Ima i manjih naroda, kod kojih se služe i po 3, 4, pa i 10 sv. Misa dnevno na Papinu nakanu, a kod nas će se eto jedva svaki peti dan žrtvo-vati božanski Jaganjac na oltaru za Papu i za potrebe sv. Crkve.

To ne dolazi zacijelo odatle, što Hrvati ne bi ljubili Sv. Oca, nego prije odatle, što najveća većina članova Apostolata Molitve nije još pravo shvatila, u čemu stoji taj Apostolat sv. Misa i tko je zapravo na nj pozvan.

Apostolat sv. Misa nije zapravo ništa drugo nego Apostolat Molitve u svom najvišem stupnju. Apostolat Molitve želi molitvama i žrtvama svojih čla-nova isprositi od Boga pomoć sv. Crkvi i njezinoj glavi Sv. Ocu u svim potreba-ma vremena. A sv. Misa kao najmoćnije i Bogu najmilije sredstvo prošnje posti-zava tu svrhu Apostolata Molitve najsigurnije i nefaljeno. Eto to je smisao i svrha Apostolata sv. Misa.

Iz same naravi stvari jasno je, da su na taj Apostolat pozvani u prvom redu oni, koji sv. Misu sami služe: svećenici, osobito oni, koji su članovi Apostolata Molitve. Zacijelo će svaki od njih rado iskazati s jednom ili dvije sv. Mise u godini svoju odanost Namjesniku Kristovu.

Dosada je najevio svoje sudjelovanje u Apostolatu sv. Misa već lijep broj službenika oltara pače i mnogi crkveni dostojanstvenici. Neki su se pače obveza-li, da će svaki mjesec prikazati za Sv. Oca po jednu sv. Misu.

Zatim su na Apostolat sv. Misa pozvana udruženja Apostolata Molitve, a u prvom redu Djevojačke društva Srca Isusova, koja su razasijana širom cijele Hrvatske. Mnoga su taj apostolat shvatila kao svoju svetu dužnost i obećala i po više sv. Misa tijekom godine.

Onda su pozvana na Apostolat sv. Misa i sva ostala društva Kato-ličke Akcije. Ta društva su se i okupila da udruženim silama potpomažu svećenicima i duhovnim pastirima oko preporoda modernog opoganjenog dru-štva. A trajnog i plodonosnog rada oko spasa duša nema bez molitve. Sv. Misa na Papinu nakanu bit će za sva katoličke društva najbolji dokaz njihove vjerske revnosti i povezanosti sa crkvenom vlašću, kojoj su oni stavili svoje sile i revnost na raspolaganje.

Ali i pojedini vjernici, osobito članovi Apostolata Molitve mogu sudjelovati kod Apostolata sv. Misa. Jer svi su kršćani po sv. Krstu uklopljeni u tajanstveno tijelo Kristovo i dionici općinstva svetih. Pa su prema tome i svi u neku ruku odgovorni za sve i pozvani, da potpomažu svim udovima tajanstvene

zajednice, koja je okupljena oko božanskoga Vode. I baš radi te obveze i dužnosti međusobne pomoći u Crkvi Božjoj, dana je i svakom kršćaninu moć, da svojom molitvom i žrtvama priliče potrebama cijele sv. Crkve, i njezine vidljive glave.

Sudjelovanje svećenika u Apostolatu sv. Misa vrlo je jednostavno. Dosta je, da si svaki odredi jedan stalan dan i javi to Uredništvu Glasnika. Društva, udruženja i pojedini vjernici moraju si naravno pomoći time, da dadu služiti sv. Misu kojemu svećeniku u željeni dan i sat. Taj će svećenik biti obično mjesni vlč. g. župnik ili koji drugi svećenik u blizini, ali neka se ni u kojem slučaju ne šalje misna nagrada Uredništvu Glasnika s molbom, da se sv. Misa služi u Zagrebu. Jer smisao Apostolata sv. Misa nije samo taj, da se na Papinu nakanu služi jedna sv. Misa, nego i taj, da se te sv. Mise služe u što više mjesta naše domovine, kako bi se time očitovala odanost i ljubav cijele Hrvatske prema sv. Crkvi i Sv. Ocu.

Kod određivanja dana bilo bi dobro pripaziti na ovo: vlč. gg. svećenici mogu lakše preuzeti sv. Misu na obične radne dane, a društvima je možda zgodnije, da dadu služiti sv. Misu na nakanu Sv. Oca na koji blagdan ili dan, kada se mogu lakše skupiti u crkvi. Lijepo je naime, da članovi društva prisustvuju sv. Misi, koju su dali služiti na Papine nakane, i pri tome primiti sv. Pričest. Ali to zajedničko pribijanje sv. Misi nije od prijeke potrebe. Ako to nije moguće, može se društvo zajednički pomoliti za Sv. Oca pri svom slijedećem crkvenom sastanku.

Što se tiče dana, poželjno je, da se odredi kalendarski dan, na pr. 24. veljače, 30. svibnja itd., a ne pomične svetkovine, osobito, ako se sv. Misa obeća za više godina ili zauvijek. Isto tako nije zgodno, da se u jedan dan napući mnogo sv. Misa, a u druge dane da nema ni jedne. Radi toga ako se za koji dan prijavi mnogo sv. Misa, Uredništvo će Glasnika obavijestiti dotične i predložiti, da se izabere koji drugi dan. Tko nije siguran, da će moći držati uvijek određeni dan, neka obnovi obećanje svake godine. Ali svako najavljivanje nove sv. Mise ili promjenu dana treba javiti Uredništvu Glasnika Srca Isusova (Zagreb, Palmotićeva 33) barem tri mjeseca prije odnosnoga dana, da bi se svaka sv. Misa za Sv. Oca mogla objaviti na 2. strani Glasnikova omota.

Svaki dan barem jedna sv. Misa za sv. Oca na hrvatskom tlu!

NOVE SV. MISE NA NAKANU SV. OCA

Gradac [Makarska]: Djevojačko društvo Srca Isusova — 14. II. 1942.

Ludina: Društvo žena i djevojaka KA — 24. V. svake godine

Oštarije [Ogulin]: Terezija Kostelić — 1. X. svake godine

Petrovaradin: Ivanič Verica — 28. VI. svake godine

Preko: Društvo Kćeri Marijinih — 21. I. 1941.

Priko - Zakućan: Treći Red sv. Franje — 16. III. 1941.—1950.

Rečica: Djevojačko društvo Srca Isusova — 8. XII. 1941., 6. I. 1942., 25. XII. 1941.

Vukovina [Staro Čiče]: Društvo djevojaka KA — 15. VIII. 1942.

Vukovina: Društvo žena KA — 2. VII. 1941.—1942., 8. IX. 1941.—1942.

Zagreb: Marijina Kongregacija Academica Maior — 18. I. svake godine.

Odsada javljat će Glasnik samo nove najavljene sv. Mise, a ne više one, koje su na nakanu Sv. Oca već služene. Gdje će se i kada će se služiti najavljena sv. Misa za Papu, stoji uvijek tiskano na 2. stranici Glasnikova omota. Taj popis jest ujedno i zato, da se oni, koji su sv. Misu obećali, sjele svoga obećanja.

Tko je zakasnio s narudžbom, pa nije više dobio **Kalendar Srca Isusova i Marijina** neka naruči prekrasni

MISIJSKI KALENDAR 1942.

I taj Kalendar ima praktično uređen kalendarij, a pun je vijesti i crtica iz života katoličkih misionara. Samo je nešto tanji od Kalendara S. I. i M., zato i stoji samo Kuna 10.— (s poštarinom 12.—) a naručuje se kod **Uprave »Katoličkih misija«, Zagreb I/147, Palmotićeva ul. 31.**

U SVIJETLU VJERE



Opaska. Kad netko pošalje uredništvu Glasnika kakvo pitanje, da mu se riješi u Glasniku, treba na koncu navesti i točan vlastiti naslov. Može se naime dogoditi, da je uputnije dati odgovor izravno onome, koji traži riješenje, a ne javno u Glasniku. Na pitanja bez potpisa i naslova, ne će se odgovarati.

Mladić od 24 godine iza svršene vojne službe osjeća poziv u svećenički pa je radi toga počeo privatno učiti gimnaziju u nadi, da bi mogao biti primijen u bogosloviju. Ima li nade, da bi mogao postati svećenik?

Bog zove u svoju službu koga on hoće i kada hoće. Neke pozove u ranoj mladosti, a druge tek u kasnijim godinama. Sama dob nije nikakva zapreka, da netko dođe do oltara. Samo se za to teško i odgovorno zvanje traži i primjerena naobrazba, ponajprije gimnazija. Poslije tih nauka treba zamoliti biskupe biskupije, u kojoj je netko rođen ili stalno stanuje, da ga primi u bogosloviju. U velikim državama postoje i cijela sjemeništa samo za mladiće i zrele ljude, t. zv. sjemeništa za kasna zvanja.

Pobožna katolička djevojka žrtvovala se dugo godina za dobro svoje obitelji i radi toga odbijala sve prilike za udaju. Nedavno se upoznala s poštenim mladićem, o kojemu ima najbolje informacije, ali on je stranac i manje školovan od nje. Jedina joj je želja, da osnuje pravu kršćansku obitelj i da može dati, ako je Božja volja, Crkvi sina svećenika. Da li bi se takva ženidba mogla savjetovati?

Svatko je svoje sreće kovač, veli narod. A to vrijedi na osobit način o ženidbi. To je korak, za koji čovjek sam mora uzeti na se odgovornost, pa prema tome i odluku. Različita narodnost, pa ni razlika u naobrazbi ne mora biti nikakva zapreka sreći u braku. Glavno je da bračne drugove veže iskrena i vjerna ljubav, koja je spremna na svaku žrtvu za bračnog druga i na vjernost prema Božjemu zakonu. Želja za sinom svećenikom jest duboko kršćanska želja. Tu milost zaslužiti će kršćanski roditelji svojim kršćanskim životom i ustrajnom molitvom, da bi im dragi Bog dao tu veliku čast i sreću.

UZMI I ČITAJ



Lisbet Burger, U CETIRI OKA, Iz dnevnika jedne primalje, II. dio, stranica 143. — Cijena Kn 20.—, (s poštarinom Kn 23.—) — Naklada »Fides«, Senj.

Danomice sklapeju mladi ljudi ženidbu, s mišlju i uvjerenjem: Sad počinje naša prava sreća; jer sreća je u ljubavi.

Istina je, iako je Bog uredio. Ali, ako ista, a to istinska, trajna sreća u ženidbi ne dolazi slijepo. Ona traži uvjete: ako je ljubav bračnih drugova vjerna zakonima prirode, djeteta i bračnoj žilosti, neka budu sigurni da će i sreća biti vjerna njihovoj ljubavi. Inače će se gorko razočarati i mjesto smirena

zadovoljstva nositi će u srcima mač dvorezac: groznu osvetu oskrvrnjene prirode i povrijeđenog vječnog zakona Božjeg.

Je li to istina? Evo svjedočanstva stare lukumske primalje. Ako liko, ona to znade, poznaje sve, pa i najintimnije stvari obitelji. Njezine su riječi u ovoj knjizi kao krik bolne i zabrinute majke:

Djeco, djeco, vlastitim sam očima gledala grobove, trulež i raspadanje, bol i očaj na mjestu gdje je imalo cvasti bilje sreće. Cuvajte se, da i vi ne budete primjer onima koji dolaze!

Radi izvanredne aktualnosti preporučamo to djelo osobito mladim ljudima, koji se spremaju na brak.

KALENDAR SV. ANTE 1942. — Cijena 17.— Kuna (s pošterinom). — Uprava Glasnika sv. Ante, Sarajevo.

Ako je istinita ona: raznoolikost razveta-
lijeđe, to će se čitilac obredovati ovom Ka-
lendaru. Gledni znanja i pouke našli će u
dvadesetak poštinih stranaka na riječi o sa-
danim i prošlosti Hrvatske i o suvremenim
društvenim pitanjima. Zabave i raznoode želi-
te zadovoliti i se obilno, kad pročitate onih
desetak prijevjesti, a njezine duše s užitkom
će pročitati onom pletavosti pjesama. A svima
će ugledati srce lijepe slike vitkih gotskih
katedrala, koje su razesute po Eitavom Ka-
lendaru.

Dr. Josip Andrić, APOSTOL HRVAT-SKE, bl. Nikola Tavilić — Stranica 32, Cijena 2.— Kn. — »Jeronimsko Svijetlo«, Zagreb 1941.

Prigodom 530 godišnjice smrti bl. Nikole Tavila izdalo je "Heronimsko Svjetlo" mali životopis nekež blaženika. Kako se sad radi o tom, da se ovaj naj ugodnij Božji proglasi svacem, svakom Hrvatu preporučamo ovaj jefimski knjižicu. Iz nje će saznati, što je bl. Nikola Hrvatskim narodu u prošlosti i sadašnjosti, gdje je živio i redio i kako je zadobio mučeniku palmu. Donosim je i pregled glavnih milosti primljenih na njegov zagovor i nastojanja oko njegove kanonizacije.

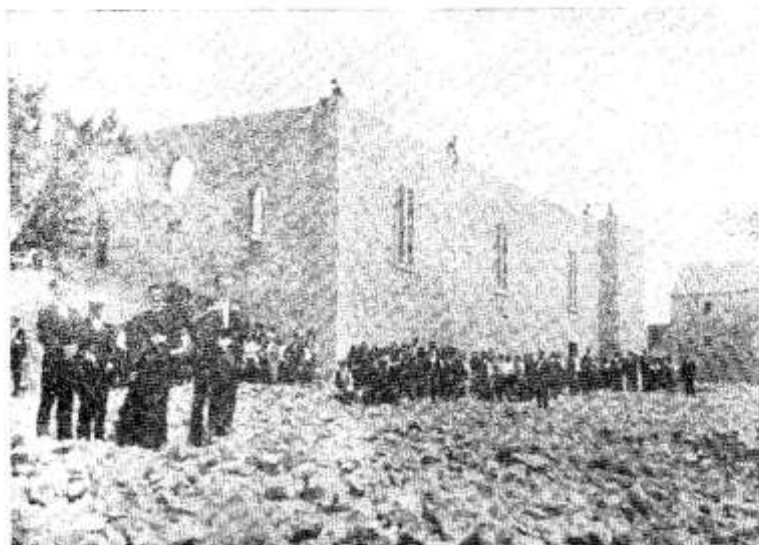
PO DOMOVINI

VINICA (Duvno)

Hrvatska je sva posuta svetištima Majke Božje. Dokaz je to, da Hrvati doista i djelom priznaju Mariju svojom nebeskom Kraljicom i Majkom. Kod starog hrvatskog kraljevskog grada Duvna u župi Vinica gradi g. župnik don Ante Bucičić novu crkvu u čast

Porodnja Marijina. Pedeset pet godina stara je to župa, ali radi siromaštva naroda dosada nije imala crkve. Uz velike žrtve sagradio je narod sada lijepu i prostornu crkvu (29 m duga a 12 m široka) i sretno ju stavio pod krov. Ali ponutrica je pusta i prazna: ni žbuke na zidovima, ni slike, ni kip, pa čak ni oltara nema još u njoj.

Vinica (Duvno): crkva Porodenja Marijino u gradnji sa vlč. župnikom don Ante Buconjić





Dapci: Djevojačko društvo Srca Isusova

Tu mogu pomoći imućniji štovatelji Gospi. A župnik i narod iz Vinice bit će im dovoljeka zahvalni, pa i za najmanji dar. Tko želi učiniti nešto blaženoj Gospi na čast, a sebi na spas, naka pošalje na Župni Ured, Vinica, p. Aržane (Dalmacija).

DAPCI

U mjesecu listopada održane su u našoj župi prve sv. misije. Vodio ih je o. Isusovci iz Zagreba: o. Jović i o. Patiček. Župe nam se upravo preporodila. Sav je narod grnuo na misijske propovijedi, pa su se skoro svi ispovijedili i primili sv. Pričest. Crkva je bila premalena da primi sve vjernike, stoga su se propovijedi morale držati i vani. Narod je požudno gulao svaku riječ s usta propovjednika, pa se svima i najdulje propovijedi činile prekratkima. Misijska svečanost završila se divnom večernjom procesijom. Duga povorka stupala je sa svijećom u ruci za misijskim križem, a selom se orile misijske pjesme. Osim toga rada u crkvi, viđ. o. Jović držao je poučna predavanja uz slike na projekcionom aparatu, pa su se tako vječne istine i načela kršćanskog života utisnule još dublje u srca.

Veliki plod misija pokazao se ne samo u dušama svoju župljana, već i na vani: obnovilo se iz dugih godina naše Djevojačko društvo Srca Isusova. Župa nam je malena, ali društvo ipak broji 84 članica, koje su već za vrijeme sv. misija počelo vršiti svoje zajedničke društvene pobožnosti. A na prvi petak iza sv. misija kao i na prvu nedjelju pristupile su sve zajedničkoj sv. Pričesti i počele su živjeti redovitim društvenim životom pod vodstvom vlč. g. župnika Juraja Jakopca.

PRETPLATA ZA GLASNIK

u godini 1942.

iznosi 20.— Kuna

Zadnji rok za podmirenje pretplate 30. IV. 1942.



U VJEČNU DOMOVINU



Astaloš Kalica, Slav. Brod + **Andrassy pl. Božena**, Zagreb + **vič. g. Barišić Stjepan**, župnik, Krnjeva + **Gaj Julijana**, Zagreb + **Grgurić Marija**, Hupjak + **Grigić Magdalena**, Virovitica + **Jurinjak Doroteja**, Crni Lug + **Lipovac Pavka**, Dakovo + **Lovin Anica**, Cerna + **Lukačin Imbro**, Sv. Šimun + **Matković Blaž**, Mrkopalj + **Peternić Katarina**, Zagreb + **Slivnik Helena**, Severin (Bjelovar) + **Zorko Stjepan**, Zagreb + **Zmuk Marija**, Trnovac (Varaždin)

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im!
Počivali u miru!

SRCE ISUSOVO POMAŽE



Babina Greda: FR Zahvaljuje Presv. Srcu Isusovu za mnoge milosti. — **MS** Zahvaljuje Bogu što joj se sin vratio iz roblja. — **Bajmoki**: BM Na vijek zahvaljujem Srcu Isusovu i Majci Božjoj za povraćeno zdravlje i ostale milosti. — **Bapska Novak**: SA Zahvaljuje Presv. Srcu Isusovu, bl. Nikoli Tavliču i sestri Celinji na pomoći. — **SP Hvale Presv. Srcu** i P. Barbaricu što sam sretno došao kući iz rata. — **Bos. Gradiska**: SB Presv. Srce uslišalo mi molbu. — **Brodani**: KR Hvale i slava Bož. Srcu što mi je po zagovoru bl. Djevice i mojih zaštitnika povratilo brata i sina iz rata. — **Budrovci**: CJ Presv. Srcu zahvaljujem na pomoći. — **Ciglena**: BM Primila milosti od Presv. Srca po zagovoru bl. Djevice i drugih zagovornika. — **Donja Lastva [Boke Kotorska]**: TJ Bl. Nikola Tavlič pomogao u velikoj potrebi. — **Drenovci**: TS Zahvaljuje Presv. Srcu, sv. Tereziji od M. L., sv. Josipu i sv. Anli na uslišanoj molbi. — **Dmit**: MK Muž sretno prošao kod pobune i pronađen novim, hvale Presv. Srcu. — **Dubrovnik**: Primljena milost. — **Dakovo**: UK Primljena milosti. — **Čarešnica**: O. IR Zahvaljuje za mnoge primljene milosti. — **Gornja Vrba**: DM Presv. Srce pomoglo kod operacije. — **Gutovac**: SS Zaštitom Presv. Srca spašen od mnogih duševnih i tjelesnih nezgoda i neprijatelja. — **Hlebina**: SB Muž se sretno vratio iz Bosne. — **Jurjevci**: FK Uslišana molitva; muž se sretno povratio iz rata. — **Kaptol [Požga]**: TF Isprosio svojaj majci zdravlje od Presv. Srca po zagovoru svojih nebeskih zagovornika. — **PF** Zahvaljuje sv. o. Franji na sreći i zadovoljstvu u njegovu redu. — **Kufina**: AK Hvale Bož. Srcu što mi je šogor za vrijeme rata ostao zdrav. — **Ljubuštica**: IJ zahvaljuje Bož. Srcu što joj je unuka nakon bočanog zavjetnog hodočašća k Svetlilu Srca Isusova ozdravila od tifusa. — **Nova Gradiska**: SS Zahvaljuje sv. Anli za povoljno rješenje jedne stvari. — **Novalja [Pag]**: SM Zahvaljuje na sretnom porodu i ozdravljenju. — **Novigrad na Dobri**: KM Hvalim te sve duše Bož. Srcu i svojim sv. Zagovornicima na izbavljenju iz teške neprilike. — **Novska**: DK Zahvaljuje Srcu Isusovu na milostima. —

Oregesem: BO Sestra ozdravila i oporavila se od teške operacije. — **Osijek**: ILJ Za primljene milosti i uslišane molbe kao i za povratka milih i dragih iz rata. — **SM** Ozdravila od teške bolesti. — **Otok**: RE Zahvaljuje za mnoge milosti. — **Patković**: TB Velika milost. — **Perušić**: KM Hvale Presv. Srcu na svim primljenim milostima. — **Petrovaradin**: AK Božansko Srce me je oslobodilo od vrlo teške bolesti. — **BA** Srce Isusovo me očuvalo od stradanja za rata. — **Pliškorević**: NM Zahvaljuje Presv. Srcu Isusovu za naglo ozdravljenje svoje i svoje majke. — **Podgajci**: LA Zahvaljuje Presv. Srcu za mnoge primljene dobročinstva. — **Sikirević**: JJ Zahvaljuje za ozdravljenje. — **ME** ozdravila uz pomoć Presv. Srca Isusova. — **Sisak**: BE Dobljena milost. — **Sotin**: NA Zahvaljuje Presv. Srcu za primljenu milost. — **Sl. Perkovci**: VE Uz pomoć Presv. S. i, ozdravilo dijete od padavice. — **Sv. Đurđ**: JV Ozdravila na očima pomoću Presv. Srca. — **BA** Teško bolestan sinčić ozdravio za devetnice Presv. Srcu. — **Sv. Križ Začretje**: JS U bolesti i raznim potrebama pomoglo Presv. Srce. — **Trnjan**: BM Zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu, bl. Djevici M., Sv. Anli i Nikoli Tavliču za primljene milosti. — **Varaždin**: MH Presv. Srce po zagovoru neb. zaštitnika ispunilo jednu želju. — **Veliki Bukovac**: KM Zahvaljuje Presv. Srcu Isusovu, Majci B. Bistričkoj za velike primljene milosti. — **Vinjevac**: ZM Zahvaljujem Presv. Srcu, bl. Nikoli T. na mnogobrojnim primljenim milostima. — **Vinkovci**: SM Sretno povratka iz Bosne i borevaka u vojsci. — **Vodinci**: EC Muž i kćerka ozdravili od bolesti na plućima. — **Ujvidék**: OM Zahvaljuje sv. Tereziji i biskupu Langu za upućenje. — **Zagreb**: BM Primljene milosti. — **IB** Slava Presv. Srcu na udjeljenim milostima. — **MJ** Zahvaljuje Presv. Srcu i drugim sv. zaštitnicima za sretno porođ. za pomoć kod iscjelja svoga muža, za napredak u službi i druge milosti. — **PS** Božansko Srce Isusovo po zagovoru sv. Ante pomoglo u teškoj bolesti. — **VM** Pomoć u velikoj potrebi. — **Zaječar**: SP Zahvaljuje Presv. Srcu za dobivene milosti.

DAROVI

Za obnovu Svetilišta Srca Isusova u Zagrebu:
 Babić Anka 1.000 Kn; Benić Draga 10 Kn; Bunko Ivan 10 Kn; Blažević Eva 20 Kn; Bosorčić Martin 5 Kn; Bušević Marija 20 Kn; Bureš Ana 100 Kn; Cvetković Stasa 45 Kn; Čagalj Ana 10 Kn; Čikeš Ljubica 20 Kn; Dasplović Dragica 70 Kn; Dolencić Irma 60 Kn; Donković Stjepan 100 Kn; Fabijanić Janko 100 Kn; Figurić Amalija 15 Kn; Filipović Kalica 25 Kn; Frater Marija 5 Kn; Gardinić Kalica 15 Kn; Geršić Dragica 100 Kn; Mantić Ljubica 100 Kn; Haramina Anka 5 Kn; Holik Jelica 500 Kn; Huter M. 25 Kn; Ilić Mirko 30 Kn; Jačmanica Stjepan 15 Kn; Jagatić N. 10 Kn; Jakopić August 20 Kn; Josipa N. 50 Kn; Katabelj Jagica 100 Kn; Keleč Katarina 10 Kn; Klaric Andrija 20 Kn; Klepac Maksimilijana 100 Kn; Kolaric Ruža 20 Kn; Kovaček Magda 25 Kn; Kružić Dušan i Marija 10 Kn; Kudrić Josip 50 Kn; Kurz Marija 70 Kn; Ledić Filip 50 Kn; Lukanić Emilija 20 Kn; Lukačić Eva 15 Kn; Lukšić Matilda 50 Kn; Medur Anka 20 Kn; Mak Slava 100 Kn; Marčić Pavao 100 Kn; Mazić Nikola, kateh. 1.000 Kn; Matelić Luke 10 Kn; Novak Jelka 20 Kn; N. N. Gor. Rijeka 20 Kn; N. N. Jastrebarsko 20 Kn; N. N. Kalinovac 100 Kn; N. N. Sunja 20 Kn; Pavlek Torosa 30 Kn; Pavličić Dora 100 Kn; Pavlović Ana 10 Kn; Pavlović Sima 10 Kn; Pazer Slavka 100 Kn; Pintar Slava 20 Kn; Plan Alfred 500 Kn; Radosić Rudolf 10 Kn; Razni darovatelji u Zagrebu 195 Kn; Sakač Anika 5 Kn; Sekirica Berica 50 Kn; Sernek Vera 35 Kn; Sirak Barbara 10 Kn; Smolčić Marija 20 Kn; Smrlić Mihajlo 10 Kn; Sokić Milka 100 Kn; Sopjanac Kata 40 Kn; Subotićanec Berka 30 Kn; Suhodobnik Franjo 100 Kn; Škarec Marija 80 Kn; Schnur Jelka 50 Kn; Stampalija Nevenka 10 Kn; Stefanek Jana 10 Kn; Stimać Ivan 10 Kn; Truhelka Inka 250 Kn; Turk Ana 10 Kn; Turković Marija 20 Kn; Vranković Berica 10 Kn; Zagoda Dr. Franjo 500 Kn.

Za sv. Misset Anđelković Adika 20 Kn; Brnić Ljudevita 30 Kn; Hopp Marija 20 Kn; Katalić Terezija 30 Kn; Krizman Josip 20 Kn; Marković Draga 60 Kn; Mihaljević Marija 20 Kn; Müller Terezija 20 Kn; S. X. Bosiljevo 40 Kn; Šarčević Adela 25 Kn.

U čast presv. Sreću Isusovu: B. C. C. Podgajec 20 Kn; Bačić Evica 100 Kn; Bačić Josip 25 Kn; Belavarec Milka 10 Kn; Božak Vera 50 Kn; Budrović Marija 100 Kn; Filipović Vera 10 Kn; Fogac Andro i Stjepan 10 Kn; Govorković Anuška 1 P; Gvozđak Veronika 50 Kn; Hodak Katarina 20 Kn; I. B. Zagreb 10 Kn; Kolar Sima 2.50 P; Kostić Josip 20 Kn; Kovač Genoveva 25 Kn; Lucić Anica 100 Kn; Marlinović Eva 60 Kn; N. N. Sisak 100 Kn; N. N. Zagreb 234 Kn; Nađ Artur 20 Kn; Nikšić Marija 5 Kn; Posavec Bera 50 Kn; Radelićević Evica 50 Kn; Roginek Roza 20 Kn; Saračević Mato 100 Kn; Strahonja Pepica 20 Kn; Suknović Pava 40 Kn; Stimać Ivan 10 Kn; Stimać Andrija 30 Kn; Tomać Balto 50 Kn; Vargić Eva 50 Kn; Zajec Helena 13 Kn.

U čast presv. Sreću Isusovu, sv. Tereziji M. I., blaž. Nikoli Tavilicu i slugi Božjem Petru Barbariću: Orenzer Ivan i Vjekoslava 15 Kn; Jović Joz 20 Kn.

Za raširenje Glasnika presv. Sreća Isusova: Anđić Marija 10 Kn; Bačić Kalica 30 Kn; Bogelić Anka 20 Kn; Devunić Ljubica 5 Kn;

Osipar Marija 10 Kn; Gruška Ignac 10 Kn; Hambelek Josip 50 Kn; Huber M. 60 Kn; I. C. Drenović 20 Kn; J. C. Budrović 10 Kn; Jekobović Ana 5 Kn; Jurčić Magdalena 15 Kn; K. J. Zagreb 20 Kn; Kernc Marija 28 Kn; L. M. Marija Gorica 10 Kn; Lepšin Cecilija 5 Kn; Malinka Staska 10 Kn; Marković Franjo 20 Kn; Matelić Mima 5 Kn; Mujan Kata 10 Kn; N. N. Brčka 50 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; Narančić Marija 20 Kn; Navoj Valant 20 Kn; Opeka Ivan 8 Kn; Purić Marija 10 Kn; Stojanović Marija 20 Kn; Stefančić Kalica 10 Kn; Unterminer Katarina 20 Kn; Vučetić obitelj 10 Kn.

Fond za beatifikaciju Petra Barbarića: A. D. Glamoč 30 d; Anđić Marija 20 d; B. P. Domagović 10 d; Bačić Helena 20 d; Baturić Anka 20 d; Blažević Alojzija 100 d; Bolnisković Marija 20 d; Bučković Kalica 10 d; Car Barbara 4.75 dol; Carić Manda 20 d; Carić Pavka 20 d; Čiček Slavica 20 d; Dorčić Vjekoslav 20 d; Drvar Barbara 500 d; O. K. Zagreb 20 d; Grdić Dragica 50 d; Ilić Marija 20 d; Ivenušec Jelena 20 d; J. N., učitelj, V. 50 d; Jakić Vjekoslava 20 d; K. P. Podgorač 50 d; Karatuzović Emica 15 d; Kalandić ud. Solija 10.50 d; Križ Ljubica 30 d; Kovačić Ružica 10 d; Kraljić Antun 20 d; Lovrenčić Vilma 10 d; M. R. Donja Zidlica 40 d; M. S. Ivančić grad 40 d; Madžević Erža 20 d; Majnarić Jagica 10 d; Majnarić Marija 20 d; Markotić Dragica 10 d; Njavro Boško 20 d; Perčić Ana 20 d; Poljan Olga 50 d; Puljić Ljubica 10 d; Redusin Marija 100 d; Senčić Reza 20 d; Soko Kate K. 100 d; Svirčević Ivica 5 d; Verhas Tina 20 d.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Babić obitelj 50 Kn; Budinski Julijana 65 Kn; Čunčić Jlica 10 Kn; Dorčić Vjekoslava 20 Kn; Drvar Barbara 1.000 Kn; Dugačić Ljubica 40 Kn; E. M. Zagreb 100 Kn; Glavačević Kata 10 Kn; Gumišar Stela 500 Kn; Hambelek Josip 50 Kn; Ivanova Jelka 200 Kn; Jurčan Evica 20 Kn; Kristić Ana 30 Kn; M. S. Gorižane 50 Kn; Mutačić Marija 100 Kn; N. N. Sisak 100 Kn; Pikola Marija 300 Kn; Pokorić Franika 30 Kn; Purić Marija 10 Kn; Romančuk Petronela 20 Kn; Sartić Olga 50 Kn; T. B. Zagreb 40 Kn; Takač Gizela 10 Pna; V. H. Sisak 15 Kn.

Za ulje »Vječnog Svjetla pred Presvetim: Maruna Stjepan 15 d; Mužević Paula 10 d.

Za ulje »Vječnog Svjetla: Horvatek Rudolf 5 Kn; Kozarić Josip 38 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Kolaric Ruža 20 Kn; Malešević Ana 20 Kn; Margetić Marija 100 Kn.

Za protirenje Kristovog Kraljevstva na zemlji: Čunčić Jelica 50 Kn.

Za gradnju Crkve samostana Karmelićanki Leskovcu: N. N. Sisak 50 Kn.

Za Mofa Sjenamžite u Travniku: Još Rozalija 50 d.

Za Sirotište, Vrhovec: Radišich Kornelija 69 d.

Za Sirotište u Vinagori: Devčić Mato 3 dol.



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

KREPOST UOPĆE

Sluga Božji Petar Barbarić vršio je sve kreposti kako bogoslovne tako i stožerne u velikom stupnju i postojano do svoje smrti. Jedini cilj, za kojim je u svojem životu išao, bio je čast i proslava Božja vježbom nutarnjega života i spas duša tako, da predstavlja za sve, osobito za mladež sjajan primjer kršćanske savršenosti i prave unutarosti.

Ništa neobično nije činio, nego je nastojao, da postigne vrhunac savršenstva tim, što je obične svoje dužnosti vršio neobičnom točnošću i savjesnošću.

U svom kratkom životu nije izveo nikakvih velikih vanjskih djela. Njegova je veličina u tom, što je savjesno vršio svoje svagdanje dužnosti, što je vjerno sudjelovao sa poticajima milosti Božje i što se potpuno predao u svetu volju Božju.

VJERA

Nije on samo uopće vjerovao sve objavljene istine nego bi bio spreman, da za svaku pojedinu dade svoj život. No kad već nije mogao za vjeru život žrtvovati, to je ipak bio spreman, da brani istine vjerske kod svake prigode, koja mu se pružila.

Zahvalan za milost vjere nastojao je, da uvijek savršenije živi od vjere. Njegova načela, njegove težnje, njegove misli i djela, jednom riječju sav život njegovih zadnjih godina bijaše skroz prožet vjerom.

Sva otajstva sv. vjere bila su mu sveta. »Osobito kod žalosne krunice« reče, »čovjek ne može biti lako rastresen. Slike su tako žive, da me sasvim zanesu. Koji se je za nas znojio krvavim znojem — divne li slike! — Koji je za nas bio bičevan! — Moj Bog bičevan! S takvom slikom, s takvim otajstvom mogu se lako dugo zabaviti; to me ništa ne umara.« On se je tako zadubio živom vjerom i u radosna i u slavna otajstva, da ih je pred sobom u duhu rekao bih gledao.

Vjera, za koju mu oci lijevahu krvcu, bila mu je kroz vas život svijetlo i obrana, izvor i korijen svih vrлина njegovih.



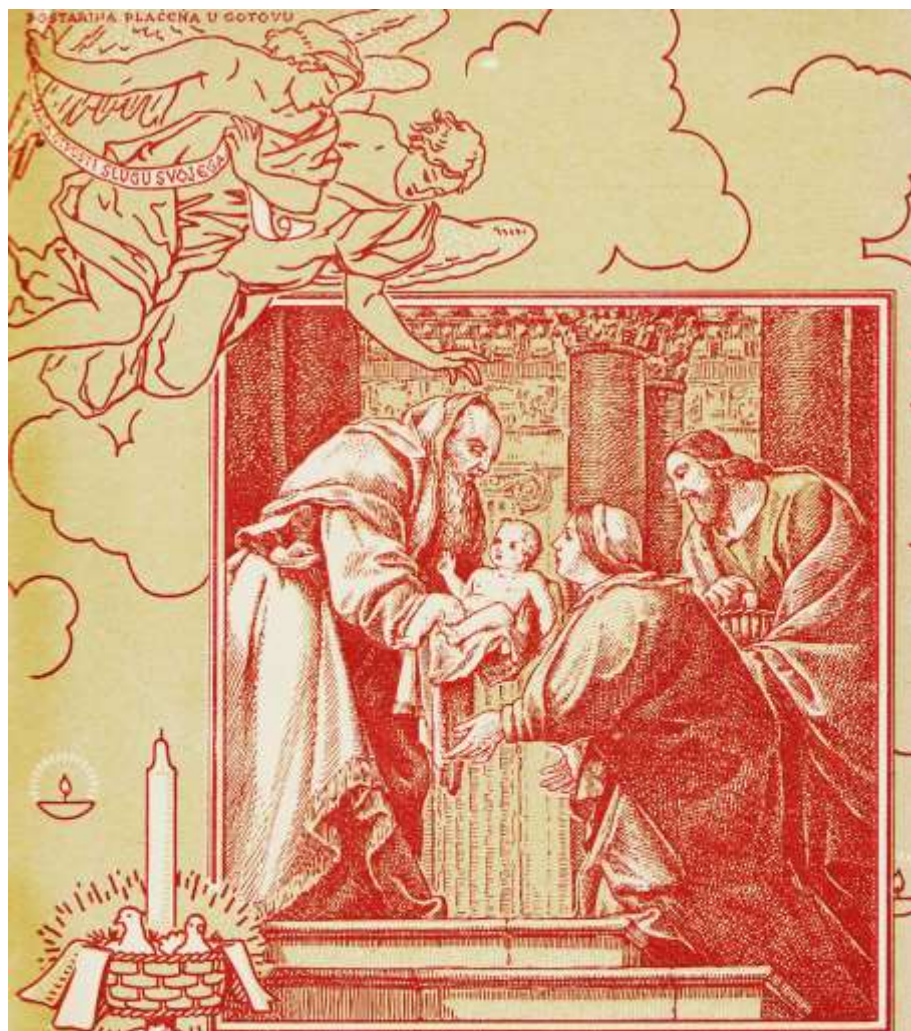
BOŽANSKO SRCE Isusovo!

PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +

POSEBNE NAKANE APOSTOLSTVA MOLITVE :

Pouzdanje	
u Božju providnost	
2 P Makarije, Krišćanski život	16 P Marcel, Naše škole
3 S Genoveva, Duh molitve	17 S Antun, Priprost i trijezan život
Ljubav prema Isusu	
5 P Telesfor, Zimska pomoć	Stolica sv. Petra u Rimu
Katoličke misije	
7 S Lucijan, Hrvati na ratištu	Ljubav prema Papi
8 C Severin, Duh odricanja i žrtve	19 P Marij, Naši državni vođe
9 P Julijan, Pokojni pretp. Glasnika	20 U Febijan i Sebastijan, Naši vojnici
10 S Agalon, Vjernost Hrvatske Papi	21 S Agneza, Djevojačka društva S. I.
Posv. obil.	
12 Racijana, Djelotvorna ljubav	22 C Vincencij, Siromašni i oskudni
13 U Leoncij, Mladež u radnoj službi	23 P Rajmund, Zaruke BDM, Svetost žen.
14 S Hilarij, Naši učitelji	24 S Timotej, Apostolski duh.
15 C Pavao, Naši redovnici	Obrač. sv. P. Obrač. 2.
	26 P Polikarp, Katolička društva
	27 U Ivan Zlatousti, Propovjednici
	28 S Petar Nol, Branitelji vjere
	29 C Franjo Saleski, Saradnici Glasnika
	30 P Martina, Ublaženje ratnih nevolja
	31 S Ivan Bosko, Naša mladež



GLASNIK SRCA ISUSOVA

GODIŠTE VELJAČA 1942

BROJ

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu ★ Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotičeva 33
Tiskara »Glasnik«, Za-
greb, Ivan Nikolić D. I

G 51

BR. 2

VELJAČA 1942

Uprava: Zagreb 1/147,
Palmotičeva 31 ★ Broj
čekovnog računa 33.896
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italije: 12 lira —
Mađarska: 3.50 pengő

ZA SV. OCA SLUŽI SE SV. MISA

- | | |
|-----------------------------|-------------------|
| 3. II. U ZAGREBU | 17. II. U ZAGREBU |
| 6. II. U ČAZMI | 20. II. U ZAGREBU |
| 6. II. U SPLITU | 25. II. U ZAGREBU |
| 14. II. U GRADCU (Makarska) | 27. II. U ZAGREBU |

SAMO 20 KUNA

Jest, samo 20.— Kuna iznosi pretplata za »Glasnik« u godini 1942.! Tako je »Glasnik« obećao, i kod toga ostaje! Ali nažalost papir, tiskarske boje, radne snage i poštanske pristojbe nisu ostali kod stare cijene. Sve raste iz dana u dan, pa je većina časopisa podigla pretplatu barem za polovicu više, a neki i za dvostruko. »Glasnik« se ne usuduje natovariti na svoje čitatelje teret nove povišice, nego je našao drugo rješenje, kako da se prokubure današnja teška vremena skupoće i oskudice. On će nekoliko puta kroz godinu izići u smanjenom obliku. Mjesto 32 stranice, imať će 16. Ali samo u nekim mjesecima! No zato će se brinuti, da članci budu uvijek prvorezredni, a sitnija slova će nadomjestiti barem nekako tjesnoću opsega. »Glasnik« je uvjeren, da će njegovi čitatelji razumjeti to prisilno smanjenje (opetujemo: samo u nekim mjesecima!) i da će mu pomoći u tim teškim ratnim vremenima. Kako? 1. Budi vjeren »Glasniku«! 2. Pokazuj ga drugima! 3. Traži nove pretplatnike! 4. Pošalji pretplatu do konca travnja! 5. Sjeti se kojim darom »Glasnikova« fondal



DA DUH SVETI PROSVIJETLI I OJAČI UPRAVLJAČE NARODA

Mjesečna nakana, koju je blagoslovio Sv. Otac

Možda će se kome ova molitvena nakana pričiniti čudnom, nespojivom s vjerom, osobito danas, kad bijesni mržnja i rat među narodima raznih vjera i nevjera. A ipak moliti se za upravljače narodâ jest skroz naskroz katolički, u Kristovom duhu. K tome još veoma važno i suvremeno.

Mi naime katolici posve dobro znamo, koja je naša dužnost prema nosiocima vlasti.

SVAKA JE VLAST OD BOGA

Sv. Pavao u poslanici Rimljanima poučaje kršćane, o dužnostima prema tadašnjim (poganskim) vlastima. »Svaka duša neka se pokorava višim vlastima, jer nema vlasti, da nije od Boga. A što su, od Boga su postavljene« (Rim. 13, 1). Tako veli Sv. Pismo, a iz njega govori zapravo Duh Sveti. Da je svaka vlast od Boga, to slijedi iz onog nepisanog zakona, što ga je Začetnik prirode usadio u našu narav. Zar nije Bog stvorio čovjeka, i to kao društveno biće? Ako je čovjeku u naravi, da živi u uređenoj zajednici i na taj način postigne svoju naravnu i nadnaravnu svrhu, onda slijedi, da je od Boga i vlast, bez koje ne može biti ni jedne uređene zajednice. A što se tiče oblika zajednice, i tko će s njom upravljati, pa i to, kako dolazi do ovog ili onoga načina vladavine, znamo iz povijesnog iskustva, da je to sve Bog prepustio ljudima na volju.

Božja ruka dakle upravlja s nama po vlastima u našim zemaljskim poslovima. Sv. Pavao gleda u nosiocu vlasti »slugu Božjega, koji je nama za dobro i koji kažnjava zlo«, pa zaključuje, »zašto ie i potrebno pokoravati se ne samo radi kazne, nego i radi savjesti« (Rim. 13, 4—5). Božja je volja, da ljude vode ljudi od rođenja do smrti

VELIKA ODGOVORNOST

Teško je upravljati ljudima i velika je to odgovornost pred Bogom. Nije lako voditi ni jednu obitelj, a što istom znači upravljati milijunima! Posebno u naše doba, kad se u narode ubacuju svakojake pogubne i prevratne ideje, u doba društvenog i političkog vrenja, u vrijeme rata i oskudice. Tu zaista treba izvanredne razboritosti i jakosti duha. Jer često puta o jednom činu kojega vladara i upravljača države ovisi sreća ili nesreća jednoga naroda kadkada kroz stoljeća, a za mnoge pojedince i za cijelu vječnost.

Zar nam nije povijest svjedok, kako su pojedini veliki vladari bili blagoslov ili prokletstvo za svoj narod, pa i za cijele kontinente? Jedna državna odredba Konstantina Velikoga, kojom je dao Crkvi slobodu, postala je blagoslovna za cijelu Evropu i za cijelo čovječanstvo. Kršćanska vladavina Karla Velikoga uljudila je pomoću Crkve divlja plemena i privela ih u zajednicu kulturnih naroda. A što znače istom za hrvatski narod oni prvi knezovi hrvatski, koji su prignuli svoje ponosne glave pod Isusov križ i otvorili Hrvatima vrata pravog kulturnog napretka i vrata neba! Pravedno vladanje dobrog kralja Zvonimira usrećilo je cio narod već na ovome svijetu, kako to spominju izričito i stare knjige. Ti su vladari pravo shvatili, da su oni na zemlji dobili vlast zato, da surađuju sa Svevišnjim na opće dobro i spas svoga naroda.

S druge pak strane zli vladari ili barem pojedina njihova promašena djela bila su sudbonosna za čitave narode. Progonitelj Crkve — da spomenemo samo neke primjere — rimski car Dioklecijan uništio je svojom borbom protiv Boga i Crkvi i samu svoju državu i unio u nju razdor. Henrik VIII., engleski kralj, radi svoje grješne ljubavi digao se protiv Namjesnika Kristovu i odcijepio cio engleski narod od prave Crkve. Ti i njima slični nisu shvatili, zašto im je dana vlast, već su zloupotrijebili Božje darove u svoje samovoljne i sebične svrhe i time silno škodili općem dobru naroda, koje im je Bog povjerio. Bog je doduše dao vlast, ali samo zato, da je upravljači naroda upotrijebe na dobro naroda, ali isto je tako dao čovjeku i slobodnu volju, koju čovjek može upravititi i protiv Božjoj volji i time Božje planove pomrsiti.

NAŠA MOĆ

Ali uz ovu veliku i sudbonosnu vlast, koja je dana nekim ljudima, postoji još jedna moć, koja je dana svima onima, koji su djeca Božja. Ona može zapriječiti ili barem popraviti teške posljedice zlorabe javne vlasti. Ta velika moć, koju je Bog stavio u naše ruke, jest molitva. Ona postaje svemoćna, kad se diže iz milijuna srdaca, da ublaži Božju srdžbu i Božju pravednost.

A što može učiniti pobožna molitva kod upravljača naroda? Može im isprositi svijetla odozgor, da jasnije shvate svoje uzvišeno poslanje i postanu svjesniji velike odgovornosti suradnika Božjih; da uvide, kolika je moć i utjecaj vjere za moralno dobro njihova naroda

i kolika je blagodat, ako Crkva može slobodnih ruku djelovati u narodu i voditi ga putevima Božjim.

Zato piše sv. Pavao biskupu u Efezu i nalaže mu: »Opominjem te prije svega, da odrediš, da se čine molitve, prošnje i zahvaljivanja za sve ljude; za kraljeve i sve, koji su u vlasti, da provodimo tihi i mirni život u svakoj pobožnosti i čistoći«, i dodaje: »Ovo je dobro i ugodno pred Spasiteljem, našim Bogom« (1. Tim. 2, 3). Između svih ljudi ističe sv. Pavao jedino baš kraljeve i sve, koji su na vlasti, da nam pokaže, kako i mi moramo pomagati svojom molitvom one, koje je Bog postavio, da nas vode k boljemu životu na ovoj zemlji. Jer i mi smo u neku ruku odgovorni za sreću ili nesreću svoga naroda. Za sv. Pavlom povodi se i sv. Crkva i naređuje javne molitve za vladare i u samoj Misi (osobito na Veliki petak). A tako su činili svi veliki i sveti ljudi i time pokazali, koliko im je na srcu dobro domovine i naroda.

Znak je to da je molitva za upravljače naroda volja Božja i naša dužnost. Osobito je to dužnost katolika u današnja burna vremena općih zala i zlokočnih nemira, gdje pomoć možemo očekivati još jedino odozgor. Sloaga se i Sv. Otac Pijo XII. u svojoj propovijedi 3. ožujka 1940. obraća svim vjernicima i veli: »Kad se kraljevstva svijeta uzdižu i sudaraju poput valova morskih, kad se zemlja trese pod tušnjavom topova, kad mora otvaraju ždrijelo svojih bezdana i gutaju ljude i bogatstva, kad se iz zraka ruše nad narode grozote, strašnije od svake oluje, što nam preostaje drugo, predraga djeco, nego da uzdignemo oči prema svojem Bogu u Svetohraništu, pobjeditelju ovoga svijeta i Kralju vjekova, da On ublaži bljesak munja i riku oluje, On, u čijim su rukama srca vladara i mogućnika, koja On može upravit, kamo hoće.«

Božidar Santić D. I.

LJEPOTA ISUSOVA

Zamoliše jednom poznatog katoličkog slikara Führicha, da naslika Srce Isusovo. Vele, da je on tu ponudu odbio, jer da to nadilazi njegove sile. »Ja bih onda morao,« govorio je umjetnik, »bar donekle izraziti na licu Isusovu i čuvstva njegova božanskog Srca, ali tako uzvišenu zadaću ne usuđujem se preuzeti na se.«

O Isusu piše Sveto Pismo u Psalmu 44.: »Krasnijega je lika od sviju sinova ljudskih, a milina mu se prelila na licu.« Isus je tako krasen, da će po riječima sv. Petra vjernici klikati od silnog zanosa, kada ga ugledaju u vječnosti u potpunoj njegovoj ljepoti. »Njega ljubite, iako ga niste vidjeli. Vjerujući u njega klikat ćete nelskazanom radošću, kad postignete nagradu svoje vjere« (1. Pet. 1, 8).

Sv. Jeronim i sv. Ivan Krizostom govore, da je tijelo Isusovo posebno ukrasio Duh Sveti, jer je ono palača i stan božanstva. Nešto je divotna sjalo sa Isusova lica pa za to su tolike fisuče za njim letjele i gladne i žedne sve do u pustinju. Velika sv. Terezija opisuje, kako je u viđenju gledala lice Isusovo. Na taj pogled tolika se je slast razlila njezinim srcem, da je mislila, da će se kao vosak na vatri rastopiti i razliti.



Isus Krist, ljepota beskrajna

bogatstvo, svoje palače, sve, što svijet ljubi i voli. »Uzalud!« govori mlada Agneza. »Idi od mene žrtvo smrti! Moje je srce drugi Vjerenik predobio. Njegovo je Srce najplemenitije, njegova moć veća od tvoje, njegovo lice krasnije. Njegova je ljubav slađa od medenog saća, njemu ću održati vjernost. Ljubim Krista, koga je Djevica porodila. Kad njega ljubim, čista sam. Zaručena sam onome, kom anđeli služe, čijoj se ljepoti dive sunce i mjesec.«

Kad nisu pomogle molbe, mislio je poganin, onda će pomoći prijetnje, grožnje i mučila, pa je prijavio kao kršćanku, koja prezire rimske bogove. Raspalili su ogromnu lomaču, stajale su okolo nje tisuće ljudi. Plać i uzdasi potresali su zrakom, žale mladu Agnezu, ali ona neustrahovito pristupa bliže k ognju. Tu je krvnik, da joj prije toga odrubi glavu. On dršće na pogled svoje nevine žrtve, ali ne dršće sveta mučenica. Isus je posve ispunio njezino srce. Istom što se rascvao ovaj cvijetak, već ga trgaju, ali cvijetak je sretan, što dolazi onom, za koga je stvoren i koga će cijelu vječnost razveseljavati.

»Sinko, daj mi srce svojelo« (Par. 23, 26) tako i tebi progovara Vječna Ljepota. Promatraj često ljepotu Srca Isusova, pa će se rasplamtjeti i u tebi ljubav nebeska. Moguće da si to prije zanemario pa da se i ti moraš polužiti sa sv. Augustinom: »Ah, kako sam te kasno uzljubio, o Ljepoto uvijek stara i opet uvijek nova! Ah, kako sam te kasno zavolio!« Zato ljubi ga barem od danas, barem od ovog časa. Presveto Srce Isusovo, ljubim te!

M. Frou.

Ponovno upozorujemo, da je

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA 1942.

već davno rasprodan.

Radi toga mnogi nisu dobili onoliko komada, koliko su željeli.

Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147.

OTAC GOVORI

Boli i patnje i stradanja u svijetu mjesto da se umanjuju, rastu sve više. A što je još gore, milijuni, pa ni mnogi vjernici ne vide i ne shvaćaju, kamo to vodi, ni kako Božja providnost može tolika zla i nesreće pripustiti na ljudski rod. Osjeća tu nesigurnost i zbunjenost svoje djece Namjesnik Kristov, pa je na blagdan sv. Petra i Pavla 1941. održao propovijed u bazilici sv. Petra, koja je namijenjena cijeloj Crkvi.

U sjećanju na progone i stradanja mlade Crkve iza Spasiteljeva uzašašća, kad se činilo, da će neprijatelj satrti nježnu stabljiku vjere, i kad su hiljade na čelu sa apostolskim prvacima veselo primale odricanja i progon i smrti za Krista, nabreža Sv. Otac i nepregledna i neizreciva stradanja i strahovanja, što se survaše na svijet u naše doba. Ima tu i utješnih stvari, ali muke i trpljenja je ipak mnogo više. Pa onda nastavlja Papa:

Pred takovim brdima zla, pogibeljima za krepost, pred kušnjama svake vrsti, čini se, da se ljudski duh i prosuđivanje gubi i smućuje. I možda se u srcu mnogih od vas pojavila strašna pomisao sumnje, koja je već nekada o smrtni dvaju Apostola napastovala ili smetala neke slabije kršćane: Kako može Bog dopustiti sve to? Kako je moguće, da svemoguć, neizmjerljivo mudri i neizmjerljivo dobri Bog dopušta tolika zla, koja On može tako lako zapriječiti? I na usta dolazi riječ Petrova, dok je, još nesavršen, o naviještenju muke, kazao: »Daleko to od tebe, Gospodine« (Mat. 16, 22). Ne, moj Bože — misle oni, ni Tvoja mudrost, ni Tvoja dobrotu, ni Tvoja čast ne mogu ipak dopustiti, da zlo i nasilje u tolikoj mjeri zagospoduju u svijetu, te se poigravaju s Tobom, i da slave slavlje, dok Ti šutiš. Gdje je tvoja moć i providnost? Moramo li dakle sumnjati o Tvojoj božanskoj upravi i o Tvojoj ljubavi prema nama?

»Ne misliš, što je Božje, nego što je ljudsko« (Mat. 16, 23.), odgovorio je Krist Petru, kao što je židovskom narodu rekao preko proroka Izaije: »Moje misli nisu vaše misli, moji putovi nisu vaši putovi.« (Izaija 55, 8.)

Svi ljudi, svi, pa i najdublji mislioci i najiskusniji vođe naroda, pred Bogom su kao djeca. Oni prosuđuju događaje pod kratkim vidikom vremena, koje nenadoknadivo prolazi i leti. Bog ih, nasuprot, gleda s visina i nepomičnoga središta vječnosti. Oni imaju pred svojim očima uski vidokrug od nekoliko godina. Bog naprotiv ima pred sobom sveobuhvatnu širinu vijekova. Oni mjere ljudske događaje po njihovim neposrednim uzrocima i neposrednim posljedicama. Bog ih pak gleda u zadnjim uzrocima i mjeri ih po daljnim posljedicama. Oni se zaustavljaju da razlikuju ovu ili onu pojedinačnu odgovornu ruku. A Bog gleda sve zamršeno tajno ispreplitanje odgovornosti, jer njegova uzvišena Providnost ne isključuje slobodne volje kod dobrih ili zlih ljudskih odluka. Oni bi htjeli neposrednu pravednost i sablažnjuju se nad časovitom moći neprijatelja Božjih, nad patnjama i poniženjima dobrih. Ali Otac nebeski, koji obuhvaća, prodire i gospodari promjenama vremena u svijellu svoje

vječnosti, poput mirnoga vremena vijekova bez kraja, Bog, koji je blaženo Trojstvo, pun samilosti za ljudske slabosti, neznanja, nestupljivosti, i koji odviše ljubi ljude, a da bi Ga njihovi grijesi mogli izbaciti iz putova njegove mudrosti i njegove ljubavi, nastavlja i nastavljat će izlaženjem svoga sunca nad dobrima i nad zlima, da kiši nad pravednima i nepravednima (Matej 5, 45), da čvrsto i snažno vodi njihove dječje korake pod uvjetom, da se dadu voditi i da se pouzdaju u moć i mudrost njegove ljubavi prema njima.

A što znači pouzdavati se u Boga?

Pouzdavati se u Boga znači predati se svom snagom volje, koju podržaje milost i ljubav, svemoći, mudrosti i neizmjerljivoj ljubavi Božjoj, usprkos sviju sumnja, što ih prividnosti podižu. Znači vjerovati, da ništa u ovom svijetu ne izmiče Njegovoj Providnosti, kako u općem poretku, tako i u posebnom. Da se ništa veliko ni malo ne zbiva, a da Providnost nije predviđjela, htjela ili dopustila prema svojim uzvišenim ciljevima, koji su u ovom svijetu uvijek ciljevi ljubavi prema ljudima. Znači vjerovati, da Bog može koji put ovdje dolje dopustiti za neko vrijeme prevlast ateizma i okrutnosti, bolno zamačenje osjećaja pravednosti, kršenja prava, muke nedužnih, miroljubivih, nezaštićenih, bespomoćnih. Znači vjerovati, da Bog koji puta dopušta, da preko ljudske zlobe dođu kušnje nad narodima i pojedince, a u svrhu pravednosti usmjerene na kaznu grijeha, u svrhu da očisti pojedince i narode pomoću zadovoljštine u sadašnjem životu, i da ih tim putem povratiti k Sebi. Ali znači u isto vrijeme vjerovati, da ova pravednost dolje na zemlji uvijek ostaje pravednost Oca, nadahnuća i vođena ljubavlju. Ma kako se tvrda pokazivala ruka božanskoga liječnika, kad željezom zadire u živo meso, uvijek je vodi djelotvorna ljubav, i samo pravo dobro pojedinaca i narodâ potiče je, da tako bolno nastupi. Konačno znači vjerovati, da oština kušnje, kao što i pobjeda zla ne će ovdje dolje trajati nego samo kroz neko vrijeme i ne dulje. Znači vjerovati, da će doći čas Božji, čas milosrđa, čas svetoga veselja, čas nove pjesme oslobođenja, klicanja i radosti (Ps. 96); čas, u kome će svemoćna ruka nebeskoga Oca, nakon što je dopustila, da oluja za čas potrese bijedno čovječanstvo, jednim ga neprimjetljivim znakom umiriti i uništiti, i narodima će biti povraćeni pravednost, smirenje i mir na način, koji je ljudima nepoznat.

Dobro znademo, da najveća poteškoća za one, koji nemaju pravoga osjećaja za Božje, dolazi otuda, što gledaju tolike nedužne, kako lpe u istoj oluji s grješnicima. Ljudi nikada ne ostaju ravnodušni, kad vjor zajedno s ogromnim drvljem iskorjeni skromno cvijeće, koje se pod njihovim nogama otvara, da pokaže ljupkost cvijeće i onaj miris djelo su Božje i Njegovoga divnog umijeća! Pa ako je On dopustio, da vrtlog viora zahvati koji od tih cvjetova, zar možda nije odredio neki cilj, nepoznat ljudskome oku, nepoznat žrtvi toga nedužnoga bića, a koji je u okviru općenitoga plana zakona, kojima On upravlja prirodu? Koliko će više, dakle, njegova

svemoć i njegova ljubav upravljati prema dobru sudbinu čistih i nedužnih ljudskih bića?

Ohladnjela vjera u srcima ljudi, neuredna težnja za užitkom, što prožimlje i občarava život, naginje ljude da smatraju zlom, bezuvjetnim zlom sve fizičke nesreće ovoga svijeta. Zaboravili su, da bol stoji na drvu života kao put posmjesima koljevke. Zaboravili su, da je bol vrlo često odraz kalvarijskoga križa na stazi uskrsnuća. Zaboravili su, da je križ često dar Božji, nužni dar, da i s naše strane pružimo zadovoljštinu pravednosti Božjoj. Zaboravili su, da je jedino pravo zlo grijeh, koji vrijeđa Boga. Zaboravili su, da: »Stradanja sadašnjega vremena,« kako kaže Apostol, »nisu ništa prema slavi, koja se ima otkriti u nama« (Riml. 8, 18.). Zaboravili su, da moramo gledati na usavršitelja vjere Isusa Krista, koji mjesto radosti, koja ga ide, prepati križ. (Žid. 12, 2.).

Obadva Apostolska Prvaka gledali su usred neizrecivih nevolja oko raširenja Evanđelja u Krista razapetog na Golgoti, kao snagu i mudrost, koja privlači čitav svijet. U životu povezani uz križ, umirući, Petar razapet, a Pavao sagibajući glavu pod mač krvnika, postali su junaci, učitelji i svjedoci, da je križ snaga i spas, i da se u Kristovoj ljubavi ne živi bez bola. U taj su križ, koji sjaji putem, istinom i životom, gledali rimski prvomučenici i prvi kršćani u času bola i progona. Gledajte i vi tako, dragi sinci, u vašim poteškoćama. I tu ćete naći snagu, da ih nesamo s predanjem prihvatite, nego da ih ljubite, da se njima hvalite, kako su ih ljubili i kako su se njima hvalili Apostoli i sveci, naši ocevi i starija braća, koji su imali isto tijelo i bili zaodjenući u istu vašu osjetljivost. Na vaše poteškoće i žalosti gledajte kroz boli Križa, kroz boli Djevice, najnedužnije od stvorova, sudionice božanske Muke, pa ćete moći razumjeti, da je najuzvišeniji i najsigurniji put k nebeskoj pobjedi sličnost sa Sinom Božjim, kraljem bolova. Nemojte gledati samo na trnje, koje vas boli i čini da trpite, nego i na zaslugu, koja iz vaše trpnje cvate kao ruža nebeske krune. I onda ćete naći uz milost Božju odvažnost i snagu onoga kršćanskoga junaštva, koje je istodobno žrtva i pobjeda i mir, što nadilazi svaki osjećaj, junaštvo, koje vaša vjera ima pravo od vas tražiti.

»Najposlije budite svi složni (ponovit ćemo riječima sv. Petra), milostivi, bratoljubivi, milosrdni, ponizni. Ne vraćajte zla za zlo, ni psovke za psovku, nego nasuprot blagoslivljajte... da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu. Njemu slava i jakost u vijeke vjekova. Amen.« (1. Petr. 3, 8.-9.; 4. 11.).

ŠKOLA ZA APOSTOLE

Majka biskupa Bernarda Vaughana bijaše obraćenica i mnogo je molila, da bi se, ako je tako volja Božja, sva njena djeca posvetila službi Božjoj i postigla visok stepen kršćanske savršenosti. Imala je trinaestero djece, a jedanaestero je doista i stupilo u duhovni stalež.

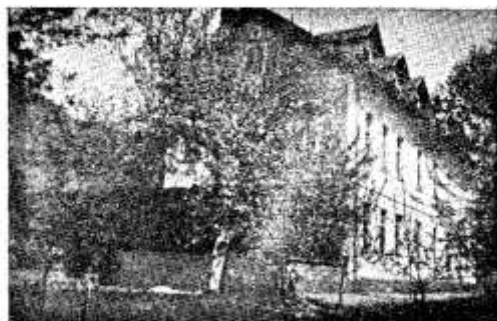
Od sedam sinova, što dosegoše zrelu dobu, postala su šestorica svećenici. Prvi je postao kardinal i nadbiskup u Westminsteru. Jedan od braće postade nadbiskup u gradu Sidney u Australiji, druga dvojica slupiše u red sv. Benedikta i osnovaše opatiju Fort Augustus u Švedskoj. Bernard se pridruži Družbi Isusovoj, a posljednji od braće Ivan postade pomoćnim biskupom. Od pet sestara sve su stupile u redovnički stalež, a jedna sestra Klara, umrla je na glasu svetosti.

Koliko može molitva i odgoj jedne dobre majke! Ova dobra mati shvatila je, da najveća sreća za njeno dijete nije u tom, da se do brzo oženi, nego da ga za Boga odgoji, da svoje najmilije daruje Bogu, ako se Bog udostoji, da ga pozove. Isus poziva sve ljude, da mu služe i da Ga slijede, ali osim toga širokoga kruga Isusovih učenika, Isus hoće da ima još jedan tjesniji krug svojih posebnih prijatelja, koji će ga nasljedovati iz bliza, to jest obdržavati njegovu volju svetu do u najmanje tančine. Taj posebni krug dobrih prijatelja Isusovih jesu svećenici i redovnici. Zato je to za kršćansku kuću najveća čast, kad se Isus udostoji da iz nje pozove jedno dijete među svoje posebne prijatelje.

Nedostojno je i znak velikog manjka kršćanskog duha, kad roditelji odgovaraju svoju djecu od ovog najsvetijeg staleža. Teško im je odijeliti se od djece. »Promisli«, piše sv. Katarina Sienska svojoj majci, koja se tužila, što joj je kći tako daleko od nje, »da si se ti odijelila od svojih sinova, kad je trebalo da pođu u svijet, da steknu nešto imetka... Ti bi trebala to više sve podnijeti na slavu Božju, na svoj i moj spas... Ti ljubiš previše ono na meni, što sam ja baštinila od tebe — to je moje tijelo, a premalo ono, što mi je Bog darovao, — moju dušu!«

Kako je mnoga kršćanska kuća sretna, kad čuju od župnika, da će napokon i u njihovoj župi biti pučke misije. Vesele se svi: doći će oci misionari. Sva ih župa radosno dočeka, gne u crkvu, da sluša ozbiljne propovijedi, pune pouke i opomena. Narod se gura oko

Malo Sjemenište D. I. u Travanju



njihovih ispovjedaonica, da dobije od njih oproštenja, uljehe i lijeke u duševnim nevoljama. Kako mnoga duša zna uzdahnuti na koncu misija: »Ah, kako je lijepo proteklo ovih osam dana misija! Kako je sve to bilo kratko!«

Kršćanski roditelji, kakova bi sreća bila za vas, da i vi jednom svoje dijete



*Mali seminarci u Travniku za vrijeme učenja.
Ozbiljan rad važan su dio pripreve za budući apostolat*

vidite, kako kao misionar obilazi naša hrvatska sela i župe, diže i poučava narod, tješi bolesne i jači žalosne, nosi riječ i milosrđe Spasiteljevo svim dušama! I vi bi imali udjela u svemu onom dobrom, što bi vaš sin u dušama izveo. Kakova radost, vidjeti sina redovnika, spasavatelja duša!

Možda ste već čuli, da ima jedno sjemenište, koje se brine za odgoj budućih Isusovaca, misionara, redovnika, apostola svoga naroda. Ljubite li Boga i svoje dijete, koje želi da se posveti Bogu, ne žalite dati svoje dijete, da postane posve Božje, i postane redovnikom-Isusovcem. U Malo sjemenište Družbe Isusove u Travniku primaju se samo najbolja i nadarena djeca, koja osjećaju želju, da se Bogu posvete u redovničkom zvanju. A vi dragi roditelji negujte u svojoj djeci pravu pobožnost, koja će vašu djecu učiniti sposobnom da čuju glas Božji, kad ih bude zvao da postanu posebnim Isusovim prijateljima. Ne priječite djeci njihove sreće, nego ih pomažite i rado molite poput one majke, da se Bog udostoji i iz vaše obitelji izabrati barem jedno dijete u svoju svetu službu.

Potanje obavijesti i uvjete daje Uprava Malog Sjemeništa D. I. u Travniku. Tamo se upravljaju također i prijave i molbe.

Radi izvanrednih prilika običaje Uprava Glasnika kod s v a k e narudžbe poslati najprije ček, a i z a u p l a t e šalje naručene stvari.

ISUS — UČITELJ

TREĆI ČLANAK VJEROVANJA

Do tridesete svoje godine osta naš božanski Spasitelj u Nazaretu, jer nije bio kod Izraelaca običaj prije nastupiti kao učitelj, a Isus se u svemu htio držati zakona. Za to vrijeme dao nam je primjer tihog, skromnog života. Prava je veličina uvijek ponizna; veliko se i uzvišeno goji samo u skrovitosti. Iza toga nastupi Isus javno. Najprije ode iz Nazareta do obale Jordana.

JAGANJAC BOŽJI

Tu je sveti Ivan Krstitelj pripravljaao narod na dolazak Spasiteljev. U znak pokore i skrušenja ljudi su se dali krstiti. Njima se pridruži Isus. Ivan ispočetka nije htio krstiti Gospodina: »Ja treba da budem od tebe kršten, a ti dolaziš k meni?« Ali Isus odgovori: »Pusti sada, jer tako nam dolikuje da ispunimo svu pravdu.«

Iza krštenja ode Isus u pustinju, da se molitvom i postom pripremi za javni život. Nakon četrdeset dana posta dođe davao da kuša Isusa, kako običaje činiti i kod ljudi: stade ga napastovati na sjelilnost, požudu očiju i oholost. No Isus se oprije pozivljući se jednostavno na ono, što stoji u Sv. Pismu. Time nam je pokazao, kako moramo i mi odbijati napasti imajući pred očima volju Božju, a da ne radimo kao Eva, koja se dala od zmije prevariti, slušajući njezine riječi. Kad je Ivan opet kasnije ugledao Isusa, pokaza prstom na njega: »Evo, Jaganjac Božji, što oduzima grijeh svijeta.« Odele povlači se Ivan natrag, kako je sam rekao: »On treba da raste, a ja da se umanjujem.« Poslije mu okrutni Herod Antipa, sin onoga Heroda, što je pogubio nevinu dječicu, odrubi glavu. I narav se slaže s poviješću i proročanstvom. Jer se od svetkovine sv. Ivana 24. lipnja, počinje umanjivati duljina dana, a u vrijeme Isusova rođenja, kad su noći najdulje, dan počinje bivati sve duži.

ZBOR UČENIKA

Kad je Spasitelj počeo javno naučavati, stao se kupiti oko njega narod. Svaku je zgodu upotrebio da naučava. Učio je po zbornicama u gradovima, u hramu, u pustinji. Često je bilo toliko naroda oko njega, da se jednom morao popeti na uzvisinu, s koje je onda govorio. Drugi put je unišao u ladicu i s nje naučavao narod, koji se tiskao na obali jezera. Hiljade ljudi idu za njim čak i u pustinju i borave po više dana uz njega. Ali si je Isus ipak izabrao krug izabranih učenika, koje će i napose poučavati, a od ovih opet dvanaestoricu, koje nazva apostolima (poslancima). Ti imaju biti osobiti čuvari nauke Kristove. Apostole i učenike šalje Isus još za svoga života među narod, da ga pripreme na njegov dolazak.

I danas Bog izabire mnoge duše te ih zove u svoju svetu službu, da budu djelatnici tajna Božjih, sijači sjemena riječi Božje, službenici oltara. Blago onomu, koji posluša glas Božji te pođe u vinograd Gospodnji i ustraje vjerno u tom svetom poslu, jer je plaća njegova velika na nebesima.

SJEME RIJEČI BOŽIE

A što je Isus naučavao? Sve ono, što treba vjerovati i činiti, da se spasimo. Spasitelj uči o dobrom i milosrdnom nebeskom Ocu, o svetošći njegovoj, o pravednosti, mudrosti, ljubavi i o Providnosti, bez koje ne pada ni jedna vlas s naše glave. Taj je nauk bio sasvim nov. Još nikad nije nitko tako govorio; nijedan mudrac, pa ni proroci nisu govorili o tako jednostavnim, a opet tako uzvišenim istinama. To je doista nebeski, božanski nauk. On je govorio, kao onaj, koji ima moć, koji ne traži sebe, nego slavu Oca na nebesima i dobro duša. A narod ga sluša i ne može se dosta naslušati, zaboravlja na jelo, ide za njim, grne k njemu, gdje se god pojavi. Gospodin opet uči taj dobri, no zapušteni narod, govori mu o kraljevstvu nebeskom, govori u krasnim pričama, koje mogu ostati slušateljima u pameti.



«Blago siromašnima duhom... blago milosrdnima... blago progonjenima...»

BOŽANSKI UZOR

Već sama nauka Isusova dokazuje, da je on od Boga obećani i poslani Mesija. Ali Isus je i na drugi način dokazao svoje božansko poslanje. Nije on samo učio: budite savršeni, nego je i sam bio svet i savršen, slobodan od svakog, pa i najmanjega grijeha, poslušan zakonu, neumorno čineći dobro, ljubezan prema slabima, milosrdan prema grješnicima, pun ljubavi prema svojim neprijateljima, jer se i na križu za njih moli, odan svom nebeskom Ocu sve do smrti na križu. Stoga može reći: «Tko ide za mnom, ne će hoditi u tmini, nego će imati svijetlo života» (Iv. 8. 12). — «Učite se od mene, jer sam krotak i ponizan srcem» (Mt. 11. 29).

ZNAKOVI S NEBA

Gdje se god objavljuje božanstvo, javlja se u izvanrednim okolnostima. Tu se događaju nadnaravni znakovi, čudesa. Stoga Spasitelj veli: «Ako ne činim djela Oca svoga, ne vjerujte mi. Ako li činim, i ako meni ne čete vjerovati,

djelima vjerujte, da upoznate i da se uvjerite, da je Otac u meni i ja u Ocu» (Iv. 10. 38). Isus je činio čudesa više nego ikoli od proroka. To je bio znak, da je on onaj, koga iščekuju narodi. Po tom znaku su mogli Ivanovi učenici upoznati, da je Isus doista onaj, koji ima doći i da ne čekaju drugoga. Jer se u Isusu ispunilo proroštvo Izejino: »Bog sam doći će i izbavit će vas. Tada će se otvoriti oči slijepima, i »ti gluhima bit će otvorene. Tada će skakati poput jelena hromi, a jezik nijemih će razriješen» (Is. 35. 4). Čudesa Isusova pokazuju, da je on Bog, Sin Božji, poslan od Oca, da govori ljudima. Zato je rekao Nikodem: »Znamo, da si učitelj od Boga došao, jer nitko ne može činiti onih čudesa, koja ti činiš, ako Bog nije s njime« (Iv. 3. 2).

Spasitelj je činio čudesa i iz prevelike dobrote i ljubavi prema bjednicima svake ruke, jer nije mogao gledati nevolje, a da ne pritekne odmah u pomoć. Gdje god je bio, dovodili bi sa svih strana k njemu bolesnike, a nigdje ne čitamo, da bi i jednoga odbio! »Dodište k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti.«

PROROČKE RIJEČI

Čudesima se kao dokaz Isusova božanskog poslanja pridružuju i proroštva. Petru je posve jasno pretekao da će ga zatajiti i kada, a Judi, da će ga izdati. Pretekao je svoju muku, smrt na križu, uskrsnuće, uzastašće, dolazak Duha Svetoga.

Dva su osobito proroštva, koja se i pred našim očima neprestance ispunjuju: o Crkvi i o Jeruzalemskom hramu. Isus je rekao Petru: »Ti si Petar, to jest stijena, i na toj stijeni sazidać ću Crkvu svoju i vrata je paklena ne će nadvladati.« Moć paklena navaljivat će na Crkvu, ali je ne će oboriti. Nikad nije Crkva bila bez progonstva. Ako je u jednoj zemlji mir, u drugoj progone djecu njezinu, ali ta borba i sve te muke i zlostavljanja služe samo za to, da Crkva dobije što više uzora na zemlji i zaštitnika na nebu. Krv mučenika je sjeme novih kršćana. A o hramu Jeruzalemskom pretekao je Isus, da ne će od njega ostati ni kamen na kamenu, koji se ne će razvaliti (Mt. 24. 2). Dok stromašni galilejski ribari postaju 12 stupova Crkve Božje, dotle veličanstveni hram u Jeruzalemu, kojeg je napustio Bog, pada u prah i pepeo. A kad je kasnije car Julijan Odmjetnik prkosio proroštvu Isusovu htio opet sagraditi hram, provali iz zemlje plamen i uništi još i sve ono, što je prije od temelja ostalo. Raširenje je kraljevstva Božjeg na zemlji neprestani trijumf Crkve, narod židovski, raspršen po svem svijetu, neprestani je spomen božanske srdžbe. Obje ove činjenice uče nas, kako je istinito sve ono, što Isus naučava i objavljuje i da će se i sve ono drugo ispuniti, što je rečeno o svršetku svijeta: »Nebo će i zemlja proći, ali moje riječi ne će proći« (Mt. 24. 35).

NASLIJEDUJ KRISTA

»Pogledamo li sveti život Spasiteljev od Utjelovljenja pa do smrti na križu, to vidimo za svakoga primjer nad primjerima. U životu je Isusovu za nas označen put, kojim treba da idemo, da i mi budemo djeca po volji Božjoj. Pevnost za slavu Božju i spas duša, tihi ponizni život, žarka molitva, ljubav,



»Slijepi vide, gluhi čuju, hromi hode, siromasima se propovijeda kraljevstva Božje.«

dobrohotnost, milosrđe, strpljivost, divna čistoća srca: to su temeljne crte značaja Kristova. No on hoće, da ga slijedimo! Životom je svojim primjer za svaku dob. »Dao sam vam primjer, kako ja učinih vama, tako i vi da činite« (Iv. 13. 15).

Sad znamo, što nam je činiti: imamo izvršiti jedan zadatak na zemlji: nasljedovati Krista; onda ćemo biti pravo mudri i sveti, jer ćemo dobiti najdragocjenije darove Božje: nebesku mudrost i Božju milost.

Petar Gärtler D. I.

SVECI U ŽIVOTU

3. veljače

SV. BLAŽ, BISKUP (+ 317)

Kad su pogani na početku kršćanstva ljuto progonili kršćane, bio je u gradu Sebasti (Armenija) biskup sv. Blaž. Carski je namješnik Aqrikola vrebao, ne bi li ulovio svetog biskupa i sklonio na, da žrtvuje poganskim bogovima. To bi bio smrtni udarac za mladu Crkvu. Svetac se neko vrijeme skrivao po brdima, ali napokon ga uloviše. Miran i veseo dao se uhvatiti. Na putu u grad hrlio je narod sa svih strana, da moli biskupov blagoslov i potraži pomoć kod sv. čudotvorca. Došla je i neka žena. U naručju je nosila dijete, koje je u velikim mukama bilo na umoru, jer mu je riblja kost zapala u grlu. Siromašna žena baci se na koljena pred sv. biskupom

zaklinjući ga da pomogne djetetu. Svetac kleknu također, „pomoli se, a onda blagoslovi dijete i dijete smjesti ozdravi.

Ta pobožna predaja bila je povod, te se u Crkvu uveo običaj, da na blagdan sv. Blaža svećenik stavlja vjernicima pod vrat dvije posvećene i unakrst svezane svijeće moleći: »Po zagovoru sv. biskupa i mučenika Blaža očuvao te Gospodin od svake bolesti grla u ime Oca + i Sina i Duha Svetoga. Amen.«

4. veljače

SV. ANDRIJA KORZINI, BISKUP (1373.)

Iza dugih molitava i prošnja isprosili ga pobožni roditelji od Boga i jer se rodio na blagdan sv. Andrije Apostola, dadoše mu ime Andrija. Majka ga je još prije rođenja posvetila Bl. Djevici, iz zahvalnosti, što je dobila dijete. Ali Andrija nije mnogo mario za tu posvetu. On se predao lakomišljenom životu, a na majčine opomene odgovarao je uvredama. Jednom se i opet ponio prema njoj grubo i uvredljivo i ona mu otkri jednu svoju tajnu: »Dok sam te još pod srcem svojim nosila, pričinilo mi se u snu, kao da sam rodila vuka. Ali taj je jednom zašao u crkvu i pretvorio se u janje. Mislim, da je već vrijeme, te se okaniš ovakva divljeg života, jer ti si posvećen Mariji.« Te su majčine riječi tako potresle mladićevom dušom, da se iskreno obratio i posve Bogu posvetio.

Kod nas ima također mnogo vukova. Posvuda hara pijančevanje, sramotne psovke, tučnjave, umorstva. Ne dolazi li to možda odatle, što nam ljudi tako malo zalaze u crkve pa ostaju uvijek divlji vukovi na sramotu svoje obitelji i čitavoga naroda?

U SVIJETLU VJERE



Je li grijeh izraziti svoje negodovanje na ružne i neuspjele slike Spasitelja i svetaca?

Da ima mnogo slika Spasitelja, Bl. Djevice i svetaca, za koje se nikako ne može reći, da su lijepe, to stoji. Nisu svi slikari i crtači umjetnici, a i onim vještijim ne uspije uvijek sve. Pa stoga nije nikakav grijeh, ako čovjek izrazi svoje negodovanje i nesvidanje. Kad bi se to učinilo na grub i na nelijep način, bio bi to manjak finoće, ali ni u tom slučaju ne će biti grijeh, osim da se tome primiješa štogod ismijavanja samoj svetoj osobi, koju slika predstavlja.

Vidio netko našeg čovjeka, kako krađe jednom seljaku iz torbe nove opanke, ali nije se usudio nikome ništa reći, da kradljivac ne strada. Je li dobro učinio?

Nije! Tko nema straha Božjega ni poštenja pa posize za tuđom mukom, nije vrijedan ovakve samilosti. Bog je zabranio po naravnom zakonu krađu. Ali u gornjem slučaju nije kriv samo kradljivac, nego i onaj, koji je mogao zapriječiti zlodjelo, a nije htio. Na taj način pristao je i promatrač na krađu i pomogao lopovu pri grijehu. Zato je i sam dužan nadoknaditi oštećenom štetu.

PO DOMOVINI

+ GLASNIKOV POVJERENIK

Glasnik ima mnogo požrtvornih prijatelja, koji ga šire i dijele pretplatnicima kadkada i uz velike žrtve. I Lukažin Imbro iz Markuševca (Sv. Šimun) bio je takva apostolska duša. Kroz duge godine dolazio je on redovito

Glasnikov povjerenik; Imbro Lukažin



koncem mjeseca na Upravu bez obzira, kakvo je vrijeme i digao svojih 100 Glasnika, na koje su željno čekali pretplatnici u selu i okolici. Gospodin ga je pozvao 15. prosinca 1941. k sebi, da ga nagradi za revnost u širenju njegova Glasnika i za ljubav prema presv. Srcu Isusovu, koja je prožimala njegovu apostolsku brigu za Glasnik.

ŠIPOVAČA

Presv. Srce Isusovo ima već lijep broj crkava i kapela širom naše domovine. One su neki vidljiv znak Isusova gospodstva nad Hrvatskom. Mlada župa Šipovača, blizu rodnog mjesta Petra Barbarića u Hercegovini, stavila se također pod zaštitu presv. Srca Isusova i župljani su odlučili, da podignu Srcu Isusovu župnu crkvu. Ta bez toga nema pravog vjerskoga života, a i samo selo nema kršćanskog izgleda. Nije laka stvar prihvatiti se takva posla u današnja teška vremena. Ali stvar je potrebna i Bogu draga, pa je vlč. župnik Don Srećko Bošnjak skupio sa župljanima nakanio, da započne sa gradnjom kuće Božje, uzdajući se u pomoć božanskoga Srca Isusova i pomoć dobrih ljudi po domovini. Dobre duše, koje žele učiniti nešto na čast bož. Srcu, neka pošalju svoj dar na Rkl. Župski Ured, Šipovača, p. Vitina (Hercegovina).



U VJEČNU DOMOVINU



POZVA GOSPODIN

Brozović Jula, Draga (Sušak) + Čop Matilda, Tršće + Hanžek Marija, Zagreb + Ižipac Oliva, Bački Brijeg + Jalžabecić Magdalena, Ferdinandovac + Ustaša Klaić Mijo, Dolnja Mahala + Vlč. g. Klimek M., župnik, Čačavica + Knez Izidor, Cvjetlin + Lendvaj Marija, Subotica + Molnar Klementina, Lokva + Naglič Marija, Tršće + Preč. g. Šporer Slavko, župnik, Delnice + Tomerlin Anđelko, Zagreb + Zbilski Agata, Zagreb

Pokoju vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im!
Počivali u miru!



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

POBOŽNOST SV. EUHARISTIJE.

Štovanje Presvetoga Oltarskoga Sakramenta ističe se u cijelom životu Sluge Božjega Petra Barbarića. Vrlo pobožno je slušao sv. Misu redovito, a za bolesti dnevice po dvije, pa na pričesni dan po tri sv. Mise. Već u zavičaju svome u praznicima pobudno je djelovao na sve čednim ponašanjem u crkvi. Nedjeljom i svecem, kadgod je bilo slobodno, vazda je bogoljubno primao sv. Pričest.

Da se je u sjemeništu uvela naknadna sv. Pričest svaki prvi petak u mjesecu, u prvom je redu zasluga Petrova. Nikada ne bi završio svagdanje vrijeme odmora, da ne bi prije Spasitelja svoga u crkvi pohodio. O ferijalnom putovanju idući s drugim mjesec dana jugozapadnom Bosnom i Dalmacijom piše njegov suputnik: »Gdje smo samo mogli, slušali smo sv. Misu, a meni se uvijek činilo: Petar je danas pobožniji nego jučer. Više je puta i dvorio kod sv. Mise, što je uopće rado činio. Nije li bilo ministranta pri ruci, Petar je odmah spreman bio«. Petar je tada svršio 6. razred i bio u 20. godini.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

1241. Voloder (zagreb, nadb.): Mučila me bolest 40 godina. Utekla sam se Slugi Božjemu Petru Barbariću. Molila sam devetnicu i postila sam četvrtkom, te sam se oslobodila moje dugotrajne bolesti. B. S. — 1242. Jajce (banjal. bisk.): Na zagovor Sluge Božjega Petra Barbarića molba uslišana. F. Č. — 1243. Đakovo (đakov. bisk.): Primljene milosti i uslišane molbe po zagovoru Petra Barbarića. S. D. — 1244. Antunovac Ž. Gaj (zagreb, nadb.): Zahvaljuje Petru Barbariću za sretan porod, koji je po sudu mnogih imao biti vrlo težak. T. M. — 1245. Zagreb: Za oslobođenje i pomoć u ratnim pogibeljima zahvaljuje Petru Barbariću. S. V. — 1246. Cerje (zagreb, nadb.): Od srca zahvaljuje Petru Barbariću na uslišanoj molitvi. N. N. — 1247. Zagreb: Zahvaljujem Slugi Božjemu Petru Barbariću, što mi se njegovim zagovorom povratio sin iz zarobljeništva iza 3 mjeseca. M. K. — 1248. Gornji Andrijevci (đakov. bisk.): Bolest ruke brzo prošla bez ikakvih posljedica. S. S. — 1249. Öregesém (Mađarska): Prije dva tjedna oboljela je ovdje jedna djevojčica od 9 godina od tetanusa. Društvo za spasavanje odvezlo ju u bolnicu. Drugi dan došla je majka djeteta, da mi zahvali za sličicu Petra Barbarića, koju sam joj poslala, da obavi devetnicu Slugi Božjemu za dijete. A i ja sam obavljala devetnicu u istoj nakani. Treći dan bilo je djetetu bolje, već je dva dana kod kuće. Dijete je doduše još slabo, no liječnici kažu, da je opasnost prošla. Stalno držim, da je djevojčici pomogao dobri Petar Barbarić. G. I. — 1250. Losnić kod Livna (banjal. bisk.): Prije četiri godine teško sam obolio. Preporučio sam se Petru i odmah mi je bilo lakše i za nekoliko dana posve sam ozdravio. Došao sam na grob Petrov, da mu zahvalim. G. I.



BOŽANSKO SRCE ISUSOVO!

PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I ZA SVE ONE
NAKANE + ZA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

<p>Siromasi Naši redovnici</p> <p>3 U Blaž. Bolesnici 4 S Andrija Korz. Obrač. grješnika 5 C Agela dj. Djevojačka društva Srca Isusova 6 P Tito. Mladež u radnoj službi 7 S Romualdo. Pokojnici preplatin. Glasnika</p>	<p>Klaudije Kolomb. Sto- vanje Srca Isusova</p> <p>16 P Onezim. Katol. neustrašivost 17 U Donat. Obračenje pogana 18 S Pepelnica. Duh pokore 19 C Konrad. Siromašni i oskudni 20 P Eleuterij. Ublaženje rat. nevolja 21 S Severijan. Ljubav među nara- dima</p>
<p>Ivan. Naši vojnici na ratilištu</p> <p>9 P Ćiril. Mjes. zašt. Dobra štampa 10 U Skolestika. Naše redovnice 11 S Ukaz. BDM u Lurdu. Stovanje Majke Božje 12 C Sedam Utemeljiti. Umirući 13 P Katarina R. Čistoća mladeži 14 S Valentin. Obračenje prosvača</p>	<p>Stol. sv. Petra u Antioh. Korizm. propovjednici</p> <p>23 P Petar Damj. Mir u svijetu 24 U Marija ap. Sveč. znanja 25 S Viktorin. Kvalite. Ispovjednici 26 C Aleksandar. Pučke misije 27 P Gabrijel. Posveta hrv. obitelji Srcu Isusovu 28 S Roman. Kvalite. Zimska Pomoć</p>

POSTARNA IZDAVANJE



GLASNIK SRCA ISUSOVA

GODIŠTE

OZUJAK-1942

BROJ

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu ★ Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotićeva 33
Tiskara »Glasnik«, Za-
greb, Ivan Nikolić D. I.

G. 51



BR. 3

OŽUJAK 1942

Uprava: Zagreb I/147,
Palmotićeva 31 ★ Broj
čekovnog računa 33.896
Godišnje pretplate: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lira —
Mađarska: 3.50 pengő

ZA SV. OCA SLUŽI SE SV. MISA

- | | |
|----------------------|-------------------------------------|
| 1. III. U MURTERU | 12. III. U TURČINU |
| 1. III. U ZAGREBU | 12. III. U VIROVITICI |
| 2. III. U KRIŽEVCIMA | 12. III. U ZAGREBU |
| 2. III. U LUGU | 14. III. U PODRAVSKIM
PODGAJCIMA |
| 2. III. U STOLCU | 16. III. U PRIKO-ZAKUČANU |
| 6. III. U ČAZMI | 18. III. U KAŠTEL NOVOM |
| 6. III. U KAPELICI | 19. III. U STENJEVCU |
| 6. III. U SPLITU | 21. III. U SUMARTINU |
| 6. III. U ŽAKANJU | 24. III. U MIKLUŠEVCIMA |
| | 25. III. U KRAPJU |
| | 25. III. U SIBINJU |

VJEŽBAJ SE U KRŠĆANSKOJ SAVRŠENOSTI

Prvi dio. Napisao A. Rodriguez D. I. — Str. 509.
Knjiga je prava škola kršćanske kreposti i savršenosti. Na vrlo
jednostavan način razlaže vježbanje u pojedinim krepostima.
Cijena: broširano Kn 55.—, s poštarinom Kn 60.—

Narudžbe prima: Uprava »Glasnika Srca Isusova«,
Zagreb I/147, Palmotićeva 31



DA POSVUDA ZAVLADA ISTINA I PRAVDA

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

Često gledamo mnoge nepravde i zloće i olimačine, pa nas zaboli u srcu. A što je najgore često vidimo, da ovi nepravednici imaju najviše sreće i časti i bogatstva. A sirotinja strada. Nekima se onda vine duboki uzdah iz duše: O Bože, gdje je tvoja pravda?

Čekaj, nemoj tako naglo! Gdje ti možeš zapovijedati Bogu, da bi ovoga ili onoga kaznio, kako se tebi sviđa? A jesi li ti bez grijeha? A nije li svaki čovjek slobodan? Kada bi Bog iza svakog grijeha odmah kažnjavao, zar to ne bi značilo, da nam Stvoritelj ograničava slobodu, koju nam je sam dao?

Ali i ovo je sigurno: svako zlo djelo, koje kajanjem i pokorom ne popravimo na ovom svijetu, bit će sigurno kažnjeno na drugom svijetu, a često već i na ovom svijetu.

SVETO PISMO SVJEDOČI

Josipa Egipatskoga prodala su braća, ali malo zatim stiže ih velika kazna Božja: glad, pa sami moraju putovati u tuđu zemlju, gdje je njihov prodani brat postao kraljevskim namjesnikom. Sad će morati klečati pred njim puni stida i straha.

Poznato je, kako su Egipćani strahovito progonili narod izraelski. Upotrebljavali su ih kao robove za gradnju svojih piramida, gdje su mnogi umirali iscrpljeni od teškog rada. Napokon počeli su im ubijati svu novorođenu mušku djecu. Trajalo je to dosta dugo vremena, ali napokon dođe čas kazne Božje. Na riječ Mojsijevu pretvoriše se sve rijeke i jezera u krv i Egipćani makar bogati padoše u strahovitu nevolju. Prije su njihove primalje ubijale izraelsku djecu, ali sada zapovjedi Bog anđelu, neka jedne noći poubija sve prvo-rođence egipatske od sina faraonova do sina i one posljednje robi-

nje egipatske. Faraon je htio da uništi cijeli narod izraelski, ali zato pogibe u Crvenom moru on i cijela njegova vojska. Zar to nisu očiti znakovi pravde Božje, koja kažnjava grijeh često puta već na ovom svijetu?

Bezbožni neprijatelji proroka Daniela nagovorili su kralja, da nevinog proroka baci u jamu lavsku. Ali Bog je čudom sačuvao život Danijelu, pa rasrđen kralj dade sve te nepravedne svoje savjetnike pobacati u tu istu jamu, gdje ih odmah razderaše lavovi.

Dvojica staraca krivično optužiše nevinu Suzanu i ona je imala biti kamenovana, ali Bog otkri njihovu klevetu i laž, pa su sami bili zasuti tim istim kamenjem, za koje su mislili, da će pasti na Suzanu.

O onom tvrđici bogatunu pripovijeda Isus u Evanđelju sv. Luke, kako vapije iz pakla: »Oče Abrahame, smiluj se meni, i pošalji Lazara, neka umoči u vodu vrh svoga prsta, da mi rashladi jezik, jer se silno mučim u ovom plamenu.« Ali Abraham mu odgovara: »Sinko, sjeti se, da si primio dobra svoja u svom životu, a Lazar jednako zlo. Sad se on ovdje tješi, a ti se silno mučiš« (Lk. 16, 25).

Kad je Pilat htio osloboditi Isusa, onda je židovska rulja vikala: »Krv njegova na nas i na našu djecu!« (Mt. 27, 26). Kako grozno se ispunila ta riječ na cijelom tom izabranom narodu. Svjedok je cijeli svijet, a svjedoci smo i mi danas. Bog je oduzeo tome narodu sve, što je narodu kao takovu mило i drago.

Uništen im glavni grad, uništen hram, koga ne mogu evo već kroz skoro dvije tisuće godina da sagrađe. Raspršeni lutaju po svijetu kao Kain sa žigom prokletstva na čelu. Izgubili su domovinu, izgubili ono, što je čovjeku najslađe na svijetu, svoj materinski jezik. Nestalo je svijtu potresnih bogoslužnih obreda. Oduzeo im je Bog svećenike, kraljeve, junake i velike žene. Gdje god se nasele, sreća ih prezir i mržnja. Narod je to, koji nam svojim opstankom svjedoči, da još ima Božje pravde i istine.

ZIVOT SVJEDOČI

Robespier, najgrozniji progonitelj za vrijeme velike francuske revolucije, koji je tisućama dao odsjeći glave, sam umire pod krvničkom sjekirom. Isto tako Danton i Karier, vođe te krvave revolucije, koji su tolike francuske majke zavili u crninu.

Pri koncu revolucije 1793. pobožan svećenik obilazi bolesnike u bolnici. Dođe i do kreveta nekog ranjenog vojnika, koji je mirno ležao vedra lica. »Priatelju, rečeno mi je, da ste vrlo teško ranjen.« Na to se bolesnik malko nasmiješi i odgovori: »Oče, podignite malo pokrivač!« Svećenik odgrne pokrivač i naglo odskoči od užasa, kad ugleda, da je vojnik izgubio obadvije ruke. »Nadignite sad pokrivač kod nogu!« Podiže svećenik i vidi, da je bolesnik izgubio također i obadvije noge.

»Nemojte me, oče, sažaljevati. Dobio sam samo ono, što sam zaslužio. Isto tako sam ja postupao s kipom raspeloga Isusa. Bio sam s drugovima na putu i opazili smo jedno raspelo kraj ceste. Odlučili smo da ga srušimo. Ja sam se uspeo na raspelo i odrezao

sam Raspetome obadvije noge i ruke. Odmah zatim, kad smo stigli u svoj tabor, nastala je bitka i prvi hitac pogodio je mene i doveo me do ovog stanja, u kome me sada vidite. Ali hvala Bogu, da mogu činiti pokoru za svoje svetogrđe na ovom svijetu, a ne u vječnosti.»

Mi vjerujemo da opstoji Bog pravedni i istiniti pa mislimo često na tu istinu i bit će nam lakše u ovo korizmeno vrijeme činiti pokoru za svoje grijehе, a lakše će nam biti podnositi i mnoge nepravde u životu, jer znamo, da još živi pravedni Bog. Prikažimo svoje molitve i patnje, da bi se Bog udostojao skratiti vrijeme kušnja i strahota, koje pune svijet mržnjom i nepravdama pa da bi zavlada u srcima i u državama ljubav Srca Isusova i pravda Krista Kralja.

N. Prev.

VRATA SVIMA OTVORENA A SRCE JOŠ VEĆMA

U južnom Tirolu stoji još i danas stari samostan, sada župski dvor. Jednostavne zidine, isprekidane prozorima negdašnjih redovničkih sobica, razdvajaju samo velika samostanska vrata, nad kojima stoji krasan natpis: Vrata su otvorena, a srca još većma! Bila je to srdačna dobrodošlica umornom putniku starih vremena, a za nas je časna uspomena kršćanske ljubavi.

Te iste riječi mogle bi se napisati na svako svetohranište, samo s mnogo više značenja i istinitosti. Vrata su svima otvorena, a Srce Isusovo još većma! Jer takvo je Spasiteljevo Srce uistinu.

U svetohraništu bukt i ljubav, koja želi obuhvatiti c i o s v i j e t, sve ljude. Nikoga ta ljubav ne isključuje, nikoga ne odbija, pa ni svog najvećeg neprijatelja. Zato Crkva i prisposoblja Spasitelja s milosrdnim Samaritancem, koji zaboravlja na sve uvrede i nezahvalnosti i gleda samo na našu bijedu i žudi, da nam pomogne. Velik smo mi bolesnik, radi kojega se božanski liječnik spustio s neba na zemlju, samo da nas iscijeli. I ne obazire se ni na kakve prigovore. Farizeji su mu strašno zamjerali, što se druži sa grješnim ljudima. A on na našu najveću utjehu izjavljuje, da nije došao radi pravednika, nego radi grješnika. Radi sviju nas.

A kako je istom i s k r e n a ta ljubav Srca Isusova prema nama! Mi ljudi nekako teško možemo shvatiti, da netko može ljubiti posve nesebično, bez ikakve potajne nade u vlastitu korist. A eto ljubav Isusova Srca bila je i jest bez ikakva trunke pretvaranja i himbenosti. Život je svoj dao, da nam tu svoju ljubav dokaže, i više zacijelo nije mogao dati. Ta ljubav plamsa još i sada u svetoj hostiji i želi ogrijati sve.

Ljubav Srca Isusova je d j e l o t v o r n a. Nije to samo neki osjećaj, neko ugodno sjećanje, već volja i živa želja da nam pomogne. Božansko bogatstvo prelijeva se u tom Božjem Srcu, koje jedva čeka, da mi svoja srca otvorimo i primimo u se blago milosti Božje. Sve ljude pozivlje k sebi: »Dodište k meni svi, koji ste umorni i opte-

rećeni, i ja ću vas okrijepiti!» (Mt. 11, 28). Govori to Spasitelj osobito sada, kad i Crkva zove sve svoje vjernike, da izvrše svoju uskrсну kršćansku dužnost: da očiste dušu od zla i opačine i prime u se Isusovo tijelo.

Uvijek je taj poziv Crkve i poziv Isusova Srca bio neumoran. Ali ove godine ne smije ga ni jedan Hrvat katolik prezreti. Jer sada se ne treba nitko bojati začu u crkvu niti se tko smije stidjeti stupiti u ispovjedaonicu. Na Božjem zakonu i s Božjim blagoslovom gradi se nova Hrvatska. A tu zacijelo ne će graditi ni dograditi oni, koji bježe od Boga, a još manje oni, koji ga vrijeđaju i mrze.

Stoga svaki Hrvat mora ove godine izvršiti svoju uskrсну dužnost i urediti račune s Bogom. Onda će se ljubav Srca Isusova razliti na hrvatske duše, a to će biti zalag sretnije budućnosti naše domovine.

M. Kulunčić D. I.

NAŠA VJERA U PAPU

Rim je radost i ponos svakog kršćanina. Vječan je, jer u njemu vlada neumrla vladalac. Slavan je kao grad na gori, u kojeg su uprte oči sviju naroda. Moćan je, jer je osvojio srca milijuna, koji su mu odani živom vjerom i žarkom ljubavlju.

U njemu je vladar vječnog kraljevstva, zamjenik Gospodara nadsvijeta. Njegovu riječ drži i brani nebo, jer s njim stoji i pada vječnost u vremenu, božanstvo u čovječanstvu, nebo na zemlji. Kršćansko srce to vjeruje, zato ono tako radosno uzdršće, kad se samo sjeti gospodara vječnog Rima, Oca kršćanstva, Pape. Kršćanin vjeruje, da on u zajednici sa Kraljem, kojemu je dana sva vlast na nebu i na zemlji, i sa Ocem svega vidljivoga i nevidljivoga, upravlja i vlada kraljevstvom duša. On vjeruje, da je Papa, mirni i jednostavni vatikanski Prvak, gospodar svakog duhovnog kraljevstva, sviju savjesti, sviju duhova, sviju volja i umova. Čovjek je, ali kršćanin vjeruje, da je u njegovim rukama Božja sila, da je on vječni vidljivi Krist na zemlji.

Papa je čovjek, kojega poznaju samo vjernici, duše, koje vjeruju. A svi drugi - čude se. Za njih je katoličko obožavanje Pape u najmanju ruku nerazumljiva stvar. Eto upravo kao što je to bio ovaj slučaj. Dogodio se je prije par sedmica u bazilici sv. Petra u vječnom Rimu. Dva moderna mladića u vojničkoj uniformi našla se u velebnoj Bazilici za jedne rimske svečanosti. Papa je prolazio nožen na nosiljci kroz oduševljeno mnoštvo vjernika. Oduševljenje naroda prelazilo je u živu vjeru i zanos. Val sveopćeg uvjerenja morao je zahvatiti i onu dvojicu, što privukoše našu pažnju. I eto, dok se jedan ganut i oživljen upravo vjerom ovoga mnoštva povukao za leđa svog pratioca i pobožno se prekrizio, drugi se prezirno nasmiješio i lanuo: »Luda pretjeranost! — »Ne gospodine«, usprotivio se mladi hrvatski bogoslov, koji se tu našao, »to je oduševlje-



*Papa Pijo XII. na dan svoje krunidbe (12. III. 1959.) blagoslivlje cio svijet
i širi ruke, kao da želi zagrijeti sve narode*

nje, i to oduševljenje, koje nije staro tek nekoliko godina! Da, oduševljenje ovo već dvadeset vjekova grije i privlači katolička srca, jer već 20 vjekova živi vjera u Kristovog Namjesnika na Zemlji, u tog silnog gospodara vječnog kraljevstva. Ali eto Rim i Papu ne može se razumjeti, ako se ne vjeruje.

I danas, kad slavimo Papin dan, kad se u nepreglednim povorkama redaju narodi pred prijestoljem vječnog vladara, da mu priznaju svoju vjeru, živu i nepokolebivu, probudimo i mi Hrvati tu vjeru. Imamo zato i posebnih razloga. Nijedan narod nije toliko osjetio vječnu moć rimskog vladara Božjeg kraljevstva, kao mi. Pred 13 vjekova zajamčio nam je taj nesavladivi gospodar, da će nas svojom moći štititi i voditi k pobjedi sv. Petar, ako ostanemo vjerni pravdi, na koju smo mu obrekli vjernost. I eto u današnje dane on nas je doveo do te pobjede, ispunio je svoje obećanje. Pa kad su vjerni Hrvati sačuvali svoju vjeru u rimskog Papu u svojim najtežim

danima, kroz tako burne godine, ne ćemo je zatajiti ni mi Hrvati dvadesetog vijeka. Ta mi smo svjedoci divnijeg Rima i božanstvenijeg Pape, nego svi prijašnji naraštaji. Pred nama on stoji kao nadzemaljsko biće, čist od sviju zemljinih grijehota i strahota. Stoji vječan kao nosilac čisto božanskih prava na izabranike Božjih stvorenja.

I dok danas vlada strahovito obračunavanje među zemaljskim carstvima, dok se uzbibalo i stalo rušiti sve, na što se čovjek zemlje pouzdao, plovi narod vjere mirno u budućnost, jer zna, da se vječni temelji Božjeg carstva ne će stresiti, da glavari vječnog kraljevstva ne će pasti. Pogledom uprlim u vječni svijetli grad, motri narod vjere, kako se raspada tijelo i zemlja sa svojim građevinama i svojom kulturom, kako nadolazi novo doba, preteča vječnog dana.

Slavimo Papin dan! Sklonili smo se srcem i mislima u vječni grad, stupili smo pred čovjeka, kojega ne možemo tjelesnim očima vidjeti, ali u kojega vjerujemo i kojega ljubimo kao Krista. Nitko drugi nema prava na ovu vjeru i na ovu ljubav. Samo on, vječni gospodar nadsvijeta na zemlji, neumrli vladalac vječnoga kraljevstva u vremenu. I dok ga gledamo, dok mu se divimo, snažnije počinjemo osjećati, da smo i mi uklopljeni u tu vječnost, da smo djeca vječnosti, ta djeca smo ovoga milog Oca kršćanstva.

Papa je nama Krist na zemlji!

Rim je nama Vječni Grad!

Pijo XII. je za nas, koji vjerujemo, nosilac sviju Božjih prava, živi gospodar vječnog kraljevstva.

Mim.

DJELO NAŠEGA OTKUPNENJA

ČETVRTI ČLANAK VIEROVANJA: MUČEN POD PONCIJEM PILATOM

Sin je Božji uzeo naše siromaštvo i nevolje, da nas učini dionicima svojih dobara. Njegova će nas muka jednoć izbaviti od naših muka, njegova će nas smrt učiniti besmrtnima. U njegovim ćemo suzama naći našu radost, u njegovu grobu naše uskrsnuće (Sveti Atanazije).

Tri i po godine naučavao je Isus, opominjao, dobro činio. Sad je došao njegov čas, došlo je vrijeme one polovice sedamdesete Danijelove sedmice. Šezdeset i devet sedmice, (to jest 69×7 godina, dakle 483 godine), prošlo je od zapovijedi kraljevske, da se nanovo sagrađe zidovi jeruzalemski, kad je Isus počeo javno naučavati, a polovinu je sedmice, to jest tri i po godine naučavao. Sad se imalo još ispuniti proroštvo, da u polovici ove sedamdesete sedmice Krist utvrdi zavjet prinosevši sebe za žrtvu Bogu.

GETSEMANI

Spasitelj je za cijeloga života puno trpio. Već sama pomisao na žrtvu, koju će prinijeti na koncu života, punila je njegovo pre-

sveo Srce ozbiljnošću i bolju. Više je pufo prorekao učenicima svoju muku i smrt, ali oni toga nisu razumjeli, jer su neprestano sanjali o nekom zemaljskom kraljevstvu. Isus je češće oćutio progonstva, mržnju, nezahvalnost. To ga je sve boljelo. Ali sve je to došlo kao najedamput u posljednji dan njegova života. Vidimo ga u getsemanskom vrtu žalosna, poćišćena, zaplašćena. Usrdno se moli nebeskom Ocu, pada nićice, podnosi smrćnu muku, znoj se krvavim znojem. Kako moće ćovjeka mućiti ćalost, strah, odvraćnost!

Tko će pojmiti Spasiteljovu tjeskobu! Jedan ga apostol izdaje, drugi će ga zaćajiti; On će umrijeti za sve ljude, a ipak će tolike besmrćne duće propasti. To mu je taku ćao, da bi mu Srce puklo od boli te sioga uzdiće: »Ćalosna je duća moća do smrći.« On ima



Foto W. de Vries S. I.

Getsemanski vrt, u kojem je Spasitelj započeo svoju muku

sada uzeti na se sve grijehe svijeta, da za njih zadovolji. A kako mu se gade svi ti grijesi! On poznaje svu strašnu grdobu grijeha. Ta odvraćnost mući njegovo sveo Srce. Osim toga navaljuje i strah na njegovu duću. Joć malo, pa će ga spopasti i tjelesne muke i sutra će on — umrijeti. U tim silnim bolima pada on u smrćnu borbu, poćinje se znojiti krvlju.

MUĆ BOLI

Domala dolazi izdajnik. Spasitelj mu pripravno ide ususret, daje se svezati i voditi. On je lićen slobode, da nama pribavi slobodu djece Boćje. I sad ga udaraju, guraju, vuku, pljuju na njega:

a sve to popraćuju najpogrdnijim riječima, kakove znade bujna istočnjačka mašta izmisliti. Od Ane, gdje je dobio nepravедno bolnu čušku, vode ga Kajfi, gdje uzalud nastoje svjedoci da iznesu što protiv njega. Isus šuti i trpi. A kad ga Kajfa zaprisegne, da kaže, da li je Sin Božji, on progovara, premda zna, da je sa strane Kajfe to sve samo licemjerstvo. I bude osuđen na smrt. Cijelu noć mu ne daju mira: »Isus osta cijelu noć svezan.« Isus umoran, izmučen, žedan, pogrdivan: muž boli. Još ga čekaju strašne muke i bičevanje, trnova kruna, raspinjanje, žeđa. Muke, sve strašnije sve groznije i u duši i na tijelu, sve do onih riječi: »Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.«

PILAT U VIEROVANJU

Ime rimskog upravitelja u židovskoj zemlji, Poncija Pilata spominje se toliko puta i spominjat će se do konca svijeta. Ali jadne li slave! Ime je to muža, na kojemu se vidi dokle može čovjeka dovesti ljudski obzir. Kad su mu doveli Isusa svezana i počeli ga optuživati, odmah je uvidio, da je to samo zavist i otvoreno izjavljuje: »Ja ne nalazim nikakve krivice na njemu.« Da je samo u daljnjem toku rasprave bio dosljedan. Mjesto da ga junački obrani i da se usprotivi nasilnim farizejima, on nastoji, da se riješi Isusa i šalje ga Herodu, zatim ga hoće pustiti na slobodu mjesto Barabe. Čuje iz ustiju božanskog Učitelja istinu o nebeskom kraljevstvu, ali on prezirno odvraća: »Šta je istina?« On sve više popušta Židovima; daje Isusa bičevati, samo da bi se narod tim zadovoljio; dopušta da se rimski vojnici Isusu narugaju i okrunu ga za kralja trnovom krunom. Neodlučan je, sve manje ima snage, i kad napokon čuje: »Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj cara,« popusti ljudskom obziru i izrekne najnepravедniju osudu: dade nevinoga Jaganjca Božjeg raspeti na križ.

RASPET

Lako je izreći ovu riječ, ali teško je shvatiti svu strahotu muka, koje ona označuje. Osuđen na križ imao je biti izbičevan, morao je sam svoj križ nositi uz neprestane udarce i guranje: to je onaj strašni put od sudnice do stratišta. Nesmiljeni krvnici, podjarivani cikom svjetine, što se naslađivala mukama osuđenikovim, nastoje što okrutnije obaviti svoj posao. Takav je bio i Isusov križni put.

U korizmi i inače obavljaju vjernici pobožnost križnoga puta. Koliko nam duhovne koristi donosi ova pobožnost! Tu nalazimo utjehu i jakost za naš križni put, ljubav, velikodušnost, želju za trpljenjem Isusu za ljubav.

UMRO

Na Kalvariji smo. Pred križem. To je oltar, na kojem izgara najvrednija i Bogu najmilija žrtva. Od ove žrtve dobivaju sve druge istom svoju vrijednost. Žrtva je to jedna jedina krvna u Novom Zavjetu, ali se zato neprestano obnavlja nekrvnim načinom na oltaru



Izranjeni, pogrdeni i poniženi Isus — žrtva naših grijeha

ru u našim crkvama: sv. Misa. Kad pribivamo toj žrtvi, onda je to, kao da smo na Kalvariji, jer je iste vrijednosti kao i žrtva na križu. Na križu Bog umire. Čovjek je sagriješio, neizmjereno uvrijedio Stvoritelja. Ne može dati zadovoljštine, pa makar i umro. Stoga je Sin Božji postao čovjekom i umro. Tako je i Bog i čovjek umro, Bogu je dana neizmjerena zadovoljština, on je izmiren, a čovjek spasen. Ali uz neke uvjete. Mi moramo primijeniti na sebe zasluge Isusove muke: moramo vjerovati u njega, držati njegove zapovijedi i upotrebljavati sredstva milosti: molitvu i sakramente.

KRIŽ — OGLEDALO I KNJIGA

Neki pobožni svećenik imao je sliku Isusa izranjenoga i trnjem okrunjena. Pred tom je slikom često stajao. Vidjela to iz kuće na suprotnoj strani neka žena svjetskoga duha. Pomisli, da se to svećenik gleda u ogledalo. Jednom ga zgodom zamoli, da bi joj pokazao to ogledalo u zlatnom okviru. Kako li se začudi, kad opazi mjesto ogledala i u ogledalu mjesto sebe Isusa svega u ranama: čovjek bolil! To je tako gane, te se obrati.

Mnogima je i križ Isusov poslužio kao ogledalo. Ogledajmo se i mi često u to ogledalo. Sveti Filip Benicij zamoli na smrtnoj postelji gledajući u propelo: »Dajte mi moju knjigu!« Dodavali mu sad jednu, sad drugu knjigu od onih, koje su bile u sobi. Ali on još uvijek traži s v o j u knjigu. Napokon se dosjete, što želi, te mu pruže križ. Sav sretan on će: »To je moja knjiga, moja najdraža knjiga. U tu sam knjigu često pogledao i našao prosvijetljenje i utjehu. S tom knjigom završavam svoj život.« Tko ljubi Isusa, taj će doista naći u križu Isusovu kao u kakovoj duhovnoj knjizi sve: i vjeru i utjehu i jakost i svijetlo.

POKOPAN

Najveća kršćanska svetinja u Svetoj Zemlji je crkva sv. groba. To je velika crkva i u njoj je i Kalvarija i sveti grob, jer je Isus pokopan nedaleko same Kalvarije u vrtu Josipa iz Arimateje. Pod velikom se kupolom nalazi kapela sv. groba. S najvećom pobožnošću i ganućem ulaze hodočasnici u to mjesto. Koliko je žarkih molitava tu izrečeno, koliko suza proliveno. Tu je ležalo sveto tijelo Isusovo puno rana i modrica sa Srcem probodenim, tijelo bez krvi i bez duše, ali sjedinjeno s božanstvom. Grob je jasan dokaz, da je Isus doista i umro, jer inače ne bi bio pokopan. Dozvoljeno je bilo skinuti tijelo Isusovo istom onda, kad je bilo sigurno, da je Isus umro. Da bude sigurnost potpuna, probu mu je vojnik rebro (Srce) kopljem. Tim se jače ističe njegovo uskrsnuće. Toga se mi sjećamo, kad dođemo u pobožnosti križnoga puta do četrnaeste postaje. »Narodi će se njemu moliti i grob će njegov biti slavan« (Iz. 11. 10). To se proroštvo sjajno ispunilo.

Promatraj često muku i smrt Isusovu. Tu ćeš vidjeti, kako je strašno zlo grijeh, jer je radi grijeha naših Sin Božji toliko trpio. A vidimo i preveliku ljubav Božju prema ljudima, jer je »obilno u njega otkupljenje«. Na nama je, da ti veliki plodovi muke i smrti Gospodnje ne budu za nas izgubljeni. Muko Kristova, okrijepi me!

Petar Gärtler D. I.

SVECI U ŽIVOTU

7. ožujka

SV. TOMA AKVINAC (+ 1247.)

U mladim godinama osjetio je Toma poziv, da se pridruži svojim učiteljima i postane dominikancem. On je taj Božji glas doista svom dušom prihvatio i u 17. godini stupio u red sv. Dominika. Ali kako je znao, da će se njegovi kod kuće tome jako protiviti i nastojati zapriječiti, savjetovao je poglavarima, da ga pošalju u Rim, a onda u Paris. No braća ga na putu prijevarom uloviše i dovedoše kući. Tu ga zatvoriše u jednu sobu. Samo su njegove dvije sestre smjele općiti s njim. Zaslijepljena majka ga je nagovarala molbama i nežnošću, da ostane u svijetu, a braća zlostavljanjem. Kad sve to

nije koristilo, doveli su mu neku pokvarenu ženu, da ga zavede na grijeh i tako izbije iz glave misli na samostan. Ali mladić u svej srdžbi spopane užarenu glavju s ognjišta i izjuri jadno stvorenje. Dvije je godine bio Toma u tom kućnom zatvoru, dok za stvar nije dočuo Papa Inocent IV. i zapovjedio Akvinskim plemićima, da mladića smjesta puste na slobodu, da pođe za Božjim glasom.

Taj se postupak opetuje lko zna koliko puta i kod nas. Kad se Bog usudi pozvati kojeg mladića ili djevojku u svoju posebnu službu, tada se dignu sve tetke i kume, i braća i sestre, pa čak i jadni roditelji, da izbiju iz glave svojoj djeci te »lude« misli. Zna se dogoditi, da u toj nekršćanskoj borbi ne prezaju ni pred đavolskim za-vađanjem, samo da dođu do cilja. I onda si utvaraju, da su učinili djelo najveće roditeljske ljubavi!

12. ožujka

SV. GRGUR VELIKI (+ 605)

Kad je sv. Grgur postao Papa, običavao je svaki dan pozvati 12 siromaha na ručak i sam im je dvorio kod stola. Priča se, da se jednom među tom dvanaesticom našao i jedan trinaesti i da je to bio sam Gospodin Isus, koji je htio na taj način nagraditi Papinu ljubav prema sirotinji.

Među našim siromasima i oskudnicima, kojih je dandanas pun svijet, ne vidimo Isusa tjelesnim očima, ali kršćansko milosrdno oko gleda u svakom siromahu Spasitelja, koji govori: »Što učinite jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste.«

19. ožujka

SV. JOSIP

O čovjeku, kojega se Sin Božji na zemlji dostojao nazivati svojim ocem, i Majka Božja, po istočnjačkom običaju, svojim gospodrom, veli sv. Terezija Velika: »Ne sjećam se, da bih ikada zamolila nešto od sv. Josipa, a da nisam primila. Izgleda, da je Bog dao ostalim svecima milost, da pritiču ljudima u pojedinim potrebama. Ali kod sv. Josipa sam iskusila, da on pomaže u svakoj potrebi. Time kao da Gospodin želi pokazati, da i na nebu čini sve, što sv. Josip zaželi, kao što mu je bio pokoran na zemlji...«

21. ožujka

SV. BENEDIKT (+ 550)

Sv. Benedikt je začetnik redovničkog života na zapadu. Osnovao je red benediktinaca i dao im kao glavno pravilo: »Moli i radi!« Ti su redovnici doista u burna vremena Srednjega vijeka sačuvali kršćansku kulturu te svojim radom i molitvom pokrstili i uljudili evropske narode. U toj lozinki sv. Benedikta treba tražiti spas i u današnje vrijeme, kad najveća većina ljudi uopće ni ne zna moliti, a radi otuđivanja od Boga promatra i rad kao neko prokletstvo i ropstvo, a ne kao životnu dužnost i suradnju sa Stvoriteljem na obnovi i usavršenju vidljivoga svijeta.

NEPOZNATA SREĆA

»Gospodine Isuse Kriste, koji si rekao: Žetva je velika, ali poslenika je malo, Molite dakle Gospodara žetve, da izašlje poslenika na svoju žetvu! Zahvaljujem Ti od srca, što si mi ulio želju, da stupim u redovnički stalež te me uvrstio u ovo sjemenište...«

Tako može svaki dan veseli, svježi mladići, pitomci Malog Sjemeništa Družbe Isusove u Travniku. Čudno! Ono, što ljudi promatraju s nepovjerenjem i smatraju za najveću nesreću, gledaju ovi mladići kao najveću čast i izvanrednu milost, pa osjećaju dužnost, da na toj milosti svaki dan zahvaljuju Bogu. A nisu to u njihovim ustima prazne riječi, već duboko uvjerenje. Znađu oni, što znači biti redovnik, svećenik. Oni u dnu duše osjećaju i već pomalo proživljuju istinitost izreke, koja je izašla iz usta mnogih svetaca i uvjerenih katolika: redovnički je život raj na zemlji.

Švedski književnik Björnson susretne jednog dana na ulici kćerku nekog svog prijatelja. Bila je postala redovnica na začuđenje svoju poznatih. Književnik je pozdravi i radoznalo upita:

»No, jeste li sretni u svom redovničkom zvanju?«

Za odgovor dobi veseli: »Da!« a blaženi smijehak prelje se redovnici preko lica.

Ali tada stavi časna sestra pitanje: »A vi, gospodine doktore, jeste li vi sretni?«

Sjena tuge pređe preko muževnog čela: »Nisam! A ne znam, što ne bih dao, kad bih mogao biti tako sretan, kao što ste vi!«

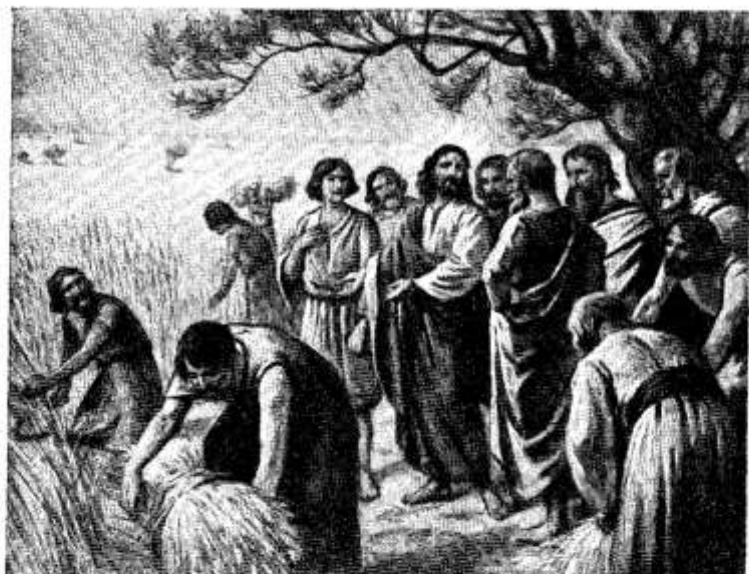
Ta sreća i taj raj na zemlji ispunja srce redovnika i mladića, koji se prijavljaju na redovnički stalež, ponajprije radi blažene svijesti, da su oni izabrani između tisuća i da su pozvani u povjerljivo druženje sa samim Bogom. On traži od njih sve, potpuno predanje. Oni mu moraju žrtvovati i prikazati sve, što ljudi smatraju svojim neotudivim vlasništvom: udobnost života, radosti obitelji, vlast nad samim sobom. S tri čavla svetih zavjeta: siromaštvom, čistoćom, poslušnošću, daju se oni prikovati na Isusov križ, da posve i isključivo pripadaju njemu. Ali te žrtve su slatke duši, koja ljubi, jer zna, da se predaje onome, koji jedini ima neograničeno pravo na ljudsko biće i koji to biće jedini može pravo i potpuno usrećiti. Nije onda čudo, da toliki redovnici rado prezru sve blago zemaljsko, samo da mogu biti posve Božji.

Godine 1932. umro je u Americi milijunaš Minford i ostavio svojim baštinicima bajoslovno bogatstvo. I svojoj kćerci Graciji, koja je bila redovnica dominikanka, namro je 20 milijuna Kuna, ali uz uvjet, da skine sa sebe redovničko odijelo i povraći se u svijet. Inače ne će dobiti ništa. Pa što je učinila ta Bogu posvećena djevojka? Veselo se nasmiješila na tako smiješan prijedlog i odlučno izjavila: »Rado se odričem tog blaga, samo da mogu biti sretna na onom mjestu, na koje me je predobri Bog u svojoj mudroj providnosti postavio.« Imala je ona u srcu malo veće blago nego je bilo ono, što joj je nudio pokojni otac, koji je i sam morao svoje zemaljsko blago ostaviti drugima.

A drugi razlog, radi kojeg su redovnici tako sretni radi svog poziva, nalazi se u dubokom nutarnjem miru, koji proizlazi iz svijesti, da oni pripadaju posve Bogu, a taj je mir izvor velike sreće, o kojoj ljudi daleko od Boga nemaju ni pojma.

»Znate li vi, tko je Bog?« govorio je neki sretnik, kad se iza duga lutanja napokon pomirio s Bogom. »Bog je mir! Što je čovjek dalje od Boga, to je dalje od mira, a nutarnji je mir jedina prava sreća. Ja sam eto sve časno s Bogom uredio i našao sam nutarnji mir, svoju potpunu sreću.«

Tako govore ljudi, koji su se s Bogom samo pomirili. A što bi znali o svojoj nutarnjoj sreći i miru reći oni, koji su se Bogu potpuno predali u redovništvo. Oni zacijelo posjeduju taj nutarnji mir i pravu sreću u potpunoj mjeri. Njihovo je srce smireno, jer osjeća, da je upravljeno prema svom naravnom



Žetva je velika, ali poslenika je malo! Podi i ti u Božju žetvu!

težištu, za koje je i stvoreno. Njima Spasitelj govori kao i apostolima: »Mir vam svoj ostavljam, mir svoj dajem Vam, a dajem vam ga onakvog, kakva svijet ne može dati!«

Samo je čudna pojava, da ni mnogi kršćanski roditelji ne mogu nikako shvatiti tu istinu. Čni gledaju sreću svoje djece samo u tome, da ih dobro opskrbe i dobro udeđu ili ožene. I ako se Bog usudi pozvati i koje njihovo dijete u svoju posebnu službu, smatraju oni to strašnom nesrećom i pokreću sve sile i poluge, da se djetetu izbiju iz glave tako »lude misli«. Manjak je to, velik manjak kršćanskog duha i shvaćanja. Jer doista malo ima kršćanskog duha onaj, koji smatra nesrećom ono, što je najviša počast, koju Bog običaje iskazivati kršćanskoj obitelji.

Drugi bi opet željeli, da im se koje dijete posveti Bogu, a ne znaju, kako bi si tu milost isprosili. Za to valja najprije moliti, mnogo moliti. Jer Božji je poziv nezasluzena milost, ali milost, koju usrdna i ustrajna molitva može isprositi. A zatim odvajati dijete od najranije mladosti u iskrenoj pobožnosti i ljubavi prema Isusu, koji je radi nas postao čovjekom i posve se za nas predao. Ostalo će učiniti Bog, ako se udostoji pozvati dijete k sebi. Roditelji su učinili svoje, ako dijete očuvaju od zla i ne stavljaju zapreke Božjim osnovama.

A mladići, koji osjete u sebi tajanstveni glas? Nek otvore velikodušno svoje srce i predaju se Spasitelju onako, kako se on predaje njima: bez pridržaja i s potpunim pouzdanjem. »Gospodine, što hoćeš, da činim?« Evo me spreman sam ići za tobom, kamogod me pozoveš!

J. D. I.

ZADNJI ROK

za podmirenje pretplate za Glasnik jest konac travnja.

U SVIJETLU VJERE



Kako se vrši pobožnost devet prvih pelaka!

Ta se pobožnost sastoji jednostavno u tom, da vjernik kroz devet mjeseci uzastopce primi na prvi pelak u mjesecu sv. Pričest i prikaže je kao naknadu božanskom Srcu Isusovu za uvrede, koje mu ljudi nanose u presv. Olt. Sakramentu. Nikakve druge molitve nisu propisane, nego svaki može moliti prema vlastitoj pobožnosti. Tko se osjeća, da je u milosti Božjoj, nije dužan prije te sv. Pričesti, kao ni inače prije sv. Pričesti, ići na ispovijed, ali ako se nije već dulje vremena ispovjedio, dobro će učiniti, ako si dušu u ispovijedi još više očisti od lakih grijeha i pogriješaka i tako se što dostojnije pripravi, da primi Spasitelja.

Kod nas mnoge žene imaju »Gospin san« i vele, da će one, koje ga čitaju, lakše roditi. Je li grijeh tako što vjerovali!

»Gospin san« je štetna i praznovjerna knjižica. Štetna je radi toga, što sadržaje kojekakve izmišljotine o Bl. Gospi, o kojima u Evanđelju nema ni traga niti su dostojne Majke Božje, a ta ih knjižica prikazuje kao nepobitnu istinu. Praznovjerna je opet radi toga, što se čitanju te knjižice pripisuju kojekakvi izvanredni učinci, koje ona ne može imati. Radi toga Crkva zabranjuje čitanje toga djela. Tko je u nevolji ili treba koju milost, ima molitvu, da si isprosi, što mu treba, a od samog čitanja ove ili one knjige ne će nikome priteći pomoć Božja.

Vjernicima je uopće pod grijeh zabranjeno čitati knjige i knjižice, koje izričito rade o vjerskim i čudorednim stvarima, ako takva knjiga nije odobrena od crkvene vlasti (Nadbiskupski ili Biskupski Duhovni Stoli). (Ta je dozvola otisnuta obično odmah na slijedećoj stranici iza naslova, a kadkada i na koncu knjige). Zabranjeno je to radi toga, što takve knjige uz koje zрно istine imaju i mnogo krivih stvari, pa su vjernici u opasnosti, da budu zavedeni. Ta zabrana vrijedi i za one, koji možda misle, da čitanje takvih djela za njih ne predstavlja nikakvu opasnost, jer zakon je dan općenito za sve radi opće opasnosti pa vrijedi za sve bez iznimke, budući da si nitko ne može ulvarati, da je nepokolebiv u dobru i potpuno poučen i stalan u istini. Tko dakle ima takvih djela ne smije ih čitati, nego ih mora uništiti, da ne stavlja ni sebe ni drugih u opasnost vjerske ili čudoredne zabluda.

Liječnik specijalista izjavljuje mladoj djevojci, da je kratkovidna i da mora nositi uvijek očale, ali da joj to ne smeta, da se udade, samo ne smije imati više od dvoje djece, jer bi ta kratkovidnost djelovala i na djecu. Smije li ona po savjetu liječnika zapriječiti porod ili se barem čuvati djetel!

Covjek upravo ne može vjerovati, da se i u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj usuđuje još koji liječnik davati ovakve savjete. Zavrijedio je, da ga se kazni u najmanju ruku radi nesavjesnog vršenja svoje službe, kad daje ovako neliječničke savjete. Otkada je kratkovidnost i nošenje očala toliko zlo, da je bolje, da se djeca uopće ne rađaju, nego da budu kratkovidna? I tko je dosada mogao proračunati, kakve će sposobnosti ili mane još nerođena djeca naslijediti od roditelja? A napokon zar se ne bi moglo dogoditi, da bi baš i ono dvoje djece, kojima taj liječnik velikodušno dozvoljava život, moglo baštiniti od majke ne samo kratkovidnost, nego možda donijeti na svijet i kakvo drugo još veće zlo? Zbilja kašnjava drskost, kad se netko usudi ometati Božje planove i navoditi roditelje na kršenje ovako svetog Božjeg zakona i to ne iz kakvih istinitih predviđanja već radi svoje pokvarenosti i materijalističke bezdužnosti, kojoj je užitak i legodan život na ovoj zemlji zadnji razlog življenja.

A zaslužuje takav nesavjestan liječnik, da bude kažnjen i radi zločina nad svojim narodom. Naša država uzima pod svoju zaštitu obitelj i djecu, pa izdaje stroge zakone proti svima, koji se usude dignuti ruku na narodno čedo i proiliti nevinu krv. Jer to je zločin proti narodu, kojemu se ubijaju budući naraštaji,

u još je veći zločin proti Bogu, koji prijeti osvetom za nevino prolivenu krv. No nije manji neprijatelj svoga naroda ni onaj, koji u svojim materijalističkim idejama, koje su roba komunističkog bezbožnog materijalizma, propovijeda neko evanđelje uživanja pa dijeli savjete i prijeti kojekakvim izmišljenim opasnostima po zdravlje i koječim drugim, samo da odvraći braćne drugove od njihove svelte dužnosti radanja djece, na što su se sakramentom sv. ženidbe obvezali.

Savjesni i uvjereni katolici znadu, da ih Bog nije pozvao na bračni život zato, da sebično i životinjski uživaju, nego da u braku služe Bogu i njegovim osnovama i surađuju sa Stvoriteljem, ako se njemu sviđi. Isto tako znadu oni, da je svako grješno čuvanje od djece teška povreda Božjega zakona, koju ne može ispričati nikakav razlog, a najmanje plitka uvjeravanja ili prijetnje nesevjernih ljudi.

UZMI I ČITAJ

**Hünnermann, SVEČENIK PROGNA-
NIKA.** — Cijena Kn 25.— (Pošt. ček
39282) — Izdala Knjižnica «Hrvatske
Obrane», Đakovo.

Mnogo životopisa kršćanskih junaka imamo na hrvatskom jeziku, ali ovomu nije lako naći para. U napehim slikama opisao je pisac život velikoga misionara Damjana de Veustera i čitatelj kao u takvom romanu proživljava s budućim apostolom gubavaca njegovu sretnu mladost u lihom flamanskom svetu, zadivljeno prati nadčovječnu nutenju borbu u srcu plemenitog mladića, da upozna Božje putanje, kojima ga Providnost želi voditi kroz život; sa svetim zanosom promatra oduševljenog borca Kristova, koji uz velike žrtve izgrađuje svoju dušu prema ideali kršćanske savršenosti, da posvećen uzmogne ponijeti blagu vijest Kristove vjere zapuštenim divljacima. Što on tu sve doživljava i trpi, upravo je nepojmljivo. A onda najveći korak i najuzvišenije žrtve Bogu, kad se mlađi misionar pozvao za-
puštenim gubavcima i dragovoljno se zatečlo među njih na otok Molokaj, da olakša njihovu sudbinu. Na koncu je i sam postao suputnik svoje djece i prinio Bogu svoj život kao žrtvu za spasi poginule umro je i sam od guba.

Ova je knjiga divna pjesma kršćanskog junštva, što se na tako dirljiv način očituje u prirodoj životu obitelji de Veuster i u srcu njezinoga sina Josipa (Damjana) i u žrtvi mladih ljudi, koji polaze u misije, i u nezrečivim patnjama i odricanjima misionara među poganima na Havajima. A sve je to prikazano tako zanimljivo i divno, te bi čovjek mislio, da je to izmišljeni roman. A sve je zbilja. Čitateljima Glasnika preporučujemo od srca ovu krasnu knjigu.

A. Benković, SV. ANDRIJA — Prvi apostol. — Cijena Kn. 2. — Katolička Mala Knjiga, Župski Ured, Bežija, p. Teslić.

I u ova teška vremena nižu se Katoličke Mala Knjige sve jedna za drugom. U ovoj knjižici obradio je pisac život velikog ljubitelja križa sv. Andrije Apostola, kojega je Spasitelj prvoga pozvao k sebi. Preporučujemo našim čitateljima taj lijepi životopis, koji će skupa s ostalim knjižicama viđ. g. pisca doprinijeti obnovi naših obitelji u vjerskom životu.

**Juraj Kocijanić, SVETI OSVIT HRVAT-
SKE,** Pučki igrokaz u slikama za proslavu 1300-godišnjice prvih veza Hrvata i Katoličke Crkve. — Cijena 15.— Kn., nota 3.— Kn. — Izdala Akademija Regina Apostolorum, Sarajevo, Stadlerova ul. 15.

Uspomena na onu godinu, kada je prve Hrvate obasjalo sunce milosti i posinovljenja Božjega, velik je i svet događaj, koji mora zaokupljati i cio hrvatski narod ovih godina. Ratna buka i veliki događaji prošle godine nisu dopustili, da se ta uspomena proslavi i posebnim izvanjskim načinom (Euharistijskim Kongresom u Zagrebu), ali tu svečanost treba da proslavi ipak svako mjesto u našoj domovini. Preč. g. Juraj Kocijanić želio je pridonijeti nešto, da tekuve svečanosti što bolje uspiju. Napravio je lijep igrokaz, koji obnavlja velike događaje iz god. 641., kad se radilo o tome, da Hrvati postanu djetcom sv. Crkve. Igrokaz je već izveden u Samoboru sa velikim uspjehom. Najprije je bio tiskan kao podlistak u «Katoličkom Tjedniku» (Sarajevo), a sada ga je evo «ARA» izdala i kao posebnu brošuru. U prilogu nadodan je tekst pjesama, koje se pjevaju na vrijeme igrokaza, a opisana je i svečana praznovedba igrokaza u Samoboru popraćena sa četiri slike.

Igrokaz preporučuje osobito velikodušna primjedba pisca otisnuta na 2. strani, da se igrokaz smija izvađati i bez posebne dozvole pisca uz uvjet, da se ne unesu bitne promjene.

NOVO!

R. Plus D. I.

NOVO!

MOJA SVAGDANJA MOLITVA

Razmatranja za svećenike

Str. 448. Cijena: meko vezano 60 Kn, s pošt. 64; tvrdo vezano 80 Kn, s pošt. 84.
Narudžbe prima: Knjižnica Života — Zagreb 1/147 — Palmotićeva 31



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

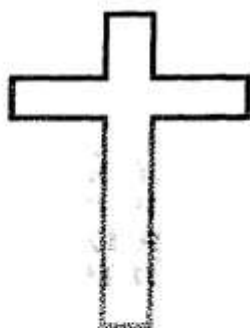
POBOŽNOST PREMA GOSPI.

Zaista djetinjim srcem i nježnošću štovao je Bl. Dj. Mariju Sluga Božji Petar Barbarić i to od rane mladosti. Najradije je pokazivao svoju pobožnost prema Majci Božjoj svetom krunicom. Još kao pastirče molio je svaki dan po jednu krunicu u čast Bl. Dj. Mariji, a i kasnije jednu ili dvije krunice dnevno je molio. I on bi je molio nesamo u crkvi i u kapelici, nego svagdje, gdje mu se pružila prigoda, a takovu je prigodu imao idući u crkvu, u školu, na igralište itd., jer je tada propisana šutnja gojencima. Dan i noć nosio je uza se krunicu. Jednom dovuče od kuće u Travnik čitavu vreću velikih krunica, kako ih tamošnji narod voli, da se provide oprostima. Siromašnijima sam bi kupio po koju krunicu.

Petar je svaki dan, ako nije bio zapriječen bolešću ili čim drugim, najmanje šest puta pohodio kapelicu Bl. Djevice. Bl. Dj. Mariju nazivao je rado »Premila majka«. Njezin lik stajao je uvijek živo pred njim; njegove misli neprestano su lebdjele oko njega. Na pisaoniku imao je sliku Gospinu, koju bi češće preko dana poljubio; a ne bi prošao na hodniku mimo slike Gospine bez pozdrava ili strelovite molitvice.

Kad je valjalo u svibnju iskititi sliku Majke Božje u razredu, nitko nije bio radosniji i revniji od Petra. On je vazda bio jedan od onih, koji bi brali cvijeće za vijenac. Čuvstva srca svoga prikazao je pjesmicama premiloj si Majci. Kada se po liječniku židovu morao dati jednom pregledati, udari ovome u oči njegov karmelski škapular. Petar se nije zarumenio, nego ga je lijepo poljubio i odložio.

Štovanje Bl. Dj. Marije, koju je nježnom ljubavi častio već od djetinjstva, u sjemeništu se još više umnožalo. Što nije sve izveo i uradio, da unaprijedi čast svoje Nebeske majke! Svim silama je radio za Marijinu Kongregaciju u sjemeništu kao prefekt Kongregacije i to više primjerom svojim nego govorom. Pozorno je gledao na kongreganiste, i blago ih opominjao, ako što nije bilo dobro. A i u svom zavičaju mnogo je poticao seljake na štovanje Bl. Gospe.



BOŽANSKO SRCE ISUSOVO!

PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

**SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVVU + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +**

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

Albin. Duh pokore	17 U Patricij. Zimska Pomoć
2 P. Simplicije. Sv. Otec	18 S. Ciril Jeruz. Crkveni poglavari
3 U Kunigunda. Posvećenje breke	
4 S. Kazimir. Čistoća naše mladeži.	Kršćan. među radnicima
5 Č. Ivan od Križa. Obrač. grješnika	20 P. Niceta. Izvršenje uskršne dužnosti
6 P. Perpetua i Felicita. Pobož. S. I.	21 S. Benedikt. Benediktinci i benedik.
7 S. Toma Akvinac. Hrvat. bogoslov	Benevenuto. Sveč. zvanja
	23 P. Josip Oriol. Korizm. propovijedi
Ivan od Boga. Bolesnici	24 U. Gabrijel Arkend. Neš. na rat. št.
9 P. Franciska R. Kršč. milosrđe	25 S. - Marij. Kongreg.
10 U 40 mučenika. Katol. neustrajivost	26 Č. Emanuel. Ljubav među narodima
11 S. Eulogije. Pravedni mir u svijetu	27 P. Sedam Žalost BDM. Apost. boli
13 P. Nicefor. Novooobraćenici	28 S. Ivan Kapistr. Vjera u hrv. narodu
14 S. Matilda. Pomoć siromasima	
	Eustazij. Smirenje kod nas
Lujza. Naše Milosrdnice	30 P. Ivan Klim. Ublaženje rat. nevolje
16 P. Heribert. Mladež u Radnoj Službi	31 U. Balbina. Djev. društva Srca Isus.

POSTARINA PLAČENA U GOTOVU



GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLICKIH OBITELJI

... i dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
- Zagrebu * Za list od-
govara: I. Nikolić D. I
Zagreb, Palmotičeva 33
Tiskara „Glasnik“, Za-
greb Ivan Nikolić D. I

G. 51



BR. 4

TRAVANJ 1942

Uprava Zagreb 1/147.
Palmotičeva 31 * Broj
šekovnog računa 33.896
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lire —
Mađarska 3.50 pengő

ZA SV. OCA SLUŽI SE SV. MISA



1. IV. U NOVALJI
NA PAGU
5. IV. U ČAZMI
8. IV. U ZAGREBU
10. IV. U SPLITU
14. IV. U ZAGREBU

17. IV. U ZAGREBU
22. IV. U ZAGREBU
25. IV. U ZAGREBU
28. IV. U ZAGREBU
30. IV. U ZAGREBU

13. SVIBNJA

Slavi Sveti Otac 25-godišnjicu svoga posvećega za biskupe. Cio katolički svijet
sjednit će se tom zgodom u proslavi toga jubileja i u molitvi zahvalnici, što nam
je Bog u današnjim prilikama poslao ovakova Pastira. Ali ta će molitva biti ujedno
i prošnja, da dragi Bog ojači i okrijepi Sv. Oca, da može snažnom rukom voditi
sv. Crkvu u ovo vrijeme rata i duševnog previranja. Naš dokaz ljubavi prema
Papu neka bude porast sv. Mise, koje se služe u Hrvatskoj za njega i njegove
nakane. Vlač. gospoda svećenici, kat. društva i vjernici, koji žele dati služiti koju
sv. Misu na nakanu Sv. Oca, neka to jave čim prije Uredništvu Glasnika S. I.

Naš cilj:

svaki dan barem jedna sv. Misa za Sv. Oca u Hrvatskoj!

Želiš li proširiti Glasnik i preko njega ljubav prema Presv. Srcu?
Pošalji Upravi Glasnika adrese svojih znanaca i susjeda, pa će dobiti
besplatno jedan broj Glasnika na ogled!



DJELOTVORNA LJUBAV — OZNAKA KRŠĆANA

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

LJUBITE DJELOM

Bilo je to pred dvije-tri godine u nekom selu naše Podravine. Jedne nedjelje kod velike mise objavio župnik narodu, da je u njihovom selu ostalo troje djece, nejačadi, bez oca i majke. Mole se ljudi dobra srca, da se prijave iza mise u župskom uredu, ako bi — iz ljubavi prema Bogu — mogli uzeti jedno od djece i od hraniti kao svoje. Brzo se našle dvije obitelji, koje si prisvojiše dvoje starije djece. Ono treće bilo još u povojima. Tko će ga uzeti? Svi se ispričavaju: imaju već dosta male djece!

Iz prikrajka sluša sve neka mlada žena sa svojim mužem. I oni se dogovaraju.

»Mā, ženo, ja nemam ništa protiv, ali već imamo petero sične djece.«

»Vidiš, nitko ne će da se zauzme za ovo najmanje, jer oko njega treba najviše posla. Daj, uzmimo ga mi,« nagovara žena.

»Dobro, ali onda neka znaš, da je tvoja briga!«

Odvažna i pobožna Podravka stupa pred župnika i izjavljuje: »Velečasni, ono najmanje je našel! Gdje ih je petero, može biti još i šestol!« I danas je ono kao njezino rođeno.

Kako velika vjera i ljubav govori iz ove milosrdne majke! Ona je shvatila i djelom dokazala onu veliku riječ Isusovu: »Štogod učinite jednom od ovih mojih najmanjih, to ste meni učinili.« Otkada je Isus prošao ovim svijetom »čineći dobro«, povele su se za njim hiljade pravih sljedbenika njegove djelotvorne ljubavi.

MILOSRĐE — PLOD LJUBAVI

U stara — mi bi rekli poganska — vremena bilo je ljudi pa i cijelih naroda, koji su govorili: milosrđe je slabost, samilost je zlot

A propali su netragom! Možda i radi te opačine i tvrdoće srca. Ali ima nažalost i dandanas u svijetu »naprednih« glava, koje se usuđuju napasti čak i javno na samilost nad tuđom bijedom kao na čudorednu slaboću, i nabacuju se kamenom na kršćansko milosrđe kao na čin nedostojan čovjeka. Milosrđe shvaćaju takvi ljudi kao kost, koja se dobaci psu, da ga se ušutka. I taj svoj poganski pojam prenijeli su na sve ljude, pa zato osuđuju krjepost milosrđa, kao nešto nisko i nedostojno »jakog spola«.

A milosrđe, kršćansko milosrđe, kakvo je propovijedao Spasitelj i nama naložio, da ga vršimo, posve je nešto drugo. Kršćanski milosrdan može biti samo onaj, »koji ljubi bližnjega kao samoga sebe«. A to je najveće junačko djelo, jer po njemu kršćanin ne daje toliko drugome svoju riječ i svoj dar, nego u prvom redu i prije svega samoga sebe u iskrenoj, samilosnoj ljubavi. Jer onaj, koji iskazuje milosrđe, sjedinjuje se sa svojim bratom u nevolji i dijeli u srcu njegovu bol i trpljenje. A dobra, utješna riječ i velikodušna pripomoć samo su izraz velike ljubavi, koja se priklanja i grije i sokoli i pridiže. Radi te nutarnje posveće po ljubavi milosrđe je velika i božanska krjepost, koju nas je naučio božanski Spasitelj.

Mnogo zapovijedi i spasonosnih savjeta ostavio nam je Isus u svojoj nauci. Ali pred sve i iznad sviju stavio je zapovijed ljubavi. Kad je o njoj govorio, izlio je u nju svu toplinu svoga božanskoga Srca. Traži od svojih sljedbenika, da ljube »bližnje kao same sebe«. A nije se ni tim zadovoljio. Pošao je tako daleko, da je našu ljubav prema bližnjemu stavio na istu visinu sa svojom ljubavlju prema nama. »Novu zapovijed vam dajem, da se ljubite među sobom, kao što sam ja vas ljubio« (Iv. 15, 13). On je tu zapovijed pače učinio nekim značajnim biljegom svojih učenika i bitnom oznakom kršćanskog života: »Po tom će se poznati, da ste moji učenici, ako se budete ljubili među sobom!«

Taj duh ljubavi, što prožima i grije Isusove učenike preobrazio je zemlju. On je izvor pravog, iskrenog milosrđa. On daje vjernicima oči, da vide tuđu nevolju i uši, da čuju vapaje braće u bijedi. Taj duh ljubavi upravljao je ruke, da pridižu, punio je srce toplinom, da utješi, osušio je suze ožalošćenih i ublažio krutost »doline suza«. Od milosrdnog Samaritanca iz Isusove priče pa do današnjih časnih sestara po bolnicama i ubožnicama niže se beskrajn niz ljudi, koje je napunjala i napunja Isusova ljubav i potiče na djela milosrđa. I što je koje doba povijesti bilo mračnije i okrutnije i krvavije, dizalo se tim više duša, koje su ljubile i žrtvovale se posve za svoje bližnje.

APOSTOLI LJUBAVI — APOSTOLI MILOSRĐA

Kad je bila otkrivena Amerika, snašla je mnoga indijanska plemena teška sudbina. Dok su neki osvajalački narodi smatrali posve naravnim, »da je sudbina odredila Indijancima, da ih nestane s lica zemlje«, dotle je Dominikanac Las Casas kao dobar pastir tražio ta plemena po šumama i blažio bol potlačenih.

Da nadomjestite radnu silu istrijebljenih Indijanaca, dovođili su bijelci na velike američke plantaže crno roblje iz Afrike. Kolika je bila tjelesna i duševna bijeda ovih potlačenih, to se ne da opisati. Ali i njima je breme olakšano. Isusovac sv. Petar Klaver, žrtvuje svu svoju apostolsku dušu, da olakša bijedu i spasi stotine hiljada svoje crne braće.

Skoro u isto vrijeme u Evropi veliki sv. Vinko Paulski počeo skupljati zapuštenu djecu, bolesnike i starce. Skrbne ruke Milosrdne braće i sestra Milosrdnica još i danas divno nastavljaju djelosvoga utemeljitelja.

Među suvremenim vjernim sljedbenicima djelotvorne ljubavi ističe se u prvom redu divni lik sv. Don Boska. Bio je pravi majstor, odgojitelj mladih duša. Njegova najmilija djeca bili su uličnjaci, skitnice i beskućnici. Od njih je stvarao ljude.

Sv. Josip Cottolengo sakuplja luđake, slijepce i bogalje oko sebe, pa ih naziva najnježnijim imenima. O njegovu čudnom djelu milosrđa još i danas svjedoči »Kuća Providnosti« u Torinu.

Pred 80 godina Sjedinjene Države Amerike nisu znale učiniti za gubavce na Havajskim otocima ništa drugo, nego ih odijeliti od zdravih tako, da su ih dali prevesti na osamljeni otok Molokaj. Tamo su te najbijednije spodobе ljudskog roda bile prepuštene strahotama potpunog zdvajanja. I našao se jedan svećenik redovnik, koji se za njih žrtvovao kao za svoju braću i sestre. Veliki Pater Damjan



»Prošao je čineći dobro...« (Dj. Ap. 10, 38)
»Primjer sam vam dao... tako i vi da činite« (Lv. 13, 15).

de Veuster toliko se žrtvovao, da je napokon i život svoj dao za njih. Umro je od strašne gube kao i njegova zapuštena djeca. I sada još nasljeđuju njegov primjer čitave čete redovnika i redovnica iz svih krajeva svijeta.

To su samo neki velikani, čija djela ljubavi još i danas žive.

DJELOTVORNA LJUBAV — NAJUSPIješNIJI APOSTOLAT

Krivo shvaća kršćansku djelotvornu ljubav onaj, koji drži, da joj je jedina svrha olakšati i ublažiti tjelesne boli i teškoće naših bližnjih. Istina, i to se hoće, ali nije to glavno. Ispravno je shvatio djelotvornu ljubav onaj radnik, koji je javno branio kršćanstvo pred svojim drugovima komunistima.

Bilo je to u Kölnu prvih godina iza prošloga svjetskog rata. Pred punom dvoranom samih radnika većinom komunista usudio se neki crveni govornik javno pogrditi kršćanstvo nazvavši ga najgorim neprijateljem radničkih prava. Tad ustade neki radnik, zamoli riječ, pa onda reče: »Drugovi, vi znate, da sam još pred koju godinu bio žestoki komunist. Ali od vremena onih velikih pošasti, koje su vladale ovom našom zemljom iza rata, morao sam promijeniti svoje krivo mišljenje o Katoličkoj Crkvi. Kad mi je teško obolila žena, sva djeca i napokon ja, nitko se nije našao od naših drugova komunista, da mi pomogne i spasi moju obitelj. Jednog dana došla je časna sestra redovnica i bez ikakove nagrade služila je nas sve dok nismo ozdravili. I danas moja je sva obitelj sretna i zdrava a ona je redovnica umrla malo poslije od one iste bolesti, od koje smo mi ozdravili. Drugovi, ako smo pravedni, onda moramo reći: čast onoj vjeri, koja ima ovakovih sljedbenika! — Čitava je dvorana jedno-dušno povladila riječi ovoga radnika.

Djelotvorna ljubav jest sila, koja prodire sve do u dušu bijednog ljudskog stvorenja i osvaja je za Boga. Zato Isus Krist hvali svako i najmanje dobro djelo, što ga učinimo svome bližnjemu. Pa da nas oduševi što više na djelotvornu ljubav, on je rekao: »Štogođ ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, m e n i ste učinili«. Isus ne treba naše zemaljske utjehe a još manje naših vremenitih darova. Ali kao što je on, dok je bio na ovoj zemlji, činio tolika tjelesna djela milosrđa, da svojom djelotvornom ljubavi osvoji duše za nebo, tako želi, da ga u tom i mi nasljeđujemo. Eto zato su svi sveti muževi i žene bili puni djelotvorne ljubavi prema svima ljudima bez razlike.

Božja je Providnost uvijek slala milosrdne duše u najtežim vremenima. Ljudstvo ih je dočikalo kao glasnike i spasitelje s neba. U naše vrijeme — u ratu a napose iza ovog strašnog rata — ostat će nam sigurno mnogo bijede i mnogo žalosti. Koliko će ranjenika ostati čitav život na bolesničkoj postelji, a koliko će obitelji ostati bez svojih hranitelja? Ni broja se ne će moći saznati. Ova se bijeda ne će riješiti samo tim, što će država odrediti stalne svote novca za sve one, koji su nastradali u ratu. Ne, to još nije ni izdaleka dosta. Svima onima, koji trpe, trebat će duše utješiti, sokoliti i hrabriti. A

tko to bolje zna, nego oni, koji se trse, da djelom dokažu, kako su divne one riječi Isusove: »Štogod ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, to ste meni učinili.«

Stoga budimo oni pravi Kristovi učenici, tako da se napose odlikujemo djelotvornom kršćanskom ljubavi. Time ćemo najuspješnije ušutkati one, koji viču, da je kršćanstvo zastarjelo i preživjelo, a svome ćemo vremenu udariti biljeg kršćanstva po ljubavi, kad mu to već ne možemo na drugi način.

M. Jović D. I.



Slikao H. Franke

Ljubav se stavlja u službu najpotrebnijih, jer u njoj vidi očima vjere Boga — kao sv. Elizabeta, majka sirotinje

SVIJETLO KRISTOVO

USKRSNO RAZMATRANJE UZ PRVU OBLIETNICU
NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE

Uskrs nam se svake godine vraća. Bog nam ga daje kao blagoslov sunca ili kao poklon kiše.

I u danima sreće, mira, blagostanja! Uskrs je tada kao lijepi okvir bogate vječnosti. Sjajnim rubom vjere u buduće uskrsnuće i nadzemaljsku radost poslije sveta života pozlaćuje ove naše male zemaljske radosti. Uskrs je kao rosa dobrih jutara i sunce dobrih dana — poklon od Oca s visina — i dobrima u dobre dane.

I u danima kušnje, rafa, stradanja. Ljudi! I među tima danima Krist je izabrao jedan za svetkovinu uskrsnuća. Uskrs je tada kao modri končić na tamno-oblačnom nebu. Tihom nadom upućuje nas u predjele iza oblaka, u vedri prostor, u suncem puni svemir — i čekanjem bolje budućnosti olakšava nam teške terete sadašnjosti. Uskrs je kao rosa dobrih jutara i sunce dobrih dana — poklon od Oca visina — i zlima, i nama grješnicima, u dane zle.

Bogu hvala na Uskrsu!

★

Taj će Uskrs svanuti i u našem dragom kraju, hrvatskom i katoličkom. I u njegovu svanuću čut ćemo blagu vijest o uskrsnuću: evanđelje o ženama, koje rano idu na grob, ali putem sretaju Onog iz groba; i o učenicima, koji razgovaraju o Raspetom i Pokojniku, i to s Isusom živim i uskrsnulim.

I u tu povijest Isusova uskrsnuća — Gospodine, mi nismo dostojni! ali eto to je tako bilo, i tako će odsada biti — u tu povijest Božjeg Uskrsa utkat će se povijest o uskrsnuću našeg hrvatskog naroda: da je »o Uskrsu Božjeg Sina i milošću njegove Providnosti« sijedi Vojskovođa digao svijetlu Zvonimirovu krunu, i na Veliku subotu poslije proslave Uskrsnuća molio i primio blagoslov u katedrali Velike Zagrebačke Bogorodice i Hrvatske Kraljice Majke.

Bogu hvala na Uskrsu!

★

Ali oba su ova naša Uskrsa krvava i ozbiljna. Božji i katolički Uskrs bio je uvijek takav. A eto i naš hrvatski! To je sloga, što su oni samo jedan dan u godini, dakle tristošezdesetpeti dio godine.

Kažu, da je bio kipar. Jedne večeri sni mu se veličanstven spomenik, koji bi imao prikazivati »radost jednog časa«. Zato pođe u svijet, da potraži broncu za svoj kip.

Ali na cijelom svijetu nije bilo te kovine. Nigdje, nigdje! Samo bijaše negdje veliki bročani kip »Vječne Patnje«. A taj je spomenik napravio kipar sam. Stavio ga je na grob, u kom je pokopao sve, što je na ovome svijetu i u svom životu volio. Na tom grobu salio je umjetnost, koja je predočivala ljubav čovjeka, što nikad ne umire, i bila znak patnje, koja vječno traje. I na cijelom svijetu ne bi druge bronce do ove.

Umjetnik uzme spomenik, koji je salio, razbi ga, baci u talionicu i preda ognju.

I iz kipa vječne neprolazne boli sali kip radosti, koja potraja jedan hip.

Krist je taj umjetnik! On je uzeo »bol, koja vječno traje«, ubacio je u svoje Srce, u žarku peć ljubavi, i u uskrsnuću salio nam je kip radosti, koja traje jedan čas, jedan Uskrs, onaj čas vječnosti, onaj Uskrs nebeski, kom su naši zemaljski uskrsi tek navještenja. Bol, koja vječno traje, nije tako duga. Duga je samo kao naš život,



Slikao H. Frenke

Svjetlo Uskrsa sja nad Kristovim grobom i nad Kristovim križem. A zasjalo je pred godinu dana i nad hrvatskim krajem kao navještaj sretnije budućnosti — ako budemo Božji narod!

ovdje, razumije se, na zemlji. »Jer naša sadašnja i časovita laka nevolja donosi nam prekomjernu, izobilnu, vječnu, od svega pretežniju slavu, budući da mi ne marimo za ono, što se vidi, nego za ono što se ne vidi, jer je ono, što se vidi, prolazno, a ono, što se ne vidi (i što dolazi) vječno« (I. Kor. IV, 17—18).

I naš narod je taj umjetnik! Ali s Isusom Kristom. I s Njegovim Presvetim Srcem. Uzeli smo na se bol, koja vječno traje. I salili radost! Ne, još je nismo salili. Još je lijevamo. I zato još patimo. Još Hrvatska nije potpuna, nije ni u potpunosti oslobođena, nije ni u slobodi čista, nije u čistoći posvećena. Ali Uskrs, koji nam dolazi, nosi nadu, ako budemo primili potpuno bol i u vatri je ljubavi, nevine i pokajničke, prekalili u radost Božjeg Uskrsa.

★

Hrvatska je zemlja Uskrsa: s dvostrukim svijetlom Kristovim. Prvo je svijetlo Kristovo u našem kršćanstvu. To je vjera u pobjedu Isusovu i ovdje na zemlji, i ovdje u Hrvatskoj. To je nada u vječno proljeće na obalama države Božje, u pobjedu živog Boga nad čovječjom smrću. Drugo je svijetlo Kristovo u našem hrvatstvu. To je vjera u pobjedu prava našega naroda po Isusu Kristu, u vjernosti i savezu sa Presv. Srcem!

Neka se dakle visoko digne uskrsni plamen svijeće, da zasja katoličkim dušama i hrvatskim srcima. Upravo na obljetnicu prve godišnjice Nezavisne Države Hrvatske!

Svijetlo Kristovo — Bogu Hvala.

Josip D. Mravak D. I.

OKRENUT ĆE SE K BAJKAMA

Već su se davno počele obistinjavati a i dandanas se na žalost obistinjuju riječi sv. apostola Pavla, što ih je pisao svom ljubljenom učeniku Timoteju: »Bit će vrijeme, kad zdrave nauke ne će podnositi, nego će si po svojim požudama nakupiti učitelje, jer ih uši svrbe. I odvratit će uši od istine, a okrenut će se k bajkama« (2 Tim. IV, 3-4).

Najuzvišenija i najsigurnija je istina ona nauka, što ju je objavio sam Gospodin Bog i što ju je naučavao jedinorođeni Sin Božji, naš Spasitelj Isus Krist, koji je svijetlo svijeta, koji je put, istina i život. No ljudi su ljubili više tamu negoli svijetlo (Iv. 3, 19) te zamijeniše istinu Božju sa lažima (Rimlj. 1, 25) i to ne u pogledu kakove malenkosti, nesamo glede nuzgrednih stvari, nego u jednom vrlo važnom predmetu: u štovanju samoga Boga.

»Ja sam Gospodin Bog tvoj, nemaj drugih bogova uz mene« rekao je Bog u prvoj zapovijedi. Nema doduše u našim krajevima danas pogana i krivobožaca, koji bi se klanjali biku ili telefu, Uranu ili Neptunu, Perunu ili Davoru i štokakvim izmišljenim božanstvima, ali se i u našem narodu prilično duboko ukorijenilo jedno zlo, jedan grijeh proti dužnom štovanju Boga: praznovjerje.

Praznovjerje stoji u tome, da čovjek raznim stvarima pripisuje neku višu moć, koje te stvari nemaju ni po svojoj naravi ni po određenju Božjem ni po naredbi i molitvi Crkve.

Stanovite biljke imaju na primjer po naravi svojoj moć da ublažuju ili liječe neke bolesti, no djetelina sa četiri listića nema moći da proizvede ni da navijesti nekome sreću u poslu. — Bolje je zalijevati cvijeće prije izlaza i poslije zalaza sunca, nego dok sunce peče; ali neke riječi izgovorene prije izlaska sunca nisu obično ništa bolje od onih, koje izgovorimo dvije tri minute poslije toga. — Po molitvi Crkve zazivlje blagoslovljena voda pomoć Božju na nas i čuva nas od mnogih pogibelji duše i tijela, koliko je to Bogu na slavu a nama na spas i koliko se sviđa Božjoj providnosti. Ali listić papira s nekom tajnom molitvom nema nikako sile, da nas baš sigurno očuva od tatova, požara ili koje bolesti. — Dobro je mrtvaca oprati i obrijati iz poštovanja, koje katolici iskazuju tjeslima pokojnika, ali ne zato, da bi se time pokojniku skratile muke čistilišne. — Može biti, da mjesec ima jači upliv na našu zemlju, nego što se obično misli; pa ako tko uređuje svoje gospodarske poslove u polju, šumi i vrtu prema mlađaku i uštapu, nek mu je slobodno i sretno. No kad neko drži, da neke poslove ne valja vršiti utorkom ili petkom, to je bez sumnje praznovjerje. — Svatko ima pravo, da osim naređenih blagdana svetkuje i druge; ali ako neko misli, da je na dan sv. Bartola i na »mladi petak« slobodno orat i kopat, a da nije slobodno šiti i pletiti i druge ženske poslove obavljati, to je onda praznovjerna pobožnost.

Postoje razne vrste praznovjerja: Jedno je praznovjerje, kao što veli Tridentinski sabor, oponašanje prave pobožnosti; kao kad netko misli, da je sveta misa prije sunčeva izlaska bolja od ostalih — ili da misa, koju služi neki određeni svećenik, pomaže, a druge da ne koriste — ili da misa za pokojnike ne vrijedi, ako se ne služi u crnom ruhu — ili da je jači blagoslov, ako se poskropi s mnogo svete vode.

Ima svijet mjestimice i nekakve svoje posebne molitve, pobožne pjesme, knjige i knjižice, »pobožne« običaje, koji nisu odobreni od Crkve a do kojih više drži nego do crkvenih. Jedna od takovih molitava završuje riječima: »Tko bi ovu molitvu trikrat lijegajuć, trikrat ustajuć govorio, tri bi duše spasio: svoju, očevu i materinu.« A za nekatoličku knjižicu »San Majke Božje« praznovjerni kažu: Tko bude imao ovu knjižicu u kući, ne će u nju grom udariti ni vatra joj naškoditi; a tko je bude uza se nosio, ne će ga moći puščano zrno ubiti, bolestan će ozdraviti i t. d.

U jednoj crkvi je svećenik iza tihe mise i onih završnih molitava nakon trećeg zaziva »Presveto Srce Isusovo — smiluj nam se« običavao glasno se prekrstiti. Poslije njega došao je drugi svećenik, koji te molitve nije završavao znakom križa (jer to nije ni propisano), a neki praznovjerni stali se uznemirivati, kao da sad misa nije potpuna.

Vrlo je rašireno praznovjerje, uslijed kojega neki ljudi smatraju jedne stvari i sitne događaje sretnima, a za druge drže, da donose nesreću. Prema tome ispraznom vjerovanju: potkova, poderani donovi na cipelama, susretaj s dimnjičarom donose sreću, a susretaj s babom i dakako sa svećenikom naviješta nesreću. Za kukavicu opet jedni misle da naviješta sreću, a drugi tu pticu smatraju vjesnicom nesreće.

Pripovijeda se, kako su jednoć dva čovjeka čula u šumi kukavicu pa svaki od njih počeo dokazivati, da baš njemu sreću naviješta. »Ja sam je prvi čuo« veli jedan. — »S moje je strane pjevala« kaže drugi. I tako malo po malo dođe do tučnjave, radi koje su obojica poslije morala k liječniku, da im vida rane. Kad je liječnik čuo, radi čega su se oni potukli, reče im: »Kukavica nije pjevala nijednom od vas dvojice nego meni, koji sam eto zbog toga slučaja zaslužio novaca.« — Jedna žena bila leško bolesna, i svi su oko nje bili uvjereni, da će brzo umrijeti. Kad najednom javi se iz šume kukavica i dvanaest puta zapjeva.

Zena sva sretno usklikne: »Ne ću umrijeti, jer kukavica mi naviješta još dvanaest godina života.« I nije htjela primiti sakramente umirućih. No nije prošlo ni dvanaest sati, a praznovjerna bolesnica bila je mrtva.

Praznovjerni svijet pripisuje nadalje nekim stvarima osobitu moć liječenja od najraznovrsnijih bolesti. Tako na primjer protiv zubobolje propisuju negdje ovaj lijek: Na Veliki petak prije izlaza sunca prevuci britvom triput preko zubi, i onda te te godine zubi ne će boljeti. — Ako dijete ima gliste, treba mu obrijati trbuh, i glistâ će nestati. — Kad je tele bolesno, treba uglove od stola oprati i tu vodu dati teleu da pije, pa će ozdraviti od svake bolesti.

Druge opet nekoje stvari, po mišljenju praznovjernog svijeta, mogu koristiti ili škoditi u nekim posebnim zgodama.

Na sv. Bartola nose negdje žene rubeninu na sunce, jer je onda te godine ne će moljci gristi! — Ako je nevrijeme pa prijeti tuča (led), eto li praznovjerke na dvorište s ožegom i krušnom lopatom; u prag zasiječe sjekiru i uvjerenja je, da će to pomoći protiv tuče.

Opet jedna vrsta praznovjerja stoji u tome, što su praznovjernom svijetu neki brojevi sretni a drugi nesretni. Među nesretnim brojevima ima dakako prvenstvo broj 13. Ako pak netko ima groznicu, vele da treba ubrati sa 77 vrba po jedan list, lišće namočiti u vodu i tu vodu popiti.

Ovamo spada i smjesa od krive pobožnosti i straha pred brojem 13, name onaj zloglasni »Lanac vjerovanja svetog Antea«. To je nekakvo dosta nezgrapno sastavljeno pismo, u kojem se među ostalim veli: Potrebno je, da izmolite 13 Vjerovanja u 13 dana i svaki dan po jedan prepis ovoga pisma pošaljete svojim znancima i svima, koje volite i dobro im želite... Ne prekidaajte ovaj lanac, jer bi Vas mogla stići velika nesreća već kroz 24 sata, pa u tom roku i pošaljite prepis a po otpremi trinaestog pisma snaći će Vas sreća.« Međutim pisac ovog članka dvaput je dobio i dvaput prekinuo ovaj lanac, a pozna dosta drugih osoba, koje su ga dobile i prekinule, a da im se nije radi toga dogodila nikakva nesreća ni njima ni njihovim obiteljima. Razumije se, da je osim toga vrlo ružna stvar pripisivati sv. Antu toliku osvetljivost, kad ni sam Gospodin Bog ne kažnjava uvijek na ovom svijetu ni velike prestupke svojih zapovijedi.

Kako je pak taj lanac velika besmislenost u drugom pogledu, može se svatko vrlo lako uvjeriti, ako se malo razumije u računanje i ako ima malo strpljivosti da računa. Uzmimo, da 1. siječnja neka osoba dobije taj lanac. Još isti dan mora ona nekome poslati prvi prijepis. Sutradan, 2. siječnja, mora slati drugi prijepis; a ona osoba, kojoj je dan prije prvi prijepis poslala, mora isto tako odmah slati jedan prijepis nekome, komu želi dobro. To jest dvije osobe mora da pišu dvjema drugim osobama. Slijedeći dan, 3. siječnja, imale bi tu dužnost četiri osobe; 4. siječnja osam; 5. siječnja šesnaest osoba; a ne bi prošao ni mjesec dana, pa bi već svi stanovnici naše države imali taj lanac u rukama. Kraj sve udaljenosti raznih zemalja ne bi u običnim prometnim prilikama prošla ni tri mjeseca, pa bi svi stanovnici na cijeloj kugli zemaljskoj dobili taj lanac! — No taj se je lanac pojavio kod nas barem prije desetak godina (koliko je nama poznato!), pa ipak ga nisu ni izdaleka svi stanovnici naše zemlje primili; nekoji su ga opet primili i po više puta. A kolika istom briga, koji posao pa i trošak za one sujevjerne, koji pišu trinaest pisama!

Sve su te stvari — i nastrane pobožnosti, i tajinstveni brojevi, i »čudotvorne« ljekarije — samo bajke, kojima se kadikad i čestiti ali naivni svijet obraća, mjesto da se u svemu drži zdrave i sigurne nauke Božje, uredbi sv. Crkve i zdravog razuma.

B-č

NA USKRS

Zaljuljaj zvona, nek radost objave
I sreću svetu, što ko sunce sinu
Bezmjerna, draga u ovaj dan slave,
Što progna tugu i žalosnu tminu.

Jaganjci bijeli po poljima pasu,
Po poljima cvatu đurđici bijeli,
Cinkaju zvonca u rascvalom krasu
I ljudi više nisu neveseli.

Radosni osmjeh, svim se lica žare,
Nevina radost u srce ih dira:
O, ovo dan je veselja i mira!

Danas primamo preobilne dare
I mir božanski u nemirne grudi,
Jer danas Isus uskrsnu — o ljudi.

Ivan Lončar

USKRSNU ISUS DOISTA!

PETI ČLANAK VJEROVANJA:
SAŠAO NAD PAKAO, TREĆI DAN USKRSNUO OD MRTVIH

Odmah iza podizanja svećenik raširenim rukama moli: »Sjećajući se, Gospodine, mi slugo Tvoje, ali i Tvoj sveti narod, blažene muke istoga Krista Tvojega Sina, našega Gospodina, kao što i njegova uskrsnuća od mrtvih...« Gorku muku Isusovu zove sveta Crkva blaženom. A zašto? Radi predivnih plodova te muke i smrti. Prvi plod spominjemo u vjerovanju: sašao nad pakao.

U KRILU ABRAHAMOVU

Kad je Abel poginuo, njegova je nevina duša ipak našla nebo zatvoreno. Duša riješena spona tijela neodoljivom silom žudi za Bogom. Ali lice joj se Božje sakriva, jer je Adamov grijeh zatvorio nebo. I dolazile su druge duše i kupile su se pred nebeskim vratima, čekajući Spasitelja, koji će im otvoriti nebo. I Abraham, praotac izabranika i otac svih, što imaju vjeru, dolazi na to mjesto i mora čekati spasenje u predpaklu. Nije tu bilo muka, nego utjeha i nada i iščekivanja. Ta je žudnja rasla, što se više približavao čas otkupljenja. Došla je ovamo i duša sv. Josipa i duša Ivana Krstitelja. Sve su te duše pravednika bile, kako veli Sveto Pismo, u krilu Abrahamovu.

I dođe napokon Veliki petak! Duša se Isusova odijeli od tijela, pa sjedinjena s božanstvom i sva blažena »sađe nad pakao«. Spasitelj dođe kao pobjednik, uništi i zadnju posljedicu grijeha:

otvori pravednim dušama nebeska vrata. Te duše su njegov prvi plijen iza pobjede. One su njegove, jer ih je on otkupio svojom krvlju. On im donosi utjehu, donosi već sada raj, premda će ih službeno povesti u nebo Ocu nebeskom četrdeseti dan iza svoga uskrsnuća. One su već sada sretne i blažene. Malo iza toga eto jedne sretne duše: duše desnog razbojnika, kojemu je Isus na križu obećao, da će još danas biti s njime u raju.

SVETCI SILAZE NAD PAKAO

Krist Gospodin nije sašao nad pakao kao zarobljenik, nego kao pobjednik i osloboditelj zarobljenih, veli sv. Ciprijan. Isus je »sišao i propovijedao dušama u tamnici« (1 Petr. 3, 19). I nas čeka možda takav silazak: ili vremeniti: u čistilište, ili, što ne dao Bog, vječni: u pakao. Ali, da onda ne moramo sići u to strašno podzemlje, u kraljevstvo tmine, silazimo sada, za života, u duhu, kako su i sveti silazili, sjećajući se često, i svaki dan, vječnih muka. Tako su oni bili uvijek u onom svetom i spasonosnom strahu Božjem, koji ih je odvrćao od grijeha i navraćao na krjeposna i junačka djela. Puni toga straha Božjega odvrćali su i druge od grijeha i učinili velike žrtve za spas duša. A puno su se molili za duše u predpaklu, da se što prije oslobode muka te dođu u nebo.

ZNAK JONE PROROKA

Zidovi su se mogli i te kako uvjeriti, da je Isus iz Nazareta onaj obećani Mesija, jer su vidjeli tolika čudesa. Ali oni uza sve to jednoga dana dođu Spasitelju i kažu: »Učitelju, mi bismo željeli od tebe vidjeti znak« (Mt. 12, 38). A Isus im dade znak, znak Jone proroka. Ovaj je bio u utrobi ribe tri dana, tako će biti Sin čovječji u srcu zemlje tri dana. Eto im znak! Imadu prilike ispitati svestrano to čudo. To je njegovo slavno uskrsnuće. U starom zavjetu navješteno, od Isusa više puta preorečeno.

Došao je napokon taj slavni »treći dan«. Duša Kristova, prućena dušama pravednika dođe do groba, gdje je počivalo tijelo Isusovo. Svojom božanskom moći sjedini se s tijelom. S tijelom razapetim, a sada divno preobraženim. Nestade otekline i modrica, božanska ljepota zasja, tijelo postade gibko, duhovno, nerazapadljivo. Pobjednik nad paklom prođe kroz kameni grob, kako će i kasnije unići kroz zatvorena vrata. Netaknuti ostadoše ovoj i platno, u koje ga iza smrti zamotашe. A u isti čas nastane velik potres, anđeo siđe s neba i odvali kamen s grobnog ulaza. Vojnička se straža uplaši i pade od straha u nesvijest. Došavši k sebi odu svećeničkim poglavarima i jave, što se dogodilo. Eto im znaka Jone proroka! Mogu sve ispitati. No oni neće da vjeruju. Sami su krivi.

TEMELJ NAŠE VJERE

Neprijatelji neće da vjeruju. Ali ima drugih, koji su postali malodušni, koje treba utješiti i uvjeriti. To su učenici. Stoga se Isus i javlja učenicima i pobožnim ženama, da ih napuni uskrsnom ra-

dosti. On hoće, da apostoli budu posve uvjereni o otajstvu uskrsnuća. Oni moraju biti kasnije svjedoci toga čuda, kad budu propovijedali evanđelje. Zato je uskrsnuće Isusovo temelj kršćanstva, kako to svjedoči sveti Pavao: »Ako Krist nije uskrsnuo, bez temelja je daleko propovijedanje naše, a bez temelja i vjera vaša« (1 Kor. 15, 14). Jer, ako je Krist uskrsnuo, onda je on Bog; a ako je Krist Bog, onda je i vjera, koju nam je donio, od Boga objavljena te je sve istina, što je Krist učio.

ZNAKOVI POBJEDE

Mnogi vojnici nose s ponosom počasni znak željeznog križa: odlikovanje za hrabrost u ratu. Isus je pobedio neprijatelja i zato si je ostavio na preobraženom tijelu znakove svetih pet rana kao znakove pobjede. Ove su rane imale apostole osvjedočiti, da je ono isto tijelo uskrsnulo, koje je i trpjelo. Ove rane pokazuje Isus kao naš zagovornik nebeskom Ocu, da ublaži pravedni gnjev njegov na griješne ljude: gle, Oče, koliko sam pretrpio, ne daj, da bude uzalud prolivena moja krv, oprosti im! Ali i za nas su svele rane neprestani spomenik Spasiteljeve ljubavi prema nama; one su pravednima utjeha, grješnima opomena.

USKRSNA JAJA

Ima lijepih običaja o Uskrsu. Jedan je takav običaj darivati pisanice, šarena jaja. Jaje ima nas sjeliti na uskrsnuće. Kao što iz na oko hladnog i mrtvog jajeta iza nekoliko dana iziđe mali život, tako i iz kamena groba, gdje počiva mrtvo tijelo, izlazi naskoro živi, slavni Spasitelj. A i našeg nas uskrsnuća sjeća takova pisanica. Uskrsnuće Kristovo pribavilo je nama uskrsnuće tijela. »Po čovjeku smrt i po čovjeku uskrsnuće od mrtvih« (1 Kor. 15, 21).



Slikao Fra Angelico

Oslobođene ocele iz tamnog smrtnog podzemlja u svijetli život uvodi nebeski Kralj svemogući

USKRS — NAJVEĆI BLAGDAN KRŠĆANSKI

Uskrs je radi znamenitosti uskrsnuća Isusova najslavniji kršćanski blagdan. Kršćanin se brižno pripravlja na taj dan. Tu je vrijeme pokore: korizma s postom, korizmenim pjesmama, pobožnošću križnog puta, uskrsnom ispovijedi i Pričesti. Tu je Cvjetnica i Veliki tjedan. Svečani i ganutljivi obredi Velikog četvrtka, Velikog petka i Velike subote. Dok opet zvona radosno ne zabruje i pozovu vjernike, da se raduju Uskrsnome.

Radujmo se pravom, svetom i čistom radošću! Radujmo se, jer je Isus ušao u svoju slavu. »Krist uskrsnuvši od mrtvih više ne umire, smrt ne će više obvladati njime« (Rim. 6, 9). Uskrsnućem se utvrđuje naša vjera, bez koje nema spasenja. Treba da se ojača i naše ufanje. Jer se nadamo, da ćemo i mi jednoć tako uskrsnuti. Ali i sad već moramo opravši grijeha provoditi novi život, to jest uskrsnuti na nov život: život nevinosti, svetosti, pravednosti i dobrote. Uskrsnuće Isusovo daje nam i jakost, da ostanemo u svetosti i vjernosti. »Ako ste uskrsnuli s Kristom, tražite ono, što je gore, a ne što je na zemlji« (Kol. 3, 1).

Petar Gärtler D. I.

NE RECI!

NIKOME NIJE KAO MENI I

Nikome nije danas lako. Po svijetu ratni užas i posvudašnja bijeda, a oko nas siromaštvo, oskudica, briga. Nitko nije pošteđen. Bogati počinju osjećati ništetnost novca, a siromasima se oskudica povećaje u nedoglednost. I tako je na cijelom svijetu, kad se svi narodi uhvatili u ratno kolo.

Ali čudna je, čovjek bi skoro rekao smiješna (kad ne bi bila preozbiljna) pojava: kogogod sretnoš, čuješ, da je njegova nevolja najveća, da je njegova nesreća nenadmašiva, da se njegova oskudica i bol i briga ne da usporediti s ničijom: nikome nije zlo kao njemu. Kad bi tko god sudio po sličnim bezbrojnim izjavama, morao bi pomisliti, da je na ovom svijetu zavladao doista pravi pakao. A o čemu se zapravo radi? O običnim dnevnim poteškoćama, o sićušnim svagdanjim brigama, o redovitim ljudskim nezgodama, o neizbježivim zemaljskim slabostima, bolestima i konačnim rastancima. Sve se to doduše teško osjeća i bolno prima u svako vrijeme, a danas možda nešto i teže, kad se sve to skupa znade nagomilati na glavu jednoga čovjeka. Ali ipak! Da bi to uvijek i kod svih i u svim slučajevima bilo nepodnosivo, nenadmašivo, najteže...

Ta eto bilo je ljudi, koje doduše nazivljemo svetim ljudima, ali koji su ipak bili ljudi kao i mi, i znali su ih snaći svakojake nevolje i boli i patnje i stradanja. Svi se dobro sjećamo pravednoga Joba, o kojemu pišu svete knjige, pa siromašnoga Lazara iz Isusove priče, pa Lidvine, koja je 38 godina bila prikovana uz siromašnu postelju, pa Benedikta Labre-a, koji je dug niz godina bio dragovoljni prosjak... A tekvih je nepregledan niz, svaki sa svojom mukom i bolju i bolešću i patnjom. I čudno: nikad se nisu tužili! Naprotiv bilo im je

premalo, što je Bog pripustio na njih, pa su si i svojevoljno zadavali trpljenje i otežavali breme boli i stradanja, ne doduše radi športa, već iz ljubavi prema Onome, koji je sve to i mnogo više podnio nekoč iz ljubavi prema nama.

A odakle tim ljudima (kojih ima i danas jako mnogo, iako ih svijet ne poznaje!) ta strpljivost i snaga, da su bili tako zadovoljni sa životnim trpljenjem, i sretni, da ga mogu još i povećati? Dolazilo je to od kršćanskog duha, kojim su bili prožeti. A taj duh nije ništa drugo već nesebična ljubav, ljudska posvećena ljubav, koja širi srce do nepojmljivog obujma tako, da čovjek primi u nj sve ljude, svu braću, i od prekomjerne brige i samilosti i sućuti prema njima zaboravlja na sebe i na svoju bol i na svoje patnje i na svoja stradanja. Kome je ljubav na taj način otvorila dušu, taj ne gleda, što njemu još fali, niti osjeća, što njega sve tišti, već gleda ponajprije, što njegovu bližnjemu još treba, što njega tišti, od čega on trpi, kakve brige njega taru. I onda se približava i spušta, pa tješi i pomaže i pridize. To je eto kršćanski duh, Isusov duh.

A naše vrijeme i današnji naraštaj jauče i uzdiše i svija se i bježi od boli i trpljenja kao najvećeg prokletstva. Ne dolazi li to možda odatle, što je u nama premalo kršćanskog duha, što je u našim dušama preslaba Isusova ljubav? O da! Tu bi trebalo početi s obnovom, pa bi bilo odmah manje uzdisaja i nezadovoljstva i proklinjanja.

Neka svaki počne sa samim sobom. Treba manje misliti na sebe i na svoje sićušne boli i brige, a više se uživiti u tuđe patnje i stradanja, u trpljenja i odricanja ljudi, koji žive u predjelima bojišta, koji nemaju ni trave, da se zasite, koji izgube sve, što im je bilo milo i drago. A treba se u ovo sveto korizmeno vrijeme češće sjetiti i pregorke muke Isusove, koju Spasitelj naš uze dragovaljno i spremna srca za nas i za naše spasenje — i da nama olakša snositi naše sićušne boli i trpljenja.

Kad srce ispuni ljubav i pomisao na potištenu i ojađenu i unesrećenu braću širom svijeta i dušu prožme uspomena na muke i stradanja Sina Božjega, o tada će zamijeti na usnama nekršćanski uzdah: Nikome nije kao meni!

BORBA S BOGOM

Pitaju kadkada mladića ili djevojku, kamo će iza nauka, a za odgovor dobiju vedri: »U redovnike!« Pa se onda čude i misle: čudna mladeži! Toliko toga ostavljaju, pa kao da i ne osjećaju.

Da li je to baš tako lako ostaviti svijet i sve, što on može pružiti, o tom bi nam mogli pričati malko drukčijih stvari oni, koji su to već učinili. Za većinu njih, Isusov poziv: »Dođi, slijedi mene!« izazvao je u duši tešku borbu, o kojoj ljudi nemaju pojma, ali s milošću Božjom, oni su u tom nutarnjem ratu ostali pobjednici. Evo, kako se vodila i razvijala borba u srcu jednog Isusova odbačenika.

★

U talijanskom gradu Spoletu časte čudotvornu sliku bl. Djevice Marije. Svake godine, oko blagdana Velike Gospe, grne pobožni narod sa sviju strana k ovoj dragoj »Slici« — kako ju jednostavno

zovu. Prvi dan u osmini Gospina Uznesenja uzmu sliku sa oltara i nose je u procesiji iz kapele oko Crkve i natrag. Pred slikom stupa mnogobrojno svećenstvo sa zapaljenim svijećama.

Godine 1856. prisustvovao je toj svečanosti mladić Franjo Possenti. Došao i on da vidi tu glasovitu Djevičinu sliku. Stao je među puk i čekao, kad će ugledati ovu narodnu svetinju. Plemenitim licem razlila mu se neka sjeta i zamišljenost. Mora da mu je savjest, taj neumoljivi sudac, nešto spočitavala.

Franjo Possenti, bio je sin vladinog namjesnika u Assisiju, rodnom mjestu sv. Franje. Boga, lijep, plemenit mladić, vazda nasmijan, pa zato u društvu obljubljen. Rado je čitao romane, pohađao kazalište, a nadasve — volio ples tako, da su ga jednostavno nazivali »plesaćem«.

Postojala je dakle opasnost da se uguši u njem sve ono zlatno sjeme pobožnosti, koje mu je usadila u srce pobožna majka.

Ali se u životnu stazu ovog mladića očigledno umiješao dobri Pastir duša. Bog je odredio Franju za sebe, i On će ga privući k sebi.

Franjo Possenti naglo oboli. Ozbiljno se poboja za svoj mladi život. U toj stisci obeća, da će stupiti u koji red, ako ozdravi. Začudo, u kratko vrijeme potpuno ozdravi. No brzo zaboravi obećanje. Svijet, koji mu se u bolesti učinio tako mračnim, opet zasja čarobnom ljepotom.

Bog pokuca drugi put. Mladić oboli veoma opasno na grlu. Svaki čas mogao se ugušiti; već je jedva disao. Opet se uteče Bogu po zagovoru sv. Andrije Bobole. Ponovno obeća, da će se posvetiti Bogu u redu, ako ozdravi. Nato pade u dubok san iza kojeg se osjeti kao preporođen. Boli prestale, otekline gotovo nestale.

Tog dobročinstva Franjo nije nikada zaboravio, ali obećanje ni ovaj puta ne održa.

Isus je prošao i opet se vratio. Mladi Franjo Possenti bio je strastven lovac — i preko mjere smion. Jednom htio preskočiti visoku ogradu, ali se spotakne, nesretno padne i slomi kost u nosu. Uz to kod pada odapne puška i hitac mu se osmakne čelom. Mladi se lovac stresao i zgrozio. Spoznao je, da njega lovi neki drugi lovac, Lovac duša.

Kroz suze obeća, da će se predati Bogu. Ali još mu nisu zarasle ni brazgotine na licu, a njemu se ukaza svijet privlačivijim no ikada.

Čudnovati su putevi milosti. Potresan je način, kako se Bog borio za ovu dušu.

Franjo je imao jednu osobito dragu sestru, Mariju. O kako su se ljubila ova dva bratska srca. I Bog mu je jednog dana oduzme. Franjo sav shrvan gleda, kako taj mladi pokošeni cvijet spušta u mračnu raku. Dugo, dugo je gorko plakao.

Sad tek osjeti, da je pukao zadnji lanac, koji ga je vezao za svijet. Razotkrio je ocu — majka je već umrla — da će u samostan. Više ga nitko ne će zadržati u svijetu.

Ali otac je imao druge namjere sa svojim sinom. Odviše ga je ljubio, a da bi ga mogao, kako je on mislio, izgubiti. Osim toga znao je, kako je Franjo nestalan. Da mu dakle izbije tu misao iz glave, vodio ga još češće u kazalište, u društvo. Pače ga zaruči s jednom čestitom djevojkom iz ugledne obitelji. Tako će najbrže zaboraviti na samostan. I uspio je. Srce željno ljubavi iskreno se i čisto zaljubi. A Isus kao da će uzmaknuti...

Sad eto, razumijemo, zašto naš mladi hodočasnik tako zamišljeno, sjetno i nekud bojažljivo čeka, da ugleda lice One, koje je Sina toliko puta ražalostio.

Pobožna povorka zaokrene i mladić zagleda preslavnu sliku. Gledao je onaj blagi lik Djevičin i činilo mu se da i Ona njega gleda milim majčinskim okom, i kao da sluša nježni majčinski poziv: »Franjo, nije svijet za te, lebe čeka samostan.«

Taj neodoljivi pogled, taj šapat blagog ukore, punog ljubavi, rani mladića usred srca. Digne se, udalji se iz mnoštva i gorko se rasplače. Milošću nebeskom preobražen govorio je: Majko moja, »s jednim samim pogledom ranila si moje srce« (Pjesma nad pjesmama).

Isus je konačno pobijedio. Veselo društvo prijatelja sa zabava i veselica izgubilo je svoga vođu. Šta se to dogodilo s našim — »plesaćem?«

Na blagdan Ma-le Gospe 1856. pokušao elegantni 19 godišnji mladić Franjo Posenti na vrata passonističkog samostana u Morrovalle. Izabrao je dakle jedan od najstrožih pokorničkih redova. Na blagdan Žalosne Majke Božje svlači svjetovno odijelo i uz dirljive obre-

*»Da, Gospodine, evo me, Tvoj sam!«
izvija se iz duše izmučene nutarnjom borbom
i otvara joj vrata do prave slobode*



Slikao M. Barberis

de uzima redovničko. Uzeo je ime Gabrijel od Žalosne Majke Božje. Hiljadu osamsto šesdeset i druge, nakon šestgodišnjeg redovničkog života umire kao svetac. 1920. godine podignut je na oltar, da bude svjetionik današnjem naraštaju.

★

Sv. Ignacije veli, da mi nemamo pojma, kako bi velike stvari Bog po nama izveo, kad bismo se sasama predali Njegovim nadahnućima i poticajima. Vidimo to i na našem mladom svecu. Nakon duge i mučne borbe predaje se on posve Bogu i za kratko vrijeme diže se do najveće svetosti. Postaje najkorisnijim članom ljudskog društva.

Ima zacijelo i kod nas velik broj duša, koje je Spasitelj za se odabrao i zove ih u svoju posebnu službu u redovničkom životu.* Mnogi nažalost klonu u teškoj nutarnjoj borbi i izgube srčanost. Možda i za to, što su oni, koji su im najbliži, promatrali njihove patnje ravnodušno, mjesto da su im po molitvi pritekli u pomoć, da nadu svijetla i jakost odozgor. A mnogi, premnogi stoga, što su im njihovi najmiliji uz njihovu nutarnju borbu i hrvanje, bacali klipove pod noge praveći im svakojake vanjske poteškoće, samo da ometu Božje nakane i naprave od svoga djeteta »nešto veliko«. Pa naprave od njega u najviše slučajeva »poštenog građanina«, bez kojega narod ne bi ništa štetovao, a prečesto naprave od njega propalicu. Jer su pomrsili Božje račune!

SVECI U ŽIVOTU

1. travnja

SV. HUGO, BISKUP U GRENOBLU U FRANCUSKOJ, + 1132. god.

U mladosti sačuvala ga je stidljivost — divni, ali rijetki cvijet mladeži — od raspuštenosti, koja baš nježne duše mladih toliko unesrećuje. U kasnijim godinama upravo nadljudskom jakošću svladavao je nutarnje napasti, koje su ga mučile, naročito tjeskobni strah pred odgovornošću u teškoj biskupskoj službi. Ali ostao je na svom mjestu jak i nepokolebiv, kao junački vojnik na straži. Bio je dakle u herojskom značenju riječi krjepostan. Pa ipak divni taj muž često se je tužio na svoju opakost i grješnost, kao da je on jedini nevrjedan, što ga grije sunce Božje. To je uopće jedna pojava kod svetaca, koja nas mudrace ove zemlje začuđuje, pače i srdi kadkad. Čini nam se, kao da se pretvaraju, ti nadljudi. Ali eto, bez ikakve

* Postoje ustanove, sjemeništa, gdje se odgajaju mladići, koji osjećaju poziv u redovnički stalež. Družba Isusova ima takvo Malo Sjemenište u Travniku. Uz temeljitu gimnazijsku nauku imaju dati u tom zavodu i sigurno vodstvo, koje ušteduje dušama mnoge teške nutarnje borbe i krize, i vodi Božje pozive do potpunog razvoja na slavu Božju i na radost sretnih kršćanskih roditelja. — Poblize upute: Uprava Malog Sjemeništa, Travnik.

sumnje, sveci imaju pravo. Njihova ih je mudrost dovela do jasnijih spoznaja, pa dobro vide, da ih samo milost Božja drži na visini dobra, da su oni pred tripot svetim Bogom posve grješni i nedostojni.

Kad je dakle jednom ljudskom mudracu dodijalo ovo uzdisanje čovjeka, koji je bio pred njegovim očima uzor svake vrline, skupio je svu srčanost i ljudsku mudrost i navalio na sveca: »Ali, oče, što jadikuješ? Ta nisi ni čovjeka ubio, ni krivo prisegao, ni otk'ao, ni kuću upalio dušmaninu, ni drugoga kakovog zločina učinio?« Čovjek ga Božji sažalno pogleda: »Da, dijete moje, ali kad je dosta samo požuda, samo taština, da čovjek propadne, ako mu se Bog ne smiluje!« Eto, samo milosrđe Božje te drži, a ne znaš, čime ćeš ga proigrati.

2. travnja

SV. MARIJA EGIPATSKA

Živa slika i prilika Marije Magdalene. Obje javne grješnice, koje su mnogo srce otrovale, mnogu dušu zavele i možda uništile. »Pošteno« čovječanstvo prezrelo ih je i bacilo na njih vječni žig sramote. To isto čovječanstvo, koje u sebi krije bezbrojne raspuštenice, guje otrovnice, koje je tako zasićeno otrovom, da i ne osjeća njegovo razorno djelovanje, koje se samo utopilo u grijehu razblude, koje je postalo jedan veliki grješnik pred Bogom i anđelima. Pa kad je to čovječanstvo odbacilo Mariju iz Egipta, Bog ju je milosrdno pozvao na pokoru, na nov život. I danas je ona zvijezda, čista i sjajna, pralilica Vječnog Sunca u svjetlim visinama.

O kad bi se čitava zemlja, ta prevelika raspuštenica i grješnica obratila na pokoru, krenula novom životu, koji nam svakog Uskrsa sviće iz grobne tame smrti, dobio bi svemir divnu zvijezdu, čistu i božansku, sjajniju i od samog sunca.

3. travnja

SV. RIKARD, BISKUP

Slušajte, kako je sv. Rikard riješio jedan teški i zamršeni obiteljski zapletaj i pitanje.

Imao je brata i ljubio ga je svom pažnjom, rječju i djelom. Služio mu je upravo, jer je bio stariji, a starije valja poštivati, glasi već naravni zakon. Nije zato čudo, da je ova plemenitost Rikardova tako osvojila bratovo srce, te mu je pismeno predao svu svoju baštinu. I pobrinuo se s prijateljima, te mu isprosiše lijepu, dobru i imućnu djevojku. Ali kad je već sve bilo pripravljeno i gotovo, obuze dušu razdraganog brata Rikardovog žalost, pače i zavist; saletije ga sebične želje. Jad srca brzo probio na javu i obiteljska sreća stajala je pred teškom zaprekom, pred gomilom sudbonosnih sukoba. Dosta je poznavati ljudsko srce, da se čovjek dovine svemu, što bi slijedilo.

Dobri Rikard, koji se eto nalazio pred gotovo ostvarenom srećom, prvi uoči težinu položaja i brzo ga, ali razborito i velikoduš-

no riješi. Dođe smućenom bratu i reče mu: »Dragi brate, neka ti se ne smućuje srce. Koliko si ti meni bio dobar, toliko ću i ja tebi biti. Evo vraćam ti zemlju i pismo i djevojku, ako se sviđi tebi i njezinim roditeljima, jer joj nisam nikad poljubio lica.« I odmah preda i ostavi sve i ode u svijet, gdje je učio škole, postao biskupom, učinio neizmjereno dobra dušama, te bogat tolikim mnoštvom velikodušnih dobrih djela postao svetac.

4. travnja

SV. IZIDOR, BISKUP SEVILJSKI U ŠPANIJSKOJ

Rano mu umriješe roditelji. Zato ga uze k sebi brat njegov sv. Leandar, biskup seviljski, da ga poučava. Ali Izidoru bila mučna knjiga i on pobjegne. I slušajte sada ovu zgodu. Došao do bunara i opazio tvrdi kamen lijepo pravilno izduben. A i drvena ograda bila izlizana od užeta. I dječak stao razmišljati: kad se i pretvrdi kamen dugotrajnim kapanjem meke vode izdube i kad se i drvo mekim užetom izliže, koliko više mogu ja, čovjek, po milosti Božjoj učeći se od malena početka svaki dan, doći do velikoga znanja i krjeposti. Odmah se vratio, ozbiljno započeo i postao je svetac i crkveni Učitelj, najveća čast, što je može mudrost ljudska postići.

Brate, nađi si i ti svoju prekretnicu i započni. Jedini Bog zna, do kolike visine je tebi suđeno doći.

5. travnja

SV. VINKO FERERSKI, DOMINIKANAC, PROPOVIJEDNIK

Čudo svog vremena, vječni svjedok sile Božje riječi. Obilazio je svim zemljama zapadne Evrope i proizvađao čudesa u dušama ljudskim. Okrenuo je k istini i pravoj Kristovoj vjeri do 25.000 Židova i 8.000 muslimana, uspjeh, kojim se malo ko može podičiti, čudo, koje znaju pravo cijeniti samo oni, koji razumiju, šta to znači obratiti Židova i muslimana. Putovao je po svijetu kao apostolski misionar i dosta je bilo, da otvori usta, grješnici bi zapadali u grčeviti plač kajanja. A kad bi govorio o muci Isusovoj, nastalo je takovo jaukanje, da je morao prekidati svoje govore. Što je bio uzrok svemu ovomu? Sva ljudska mudrost skupljena u srcu najvećeg ljudskog zlatousnika, sav fanatizam najzaslijepljenije mase nije dovoljan razlog nečuvenih prizora, što su se odigravali uz propovijedi sv. Vinka.

A uz to, svjedoče očevici i savremenici, govorio je ovaj čudotvorac svojim španjolskim jezikom svim narodima: Škotske, Engleske, pa sve do Sicilije i svi su ga razumjeli, sav onaj neuki puk, oni nepismeni brđani tolikih krajeva, kojima je dolazio.

Za njegovom riječju čeznule su hiljade; pratilo ga je do 80.000 pokornika, od kojih su se mnogi javno bičevali u znak pokore. I on se skrbio svim njima za stan i hranu. Prizor, koji nas sjeća božanskog Propovjednika, ali koji jasno svjedoči i dokazuje silu i moć Božje riječi, pa i kod najvećih grješnika, ako su iole dobre volje.

A jao nama, ako otvrdnemo, ako riječ Božju odbijemo i pre-

zremo. To je prokletstvo, koje je Krist bacio na farizejske duše, na grješnike proti Duhu Svetomu, za koje reče, da im se grijesi ne će oprostiti.

7. travnja

SV. KALIOPIJE, MUČENIK

Rodila majka dugo željkovano čedo. Zapravo isprosila ga od Boga, jer po pravu prirode imala bi ostati nerotkinjom. I nije čudo, da ga je baš zato žarko ljubila. Ali slušajte, što je ta kršćanska majka učinila, kad su joj javili, da je sin uhvaćen i odveden pred poganski sud, radi kršćanstva. Sva sretna rasproda sve, što je imala, pusti na slobodu do 200 robova i poleti sinu u tamnicu. Tu mu je cjelivala rane, što ih je kao mučenik zadobio na mukama. A saznajući, da će joj sina raspeti izvadi zadnje zlatnike, što ih je sačuvala, preda ih krvnicima i zamoli ih neka joj sina ne razapinju onako, kako je bio Krist razapet, jer toga nije dostojan. Neka ga okrenu glavom dolje. I na sam Veliki četvrtak razapeše sv. Kaliopija, divnog sina divne majke, a na Veliki petak predade on svoj duh Bogu. Majka njegova uzme mučenikovo tijelo, ogrli ga i slaveći Krista iznenada i ona ispusti dušu, jer se svidjelo Isusu, da bude sa sinom skupa u slavi i majka.

Što će na ovakovu ljubav reći tolike majke, dame današnjeg modernog svijeta? O kad bi im se otvorile oči i one vidjele, kako su one krivci tolikim zlima u čovječanstvu!!!

14. travnja

SV. LIDVINA, DJEVICA

Ko nije čuo za strahovite muke, što ih je pretrpjela sv. Lidvina djevica? Od svoje petnaeste godine, kad je legla na mučenički krevet, kroz 38 godina patila je jezovite muke od teških unutarnjih bolesti, siromaštva, zime (tako, da su joj se i suze boli smrzavale na očima), pače i od zlostavljanja. A ipak ona je rekla posve mirna, zadovoljna, sretna: Kad bih mogla i jednom samo Zdravo Marijom osloboditi se svih svojih boli, ne bih to htjela učiniti.

Čudit ćemo se i pitati: zašto? Dvije stvari saznajemo: razmišljala je o Isusovim mukama i često se pričešćivala.

Trebalo bi ipak promisliti o ovoj povijesnoj činjenici Lidvinine sreće u bolima, jer, ako išta, to bi bilo idealno postići sreću u bolima.

15. travnja

SV. PETAR GONZALES

Još dok je bio mlad, digao se Petar do visokih časti. Ponosan i objestan, zajašio je na sam Božić konja, neka ga se svijet nagleda. I onako su svi o njemu govorili. Uzdignute glave podbode vranca pred mnoštvom, koje ga je imalo, tako si je mislio, upravo obožavati u njegovoj ljepoti i časti. Ali da, konj se trgne, a Pero ko laka glavica skotrlja se u blato. Urnebesni hura smijeha i poruga provali iz tisuća grla.

To bi bilo i odviše za takovu dušu, a da se ne osvijesti. Poniženi junak zagleda se u onu svjetinu i odlučno dovikne: Kako se meni svijet smije u ovaj čas, kad mu služim kao njegovo čedo! Okrenut ću mu leđa, pa ću se i ja njemu nasmijati.

I poslade ponosni Pero svetac sv. katoličke Crkve. A osvijestio se u blatu, u poniženju jednoga Božića.

16. travnja

SV. BERNARDICA SOUBIROUS, DJEVICA I REDOVNICA

U povijesti lurdskih ukazanja ima toliko utješnih i radosnih prizora, da čovjeku mame suze ganuća. Nebeska Gospođa — Marija — pohodila je zemlju i puna dobrote ostavila u Lurdu vječni spomen svog dolaska: u onoj čudotvornoj vodi i u onoj jedinstvenoj duhovnoj sili, koja obuzima i zle i dobre, kad su u blizini Marijina mjesta.



Sv. Bernardica Soubirous, djevojka, koja je promatrala lice Bezgrješne, pa joj se lice od Marijina pogleda još i poslije smrti sjalo nebeskom krásotom

Ali Lurd je i tako ozbiljan, da bi nas morao prožeti strahom i drhtanjem.

Kad je jednom Bernardica klečala pred špiljom i u zanosu motrila nebesku Gospođu začuje neke strahovite glasove. Golemo mnoštvo, negdje preko Gave, groznom vikom, svađom, prijetnjama i tučnjavom napunilo je okolinu. I Bernardica pripovijeda: Lijepa Gospođa, koja se do sada miło smiješila, upravi pogled u daljinu, preko valova ljudstva, koje je bilo pred špiljom. Njezin blagi, rajski

pogled zavio se u oblak oštine i »Gospođa je skupila obrve«. Ali samo za tren. Ono bijesno mnoštvo zaprepaštenim krikom zaurla: Bježi, bježi! Nije se teško dovinuti ovom prizoru. Marija je došla spasavati zemlju od pakla. Strašna, ali istinita činjenica: duše ljudske imaju užasnog neprijatelja i mnoge, mnoge zarobljene propadaju.

Drugom zgodom, pripovijeda Bernardica, Marija je podigla svoj pogled u daljinu i njezino lice ovila je sjena žalosti. Pitala sam je, zašto se rastužila, a ona mi reče: »Moli za grješnike!«

Opet jednoga dana Bernardica je klečala i njezino sjajno ushićeno lice najednom se jako rastuži i obliju ga obilne suze. Ustane i silazeći niz strminu špilje, kod svakog bi koraka klekla i poljubila zemlju. Kad se opet povratila ostala je neko vrijeme uz Gospođu, kao da je sluša, a onda se uputi prema mnoštvu i plačući vikne: Pokora, pokora, pokora.

Marijina poruka ljudima: p o k o r a ! A što mi danas radimo mjesto pokore?



Stilso A. Franchi

Sv. Katarina iz Siene, djevojka, koja se od najranije mladosti predala svojim srcem Bogu, pa je Bog po njoj izveo velike stvari u svojoj Crkvi

30. dan

SV. KATARINA SIENSKA

Jednom je pošalje majka u crkvu, da tamo plati misu sv. Antunu na čast. Djevojče pođe rado. Ali jer je misa bila odmah služena oстане na sv. misi i tako se nešto dulje zadrži. Rasrdena majka stala je grditi i dovikne joj: »Prokleti zli jezici već su govorili, da nećeš više ni doći.« Katarini se dalo na žao ovo majčino psovanje, pa pozvavši majku na stranu, ona djevojčica od 10 godina, ovo joj reče:

»Majko draga, ako kada pogriješim ili zapovijed vašu prekršim, tu-
cite me koliko hoćete, da budem opreznija drugi put, kao što treba;
no prosim, da radi mojih pogrešaka ne kunete, jer se ne pristoji za
vašu dob i velika je muka mojemu srcu.«

Divna pouka i majkama i kćerima.

U SVIJETLU VJERE

Smije li se primati sv. Pričest s umjetnim zubalom u ustima!

Po sebi nema tu nikakve zapreke, samo će trebati možda više pripaziti,
da se nebi koja čestica sv. Hostije zadržala u udubinama zubala. A tome će se
izbjeći najbolje time, da se sv. Hostija cijela proguta, a nikako ne žvače.

Je li grijeh sumnjati o kojoj stvari, ako se sumnja zadrži u srcu!

Sumnje se mogu proizvesti hotimice, a mogu se poroditi u duši i bez
ikakve naše krivnje. Ako se sumnja porodila sama od sebe, odnosila se ona na
vjerske stvari ili na dobar glas našega bližnjega, nema u tome onda nikakva
grijeha, ako joj se odmah opremo. Ako se sumnje hotimice i svjesno pobuđuju
u vlastitoj duši ili ako pristenemo svjesno na sumnje, koje se same pojave, bit će
to težak grijeh, ako se one odnose na vjerske tajne i istine, koje moramo vjero-
vati po Božjoj objavi i po nauci sv. Crkve. Ako se takve sumnje odnose na
bližnjega, bit će to teži ili lakši grijeh, već prema tome, da li one ubijaju u na-
ma dobro mnijenje i poštovanje prema bližnjemu u većoj ili manjoj stvari.

Kakva je to vjera »Evangelisti«! U koga oni vjeruju, da li poznaju sv. krst i da li je ta vjera dobra!

Evangelisti ili evangelici jesu jedna kršćanska sljedba, koju je osnovao
godine 1517. Nijemac Martin Luther, koji je bio prije katolički redovnik, a onda
se pobunio proti vlasti Namjesnika Kristova, pobjegao iz samostana i oženio se
sa nekom bivšom redovnicom. Evangelici priznaju neke Sakramente (na pr. sv.
krst), a druge ne priznaju. Zabacuju osim toga sv. Misu, vlast Sv. Oca u Crkvi i
njegovu nepogrješivost, kad uči, što nam je vjerovali i činiti, da se spasimo,
čaičenje Bl. Djevice Marije i svetaca, nauku o milosti Božjoj i neke druge
vjerske istine.

Ne priznaju crkvenu predaju u nauci vjere, nego im je jedini izvor vjere
Sv. Pismo, koje može, vele, svi vjernici tumačiti, jer sve prosvjetljuje Duh Sveti.
Opširnije tumačenje protestantskih sljedbi naći će čitatelji u knjižici »Priručnik
kršćanskog nauka«, što je uskoro izdaje »Glasnik Srca Isusova«.

Po nauci sv. Crkve katoličke ta je nauka kriva, jer je nije osnovao Isus
Krist, nego jedan buntovni čovjek, i jer ne priznaje mnoge vjerske istine, koje
nam je Bog objavio. Radi toga tko bi prešao na tu vjeru, isključio bi sam sebe
iz zajednice Isusovih vjernika. Osim te sljedbe postoje i druge protestantske
sljedbe: kalvinci, adventisti, baptisti i t. d., sve vjere, koje su osnovali ljudi, a ne
Isus, naš Spasitelj.

Novo!

Za svećenike!

Novo!

R. PLUS D. I. — F. MAŠIĆ D. I.

MOJA SVAGDANJA MOLITVA

Kratka razmatranja za svećenike za svaki dan

Stranica 448.— Cijena: u platno uvezano 80.— Kn (s poštarinom 84.— Kn)

meko vezano 60.— Kn (s poštarinom 64.— Kn) — Narudžbe prima:

KNJIŽNICA ŽIVOTA—ZAGREB 1/147—PALMOTIČEVA 33

UZMI I ČITAJ



DRUŠTVO SV. JERONIMA izdalo je koncem 1941. god. bogat niz od **9 dobrih i poučnih knjiga**. — Danica je već rasprodana, a ostale se knjige dobivaju uz slijedeće cijene: 2-3 (+ jedna druga knjiga mjesto Danice) 30.— Kn; 2-3 (+ jedna druga knjiga mjesto Danice) 50.— Kn; 2-9 (bez Danice) 88.— Kn. — Izdanje Društva sv. Jeronima, Trg Kralja Tomislava 21., Zagreb.

Kao i uvijek na prvom je mjestu **f. Danica 1942.**, puna raznovidnih članaka o hrvatskoj državi, povijesti, kulturi, a sve posuto zgodnim pjesmicama i pripovijestima iz pera naših poznatih katoličkih pisaca. — Onda dolazi — **2. Vučja smrt** od Doglevnika dr. Mile Budaka, niz od 7 književnih pripovijesti iz majstorskog pera. — **3. Seljak pred sudom**, napisao dr. Mijo Lehpamer, da i seljaci imaju uvida u sud i svoja preva pred sudom. — **4. Moje tamnovanje**, uspomene dr. Frana Biničkog iz njegova zatvora pod bišvom Jugoslavijom. — **5. Uljevit** i **predivo ulje**, od

dr. Vinka Mandekića, gospodarska knjiga, korisna osobito u današnje doba. — **6. Iska**, povijest i zemljopis, kulturna i vjerske slike s zlatka svetaca, napisao dr. Josip Andrić. — **7. Zemlja patnje i ponosa**, zbirka pjesama hercegovačkih seljaka i pjesnika Nikole Kordića. — **8. Osnovne pojave života**, kratko tumačenje nastajanja, razvoja i djelovanja ljudskoga života, napisao o. Marijan Blažić. — **9. Izvori duhovnog života**, tumačenje o sakramentima i blagoslovinama sv. Crkve, od Dragutina Kukulji, koji je tom knjigom završio svoje tumačenje katoličke liturgike za narod.

Dr. J. Srebrnić, biskup, PASTIRSKO PISMO za korizmu 1942. o štovanju sv. Josipa. — Krk 1942.

Preuzvišeni Pastir otkriva narodu veličinu sv. Josipa, Božjeg izabranika, kojemu je namijenio posebno poslanstvo u životu, da čuva i brani Mariju i Spasitelja, pa je svojim ju-načkim držanjem u kućama pravi uzor za vjernike naših dana, gdje nam treba mnogo jakosti vjere i odvažnosti i vjernosti Bogu i pouzdanja u poteškoćama.



U VJEČNU DOMOVINU



POZVANI:

Agatić Marija, Čazma + Balić Josip, Slakovci + Blažević Manda, Vrbanja + Mons. Bojanić Ivo, prepošt i ap. prot., Hvar + Božić Ana, Križevci + Conar Zlata, Krušljavec + Crnić Franca, Mrkopalj + Faber Stefanija, Zagreb + Faubel Lojza, Jakšić + Gavex Marija, Zagreb + Geršak Terezija, Zagreb + Gustak Marija, Hrv. Stupnik + Ikotić Marica, Baja + Jagodar Bara, Sl. Kobaš + Jurak Franjo, Plavić + Kanjuh Vilma, Zagreb + Č. s. Kiferle, Zagreb + Kurbatfinski Ana, Sotin + Lučić Marija, Alipašin Most + Malčić Adam, Bednja + Mor Marica, Bračevci + Novalić Terezija, Slav. Samac + Požgajec Marija, Petrijanec + Pravica Rozalija, Bednja + Rupp Vilma, Osijek + Sabolić Ana, Konak + Msgr. Dr. Andrija Spiletač, veliki prepošt, Đakovo + Santić Marija, Karlovac + Stajglin Nikola, Kozibrod + Turić Oliva, Vrbanja + Tusić Šimun, Maja Vasić Zora, Zagreb + Vrbanc Marija, Sot

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im!
Počivali u miru!

PRETPLATNICIMA GLASNIKA NA ZNANJE!

Pretplatu valja namiriti
do konca travnja!

PO DOMOVINI

DAPCI

Naše Djevojačko društvo Srca Isusova primilo je u mjesecu prosincu 60 naknadnih sv. Pričesti, a u mjesecu siječnju 53. Zbog zima i slabe odjeće zapinje rad našeg društva, jer mnoge članice ne mogu doći na sastanke i na sv. Pričest. Jedna nam se revnilijica u veljači o. g. udala pa smo za nju i za njezinog zaručnika po običaju drugih Djev. društava izmislile jednu krunicu.

Sada se trudimo, da nabavimo novu društvenu zastavu, pa zato skupljamo po selima darove, jer želimo dati izraditi što ljepšu zastavu da nam i taj vanjski znak bude poticaj na sve veću i žarču ljubav prema presv. Srcu Isusovu.

Glavarica

DUBOČAC

Naše Djevojačko Društvo Srca Isusova ima zasada trideset osam članica. Već je dugo vremena naše društvo zamrlo, jer nismo imale vlastitog pastira. Sada se hvala Bogu dolaskom novog vlč. upravitelja župe sretno obnovilo. Svake prve nedjelje u mjesecu imamo zajedničku sv. Pričest. Tim ćemo nastojati da ublažimo boli bož. Srca Isusova u ova teška vremena, a za Namjesnika Isusova, Sv. Oca, dat ćemo služiti nekoliko sv. Misa. Mislimo, da ćemo na taj način najbolje pridonijeti svoj dio k obnovi čovječanstva. Za čistoću i red u crkvi se neprestano brinemo.

Bara Stipaneti, tajnica

MAČE

Članice Djevojačkog društva Srca Isusova primile su u god. 1941. 3665 naknadnih sv. Pričesti. Dne 30. XI. 1941. bilo je svečano primanje novih članica u društvo. Primljeno je 14 novih članica, pa nas je sada okupljeno pod zastavu Srca Isusova 99 članica. Svečano primanje obavio je naš dobri g.

župnik, vlč. g. Ivan Demšić, koji nam drži redovite sastanke svake prve nedjelje u mjesecu i potiče nas na ljubav prema bož. Srcu Isusovu i vjerno obdržavanje društvenih pravila.

Dne 28. XI. 1941. preminula je blago u Gospodinu nakon dulje i teške bolesti naša dobra i revna članica Katica Čerčić. Naše društvo i trećoredska zadruga prirediše joj lijep i čedan sprovod. Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

Svenda Ana, glavarica

MARTIJANEC

Naše Djevojačko društvo Srca Isusova broji 131 članicu, a od našeg zadnjeg izvještaja udalo ih se deset. Naše članice primile su u prošlog godini 2.000 sv. Pričesti. Dne 6. veljače o. g. dale smo služiti sv. Misu na prvi petak u 9 sati na nakanu Sv. Oca Pape. Na taj dan smo se sve ispovjedile i pričestile. Tako ćemo činiti ubuduće svake godine. Drugu sv. Misu dale smo služiti za mir, a treću za sve Hrvate, koji su pali u ratu. Članice su vrlo revne u vršenju društvenih pravila, a sv. Pričesti pristupaju svakog prvog petka i svake prve nedjelje. Sastanke nam drži naš revni duhovni vođa preč. g. župnik Franjo Duž. Svake prve nedjelje imamo pola sata klečanje pred Presv. Otajstvom.

U nedjelju 26. X. 1941. proslavilo je naše društvo svečano blagdan Krista Kralja. Taj dan proslavile smo ujedno i 10-godišnjicu našega društva. Tom zgodom smo se sve ispovjedile i primile sv. Pričest. Bilo je i primanje novih članica. Na 25. I. o. g. bilo je u našoj župi klečanje od 8 sati ujutro do 5 sati navečer. Razdijelile smo se u skupine, pa se svaka skupina 1 sat s pjevanjem i molitvama klanjala bož. Srcu Isusovu u sv. Hostiji. Namijenile smo tu pobožnost da isprosimo za sebe i za cijeli katolički svijet blagoslov Božji i mir.

Martica Šimunić, glavarica

Glasnik očekuje od Djevojačkih društava Srca Isusova godišnje barem po jedan izvještaj o radu i stanju društva. Ti su izvještaji poticaj na revniji rad za bož. Srce Isusovo

APATJUA kod Ludbrega

Na uspomenu prvih veza Hrvata sa Svetom Stolicom, kao trajan spomenik 1300-godišnje obljetnice toga događaja i kao zahvalni zavjetni dar Bogu za uskrsnuće Nezavisne Države Hrvatske, dali su vjernici u Apatiji kod Ludbrega obnovili u svom selu kapelicu presv. Srca Isusova. Tako su oni velike događaje naših dana spojili sa izrazom svoje pobožnosti prema božanskom Srcu, kao da su htjeli time izraziti i vjernost cijele domovine Srcu Krista Kralja. — Kapelica nije velika — za selo je ipak dosta prostrana — ali zato je bogato islikana rukom g. J. Merlića iz Varaždina, koji je svojim freskoslikarijama dao ponutrinu pravi izražaj naše narodne pobožnosti. Među bogate nakitne pletence, izrađene prema starohrvatskim umjetninama srednjega vijeka, upleo je ukusno simbole naše vjere i narodne patnje kroz stoljeća. Ali jer smo ostali vjerni Srcu Isusovu, dovela nas je Kalvarija trpljenja do sretnog oslobođenja.



SRCE ISUSOVO POMAŽE

Babina Greda: Ob. B. zahvaljuje bl. Taviću i P. Barbariću na raznim milostima. — **Banja Luka:** St. sretno se vratio u Apatiju iz pomoći Presv. Srca i primio drugih milosti zagovorom P. Barbarića. — **Beretinac:** HA U gospodstvu, u životu, osobito za vrijeme i u mnogo mi pomoglo Presv. Srce i moji zaštitnici. — **Bjelovar:** AB Sretno porod i položen ispit. — **MS** Pomoć u nevolji. — **Čerković:** HA U svim poteškoćama primila bezbrojne milosti po zagovoru neb. Majke. — **Bošnjaci:** JM zahvaljuje za ozdravljenje svoje sestre. — **JR** nakon dugih godina molitava i duhovne ozdravila od više teških bolesti. Hvala Presv. Srcu i mojim sv. zaštitnicima. —

VK Breat se sretno vratio iz zarobljenstva. — **Brčko:** PA U teškim duševnim nevoljama pomoglo Presv. Srce, uz pomoć kojega se i muž sretno vratio iz rata. — **Brezica:** AJ mnogo sretno od živčane bolesti, i po zavjetu Presv. Srcu dobio poboljšanje. — **Bribir:** KA Sin sretno dobio iz rata. — **Brod Slog:** DJ zahvaljuje za sretno ozdravljenje. — **Brodanci:** IB objavljuje zahvalu što se sretno vratio iz Bosne. — **Bukovlje:** RB zahvaljuje S. I. za mnoge milosti. — **Cvetković:** MA za mnoge milosti i sretnu operaciju zahvaljuje prečistom Srcu Marijnu. — **Čaglin:** SM Muš se sretno vratio iz četničkog zarobljenstva. — **Čazma:** FJ živčano ozdravljenje. — **FM** primljena mi-

losti. — **Cerević:** MV Hvala Bož. Srcu, sv. Josipu i bl. Nikoli za primljene milosti. — **Cenoplje:** PM zahvaljuje Bož. Srcu za sretan porođ. — **Črnković:** KN, JA, MA, IM zahvaljuju za razna ozdravljenja i druge milosti. — **Dol. Andrijević:** SM zahvaljuje Majci Božjoj i Presv. Srcu za sretan povratak iz rata. — **Demagović:** BD Sretan porođ. — **FK** Dijete ozdravilo, muž i brat se vratilo iz rata. — **Donje Lastva (Boka Kotar):** TJ Uslišana molitva. — **Drenović:** VL Sin dobio namještanje zagovorom bl. Nikole, a kćerka sretno podnijela operaciju. — **Dubravčak:** KK toplo zahvaljuje bl. Nikoli što joj se sin vratio iz vojske. — **Durdevac:** ML Hvala Bož. Srcu za sretan povratak muža iz rata. — **KM** zahvaljuje za dvije primljene milosti. — **Ologovec:** KB Primljene milosti. — **Gornja Stubica:** IMK ozdravilo od teške zubobolje zagovorom Majke Božje Bistričke. — **Gradiste:** IA Sretno se vratilo iz Bosne. — **Guščić:** KK Primljene milosti. — **Hrv. Kostajnica:** Ob. C. zahvaljuje za primljene milosti. — **HRZENICA:** BD zahvaljuje za ozdravljenje sestre, sretan povratak sina iz rata i premnoge druge milosti. — **Klana (Prov. Fiume):** LM zahvaljuje Presv. Srcu, Majci Božjoj i drugim sv. zaštićenima što joj je ozdravio nećak u Americi. — **Klenak:** JA U teškoj nevolji, kod operacije kćerke pomogla sv. Terezija od M. I. — **Kloštar Podravski:** KR iz dubine srca zahvaljuje Bož. Srcu za dobivenu milost. — **Korija k/Virovitice:** PM zahvaljuje Majci Božjoj i sv. Ani za sretan porođ. — **VF** Zahvaljuje presv. Srcu, sv. Antunu i bl. Nikoli za uslišane molitve. — **ZC** zahvaljuje Majci Božjoj i sv. Antunu za uslišane molitve. — **Koška:** NN ozdravila kćerka. — **Križević:** Ob. J. Srce Isusovo pomoglo u bolesti. — **KM** za sretan povratak muža iz rata. — **Križevčak:** BD Tri majke zahvaljuju moćnom zagovorom Ivana Merza za uposlenje svojih sinova. — **Kustošanski Černomerec:** L. F. zahvaljuje na primljenim milostima i na zdravlju djeteta. — **Kuzminec:** ME zahvaljuje Presv. Srcu na udijeljenoj milosti. — **SK** zahvaljuje Bož. Srcu za primljene milosti. — **Lekenik:** KI Presveto Srce udijelilo mi svoju milost u premnogim nprilikama, bolesti i želosti. — **Lepoglava:** CJ zahvaljuje Presv. Srcu, bl. Nikoli i P. Barbašiću za ozdravljenje ruke svoga tate. — **Lekenik:** MN Sretno zdravlje. — **Livno:** EP zahvaljuje Presv. Srcu za ozdravljenje noge. — **Lobor:** BS Presv. Srce uslišalo molbu. — **Mahovoz:** VK Pravedno dobivena parnica. — **M. M-M:** Primljene milosti. — **Marinci:** PS zahvaljuje Bož. Srcu za sretan povratak iz Bosne. — **Martijanez:** SM Primljene milosti. — **Medumurje:** KA zahvaljuje za ozdravljenje noge. — **Medurača:** KM Uslišana molitva u velikim obiteljskim nprilikama. — **Mrkopalj:** SD zahvaljuje S. Celini na uslišanoj molbi. — **Nijemci:** SA U velikim borbama života pomoglo Presv. Srce. — **Nosković:** BM Zahvaljuje za povratak sinova iz rata. — **Nova Gradiska:** TM Uspjela operacija. — **Nova Ves:** HK Hvala Presv. Srcu za ozdravljenje od opasne bolesti. — **Novigrad:** SI Srce Isusovo me spasilo od očite smrti. — **Novi Mikanovci:** LJ Zagovorom Majke Božje Karmelske ozdravilo od teške ozljede. — **Ostjick:** KT Hvala Presv. Srcu i mojim zaštićenima na milosti što sam opet primljeno u kat. Crkvi. — **RA** Kći stigla kući zdrava, i druge milosti. — **VF** Hvala Bož. Srcu i bl. Djevici što sam tako brzo dobila namještanje. — **WK** Mnoge milosti. — **Patilac:** KK zahvaljuje za primljenu milost. — **Petrovaradin:** MM Postupno ozdravljenje iz teške operacije. — **Podgorica:** KP Uslišan. — **Podravska Mostovina:** NN Ozdravilo od teške bolesti na porođilu. — **Pazarjevac:** KT Teško bolesno djetle riješilo se blaženom smrću boli. — **Radiković:**

A i IT Srce Isusovo pomoglo u nesreći. — **Rakitovica:** ZK i P Ozdravljenje. — **Ravika (Prijedor):** BA Zagovorom bl. Nikola ozdravila kćerka naglo od teške bolesti. — **Remete (Dolja):** Gri Zahvaljuje za ozdravljenje žene i za ozdravljenje noge. — **Republika:** MS Velike milosti. — **Rogoz:** JA Sretno dobivena rasprava. — **Sarajevo:** JM Nakon trdnovne primljen u školu. — **Zavod sv. Josipa:** NN Zahvaljujem Bož. Srcu koje je čuvalo naš Zavod za vrijeme Bombardiranja. — **Šisak:** VH U velikoj potrebi pomoglo Presv. Srce. — **Sl. Brod:** BA Mnoge milosti. — **Šolint:** KI zahvaljuje za zdravlje. — **Stubica:** ML Primljene milosti. — **Sv. Đurđ:** Sin ozdravio od teške plućne bolesti. — **Sv. Martin:** LJP Ozdravilo dijete. — **Sv. Petar:** BM Sretno odslužio vojnu vježbu i vratio se kući. — **Šiljivci:** JC Mir obitelji, zdravlje i druge milosti. — **Skriljevec:** SN Nesveski maji pomoćnici ispruži mi zdravlje od Presv. Srca. — **Šilivci:** EI U teškim borbama po Bosni utjecao sam se Presv. Srcu i Majci Božjoj i oni me čuvali. — **Trnava:** KM zahvaljuje na svim primljenim milostima. — **Tuzla:** HJ Jedan sin dobio službu, a drugi sretno položio maturu. — **Varaždin:** BM Zagovorom bl. Nikola ozdravila 68 g. stare sestra od lisa preko liječnikova očekivanja, a meni se očito poboljšao vid. — **A pl. VC Sv. Judo Tadej:** pomogao u gospodarstvu. — **Vareč - Potoci:** DY Muž se zdrav vratio iz rata; druge milosti. — **Vel. Budelevo:** PM zahvaljuje Presv. Srcu i Majci Božjoj što je svu djecu školala i namještanja. — **Vel. Kopanica:** MM za ozdravljenje iz porodice, za ozdravljenje djeteta i oca i povratak muža iz Bosne. — **Velikovići:** EB Razine milosti. — **Vinkovci:** MN U svakoj teškoći pomoglo mi Srce Marijino. — **VM** Presveto Srce Isusovo i sv. Judo Tadej spasili me iz volika nprilika. — **Virje:** LS Primljene milosti. — **Vitez:** Ob. B. zahvaljuje za ozdravljenje kćerke i sestrice. — **Vrbanje:** CF za sretan povratak muža iz rata i druge milosti. — **Vrhi:** PF za ozdravljenje od rane. — **Vukmanić:** KJ Primljene milosti. — **Vuklinec:** ZJ Zena sretno rodila izmaknuv životnoj opasnosti, a ja spašen od čelnika u ratu. — **Začretje:** VL Uslišane molitve. — **Zvonik:** RS bio u vojsci u velikoj nevolji i Presv. Srce pomoglo. — **Zagreb:** AM U teškim materijalnim prilikama pomoglo Presv. Srce. — **BA** Mnoge milosti. — **BP** Primljene milosti. — **BR** Hvala Bož. Srcu što je pomoglo oru u bolesti. — **CM** dobila namještanje i uslišana joj prošnja. — **CD** zahvaljuje na velikoj milosti. — **CM** primio neizbrojne milosti. — **CF** zahvaljuje Presv. Srcu na pomoći u teškoj bolesti. — **DD** Mnoge milosti. — **FE** Mnoge milosti. — **Fr LJ** zahvaljuje sv. Judi Tadeju za primljene milosti. — **Fin Ev** Uslišane molitve. — **JD** Primljene milosti u obitelji, pomoć u svakoj potrebi. — **JP** Srce Isusovo pomoglo. — **Kat. K.** Primljene milosti. — **KK** Postignuta prošnja. — **Kr-M** zahvaljuje za mnoga dobroćinstva. — **Ob. LC** Primljene milosti. — **LA** s. I brat se vratio iz zarobljeništva i dobio namještanje. — **MS** Zagovorom biskupa lagan uslišane molitve. — **MK** Uslišane molitve u velikoj životnoj potrebi. — **MT. A.** uslišane molitve, kćerka zadobila zdravlje i priopćeno. — **NN** za primljene milosti. — **NP** za sretan povratak supruga iz rata. — **PS** Po zagovoru sv. Judo Tadeja uslišana. — **PIA** Primljene milosti. — **PVI** Preobitna pomoć u materijalnoj potrebi. — **PI. S.** Primljene milosti. — **P.** Mil za primljene milosti. — **RG** Primljene milosti. — **S** žel zahvaljuje na svim milostima. — **SS** Primljene milosti. — **Tom. N.** za premnoge primljene milosti. — **ZJ** za sretan položen ispit.



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

ŠTOVANJE SVETACA

Među Svecima štovao je Sluga Božji Petar Barbarić osobito sv. Josipa. U svakoj potrebi duševnoj i tjelesnoj njemu bi se utjecao, navlastito kad bi u naukama naišao na poteškoće, zazivao bi on rado moćnoga zaštitnika svoga. Dnevice se njemu preporučivao, a poimence u mjesecu ožujku; zadnje godine života svoga molio bi svake srijede u čast sv. Josipu 7 Očenaša za sretnu smrt.

Točno si je zabilježio u svojem zapisniku dane, u koje bi pala svetkovina kojega od onih 18 svetaca i blaženika, koji su se zvali Petar. A to je on zato uradio, da ne bi kako zaboravio na dan svetkovine njihove iskazati im svoje štovanje i ljubav. Milosnu devetnicu u čast sv. Franji Ksaverskome kroz više godina obavljao je s velikim pouzdanjem od 4. do 12. ožujka.

Za siromašnoj, poniznog i prostodušnog sv. Franju Asiškoga uvjeravao je Sluga Božji Petar Barbarić: »To mi je najmiliji svetac«. Posebnu je pobožnost njetio prema trojici zaštitnika mladeži: sv. Alojziju Gonzagi, sv. Stanislavu Kostki, sv. Ivanu Berchmansu. Svake je godine obavljao šestnedjeljnu pobožnost u čast sv. Alojzija. Oko što dostojnije proslave sv. Alojzija godine 1891. radio je svim oduševljenjem. Otada je svaki dan sve do smrti molio posebni Hymnus in honorem s. Aloysii, da mu udijeli krepost sv. čistoće i zvanje po volji Božjoj. Sv. Stanislava štovao je kao zaštitnika sjemenišne Marijine Kongregacije, koje je bio član. No najviše je srce njegovo naginjalo sv. Ivanu Berchmansu, čije je sv. moći uvijek na srcu nosio. »Od svih puteva« reče, »što vode u nebo, meni se čini najkraćim, najlakšim i najpouzdanijim onaj kojim ide čovjek ispunjujući točno i savjesno svoje obične dužnosti. I upravo zato mi je sv. Ivan Berchmans tako omililo, jer je i on tim udario i sretno pošao.«

Rado je čitao životopise Svetaca. Čitao ih je pak pomno, pa je često znao pripovijedati crtice iz života svetaca. Žića sv. Stanka i sv. Alojzija poznao je u tančine.

Tri stvari molio je svaki dan u svetog Alojzija: 1. da ga on, koji je uzor mladeži kršćanske, primi za svog štićenika; 2. da bi mu

izmolio čistoću anđeosku; 3. da bi mu svojim zagovorom ishodio onaj stalež, u kojem bi Gospodinu savršeno služio. Mili ga je svetac uslišao. Pa kad je Petar na samrti primio vijest, da je primljen u Isusovački red, zahvalna je srca uskliknuo: »Uvijek sam očekivao, da će mi sveti Alojzije tako nešto izmoliti, pošto sam ga počevši od drugog razreda tako često molio za sretan izbor staleža«.

Svaki se je dan Sluga Božji Petar Barbarić jutrom i večerom preporučivao Anđelu Čuvaru onom molitvom: »Anđele Božji, čuvaju me...«.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

1251 Travnik (saraj. nadb.): Zahvalna sam Slugi Božjemu Petru Barbariću, što sam njegovim zagovorom dobila službu i što mi je ozdravio brat od teške bolesti srca. M. N. — 1252. Gornji Andrijevići (đakov. bisk.): Muž mi se je sretno vratio iz vojske. S. S. — 1253. Fojnica (saraj. nadb.): Bio sam u borbi u V. Tri mjeseca bili smo zaokruženi od četnika, da nismo mogli nikuda. Navala za navalom trajale su 3 mjeseca, opasnost za život bila je svaki dan sve to veća. Utekao sam se dragom Bogu i Slugi Božjemu Petru Barbariću. Zavjetovao sam se, da ću pismeno zahvaliti i molio sam svaki dan po 3 Očenaša. Spašeni smo i najveću borbu izdržali i evo me sada kod kuće i radim svoj posao zahvalan Bogu i Petru Barbariću. Zato preporučam i drugima da se u svojim nevoljama utječu Petru Barbariću. I. K. — 154. Vrhovi (saraj. nadb.): Zahvaljujem Bogu i Slugi Božjemu Petru Barbariću za ozdravljenje od upale porebrice. S. J. — 1255. Sokolovac kod Koprivnice (zagreb. nadb.): Presveto Srce Isusovo po Petru Barbariću uslišalo je moje molitve. J. M. — 1256. Banja Luka: Ozdravljenje noge. S. H. — 1257. Tišina kod Siska (zagreb. nadb.): Zahvaljujem Presvetoj Srcu Isusovu, što mi je dalo po zagovoru Sluge Božjeg utjehe u teškim danima. A. G. — 1258. Zagreb: Zahvaljujem Slugi Božjemu Petru Barbariću, jer po njegovu zagovoru idem ususret ozdravljenju iza dugotrajne teške bolesti. R. F. — 1259. Tomislavgrad (mostar. bisk.): Moje dragome zagovorniku Petru Barbariću od srca zahvaljujem za primljene milosti. P. Z. — 1260. Osijek (đakov. bisk.): Zahvaljujem Presv. Srcu Isusovu, što mi je po zagovoru Petra Barbarića uslišalo moje molitve i udijelilo potrebite milosti dvaput u velikoj stvari. M. R. — 1261. Sv. Petar Cvrstec (zagreb. nadb.): Ozdravila sam zagovorom Sluge Božjega Petra Barbarića. D. B. — 1262. Otočak kod Bos. Broda (saraj. nadb.): Što sam god zamolila od Boga preko Petra Barbarića, sve mi je uspjelo i mnoge milosti sam dobila. M. T. — 1263. Split: Bila sam u vrlo teškoj situaciji, koja me je snažila, a koju sam s uspjehom pobijedila još prije nego sam devetnicu svršila u čast Petru Barbariću. P. K. — 1264. Senj (senjska bisk.): Ja i muž nalazili smo se u veoma neugodnom položaju. Trebalo je da se to riješi, ali zlobom neprijatelja se odugovlačilo. Utekla sam se molbom Slugi Božjemu Petru Barbariću. I molba je bila uslišana. M. D. — 1265. Gradina kod Sunje (zagreb. nadb.): Bila sam u velikoj nevolji i boli misleći kuda ću. Čitajući Glasnik Presv. Srca Isusova upozнала sam se s Petrom Barbarićem i počnem moliti njemu u čast devetnicu. Zadnji dan devetnice moja je molba bila uslišana i stvar je najljepše ispala. M. G. — 1266. Zepče (saraj. nadb.): Ozdravljenje moga muža. A. A. — 1267. Jajce (banjal. bisk.): Primljene milosti. K. M. — 1268. Drinovci (mostar. biskup.): Moje dijete Milan bilo na umoru. Zagovorom Petra Barbarića, komu sam se molila, brzo i neočekivano ozdravilo. K. M. — 1269. Travnik (saraj. nadb.): Trostruko sam zahvalna Petru Barbariću za sretan porod moje kćeri — ozdravljenje unuka mi Ante i druge razne pomoći u obitelji. L. Z. — 1270. Zepče (saraj. nadb.): Stanje, u kom se nalazi moj muž, olakšano mu je. A. K.

DAROVI

Za obnovu Svećilišta Srca Isusova u Zagrebu:
Bahovec Eva 45 Kn; Bilić Đuro 25 Kn; Bošnjak Jozo 50 Kn; Briški Ljubica 2 Kn; Brkanec Vera 20 Kn; Burić Katica 40 Kn; Celinjanin Ana 10 Kn; Celinjanin Ljuba 10 Kn; Cokolić Ana 5 Kn; Cokolić Đuro 10 Kn; Cokolić Jula 5 Kn; Cokolić Kata 10 Kn; Cokolić Solija 50 Kn; Dolencić Irma 40 Kn; Dorčić Sinarta 20 Kn; Drnić Maita 19 Kn; Dubovićak Magda 10 Kn; Erbežnik Ana 15 Kn; Filipčić Katarina 85 Kn; Galistić Marija 20 Kn; Galajčić Marija 10 Kn; Galparić Ivo 15 Kn; Glavić Maita 20 Kn; Grunarić-Belović Eva 100 Kn; Jambrović Barica 500 Kn; Jelinčić Mara 100 Kn; Klemen Terezija 5 Kn; Klemenčić Ivka 10 Kn; Kristić Marko 20 Kn; Kramerić Anđelka 20 Kn; Labović Ivan 20 Kn; Leović Janja 10 Kn; Matun Manda 5 Kn; Miller Vilma 50 Kn; M. H. Zagreb 20 Kn; Perić M. Marko 200 Kn; Pillović Kata 100 Kn; Podoreški Viktor 10 Kn; Polić Nedelica 150 Kn; Prikratić Ivan 10 Kn; Rupa Viktorija 10 Kn; Silber Albert 20 Kn; Šuput ud. Josefina 70 Kn; Velečić Slavica 50 Kn; Vargić Marija 10 Kn; Zelić Ivka 10 Kn; Zidarić Josip 10 Kn.

Za sv. Miso: Bačeta Đuro 1.000 Kn; Dražić Ivana 30 Kn; Fadića Marija 300 Kn; Flak Karlo 20 Kn; Gürtler Milka 25 Kn; Halilović Nikola 100 Kn; Jerić Ivan 20 Kn; Jugovac Ilonka 20 Kn; Juratović Marijana 20 Kn; Knez Ljubica 40 Kn; Kozma Rozalija 25 Kn; Kveždčić Ivka 20 Kn; Makarević Đuro 40 Kn; Pleše Ljubića 20 Kn; Svoboda Marija 50 Kn; Težić Kata 15 Kn.

U čast presv. Srca Isusova: Amelić Ora, Markova, 15 Kn; Baloković Ana 5 Kn; Casetki Marija 50 Kn; Canadi Katica 50 Kn; Cevar Dragutin 50 Kn; Čivić Manda 50 Kn; Didović Kata 20 Kn; Dražević Kata 20 Kn; Fiser Franciska 10 Kn; Flek Karlo 80 Kn; Fiković Minka 30 Kn; Kalačić Terezija 115 Kn; Kovačević Kata 10 Kn; Leber Manda 50 Kn; Mandić Dragica 50 Kn; Matković S. Ivka 5 Kn; N. N. Marcin 200 Kn; Petrović Franca 10 Kn; Skrlac Franjo 100 Kn; Špoljarić Jovana 30 Kn; Svehar Obitelj 10 Kn; Tomljanović Kata 30 Kn; Zadravec Terezija 8 Kn.

U čast Srca Isusova, Majci Božjoj Bistričkoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I., blaž. Nikoli Tavilicu i S. Celinu: A. B. Bjelovar 50 Kn; Bošnjak obitelj 30 Kn; Knežević Marija 10 Kn; J. B. A. B. C. i C. C. Brodanci 20 Kn; Rajković Anka 100 Kn; N. N. Zagreb 20 Kn.

Za razlijevanje Glasnika presv. Srca Isusova: Benaković Elizabeta 65 Kn; Bošnjaković Vito 10 Kn; Brandes Josip i Amalija 5 Kn; Brkić Elizabeta 120 Kn; Buconjić Mate 30 Kn; Čukac Antonija 100 Kn; Dudić Katica 25 Kn; Đuranec Anka 10 Kn; Gabrek Jela 15 Kn; Gotić Cilika 20 Kn; Hertinger Lujza 3 Kn; Ivanović J. Nikola 10 Kn; Jelončić Terezija 5 Kn; Jović Vojka 20 Kn; Jurčić Slavko 15 Kn; K. K. Zagreb 20 Kn; Karloš Gora 43 Kn; Klaić Bora 10 Kn; Kopljarić Helena 3 Kn; Kovačević Đuka 5 Kn; Kudelić Marija 10 Kn; Ladin Valenta 5 Kn; Luković Slavoljub 10 Kn; Milavić ud. Rita 15 Kn; M. C. Zavidovići 100 Kn; N. N. Hvar 10 Kn; N. N. Zagreb 70 Kn; Peč Franjo 11 Kn; Polić Ivka 20 Kn; Repar Stenka 5 Kn; Rončević Dujmo 25 Kn; S. S. Milosrdnice Zagreb 20 Kn; Sič Ivan 100 Kn; Skubić Franjo 7 Kn; Sljepčević Ivka 20 Kn; Šepac Franca 25 Kn; Vucelić Darinka 40 Kn; Urban Fanika 5 Kn; Vrgoč Juraj 15 Kn; Zeininger ud. Ana 63 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Brandes Josip 5 Kn; Fiser Franciska 10 Kn; Galparić Ivo 5 Kn; Makarević Barica 50 Kn; Rusković Antun 10 Kn; Zebec Marija 100 Kn.



Kod kitovitog i hladnog vremena najlakše se prehladite. Protiv prehlade i glavobolje uzmite jednu do dvije

ASPIRIN tablete



Dakle.



ASPIRIN
U SVAKOJ KUĆI

Oglas reg. br. 6/1941 Zast. Bayer-Pharma, Zagreb.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Banić Don Ante 100 Kn; Beljan Ivka 5 Kn; Bošnjak obitelj 30 Kn; Cek Stefano 50 Kn; Cevar Dragutin 50 Kn; Čivić Manda 50 Kn; Cizmar Luce 20 Kn; Hajtčić Nikola 10 Kn; Jelinek Doroteja 10 Kn; Kernić prof. Ljuba 100 Kn; Knez Ljubića 25 Kn; Kramberger Aloiz 100 Kn; M. M. Brodanci 20 Kn; Molnar Katica 50 Kn; Parak Tinka 30 Kn; Pillović Kata 20 Kn; Polić Ivana 50 Kn; Ružić Hedviga 20 Kn; Ružić Margareta 10 Kn; Stojanović Ilija 1.000 Kn.

Za fond beatifikacije O. Rikarda Friedla: Banić Don Ante 100 Kn.

Za ulije Vječnog Svjetla i svijetle u Bazilici presv. Srca Isusova: Fiser Marija 19 Kn; Jungvirth Marija Gizela 10 Kn; Kozmar Rozalija 35 Kn; Tušek Zora 10 Kn.

Za Dom SS Karmelićanki Leskovac: Čenadla Rosa 10 Kn.



BOŽANSKO SRCE Isusovo!

PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

- 1 S Hugo. Progonjeni
- 2 C Veliki četvrtak. Uskrsna Pričest
- 3 P Veliki petak. Obraćanje grijetnika
- 4 S Velika subota. Pravedni mir

Pobjeda sv. Crkve

- 6 P Uskrs. ponedj. Progonitelji Crkve
- 7 U Epifanij. Posveta obitelji
- 8 S Dionizije. Novoobraćenici
- 9 C Prohor. Ublaženje ratnih nevolja
- 10 P Ezekiel. Zahvalnost za oslobođenje
- 11 S Leon. Državni i narodni vođe

Prvopričesnici

- 13 P Hermenegildo. Križari
- 14 U Justin. Mladež u radnoj službi
- 15 S Bazilisa i Anastazija. Čč. sestre

- 16 C Bernardica. Mjes. zašt. Djev. dr.
- 17 P Anicet. Crkveni poglavari
- 18 S Apolonij. Umirući

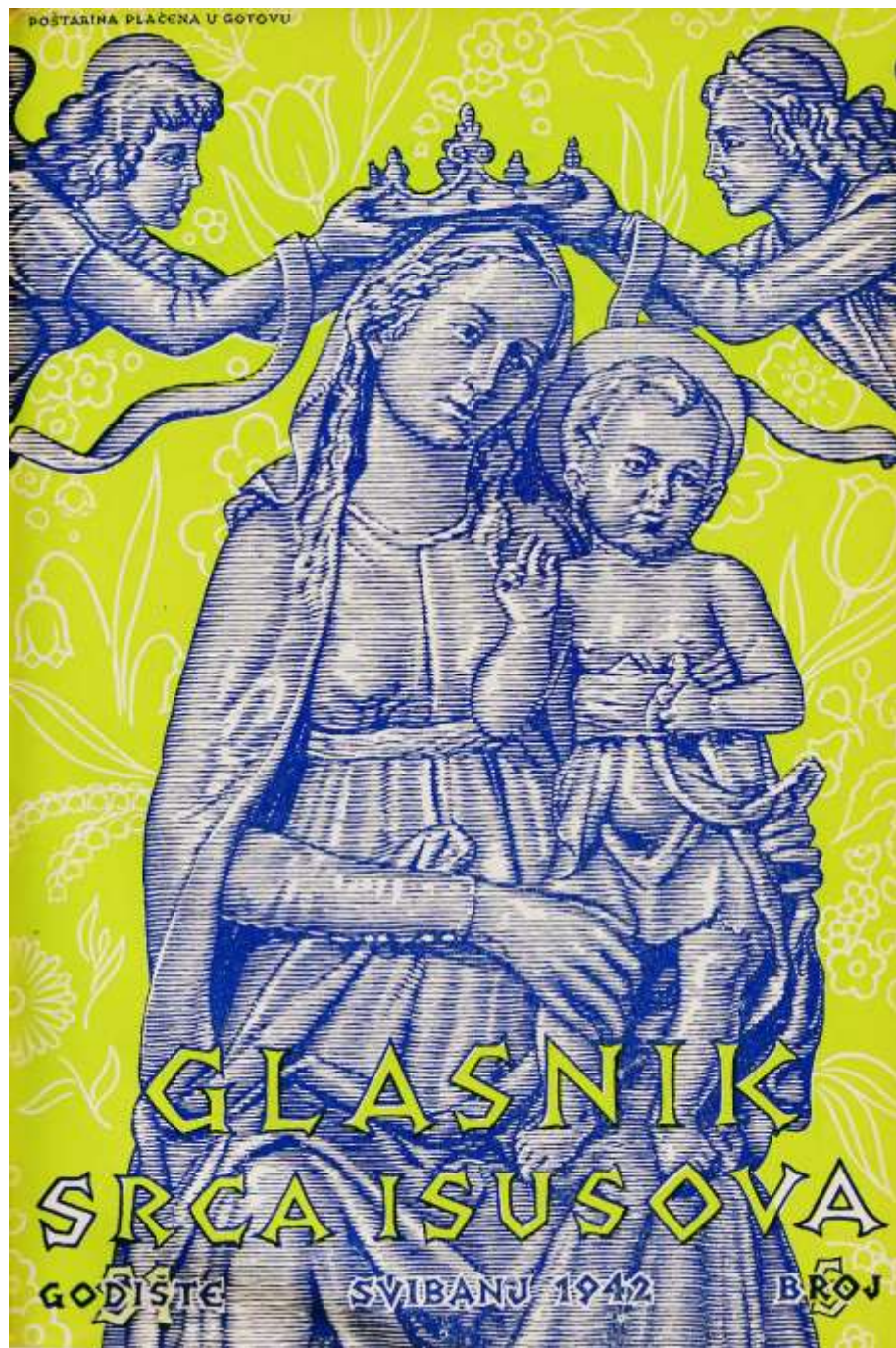
Bolesnici

- 20 P Marcelin. Pokojni pretpat. Glasn.
- 21 U Anzelmo. Krićanski duh na selu
- 22 S Sv. Crkva
- 23 C Jurej. Naši vojnici u borbi
- 24 P Fidelis. Siromašni i oskudni
- 25 S Marko Ev. Školska mladež

Dobra štampa

- 27 P Petar Kanizije. Vjernost Crkvi
- 28 U Pavao od Kr. Ljubav prema Križu
- 29 S Petar od Ver. Radnici
- 30 C Katarina Sian. Štovanje Pape

POSTARINA PLAĆENA U GOTOVU



GLASNIK SRCA ISUSOVA

GODIŠTE

SVIBANJ 1942

BROJ

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu * Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmoličeva 33
Tiskara »Glasnik«, Za-
greb, Ivan Nikolić D. I.

G. 51

BR. 5

SVIBANJ 1942

Uprava: Zagreb 1/147,
Palmoličeva 31 * Broj
čekovnog računa 33.896
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lira —
Mađarska: 3.50 pengő

ZA SV. OCA SLUŽI SE SV. MISA

- | | |
|------------------------|---------------------|
| 1. V. U DAVORU | 13. V. U ZAGREBU |
| 1. V. U ČAZMI | 16. V. U DUBROVNIKU |
| 1. V. U DAVORU | 17. V. U ZAGREBU |
| 1. V. U SPLITU | 18. V. U SPLITU |
| 1. V. U ZAGREBU | 19. V. U ZAGREBU |
| 1. V. U ZLATARU | 20. V. U ZAGREBU |
| 4. V. U KRALJEVICI | 21. V. U ZAGREBU |
| 5. V. U TUHELJU | 23. V. U ZAGREBU |
| 8. V. U KRALJEVICI | 24. V. U LUDINI |
| 8. V. U PUČIŠĆU (Brač) | 25. V. U ZAGREBU |
| 9. V. U DUBROVČAKU | 28. V. U ZAGREBU |
| 10. V. U STRIZIVOJNI | 29. V. U ZAGREBU |
| 30. V. U ZAGREBU | |

NA SPASOVO

14. svibnja, kad se u Rimu bude slavila 25-godišnjica biskupskog posvećenja Pija XII. prikazat će svi članovi Apostolata Molitve i po mogućnosti svi Hrvati

sv. Pričest za Sv. Oca

da nam dragi Bog poživi i ojači u velikosvećeničkoj službi i da doživi naskoro skupa s nama pravedni mir u cijelom svijetu!

NAŠ SVETI OTAC

PRIGODOM 25-GODIŠNICE POSVETE ZA BISKUPA PIJA XII.

U teške dane šalje Bog svojoj Crkvi i jake ljude, da je vode kroz oluje života čvrstom i sigurnom rukom prema vječnoj luci. I u našim danima dao je vječni Pastir svojoj Crkvi čovjeka, koji je dostojan, da bude Namjesnik Kristov.

Pri izboru novoga Pape molili su kardinali: »Sjeti se Crkve svoje! Daj nam velikog svećenika, koji ti je mio! Pokaži nam, koga si izabrao! Dostoj se, Gospodine, koji poznaš srca sviju, dati nam dostojna Papu!« I Bog je uslišao ponizne molbe svoje Crkve. Na vijest, da je za Namjesnika Kristova izabran 2. IV. 1939. kardinal Eugen Pacelli usklikao je ne samo cio katolički svijet, nego i svi ljudi iskrena srca i dobre volje, koji su ikada što god čuli o izabraniku Svevišnjega. Radost radi izbora novoga Pape bila je kao jedno-dušno glasovanje i oduševljeno priznanje cijele Crkve. Trg sv. Petra u Rimu i sve crkve širom svijeta nisu još nikada odzvanjale oduševljenijom pjesmom zahvalnicom. A prošle dvije godine samo su utvrdile vjernike u onom uvjerenju, da nam je Bog dao velikoga Papu, svećenika po srcu svojem, Oca sviju.

ZIVOT PIJA XII.

Eugen Pacelli rodio se u Rimu 2. ožujka 1876. Iza gimnazije, koju je dovršio u Rimu, stupio je 1896. u rimsko sjemenište Capranica. Za svećenika zaređen je 1899., a iza dovršenih nauka, kojima je zavrjedio čast doktora filozofije, teologije i crkvenoga prava, uzet je odmah u papinsku diplomatsku službu. Vršio je razne službe, a osobito se istakao u uredu za izvanredne crkvene poslove. U travnju 1917. imenovao ga je Papa Benedikt XV. za Apostolskog Nuncija u Münchenu i sam ga posvetio za biskupa 13. svibnja 1917. u



*Pijo XII.
kao mladi klerik u Rimskom sjemeništu*

XI. svog vjernog i pouzdanog suradnika imenovavši ga kardinalom. Godine 1930. zamoli veliki i zaslužni kardinal Gasparri Pija XI., da ga radi starosti i bolesti razriješi službe državnog tajnika, a Pijo XI. predade tu službu kardinalu Pacelliju.

Time je kardinal Pacelli postao ministar vanjskih poslova Pija XI., a to je bila samo priprava za vrhovnu Pastirsku službu, koju mu je Providnost namijenila. Na tom položaju došao je u izravnu vezu sa cijelom Crkvom, a Pijo XI., kao da je predvidio osnove Božje Providnosti, povjeravao je kardinalu Pacelliju razna poslanstva, koja su ga dovela u osobni doticaj sa gotovo cijelim svijetom. Tako ga je Pijo XI. poslao u listopadu 1934. kao svoga zastupnika na Euharistijski Kongres u Buenos Aires (Argentina), iza kojega je posjetio Braziliju i neke druge države Južne Amerike. U travnju 1935. poslao ga je u Lourdes, da u njegovo ime pred nogama Bezgrješne obavi svečanost završetka jubileja našega otkupljenja i moli za mir u svijetu. Godine 1936. putovao je kardinal Pacelli u crkvenom poslu u Sjevernu Ameriku, a 1937. posvetio je kao Papin Legat novu bazu svete Male Terezije u Lisieuxu (Francuska). Napokon u svibnju 1938. zastupao je Papu na 34. Euharistijskom Kongresu u Budimpešti. A na svim tim putovanjima i svečanostima dočikao ga je kršćanski puk s neopisivim oduševljenjem i radošću, kao da su slutili, da u njemu pozdravljaju svog budućeg Oca.

Sikstinskoj kapeli, gdje je 22 godine kasnije izabran i za Papu. U Bavarskoj zauzeo se svom dušom za mirovnu politiku Benedikta XV., a iza rata izdržao je i u najopasnije doba previranja i revolucije u Njemačkoj neustrašivo na svom mjestu. Godine 1924. sklopila je njegovim nastojanjem Bavarska konkordat sa Svetom Stolicom. Slijedeće godine uspostavila je i Njemačka redovite odnose s Rimom, pa je Papa Pijo XI. za prvog Apostolskog Nuncija u Berlinu imenovao Eugena Pacellija. Četiri godine kasnije 1929. uspije Nunciju, da je i Pruska napravila sa Sv. Stolicom ugovor i uredila svoje odnose prema Papi i katolicima. Iste godine, 16. XII. nagradi pokojni Papa Pijo

OTAC

U ustima svakoga Pape riječ »pre draga djeco«, »premili sinci« nisu nikada prazne riječi, nego izražaj očinskoga srca, koje obuhvaća i grli sve duše, što mu ih je Bog dao, da im bude Otac i Pastir. A to se obistinjuje na Piju XII. na izvanredan način. Njegovo poznavanje tolikih modernih jezika (talijanski, francuski, njemački, španjolski, portugalski, engleski), njegovi posjeti tolikim narodima svijeta prije nego je stupio na Petrov prijesto, njegova uzvišena i dostojanstvena pojava puna dobrote i blagosti, sve ga to i izvana čini pravim Ocem sviju vjernika. Pa ne samo vjernika! Iza njegova izbora pisale su i Crkvi neprijateljske političke stranke, da je izbor kardinala Pacellija njima u prilog, jer da su njegove simpatije u prilog njihove politike. Smiješne tvrdnje, ali koje pokazuju barem to, da je pojava Božjeg izabranika osvojila doista sve ljude.

Svoju očinsku ljubav i skrb pokazivao je Pijo XII. iza svog izbora u svim govorima i svečanostima. A napose pokazuje svoje očinsko srce u današnje dane ratnih strahota i pustošenja. Još kao kardinal trudio se skupa sa pokojnim Papom Pijom XI., da se pod svaku cijenu održi mir u svijetu. Ali Bog mu je namijenio gorak kalež rata, koji je počeo harati već šesti mjesec iza njegova uzvišenja na Petrovu Stolicu. Pijo XII. je zaklinjao i molio i pokrenuo sve sile, da zapriječi opći pokolj čovječanstva. Njegovi poslanici kod poglavara država kušali su sve, da se ukloni ratna opasnost, a Sv. Otac je opetovano pozivao cio katolički svijet, da se združi u molitvi i isprosi od Boga mir u svijetu. A kad su se ljudi oglušili na sve molbe i nagovaranja Oca kršćanstva i kad je okrutni rat počeo nemilosrdno ništiti narode i kulturne tekovine, nije preostalo Namjesniku Kristovu drugo, nego da moli i trpi i da potiče na molitvu vjernike. To je jedino oružje, koje mu je još preostalo, da brani pravdu i širi ljubav. A to je i najmoćnije oružje, koje će u svoje vrijeme napokon i pobijediti.

Grmljavina topova i praskanje bomba i jauk raskrvarenih naroda zaglušili su glas Oca kršćanstva. Ali zato su samo još više otvo-



Pijo XII.

Vrhovni Pastir Crkve na dan svoje krunidbe

rili njegovo očinsko srce. Oči cijeloga svijeta, sviju progonjenih i potištenih, sviju izranjenih i zapuštenih, obraćaju se prema Rimu. Znađu dobro, da tamo ne mogu u današnje doba očekivati vanjsku pomoć. Ali osjećaju, da tamo bije srce za sve, samilosno očinsko srce, koje želi ublažiti ratne strahote. A zajednički Otac sviju naroda doista tješi i sokoli svu svoju djecu, da se pouzdaju u pravednoga Oca na nebu i od njega mole utjehu i jakost.

Sv. Pavao nabraja u drugoj poslanici Korinćanima sve svoje patnje i trpljenja, a na koncu kao najveću i najtežu dodaje, da ga dnevice mori »briga za sve crkve«. Pija XII., sudeći po ljudsku, mora ta briga za sve crkve, koje su tako zapuštene i potlačene i opustošene, upravo umoriti. Dužnost je stoga svih vjernika, da u toj brizi i boli budu združeni sa svojim Ocem: u sinovskom s u o s j e ć a n j u i poniznoj m o l i t v i, da nam ga Bog »sačuva i poživi... i da ga ne preda u ruke neprijatelja njegovih«, kako moli crkvena pjesma.



Spomen na posvećenje za biskupa, koje je naš Sv. Otac primio prije 25 godina, zaslužio je, da bude proslavljen što svečanije. Ozbiljna ratna vremena i teške prilike u cijelom svijetu dozvoljavaju međutim samo čedne proslave. Bit će krajeva, gdje će se ta proslava morati ograničiti samo na svetište srca, koje će u molitvi zazivati Božji blagoslov i Božju pomoć na zajedničkog nam Oca. Kod nas, hvala Bogu, moći će se taj Papin jubilej proslaviti i vanjskim načinom. Kao vjerni sinovi tako velikog i dobrog Oca moraju svi Hrvati radosno sudjelovati pri toj proslavi. A navlastito moraju svi Hrvati na dan proslave m n o g o m o l i t i za Svetog Oca Pija XII.

VELIKOM SVEČENIKU

U svetoj sreći radosti nevine
pjeva Rim gord na žalu Tiberovu.
S njegovim se slijeva glas djece Evine
svud širom zemlje a u pjesmu novu.

Ne u klik gromki pobjednome maču
niti u viku taštoj zemnoj slavi,
već u svet himan, u stravi i plaču
strašnoga rata, u čast sijedoj glavi.

U slavu Oca sviju, sviju ljudi:
kom srce za sve nevoljnike bije,
i čija duša svima ljubav nudi
i sve ko sunce u ljubavi grije.

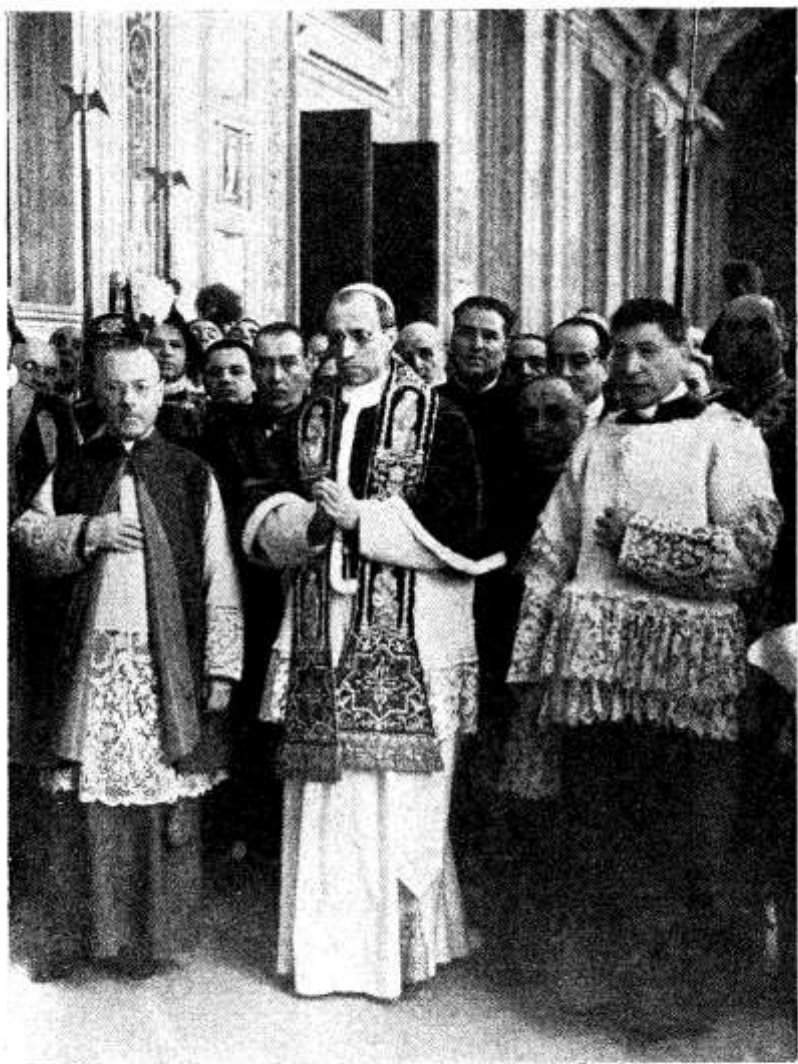


Foto Felici

PIJO XII., VRHOVNI SVECENIK CRKVE BOŽJE

na putu u Sikstinsku kapelu, sutradan iza svog izbora za Papu, da odande upravi preko krugova očinski pozdrav svoj svojoj djeci širom svijeta. Svećeničko dostojanstvo i sabranost, koji su uvijek resili njegovu pojavu, povećala je taj dan još i teška ozbiljnost, kojom ga je prožela svijest velike odgovornosti velikosvećeničke službe i slutnja strašnih dana, koji čekaju njega i njegovu djecu

MOLIMO ZA PAPU NASEGA PIJA!

O, da! — naš Otac slavu sad svetkuje,
što Krist ga Kristom drugim učinio,
da vodi ljudstvo, što žičem putuje,
do vječne mete u raj svet i mio.

Da tješi one, što bolni tuguju,
da prašta grijehe nama grješnicima,
da hrani one, što pravde gladuju
božanskim Kruhom: Tijelom Božjeg Sina.

Da blagom rukom k dobrom Bogu diže
Presvetu žrtvu za naše zločine:
Jaganjca čistog, — da nas vodi bliže
k Bogu, u kom će duša da počine.

Daj počast usred radosti nevine,
Vječni Rime, na žalu Tiberovu,
i rode bolni sve djece Evine
Velikom Svećeniku Isusovu!

Lončar Ivan

DA SVI UPOZNAJU KRŠĆANSKU ČEDNOST

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

PROZOR DUŠE

Prava veličina i vrijednost čovjekova jest u njegovoj nutrini, u duši. Nijedno je ljudsko osjetilo ne može dokučiti.

Pa ipak trijezni posmatrač prodire i u to nevidljivo svetište duha i iznosi na vidjelo njegovu pravu sliku. Kako je to moguće? Jedino tako, što smo uvjereni, da je cijela vidljiva strana čovjekova, njegovo držanje i kretanje samo odsijev duše, njezino utjelovljenje. Duša je onaj tajanstveni pokretač svih dijelova tijela, ona ih sve oživljava, ujedinjuje i upravlja. Na osobit i čudnovat način izražuje razumna duša najnježnije titraje svojih pokreta na čovječjem licu, navlasito kroz oči. Svi priznajemo, da je lice ogledalo duše. A tko ne će ostati zapanjen, kad promatra, kako i naše ruke znadu izvršno očitovati svu bujicu i bogatstvo najnutarnijih osjećaja!

Posve dakle ispravno zaključujemo, da čitavim svojim vanjskim držanjem i ponašanjem odaje čovjek svoju nutarnju vrijednost: ili sliku i priliku Božju, ili ropstvo neurednim pokretima strasti.

KRŠĆANSKA ČEDNOST

Kršćanina i kršćanku, sljedbenike Kristove, morali bismo lako prepoznati između tisuća pogana i krivovjера. Mi smo po Spasitelju upoznali, što vrijedi našа duša. Samo nama je dano, da nam po sv. krštenju oživi duša, umorena istočnim grijehom, i da se na ovom krsnom studencu okrijepi za buduće bojeve. Samo stvorovima s ovako preporođenom dušom obećano je dostojanstvo sinova Božjih; jedinc u kršćanskoj duši, nevinoj ili po sv. ispovijedi opet rođenoj, boravi Duh Sveti.

Nije moguće, da vatra svetog zanosa i one unutarnje sreće jednog kršćanina, uronjena u ove uzvišene tajne, ne prožme i svu njegovu vanjsku pojavu, i ne dađe joj posebni biljeg nadzemljskog dostojanstva.

Kršćanstvo ide za tim, da se na pravi način i izvana očituje veliko dostojanstvo ove odabrane djece Božje i baštinika vječnoga kraljevstva. To sv. Crkva postiže njegujući među vjernicima posebnu krjepost: *kršćansku čednost*. Po njoj želi, da se njezine djeca i pripadnici odlikuju nad nevjernicima. »Modestia vestra nota sit omnibus hominibus — neka svi upoznaju vašu čednost«, dovikuje sv. Pavao prvim kršćanima (Filip. 4, 5).

Kad je čovjek potpuno podvrgao svoj razum i volju svome Stvoritelju, pa kad je posve zagospodario neurednim pokretima tijela, to se onda pokazuje u svim njegovim izvanjim činima: u hodu, odijevanju, govoru, smijehu, igri, na ulici, u crkvi, u školi, riječju: na svakom mjestu i u svim prilikama.

Za onoge, koji sve to obavlja, kako mu nadahnjuje vjerom protkana duša, velimo, da je čedan.

ČEDNOST NAŠEGA VIJEKA

Ali, zar mi ljudi i žene vijeka najveće uljudbe nismo čedni? I prečedni? Zaviri samo u naše salone, plesne dvorane, kavane, prođi našim ulicama i parkovima, igralištima i kupalištima, pa ćeš vidjeti, kako je sva našа vanjština, sve naše kretnje na svom mjestu: dra-



*Marija Djeвица
uzor i zaštitnica kršćanske čednosti*

žesne, odmjerene, fine i otmjene. Ništa nije zanemareno. Gle kosu, svaka vlas se poput bršljana drži svoga puta; gle oči: svaki mig proračunan; gle usne: svaki smiješak odmjeren, svaka riječ vagnuta; gle odijelo: svaki dio pristao, ko da je iz tijela izrastao; a šta hoćeš? — naši su koraci tako ritmički, baš po taktu. A kod stola? Koja se stoljeće može podičiti takvom etiketom?

Premnogo je takovih (i u mjestima, gdje su po popisu stanovnici gotovo isključivo kršćani), koji jedino ovako shvaćaju čednost i u istom je duhu provode.

No ovima sama usta Božja dovikuju: »Teško vama farizeji i licemjeri, što čistite izvana čašu i zdjelu, a iznutra ste puni grabeža i nečistoće. Farizeju slijepi, očisti zdjelu najprije iznutra, da bude čisto ono izvanje... Što ste kao grobovi obijeljeni, koji se spolja čine ljudima lijepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svake nečistoće« (Mat. 23).

NAŠA ČEDNOST

A vi, vjerne kršćanske duše, koje ozbiljno nastojite, da Evanđelje provedete u život, tiče li se i vas ovaj poziv Sv. Oca na kršćansku čednost?

Ne možemo dati kalupa, prema kome bismo mogli procijeniti, da li u svom izvanjskom djelovanju zadovoljavamo toj lijepoj i uzvišenoj krjeposti. Veliki umjetnici vlastitog lika, sveti, našli su u liku bož. Spasitelja divni uzorak za ovu krjepost. Oni su se pitali: k a k o b i t o i t o I s u s r a d i o? I onda su ga vjerno oponašali.

Kršćanske žene i djevojke imaju pak svoj predivni uzor u naj-savršenijem i najljepšem remek-djelu Božjem: u p r e č i s t o j D j e v i c i i M a j c i M a r i j i. Ako samo htjednu slijediti ovu »blagoslovljenu među ženama«, bić će najljepši uzor čednosti u odijevanju, razgovoru, čitanju, društvu, ponašanju prema muškom svijetu. Ako teže i hoće da izdignu u sebi ono nježno, plemenito, mило i dražesno, vlastito ženskoj duši, ne će zastraniti, ako se ugledaju u ovo naj-krasnije biće, u Mariju.

GROB ČEDNOSTI

Kad je god, i gdje je god govor o kršćanskoj čednosti, svagdje se obaraju i na najvećeg protivnika i zatornika ove krjeposti, a to je današnja ženska moda. Svi znadu, što se time misli: Odijevanje, koje ne pokriva tijelo dostatno, ili ako ga pokriva, izgleda više kao obojadisana koža. Tu bolnu činjenicu ističu Pape, iznose biskupi širom svijeta, kao i kod nas. Takve su žene i djevojke zlokobni crv ove divne rumene jabuke čednosti na stablu sv. Crkve. One su grob čednosti. One su udica, kojom đavao vuče duše u pakao. One su sredstvo, kojim se služi pakao, da postigne ono, što je proročeno u Evanđelju: »I jer će se bezakonje umnožiti, ohladnjet će ljubav u mnogima« (Mat. 24, 12).

Ne znam, kakovim srcem mole robinje mode onu molitvu pred Bogom na prvi petak: »Napose kanimo naknađivati za nečedno i

ružno življenje i o d i j e v a n j e.« Začudo, sav ugled i moć Crkve, kroz koju govori Krist, ne može da spriječi, što je nekoliko pariskih odbačenih djevojčura rasturilo po kulturnom svijetu. Cini se čak, da se i sâm Gospodin Bog zauzeo za obnovu kršćanske čednosti, kad je ponovno poslao na zemlju »Bez grijeha Začetu«. Bernardica ju je gledala svu divnu i božanstvenu, pa ipak sasvim čedno odjevenu. Kad će jednom ženski svijet shvatiti što im poručuje sv. Petar apostol: »Žena neka bude č e d n o odjevena, obuzdana i plemenita vladanja; neka se ne resi pretjeranim (danas treba reći preoskudnim) nakitom, nego dobrim djelima. Vaš je nakit, žene, povučenost i unutrašnjost puna neraspadljivog nakita, krotka i mirnog duha. To je pred Bogom dragocjeno« (Pet. 3, 3, 4).

Prava kršćanska žena treba da bude i danas svijesna, da se njezina ljepota sastoji u blagom i mirnom značaju; a taj nutarnji draž i milina, da se prvenstveno pokazuje u licu i pogledu, u držanju i vladanju. Ne pako u razdražljivom otkrivanju i isticanju onoga, što treba da je po Božjoj volji pokriveno pred nepoželjnim pogledima. Katolička djevojka jedino će tako čudoredno djelovati na mladića i pobuditi ga na opravdanu plemenitu sklonost i ljubav.

Članovi Apostolata Molitve, u sveti jurišni boj molitve i primjera, da svi ljudi upoznaju kršćansku čednost! »Neka vaša čednost bude poznata čitavom svijetu!« (Filip. 4, 5).

Franjo Ivanušec D. I.

TEMPAL GOSPI SVIH CVJETOVA

Nikada Gospa nije nama tako blizu i toliko naša kao upravo u svibnju.

O Božiću je ona posve Božja kao Bezgrješna Djeвица, koja se u ljljanskom snijegu spušta iz Božje ruke na blatna naša tla. Posve je Isusova u nepoljubljenom djevičanstvu proljetne mladosti i djevojaštva i nerazdijeljenoj ljubavi bogomajčinstva.

O Uskrsu je opet posve Otkupiteljeva kao žalosna majka sa sedam mačeva u srcu, kao kraljica neba u uskrsnuću Krista Pobjeditelja.

Istina, u Božjim je očima i tada Gospa naša. Čašu vode, koju je Isusu nudila, nama je davala, i kruh, koji je Isusu lomila, nama je poklonila u blagovanju tijela Gospodnjeg. Ali to sve dolazi k nama posredno, od Marije preko Isusa.

Ali u svibnju Gospa je p o t p u n c e naša, n e p o s r e d n o naša. Zaokupljena je našim potrebama i molitvama. Obradovana je našim poklonima. Razveseljena je našom ljubavlju, koja svake godine nanovo sa svibnjom procvate.

Da nam svibanj dadne Gospu: to je bilo u Božjim planovima i u Božjim odredbama. U svibnju, onom prvom blaženom svibnju, po Isusovoj mucij, stupio je na snagu križni Kristov ukaz: »Evo ti

majke!« Nekako u svibnju uznio je svjetli oblak Spasitelja u vječne domove i pokrio koprenom vidljivu Gospodinovu blizinu i drago njegovo lice. Nekako u svibnju čekala je o Duhovima mlada Crkva Očevo Obećanje. Nekako u svibnju shvatila je mlada Crkva, da se Isusovo lice zaustavilo na ogledalu Gospina lica, Isusova dobrota u toplini Gospina Srca. U svibnju je upoznala Crkva u Gospi hraniteljku i majku, odvjetnicu i zaštitnicu, pa se oko nje okupila dozivajući s neba ognjene jezike i plamene milosti evandeoske ljubavi. Nije to tako moralo biti. Mogao je Bog sam doći u neposredan dodir s vjernicima, mogao je sam dijeliti darove otkupljenja i odriješenja. Ali nije htio. Tu je službu povjerio svojoj Majci. Da se zna i da se vidi, da je Gospa majka, da ona dijeli posvetne milosti za naše duše, da ona sipa vremenite milosti i vremenita uslišenja. Mogao je Bog početi s tom Gospinom službom u drugo doba, ali eto, odabrao je svibanj.

Sasma je onda naravno, da Crkva dadne Gospi svibanj. Duh je progovorio kroz usta Crkve, kroz pobožne običaje vjernika. U mirnom talasanju vremena izdigao je Sv. Duh, odabrao i posvetio zbroj od 31 dana, koje nazivamo svibnjom. To je sveto vrijeme, kada mi vjernici putnici možemo napose žtovati i zazivati svetu Otkupiteljevu Majku, kada će Gospina dobrota biti jasnija i Gospina pomoć bliža. Svibanj je kao luk kišnih kapi osvijetljen bijelim svijetlom Božjeg određenja i blagoslova. To je dakle lijepa duga, koja se s neba spušta na zemlju, po kojoj nam slazi draga naša Gospa s dobrim darovima u rukama. Svibanj je eto obnovođenje onog mironosnog Djevičina pohoda Elizabeti. Božja Majka ulazi u Zaharijin dom: Ivanu daje vječnu milost očišćenja, a Elizabeti pomoć svojih ruku u kućnim poslovima. K nama je to čudo prišlo: kroz naša mala vrata vremena, u vrh naše svagdašnjosti, našeg malog života ušlo je i stoji na stazi pred našom kućom. Raširila je ruke, da dohvati, da dočeka milost odozgo i da je pred nama velikodušno prospe.

To je čudo među ogradama našega vrta, da puni čuđenja pred dragu Majku prostremo cvjetni sag satkan našim cvijećem, da pred Nju kleknemo, sklopimo ruke i blaženi se zagledamo u Nju, tiho zadivljeni nebom, što se s Gospe sjaji — to je freći svibanj — svibanj cvijeća i molitve, koji pobožni Marijini poklonici s Elizabetom Gospi poklanjaju.

Mi joj u svibnju pri milosnom pohodu drugo ni ne možemo dati, osim nešto našeg cvijeća i malo naše molitve. Bože moj, naš priprosti narod onom nefaljenom mudrošću priprostih i pobožnih duša znao je osjetiti svom dušom nevidljivi Gospin svibanjski pohod i prisutnost svoje drage hrvatske svibanjske kraljice, i ujedno je umio u svibanjske običaje utkati toliko nježne ljubavi i snažne pobožnosti učinivši od ispaćene naše domovine hram, svetište, zavjete, tempal Gospi, Svibanjskoj Kraljici svih cvijetova, gdje se uz cvijeće prinose molitve, i uz molitve prosiplje cvijeće. I vječna bi šteta bila kad bi se ti lijepi običaji zaboravili, zapustili, zatrli.

Tri mala doživljaja kazat će, koji su to običaji.

Prvi doživljaj. U polju. Zvoni jutarnje pozdravljenje. Jutro i polje su klekli tihi i sabrani... a ispred njih tamo na raskršću, gdje se krste ceste, što obrubljuju polje i mlade usjeve, ispod ozelenjene hrastove krošnje, koja natkriljuje Gospinu sliku, klekao seljak, krupan i jak, skinuo kapu, sklopio oči kao i ruke, ruke kao i oči — moli se. I eto — zatakao pod sliku kiltu najljepšeg poljskog cvijeća — rukovet mladoga klasja.

Drugi doživljaj. U domu. Mati je po običaju mijenjala cvijeće pred Gospinim kipom na polici. Došuljao se Stanko. U rukama mu dršće mala kila tratinčica. »Mama, mama — tepa i šapće — mama, to ja poklanjam Gospi.« I pruži svoje cvijeće. A mati Stanka dignu. On rukom pomiluje Gospine noge i poljubi jagodice prstiju, koje se dotakoše ruba Gospine haljine i pobožno se prekriži. — A poslije doznadoh, da svaku večer sva obitelj okupljena oko Presvete Djevice izmoli litanije.

Treći doživljaj. U crkvi. Bogu hvala, da nije bilo samo jednom. Kroz tri svibnja, gotovo sam svake večeri isto doživio. Ili dođu ljudi u sakristiju, ponajviše djeca, u naramku cvijeće: »Mama poslaša, tata poslao. — Stavite to pred Gospu. — Ne pred sv. Antu; ne pred Terezicu.« — Ili sami stave na oltar, upravo ga zatrpaju cvijećem. I onda ostanu, pa se mole, mole...

Nisu usamljeni događaji, da i polje i dom i crkva svibnjem se preobrate i posveće u hram, svetište, zavjetošte i tempal Gospi sviju cvjetova, koji svojim mirisom kade ljiljani i ruže; pravedničke molitve i grješnička kajanja. Nisu ovo ni nikakove izvanrednosti, bogale zaklade, podašne ostavštine: oni naši mali oltari po usjevima uz puteve i po hodnicima u domovima, oni naši mali darovi u rukovetima cvijeća.

Ali su odsijev prosvijetljene vjere u odabranu, čistu Djevicu, koja po Božjoj odredbi svakog svibnja otplovi s obala vječnosti u zemljine strane među ljude, grješnike i patnike, da nam ukaže vječnu domovinu milosti i blaženstva.



*Svibanjski oltar
Gospino svetište u kršćanskom domu*

I znak su ljubavi, velike i nježne, prepukle od udivljenja i poštovanja, nabrekle od čestih pomisli i uspomena na nebesku Majku. Ne nosi se cvijeće onome, koga ne voliš. A nama je Gospa draga. Pa kad mi ne možemo biti uz Nju uvijek, neka bude naše cvijeće. I otvorena cvjetna čaška bit će kao otvoreno oko, koje će Gospu neprestano gledati; a cvijetu na dnu nek puca i kuca malo naše srce, koje voli Gospu dobru i svetu.

★

Svake godine svane svibanj. Pa će i ove. Svake godine — pa će i ove — zasiplju pobožni Hrvati cvijećem Gospine oltare i na polju, i u domu, i u crkvi, da i ove godine cijela Hrvatska bude tempal Gospi svih cvijetova.

Svake godine — pa i ove — progovara i zapjeva, zaklikće i zaromoni — rasplače se od radosti drevni poziv na večernju pobožnost u zvuku svakidašnjeg zvona. I na njegov glas oživjet će putevi, kojim će pobrzati Božji svijet na svibanjske pobožnosti.

Gospo i Majko domovine Hrvatske, eto na smrtni dan naših Zrinskog i Frankopana, hiljade nas Hrvata počet ćemo prebirati, hiljade će ruku djetinje nježnih, muževno žuljavih i starački izbrazdanih, hiljade će hrvatskih ruku počet prebirati svibanjsku krunicu, od 31 svibanjskog dana, od 31 svibanjskog blagoslova, od 31 svibanjskog pozdrava i prošnje. Bit će krunica pozdrava i zanosa, topline i vjere, zahvalnosti i ljubavi Gospi od Anđela pozdravljenoj, milosti punoj i blagoslovljenoj među ženama; — krunica jecanja i patnje, uzdisaja i bijede, molbe i nade, prošnje i ufanja moleći svetu Mariju Bogomajku za sada još malčac života, mrvičak utjehe, snage i oprostjenja, a za čas smrti milosrđe Božje i počinak na Isusovu Srcu.

Prebirat ćemo svibanjsku krunicu ispletenu cvijećem i molitvama i staviti je u Gospinom templu na oltar pod noge Gospi svih cvijetova, da je Andeo pozdravljenja, vijesnik Gabrijel, ponese kao pozdrav zemlje Hrvatske i pred dragom našom Majkom spomene ime svih Njenih štovatelja i štichenika, poklonika i pokajnika. A među tim imenima i tvoje! I tvoje!

Josip Dinko Mravak D. I.

ISUS KRIST — POBJEDNIK

ŠESTI ČLANAK VJEROVANJA: UZASAO NA NEBESA

Četrdeset je dana uskršli Spasitelj boravio na zemlji i mnogo se puta ukazao svojim učenicima. Tješio ih, govorio o kraljevstvu nebeskom i osnivao svoju Crkvu. Došlo je vrijeme da se povрати svome nebeskom Ocu, da uđe u svoju slavu. Izvede stoga učenike na Maslinsko brdo, gdje je počeo svoju pregorku muku i tu im dade svoju posljednju zapovijed: »Idite po svemu svijetu i propovijedajte evanđelje svakome stvorenju« (Mark. 16, 15.). Zatim dade njima i po njima cijelom svijetu svoj blagoslov. Na to se uzdigne i

uziđe prema nebu. To je bilo oko podne. Začudenim se učenicima ukažu dva anđela i reknu im: »Ljudi Galilejci! Šta stojite gledajući na nebo? Ovaj Isus, koji se od vas uze na nebo, tako će doći, kao što ste gledali, gdje ide na nebo« (Dj. Ap. 1, 11.). Svi se učenici vrate u velikoj radosti natrag u Jeruzalem da čekaju dolazak tješitelja Duha Svetoga.

ISUSOVA SLAVA

U velikom slavlju su nekoć vojskovođe pobjednici ulazili u Rim. Ali šta su sve te svečanosti prema onom slavlju, koje su Spasitelj priredili nebeski stanovnici anđeli: »Uzdignite, knezovi, vrata svoja, dignite se, vrata vječna, da uniđe Kralj slave« (Ps. 23, 7). A nije Spasitelj sam uzašao. Pobjednici bi vodili sa sobom zarobljenike, i što ih je više bilo i odličnijih, to bi veća bila njegova slava. I Isus je poveo sa sobom duše preminulih pravednika. A kako odličnih je duša tu bilo: duša Abrahamova, Mojsijeva, duša Ivana Krstitelja i svetog Josipa! »Uzašao je na visinu, odvede zarobljene i dade dare ljudima« (Ef. 4, 8).

Pobjednika nad paklom dočekali su anđeli, a Spasitelj dušom i tijelom u pratnji svih pravednika Staroga Zavjeta ulazi u nebo. Tako se ispunilo proroštvo Davidovo: »Svi narodi plješćite rukama, pievajte Bogu radosnim glasom: uzašao je Bog u slavi i Gospod uz glas trublje« (Ps. 46, 2). Isus uzlazi na nebo svojom moći i snagom. Onom istom, kojom je i uskrsnuo. Uzlazi kao čovjek dušom i preobraženim tijelom, na kojemu se sjaju svetih pet rana. Duša je Kristova obdarena velikom moći, pa se tijelo, preobraženo, pokorava duši i uzdiže se prema nebu. Uzašašće je dakle proslava Spasiteljeva čovječanstva. Tu je slavu zaslužio svojim poniženjem i gorkom mukom: »Ponizio je sam sebe i bio je poslušan do smrti, do smrti na križu. A zato ga i Bog uzvisi i darova mu Ime, koje je nad svako ime, — i svaki jezik neka prizna, da je Gospodin naš Isus Krist u slavi Boga Oca« (Fil. 2, 8—11).

TRAG ISUSOVIH NOGU

Po staroj predaji utisnuo je Spasitelj prije uzašašća u kamen tragove svojih svetih nogu. Te je utiske vidio još i sveti Jeronim u 4. stoljeću. Sad se vidi samo još jedna stopa u maloj crkvi, koja je odavna pretvorena u džamiju. Kažu, da u taj otisak pristaje svaka noga. To nas sjeća na onu istinu, da svaki mora i može nasljedovati Spasitelja. Kao što je Krist tijelom uzašao u nebo, tako moramo, hoćemo li u nebo, i mi kršćani duhom uzdignuti se k nebu: gore srca! »Naša je domovina na nebesima, otkuda i Spasitelja očekujemo, Gospodina Isusa Krista, koji će preobraziti naše poniženo tijelo, da bude jednako slavnom tijelu njegovu jakošću, kojom može i sve sebi pokoriti« (Fil. 3, 20). Nebo je naša domovina, zemlja je mjesto progonstva. Dakako, teško je doći u nebo, treba ga zaslužiti dobrim djelima, ali je velika, preobilna nagrada, koju ćemo dobiti.

NAS ZAGOVORNIK

Da primi slavu svoju kao nagradu za muku i smrt, Spasitelj je uzašao na nebo. Time nam je dao primjer. To i nas čeka: na zemlji moramo sveto živjeti i trpjeti, da možemo na sudnji dan slavno uskrsnuti i biti uzneseni u nebo. Ali je Isus i zato uzašao, da nam bude u nebu posrednik i zagovornik kod nebeskog Oca. »Imamo branitelja kod Oca, Isusa Krista, Pravednika. I on je pomirbena žrtva za grijeha naše, a ne samo naše, nego i svega svijeta« (1. Iv. 2, 2).

Isus je otišao u nebo, da nam pošalje utješitelja Duha Svetoga: »Dobro je za vas, da ja otidem; jer ako ne otidem, Tješitelj ne će doći k vama, ako li otidem, poslat ću ga k vama« (Iv. 16, 7).

Otišao je napokon i zato, da nam pripravi mjesto u nebu: »U kući Oca moga mnogi su stanovi. A da nije tako, kazao bih vam; jer idem, da vam pripravim mjesto. I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći i uzet ću vas k sebi, da i vi budete, gdje sam ja.«

ISUSOVA PROSLAVA

Odličnijega stavljamo sebi s desne, a ako odličniji sjedi na prvom mjestu, onda je drugo mjesto njemu s desne. Ako mi u vjeronauku kažemo: »sjedi s desne«, to se odnosi na slavu Isusovu kao čovjeka. Jer se on kao Bog jednako slavi i jednako časti. Isus, koji je kao Bog svome Ocu od vijeka jednak, sada je i kao čovjek dionikom božanske naravi i time uzvišen nad sve stvorove. I zato ima Isus i kao čovjek časno, prvo mjesto u nebu: »s desne strane sile Božje« (Mt. 26, 64). Isus Krist »sjedi« s desne strane Očeve, to znači, da je djelo Otkupljenja uzašašćem svršeno i da sad može Isus kao otpočinuti, a osim toga znači i to, da on vlada u nebu sjedeći na prijestolju kao Kralj.

TRNE SE USKRSNA SVIJEĆA

Kod bogoslužja se svih onih četrdeset dana od Uskrsa pali uskrsna svijeća za znak, da je Isus kroz to vrijeme boravio na zemlji. A na Spasovo iza evanđelja trne se uskrsna svijeća. Učenici su se radovali Isusovu slavnom uzašašću. I zato se raduju, što ih, kako sam reče, zapravo ne ostavlja, nego će biti s njima u sve dane do svršetka svijeta. Rekao je svojim vjernima: »Ostavljam svijet i idem k Ocu« (Iv. 16, 26). To se razumije: ostavljam kao čovjek. Jer kao Bog nije zemlje ostavio, a uvijek je već kod Oca. Ali on je htio i kao čovjek, kao Sin čovječji, s dušom i tijelom biti među nama. I zato je ustanovio Presveti Oltarski Sakrament. I tako sada drugo jedno svijetlo gori po crkvama i to dan i noć: to je vječno svijetlo pred Svetohraništem. I ono nam govori, da je tu naš Spasitelj nazočan nama za utjehu, pomoć i hranu. A ujedno je i u nebu kod Oca kao naš zagovornik, koji pokazuje Ocu svoje svete rane i tako ublažuje pravednu srdžbu Božju radi grijeha svijeta, te kao Kralj, koji vlada u svom kraljevstvu i nagrađuje svoje vjerne sluge i podanike divnim mjestima u nebeskim dvorima.

Petar Gärtler D. I.

UZMI I ČITAJ

Dr. Ivan Ev. Šarić, nadbiskup, SVETO PISMO, I. dio: Povijesne knjige — Veliki oblik, 910 stranica + 3 zemljopisne karte — Cijena (tvrdo vezano u crno platno sa zaštitnim koricama) Kn 300.— (+ poštarina). — Naklada »Academia Regina Apostolorum« (Ček. rač. 1921), Sarajevo 1942.

Tko zna, što je za križanski narod Sveto Pismo, taj će s radošću primiti vijest, da je preuzvišeni g. Dr. Ivan Ev. Šarić, nadbiskup vrhbosanski, darovao svom narodu prvi svezak Svetog Pisma na hrvatskom jeziku. Dok drugi narodi Evrope već od davnina posjeduju na svom jeziku cijelu knjigu Božje objave u mnogim raznim prijevodima i imaju sreću, da u svojoj kući imaju pri ruci Riječ Božju, kod nas se hrvata skoro nije ni moglo naći cijelo Sveto Pismo na našem jeziku. Bilo je doduše zadnjih stoljeća i nekoliko hrvatskih prijevoda Sv. Pisma, ali ta su već davno rasprodana, a i jezično zastarjela. Sada je eto i nama svanula sreća, da na vlastitom jeziku možemo čitati i proučavati objavu Božju u svoj njezinoj cjelini. Preuzv. g. Prevodilac zadužio je radi toga cio hrv. narod. A vjernici će znati zacijelo cijeniti njegov trud i svoju zahvalnost pokazati najviše time, da svaka hrvatska katolička obitelj nabavi tu zlatnu knjigu riječi Božje.

Sveto Pismo u prijevodu preuzv. g. Dr. Ivana Ev. Šarića razdijeljeno je u tri sveske: I. Stari Zavjet, Povijesne knjige; II. Stari Zavjet, Poučne i proročke knjige; III. Novi Zavjet. Prvi svezak, koji je nedavno dotiskan sadržaje 5 knjiga Mojsijevih, Knjigu Jozuinu, Knjigu sudaca, Knjigu Rutinu, 4 knjige kraljeva, 2 knjige dnevnika, Knjigu Ezerinu, Nehemijinu, Tobijinu, Juditinu, Esterinu i 2 knjige Makabejaca. — Iza kratkog uvoda, gdje preuzvišeni g. Pisac opisuje razlog i povijest nastanka ovog prijevoda, slijedi kratki uvod u povijest i razumijevanje Svetog Pisma. Osim toga na početku svake knjige nalazi se kratki uvod i povijesno tumačenje. Sam tekst Svetog Pisma preveden je u čistom hrvatskom jeziku i odlikuje se jasnoćom i prvim narodnim načinom izražavanja sa svim finoćama hrvatskog jezika. Tekst je ugodno raspoređen u dva stupca, liskan na bijelom, žvrstom papiru,

pri dnu stranice dodana su mnoga zgodna i korisna tumačenja za pojedine reške Svetoga Pisma.

Preuzv. g. Pisac je učinio sve, da ovo izdanje Svetoga Pisma bude i lijepo i praktično i jeftino. Na katolicima ostaje sada, da se tim blagom obilno posluže!

Dr. Tihomir Toth, TYOJA VJERA — Preveo Ratimir Dubrovački — Srednji oblik, 140 stranica, cijena: meki uvez 40.— Kn, u platno Kn 55.— (s poštom + 4 Kn). — Naklada »Vrelo Života« (Ček. upl. 49.125), Zagreb (pošt. pref. 285) 1942.

Tko pozna pisca ove knjige — tolika njegova djela prevedena na hrvatski govore dosta o njemu — ne će trebati posebne preporuke za ovo djelo. Kao i sve Tothove knjige odlikuje se i »Tyoja vjera« modernim shvaćanjem životnih pitanja, koje je pisac na originalan i ugodan način znao riješiti. Kako sam naslov kaže, obradena je ovdje temeljna kršć. krjepost: vjera. Knjige je razdijeljena u dva dijela: I. Čuvaj svoju vjeru, II. Proživljuj svoju vjeru. Namijenjena je u prvom redu mladosti kao vodič kroz vrlin ideja, što se danas promiču svijetom. Ali bit će korisna i ugodna za svakog vjernika, koji traži jasnoću i veće razumijevanje svoje vjere. Plod knjige bit će za sve isti: penos, da smo primili dar sv. vjere, i volje, da je u životu provedemo.

Ivan Oršanić, U PRELOMU EVROPE — Veliki oblik, 158 stranica, cijena (meki vez) Kn 60.— (+ poštarina). — Hrvatsko nakladno D. D. »Obnova« (Marovska 28), Zagreb 1942.

Pisac je ove knjige poznat hrv. javnosti po svojim idejnim člancima u »Hrvatskoj Smotri«. Ta je članke sada skupio u posebnu knjigu i dodao još neke, koji se prije radi političkih prilika nisu mogli objelodaniti. U knjizi obradana su glavna pitanja sedesnjice: novi pokreti i njihovi vođe, uzroci krvavih razračunavanja među velikim i malim narodima Evrope, o novom poredku i t. d. Tko želi dublje shvatiti velike događaje, koje proživljavamo mi i cio svijet, neka uzme ovo djelo.



U VJEČNU DOMOVINU



POZVA GOSPODIN:

Hajduković Kata, Gat + Kubeša Eugen, župnik, Harkanovci + Lebisich Kvirin, Zagreb + Maretić Augustin, župnik, Nova Kapela + Preuzv. g. O. Fra Mišić Alojzije, biskup, Mostar + Rukavina Nikola, Otočac + Smojver Vilka, Gospić + Stančić Ivan, župnik, Ščitarjevo + Stublija Jelena, Sunja + Sykora Boga, Sl. Brod + Talarija Fabijan, Kampo (Rab) + Turčić Katica, Bagović (Krk)

Pokoji vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im!
Počivali u miru



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

ČISTOĆA SRCA

»Volim umrijeti nego dušu grijehom okaljati«, govorio je Sluga Božji Petar Barbarić. Krsnu nevinost sačuvao je do smrti. Dogovarajući se na šetnji članovi t. zv. kola Presv. Srca Isusova što će dojdućeg mjeseca osobito moliti i na koju nakanu, prihvati on: »Braćo, molimo se Božanskom Srcu Isusovu i Gospi, neka ne pripuste, da bi koji iz našeg razreda ikada smrtno sagriješio. To je velika milost i vrijedna da si je isprosimo«. On sam pomno i brižno čuvao se nesamo velikog grijeha nego i malog, pa i svake nesavršenosti i nemarnosti. Ni poglavari ni suučenci njegovi, koji su godine i godine s njime općili, nijesu na njem zamijetili ni jedne pogreške u ispunjavanju kućnih pravila.

Ispovijedao se je Petar nastojeći oko što veće čistoće srca svaki tjedan vrlo skrušeno. Iako je već prije jednom obavio ispovijed o cijelom životu, a svake godine za Duhovnih vježba opetovao sve pogreške cijele godine: ipak još par dana pred smrti obavi veliku ispovijed cijeloga života. Za ovu se ispovijed cijeli dan pripravljaio i sve pogreške svoje popisao. »Ima li čovjek sve grijehe pred sobom: pobudit će se u njemu veće pokajanje«, reče, »kako to i ja sada osjećam«.

MILOSTI PO ZAGOVORU PETRA BARBARIĆA

1271. Rakitnica kod Virja (zagreb. nadb.): Silno sam oboljela na lijevu nogu tako, te nisam mogla ni sjedjeti ni hodati. Išla sam u bolnicu, ali mi nije bilo ništa bolje. Liječnik mi preporučio, da idem u toplice, gdje sam bila 12 dana, ali se slabo opazalo zdravlje. Još prije nego sam pošla od kuće, počnem moliti deveticu Petru Barbariću, da mi on svojim zagovorom pomogne. Bolest je bila jednaka, ali ja nisam prestala moliti. Počela sam i drugu deveticu uzdajući se, da će me Bog uslišati po zagovoru Petrovu. Izvršim i drugu deveticu i moja bolest je iščezla. Sada mogu dobro hodati i sjediti. J. K. — 1272 i 1273. Bos. Brod (saraj. nadb.): Moja kći sretno položila ispit. A. M. — Zahvaljujem za pomoć u parnici, koju je imao moj sin. F. G.



BOŽANSKO SRCE Isusovo!

PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

**SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +**

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

- 1 P Filip i Jakob. Obraćanje grješnike
2 S Atanazije. Stovanje svib. Kraljice

Naš. sv. Kr. Shvać. Križa

- 4 P Monika. Naše majke
5 U Pijo V. Crkveni poglavari
6 S Iven pred L. vr. Ljubav među nar.
7 C Stanislav. Ublaženje rat. strahota
8 P Ukazanje sv. Mihovila. Sv. Crkva
9 S Grgur Nazianz. Novoobraćenici

Atonin. Škol. mladež

- 11 P Franjo H. Redovn. podmladak
12 U Nerej i dr. Bogoslovi pred red. }
13 S Robert B. Sv. Otac Pijo XII. } Prosti dani

Odan. Sv. Ocu

- 15 P Ivan de la Salle. Mir u svijetu
16 S Ivan Nepomuk. Naši ispovjednici

Paskal. Sveć. zvanja

- 18 P Venancij. Naši pokojnici
19 U Petar Cel. Vjera među radnicima
20 S Bernardin Sien. Propovjednici
21 C Andrija B. Mjes. zaš. Neustr. u vj.
22 P Julija. Djev. društva Srca Isusova
23 S Deziderij. Obraćanje psovača

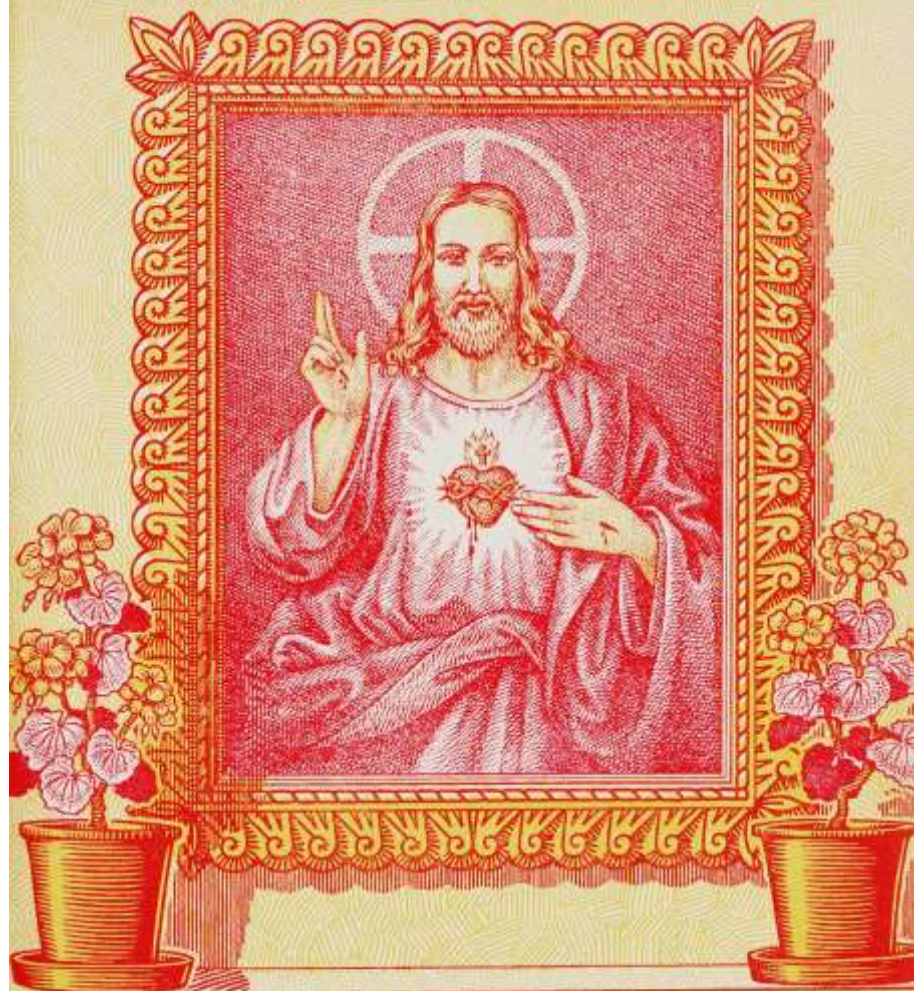
Crkva u Hrvatskoj

Grgur VII. Drž. vođa

- 26 U Filip Ner. Radnička mladež
27 S Beda Časni. Kvalre. Svećenici
28 C Augustin. Hrvati na ratištu
29 P Marija Paz. Kvalre. Djevojke
30 S Feliks. Kvalre. Križari

BDM. djel. mil.

POSTARINA PLAĆENA U GOTOVU



GLASNIK SRCA ISUSOVA

GODIŠTE

LIPANJ 1942

BROJ

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu * Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotićeva 33
Tiskara »Glasnik«, Za-
greb, Ivan Nikolić D. I.

G. 51

BR. 6

LIPANJ 1942

Uprava: Zagreb 1/147,
Palmotićeva 31 * Broj
čekovnog računa 33.896
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lira —
Mađarska: 3.50 pengő

ZA SV OCA SLUŽI SE SV. MISA

- | | |
|--------------------|-------------------------|
| 1. VI. U ZAGREBU | 18. VI. U ZAGREBU |
| 6. VI. U SPLITU | 21. VI. U ZAGREBU |
| 6. VI. U SPLITU | 22. VI. U ZAGREBU |
| 8. VI. U ZAGREBU | 24. VI. U ZAGREBU |
| 11. VI. U ZAGREBU | 26. VI. U ZAGREBU |
| 13. VI. U TRSTENOM | 27. VI. U ZAGREBU |
| 15. VI. U ZAGREBU | 28. VI. U PETROVARADINU |
| 16. VI. U ZAGREBU | 30. VI. U GRABROVNICI |

U Bazilici Srca Isusova u Zagrebu proslavit će se i ove godine blagdan Srca Isusova uobičajenim sjajem. Pozivaju se svi štovatelji Presv. Srca širom domovine, da dođu u što većem broju u Zagreb.

Ministarstvo prometa i javnih radova, Odjel za željeznice, autopromet i brodarstvo, dalo je na molbu Uprava Bazilike Srca Isusova u Zagrebu rješenjem od 23. V. 1942. br. 42129/42 svim učesnicima na proslavi blagdana Srca Isusova u Zagrebu za vožnju na Hrv. Drž. Željeznicama popust od 50 %.

Na polasku treba kupiti cijelu kartu do Zagreba skupa s obrascem K-13, koji će se ovjerovati u pisarni Bazilike, a željezničku kartu treba sačuvati, jer vrijedi za besplatan povratak. Gornja dozvola vrijedi za put u Zagreb od 12.—14. lipnja, a za povratak iz Zagreba od 14.—16. lipnja 1942. — Učesnici iz Velike župe Prigorje ne trebaju za to putovanje posebnu propusnicu, a ostali si moraju od svoje kofarske oblasti tražiti redovitu dozvolu za put u Zagreb.

Svi u Zagreb na proslavu blagdana Srca Isusova!

DOSTOJNA ZADOVOLJŠTINA EUHARISTIJSKOM SRCU ISUSOVU

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

Visoki plemić zaprosi djevojku ugledne, no već osiromašile obitelji. Ona očarana otmjenošću i rodом proščevim rado odgovori njegovoj ljubavi. No upravo pred vjenčanje zavidni jezici taknu pred zaručnicom iskrenost mladićevu. Pred oltarom, u nazočnosti najuglednijih ličnosti na pitanje Crkve odgovori on glasno i zanosno: ljubim. A kad ona dobi isto pitanje, u crkvi nastla mučni, grobni mūk. Istom na ponovni upit začuje zaručnik poput mrtvačkog zvona mukli i prezirni: ne. Nesretni mladić smogao je iza bolnog razočaranja još samo ove riječi: Ne razumijem zašto, ali mojem srcu zadala si ranu, koju će iscijeliti samo — smrt.

Mnoga duša, koja je iskreno ljubila, a za uzvrat primila nerazumijevanje ili čak prezir, posvjedočit će, da nema veće boli, nego kad se ljubav ne vraća ljubavlju.

Zašto iznosim danas pred vaše oči ovaj događaj i ovu bolnu istinu? Da lakše shvatite jednu drugu, daleko bolniju činjenicu.

I BOG JE ZAPROSIO NAŠU LJUBAV

Već time, što nas je stvorio, želio je biti od nas ljubljen. I nekoć je čovjek doista Boga ljubio svim svojim bićem. Vidio je naime jasno, da je Bog njega prije ljubio, i da ga je iz ljubavi stvorio. No zavidni jezik paklene zmiје odvratila čovjeka od Boga. On posumnja o ljubavi Božjoj i okrene svoje lice od Ljubavi.

Božjem Srcu zadana je smrtna rana, Božja vječna ljubav bila je sramotno prezrena. I tu ranu mogla je iscijeliti samo smrt. Pa je Bog doista i umro da opet osvoji našu ljubav.

No i to nije bilo dosta žarkoj njegovoj ljubavi. Kao da je božanskom mudrošću i domišljatošću tražio, čime bi stekao ljubav svojih stvorova, ali tako da ga ovi ne bi mogli odbiti.

I pronašao je način, koji odaje vrhunac ljubavi Božje prema nama ljudima. Odlučio je, da nas više ne će ostaviti do konca svijeta, nego da će u sve dane boraviti među nama, ljubljenom svojom djecom.

Tko da se ne oduševi za Boga, koji se tako k nama snizio. U našoj sredini, u našim selima i gradovima krije se pod prilikom kruha naš Bog veličanstveni, vječni i neizmjeni. Tu je naš Gospodin Isus, najmiliji, najbolji i najljepši od sinova ljudskih, naš brat i prijatelj. Prati nas u svim časovima života, spreman dan i noć, da nam pomaže na putu k našoj vječnoj sreći.

Zar bi se ikada moglo naći kršćansko srce, koje zna za tu pre-radosnu tajnu svete vjere, a da ne bi žarko ljubilo svoga Spasitelja, više nego išto na svijetu?

Teško bi to mogao čovjek vjerovati, kad nam ne bi činjenice govorile, da je Bog uza svu svoju ljubav i sve iskaze ljubavi ostao neljubljen, zanemaren, prezren. I to baš u tom najvećem otajstvu ljubavi. Ljubiš li me? — pita on s toga prijestolja ljubavi svakog kršćanina. Od velikog dijela ne dobiva odgovora. Ima i takovih kršćana, koji mu dobacuju u lice: ne! Nije im dosta što ga njegovi neprijatelji strašno vrijeđaju osobito u ovo naše vrijeme, oskvrnjujući nebrojene crkve, silom obijajući svetohraništa, sipajući sv. hostije po ulicama, ili čak, o Bože, bacajući ih na smetište i na još ne-časnija mjesta.

Čuo sam jednoć, kako su neke duše zavapile: Isuse! kad se kod pričešćivanja omakla jedna sv. hostija; a šta bismo rekli na to, kad bismo ugledali, kako bijesna čeljad gazi po ovim svetim prilikama? Može li se zamisliti strašnija uvreda i bol za Presv. Srce, skriveno u prilikama svete hostije?

Pa ipak Spasitelj kao da se i ne osvrće na ove uvrede svojih neprijatelja, baš zato, jer to čine njegovi neprijatelji. Njega najviše boli to, što njegovi prijatelji, kršćani, katolici uskraćuju dužnu ljubav njegovom božanskom Srcu, koje za njih kuca u presv. Oltarskom Sakramentu. »Od većine kršćana, katolika primam samo prezir, nehaj, nemar i hladnoću, koju mi pokazuju u ovom sakramentu ljubavi«, tuži se Gospodin sv. Margareti Mariji Alacoque. To je rana, koja poput ognja peče bož. Srce Isusovo. Kršćani, katolici, dolazite u crkvu, ali ne mislite na Isusa, primajte ga u srce bez ljubavi, a možda s grijehom na duši. U kolikim je crkvama Isus vječno sâm, nitko da ga se sjeti i pohodi. Sve to osjeća Presv. Srce, sve to odaje nemar za njegovu ljubav, prezir njegove ljubavi. A to boli ovako plemenito Srce Spasiteljevo.

★

Kad je Spasitelj preko sv. Margarete Marije Alacoque otkrio svijetu svoje presv. Srce, ranjeno od ljubavi, a zanemareno i prezreno

od mnogih kršćana, tražio je odmah plemenite duše, koje će mu dati zadovoljštinu za prezrenu njegovu ljubav.

Nalazi li Spasitelj barem kod mene razumijevanje njegove velike ljubavi? Obuzima li barem moju dušu želja, da Spasitelju koliko mogu zadovoljim za prezir i uvrede, koje prima u sakramentu ljubavi čak i od onih, koji se izvana broje među njegove prijatelje?

Pa što želi Presv. Srce od mene?

»Moja je žarka želja da me svi ljudi savršeno uzljube u presv. Sakramentu oltara.« To je prva želja Spasiteljeva. A najviši dokaz

naše ljubavi prema božanskom Srcu Isusovu u presv. Oli. Sakramentu jest taj, da ga često i dostojno primimo u svoje srce u sv. Pričesti. Tko dakle želi dati zadovoljštinu Isusu i utješiti njegovo presv. Srce, neka pristupi često sv. Pričesti. Spasitelj to želi osobito za svaki prvi petak u mjesecu pa je po sv. Margareti obećao, da oni, koji prime kroz devet prvih petaka u mjesecu uzastopce sv. Pričest, ne će umrijeti u njegovoj nemilosti.

A duše, koje ljube Isusa, sjetit će se i kod ostalih sv. Pričesti Isusove prezrene ljubavi i prikazivat će ih Spasitelju kao naknadu za mnogobrojne uvrede nanesene mu za vrijeme, dok je iz-



»Evo, ja sam s vama do svršetka svijeta« (Mt. 28, 20)

ložen na oltarima. Isusovo Srce lješi i naša revnost pri proslavi njegovog presv. Srca sv. Pričešću i molitvom otprošnom. Ako možeš, pohodi Isusa koji puta u crkvi ili obavi t. zv. uru klanjanja. Ta se obavlja obično u četvrtak navečer na uspomenu Isusove smrtne borbe u Maslinskom vrtu. Veoma ćeš razveseliti Presv. Srce, ako po onoj molitvi na poledici Glasnika »Božansko Srce Isusovo...« prikažeš svaki dan svoja djela i trpljenja na nakane Presv. Srca.

Tako ćeš postati dostojan da jednoč sav sretan posve i vječno uroniš u ocean ljubavi božanskog Srca.

F. I. D. I.

ISUS U KUĆI

(UZ SLIKU NA OMOTU)

»Blagoslovit ću obitelji, u kojima bude izložena i čašćena slika moga Srca,« rekao je Spasitelj sv. Margareti Mariji Alacoque. I naš narod kao da je podsvijesno osjećao to obećanje Srca Isusova, pa je uresio svoje kuće slikama Isusova Srca. Ona je postala općenito glavni ures kršćanske kuće, a na selima ne može se ni zamisliti glavna soba u kući bez slike Srca Isusova. Običaj je posvudašnji i hvalevrijedan. Samo treba paziti, da ne ostane zbilja puki običaj, bez pravog razumijevanja.

Pa zašto zapravo Isus želi, da vjernici izlažu i časte sliku njegova presv. Srca u svojim kućama? I zašto obećaje svoj posebni blagoslov obiteljima, koje će štovati sliku njegova Srca?

Zato, što će po svijesnom čašćenju slike Srca Isusova obitelj kao zajednicu i svakog člana obitelji posebno prožeti pravi kršćanski duh. Takva će kuća postati Isusova kuća.

Jer slika Srca Isusova na počasnom mjestu u kući znači, da je u toj kući Isus na počasnom mjestu: da je on središte i kralj obitelji i obiteljskog života. U takovoj kući nema onda mjesta kojekakvim kumirima modernoga poganstva: nečednim kipićima i slikama. Pa ni knjige ni časopisi, koji vrijeđaju Boga i potkapaju čudoređe, nemaju pristupa u kuću, u kojoj vlada Isus. Isus na slici uzdiže desnicu na blagoslov: On posvećuje sve obiteljske radosti i ublažuje žalosti. Boli i kušnje pod njegovim blagoslovom lakše se snose, pa u takvim kućama nema mjesta psovka i kletva i svađa i mržnja. Trzavica dođuše ne može posve nestati, ta ljudi smo. Ali u takvoj kući ne zalazi sunce nad zavađenima, a da se nisu izmirili.

Ali eno Isus pokazuje jednom rukom i na svoje Presv. Srce. Zašto to čini? Pogledajmo bolje! Iz božanskog Srca kao da je izniknuo križ u plamenu. Srce je ovjenčano trnovom krunom, a iz rane kaplje predragocjena krv. Zar ne, tu Isus pokazuje na svoju ljubav prema nama. To nas on uči, kako moramo ljubiti. Kao da tom kretnjom ponavlja ono što je rekao apostolima na Zadnjoj Večeri: »Primjer vam dadoh...« On je za nas toliko pretrpio — i mi moramo znati pretrpjeti i podnijeti jedni za druge svaku neugodnost i muku iz ljubavi. On se za nas žrtvovao — i mi se moramo žrtvovati svaki na svom mjestu za svoje mile i drage. Eto oče i majko! U tom Srcu je snaga za međusobno razumijevanje, pomoć u mučnom radu oko odgoja djece, da svakog novog člana obitelji primite kao Isusa. A i za djecu slika je Srca Isusova poticaj na poslušnost i poštivanje roditelja. Prst oca i majke, uprt prema slici Presv. Srca, podsjetit će djecu, da ih Bog gleda i očekuje od njih, da poštuju svoje roditelje njemu za ljubav. Onda će ta ljubav zbilja postati sinovska a ne ropska, samo iz straha pred kaznom.

Eto već sama slika Srca Isusova, ako se dostojno časti i pravo shvati, zalog je sreće i blagoslova. Što tu još fali? Samo jedna mala stvar: da obitelj i izričito dovede Isusa u kuću i napravi s njim kao neki mali ugovor, po kojemu će se članovi obitelji obvezati, da će svojim životom i djelima častiti božansko Srce Isusovo u svojoj kući. Isus će se opet obvezati, da će na njih kroz cio njihov život izljevati svoj posebni blagoslov. A taj se mali ugovor zove: posveta obitelji presv. Srcu Isusovu.

Posvetiti se Srcu Isusovu može svaka obitelj, a obred je vrlo jednostavan. Izabere se dan, najbolje blagdan Srca Isusova ili koji drugi veći blagdan Spasiteljev ili pak prvi petak u mjesecu, a može biti i očev ili majčin imendan. Ako je moguće, pozove se svećenik, da on skupa s obitelji obavi posvetu.* Pred urešenom slikom Srca Isusova okupi se čitava obitelj i tu na koljenima svećenik moli posvetnu molitvu, a svi ukućani ponavljaju posvetu. Prigodom posvete lijepo je, da se imena sviју članova obitelji napišu pod sliku božanskog Srca, kao znak, da se svi stavljaju pod njegovu posebnu zaštitu. Kad se poveća obitelj, dodat će se i novo ime tom popisu. Tu posvetu dobro je onda svake godine u isti dan skupno obnoviti, a još je ljepše, kako to već mnogi čine, obnoviti tu zajedničku posvetu obitelji svaki prvi petak u mjesecu.

Lijep je to i jednostavan obred, a za kršćansku obitelj je zalog sreće i zadovoljstva i blagoslova, a ujedno i poticalo na pravi kršćanski život. Jer u kući, gdje vlada Isus, žive svi i rade i trpe i raduju se s Isusom i za njega.

OTVORITE ISUSU!

Prolazio sam dugi niz godina dan za danom pred jednom slikom, koja se usjekla u moju dušu snažno i duboko. Vi je poznajete — siguran sam! Vidjeli ste je jamačno. A ako ne — evo, naslikat ću je s nekoliko riječi: Isus stoji pred vratima i kuća...

Dolazio sam svaki dan pred nju i gledao, nisu li se vrata makar malo otvorila. Nažalost — nisam primijetio.

Isus još uvijek obilazi po svijetu kao Dobri Pastir, zaustavlja se pred svakim vratima i kuća — neumorno kuća.

Kad je jednoga dana ljubezno pokucao na vrata neke kuće, čuo se oštar i rezak glas: »Tko je?« »Ja sam, prijatelj! Otvorite mi. Zar me ne poznate? — Zovem se Isus.«

A iznutra prigušen krik — kihot neke mlade djevojke i grohot nekog starog. I netko doleti prema vratima. Ključ u bravi zaškrinu. Isus postavi ruku na ručku da otvori — alil! Još su bolje zaključali...

* Molitva posvete obitelji nalazi se u molitveniku »Srce Isusovo spasenje naše«, a slika Srca Isusova za posvetu dobije se kao i molitvenik kod Uprave »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb, Palmotićeva 31.



»Evo stojim pred vratima i kucam« (Otkr. 3, 20)

mi otvoriste. Kod vas ću dakle, započeti vladati u modernim obiteljima . . .«

I rekoše mu: »Isuse, vladaj!«

★

A sada recite vi, očevi obitelji i majke naše mladeži, recite, da li otključavate Isusu vrata vaše obitelji ili ih zaključavate još jače?

Zar nema nijedne brige, koja tišti vaše roditeljsko srce? Ah, smiješno je to pitanje danas.

Zar se nije ušuljala u vaše srce crna tjeskoba i neka zlokobna slutnja? — Vi još vjerujete u ljudsku pomoć i utjehu svjetsku?

A sada recite, prijatelji — vi mladi osvajači budućnosti — i vi buduće hrvatske majke — nema li bremena boli, što tišti već i vaša

Išao je i opet dalje, Isus naš dragi, i išao — kucao i kucao. I položi svetu svoju ruku na vrata druge neke kuće — i pokuca tiho.

»Mama — netko kuca,« začuo se tihi glas neke djevojčice. Koraci se čuju.

»A tko je vani — molim lijepo?«

»Ja sam, prijatelji! Zar me ne poznate? — Otvorite mi vrata i srca — zovem se Isus!«

Ključ u bravi zaklinu, vrata se otvaraju. Isus je bio okružen mamom i dječicom, koja su mu ljubila ruku . . . Stupio je u »srednju sobu«, gdje su bili tata i odrasliji.

»Prijatelji — ljudi me danas više ne puštaju u svoje obitelji. A ipak hoću da i danas vladam u njima. Hoću da preporodim svijet pomoću kršćanskih obitelji — gle, vi



Isus u srcu roditelja i u srcu djece jest залог obiteljske sreće

mlada srca? Kako ćeie sretno i neozlijeđeno kroz bijes strasti i voj-sku neprijatelja, koji danomice kušaju, ne bi li im uspjelo potkopati vašu buduću zlatnu sreću u kršćanskom braku i obitelji, u kojoj kraljuje Krist!

Celo gore — prijatelji mladi! Ne klonite! Ne očajavajte!

Gle — jeste li čuli? — Što? — Netko, mislim, kuca.

»Tko je, molim?»

»Otvorite, prijatelji — zar me ne poznate? — Otvorite, mladi moji prijatelji! Ima li možda koji jad, što vam leži na duši kao mōra? Otvorite — zovem se Isus!»

Hoćemo li otvoriti ili možda još čvršće zaključati vrata i srce?

★

Ne! — otvorit ćemo mu napokon. Jer, eto, pokušali su ljudi dosada sve, štogod je mudrost najpametnijih glava izmislila. Obećavali su nam mnogim i slakim riječima sreću bez Krista. I — čast! — dali su nam mnogo toga u modernoj tehnici, o čem oci naši i ne sanjahu. Tek jedno im nije pošlo za rukom: Pribaviti nam obećanu sreću!

Ostavivši Božji put, nahodali smo se stramputičâ do smrtnog umora. Govorili nam: »Sad, iza ovog ugla — iza onog humka — iza ovog dana cvate sreća.« A mi smo došli do ugla, do humka, do dana — a iza njih je cvala krvava pustinja, a ne sreća!

A što sada?

Sada nam valja otvoriti Isusu!

Sada moramo i mi početi kucati na neka vrata. Mala su i zlatna i sveta — a iza njih je Isus!

Dosad je kucao On!

Sada kucajmo mi! I on će nam otvoriti vrata svoga svetohraništa i svog božanskoga Srca.

Je li, tata, ti ćeš to učiniti i mama će — i djeca će — i mi ćemo! Pa ćemo svi: cijela obitelj!

Prijatelji, da, cijela obitelj! Otvorite mu širom vrata vaših srca i vaše obitelji: neka On vlada!

★

Polako! Pa mi mu otvaramo vrata naše obitelji — svakog Uskrsa. Nije li to dosta?

Dosta je, ako vas tek svakog Uskrsa pohodi koja briga — ako tek svakog Uskrsa navali nevolja na vaše roditeljsko srce, a napast na dušu vaše djece.

Cujtel! Predlažem vam, da svaki mjesec na prvi petak (tko ne može, barem u nedjelju iza njega) primite Isusa u svoja srca i donesete ga u vašu obitelj. Ali svi: i tata, i mama, i djeca! I da mu reknete sve, što vam je na duši — da on zavlada vašim srcima i vašom obitelji.

Gle, Isus stoji baš pred vašim vratima — kuca i čeka...

Tko će biti njegov apostol? Ti, tata? Ili mama? Ili odraslija — ili mala djeca? Tko će imati srčanosti upozoriti druge na kucanje Isusovo? Tko?

Ili ćemo pred njim još bolje zaključati vrata — kao oni, što traže sreću bez Isusa; a kad zavirimo u njihova srca, zgražamo se nad morem bijede i nesreće...

★

Da. To bi trebalo učiniti: pustiti da Isus vlada! Trebalo bi ići često k njemu. Ali to je nama nemoguće. To nije običaj kod nas.

Nije običaj? Pa što za to?

Možda bi moglo postati običajem? Znale, što je potrebno da nešto postane običajem? — Potrebno je da se češće ponavlja.

Pokušajte, dakle, i ponovite to često. Iza godinu dana — uvjeravam vas — bit će to najljepši i najblagosloveniji običaj vaše obitelji, koji će vaša djeca presaditi u svoje mlade obitelji. A to će biti i vaš i njihov najveći blagoslov u ovom i u drugom životu. U teškim danima briga, borba i bolova — s vama će biti Isus.

Onda ćete vedra oka prijeći u vječnost i zaufano pokucati na vrata nebeska. I tamo ćete se sastati svi — a s vama će biti Isus!

Zdenko Funk

Početkom lipnja izlazi

J. M. SEIGERSCHMIED, **DOBRI SPASITELJ**

Kratka lijepa razmatranja o Srcu Isusovu za svaki dan u mjesecu lipnju. Knjižica od 96 stranica — cijena: meko vezano 15 Kuna; u poluplatno 30 Kuna

Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb 1/147.

BLAGDAN ZAHVALNOSTI, ZADOVOLJŠTINE I PROŠNJE

Pobožnost prema božanskom Srcu Isusovu postala je u hrvatskom narodu općom pučkom pobožnošću. Patnje dugih stoljeća, a osobito zadnjih godina, pripravile su nekako hrvatske duše, da lakše shvate, gdje im je tražiti pomoć i utjehu u neprestanom stradanju. Pa tako je i proslava blagdana Srca Isusova postala pravo slavlje za svaku hrvatsku župu. A u Hrvatskom Narodnom Svetišću Srca Isusova u Zagrebu, koje je Sv. Otac Pijo XII. pred godinu dana uzdigao na čast prvih crkava i podijelio mu naslov Bazilike, razvija se proslava blagdana Srca Isusova svake godine u mali kongres. Na tisuće vjernika, a velik broj župa i skupno, grne u Zagreb, da tu javno ispovjedi svoju živu vjeru i privrženost Isusovoj prezrenoj i povrijeđenoj ljubavi.

I ove godine proslavit će se blagdan Srca Isusova u njegovoj Bazilici u Zagrebu na svečan način. A naš vjerni narod ima toliko razloga, da i ovaj puta dođe u što većem broju na tu proslavu. Primili smo kao narod mnoga dobročinstva prošle godine. Treba bož. Srcu Isusovu dostojno zahvaliti i odužiti mu se. Zahvalnost je najbolja preporuka za buduću pomoć. A more nas i velike nevolje i tolika zla. Ne nalazimo se doduše u ratnom području, ali ratne neprilike i stradanja osjećamo sve više svi a osobito neki izranjeni hrvatski krajevi. Budućnost je tamna i nesigurna. Treba tražiti pomoći i jakosti od bož. Srca Isusova, da ne klonemo u tim vremenima općih kušnja i da sačuvamo vjeru u budućnost svoga naroda. Treba oživjeti i vjeru u našem narodu. Dugogodišnja svijesno promicana vjerska mlakost među Hrvatima ostavila je u mnogim srcima duboke tragove, koji se još nisu mogli izbrisati. U mnogim dušama vlada još uvijek neha, a u nekim nažalost i mržnja na vjeru i Boga. Ljubav vjernih prema Presv. Srcu isprosit će milost vjerske obnove cijelom hrvatskom narodu. Nažalost i zadovoljavati moramo mnogo! Toliko je još opačina i javnih grijeha, što truju i blate naš narod. Državna je vlast izdala mudre i časne zakone i proti psovci i proti čedomorstvu i proti pijančevanju... I ti su grijesi i opačine prilično iščezli, barem iz hrvatske javnosti. Ali potajnih grijeha, bogohula u užem krugu, privatnog čedomorstva, skrivenog pijanstva... svega toga još ima, nažalost i mnogo.

Eto ta zahvalnost, zadovoljština i prošnja mora ove godine okupiti hrvatski narod oko Bazilike Srca Isusova u Zagrebu, da nam se Božja ljubav smiluje i vazda bdije nad našim narodom.

Pred blagdan Srca Isusova, 9., 10. i 11. lipnja održat će se u Bazilici Srca Isusova svečana trodnevica. Na sam blagdan Srca Isusova bit će u 9 sati prije podne svečana pontifikalna sv. Misa. Vanjska proslava blagdana preneša se kao i dosada na slijedeću nedjelju 14. lipnja. Taj će dan biti svečana služba Božja u 9 sati prije podne. Popodne sabrat će se članice Djevojačkih društava Srca Isusova i Apostolata Molitve u 3 sata popodne u Bazilici na posebnu svečanost, a u 4 sata krenut će iz Bazilike velika procesija prema katedrali. Raspored procesije bit će objavljen na vrijeme. Pred katedralom bit će kratka propovijed i blagoslov sa Presvetim. Time jo proslava završena i procesija se razilazi.

POSVETA OBITELJI — NAJSAVREMENIJA POMOC

U teškim ratnim prilikama g. 1918. posvetila nam se bila obitelj svečano božanskom Srcu Isusovu. Osjetili smo njegovu pomoć i zaštitu, ali je nažalost nismo uzvratili primjerenom zahvalnošću. Sin, baštinik lijepog imetka dobrog oca, nerazboritim gospodarenjem i premekanim srcem proigrao čitav imetak. I on se skupa sa ženom i desetero djece našao bez krova i novčića. Tek je mogao biti kao vinogradar na očevoj baštini. Ali i to je trajalo jedva godinu dvije, kad vlasnik zemljište proda i malo je falilo, pa bi morali iseliti iz rodne kuće i roditelji i desetero nejake djece.

Od teške žalosti i bolesti raka umre otac, a siromašna djeca ostadoše bez hranitelja i ljudske pomoći. Kao njihova teta zauze ih se za njih, pa najprije obnovismo posvetu božanskom Srcu i vruće se moleći nebeskoj Majci, sv. Josipu i biskupu Langu sredismo duhovni život obitelji, a onda se obratili Štedionici, koja je bila preuzela dugovinu od propalog vlasnika negdašnjeg našeg imetka. U ovoj nadah ljude, koji su imali srca za tu siročad, pa učinismo ugovor, da isplaćujem svake godine nešto, ali u roku od osam godina mora biti isplaćeno. Bili su to razmjerno vrlo povoljni uvjeti. Nakon devet godina teškog stradanja i rada, briga i poniženja 11. veljače 1942. god. eto je opet sav imetak prenesen na ime naše obitelji. Sada i opet možemo štovati božansko Srce svoga Kralja i Gospodara pod vlastitim krovom i hraniti se svojim kruhom. Teška je to bila briga. Ravnatelj banke rekao mi je kod zadnje isplate: »Sada Vam eto kažem, kad ste gotovi sa plaćanjem — da se nisam nadao, da ćete vi to moći učiniti.«

Tri smo osobita dobročinstva još u to vrijeme primili: ni jedan član obitelji nije teže obolio ni u ratu poginuo, premda su bila dva pozvana; tri su se oženili i jedna udala — sretni svaki u svojoj obitelji; a treće, što je najvažnije: u ovo vrijeme stradanja mnogo se manje griješilo, nego prije, puno se više pazilo na pravi krišćanski uzgoj tolike djece, nego bi bilo, da te nevolje nije bilo. Videći ovu očitu nadnaravnu pomoć i zaštitu Presv. Srca prema obitelji, koja mu se posvetila, javno mu to priznajemo i zahvaljujemo, kako smo se bili zavjetovali. Jest, može se i u najtežim prilikama održati brojna obitelj, ali zaufanjem u božansko Srce. Jest, Srce Isusovo drži svoje obećanje: »Blagoslovit ću obitelji, koje mi se posvete.« Primjer naše obitelji očit je dokaz da je posveta obitelji presv. Srcu Isusovu najsavremenija pomoć obiteljskom životu hrvatskoga naroda.

Josipa Vrbaneč, učiteljica

KALVARIJA U MARIJI BISTRICI

Naše poznato svetište Majke Božje u Mariji Bistrici izgrađuje se zadnjih godina u veliko svetište. Uz radove proširenja bazilike započeto je podizanje i lijepe kalvarije u blizini bazilike. Četnaest postaja križnoga puta od bijelog i crnoga mramora bit će podignuto uzduž križnoga puta, a na koncu dizat će se tri križa. Kipovi postaja bit će u naravnoj veličini. Radi skupocjenosti građe i umjetničke izradbe troškovi su veliki za podizanje tog križnog puta. Zato se mole svi štovatelji Majke Božje Bistričke, da svojim, makar i malim doprinosima pripomognu, da naše najveće svetište dobije i najljepšu kalvariju. Cijelu stvar vodi akcija »NADASVE« (Naša Draga Svetišta), Zagreb, Kaptol 31. Tamo se dobiju i sve poitanje upute, kako se mogu skupljati darovi i pomagati ta akcija, koja je pod pokroviteljstvom preuzv. g. nadbiskupa Dr. Alojzija Stepinca.

ISUS KRIST — VJEČNI SUDAC

SEDMI ČNAK VJEROVANJA : **ODONUD ĆE DOĆI SUDITI ŽIVE I MRTVE**

Kad je Spasitelj slavno uzašao na nebo, ukazaše se učenicima dva anđela i rekoše: »Ovaj Isus, koji se od vas uze na nebo, tako će doći, kao što ste gledali, gdje ide na nebo« (Dj. ap. 1, 11). Doći će dakle Isus opet, ali kao Sudac da sudi žive i mrtve. On je osnovao kraljevstvo Božje na zemlji i otišao u daleki kraj, odkud će se opet vratiti, da traži račun, ali nije rekao, kad će doći. Gospodar je zasadio vinograd, dao ga u najam vinogradarima i otišao, ali će doći po plodove. Tim je prispodobama označio Spasitelj svoj dolazak i posljednji ili općenići sud na koncu svijeta.

TAJNI I JAVNI RACUN

Dvaput će se čovjeku suditi: prvi puta tajno odmah poslije smrti, a drugi puta javno na dan sudnji. Prvi se zove posebni sud. »Lako je Bogu naplatiti svakomu po djelima njegovim na dan smrti« (Crkv. 11, 28). Duša preminuloga dolazi odmah pred vječnog Suca. Tu će dati račun za svaku misao, želju, riječ, djelo i propust, te će joj biti odmah dosuđeno ili nebo ili pakao ili čistište. Drugi će sud biti na

*Kada Sudac suditi stane — Sve će tajne biti znane — Sve grjehe pokarane
Kralju strašne veličine — Dajuć spas ko dar s visine — Spasi mene pun miline!*



koncu svijeta, kad će svi ljudi s dušom i tijelom stati pred Suca i kad će se sve iznijeti na javu: i dobra, ali i zla djela svakog pojedinca.

NA OBLACIMA NEBESKIM

Isus Krist ima sudačku vlast. To je Spasitelj sam potvrdio: »Otac nikome ne sudi, nego je sav sud dao Sinu« (Iv. 5, 22). Kad je Isus prvi puta došao na svijet, došao je siromašan i ponizan u noći u betlehemsku štalicu. Ali drugi će dolazak biti sjajan: »Kad dođe Sin čovječji u slavi svojoj i svi anđeli s njime, onda će sjesti na prijestolje svoje« (Mt. 21, 31). Krist Gospodin je sudac i kao čovjek: »Kao što Otac ima život u sebi, tako daje i Sinu, da ima život u sebi, i daje mu vlast, da čini sud, jer je on Sin čovječji« (Iv. 5, 27). Dostojno je i pravedno, da svi vide onoga na sudačkoj stolici, koji je stajao pred Poncijem Pilatom i čuo najnepravedniju osudu. To su naučavali i apostoli: »I zapovjedi nam, da propovijedamo narodu i svjedočimo, da je on određen od Boga za suca živima i mrtvima« (Dj. ap. 10, 42).

»I sabrat će se pred njim svi narodi. I razlučit će ih jedne od drugih, kao pastir što razlučuje ovce od jaraca. I postaviti će ovce s desne strane sebi, a jarce s lijeve (Mt. 25, 32). Sve će ljude Isus suditi: i žive i mrtve. Živi, to su oni, koje će sudnji dan zateći još žive, te će onda istom umrijeti a zatim odmah uskrsnuti. A možemo razumjeti žive one, koji su u stanju posvetne milosti, dakle sve pravednike, sve »ovce«. Prema tome su mrtvi oni, koji su izgubili život milosti, to jest grješnici, »jarci«. Taj se sud zove općeniti sud, jer će se suditi svim ljudima zajedno, pače i anđelima, kako veli sv. Pavao: »Ne znate li, da ćemo suditi anđelima?« (1 Kor. 6, 3).

OČITOVANJE SAVJESTI

Božja premudrost i njegovo sveznanje objavit će onaj dan sve, što se dogodilo na zemlji: sve dobro i zlo, sve »što je sakriveno u tami i objaviti će odluke srdaca«. Posebnim rasvijetljenjem svi će ljudi jednim pogledom sve pregledati. I po toj objavi savjesti Isus će izreći opću osudu. Sve će se objaviti: misli, želje, riječi i djela i propusti: »A ja vam kažem, da će za svaku praznu riječ, koju kažu ljudi, dati račun na sudnji dan« (Mt. 12, 36). Tako će se otkriti misli mnogih, dapače svih srdaca. Izići će na javu i dobra djela i sve tajne. Koliki će stid obuzeti grješnike! »Tada će početi govoriti gorama: padnite na nas, i bregovima: pokrijte nas!« (Lk. 23, 30). Poimence će se suditi o tome, da li je tko vršio djela milosrđa ili ne. Milosrdni će naći milost, »Blago milosrdnima, jer će postići milosrđe« (Mt. 5, 7). A teško tad nemilosrdnima: »Jer će onome biti sud bez milosrđa, koji ne čini milosrđa« (Jak. 2, 13).

NAJPRAVEDNIJI PRAYORIJEK

Sin će čovječji opkoljen anđelima sjesti na prijestolje slave svoje. I sakupljenom cijelom ljudstvu i rastavljenom u dva ogromna tabora izreći će Kralj osudu, nad kojom nema priziva. Onima s desne

reći će: »Hodite blagoslovljeni Oca mojega i naslijedite kraljevstvo, koje vam je pripravljeno od postanka svijeta« (Mt. 25, 34). I pravednici će »sjati kao sunce u kraljevstvu Oca svoga«. Nato će se Sin čovječji okrenuti zlima s lijeve strane i reći im: »Idite od mene, prokleti, u oganj vječni, koji je pripravljen đavlu i anđelima njegovim.« I ovi će otići u vječnu muku, gdje će biti plač i škripanje zubima. Pravda će istine slaviti slavlje i »svaki će jezik morati priznati, da je Gospodin Isus u slavi Boga Oca.«

SYEČANO OPRAVDANJE

A zašto će biti još jedan, općeniti sud, kad će se svakom već suditi odmah poslije smrti? Na to daje sveta Crkva neke razloge. Treba da se pred cijelim svijetom objavi, kako je pravedno i mudro Bog Stvoritelj upravljao svijetom. Svi će morati priznati, kako je ipak bilo sve dobro, što je Gospodin učinio. Osim toga treba da se Isusu Kralju javno »pokloni svako koljeno onih, što su na nebu, na zemlji i pod zemljom.« Tako će svi ljudi, i dobri i zli, drage volje ili prisiljeni dati Kristu Kralju čast, koja ga ide. Svi će priznati, da je Isusu dana sva vlast na nebu i na zemlji. Tako će biti sudnji dan dan najvećeg slavlja neokaljanog Jaganjca i svršetak velikog djela otkupljenja. Napokon i pravednici treba da dobiju pred cijelim svijetom zasluženu slavu, čast i priznanje, a bezbožnici zasluženu sramotu i ruglo. Na zemlji su često zli čašćeni, a nevini pravednici obasipani porugama i nepravdama. Ali na sudnji će dan sve izaći na javu i bit će povraćena čast i pravda. »Tada će bezbožnici uzdisati: To su oni, koje smo nekoć ismijevali. Mi luđaci, držali smo, da je njihov život ludost, a njihov svršetak nečastan. Gle, kako su ubrojeni u djecu Božju i njihova je sudbina među svetima. Dakle smo se mi prevarili!« (Mudr. 5, 3).

SLIKA SVETOG METODIJA

Sveti Metodije, brat svetog Ćirila, bio je ne samo misionar i apostolski nadahnut biskup, nego i umjetnik-slikar. U palači bugarskog cara Bogorisa naslikao je sudnji dan. Kad je sliku dovršio, pozva cara, još poganina, i počeo tumačiti sliku. Na koncu reče: »Kad se bude ta slika jednom obistinila, onda ćeš i ti, care, biti među tim ljudima ili s desne među odabranima ili s lijeve među prokletima.« Te su riječi učinile na cara dubok utisak i on zaželi upoznati kršćansku vjeru. Dade se pokrstiti i uze ime Mihovil.

I nas ima uspomena na sudnji dan potaći, da »triježno i pravedno i pobožno živimo na ovom svijetu, čekajući blaženu nadu i slavni dolazak velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista« (Tit. 2, 12).

STRAHOVITI PREDZNACI

Učenici su jednom pitali Isusa: »Kaži nam, kad će to biti i koji je znak tvoga dolaska i svršetka svijeta?« (Mt. 24, 3). Spasitelj im od-

govori: »O danu onom i uri nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, nego samo Otac.« Ali nam je Isus dao neke znakove, po kojima ćemo spoznati, da je blizu njegov drugi dolazak. Evanđelje će se propovijedati po cijelom svijetu »za svjedočanstvo svim narodima, i tad će doći svršetak.« Pojavit će se antikrist i lažni proroci, te će mnogi otpasti od vjere: »Sin čovječji, kad dođe, zar će naći vjere na zemlji?« (Lk. 18, 8). Vratit će se na zemlju Henoh i Ilija, koji nisu umrli, i propovijedat će pokoru. Na nebu i na zemlji pojavljivat će se strahote: pomrčat će sunce i mjesec, zvijezde će padati s neba, sile će se nebeske pokrenuti. Na zemlji bit će glad, kuga, potresi; ustat će narod protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva: »jer će se bezakonje umnožiti, ohladnjet će ljubav u mnogima. Ali tko ustraje do konca, taj će se spasiti« (Mt. 24).

KONAC SVIJETA

Iz Isusova navještenja, da će konac svijeta doći i da će brzo doći, počeli su već odavna neki ljudi proricati, da će sudnji dan biti već u njihove dane. Tih je proricanja bilo već toliko, da je po njihovu računu svijet morao već odavna barem tisuću puta propasti. A on evo postoji još i danas. Osobito su glasoviti u takvim »proročanstvima« Adventisti (subotari), koji svake godine određuju po nekoliko dana, kad bi morao doći sudnji dan, a kad se ne dogodi ništa, onda pomaknu datum malo dalje. Nisu oni krivi, što se dragi Bog ne će da ravna po njihovom računul Ali su naivni i smiješni ljudi, koji i iza tolikih prevara još uvijek nasijedaju tim zanešenjacima.

Sudnji dan će doći. To je vjerska istina. I na taj dan mora svaki kršćanin biti svaki čas spreman. A doći će u nekom smislu i vrlo brzo (kome se život činio predugim i tko nije na smrtnom času poželio još koju godinu?), a kakve nas zateče smrt, takve će nas zateći i sudnji dan. Treba dakle biti uvijek spreman i u milosti Božjoj. Dobra je stvar misliti često na konac svijeta i na sudnji dan, ali ne tako da nas ta pomisao napuni ludim strahom i bezglavošću, nego da nam pomogne, da budemo uvijek spremni stupiti pred vječnog Suca. A kada će sudnji dan zapravo doći, to prepustimo dragome Bogu, jer za taj dan i za taj čas »ne znaju ni anđeli nebeski... nego samo Otac!« (Mt. 24, 36).

Petar Gärtler D. I.

KAD BOG ZOVE

Neki mali zanatlja, postolar, otac šestero djece, dobije jednoga dana od svojega najstarijega sina, koji je u gradu polazio više škole, slijedeće pismo:

Poštovani oče i predraga majko!

Prošla su tri ili četiri mjeseca odkako je dragi Bog dosta čujno pokucao na moja vrata, a ja sam ga sve dosada ostavio da čeka. No vidim, da me ni kod učenja ni kod odmora, šetnje ili kakva mu

drago drugog posla ne ostavlja misao, da treba, da si izaberem siguran stalež. Zato sam nakon mnogih Pričesti i dobrih djela odlučio, pa i zavjetovao se, da ću služiti Bogu u redovničkom staležu.

Ta tko da se ne boji, videći svu bijedu, opasnosti pa i najteže grijeha u svim staležima života u svijetu? A tko se ne bi naprotiv sav posvetio redovničkom životu, kad u njem vidi sav onaj potpuni red, poniznost i konačno onu živu ljubav prema Bogu?

Istina, roditelji se i rođaci u neku ruku teško dijele od svoje djece. No što bi oni učinili, kad bi im dragi Bog, koji neka ih dugo poživio, dijete uzeo k sebi?



*I začuh glas Gospodnji, gdje govori: »Koga da pošaljem? I tko će nam ići?«
I rekoh: »Evo mene, pošalji me!« (Iz. 6, 8)*

Ja si to opet u srcu kadgod i ovako predstavljam: vidim, kako preda mnom stoje s jedne strane tata, mama, sestre i braća i drugi, a s druge Gospodin Bog sa svojom, a nadam se i mojom presvetom Majkom. Čujem od jednih: Dragi sinko, zaklinjem te znojem i patnjama za tebe... dok mi s druge strane Isus Krist govori: Slijedi me, za tebe sam se rodio, bio bičevan, trnjem okrunjen i raspet; gledaj mojih svetih pet rana: nisam li ih dobio radi tebe? Zar ne znaš, da sam sve do sada tvoju dušu hranio svojim svetim tijelom i požio svojom svetom krvlju? Hoćeš li biti tako nezahvalan? — Kad mislim na to, srce mi se tako zagrije, da bih, kad bi to bilo moguće, odmah odletio u Red. Moje srce i moja duša ne će se smiriti, dok ne nađu svoga dragoga.

No vi ćete reći: Još je prerano, ostani do ređenja. A ja vas pitam: Kad bi na Vaša vrata došao prosjak moliti milostinju i Vi bili spremni udijeliti mu, a on bi Vam odvratio: doći ću po to za godinu dvije, zar ga ne biste držali ludim i biste li mu drugi puta dali? A nismo li svi mi prosjaci pred svemogućim Bogom? A eto On se spustio k meni, pa mi u svojoj dobroti nakon mnogih molitava daje jednu od svojih najboljih milostinja, zove me u Red i to u Družbu Isusovu, koja je kao posuda puna krjeposti i savršenosti. Zar da takvu milost prezrem i pogazim? Nije sigurno, da će mi dragi Bog i nakon dvije godine još pružati tu milostinju, pa bih na svoju ogromnu nesreću onda mogao dobiti odgovor: »Ne poznam te!«

Zato se sada svim srcem nudam Isusu Kristu i spreman sam boriti se pod zastavom njegove Družbe. Nadam se, da Vi ne ćete biti tako nerazumni, te biste se protivili Kristu, nego da ćete se pače radovati i hvaliti i zahvaljivati Gospodinu Bogu, što Vašega sina drži dostojnim sebe, pa od Vas traži ne da mu ga darujete (jer on i ne pripada Vama), nego da mu ga povratite.

Preporučam se u Vaše pobožne molitve, da mi dobri Bog pokloni ustrajnost do konca mogega života, a Vama sa mnoom iza ovog vječni život.

Isusov i Vaš poslušni sin
Ivan Berchmans.

Što li bi rekli mnogi od roditelja, koji čitaju Glasnik, a možda su isto i u tako teškim prilikama, kad bi i njima stiglo ovakovo pismo? Pitajmo jasnije: Što li će odgovoriti oni od naših roditelja, kojima ove godine i ovih mjeseci dođe koje od njihove djece, ne s ovakvim pismom, ali s istom stvari, pa im jednostavno kaže: »Ja volim služiti kod sv. Mise, ja bih htio biti kao g. župnik,« ili opet dođe kćerka: »Ja bih htjela biti časna sestra« ili »ja bih htjela u samostan«. Što li će oni odgovoriti?

Roditelji imaju pravo i dužnost pobrinuti se za budućnost svojega djeteta. Zato imaju pravo ispitati, je li ta želja djeteta ozbiljna i stalna. Mogu se o tom i posavjetovati s g. župnikom, savjetovati svoje dijete i tako ga putiti k njegovoj sreći. No neka se, dok čitaju ovo pismo, ispitaju, da li doista samo ispituju zvanje svoga djeteta, ne protiveći se Božjim namjerama, pače i želeći sebi i djetetu tu čast, da ga Gospodin pozove u svoju bližu službu, ili pak sve čine, ne bi li dijete odvratili od toga i naveli na ono, što oni misle.

Otac sv. Ivana Berchmansa bio je pozivom sina izvanredno počašćen, jer mu je dragi Bog, kako se kasnije pokazalo, sina zvao, da ga podigne na oltar i da postane svecem. No otac to onda nije znao i nije slutio, da će njegova odluka doprinijeti tomu, da njegovo dijete kroz vjekove s oltara daje primjer i jakost tolikim mladima širom bijelog svijeta. Znadete li vi, dragi roditelji, koji stojite pred istom odlukom, što sve o njoj ovisi? Nešto znadete. O njoj ovisi sreća vašega djeteta i vaša sreća i sve ono, što samo dragi Bog još predviđa. Hoćete li sve to staviti na kocku?

Stjepan Schmidt D. I.

TAJANSTVENE SILE

Svaka vrsta praznovjerja ima tu zajedničku oznaku, da nekim bićima pripisuje neku posebnu moć. Obično praznovjerje odnosi se redovno na dosta jednostavne stvari, kao što su nastrane pobožnosti, sretni i nesretni brojevi. A sreća i nesreća, korist ili šteta, koju bi takove stvari imale da prouzrokuju, jest u glavnom dosta neodređena, općenita, te dolazi sama od sebe: s potkovom sreća a s brojem 13 nesreća! Ali ima jedna vrsta praznovjerja, gdje se do željenog uspjeha ne dolazi tako lako, već treba upotrijebiti štapić ili metlu ili izgovarati neke osobite riječi, i kraj svega toga samo neke dobro upućene osobe mogu postići namjeravani učinak, koji druge iznenađuje i udivljenjem napunja.

Gospodin Bog, koji je od ništa svijet stvorio te nije pri tom trebao nikakvih pomagala, poslužio se katkada ljudima i drugim stvorenjima, da izvede čudesna djela. Tako kad je Aron bacio štap pred egipatskog faraona, štap se prometnuo u zmiju; tako je Mojsije u pustinji podigao mjedenu zmiju, pa kogagod je ugrizla zmija otrovnica, a on pogledao u zmiju od mjedi, ozdravio bi; tako je prorok Ilija udario svojim plaštem po rijeci Jordanu, a voda se onda rastavila, te je Ilija mogao po suhu preći na drugu obalu.

No i vračari su misirski bacili svoje štapove na zemlju, a oni se pretvorile u zmije; vračare naših dana znaju upotrijebiti zmiju kao lijek od teških boli: zmiju treba rasporiti, izvaditi joj srce, osušiti, satri u prah, taj prah sasut u rakiju i dati bolesniku, da pije. O vješticama opet pripovijedaju, da se namažu nekom posebnom mašču pa onda mogu na metli letjeti po zraku ili se provući kroz ključanicu. To bez sumnje nisu čudesa nego osobita vrsta praznovjerja, koje ima svoje posebno ime: čaranje ili bajanje, copranje (a prema grčko-latinskoj riječi *magia* neki ga nazivlju i magija, mađioničarstvo).

Praznovjerno čaranje vrlo je stara pojava kod ljudi. Netom spomenuta zgoda o misirskim čarobnjacima, zabilježena u II. knjizi Mojsijevoj, zbila se jedno 15 stolina godina prije Krista. U Novom Zavjetu, u knjizi Djela Apostolska, spominju se čarobnjaci (vračari) Simon i Elimas. Rimski pisac Ciceron pripovijeda o nekom čarobnom prstenu: kraljevski pastir Gig (Gyges) našao zlatni prsten, pa kad bi ga natakao na prst i k sebi okrenuo, ne bi ga nitko vidio a on bi ipak sve vidio i mogao bi raditi, što je htio. Dandanas govori se o ženama, koje znaju skidati uroke: one će recimo baciti u vodu živ ugljen, tom vodom oprati glavu urećenom čeljadetu i dati mu je, da pije. Nekoje vješte žene umiju opet skidati stravu i pomoći onima, koji su nagraisali. U cirkusima možemo vidjeti, kako će jedan glumac vješto pronaći sakriveni predmet, drugi će pogoditi neke tajne. Jedni gutaju noževe, a da im to ne naškodi, a drugi će smotani papir pretvoriti u mirisave ružice ili će razlupani sat brzo i tako savršeno popraviti, kao da nikad nije bio oštećen. Indijski fakiri znaju vještim sviranjem očarati zmije, te one budu kao uspavane; a umiju izvoditi i druge majstorije. Pa što da kažemo o svim ovim i njima sličnim tajanstvenim pojavama? Je li sve to

CAROLIJA ILI VJEŠTINA!

Nekad jedno, nekad drugo, a nekad treće, naime puka sljeparija, varka, naklapanje. Gigov čarobni prsten mnogi bi danas želio imati, ali na veliku žalost praznovjernog svijeta Ciceron odmah u

pripovijesti nadodaje, da je to samo priča i bajka, koju je on našao u grčkim knjigama. Isto možemo mirne duše reći o čarolijama onih vještica: ta tko je ikad vidio ženu, da leti po zraku ili da se provlači kroz ključanicu? A praznovjerni svijet ipak vjeruje praznovjernom naklapanju! A najvešća opsjena i prevara jesu one 'čarobne' ljekarije, što ih vračare priređuju i daju neupućenom svijetu i tako mu odurnim ljekarijama truju tijelo a svojom sljeparijom truju dušu.

No bilo bi nepravedno, kad bismo nazvali prevaram sve, što nam je čudno, zagonetno i nerazumljivo. Ima mnogo tajanstvenih pojava, gdje ima glavnu riječ vještina.

Oni u cirkusima obavljaju svoje poslove spretnošću, koju su postigli dugim i ustrajnim vježbanjem: tako će cirkuski vještak brzo i vrlo spretno znati sakriti papir a iz rukava izvući već pripravljene ruže, te će se gledaocima činiti, kao da se papir pretvorio u ruže. Na sličan način morali su se dugo vježbati i 'pelivani', koji hodaju po visoko nategnutom konopcu i na njem izvode svoje majstorije. Nekada se brzini i spretnosti pridruži sugestija, to jest osobito jak upliv vještaka na osjećanje i mišljenje gledalaca; tako može vještak uvjeriti neke osobe (to su redovno živčano slabe osobe), da je u čaši vino ili limunada, a ono je samo obična voda ili možda petrolej — ili da je nešto šatka jabuka, a ono je prijesni krumpir, pa će ona osoba taj krumpir sa slašću jesti. Osobito zgodnim postupkom i ponešto sugestijom znadu također neki ukloniti stravu i druge živčane nesredjenosti bez ikakve prevare i bez čarolije.

Ima ljudi, koji odlično poznaju ljekovite biljke i ljekovitu moć vode, mlijeka, meda, ulja i drugih stvari, pa će znati u mnogo slučajeva bolesniku pomoći kao kakav izučeni liječnik. Rezne ljekarije u ljekarnama sadržaju doista sokove ljekovitog bilja, a poštteni narodni liječnici ne će zahtijevati od svojih bolesnika, da za liječenje uzmu baš 77 listića neke biljke ili da se okrenu prema suncu, kad uzimaju lijek.

Nađe se tu i tamo po koji čudak, koji umije pomoću nekakove šibe pro-naći, gdje ima vode u zemlji i u kolikoj se dubini nalazi. Vještine ove vrste osnivaju se na prirodnom djelovanju magnetizma, elektricitete i drugih prirodnih sila, koje u nekim slučajevima mogu zamijetiti vrlo osjetljivi i za to sposobni ljudi, kao što, recimo, drugi nekoji mogu po svojoj glavobolji ili kostobolji osjetiti vremenske promjene i nepogode.

A ukleti dvorac, začarano blago, čarobna lula ili frula, čarobni šta-pić i tome slično — sve to spada u carsvo priča kao onaj Gigov čarobni prsten. Cirkuski majstori upotrijebit će doduše kadikad nekakav čarobni šta-pić izgovarajući neke tajanstvene riječi, no to je samo njihova dosjetka, da posao ljepše izgleda, a oni bi svoju majstoriju mogli isto tako vješto izvesti i bez šta-pića.

Vratimo se sada misirskim čarobnjacima. Neki su učeni ljudi mislili, da su egipatski čarobnjaci učinili ono isto, što čine indijski fakiri, to jest da su opčarali zmiје, pa su one izgledale sad kao mrtvi štاپ sad opet kao prave zmiје. No posve je nevjerovatno, da su ti čarobnjaci imali već u pripravi uspavane zmiје; nije bilo moguće, da oni svi tako silno zmiје uspavaju pa opet svi zajedno probude i to sve u neposrednoj blizini Mojsija i Arona. Ne bi dakle bilo opravdano reći, da je tu bila po srijedi varka ili vještina, već moramo priznati, da su tu sudjelovale:

NATPRIRODNE SILE.

Tri su stepena, možemo reći, natprirodnih sila. Jedne nadilaze obično djelovanje čovjeka i vidljivih stvorova; druge natprirodne sile nadilaze svako djelovanje vidljivih stvorenja; a

treće nadilaze djelovanje svakog stvorenja i vidljivog i nevidljivog. Pojave treće vrste može proizvesti samo Bog, a anđeo ili čovjek jedino uz posebnu pomoć Božju. To su čudesa u pravom smislu, a Bog ih čini sam izravno ili preko stvorenog bića jedino na svoju proslavu i osobito kao potvrdu istine. — Ono, što nadilazi obično djelovanje vidljivih stvorova, ne mora ni biti baš uvijek natprirodno (kao sugestija i druge neke zagonetne pojave); nekad se natprirodnim zove ono, što je vrlo rijetko, neobično, kao kad kažemo, da se neki junak borio s natprirodnom (nadčovječnom) hrabrošću i ustrajnošću; a može zaista i biti natprirodno u pravom smislu, kao što čitamo u životopisima svetaca, da su kroz mjesece i godine izdržali bez ikakove hrane.

Nas ovdje zanimaju najviše one natprirodne sile, koje nadilaze moć svakog vidljivog stvorenja ali ne nadilaze moć nevidljivih stvorova, to jest dobrih ili zlih anđela. I dobri i zli anđeli imaju po svojoj naravi veliko znanje, bogato iskustvo od mnogo hiljada godina, imaju snagu ne doduše neizmjernu ali svakako daleko veću nego najjači čovjek i cijela vojska ljudi zajedno. Jedan je anđeo prenio proroka Habakuka brzo poput strijele k Danijelu u jamu lavsku. Drugi je anđeo učinio, da je u jednoj noći poginulo do 185.000 asirskih vojnika u taboru bezbožnog kralja Senaheriba. No dobri anđeli ne čine čarolije i slične stvari, koje služe samo na zlo ili barem na ispraznost. Tu sudjeluju nečisti dusi (đavoli), a dragi Bog, koji pripušta, da nas đavao napastuje, dopušta kadikad i to, da đavao pomaže ljudima, te izvrše neka natprirodna djela. Ovakove čudesne pojave zovu se i prividna čudesa ili obmane (opsjene) đavolske. U ovaj red natprirodnih pojava spadaju čarolije misirskih čarobnjaka i sve druge tajanstvene pojave, koje ne mogu biti učinak vještine ni prirodnih sila, a koje ne dolikuju Bogu ni dobrim anđelima. Nije nam u svakom pojedinom slučaju lako prosuditi, da li je nešto učinak nečastivoga duha ili prirodnih sila, koje nam uza sav napredak znanosti ostaju još uvijek u mnogim stvarima zagonetne, ali ima i slučajeva tako jasnih, gdje moramo priznati djelovanje nečastivoga. U drugu opet ruku treba da imamo na pameti, da su ovakovi slučajevi đavolskog sudjelovanja razmjerno dosta rijetki.

Iole prosvijetljeni svijet dobro znade, da tako zvane natprirodne, tajanstvene sile, kao što su more, usud (sudbina), vile, vukodlaci, čarobne ptice i njima slična bića — uopće ne postoje.

B-č

SVECI U ŽIVOTU

21. lipnja

SV. ALOJZIJE

Nije Alojzije onako slijepo i na sreću prepustio svoje kneževsko prijestolje mlađem bratu. Istom onda je on to učinio, kad je bio



uvjeren, da je našao nešto bolje i veće. A što je to bilo? Neka nam sâm otkrije.

»Bio sam neko vrijeme kod redovnika. Vidjevši kako oni žive i rade, počeo sam samom sebi govoriti. Gle, Alojzije, kolika je sreća živjeti u Redu. Ovi su ljudi slobodni od svih spونا, koje čovjeka vežu uz ovu zemlju. Dragocjeno vrijeme, što ga svjetski ljudi uludo traže, oni iskorišćuju za sličanje pravih vrijednosti, te su sigurni, da njihova djela ne će nikada propasti. Redovnici su ljudi, koji uistinu žive po razumu, i ne dopuštaju da im gospoduje pohota i da ih tlači strast. Ne gramze za častima i ne precjenjuju zemaljsku robu, niti zavidaju svjetovnjacima na njihovoj sreći. Njima je jedina radost: Bogu služiti, a Bogu služiti znači kraljevati. Zato su vazda veseli i

zadovoljni, te se ne boje smrti ni suda ni pakla. Tā savjest im je čista. A ti, Alojzije, za čim ti ideš? Jesi li vidio da je itko tako sretno proveo i jedan dan na kneževskom dvoru? Zašto ne bi i ti mogao odabrati takav život?»

22. Ilpnja

SV. PAVLIN

Mnogi bi mu mogli zavidjeti na časti, bogatstvu i sretnoj ljubavi. Bio je već u dvadeset i petoj godini carski namjesnik; na sudskim raspravama brao je lovorike; našao je ljupku i bogatu drugaricu života.

Na svojim službenim putovanjima upoznao se s tri sveta muža, biskupa. Gledajući kako ovi slugе Božji žive posve uronjeni u onaj viši svijet, a preziru ono, čime se on okružio, da postane sretan, porodi se i u njemu želja, da ih slijedi. Bogoljubna njegova žena još je povećavala u njem ovu svetu želju, i u najljepšoj dobi dogovori se s njime, da žive kao brat i sestra. On se odreče namjesništva, razda imetak ubogima i počne iznova sticati novo blago: za vječni život.

»Kraljevstvo je nebesko kao blago sakrto u polju, koje našavši čovjek sakri i od radosti za to otide i sve, što ima, prodade i kupi ono polje« (Mt. 13, 44).

29. lipnja

SV. PAVAO APOSTOL

Srce Pavlovo, Srce Kristovo — veli jedan crkveni naučitelj. Srce Kristovo za svega je zemaljskog života izgaralo od ljubavi prema Ocu, a Pavao je bio uvjeren, da tako ljubi Krista, te ga nijedna sila ne bi mogla rastaviti od te ljubavi.

»Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove?« pita on. »Zar nevolja ili stiska, ili progonstvo, ili glad, ili golotinja, ili pogibao, ili mač? ... Uvjeren sam da ni smrt ni život, ni anđeli ni poglavarstva, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile ni visina ni dubina, niti kakvo drugo stvorenje ne može nas rastaviti od ljubavi Božje, koja je u Isusu Kristu Gospodinu našem.«

A kakova je ljubav prema Kristu u onih kršćana, koji u svakodnevnim malim nepravilnostima ili neugodnostima, što ih traži od njih vjernost Kristovoj ljubavi odmah škripe zubima i mrmljaju na Boga? Koje otrgne od ljubavi Kristove časoviti užitek, kratkotrajna korist, neobuzdana samovolja, kukavička mlakost ... I ti se još usuđuju nazivati se kršćanima, sljedbenicima Kristovim!

F. Ivanušec D. I.



Molitvenici »Srce Isusovo, spasenje naš« i »Srce Isusovo, ufanje naš« rasprodani su skoro posve. Tko ih naruči, a ne dobije, neka se strpi do novog izdanja, koje je u pripremi.

PRVI PETAK — DAN ZADOVOLJŠTINE

Godine 1906. na 31. siječnja zahvatio je silan potres otočje Tihog Oceana. Oko 10 sati na otoku Tumako, gdje je bila misijska postaja, trajao je potres oko četvrt sata. Tresla se zemlja i more. U neopisivom strahu očekivali su stanovnici konac svijeta. Najedamput su opazili, kako se na dalekom obzorju izdiglo more kao visoka planina i pometlo prema otoku, da ga potopi. Izgledalo je, da ih doskora čeka sigurna smrt u valovima razbješnjelog mora. U tom groznom času sinula je zgodna misao u glavi velečasnog župnika misionara. Poletio je u crkvu, uzeo Presveti sakrament u zlatnoj pokaznici i postavio se nasuprot morskim valovima. Dogodilo se očito čudo. Upravo pred njegovim nogama razbio se prvi silni val, a za njim i drugi nekoliko metara pred Presvelim i doskora se cijelo more umirilo. Pogibelj je minula.

Rafne nevolje jurišaju i na nas kao morski valovi na otok Tumako. A i zaslužili smo, jer smo mnogo griješili i kao pojedinci i kao narod. Kako ćemo odvratiti od sebe valove srdžbe Božje, ako ne po Isusu Kristu, koga ćemo u svetoj Pričesti primati u svoja srca, pa onda kao žive pokaznice stajati nasuprot valovlju nevolja i kazna Božjih. Umirit će se ti valovi pred nogama Onoga, koji je Gospodar cijelog svemira i koji zapovijeda moru i valovima.

Posebno je izrazio Isus svoju želju za naša vremena, da ga primamo na Prve Petke u mjesecu kao naknadnu sv. Pričest kao zadovoljštinu za sve uvrede, koje se nanose Bogu. On sam u našem srcu bit će ona naknada Božjoj pravednosti za sve naše zloće i nemarnosti. Blago narodu, koji se pričešćuje svaki mjesec, svakog Prvog Petka Isus ovakovim obećaje siguran spas duše.

Presveto Srce ukazalo se je sv. Margareti Alacoque pred izloženim Svetotajstvom u sjaju slave. Na prsima ljudima svoje ljubezno Srce. Govorio je, kako ga je daleko dovela ljubav njegova Srca pa je gorko se tužeći dodao: »A kao nagradu za sve to primam nezahvalnost i prezir.« Ta ga nezahvalnost više boli, nego li sve ono, što je u svojoj mucij pretrpio. Govorio je: »Ako bi mi ljudi vraćali ljubav za ljubav, malo bi mi se činilo sve ono, što sam za njih učinio, i želio bih još više za njih učiniti. Ali kod njih nalazim samo mlakost i na moje blage pozive odgovaraju mi samo prezirom.«

Prezrena i zaboravljena božanska ljubav traži naknadu pa od svoje vjerne učenice sv. Margarete zahtijeva Isus: »Ti mi učini to veselje, da nadoknadiš njihovu nezahvalnost, koliko možeš. Primaj me u sv. Pričesti, kolikogod puta ti budu dozvolili, a osim toga pristupi svaki Prvi Petak u mjesecu svetoj Pričesti.« »Pričesti se svakog Prvog Petka u mjesecu, da mi zadovoljiš, koliko samo možeš za uvrede, što su mi tijekom mjeseca nanesene na oltaru.«

I sveta Crkva hvali ovu pobožnost pa daje potpuni oprost svakomu, koji se u Prvi Petak pričesti i moli na nakanu sv. Oca. Koliko

ova pobožnost naknade veseli Božansko Srce svjedoči i ono njegovo veliko obećanje dano po sv. Margareti: »U neizmjernom milosrđu Srca svoga obećajem ti, da će svemoguća ljubav njegova udijeliti milost konačne pokore svima, koji se za devet mjeseci uzastopce svakoga Prvog Petka u mjesecu pričeste. Ne će oni umrijeti u nemilosli njegovoj, niti bez svetih sakramenata, jer će im Srce moje biti pouzdano utočište u ovom zadnjem času.«

U svojoj dobroti kao da Isus sklapa ugovor sa štovateljem svojim i obvezuje se, da će ga pod svaku cijenu spasiti, samo ako mu učini ovu ljubav i sjedini se s njime u ime naknade kroz neprekidnih devet Prvih Petaka. Mnoge su se župe i čitave pokrajine upravo obnovile vršenjem ove »velike devetnice spasa«.

Jesi li i ti osigurao svoj vječni spas? Ako nisi, počni odmah na Prvi Petak u mjesecu.

N. B.

U SVIJETLU VJERE



Ove je godine prvi petak u travnju pao na Veliki petak, pa nisam mogao primiti naknadnu sv. Pričest! Je li time prekinuta moja pobožnost devet prvih petaka!

Nije! Spasitelj je obećao preko sv. Margarete Marije Alacoque milost konačne pokore onima, koji uzastopce kroz devet prvih petaka u mjesecu prime sv. Pričest u naknadu njegovom božanskom Srcu za uvrede, koje mu ljudi nanose u presv. Oltarskom Sakramentu. Taj se uvjet ima razumjeti: u prvi petak, kad se može primiti sv. Pričest. A budući da se po crkvenim propisima na Veliki petak ne može primiti sv. Pričest, to se taj prvi petak uopće ne računa u ovoj pobožnosti kao prvi petak. Tko je dakle počeo veliku devetnicu, neka računa devet prvih petaka tako, da izostavi mjesec travanj i računa prvi petak u ožujku, a za njim u svibnju, lipnju i t. d.

Odavna želim posvetiti svoj život u samostanu, ali mi roditelji brane! Što da učinim!

Roditelji imaju pravo i dužnost, da se brinu za budućnost i sreću svoje djece. Ali oni nisu vrhovni gospodari svoje djece. Ako im Bog pozove djecu u viši stalež, nemaju oni prava ometati Božje osnove, pošto su ispitili i iskušali zvanje svoje djece. Jedino ako bi roditelji odlaskom djeteta u samostan ostali potpuno neopskrbljeni i ne bi se mogli prehraniti, morali bi sin ili kćerka odgoditi svoju želju za samostanom, sve dok se ne pobrinu dostatno za uzdržavanje roditelja, pa makar to bilo i do njihove smrti, a poslije se posvetiti Bogu, ako to bude moguće. Ako poslije ne bi mogli više ostvariti svoju želju, bio bi to znak, da Bog traži od njih tu žrtvu ili da ih uopće nije zvao u redovnički život, jer Bog očituje svoju volju i po zahtjevima svagdanjeg života. Svakako u toj stvari ima prednost četvrta Božja zapovijed, koja nalaže djeci, da se brinu za iznemogle roditelje. — Ali s druge strane, ako su roditelji barem nekako opskrbljeni, pa brane djeci, da se posvete Bogu u redovničkom životu, samo iz žalosnog manjka vjerskog shvaćanja i iz svojih uskih zemaljskih vidika, takvi roditelji čine veliku nepravdu svojoj djeci i mogu si lako teško ogriješiti dušu. Svojim otporom proti Božjoj volji tovari se na dušu strašnu odgovornost, jer stavljaju u opasnost spasenje i svoje i svoje djece, a to zacijelo nije uredna roditeljska ljubav. Ipak

uza sve to, zakonski malodobna djeca ne mogu biti primijena u samostan, barem ne rodovito, bez privole roditelja. Jer iako po sebi Crkva ima pravo primati mladiće i djevojke u samostan i bez lčiije privole (naravno i Božje pravo), ipak ona to u naše doba redovito ne čini, da izbjegne mnogim neugodnostima sa strane takvih roditelja i građanskih zakona.

Članica sam Djevojačkog društva Srca Isusova. Smijem li stupiti i u jedno domoljubno društvo?

Članovima vjerskih društava nije nikako zabranjeno stupiti i u druga dobra društva, pa ni u domoljubna. To se pače savjetuje. Jer tako će i u tim društvima porasti vjerski duh i revnost, a mogu se izbjeći i mnogim opasnostima za mladež, ako ih vode, bilo svojom vlašću bilo svojim primjerom, osobe dubokog vjerskog osvjedočenja i uzorna života, kakve izgrađuju katolička vjerska društva.

Da li izvršuju svoju krićansku nedjeljnu dužnost osobe, koje stoje pred crkvenim vratima, jer je crkva prepuna, pa uopće ne vide oltara, nego samo čuju svećenika i pjevačel

Smisao crkvene zapovijedi, koja krićanima pod grijeh nalaže, da pribivaju nedjeljom i zapovjednim blagdanom sv. Misi, ako ih ne prijeli bolest ili koji drugi važni razlog, jest taj, da iskažemo na taj način i javno svoju pokornost i poštovanje Bogu, a zatim htjela je Crkva i to, da nas na taj način nekako prisili, da se barem jedamput na tjedan malo dulje pomolimo i sjetimo Boga i svoje duše. Ako dakle netko dođe na sv. Misu, a radi prepune crkve ne može vidjeti svećenika ni oltaru, taj je izvršio svoju krićansku nedjeljnu dužnost, razumije se uz uvjet, da je došao, da pribiva sv. Misi, a ne jedino radi toga, da se sastane pred crkvom sa znancima, a pjevanje je u crkvi samo slučajno čuo.

Udovoljava li krićanskoj nedjeljnoj dužnosti onaj, koji pribiva drugoj sv. Misi, a ne župnoj?

Udovoljava se, jer je svaka sv. Misa iste vrijednosti. Ali preporuča se, osobito na selima, da vjernici pribivaju župskoj sv. Misi, gdje cijela župa moli i kao zajednica ispovijeda svojom prisutnošću svoju pobožnost i poštovanje Bogu.

Kako se mogu spasiti ljudi poremećena razuma, kad se ne mogu ni na smrti ispovjediti?

Tko nije pri sebi ili je poremećena razuma, nije odgovoran za svoja djela, pa prema tome ne može ni sagriješiti. Ali ako je tko prije griješio, pa onda mu se pomutio razum, taj je odgovoran za svoja prijašnja djela. Za ta djela mora se on pokajati i dragi Bog će mu već dati milost, da to i učini, ako nije možda tu milost prije proigrao i zaslužio, da ga Bog odbaci. No nije naše, da sudimo, da li je koga Bog odbacio ili mu za kaznu grijeha pomutio razum. Svaki neka gleda, kako on služi Bogu, a za druge neka se moli, da se svi spase.

Kako dugo traje, dok Bog stvori začetom djetetu dušu?

Dušu djetetu stvara Bog u samom času začetka, t. j. kad se priredi tvar, iz koje se počinje razvijati ljudsko tijelo. Pa zato je svako uništenje ljudskog ploda, pa bio on i u najprvom začetku, ubojstvo i težak zločin pred Bogom i pred ljudima, jer se ubija živi čovjek t. j. biće s dušom i tijelom, iako je tijelo još nerazvijeno.

Je li dozvoljeno vjerovati u sanjaricu i u knjige, koje proriču današnje i buduće ratne događajel Isto tako je li grijeh vjerovati, da će se nešto dogoditi, ako pijetao u sumraku pjeva ili pas zavilja?

Sve to spada u smiješna preznovjerja, kako je to rastumačeno u Glasniku Srca Isusova u mjesecu travnju o. g. na str. 72—74. Ako se malo iza toga slučajno nešto dogodi, nema to nikakve veze sa pijetlovim pjevanjem ili pasjim zavijanjem, jer bi se i bez toga dogodilo.

Smije li muž reći: »Ja više volim svoje roditelje nego ženu i djecu, jer roditelje imam samo jedamput, a ženu i djecu, ako i umru, mogu opet imati.«

Takva izjava može doći samo iz neshvaćanja ljubavi prema roditeljima i prema ženi i djeci. I jedno i drugo je ljubav, ali nije iste vrste. Ljubav prema roditeljima je ljubav poštovanja i zahvalnosti, a ljubav prema ženi i djeci je ljubav predanja. I kao što ljubav prema roditeljima traži od djece zahvalnost i brigu u njihovim starijim danima, tako i ljubav prema ženi i djeci traži potpuno predanje i brigu cio život. Između tih dviju ljubavi, ako se dobro shvate, ne može i ne smije doći do suprotnosti. Ali svakako bi bio velik manjak ljubavi, tko bi rekao gornje riječi svojoj ženi i djeci i time ih teško uvrijedio. Isus je pače na neki način dao prednost ljubavi prema ženi i djeci, kad je opetovao (Mt. 19, 5) Božje riječi iz Staroga Zavjeta: »Ostaviti će čovjek oca i majku i prionut će uz ženu svoju« (Izl. 2, 24), a iste riječi opetuje i sv. Pavao (Efež. 5, 31). Pa prema tome ima žena prva i pred svima pravo na ljubav svoga muža, kao što i muž ima pravo prvi i pred svima na ljubav svoje žene.

PO DOMOVINI

BELA

Naše Djevojačko društvo Srca Isusova već je gotovo zamrlo poradi prevelike zeposlenosti vlač. g. župnika. Ali odkad smo dobili vlač. g. kapelana, društvo nam je oživjelo. Tako smo odmah 8. prosinca 1941. imale svečano primanje kod kojega se naše društvo povećalo za 24 članice. Sada nas ima pod zastavom Srca Isusova 50. Na prve petke pristupamo redovito k sv. Pričesti, koju prikazujemo Presv. Srcu kao zadovoljstiju i da nas ono oslobodi od današnjih velikih nevolja. Sastanke držimo svake prve nedjelje u mjesecu. Velik broj članica nabavio si nedjeljni misal, da može tako lakše pratiti sv. Misu, koju će nam odsada tumačiti na sastancima vlač. gospodin kapelan. Svuda surađujemo sa Križaricama, jer su mnoge naše članice i vjerne Križarice. Brinemo se također zajednički za crkveno pjevanje, koje se kod nas lijepo razvilo, a ujedno nastojimo, da uvijek dostojno uredimo crkvu. Poradile smo i na širenju katoličke štampa te predobile više preplatnika za Glasnik Srca Isusova. Razumije se, da i svaka članica drži za sebe Glasnik. Za Sv. Oca skupile smo dosada već oko 100 sv. Pričesti a i drugo duhovno blago. Ovaj mjesec služiti će se također i sv. Misa na njegovu nakanu. Na dan klečanja razdijelile smo se dvije po dvije pa smo tako cio dan iskazivale poklon i poštovanje Isusu u presv. Olt.

Sakramentu. A na Veliki petak održale smo počasnu stražu kod Božjeg groba.

Glavarica

LUDBREG

Prošle godine u mjesecu prosincu održali su oo. Isusovci kod nas sv. Misijske propovijedi su privukle skoro sve župljane, koji se na koncu svi ispovjediše i pričestili. I na našem društvu se opaža uspjeh tih misija: jer sada nas ima u društvu 147 članica. Mjesečne sastanke obavljamo redovito, a na svetu Pričest idemo svake nedjelje u skupinama tako, da se kroz mjesec dana sve obredamo. Prošle godine primile smo 1.784 naknadne sv. Pričesti. U srpnju 1941. davale smo čak i jednu predstavu, koja je hvala Bogu dobro uspjela.

Stefica Hudika, glavarica

VELIKO TRGOVIŠĆE

Naše Djevojačko društvo Srca Isusova snašao je težak udarac, jer se nedavno odijelio od nas preč. g. župnik i dekan Eduard Bertelj. Teška bolest srca pristila ga je, da napusti našu župu, koju je on kroz dug niz godina izgrađivao i preporodio. On je osnovao uz pomoć o. Vrbane D. I. još godine 1928. naše Djevojačko društvo, koje je pod njegovom revnom upravom bujno cvalo. Mjesečni sastanci i zajedničke Pričesti preporadale su i nas i cijelu župu. Za

vrijeme njegove uprave nabavile smo si i društvenu zastavu. Uz naše društvo osnovao je preč. g. župnik i društvo Katoličke Akcije, Križare i mješoviti pjevački zbor. Osim naših mjesečnih sastanaka priređivao je on brojne pobožnosti zajedničke za cijelu župu, osobito u svibnju. Za vrijeme svoga župnikovanja nije pobrinuo se, da se kod nas održale

dva puta sv. Misije, koje su unijele nov život među nas. A plodovi toga apokstolskoga rada opažaju se hvala Bogu posvuda: u župi je nestalo mrske psovke i kletve i mnoga je mržnja ugasla. Neka mu presv. Srce Isusovo naplati za trud i revnost, što ju je iskazao našoj župi, a napose našem Djevojačkom društvu.

Glavarica

UZMI I ČITAJ

A. Benković, KRŠĆANSKI NAUK, drugi prošireno izdanje — Mali oblik, 72 stranice. — Izdala »Kat. Mala Knjižica«, Bežlja 1942., p. Teslić, Bosna)

Ovaj je »Krišćanski nauk« lako i jasno tumačenje krišć. nauka narodu ali bez pitenja i odgovora. Knjižica može poslužiti i kao molitvenik, jer sadržaje sve najpotrebnije molitve i upute za duh. život. Da je vič. g. pisac pogodilo, što treba, dokazuje činjenica, da je prvo izdanje u kratko vrijeme rasprodano.

P. Seb. Sailer, NASLIJEDUJ MARIJU — Preveo J. v. Baresenbourg — Mali oblik, 128 stranica, cijena (meki vez) Kn 20.— (s poštom 23.—) — Naklada Maks Kinsky, (Ul. Tabakarije 7), Dubrovnik 1942.

Marija je nenadmašiv i obvezatan uzor svega života za svakoga krišćanina. To pokazuje pisac ove knjižice, koja želi vjernike što više

upoznati s onom, koja je najsigurniji i najkraći put do Isusa. Ali ta je spoznaja teška, da dušu osveže i potiče na nasljedovanje. Pa tako i naslov ove knjižice, koja je napisana u duhu zlatne knjige »Naslijeduj Krista« potpuno izražava njezin sadržaj: nasljedovanje Marije po krepakom krišćanskom životu. Zgodno štivo za Marijin mjesec.

A. Benković, POD ISUSOVIM KRIŽEM, Molitvenik u čast Muke Isusove — Mali oblik, stranica 172, cijena (meko vezan) Kn 7.— Izdala »Mala Kat. Knjižica«, Bežlja 1942., p. Teslić (Bosna).

Ovaj molitvenik je poticaj na veće žaćanje Muke Isusove. Zgodan priručnik za korizmeno doba, ali i za svako drugo vrijeme. Molitvenik obuhvaća četiri dijela: Pred Stvoriteljem, U Hramu Svemogućega, Pod Spasiteljevim Križem, Kraljevski put sv. Križa. Grada je uzela iz najboljih djela. Samo da je bilo moguće dati knjižicu i čvršći uvez! Ali je zato molitvenik doista jeftin i lako ga može svatko nabaviti.



U VJEČNU DOMOVINU



POZYA GOSPODIN:

+ Borožak Emil, Zagreb + Filipović Mijo, Zagreb + Havlik Franjo, Zagreb + Herceg Milka, Lekenik + Jakobčić Blaž, N. Gradiška + Kajgan Josip, Zagreb + Knežević Paulina, Subotica + Knižić Veronika, Mrkopalj + Lovrek Ana, Zemun + Majstorović Marija, Zvornik + Milosavlje Ana, Bosanka + Piasek Ivka, Vel. Grđevac + Plavić Marija, Apševci + Protulipac Katica, Karlovac + Reisl Josip, Viškovci + Resman Milka, Braslovlje + Retković Katica, Petrinja + Schauer Magdalena, Zemun + Totović Kata, Marija Bistrica + Troha Franjica, Cabar + Valentić Vebile Marija, Zagreb + Vinković Antun, Slatina + Živić Marija, Sikirevci.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im!
Počivali u miru!

SRCE ISUSOVO POMAŽE



SRCE ISUSOVO, POMOC U BOLESTI

Prije dvije godine, kad mi je bilo 25 godina, obolila sam od sarkoma na gornjem dijelu lijeve noge. Liječnik me pošalje u bolnicu u Osijek. Tu rekoše, da mi je jedini spas u tom, da mi se noga odreže. Ukućani na to nisu htjeli pristati, zato me liječnici uputiše u Zagreb na kiruršku kliniku. Iza röntgenskog pregleda liječnici i opet savjetovaše da se noga amputira. No ja nisam mogla pristati. Primiše me na radium terapiju, iako bez nade u uspjeh. To je trajalo od 28. X. do 18. XI. 1941., a jer mi nije bilo bolje, a na operaciju se nisam dala, poslaše me kući. Bolovi su se samo povećali. Liječnik, kojega su mi ponovno pozvali, propiše mi samo neke pilule za ublaženje bolova.

Sad kad su svi zemaljski liječnici izgubili i zadnju nadu, tada se cijela obitelj od bake do sitne dječice obrati bož. Srcu Isusovu s punom vjerom u uspjeh. Djeca nisu nikako htjela ni da čuju da im majčica ostane bez noge. Ta to bi značilo za cijeli život onespособiti mladu ženu za svaki kućni posao. Još dok sam bila u Zagrebu na liječenju, obratili su se Petru Barbariću, ali Bog je htio iskušati vjeru svoje djece i produžiti im kušnju. Vjera je bila stalna. Ponovno se obratim Majci Božjoj Lurdskej. Već treći dan pokazala se mala pukotina i curila je od veljače do kolovoza i tad sama od sebe zacijelila. Već od početka ispirala sam ranu lurdskom vodom. Usput smo obećali Nebeskoj pomoćnici, da ću je u znak zahvalnosti posjetiti u Njenom svetištu u Zagrebu, a ako mi to kasnije bude ikako moguće, da ću to isto učiniti u Njenom svjetskom svetištu u Lourdes-u. Nakon ozdravljenja obitelj je izvršila zavjet i sad čekam, da se prilike u Evropi sredu pa da uzmognem poći u Lourdes zahvaliti Onoj, koja mi je ljubezno vratila zdravlje.

A. Sch.

ZAHVALNICE

Bebina Gredat: AK Hvala Presv. Srcu za primljene milosti i oslobađanje od raka. — KT Presv. Srcu hvala za ozdravljenje noge i na drugim milostima. — Banja Luka: LJ Bratova stvar se sretno svrtila pomoću neb. zagovornika. — Bihać: SJ Pomoću Presv. Srca ozdravio sin. — Bjelovar: ob. M. zahvaljuje Bož. Srcu i dušama u čistilištu za mnoge milosti, osobito za sretno položene ispite. — Bočinci: LM Uslišana molitva za zdravlje djeteta. — Brzaci (Fiume): MZ Majci Božjoj Lurdskej i Lurdskej zahvaljuje za primljene milosti. — MZ Zahvaljuje Majci Tereziji za ozdravljenje noge. — Brodanci: JB, AB, BC, CC Spašen očinji vid, postignuto ozdravljenje. — Caprag: KM Presv. Srcu preporučeni suprug sretno se vratio iz vojske i primljene druge milosti. — Donji Mosti: LJ Dobro Presveto Srce Isusovo uslišalo molbe moje i moje djece, te se muž sretno vratio iz Bosne. — Đelekovec: MP Pod obranom Srca Isusova i Majke Božje Bistričke muž se sretno vratio i vojno vježbo. — Fušima: NP Pomoću presv. Srca sin se sretno vratio iz zarobljenstva. — Gračani: JB primila velike milosti od presv. Srca. — Gornji Lipovci: KD Slava i čast presv. Srcu za primljene milosti. — Gredat: LM zahvaljuje presv. Srcu za primljene milosti. — Ivanska: JM Dragom Srcu Isusovu zahvaljujemo za ozdravljenje i druge mnoge milosti. — Jablanici: SJ i cijela obitelj pa pouzdana molitvi oslobođeni

od četnika. — SF zahvaljuje na istoj milosti. — Kolka: JK Hvala presv. Srcu za sretan povratak muža iz Bosne i druge milosti. — Kusi: AR osjetila osobitu pomoć sv. Ante i ozdravila. — Lesovac: KB zahvaljuje Bož. Srcu što joj je sin nakon 8 godina rastave uzeo natrag svoju ženu. — Lokve: BI zahvaljuje Srcu Isusovu na brzom pomoći u velikoj neprilici. — Lukaljevo: JI Pomoći Presv. Srca pripisuju sretan povratak sina i sretan porod. — Mala Solina: E. OB javno zahvaljuje Presv. Srcu za primljene milosti. — Mraclin: O. Isto tako zahvaljuje za primljene milosti. — M. NN Bilo uvijek hvaljeno presv. Srcu, koje mi je pomoglo u mnogim poteškoćama. — Nova Gradiska: TM Zaštiti presv. Srca i bl. Djevice i sv. Antuna zahvaljuje, što su joj djeca izbačljena iz velike neprilike. — Novo Mjesto: VP zahvaljuje za ozdravljenje. — Novska: ZM hvali presv. Srcu za ozdravljenje djeteta. — Nuštar: MS Presv. Srce Isusovo i Marijino pomoglo u smrtonosno pogibeljnoj upali željuzi i zubi. — Obadi: DK oslobodio se četničke najezde. — Odra: Z. S. H. Zahvaljuje Presv. Srcu za primljene milosti i preporuča svima, da se utječu tom obilnom vrelu milosti. — Omiš: ME za ozdravljenje. — Otčaci: BNA Božanski liječnik pomogao, gdje je susreo zemaljski. — BNI za mnoge primljene milosti. — Podrue: Podgajci: KK zahvaljuje S. I. za mnoge primljene milosti. — Pitkovec: ob. B. zahvaljuje za pomoć u teškim kušnjama. — Posaški Podgajci: MV Pomoću neb. zaštitnika

sin se sretno vratio iz rata, kći se javila živa, mužu bi isplaćena zastala mirovina. — **Pelega:** ob. S. od srca zahvaljuje Presv. Srcu i Majci Božjoj Lurdskoj na usiljenoj molbi. — **Samo-bor:** jedna nmajkas zahvaljuje Presv. Srcu za sve primljene milosti. — **Sigefect:** ob. M. zahvaljuje za ozdravljenje djeteta od šaraha. — **Sikirevci:** MC zahvaljuje za zdravlje. — **Sisaki:** AG Pomoću presv. Srca, uz druga dobra, ozdravila od teške glavobolje. — **Stara Gradiska:** MN Nevina osuđena utekoh se molitvi i bliz rješena. — **Stari Lazi:** AK zahvaljuje presv. Srcu za mnoge milosti. — **Stara Plastića:** KI zahvaljuje za mnoge primljene milosti. — **Strizivojna:** MK slerica od 79 godina ništa nije čula, pa utekev se Mariji Bistričkoj zadobi sluh. — **Sv. Ivan Zelina:** KM za pomoć kod blaga. — **Sv. Ivan Zelina:** FB zahvaljuje za ozdravljenje oca i majke. — **BB:** ozdravila uz pomoć Presv. Srca. — **Sv. Jani:** TM zahvaljuje presv. Srcu na primljenim milostima. — **Subotica:** RT za ozdravljenje. — **Sumja:** ZC zahvaljuje za velike primljene milosti. — **Sušna Greda:** IG iz zahvalnosti što se sretno vratio iz Bosne podize sliku bl. Nikole Tavilića. — **Šag:** RJ za sretan porod i pripomoć u gospodarstvu. — **Šestine:** MA zahvaljuje S. I. za sve primljene milosti. — **Travniki:** SV Pomoć u mnogim potrebama; muž povraćen nakon deset godina u drž. službu. — **MP:** Naša obitelji u svakoj se potrebi utječe presv. Srcu i nikada uzalud. Osobitu nam je milost iskazalo u jednoj vremenitoj potrebi. — **Virovitić:** CG Muž dobio stalno namještenje. — **KM:** za sretan povratak muža iz rata. — **Vukovar:** BB Suprug ozdravio od teške bolesti. — **Zagreb:** BK Sretno prošla opetluba. — **EO:** Srce Isusovo pomoglo, da dobih zdravo željeno dijete uz protivno uvjeravanje liječnika. — **IK:** zahvaljuje za ozdravljenje od teške srčane bolesti. — **IS:** za iskazana dobročinstva. — **JH:** zahvaljuje za sretnu smrt oca. — **JM:** Zagovorom sv. Josipa otac dobio namještenje i stan. — **K. ud. M.:** S. Sretno uspjela operacija. — **Dr. Pl.:** Zahvaljuje za razne milosti. — **SC:** za oslobođenje iz zatočenja. — **SD:** Više put uslišana molba. — **S. ud. M.:** za kćerkin sretan porod i pomoć u velikoj teškoći. — **VT:** Već punih 20 god. Presv. Srce je moje utočište u svim potrebama. Hvala mu i slava! — **Zenica:** NJ Neizmjerne hvala Bož. Srcu na svim primljenim milostima. **Zlobin:** IP zahvaljuje bl. Taviliću za primljenu dobra. — **Zvonik:** BV Presv. Srce uslišalo moje molbe i ozdravilo dijete. — **Zumberak (Sotice):** SSV za uspjelu operaciju.

ZAHVALNICE

Banja Luka: BA Muž se sretno vratio iz zarobljeničtva. — **Bež:** HM Presv. Srcu zahvaljuje za zdravlje moje dječice i za mnoge druge milosti. — **Beretinec:** SF zahvaljuje Presv. Srcu što se zdrav vratio iz opasne borbe. — **Brodski Varoši:** JB za primljene milosti. — **Čakovec:** KM zadobila zdravlje zagovorom P. Barbarića i bl. Tavilića. — **Cerović:** SI i MB Pomoću Presv. Srca i nab. zagovornika našli nepotrebne za život. — **Daruvar:** AT Zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i Marijinu na pomoći kod ispita. — **Dilnik:** BJ Nakon usrdne molitve Majci Božjoj javio se iza duge tjeskobne zabrinutosti sin iz vojske živ i zdrav. — **Driljanovac:** PR Nakon teške bolesti i operacije ozdravila milošću presv. Srca Isusova. — **Gjurjevac:** MP zahvaljuje na mnogim velikim milostima. — **Gorički:** AP Nakon mnogo molitava i devetnica muž se sretno

vratio iz rata i zarobljeničtva. — **Gundinci:** MU zahvaljuje na dobivenoj milosti. — **Hrv. Mitrović:** IV Svradno zahvaljuje Presv. Srcu i sv. zaštitnicima za ozdravljenje supruge. — **KK:** Kćeri ozdravila ruka i za tu milost zahvaljuje presv. Srcu Isusovu. — **Kemali (Čilipi):** KK primljene milosti. — **Kopivnici:** KF i AK Zahvaljuje za očevo obraćenje, muzevo namještenje, pomoć u gospodarstvu i ozdravljenje djeteta. — **MM:** Muž mi se sretno vratio iz rata, uspjela operacija; i druge milosti. — **Kostajnica:** CJ ozdravio od bolesti na želucu. — **Krajevici:** LK zahvaljuje za ozdravljenje unuke. — **VC:** za primljene milosti. — **Krapina:** zahvaljuje za svoje i bratovo zdravlje i sretno položeni ispit. — **Lčići:** JK Muž se sretno vratio iz Bosne; druge primljene milosti. — **MK:** primila premmno milosti od Presv. Srca Isusova i Marijina. — **Marija Bistrica:** JS zahvaljuje za ozdravljenje sestre; PL za uspjelu operaciju. — **Mariševci:** MB Dijete ozdravilo od užasnih boli i upale mozga, pošlo sam žarko molila Bož. Srce. — **Novajli:** MS Ozdravila od bubrne bolesti i sretno rodila bez operacije ulekavi se Presv. Srcu i neb. zaštitnicima. — **Omiš:** EW Kao žudom ozdravio od teške bolesti, ili bolje uskrinuo od mrtvih, kako je izgledalo. Mama pravoslavna, učini naime ovakvo obećanje: Bože, ako mi spasiš sina, primit ću njegovu vjeru. I Bog je usliša, ona prijedla na kat. vjeru. — **Odžak:** AC Sin mi opasno oboli, a ja se utekla Bož. Srcu nek mi se smiluje i zariji mi drago dijete. I bifa sam uslišana. — **Osljeck:** RM Promatrajući glasnike zahvalnice uvjerila sam se, da Presv. Srce Isusovo zaista pomaže onima, koji se uzdaju u Nj. Zato sam se i ja s pouzdanjem Njemu utekla i našla zvanoj u kojem sam sretna i uvijek u blizini svog Bož. Prijatelja. — **Pačnik:** VK Riješila se neliječivoj rane na leđima i tako se milošću Presv. Srca mogla ispuniti moja žarka želja za redovničkim životom. — **Platičević:** JR ozdravila od živčane bolesti. — **Poltano:** PM Primila mnoge milosti od presv. Srca. — **Pos. Bregi:** KA mnoge primljene milosti. — **Pregrada:** MK Pomoć kod jednog premještenja i namještenja; mnoge druge milosti. — **Remetinec:** MA Po devetnici sv. Antuna dobio natrag ukradenu mi stvar. — **Sigefect:** BM Zahvaljuje predštoj Djevičici na primljenoj milosti; Sv. Josip pomogao više nego se nadala. — **Slav. Šamac:** VT Sin dobio premještenje, i makar izubijan od četnika, ostao živ. — **Skradi:** KR Primljene milosti. — **Sotin:** DHS Povraćeno zdravlje. — **Stanič:** (Bjelovar): TB Pri nesretnom padu udarila jako glavom o kamen; posljedice su mogle biti strašne, ali mi je pomogao G. Bog. Kćerka mi je uvijek u naprlici i potškočama glede djeteta. I tu mnogo pomoglo Presv. Srcu. — **Stari Gradec:** TM Muž se sretno vratio iz rata; i druge milosti. — **Strizivojna:** JZ Za primljene milosti. — **Varažd.** Toplice: AV Zahvaljuje za milost pomirenja s mužem prije njegove smrti i za druge milosti. — **Vidovice:** KJ Za ozdravljenje djeteta. — **Virovitić:** EV zahvaljuje za ozdravljenje srca. — **Vrbanja:** PM Mnoge milosti. — **Zagreb:** BR Pomoć kod ispita i mnoge druge milosti. — **EF:** Sretan porod. — **FK:** U tjeskobi radi sina bili smo uslišani. — **Jos. H.:** Pomoć prigodom pada kćerke. — **MM:** Sretan porod. — **MP:** Pomoć u potrebi. — **NT:** Premmno milosti, napose premještenje i jedno ozdravljenje. — **S. ud. M.:** Dobivena milost po zag. sv. Terezije. — **SK:** Sretan porod. — **SS:** Ispunila se molba. — **Zajeza:** PS Pomoć kod suđa. — **Zavidoviti:** MV Ozdravila od 6-godišnje teške živčane bolesti jedino milošću Presv. Srca. — **Zabljak:** KG zahvaljuje za ozdravljenje noge.



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

RAZNI VJERSKI ČINI

Rado i često se je Sluga Božji Petar Barbarić sjećao nazočnosti Božje. Idući hodnikom bio je sabran i molio je strelovite molitvice. Dapače za nastave u školi veoma često micao je usnicama, no gotovo posve liho, izgovarajući strelovite molitvice i pokazao, kako se može molitva i rad zgodno spojiti, te na nenadano teško i zamršeno pitanje profesora veoma tačno i okretno odgovarao.

Kada je Petar bio u 8. godini života, primio je sakrament sv. Potvrde. Kako je vjera već tada duboke klice u srcu njegovu zahvatila, pokazuje ovaj događaj: Kada je ljeti čitava obitelj stanovala u Vitini, gdje su imali jednu kuću, Petar se je često sastajao s turskom djecom. Zao mu je bilo, što će se ovi jednom izgubiti i što ne će s njime doći u nebo i odlučiti, da će ih obratiti na kršćansku vjeru. Pa mu se činilo, da to baš nije odveć teško. Mislio je naime, tko pobožno izusti Ime Isus, taj ne može propasti. Zato je hoćio ovo sveto Ime naučiti i svoju tursku braću i ovako im otvoriti vrata nebeska.

Kada je tko o Uskrsu pošao na ispovijed, morao je donijeti ceduljicu, a da je dobije, morao je svaki prije pred župnikom položiti ispit iz nauke vjere. Tu bijaše Petar Barbarić često katehetom. Riječ po riječ, izreku po izreku toliko bi puta pročitao i kazao, dok nijesu njegovi mali i veliki, knjizi nevješti učenici, mogli sve lijepo opetovati. Petru nije bilo više od 12 godina, kad je sjedio među odraslima učeći ih i ispitujući. Župnik naime nije mogao uz korizmu svakoga ispitati, pa bi onda pouzdavajući se u Petra učinio ga svojim povjerenikom, da i on narod ispituje. I to je činio Petar vrlo rado i savjesno; samo koji bi doista znao, dobio bi ispovjednu ceduljicu.

Riječi Sluge Božjega Petra Barbarića, pa primjer njegov imali su za praznika u zavičaju njegovu toliku silu na druge, te se mnogi, koji su ili sasvim zanemarili vjerski život ili bili nehajni u vršenju vjerskih dužnosti, skroz obratili i započeli nov život.

Bratovštine i blagoslovljene krunice osobito je i zato volio, što se mogu dobiti mnoga i velika oproštenja, koja je prikazivao za duše pokojnika; učinio je i »viteški čin ljubavi za duše u čistilištu«.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

1274. Mühlhausen (Njemačka): Ovdje u dalekoj Njemačkoj čula sam od mojih kolegica za Slugu Božjeg Petra Barbarića. Bila sam vrlo tužna neznajući za moje, jer nijesam dobila pismo od sestre. Utekoah se potpunim pouzdanjem Slugi Božjemu, da dobijem vijesti. I baš u četvrtak, na njegov dan, dobila sam željeno pismo. M. M. — 1275. Zagreb: Tražila sam namještenje, na koje sam čekala pol godine. Moja molba nije nikako bila riješena. Odlučila sam, da ću moliti devetnicu Slugi Božjemu Petru Barbariću. Molila sam po onoj uputi one dvije molitvice i još pet Očenaša. I već iza 8 dana bila sam obaviještena, da mogu namještenje nastupiti. Jedna zahvalna čitateljica Glasnika Srca Isusova. — 1276. Varaždin (zagreb. nadb.): Neprijatelji, zloba i zavist baš okrutno naveliše na mene čistom klevetom. Optužiše me na glavnom i javnom mjestu samo da mi oduzmu moju službu i time kruh od ustiju. Utekla sam se Petru Barbariću, da me svojim zagovorom pomogne kod Gospodina Boga, da mi neprijatelji ne naškode. Obećah njemu u čast moliti za neprijatelje. I ja sam uslišana. Neprijatelji mi ne naškodiše. Kada će se smjeti kipovi Sluge Božjega izložiti, onda ću kupiti kip njegov i pokloniti crkvi. Hvala, slava i čast Slugi Božjemu. Štoval ću ga, dok živim. F. N. — 1277. Kämpor (krčka biskup.): Stala me boljeti lijeva ruka i to tako strašno, da nijesam s njom mogao ništa. Upotrebljavao sam lijekove, ali mi nijesu koristili. Pustio sam lijekove, kad mi ništa ne pomažu. Nego odlučio sam učiniti devetnicu Slugi Božjemu Petru Barbariću. I evo ruka moja svršetkom devetnice potpuno ozdravila i sada me više ništa ne boli. D. A. — 1278. Osijek (đakov. bisk.): Uspjela operacija mog sina. Zahvalna majka. — 1279. Zagreb: Velika pomoć. R. E. — 1280. Zagon (senjska bisk.): Zahvaljuje za povratak u svoje mjesto. M. K. — 1281. Prijedor (banjel. bisk.): U mnogim mojim teškim nevoljama iskusila sam pomoć. M. K. — 1282. Velika Brusnica (saraj. nadb.): U gripu dobila sam veliku bol oka. Zavjetovah se Petru Barbariću i isti dan je bol prestala i nije se više opetovala. M. S. — 1283. Kalinovac (zagreb. nadb.): Osloboden sam od velike nesreće, koja mi je prijetila. N. N. — 1284. Zagreb: Na ozdravljenju i drugim milostima, što sam ih primio, srdačno zahvaljujem. E. C. — 1285. Krepišć kod Brčkoga (saraj. nadb.): Ozdravio sam od nutarnje bolesti. J. K. — 1286. Sisak (zagreb. nadb.): Primljena milost velika. N. N. — 1287. Kobaš (zagreb. nadb.): Ozdravila mi ruka. Zahvalna M. O. — 1288. Tounj (senjska bisk.): Izbavio sam se iz pogibelji. N. R. — 1289. Bila (saraj. nadb.): Primila sam mnoge milosti. A. B. — 1290. Čerević (đakov. bisk.): Sretan porod, a primila sam i mnoge druge milosti. H. T. — 1291. Gornji Humac (hvarska bisk.): Mojoj je nevjesti grlo ozdravilo. P. M. — 1292. Začretje (zagreb. nadb.): U velikoj opasnosti utekla sam se Slugi Božjemu, pa mi je molitva bila uslišana. N. N. — 1293. Đakovo: Po teškoj bolesti nalazila sam se u velikoj opasnosti života. Obratila sam se molitvama Petru Barbariću i po njegovu zagovoru sam ozdravila. M. G. — 1294. Kustošija (zagreb. nadb.): Već 2 puta oslobodila sam se teških boli. J. C. — 1295. Ravnagora (senjska bisk.): Teško sam oboljela ja i opet muž; izgledalo je, da nema pomoći; ali zagovorom Sluge Božjega Petra Barbarića ozdravismo. R. P. — 1296. Omiš (splitska bisk.): Imao sam bolest, koja me je mučila dosta vremena. Zavjetovao sam se i zdravio. J. J. — 1297. i 1298. Oregese kod Komaroma (Mađarska): Od mnogogodišnje upale mandula ozdravila sam. N. I. — Ozdravio sam od očnog kalara. K. J. — 1299. Polje kod Travnika (saraj. nadb.): Ozdravio sam na nogi. Z. R.

DAROVI

Za obnovu Svetište presv. Srca Isusova u Zagrebu: Agalić Marija 4 Knj; Bežanec Amalija 10 Knj; Božić Antun 5 Knj; Brkić Emilija 5 Knj; Brkić Franjka 5 Knj; Čeligoj Slavica 100 Knj; Čenkovec Marija 5 Knj; Čihlar Magdalena 80 Knj; Crkvenac Marija 9 Knj; Davidić Rudolff 10 Knj; Dobrošek Marija 5 Knj; Dragalević Stjepan 5 Knj; Fegyver Katerina 46 Knj; Gornik Ana 25 Knj; Hanus Roza 10 Knj; Harasti Terezija 30 Knj; Holup Mara 20 Knj; J. M. Rasković 100 Knj; Janković Kala 100 Knj; Janov Emil 63 Knj; Jelić Julka 10 Knj; Katapović Tera 100 Knj; Katić Marija 5 Knj; Klinger Terezija 13 Knj; Korbar Agneza 7 Knj; Kovač Terezija 13 Knj; Lacović Anka 20 Knj; Lajoš Ivan 13 Knj; Lipovac Cvetko 50 Knj; Markotić Josip 100 Knj; Meder Vilma 100 Knj; Milarić Marija 100 Knj; Molnar Ana 5 Knj; N. N. Zagreb 100 Knj; N. N. Zagreb 10 Knj; Novak Ivana 30 Knj; Paušak Ana 20 Knj; Pažić Anka 50 Knj; Pibrovac Amalija 50 Knj; Ralis Dragica 50 Knj; Radjak Luka 15 Knj; Rubilović Kala 30 Knj; Sagedin Ivan 50 Knj; Šimunović Ana 40 Knj; Šimunović Petar 100 Knj; Špirenc Ljubica 20 Knj; Takáč Jelena 10 Knj; Tivanović Marija 10 Knj; Trilinski Dragutin 33 Knj; Ubrarall Oskar 80 Knj; Ugrin Vinko 20 Knj; Unukić Gjenka 100 Knj; Vlastislavljivić Marija 13 Knj; Zaković obitelj 65 Knj; Zemljak Amalija 20 Knj; Živko Mara 5 Knj.

Za sv. Mlase: Belohlavek Marija 20 Knj; Bobovečki Verona 20 Knj; Čuturić Šimun 25 Knj; Dulics Maria 10 Pgo; Faber Darinka 20 Knj; Gralis Josip 100 Knj; Ivenković Ana 20 Knj; Iveničić Kala 20 Knj; Ivić Antonija 33 Knj; Janet Suzana 20 Knj; Kovačević Liza 20 Knj; Marić Anica 80 Knj; Marić Mara 100 Knj; Markotić Josip 100 Knj; N. N. Jakić 35 Knj; Poriz Marija 20 Knj; Semenčić Anka 20 Knj; SS Dragocjene Krvi Isusove, Bihać 225 Knj; Spreng Rogina 20 Knj; Schöpfer Dragutin 23 Knj; Takáč Julijana 55 Knj; Vlakanić Maria 10 Lira; Zdunčić Ana 20 Knj.

U čast presv. Srca Isusova: Abramović Josip 25 Knj; Abramović ud. Marija 10 Knj; Alved Stjepan 1 Liza 10 Knj; Bažmaga Mara 20 Knj; Balog Katerina 5 Knj; Biberović Mala 10 Knj; Blagoj Đuro 200 Knj; Bogdan Ivica 50 Knj; Bosnić Marija 20 Knj; Botrić Anka 40 Knj; Čevizović Ilija 10 Knj; Čulinović obitelj 25 Knj; Četiri Domabranca 3. satnije, Jajce 50 Knj; Džaja Emilija 5 Knj; Faber Darinka 15 Knj; Fačko Kala 10 Knj; Ferić Maca 10 Knj; Ficko Anka 500 Knj; Galović Ivan 50 Knj; Geži Rozalija 5 Knj; Gregić Ivka 30 Knj; Gregić Slipo 30 Knj; Hoić Kala 20 Knj; Humić Valent 20 Knj; Iveničić Anica 20 Knj; Iveničić Kala 10 Knj; Jantičić Kristiva 20 Knj; Janet Suzana 10 Knj; Jeseničnik Bernarda 20 Knj; Jurić Ana 13 Knj; Jurišić Luca 13 Knj; Koch Ana 50 Knj; Kovačević Amalija 20 Knj; Kovačević Ceca 10 Knj; Kovačević Katica 20 Knj; Kovačević Mara 10 Knj; Krajačić Barica 20 Knj; Kretofil Marija 10 Knj; Krišnar Kala Baule 25 Knj; Kukuc ud. Mara 10 Knj; Lovnić Marija 100 Knj; Majdenić Amalija 5 Knj; Majdenić Ana 5 Knj; Majdenić Manda 15 Knj; Marić Manca 50 Knj; Marincel Ivan 10 Knj; Marinović Lucija 10 Knj; Mohar Adela 50 Knj; N. N. Jakić 10 Knj; Pezer Vladimir 100 Knj; Ragić Slavka 30 Knj; Rudek Verica 5 Knj; S. K. Kuzminac 10 Knj; Sakač Mara 20 Knj; Škrbin Kala 10 Knj; Štepančić Terezija 10 Knj; Štemaul Liza 100 Knj; Škorupka Stelantija 50 Knj; Štimac Anka 9 Knj; Tadić Valerija 10 Knj; Trninić Jelena 50 Knj; Trošelj Marija 20 Knj; Vajcek Mara 30 Knj; Valenta Marija 10 Knj; Vuksanović Manda 50 Knj.

U čast Srcu Isusovu, Blaž. Djevice Mariji, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Judi Tadeju, bl. Nikoli Tavilicu i Petru Barbariću: Borković Draga 50 Knj; Filjember Stelica 100 Knj; Keras Marija 40 Knj; Korpadl Treza 100 Knj; Kurbatvinski Ivan 30 Knj; Makšanić Bona 20 Knj; Rakičić Ana 20 Knj; Sakač Mara 20 Knj; Seletković Manda 100 Knj; Vakerl L. 25 Knj.

Za raširenje Glasnika presv. Srca Isusova: A. M. Zagreb 10 Knj; Babić Grgur 63 Knj; Bályity Mátyé 50 lli; Bal Franjo 30 Knj; Beck Josip 20 Knj; Benić Pavao 5 Knj; Bistrić Milka 40 Knj; Blaženin Anka 30 Knj; Brkić Emilija 45 Knj; Cek Stelano 10 Lr; Čevović Stjepan 100 Knj; Čiri Dorica 10 Knj; Dodik Viktorija 20 Knj; Drenovac Marija 5 Knj; Eisenbach Marijana 13 Knj; Fabić Ana 3 Knj; Flager Ljudevit 50 Knj; Gabrek Dr. Fran 15 Knj; Gelemanović Terezija 15 Knj; Geroovac Anka 4 Knj; Gjuroc Marija 100 Knj; Grahovac Marija 5 Knj; Guzmirtl Dragutin 10 Knj; Habek Anka 5 Knj; Hengl Dr. Vjekoslav 55 Knj; Horvat Julijana 15 Knj; Hrbud Marija 30 Knj; Husko Anastazija 3 Knj; Ilić Mandelana 10 Knj; Keras Tonka 10 Knj; Kiliček Ljubica 40 Knj; Komljenović Cvrtko 20 Knj; Kovačić Terezija 10 Knj; Kralj Anica 30 Knj; Kretul Lucija 10 Knj; Kucar Marija 13 Knj; Kukovčec Terezija 20 Knj; Leština Karolina 15 Knj; Lukinac Marija 50 Knj; M. L. Stubica 20 Knj; Malnar Marija 10 Knj; Marjanović Amalija 13 Knj; Marina Marko 20 Knj; Mauk Sleva 10 Knj; Medimurec Antun 15 Knj; Mihelić Josip 30 Knj; Miklec Savela 10 Knj; Mikinac Janja 10 Knj; Milot Ivan 3-50 Pgo; Molnar Bana 13 Knj; Mrkoci Katica 15 Knj; Mutaja Katarina 10 Knj; N. N. Đakovo 5 Knj; N. N. Zagreb 10 Knj; Palijan Marija 2-50 Pgo; Palos Kala 10 Knj; Pavelić Fanika 5 Knj; Pavlović ud. Frana 37 Knj; Paršić Marija 60 Knj; Petričević Borica 100 Knj; Pichler Julija 77-50 Knj; Pintarić Martin 20 Knj; Pokos Ljubica 50 Knj; Pompe Vjekoslav 20 Knj; Prpić Anka 10 Knj; S. S. Gornji Andrijevci 10 Knj; Senčić Franjo 15 Knj; Sikar Katarina 13 Knj; Skenderović Lozika r. Gabrić 10 Pgo; Sojnik Antonija 10 Knj; Sosovička Antonija 13 Knj; Starčević Franjo i Jelena 5 Knj; Starčević Julijana 10 Knj; Stegnilek M. i A. 18 Knj; Stipanović Stjepan 15 Knj; Sutić Buno 5 Knj; Škrigalić Vale 5 Knj; Štromar Ana 10 Knj; Švanof ud. Cecilija 30 Knj; Trocvić Josip 5 Knj; Trgovčević Milica 23 Knj; Ugrin Vinko 10 Knj; Vjernici Jordanovca 65 Knj; Vrnoga Barul 35 Knj; Vrsalović Tonka 10 Knj; Vukulić Makso 50 Knj; Živković Božica 10 Knj.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Bačmaga Mara 10 Knj; Badurina Josip 10 Knj; Belanović Marija 20 Knj; Bibić Žiga 20 Knj; Bogić Vilma 30 Knj; Caver Finka 50 Knj; Čulinović obitelj 10 Knj; Delač Marija 20 Knj; Domančić Mario 30 Knj; Domić Marija 60 Knj; Dvoržak Stjepan 30 Knj; Fačko Kala 10 Knj; Gašparac S. 250 Knj; Jurić Anica 5 Knj; Kalamut Ivica 50 Knj; Kalich Milka 50 Knj; Keras Marija 20 Knj; Klaić I. Pava 25 Knj; Leihar Ljubica 100 Knj; Majdenić Manda 10 Knj; Mahin Mara 20 Knj; Marković Barbara 50 Knj; Mrkoci Katica 50 Knj; N. N. Marija Bistrica 40 Knj; Rusan Marija 40 Knj; Sakač Mara 20 Knj; Skeledžija Ceca 50 Knj; Slakec Anka 10 Knj; Štampar Josip 50 Knj; Takáč Marija 50 Knj; Tomac Katarina 5 Knj; Vešnik Ana 30 Knj; Winkler Katica 100 Knj; Vrbanić Marija 20 Knj; Vrdoljak Mara 30 Knj; Zigić Anka 20 Knj; Živković Angela 20 Knj; Živković Anka i Đuro 20 Knj; Živković M. Bela 200 Knj; Živković Perica 10 Knj.

**5. LIPNJA
PRVI PETAK
NAKNAĐNA
SV. PRIČEST**

BOŽANSKO SRCE Isusovo! PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

**SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +**

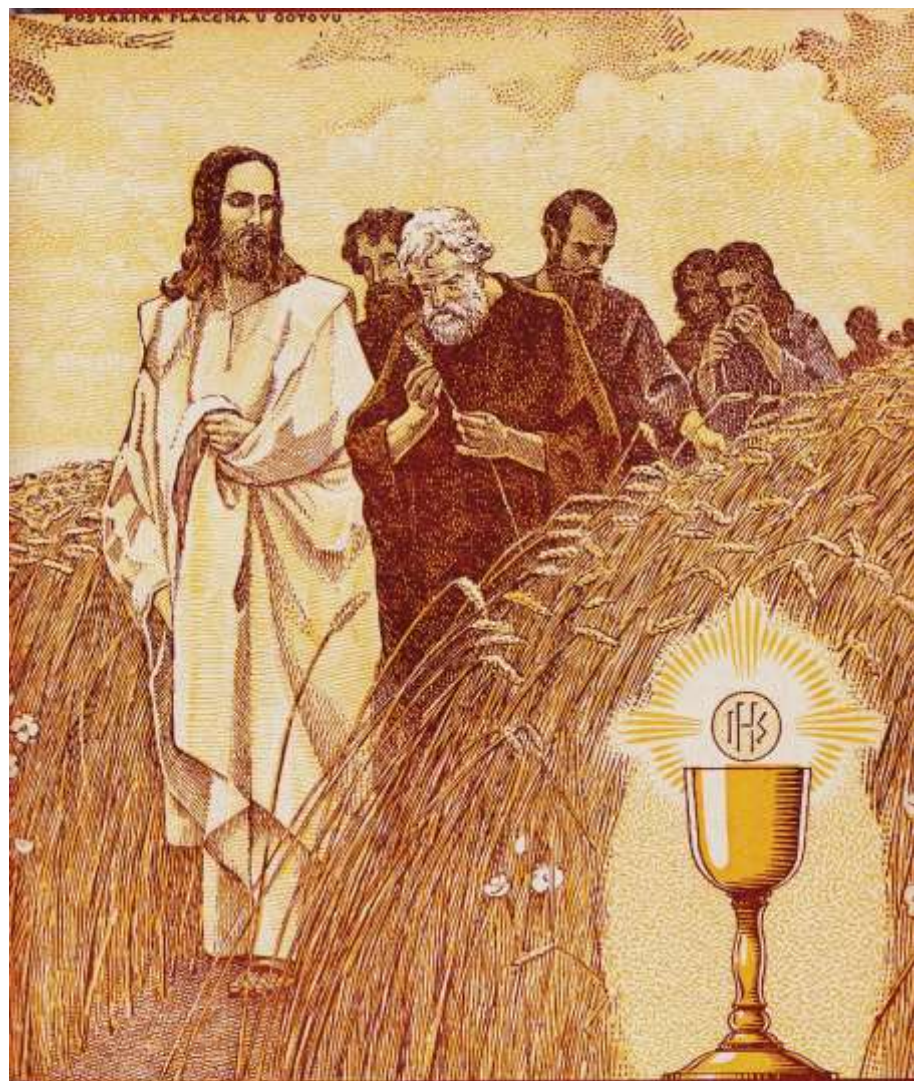
LIPANJ 1942.

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

1 P Juvencij, Duh vjere u hrv. narodu	16 U Franjo R. Mjes. zašt. Red. zvanja
2 U Marcelin i Peter. Pučke misije	17 S Adolf, Obraćanje psovača
3 S Klotilda, Hrv. majke	18 C Efrem, Kat. tisak
4 C TUSLOVO, Zadovoljština Srcu Is.	19 P Julijana, Djev. društva S. I.
5 P Bonifacije, Posveta obitelji Srcu Is.	20 S Silverije, Hrvati po svijetu
6 S Norbert, Hrvati na ralištu	
7 N 2. po Duh. Robert, Bolesnici	21 N 4. po Duh. Alojzije, Škol. mladež
8 P Medardo, Ovogodišnja želva	22 P Paulin, Duh. poglavari
9 U Primo i Felic. Naši svećenici	23 U Agripina, Djevojke na radu
10 S Margareta, Pobjeda Crkve	24 S Rod. Iv. Krst. Sveč. zvanja
11 C Barnaba, Kat. Akcija kod nas	25 C Vilim, Mir i ljubav među narodima
12 P SRCE ISUSOVO, Posvet. Hrvata S. I.	26 P Ivan i Pavao, Vjera na selu
13 S Antun Pad. Naši Franjevci	27 S Ladislav, Vođe narodâ
14 N 3. po Duh. Bazilije, Radnici	28 N 5. po Duh. Irenej, Vjera kod Hrv.
15 P Vid, Mladež u radnoj službi	29 P PETAR I PAVAO, Sv. Otac Papa
	30 U Spom. sv. Pavla, Ljubav prema Is.

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE : Potpun oprost jednog petka i još jednog po volji odabranog dana. Na dan pomirbene sv. Pričesti. Na blagdan mjes. zaštitnika
ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESVETOG SRCA ISUSOVA : Potpun oprost prvoga petka i nadležne i još jednog po volji odabranog dana.

POSTARINA PLACENA U GOTOVO



GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. **51** re

SRPANJ 1942

B **7** J

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu ★ Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotićeve 33
Tiskara »Glasnik«, Za-
greb, Ivan Nikolić D. I.

G. 51

BR. 7

SRPANJ 1942

Uprava: Zagreb 1/147,
Palmotićeve 31 ★ Broj
čekovnog računa 33.896
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lira —
Mađarska: 3.50 pengő

ZA SV OCA SLUŽI SE SV. MISA

- | | |
|---------------------------------|-----------------------|
| 1. VII. U ZAGREBU | 11. VII. U ZAGREBU |
| 2. VII. U SARAJEVU | 12. VII. U ZAGREBU |
| 2. VII. U VUKOVINAMA | 13. VII. U ZAGREBU |
| 3. VII. U SPLITU | 16. VII. U VARAŽDINU |
| 3. VII. U SV. PETAR
ČVRSTECU | 18. VII. U ZAGREBU |
| 5. VII. U MOLVAMA | 21. VII. U ŽEŽEVICAMA |
| 5. VII. U SV. PETAR
ČVRSTECU | 22. VII. U ZAGREBU |
| 6. VII. U ZAGREBU | 24. VII. U ZAGREBU |
| 7. VII. U ZAGREBU | 25. VII. U ZAGREBU |
| 9. VII. U LOKVAMA | 26. VII. U ZAGREBU |
| | 28. VII. U ZAGREBU |
| | 30. VII. U ZAGREBU |

DUHOVNE VJEŽBE ZA SVEĆENIKE NA JORDANOVCU

U godini 1942. održat će se duhovne vježbe za svećenike sljedećim redom:

- | | |
|-------------------------------------|----------------------|
| od 3.—7. kolovoza | od 5.—9. listopada |
| od 17.—21. kolovoza | od 19.—23. listopada |
| od 27. VIII. do 4. IX. (osamdnevne) | od 2.—6. studenoga |
| od 21.—25. rujna | od 9.—13. studenoga |

Tečajevi počinju po običaju prvoga od naznačenih dana u 7 sati navečer, a završavaju posljednjega oko 7 sati izjutra. — Pristojba za trodnevne svećeničke duhovne vježbe iznosi 400 Kuna, a za osamdnevne 700 Kuna. — Prijaviti se treba barem sedam dana prije, da se uzmogne pravovremeno obavijestiti, ako bi broj raspoloživih mjesta bio popunjen. — Sifom prilika, a sporazumno s preuzv. g. Nadbiskupom, umoljavaju se velečasna i prečasna gospoda, da svaki donese živežne namirnice: meso, brašno, masi, ulje, šećer. Također molimo, da se svaki opskrbi ležalnim priborom (tapunom).

Uprava »Doma duhovnih vježbi«, Zagreb, Jordanovac 118.



GOD. 51

SRPANJ 1942

BROJ 7

BOLJE OBRŽAVANJE ZAPOVIJEDI O SLUŠANJU SV. MISE U NEDJELJE I BLAGDANE

Mjesečna nakana Apostolata molitve, koju je blagoslovio Sv. Otac

Mi kršćani imamo neprevrtljivo mjerilo, po kojem možemo upoznati na čemu smo; kako je s našim kršćanskim životom; je li kršćanstvo za nas doista kvasac što prožima i uzdiže čitavo naše biće; da li Krist zbilja proizvodi u nama ono čudesno preporođenje za novi božanski život.

Koje je to mjerilo? To je naše držanje, naš odnos prema sv. Misi. To je naš odaziv na zapovijed sv. Crkve: Slušaj pobožno sv. Misu u nedjelje i ostale zapovijedane blagdane.

Gdje su ljudske uši otvrdnule, da ne zamjećuju onog milog zvuka zvona, što nedjeljom i blagdanom pozivlju sela i gradove u kuću Božju, znak je da tamo zamire kršćanstvo, da mu zvoni posmrtnica. Gdje na dan Gospodnji u crkvi zijeva praznina, tu je u dušama pustoš bez Boga. Gdje se po crkvama ne čuje slatki i utješni glas riječi Božje, koja hrani i obogaćuje duše, tu huči vihor smrti. Gdje se Bogu krade i onih pola sata na tjedan, koje strogo traži za sebe, tu i Bog uskraćuje svoj blagoslov.

»Ja više ne znam, kako crkva izgleda iznutra« pohvalio mi se netko, kad mu rekoh, da se vraćam od sv. Mise. A crkva mu stoji preko puta. I on je bio nekoć čak i kršten! Ali je zato cijelo selo znalo kako izgleda on i kako izgleda njegova kuća iznutra i izvana. Sâm je bio jedna beskorisna ruševina, bez tihog obiteljskog gnijezda, bez životne vedrine. Sve čestito gledalo je u njemu nekorisnog člana ljudskog društva i bježalo od njegove blizine. Kuća mu, napola ruševina, pošla na bujanj; morao je seliti; sigurno se i Spasitelju u crkvi nije sviđao takav susjed.

Izgleda da mnogi današnji kršćani teže za tim, da mogu o sebi izreći sličnu pohvalu: već ne poznam crkve iznutra. I to ne samo pojedinci već i čitavi slojevi. Lako se o tom uvjeriti. Treba samo malo računati koliko po prilici ima u župi duša, a koliko ih se vidi nedjeljom u crkvi. Da li bar polovica, trećina, četvrtina? Ili još manje? A ipak je to dužnost, kojoj se ne da izbjeći bez teške krivice na duši.

Zar možda svi ovi spadaju među one, koje Crkva oslobađa od te dužnosti radi raznih nemogućnosti? Sigurno ne; mnogi imaju sve uvjete da mogu lako izvršiti tu zapovijed. Ali ne će. Fali im samo dobra volja.

Dva su tome poglavita uzroka: duh vremena, i nepoznavanje sv. misne žrtve.

Obavilo nas ne pogansko, nego bezbožničko ozračje. Pogani su priznavali i priznaju jedno ili više nadzemaljskih bića i svoju ovisnost o njima. Današnjica se hoće otresti svake ovisnosti o Bogu, premda nam se on tako potpuno objavio. Ne samo po svojim djelima u ovoj divnoj i velebnoj prirodi, iz koje su ga pogani upoznali. On nam je sam progovorio našim ljudskim jezikom. Zatim je došao na ovu zemlju i uzeo lik čovjeka. Cudesima i moću nad svom prirodom pokazao je, da je on Gospodar svega, pa i čovjekov.

Eto toga Boga i svoga Gospodara, u čijoj je ruci naš život, mi danas grubo od sebe odbacujemo, kao da njega uopće nema. Mjesto njega proglašujemo čovjeka vrhovnim i zadnjim gospodarom svega. Ponavlja se, samo na veliko, ona stara: Bit ćete kao bogovi.

Šest dana se s Bogom radi, a sedmi mu se dan oda je dužna počast



Ali ta drzovitost ide, vidimo svi, k sličnom svršetku i katastrofi kao i ona prva, luciferska. Bog ne da svoje časti nikome.

To je sigurno veliki razlog zašto tako u masama napuštamo vjerske čine i dužnosti navlastito najveći vjerski čin: sv. Misu.

Drugi razlog zašto toliki zanemaruju nedjeljnu i blagdansku dužnost prisustvovanja sv. Misi, jest nepoznavanje ovog vjerskog čina.

Smisao i zadržaj kršćanstva jest u Kristu, u njegovu životu, nauci i otкупiteljskoj smrti. Smrću Kristovom preokrenut je naš položaj na zemlji i naša sudbina u vječnosti. Zaslugom njegove smrti ponovno nam je stečeno pravo i čast djece Božje. Da se toga uvijek živo sjećamo, ali i da vazda ubiremo bogate plodove muke i smrti Sina Božjega, htio je i odredio sâm Spasitelj da se njegova smrt obnavlja na nekrvni način u sve dane do svršetka svijeta. »Kad god pribivam sv. Misi, prisustvujem žrtvi na Kalvariji,« veli Bossuet. Dužni smo klanjati se Božjem veličanstvu. Već sama uljudnost traži od nas, da mu zahvaljujemo za svagdanja njegova dobročinstva. Moramo dati velikom Bogu zadovoljštinu za tolike nepravde, koje mu danomice nanosimo. Bog hoće da ga molimo za ono, što nam je potrebno za dušu i tijelo.

Svi ovi čini slabi su i bez velike vrijednosti, ako ih sami obavljamo. Ali zato to isto čini Spasitelj u svagdanjem obnavljanju svoje muke za vrijeme sv. Mise. Naša hvala i zahvala, zadovoljština i prošnja ujedinjena s njegovom daje dostojnu čast veličanstvu Božjemu.

O tom smo slabo ili nikako poučeni. Zato bježimo od sv. Mise, zato nam je, ako joj prisustvujemo, ono pola sata najdosadnije u danu. Zato današnju mladež treba silom tjerati u crkvu, gdje onda zijeva od dosade u časovima, kad se događa najveće čudo sv. naše vjere.

Kad ćemo dotle doći da upoznamo uzvišenost i korist sv. Mise? Kad ćemo se i mi uživjeti u taj sv. Čin, za koji je govorila jedna žarka



Nedjeljna sv. Misa: vrelo blagoslova i jakosti

duša: »Kad mi zvonce za sv. Mise javlja da je došao moj Bog na oltar i da mi je tako blizu, stane mi srce od čuđenja i divljenja.«

Na to nas sve poziva Sv. Otac, kad nam preporuča da se ovaj mjesec molimo i žrtvujemo da bi ljudi što bolje vršili dužnost nedjeljnog i blagdansskog prisustvovanja sv. Misi.

Franjo Ivanušec D. I.

ŽIVOT S PRAVE STRANE

Ima vremena u povijesti, kada se čini, da su se nevolja i bijeda uzele ispod ruke i — prkoseći svemu — šecu po našoj zemlji, gazeći naše nestalne sreće. Izdaleka ih slijedi sablasna smrt, koseći još nezrelo klasje.

U takove dane susrećemo na svakom koraku slomljene duše i klonule oči. Čela su izorana brazdama, a pogledi spušteni dolje. Barjaci naši mlohavo vise i nema vjetrova da napne jedra naše životne barke.

Zli su to dani — dugi kao vječnost — gorki kao žuć — strašni kao smrt.

I najgore tek dolazi! Širi se neka zarazna bolest. — Pitajte liječnike svjetskoga glasa, kako joj glasi ime? A oni će vam prevrtati debele, prašne knjižurine i odgovorit će možda, da se ne zove ni kolera ni kuga, nego još gorim imenom — ali, ne će vam je znati ni imenovati, a kamo li liječiti.

A ta se bolest zove zapravo: sumnja u Božju providnost.

Doista. Nekomu može biti teško spajati činjenicu da Gospodin Bog upravlja udesom naroda, i činjenicu, da se ipak ono događa, što ljudi hoće. — Drugom je postalo zagonetkom to, što zna, da Bog mrzi na grijeh, a s druge se strane čini, da je najgore baš onom, koji se Božjega zakona drži — onima, koji ga prezreše, njima je dobro. Nekomu je možda teško vjerovati, da je Bog doista svuda nazočan, a ne čuti iz njegovih svetih ustiju ni jedne riječi osude, ne vidjeti nikada strijele njegove pravde, koja bi se oborila na hulitelje i hulje i satrla braću Jude Iskariota. Da. Možda je komu postalo teško vjerovati, da Bog uslišava naše prošnje, koje u ime Sina njegova ponizno prinosimo njegovomu Veličanstvu — a on kao da se skanjuje, da nas usliši i kao da nam uskraćuje potrebnu milost. Da je za nas, podnijeli bismo — ali za djecu nam ne da. Da je uskratio suvišno, podnijeli bismo — ali potrebnoga nemamo!

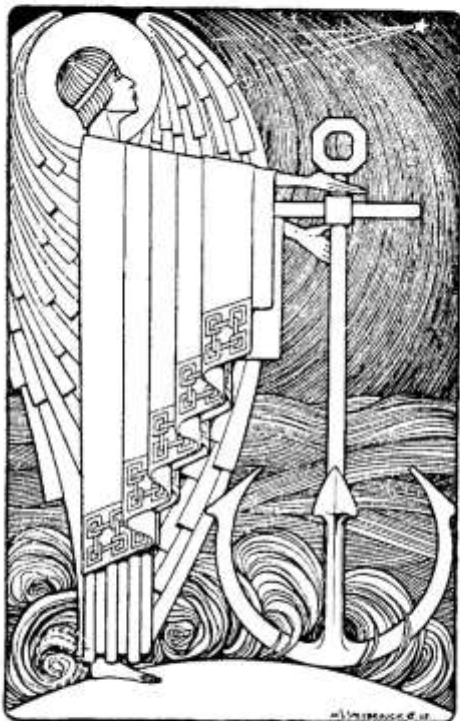
Što, dakle? Da reknemo: Nema ga uopće? To bi bilo nepametno. Kako da nas ima, a njega ne?

Da reknemo: oteše mu ljude vlast nad svijetom? — Smiješno! Vlasi je njihove izbrojio on; od mrava su sitniji pred njim!

Da rekremo: ludnica je ovaj svijet, a život nema smisla. Tko bi na to pristao? Jer svaki sebe mudrim drži; ni luđak ne vjeruje da je lud — a život, makar težak, ne valja zvati besmislenim.

No, što da rekremo?

Recimo: »Velik si, Gospodine, u djelima svojim — velik i meni neshvatljiv! I misli tvoje nisu moje misli — i putevi tvoji, putevi moji nisu. A ipak: vjerujem u Te! U Tvoju opstojnost i Providnost! — Ti nevjeri mojoj pomozil!«



»Ako se nadem i usred smrtne sjene, ne ću se bojati, jer Ti si sa mnom!« (Ps. 22, 4)

rili! Ne možeš prepoznati, što je naslikano, a vele: Umjetnina je svjetskoga glasa!« — I reče mu netko: »Uđite, pa ćete vidjeti!«

Razumjeli ste, što želim reći: Svaka se stvar može promatrati s krive i s prave strane. I život i svijet mogu se promatrati s prave i s krive strane. Jednu vidimo mi, drugu Bog. Tko gleda pravu stranu?

Ako je tako, onda se ne smijemo prepustiti sumnji o Božjoj providnosti. Jer, kad nam se čini, da je Bog zaboravio na svijet, onda možda baš gledamo krivu stranu saga. I kad nam se čini da su mu ljudi oteli upravljanje svijetom, onda možda gledamo Chartreuxske prozore izvana.

Tako. A sada gledajmo na svijet pod drugim vidikom.

Dvojica stoje na trgu. Među njima se nalazi obješen sag na prodaju.

»Velik je,« misli jedan, »ali ružan i nejasan. Što znače one glomazne bijele, crvene, zelene mrlje razbacane bez plana i reda? To ne predstavlja ništa. To je zbrka milijunskih niti i vlaknaca bez smisla poredanih i slučajno sačkanih...«

Onaj, koji je stajao prijeko i vidio pravu stranu skupocjenog perzijskog saga, nije se mogao nadiviti krasoti i umjetnosti toga djela. —

Ili: Netko je čuo za prekrasne islikane gotske prozore Chartreuxske katedrale. Ide da ih vidi. I obiđe oko katedrale do tri puta i pomno promotri svaki prozor, te zlovoljno reče: »Alaj su me nasamari-

Valja dakle gledati s prave strane na svijet: s Božje strane!

Tko od smrtnika smije biti tako bahat i ustvrditi: Bog šalje ove patnje na svijet radi toga i toga...? Patnje dopušta. I dopustio je. Zašto? Odgovor sebi pridržava, dok ne dođemo k njemu. Onda će nam reći sve. Onda ćemo sve gledati s prave strane! Onda će otrti suze s naših očiju i znoj s našega čela. A bolovi i trpljenja zvučit će kao prekrasna melodija neke pjesme, koju svaki čovjek u životu mora pjevati. Blago čovjeku, komu ona omili kao Isusu i njegovim Svecima! Tada ćemo razumjeti, da dobri naš Nebeski Otac kadikada desnom rukom daje darove — i onda cvate cvijeće; kadikada lijevom — i onda cvate trnje. Ne zaboravimo: On daje! On šalje! On dopušta!

Blago čovjeku, koji je razumio, da je prolaznost udes svijeta, znak odabranja: trnova kruna na čelu, na ramenu križ! Tako je Isus ušao u slavu svoju. A mi?

Što se bojite, malovjerni? Zar vam je vjera u Providnost teška? Promislite: i danas je dragi Bog onaj isti, kakav je bio, kada nam je Isus o njemu pričao, i naučio nas, da ga zovemo: Oče naš! — A vi znate, što nam je Isus pričao: da nas naš nebeski Otac ljubi — da se za nas brine više nego za ljiljane i plice — da želi, da tražimo najprije kraljevstvo nebesko, On će nam ostalo nadodati, jer zna da nam treba — da suncu zapovijeda, neka grije nad dobrima i zlima — da nas je sve pozvao na veliku gozbu — i da čeka zabrinuta pogleda, dugo i dugo, kada ćemo se pojaviti u daljini — kao rasipni sin — da nam pohrli ususret, da nas poljubi i da nam rekne: gle, što je bilo — neka je zaboravljeno!

To nam je Isus pričao o dobrom našem Ocu, koji je na nebesima.

Da posumnjamo u skrb i providnost takova Oca?

Ne, ne! Kada nam bude teško — a možda i najteže — recimo mu kao Isus, naš uzor u patnji i predanosti Bogu: »Oče — neka ne bude, kako ja hoću, nego kako Ti!«

O, kad bi svi tako govorili! Kad bi svi uzvjerovali u Providnost i bacili svoje brige — velike i male — u ruke Gospodnje! Gle, možda i današnje nevolje šalje na ljude, da bi se barem u nevolji sjetili njega. Ta u obilju tako lako zaboravljamo na nj.

»Može li majka zaboraviti na svoje čedo? — Pa da i majka na svoje čedo zaboravi — ja na vas neću« — tako je sam dragi Bog javio nama veliku blagovijest o svojoj očinskoj providnosti.

Neka nas dakle nikada ne svlada velika bolest sumnje u Providnost! Kada nam bude teško — i najteže, kada on bude htio, da trpimo, nemojmo mrmljati protiv Gospodina, već recimo: »Da si blagosloven!« — Ako bude htio, da umremo mi ili naši, nemojmo mrmljati protiv Gospodina, već recimo: »Da si blagosloven!« — Ako li bude htio, da nam bude bolje, nemojmo se i opet uzoholiti i u sreći na njega zaboraviti — već recimo: »Da si blagosloven, oče! Amen.«

Zdenko Funk

ZASTOR BUDUĆNOSTI

Hoću li biti zdrav, hoću li biti sretan, hoću li dugo živjeti, hoće li mi posao poći za rukom: ovakova i slična pitanja oduvijek su zanimala ljude, pa su već stari neznabošci tražili odgovor na njih po lijetu i utrobi ptica, po zvijezdama, zazivajući mrtve i pitajući pro-roštva svojih izmišljenih bogova. Zato je Mojsije jedno mjesec dana prije svoje smrti upozorio izraelski narod, nek se čuva, da ne primi loših običaja od onih neznabožačkih naroda. »Ne smije se među vama naći« — rekao je taj Božji čovjek — »nitko, tko bi pitao vračare i gatare ili po snima ili po pticama, ni čarobnjak, ni koji bi pitao vračare i gatare ili želio što god saznati od mrtvih, jer sve to mrzi Gospodin« (V. Knj. Mojs. 18., 9. i sl.).

I kršćanski su vladari rimskog carstva Konstantin Veliki i Teodozije II. strogo zabranjivali ovu vrstu praznovjerja, no ona se na žalost sačuvala i u kršćanskim i nekršćanskim zemljama, kod neukog i kod učenog svijeta. Kažu, da je početkom ovog stoljeća bilo u Parizu do 2000 osoba, koje su se bavile gatanjem iz karata, oko stotinu osoba, koje su navješćivale budućnost prema crtama na dlanovima, a isto tako do stotinu onih, koje su pogađale budućnost tumačeći sne. Praznovjerni bi i znatiželjni svijet pošto pote htio odgrnuti zastor budućnosti te na razne načine saznati, što ga čeka u životu.

Dobar liječnik može redovno predvidjeti, da li će bolesnik ozdraviti ili umrijeti; drugi netko može točno reći, kad će Sunce izaći i zaći, a učeniji ljudi znaju unaprijed izračunati i pomrčine Sunca i Mjeseca. Po oblacima, vjetru, barometru možemo prilično pouzdano raspoznati, kakvo će biti vrijeme danas ili sutra. A moramo priznati, da se u nekim krajevima nađu katkada neke »vidovite« osobe, koje znaju unaprijed navijestiti i druge neke buduće stvari, a ljudsko znanje nije kadro, da te rijetke i izuzetne pojave protumači. To nije ništa natprirodno, a ni praznovjerno.

VRAĆANJE I GATANJE

Praznovjerno gatanje ili vraćanje jest u tom, da netko želi saznati buduće stvari iz onoga, iz čega se one ne mogu saznati. Po dimu od ugašene svijeće ne može se doznati, da li će netko biti sretan ili nesretan. Isto tako crte kartama, što ih ciganke miješaju i bacaju ili ih bijeli miševi izvlače, ne može se doznati, da li će netko biti sretan ili nesretan. Isto tako crte na dlanovima nemaju te moći, da bi označivale, hoće li netko biti zdrav ili bolestan, da li će dugo živjeti ili skoro umrijeti.

Došla neka gospođa ciganki, da joj ova sreću gata. Ciganka je ispitala o raznim stvarima, pričala joj o ovom i onom i dakako obećala mnogo sreće. Kad je već puno toga napripovijedala, reče gospođi, nek se požuri kući, jer netko hoće da je okrađe. Gospođa posluša i požuri se kući i na sreću nađe još sve u redu. Pozaključava sve ormare i za veću sigurnost ostade cijeli dan kod kuće. A kad je drugi dan brojila novce, opazi, da joj fali jedna stotinarica. Brzo se

gospoju dosjetila, tko je uzeo stotinarku: ta to je bila baš ona ciganka, koja ju je zabavljala svojim pričanjem i pri tom joj vješto izvukla stotinarku iz novčarke a još vještije svjetlovala, nek se požuri kući, da ne bi opazila krađu.

SNI

Sni (sanje) jesu počesto ostatak od onoga, čime smo se preko dana ili malo prije spavanja bavili. Nekad su odraz naših želja prema onoj narodnoj: »Što se babi htilo, to se babi snilo«. Nekada su obnavljanje starih doživljaja, nekad opet smjesa raznih predodžbi. Teški, neugodni sni dolaze od prevelike studeni ili topline, od tvrdog ležaja, od ležanja na lijevoj strani ili na leđima a možda najčešće od preobilne večere. Bilo što bilo, nemaju nikakova značenja za budućnost. No praznovjerni ljudi razbijaju si glavu, što to ima da znači, ako se sanja o žabi, zmiji, vatri ili vodi, putovanju ili kakovom broju, pa koješta smišljaju, pitaju druge ili kupuju knjigu »Sanovnik«.

Jedan Rimljanin sanjao, da su mu miši izgrizli cipele, pa došao mudrom Katonu, da mu taj strašni san rastumači. Katon mu odvrati: »Da miši izgrizu cipele, to nije ništa čudnoveto; ali da si ti sanjao, da je cipela izgrizla miševa, to bi već bilo nešto drugo!« — Pripovijeda se o nekom perzijskom šahu, da je sanjao, da su mu svi zubi poispadali. Šah ujutro pozove tumača sanja, da mu taj san protumači. Tumač mu reče: »Taj san znači, da će ti sva rodbina pomrijeti.« Šah ljutit naredi, nek mu dadnu dvadeset i pet batina. Onda zovne drugog tumača, a on reče: »Ovaj san znači, da ćeš ti, slavni gospodaru, preživjeti svu svoju rodbinu.« A šah sav sretan i zadovoljan obilno ga nagradi, i ako je ovo drugo tumačenje bilo zapravo jednako prvome, samo malo ljepše izrečeno. — Čita se kadikad u knjigama i novinama o nekim vrlo čudnim snima i kako su se ti sni doista ispunili. Bit će to nekad samo puki slučaj, da se od bezbroj sanja koji san i ispuni. Ali koji put možemo mirne duše priznati upliv neke tajanstvene ili natprirodne sile — to je nešto posve drugo od praznovjernog mišljenja, da i obični sni imaju uvijek neko značenje za budućnost.

I u stara su vremena ljudi sanjali, a Sveto je Pismo zabilježilo razmjerno malo sanja s osobitim značenjem; to su na primjer bili sni, što su ih tumačili Josip Egipatski i prorok Danijel, pa onda viđenja, što ih je u snu imao sv. Josip, prečisti zaručnik Bl. Dj. Marije. — Ako se netko okoristi svojim snom ali bez praznovjerja, ne će loše učiniti; kad bi netko, recimo, sanjao, da mu je kuća izgorjela, pa ju onda osigura protiv požara; ili kad bi netko sanjao, da je umro i došao pred Boga na sud, pa sutradan došao na sv. ispovijed i poslije manje griješio — posve bi dobro učinio.

STOLJETNI KALENDAR

Stoljetni kalendar, koji navodno proriče, kakovo će biti vrijeme svake godine i svakog mjeseca, jest opet jedna nova vrsta praznovjerne sljeparije. On ponajprije ne zaslužuje ni imena »stoljetni«, jer je samo sedmogodišnji kalendar. Razni narodi imaju razne »stoljetne« kalendare, a kod nas je raširen onaj, što ga je oko godine 1655. sastavio Mauricije Knauer. Taj se kalendar temelji na mnoštvu krupnih zabluda: da vrijeme ovisi o planetima, da ima sedam planeta (a mi poznajemo devet većih planeta), da među te planete spadaju Sunce i Mjesec (a već stotinu godina prije Knauera dokazao je Nikola Kopernik, da Sunce nije planet), da se svakih sedam godina vrijeme ponavlja istim redom kao prijašnjih sedam godina. Knauer je udesio svoj kalendar za kraj, u kojem je živio, a

praznovjerni mu svijet proteže vrijednost i na druge zemlje, premda se svaklo može uvjeriti, da je i te kako često u raznim krajevima isti dan vrlo različito vrijeme.

Za ovu godinu 1942. piše u stoljetnom kalendaru, da će biti više suha nego vlažna, više hladna nego topla, i uopće neplodna. Napose za mjesec travanj: od 25. do kraja mjeseca toplo, samo 28. munje, grmljavina i kiša. Za svibanj: od 1. do 6. lijepo i toplo, nato tri vjetrovita dana, 28. i 29. topla, plodna kiša, konac mjeseca lijep. A vidjeli smo vlastitim očima, kako je ova godina sve do sredine travnja bila vrlo vlažna; između 20. i 30. travnja bilo je u nekim krajevima i snijega; prvih šest dana svibnja bilo je više promjenljivo nego lijepo, a slijedeća tri dana vrlo lijepo bez vjetra; 28. i 29. ni govora o kiši, koja se prevarila te padala tek 31. svibnja, za koji je dan stoljetni kalendar prorokao, da će bit lijep! Prema tome kalendaru imala bi ova godina bit slična godini 1935., a znamo, da već dugo vremena nije bilo godine slične ovoj.

Nekoji se zadovoljavaju time, ako znaju vrijeme za jedna mjesec dana unaprijed, pa vele, da s mijenom Mjeseca nastupa i promjena vremena. Takovo je mišljenje pokušao austrijski pisac Rudolf Falb prije pedesetak godina znanstveno obrazložiti, no posao mu nije uspio. Mjesec doduše djeluje na plimu i osjeku, ali na promjenu vremena njegov je upliv tako neznatan, kao da ga i nema. Jedan je šaljivčina postavio ovo posve ispravno pravilo: »Kakovo je vrijeme peti dan iza mlađaka, takovo je cijeli mjesec — ako se ne promijeni!«

I druga pučka pravila o vremenu, kao što na primjer: »Sveti Medard što nam daje, četrdeset dana traje« i »U prosincu kiše i oblaci, dogodišnje suše jesu znaci« spadaju u praznovjerne pripovijesti, jer nema takova sredstva ni načina, po kojem bi se moglo mjesec dana pače ni pol mjeseca unaprijed odrediti vrijeme. No u drugu ruku možemo dosta pouzdano predviđeti vremenske promjene prema guskama, lastavicama, nekojim biljkama, dimu, rumenilu neba, jer to su pravi barometri svoje vrste. Ali u svakom slučaju samo za kratko vrijeme unaprijed!

Nagađanja vremena po zvijezdama (kao kod stogodišnjeg kalendara) jest jedan dio astrologije. Ta praznovjerna nauka, koja niti je znanost ni umjetnost, hoće da proriče ne samo vrijeme, nego i sudbinu ljudi i naroda prema položaju zvijezda, kao da zvijezde kroje sudbinu ljudima a ne Onaj, koji je nad zvijezdama. Nedeveno pak neki nadri-mudraci smislile još i neakovu kozmobiologiju, koja je slična astrologiji. Po toj kozmobiologiji jedan je suvremeni »prorok« navijestio za godinu 1942. među ostalim i ovo: »Propast Američkih Sjedinjenih Država kao neke vevlasti sasvim je sigurna već u 1942. godini. Slično kao što su propale Poljska, Grčka, slično kao što je uništena Ukrajina, slično će tako propasti moć Amerike i biti uništena Amerika... Italija imade u ožujku i travnju značajne vojničke uspjehe i dobiva ogroman plijen. ... U Hrvatskoj će prirod žitarica i voća biti veoma dobar. Upravo će se postići rekordna žetva. Ljetina će veoma dobro uroditi. Vino također zbog blage jeseni.« — U što dobrih časa! Stoljetni kalendar veli, da će biti izvanredno plodna — valjda će jedan od njih pogoditi ili se barem približiti istini!

★

Svijet hoće, da ga se vara — rekao je netko prije 400 godina i pravo je rekao, osobito za praznovjerni svijet.

Neki je učeni čovjek na temelju astrologije prorokao za godinu 1524., da će u veljači te godine nastati opći potop svijeta. Ljudi su se dakako prestrašili. Tko je bio blizu rijeka i mora, bježao je na viša mjesta; jedni su bježali na tavane kuća, drugi pravili lađe poput Noeva kovčega. Neki su pače sišli s uma od silnog straha. A kad tamo — u veljači 1524. ni traga potopu nego naprotiv vrlo lijepo vrijeme. Ljudi ipak nisu htjeli uvidjeti, da su prevareni, već su govorili: potop je zaista trebao da dođe, ali mora da su svećenici i redovnici mnogo molili i postili, pa je Bog odvratio onu nevolju! A kad su godine 1526.

u mnogim zemljama nastale seljačke bune, rekli su, da je to onaj potop, koji su njihovi proroci navijestili.

Slično je i dandanas: zdrav razum nam kaže, a i pametni ljudi, da karfe, crte na dlanovima, sni, zvijezde i druge slične stvari nemaju moći navijestati budućnost; znamo, da je svako svoje sreće kovač, a da nam ne može ciganka sreću gatači; vjera nas uči, da Gospodin Bog jedini stalno i sigurno znađe zamršene tajne budućnosti: a ljudi ipak nastoje zaviriti za zastor budućnosti. Toliko puta smo mogli vidjeti, da je san laža; toliko puta smo se mogli uvjeriti, da stoljetni kalendar promaši u svojim predviđanjima: pa ipak ima svijeta, koji ne će da kupi kalendara, u kojem nije naznačeno, kakvo će biti vrijeme. Svijet voli, da ga se vara, nego priznati, da je prevaren.

B-ć

DODI, DUŠE PRESVETI!

OSMI ČLANAK VJEROVANJA: **VJERUJEM U DUHA SVETOGA.**

Isus Krist otkupio nas je neizmjernim zaslugama svoje poslušnosti do smrti na križu. Plodovi spasenja su neizmjerni. To blago milosti Božje određeno je za nas. Ono se ima nama dijeliti. Pa kao što kraljevi imaju riznicu i rizničare, koji će dijeliti od blaga, tako i nebeski kralj ima riznicu, a to je neiscrpivo blago milosti pohranjeno u Crkvi, a ima i rizničara, a to je Duh Sveti.

OZNAKA PRAVOGA KRŠĆANINA

Sveti Pavao došao u Efez i našao ondje neke vjernike, koji ga radosno primiše. No kad ih upita, da li su primili Duha Svetoga, rekoše mu: »Nismo ni čuli, da ima Duh Sveti« (Dj. ap. 19. 2). Ima nažalost i danas toliko kršćana, koji jedva da se kadgod sjele, da postoji Duh Sveti, iako ga kod križanja svaki dan spominju.

Duh Sveti je treća božanska osoba, koja od vijeka izlazi od Oca i Sina te je s Ocem i Sinom pravi Bog. Zove se Duh Sveti, premda je i Otac Duh i Sin je Duh, čisti duh i nema tijela. Ali jer se ne da pravim ljudskim jezikom izraziti ono izlaženje Duha Svetog od Oca i Sina, zato se općenitom riječi kaže Duh Sveti, jer nam ulijeva duhovni život i posvećuje naše duše.

POJAVE DUHA SVETOGA

Prvi puta pojavio se Duh Sveti na vidljiv način na Jordanu za Isusova krštenja i to u obliku bijeloga goluba, ptice, koja voli čistoću. A time kao da je htio pokazati, da se on nastanjuje u srcima, koja su čista i u dušama, koje mrze grijeh. Ako hoćeš dakle, da se Duh Sveti na tvoju dušu spusti, moraš se prije očistiti pokorom i molitvom posvetiti. Jer ne može u isto vrijeme biti u tvojoj duši Duh Sveti i smrtni grijeh, život i smrt, čistoća i nečistoća.



Slikao A. Frankl

»Primit ćete jakost Duha Svetoga... i bit ćete mi svjedoci do na kraj zemlje«

Na prve Duhove pojavio se Duh Sveti u obliku plamenih jezika. Vatra označuje djelovanje Duha Svetoga. Ona svijetli, čisti i grije. Ona sve mijenja u sebe, što ona prožme. Tako i Duh Sveti prosvjetljuje dušu, srce čisti, ljubav užije, dušu preobrazuje. Vatra se može dijeliti, ipak je svaki dio opet vatra. I Duh Sveti ulijeva se u duše, ipak svaki prima istoga Duha. I jezik je slika Duha Svetoga. U duljem obrascu vjerovanja kaže se: »I u Duha Svetoga... koji je govorio po prorocima«. Duh je Sveti onaj, koji uči svu istinu. On prosvjetljuje učitelje Crkve. Nauk Isusov ima se širiti živom riječi, ne mrtvim slovom. Da nam nije milost Božja ostavila ni jedne napisane stranice, ipak ne bi bio nauk Kristov krivotvoren.

Jer se neprevrtljivost nauka ne osniva na knjizi bibliji, nego na Crkvi, koja čuva i tumači Sveto Pismo. A ona je neprevrtljiva, jer je u njoj Duh Sveti.

DAROWI DUHA SVETOGA

Djeca se svetoj potvrdi vesele, jer im kumovi daju lijepe darove. Ali kudikamo su veći i vrijedniji darovi, što ih daje Duh Sveti, kad dolazi u dušu. Izvanredne darove donio je Duh Sveti apostolima i prvim kršćanima. Oni su govorili raznim jezicima, propovijedali bez pripreve, proricali. U današnje vrijeme ne običaje Duh Sveti davati takove darove. Ali ipak daje uzvišene darove onima, koji ga zazivlju.

Tu je najprije sedam posebnih darova, jedni usavršavaju naš razum, drugi nam potiču volju na dobro. Za um su darovi: mudrost, razum, znanje i savjet. Mudrost, da cijenimo i ljubimo više Boga i nebeske stvari, nego li zemaljsko; razum nam prosvjetljuje, da razumijemo istine svete vjere, umnožava nam tako vjeru; savjet trebamo onda, kad se ne možemo pravo odlučiti na što, i tako nam pomaže razboritost; znanje nam pokazuje pravi put k spasenju i tako nam učvršćuje ufanje. Tri su dara za volju: jakost, pobožnost i strah Božji. Jakošću postaje čovjek stalan u dobru; pobožnost potiče nas, da iskažemo Bogu dužno poštovanje i tako budemo pravedni dajući svakomu što ga ide; strah Božji nas čuva od grijeha i pomaže nas, da držimo vlast nad strastima, da budemo umjereni.

HRAM DUHA SVETOGA

Kršćanin živi dvostrukim životom. Jedan je naravni, koji duša daje tijelu, a drugi je nadnaravni, kojim duša živi u milosti Božjoj. A taj život daje duši Duh Sveti, pa ga u duljem obrascu »Vjerovanja« i nazivljemo »životvorcem«.

Ali Duh Sveti ne daje našoj duši nadnaravni život time, da nam dade neku stvar, nego time, što sam dolazi u našu dušu i u njoj stanuje. »Ne znate li, da ste hram Božji i da Duh Božji stanuje u vama?« Ako tko oskvrni hram Božji, Bog će ga upropastiti; jer je hram Božji svet, a to ste vi« (1 Kor. 3, 16). Kad Duh Sveti dođe u dušu, onda je taj čovjek kao živo svetohranište. Duša pravednika je dragocjena izabrana posuda, u koju se izlijeva blago milosti božanske. Svaki grijeh kalja tu posudu. On je poput rđe, koja izjeda posudu te je čini bezvrijednom. A svaki teški grijeh tjera Duha Svetoga iz duše i skvrni hram Božji. »Jer u zlobnu dušu ne ulazi mudrost niti se nastanjuje u tijelu podložnu grijesima. Jer Duh Sveti bježi od pretvaranja i bezakonje ga odgoni« (Mudr. 1. 4).

Da li je u kojem srcu Duh Sveti, vidi se po plodovima Duha Svetoga. Da nabrojimo samo neke: ljubav, radost u Gospodinu, mir s bližnjim, strpljivost, blagost, vjernost, umjerenost, čistoća. Gdje nema tih plodova, znak je, da Duh Sveti ne stanuje u srcu. Onda idi brzo i čini iskrenu pokoru. Ubuduće pazi na sebe i čuvaj, što si

dobio. Isus je ozdravio 38-godišnjeg bolesnika, ali mu je rekao: »Ne griješi više, da ti se što gore ne dogodi« (Iv. 5. 14).

»DUHA NE GASITE!« (1 Sol. 5. 19)

Duh Sveti govori našem srcu, ali taj je govor tih i može se prečuti, ako više slušamo napasti i viku strasti. Slušaj glas savjesti — to je glas dobrog duha, to je Duh Sveti. Plamećak je to u tvom srcu, koji titra poput onog crvenog plamećka vječnog svijetla. Neprijatelj ga hoće po što po to ugasi. Ne daj ga, čuvaj se! Evo glasa Duha Svetoga: ako te savjest prekorava, ako nisi zadovoljan sa stanjem svoje duše, kad se sjeliš suda Božjeg; nadalje opomene roditelja, ispovjednika, dobra knjiga, riječi utjehe dobra prijatelja; ako čutiš jakost, da se odupreš zlu, ako te samilost potiče, da činiš djela milosrđa, ako se probude u duši dobre i plemenite odluke: sve je to glas Duha Svetoga. Slijedi taj glas, pa će te ljubiti Otac nebeski: »Jer koje god vodi Duh Božji, oni su sinovi Božji« (Rim. 8. 14).

Petar Gärtler D. I.

ODZIV

U mjesecu, u kojem će vjernici gdjeokojega kraja Hrvatske imati sreću prisustvovati svečanom času, kad mladi svećenik po prvi put izgovara riječi: »Pristupit će k oltaru Božjemu« i upravlja svoj prvi korak u svetište, mislimo na sve one, koje Gospodin Bog zove bliže k sebi, u svoju posebnu službu bilo to u svećeničkom bilo u redovničkom staležu.

Već smo u zadnjem broju Glasnika čuli o časti ali i o žrtvi, koju to traži od naših roditelja. Danas jednu riječ našoj djeci, našim mladićima i djevojkama, i to o držanju prema roditeljima i rodbini, o odlučnosti, koja je tu potrebna, jer se svećenička i redovnička zvanja vrlo često razbiju o tu hrid. Usput reći ćemo im i koju riječ o odlučnosti, kojom treba da nastupe i prema ostalim zaprekama a i svojim slabostima, koje će njihovu zvanju stajati na putu.

Sveti Ivan Berchmans, koji nam je zadnji put bio primjerom, bit će to i danas. On je imao divne roditelje. Majka mu je godinama sve tamo od njegova djetinjstva patila od teške i mučne bolesti. Strpljivo ju je podnosila zajedno sa siromaštvom i svim ostalim terecima koji su obitelj radi bolesti i oskudice teretili. Otac je bio čovjek, o kojem će njegov župnik par godina kasnije javiti u Rim u službenom procesu, da je on »savršen muž«. Pa ipak i tako dobri roditelji nisu Ivanu odmah dopustili, kad ih je molio, da može stupiti u redovnički stalež. Nemojte se, dakle, ni vi, dragi mladići i djevojke, koje dragi Bog htjedne imati kod sebe, čuditi, ako vam roditelji ili rođaci budu to branili i odvrćali vas. Ugledajte se u sveca. Evo, što je Ivan pisao svojim roditeljima:

Moj poštovani oče i predraga majko!

Veseli me, da ste dobra zdravlja i uzdam se u dragoga Boga, da će Vam ga i odsada sačuvati.

Veoma Vam se čudim. Kad me je dragi Bog pozvao u red i to takav red, gdje se provodi anđeoski život, učinio je meni i Vama veliko dobročinstvo, a Vi mjesto da ga za to hvalite i zahvaljujete mu, savjetujete mi, da ga ne poslušam odmah nego istom iza pet šest mjeseci. Vi dobro znate, da nije pravo, da iz poslušnosti prema Vama budem neposlušan dragome Bogu.

Kad je on nekoć, kako čitamo u Evandjelju, nekoga mladića pozvao, da ga slijedi, nije mu dopustio pače ni da pokopa svoga oca, koji je upravo bio umro, premda je to inače dobro djelo i ne traži mnogo vremena. A kad je pozvao nekoga drugoga, zabranio mu je oprostiti se s prijateljima rekavši: »Nitko, koji stavi svoju ruku na plug, pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje« (Lk. 9, 62). Što mislite, zašto je to učinio, ako ne zato, da nam pokaže, da ga moramo slijediti odmah i bez odgađanja kad nas pozove.

Zato, dragi i poštovani moji roditelji, evo što mislim: iz poslušnosti prema Gospodinu Bogu, da osiguram svoje spasenje i konačno, da me ne stigne strašna osuda, koju Bog izriče u Svetom Pismu: »Zvao sam te a ti si odbio, zato ću se i ja smijati tvojoj propasti«, da me sve to ne stigne mislim za četrnaest dana stupiti u Red, da ondje sa svojom subraćom dijelim radost redovničkoga života. Uzdam se u Gospodina Boga i molitve moje subraće kao i moje vlastite, iako su slabašne, da će mi on, koji mi je dao tu spremnost, dati i ustrajnost do konca.

Ivan Berchmans, Vaš poslušni sin.

Ne će svaki od Vas postupati baš ovako, nego će upitati svojega ispovjednika za savjet i onda junački izvršiti, što mu on rekne. Ali duh odlučnosti i junačke spremnosti mora ispunjati svaku dušu, kad začuje jasan poziv Božji.

A što su Ivanovi roditelji na to? Uvidjevši jasno volju Božju i odlučnost sina, nisu se usudili izravno protiviti. Samo su ga molili, da prije nego će stupiti u Red, dođe na par dana k njima kući, jer je već četiri godine bio na školama u drugom gradu i samo od vremena do vremena se navraćao kući na kratko vrijeme. U drugim bi to prilikama bila posve opravdana želja i svaki bi joj dobar i zahvalni sin morao udovoljiti. No u ovom je slučaju morala biti posebna opasnost od suza i boli roditelja, naročito oca. To vidimo iz toga, što je Ivanu savjetovao njegov veliki dobročinitelj kanonik Breymont, koji je dobro poznao Ivanove obiteljske prilike. Savjetovao mu je naime, da ne pođe kući na oproštaj, nego da radije roditelji dođu k njemu. Divni je mladić i tu žrtvu junački primio i to s ljubavlju i oprezno razložio svojim roditeljima. On im piše:

Moj poštovani oče i predraga moja majko!

Radujem se, da Vam je zdravlje dobro. Neka Vam ga dragi Bog sačuva.

Prije svega Vam želim javiti, da moj dobročinitelj s mnogo razloga drži, da ne bi bilo dobro, da po Vašoj želji dođem kući. Zato Vas, moj poštovani tata i draga mama, ponizno molim, za Vašu roditeljsku ljubav prema meni i moju sinovsku prema Vama, budite tako dobri, pa Vi dođite k meni, ali najkasnije do srijede navečer..., da Vas još vidim i oprostim se i ja od Vas i Vi od mene sada, kad eto mene svojega sina vraćate Gospodinu Bogu, koji Vam me je darovao.

I još bih nešto vrlo želio od Vas, da mi učinite. Kako sada nikako ne mogu poći u Montaigu (svetište Majke Božje u blizini rodnoga mjesta Ivanova) i svaki mi sat odgađanja izgleda kao čitav dan, to Vas molim, da s bratom, s tri tetke redovnice i svim prijateljima, koji su tako puni želje, da učine mnogo za mene i spasenje moje duše, pođete onamo. Tamo se pričestite u čast naše drage Gospe i prikazite me Bogu Ocu. No ako biste radi toga morali kasnije doći k meni, bilo bi mi draže, da taj posjet obavite, kad se vratite od mene.

Molite se mnogo za mene, da mi dobri Bog udijeli ustrajnost do konca života. Tu preporuku u molitve, saopćite, molim vas, i svim prijateljima, kojima je šaljem kao zadnju uspomenu.

Ivan Berchmans, Vaš poslušni sin.

Kao što je Gospodin Bog od svoga Sina tražio žrtvu da ostane u hramu ne upozorivši svoje roditelje, tako slično On traži od velikih i vrijednih duša izvanredne žrtve, koje mi možda pravo ni ne razumijemo. Ali primjer ovako velikih duša neka ulije odbačenicima Gospodinovim barem dosta jakosti, da ih ne skršće prve poteškoće pri ostvarenju velikoga cilja. Jer »tko ljubi oca ili majku ili braću ili sestre... više nego mene«, t. j. tako da ga ta ljubav odvraća od ljubavi prema meni, nije mene dostojan!«

Stj. Schmidt D. I.

U SVIJETLU VJERE



Ako osim dužne Mise nedjeljom i blagdanom pribivam još kojoj sv. Misi i prikazem je za sebe ili za druge ili za koju milost duše ili tijela, da li Bog prima moju želju!

Tko prisustvuje kod više sv. Misa čini dobro i spasonosno djelo. A dobro je i prikazivati sv. Misu na koju nakanu. Samo valja kod toga znati, da će Bog našu nakanu primiti sigurno samo onda, ako se molimo za sebe (uz uvjet, da molimo stvar, koja je na slavu Božju i na spas naše duše, a o tome sudi Bog), a za druge se možemo moliti, no nije sigurno, da će Bog naše molitve i uslišati, jer to često ovisi i o volji osobe, za koju se molimo ili prikazujemo sv. Misu. No dobro je moliti se i za grijешnike, da ih dragi Bog takne, pa im se srce pomalo smekša i povrate se k Bogu.



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

UFANJE

Što mu je na stazi života bilo tamnije i mučnije, to se je više djetinjstvom pouzdanjem oslanjao na očinsku ruku Božju. Za besane-nih noći u bolesti, kad mu je bilo teško, uzeo bi moliti strelovite molitvice, osobito psalam 70. »U tebe se Gospode uzdah i onda je — reče — sve dobro.« Mogao je radi svojih lijepih sposobno-sti posjedovati u svijetu vremenita dobra, koja mu se nudala i u vrlo povoljnim materijalnim prilikama živjeti, ali on nije htio. Nje-govo srce bilo je upravljeno na vječna dobra, zato je odabrao svećenički stalež, da osigura spas duše; pa kada je kasnije odlučio, da će stupiti u Družbu Isusovu, prvi od dva poglavita razloga, koji su na nj odlučno djelovali, bio je: »Uvjerjenje, da ću se mnogo sigurnije spasiti u redu nego kao vanjski svećenik«, »imam više vre-mena baviti se spasom vlastite duše«.

Među svim sredstvima da postigne vječno blaženstvo, cijenio je molitvu vanredno visoko. Bio je uvjeren, da će se onaj, koji dobro moli, zacijelo spasiti. Zato je svu pomnju ulagao u to, da vodi život molitve. I nije samo obavljao običajne molitve i sjeme-nišne i kongreganističke vjerno i postojano, nego je dodao i druge k tome. Za molitve je bio tako sabran, da je čovjek, koji bi ga vi-dio, morao misliti: Taj je s Bogom združen.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

1300. Banja Luka: Zahvaljujem Petru Barbariću, što me je Bog po njegovu zagovoru sačuvao u životu, kad sam se nalazio u velikoj pogibelji. D. O. — 1301. Seoce kod Jajca (banjl. biskup.): Od teške sam bolesti ozdravio. T. T. — 1302—1306. Travnik (saraj. nadbiskup.): Sin mi se sretno vratio iz rata. L. B. — Kćerka mi je teško болоvala od tifusa, pa je mimo očeki-vanja ozdravila. K. G. — Pomoć u mnogim obiteljskim poteškoćama. K. G. — Mnoge sam milosti dobila. K. A. — Razne sam milosti primio. I. B. — 1307. Zagreb: Pomogao mi Sluga Božji u dvjema mojim teškim potrebama i ispro-sio mi je zdravlje. M. D. — 1308. Sibinj (đakov. biskup.): Muž mi se sretno vratio iz vojske. M. Z. — 1309. Nuštar (đakov. biskup.): Bolovao sam od upale porebrice. Utekao sam se devetnicom Slugi Božjemu Petru Barbariću i ozdravio sam; čudio se mojemu brzome ozdravljenju i sam liječnik, koji je tvrdio, da ću ležati 7—8 nedjelja, a ja sam ležao samo 14 dana. Z. P.

**3. SRPANJ
PRVI PETAK
NAKNADE
SV. PRIČEST**



BOŽANSKO SRCE Isusovo! PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

**SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +**

SRPANJ 1942.

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

- 1 S Presv. Krv Isus. Da prestane rat
- 2 C Pohod B. D. M. Marijine Kongr.
- 3 P Leon. Posveta obitelji Presv. Srcu
- 4 S Udalrik. Da kod nas nestane psovke

- 5 N 6 po Duh C. i M. Sjedinjenje Slav.
- 6 P Toma Mor. Mjes. z. Neustr. u vjeri
- 7 U Petar Fourier. Naši župnici
- 8 S Elizabeta. Ljubav prema siromas.
- 9 C Kilijan. Ublaženje ratnih strahota
- 10 P Amalije. Djev. društva Srca-Isus.
- 11 S Pijo I. Odanost Hrvata Sv. Ocu

- 12 N 7 po Duh Ivan G. Ljubav neprijat.
- 13 P Margareta. Mir u svijetu
- 14 U Bonaventura. Naši Franjevci
- 15 S Henrik. Vođe naroda

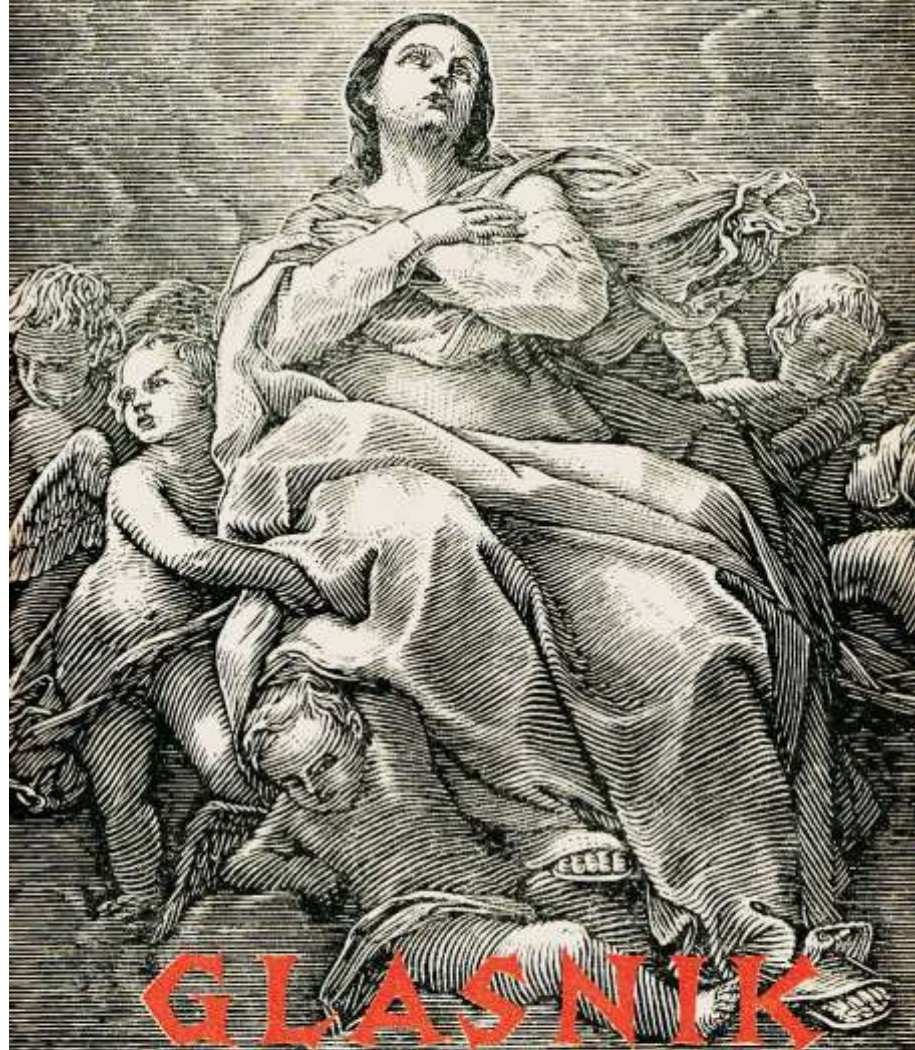
- 16 C Gospe Karmel. Članovi škupulara
- 17 P Aleksije. Plodna žetva
- 18 S Kamilo Lelis. Naši bolesnici

- 19 N 8 po Duh Vinko P. Naše Milosrd.
- 20 P Ilija. Revnost za Božju čast u jav. ž.
- 21 U Prakseda. Redov. zvanja kod nas
- 22 S Marija Magd. Ljubav prema Isusu
- 23 C Apolinar. Hrvati na ratištu
- 24 P Kristina. Djevojke na radu u inoz.
- 25 S Jakob, apost. Naši biskupi

- 26 N 9 po Duh Ana. Posveć. hrv. maj.
- 27 P Pantaleon. Novoobraćenici
- 28 U Nazarije i Celzo. Naši mladoš.
- 29 S Marta. Obiteljska sreća u Bogu
- 30 C Abdon i Sen. Mladež u rad. službi
- 31 P Ignacije Lojola. Hrvatski Isusovci

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE: Potpuni oprost jednog petka i još jednog po volji odabranog dana. Na dan pomirbene sv. Pričesti. Na blagdan mjes. zaštitnika
ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvoga petka i nadležne i još jednog po volji odabranog dana.

POSTARINA FLAČKA U GOTOVU



GLASNIK SRCA ISUSOVA

51

KOLOVOZ / RUJAN

819

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti isusovci
u Zagrebu * Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotićeva 33
Tiskara »Glasnik«, Za-
greb, Ivan Nikolić D. I.

G. 51



BR. 8-9

KOLOVOZ - RUJAN

Uprava: Zagreb 1/147.
Palmotićeva 31 * Broj
čekovnog računa 33.696
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lira —
Mađarska: 3.50 pengő

**ZA SV. OCA
SLUŽI SE SV. MISA**

U KOLOVOZU

1. VIII. U TREBINJI
2. VIII. U MOLVAMA
4. VIII. U ZAGREBU
5. VIII. U ZAGREBU
7. VIII. U ČAZMI
7. VIII. U SPLITU
10. VIII. U TREBINJI
13. VIII. U DUBOČCU
15. VIII. U VUKOVINI
15. VIII. U ZAGREBU
16. VIII. U PLATIČEVU
18. VIII. U ZAGREBU
20. VIII. U ZAGREBU
21. VIII. U TREBINJI
22. VIII. U ZAGREBU
27. VIII. U ZAGREBU
28. VIII. U TREBINJI
30. VIII. U ŠLJIVOŠEVCIMA
30. VIII. U ZAGREBU

U RUJNU

1. IX. U ZAGREBU
2. IX. U TREBINJI
4. IX. U ČAZMI
4. IX. U OŠLJU
4. IX. U SPLITU
8. IX. U MEĐURIČU
8. IX. U VUKOVINI
9. IX. U OREHOVICI
10. IX. U OTOČCU
11. IX. U ZAGREBU
12. IX. U TREBINJI
13. IX. U ZAGREBU
14. IX. U ZAGREBU
20. IX. U SPLITU
22. IX. U ZAGREBU
23. IX. U TREBINJI
24. IX. U ZAGREBU
25. IX. U ZAGREBU
29. IX. U TREBINJI



GOD. 51

KOLOVOZ-RUJAN 1942

BROJ 8-9

LJUDSKI OBZIR

Molitvena nakana Apostolata Molitve za kolovoz, koju je blagoslovio Sv. Otac

Smijemo se djeci, kad vidimo, da se straše noćnih utvara, ali ima i odraslih, koji se strašno boje nekih utvara ljudskog obzira. Boje se ući u crkvu radi ljudskog obzira; boje se kleknuti, boje se pre-križiti radi ljudskog obzira. Oni se često i svoje vjere zastide od straha pred ljudima.

Čudna je to pojava, da upravo katolici toliko trpe pod uplivom ljudskog obzira. Koliko puta sam promatrao članove drugih vjera. Čuditi se možemo, kako oni malo straha imaju pred onim: »a što će drugi reći?« Nijedna sekta krivovjeraca, sa najsmješnijim svojim naukama ne stidi se i ne poznaje toliko straha od ljudi, kao neki katolici, koji ipak imaju najviše prava da budu ponosni na svoju svetu vjeru.

Moguće se stidiš radi utemeljitelja i osnivača naše Crkve? A to je Isus Krist! Da li on zbilja tako nisko stoji u tvom naziranju na vremenitost i vječnost, da se stidiš izgovoriti njegovo ime? Da li ti zbilja misliš da je on nešto niže nego Luter, Calvin, Muhamed?

Ili se stidiš moguće one čudesne životne snage naše Crkve? Još i danas ona ponosno diže stjeg Krista Kralja i osvaja milijune duša bez topova i pušaka, bez mornarice i zrakoplova. Kroz čitava stoljeća pokazuje ona u svojim redovima na prve velikane svijeta, a i danas ih ima. I nema toga, koji bi joj mogao zaniijekati najvišu kulturu, koja se ikada na svijetu pokazala.

Ili zar češ se zastidjeti onih mnogobrojnih svetaca, koje je Crkva odgojila? Sv. Alojzija, sv. Tereziju, sv. Ivana, sv. Franju... Ili zar da se zastidiš onih junaka naše svete vjere, svetih mučenika, a dala ih je Crkva čitave milijune?

Moguće se stidiš vjere radi naših časnih sestara, a kojih ima oko pola milijuna: Po hiljadama bolnica i sirotišta brišu one suze nevoljnika i bolesnika. Znaš li ti ocijeniti veličinu te žrtve? Promotri

budizam, hinduizam, konfucionizam i različne te vjere s ogromnim brojem sljedbenika. Pa gdje su im njihove časne sestre, a naše imaju na njezi preko 4 milijuna bolesnika!

Ili se stidiš naših misionara? Sami pogani ostaju zadivljeni, kad gledaju njihovu plemenitu požrtvornost i ljubav. Ništa im oni bijedni crnci ne mogu dati, a evo ovi su ostavili ponosne evropske gradove, ostavili svoj dom i rod, da u beskrajnim pustinjama i prашumama samo za njih živu i umiru.

Stidiš li se moguće naših ponosnih katedrala, što ih je kršćanstvo kroz vjekove dizalo u živu vjeru u Boga i život vječni? Stidiš li se naših katoličkih škola, procesija, euharistijskih kongresa, kojima se dive milijuni i onih, što stoje izvan Katoličke Crkve?

Doista mi imamo najviše razloga da budemo ponosni na našu vjeru, a ne da budemo kukavice i robovi ljudskog obzira. Još se nije vidjelo, da bi se zdrav i jak čovjek stidio svoga zdravlja ili da bi onaj, koji ugleda hroma i sageta čovjeka pocrvenio od stida, što nije i on ovako bolestan. Nikad se razuman i pametan čovjek ne stidi, što je član dobre i odlične obitelji nego raduje se tomu i žali one, koje je zadesila velika nesreća, da pripadaju zloj i pokvarenoj obitelji.

Patrijarha Noa usred pokvarenog ljudstva otvoreno je služio Bogu i gradio lađu, pa se spasio on i obitelj njegova, a svi drugi propadoše u općem potopu. Lot i Abraham ostadoše nepokvareni usred pokvarene okolice. Tri mladića u ražarenoj peći javno hvala Boga, premda ih drugi grde i ruže, ali zato im Bog čudom spasava živote. Onaj dobri razbojnik na križu javno je priznao Krista pred mnoštvom neprijatelja Isusovih, jer se nije bojao obzira ljudskoga, ali zato je i zaslužio da čuje one utješne riječi: »Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju« (Luk. 23, 43).

A Adam iz ljudskog obzira, da ne ražalosti svoje Eve, uzima zabranjeno voće i upropasti cijeli ljudski rod. Herod je imao štovanje i poštovanje pred sv. Ivanom Krstiteljem, ali samo iz krivog obzira ljudskog prema svojim gostima dade užasnu zapovijed, da se svecu odrubi glava. I onaj strašni grijeh Isusove osude na smrt bio je pod uplivom obzira ljudskog. Pilat je proglasio Isusa nevinim, ali od straha pred Židovima ipak proglašuje nad njim smrtnu osudu.

I danas se mnogo grijeha počinu radi ljudskog obzira. Već je sv. Augustin pisao: »Svi grijesi imaju samo dva izvora: zlu požudu i strah od ljudi.« Prva laž djeteta kao i smrt starca bez ispovijedi i bez sv. pričesti često puta su grijesi, koji su počinjeni samo iz obzira ljudskog.

U ratnim vremenima treba posebno jakih duša, inače propadismo. Pobjedu ne će nikada izvojevati plašivice ni izdajice. Ako hoćemo da Katolička Crkva dade smjer i pravac svijetu, ne smijemo biti robovi ljudskoga obzira već slobodno i neustrašivo istupimo za Krista svagdje i svagda. Od strašivih katolika — oslobodi nas Gospodine!

N. Prev.



VELIKA GOSPA

Umrla je mila Majka Isusova,
I za ukop njezin spremio je Ivan
Bijela platna, mirhe i ulja nardova;
Tijelu za stan zadnji grob malen, al divan.

S cijeloga su svijeta došli apostoli
I kraj mrtve Majke pjevali su psalme,
Plakali su mnogo u velikoj boli,
Dok su vani vitke šumorile palme.

A kad noć je svojim sve prekrila velom,
Krenuli su tužni s Marijinim tijelom
Do zadnjeg mu stana na Moriji brdu.

S neba su im sjale zvijezde krupne, sjajne.
A kad lijes u zemlju stavili su tvrdu,
Uzdrhtala sva je od te sreće bajne.

Pjevale su sretno pjevačice ptice,
Kadilo je tamjan milimirisno cvijeće
S njezina prisuća drhteći od sreće,
Cijela joj se zemlja klanjala ničice.

Crna noć je prošla. Rumen zora sinu.
Anđeli su bijeli stišli s neba plava.
Uz himne anđela, ljudi, cvijeća, trava.
Marija i s tijelom tad se k nebu vinu.

A na nebu divnom u tu divnu zoru
Sam Bog Otac krunu na glavu joj stavi.
Anđeli se njenoj zadivili slavi.

Na zemlji pak suznoj apostolskom zboru
Slavno reče Petar: Odsad, braćo draga.
Ko Kraljica neba na burnome moru
Našeg žića štiti. Majka će nas blaga.

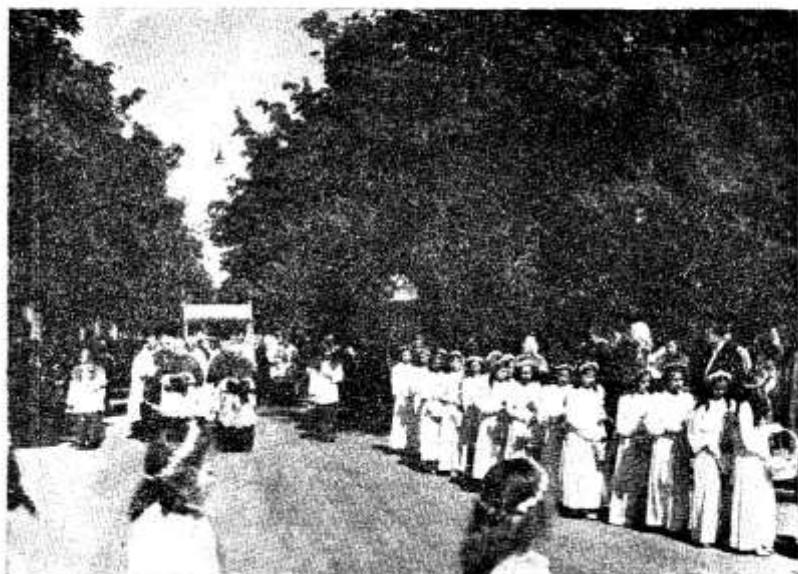
Lončar Ivan

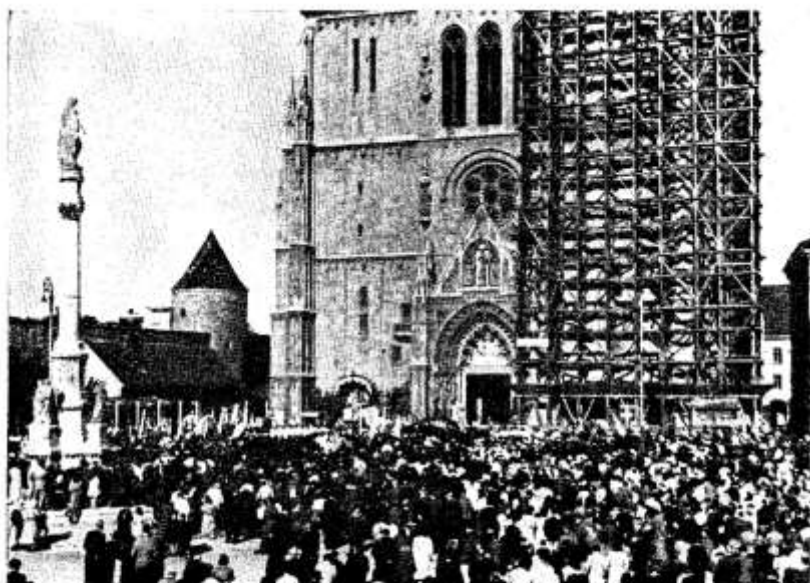
KOD SRCA ISUSOVA

Uza sve teške ratne prilike i uza sve poteškoće i nesigurnost putovanja proslava blagdana presv. Srca Isusova nije ni u čemu zaostala za proslavama prijašnjih godina. Ni brojem hodočasnika ni žarom pobožnosti ni vjerskim oduševljenjem.

Već ranim jutrom ispunile su tisuće vjernika Baziliku Presv. Srca, da dadu oduška svojoj pobožnosti i da traže pomoć od bo-

Slavlje Srca Isusova na zagrebačkim ulicama 14. VI. 1942.





Tisuće vjernika pred zagrebačkom katedralom obavljaju svečanu zakletvu vjernosti Srcu božanskoga Kralja

žanskog Liječnika. Cio dan opetovao se prizor, koji se viđa na svim prošteništim: neprekinuta rijeka muškaraca, žena i djece obilazi oko glavnog oltara Bazilike i šapće molitve i prošnje. A dobrotivni pogled božanskog Spasitelja kao da se zaustavlja na svakom pojedinom hodočasniku i želi ga pritegnuti bliže k svom Srcu. A i pogledi pobožnih tisuća upravljaju se svaki čas prema slici na glavnom oltaru. Uvijek nam treba pomoći Božje. No danas izgleda najviše. Oskudica i teške brige za svagdanji život tišti sve duše. Ratne strahote napunjavu srca zgražanjem. Cijele pokrajine žive u strahu za život i imetak. Tisuće pomišljaju sa zebnjom na svoje hranitelje i sinove, koji savjesno i požrtvovno stoje u pogibli i naporu za slobodu i smirenje svoje domovine. Sve su te brige i potrebe sabrele ove tisuće vjernika oko oltara Srca Isusova u njegovoj Bazilici.

Popodne opet oživjele su glavne ulice Zagreba. Veličanstvena procesija sjedinila je u proslavi Srca Isusova cijelu Hrvatsku. Brojna katolička društva iz Zagreba i okolice, cijele župe sa preč. župnicima iz bliza i iz daleka, predstavnici iz skoro sviju dijelova domovine poredaše se u nepreglednu procesiju i krenuše ulicama glavnoga grada, da u molitvi i pjesmi odadu počast božanskome Kralju i ispovjede pred cijelim svijetom, da Hrvati žele uvijek biti vjerni Bogu. Dva puna sata stupala je povorka između tisuća, koje su s pločnika promatrale svečani prizor. Napokon se svi okupiše

pred katedralom oko oltara Srca Isusova. Cijeni se, da se tu našlo na okupu najmanje 6.000 vjernika. Kratka, vatrena propovijed do-
zvaia je u pamel prisutnima sve, što dugujemo bož. Srcu Isusovu i
radi čega moramo još zadovoljavati Božjoj pravdi, da skрати teška
vremena kušnje i kazne, koja nas tiše. Zatim svi kleknuše i obno-
više javno i svečano posvetu samih sebe i svoga naroda presv.
Srcu Isusovu. Hrvatski narod je po tim svojim predstavnicima po-
novno obećao vjernost božanskome Kralju i svečano izjavio: »Tvoji
smo i Tvoji hoćemo da budemo!«

IZNENAĐENJE

Građanske djevojka pratila vlakom svog malog bracu u školu, u gimna-
ziju u S. U isti vagon uđu dva mladića, koji se baš vraćaju kući u S. Sjednu
nasuprot gospodici i brzo raspredu s njom prijazan i veseo razgovor. Naskoro
su se i svi njihovi susjedi smijali njihovim duhovitim šalama.

Odjednom gospodica izvadi iz svoje ručne torbe, ne ogledalo ili puder,
nego baš molitvenik i kronicu i bez izvinjavanja počne svoju molitvu. Mladići
su zinuli od čuda. Značajno se pogledaju s posmjehom, nešto su šaputali i za-
šutjeli.

Kad je gospodica izmolila kronicu, mladići su samo pokoju riječ pro-
govorili, ali im nije išlo od srca. Nisu se više znali razgovarati s onom, koja je
malo prije razgovarala s Bogom.

I mene je zadivilo ovo otvoreno ispovijedanje vjere. To je katolička
djevojka! Koliko je takvih, koje se mole, ne pazeći na ljudski obzir? Malo. I što
dalje, sve manje. To su samo rijetke, časne iznimke. Zato ima malo dobrih
majki i tako malo dobre djece.

A. F. D. J.

MLADEŽ I CRKVA

Molitvena nakana Apostolata Molitve za rujan, koju je blagoslovio Sv. Otac

KRIST U SVIJETU

Katolička Crkva jest div među svim tvorevinama na svijetu. Zamislio ju je i na ruševinama starog svijeta digao Čovjek, koji je
za sebe tvrdio, da ima Oca na nebu, da je Sin Božji, jednak svom
Ocu, sam Bog. I do dana današnjega nijedan buntovnik nije ga
»reskrinkao«, nije oborio njegovih tvrdnja.

A Sin Božji bio je kod stvaranja svemira, davao je zakone
našoj Zemlji, bacio je na tu zemlju i čovjeka, svoje remek djelo; zašto
je On Gospodar i Kralj zemlje i ljudi. Rekao je: »Dana mi je sva
vlast na nebu i na zemlji.« I tko mu može osporiti ovo pravo? Tko
mu smije dobaciti, da je lažac?

I kad je On tada božanski smiono prenio »vječno kraljevstvo
u borbu vremena«, zasnova božanskom dostojljivošću tajinstveni
organizam, Crkvu — Božje kraljevstvo, i dade ljudima to čudo — tu
zajednicu milijuna, da ona nadljudskom snagom svlada orkanske
strahote: borbe vremena. Tko mu se smije oprijeti? Tko ne prizna i
ne uđe u njegovo kraljevstvo, ne može pobijediti u životnoj borbi,

i On, Gospodar zemlje i ljudi, Vođa i Kralj naroda, osudit će ga kao buntovnika.

Tko se smije narugati Njegovoj volji i naredbi? Tko se smije protiviti Katoličkoj Crkvi, koju je On, Gospodar i Kralj svega, osnovao kao jedino sredstvo spasenja za sve? Crkva je njegovo najdivnije, najmilije djelo, kojim je On božanstveno ispunio svoju riječ: »I ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta!« Crkva pače nije drugo, nego na čudesni način sam Krist; Bog-Covjek. Prezreti Crkvu, proganjati i boriti se protiv tog Kraljevstva Kristova znači prezreti i progoniti svoga Kralja i Gospodara.

VREMENA MLADIH

Danas je vrijeme najdivovskije borbe, što su je vremena doživjela. Zemlja se trese i tuftji u dimu i plamenu, more se pjeni i vrije. Rat, što ga vode vojske mladih, doveo je borbu država — tin ljudskih sistema i organizama do vrhunaca katastrofa. U mladima je — danas to gledamo — doista golema sila, kad je samo ujedine i stave vodi na raspologanje. Ovim mladima upravljene su ove riječi. Jer dok se oni danas bore za zemlju i državu vjerujući slijepo svojim vođama, naći će se u njih također vjere i pouzdanja i za najvećeg vođu sviju vremena, Vođu Vječnosti i besmrtnosti.

MLADI VJERUJU

Nisu mladi, koji danas stupaju u divizijama na pozornicu rušenja, nisu buntovni i nepokorni, nisu raspojasana horda, koja ne zna, što radi i kamo ide. Oni su upravo danas jedno sa svojim vođama. Misao njihovog oca i učitelja, njihovog borca i vođe jest misao i ideal njihovih srdaca. Zato je vođin mig njihova volja i njihovo djelo. Nisu svi mladi takovi, ali koliko ih je, koji ne strepe u prekomjernoj brizi za život. Njima posebno ova riječ.

CRKVA — VOĐA MLADIH

Braćo! Vi se borite tjelesnom snagom za pobjedu mišica i šaka. Izabrali ste doduše jedan od najuzvišenijih ciljeva, što ga je kadra zemlja iznijeti, slobodu domovine, pravdu i istinu gospodarskog i političkog života. Ali sve je to još uvijek premalo, a da bi zahvatilo svu borbu života, u koju ste vi bačeni hoćete ne čete.

Svijet duhovnoga, kojemu je pozadina vječnost jest toliko vredniji, koliko je vrednija vječnost od vremena jednog života ljudskoga. Zrnce pijeska prema beskrajnim pustinjama. Zato ne smije sve vaše oduševljenje isisati materija i zemlja sa svojim dobrima. Zato i u tim dobrima vaš duh mora ostati gospodar i težiti besmrtnomu i vječnomu. Sveti Otac, kojeg bismo mogli nazvati »ustima sveće Crkve« ovako je nedavno govorio mladeži: »Današnju mladež zanima i privlači vježbanje fizičko, borba koju bismo mogli nazvati jednim imenom »sport«. Ali kršćanski mladići znadu, da su pokreti duha, posebno put k svijetlu uma i nastojanje na tajinstvenom polju

objave, težnja prema dobroti i svetosti toliko ljepši, plemenitiji i privlačiviji, koliko je divnija znanost i krjepost duha od snage mišića te miline i pokretnosti tijela.» Zato, kad je riječ o borbi života, u kojoj su današnje fronte samo jedan mali dio, jedna stranica čitave ogromne knjige, onda mislimo prije svega na borbu duha na moralnom polju, a tek onda u fizičkom smislu. Ili bolje jedno i drugo, jedno u drugom. Sva narav i materija u nadnaravi i duhu. A tu je jedan jedini Vođa i Učitelj: Isus Krist. Samo ne u svom čovječjem liku, nego u prekrasnoj pojavi Crkve Katoličke. Crkva je stoga vaša Majka i Učiteljica, u koju vjerujete onako slijepo i oduševljeno, kao što vjerujete svojim vođama u političkim borbama. S njom ćete pobijediti u životnoj borbi.

CRKVA — MAJKA DUŠA

Riječi Sv. Oca Pija XII. upravljene mladeži: »Jedva što se rodite, ponesoše vas u koju crkvu; krsna voda oprala je vašu glavu i čelo; sol mudrosti postavljena je na vaše usne; a prsa vam pomazaše svetim uljem; i vaša duša, oprana tako od istočne krivnje, poprimila je gotovo narav nebeskog anđela. Tko je proizveo u vama ovo čudo? Tko vas je obnovio? Tko vam je dao novi život, kojeg vam ni otac ni majka ne moguše dati sa svojom krvlju? Zaručnica Kristova, sveta Crkva bila je majka vaše duše; ona je vas, svoju djecu nebeskom ljubavlju cjelivala i privinula na svoje grudi, kao sinove krvi Svog božanskog Zaručnika, koji vas je ljubio i predao samog sebe za vas. Ona je rukom i glasom svojega svećenika izvela toliko čudo Božje milosti u vama, čudo, koje je tajna otkupljenja duše, bezdan Božje pravednosti i milosrđa u preodabranju vašem po Krstu obnove. I Ona vas je učinila dionicima upravo božanske naravi po milosti skupa sa vjerom, ufanjem i ljubavlju i svim ostalim krjepostima ulivenim u vaše duše. A vi ste na usta vaših kumova odgovorili svetoj Majci Crkvi, koja je tražila od vas ispovijest vjere, da vjerujete u Isusa Krista, Njegova jedinog Sina, Našega Gospodina, koji je rođen i mučen; da vjerujete u Duha Svetoga, svetu Crkvu katoličku, zajednicu Svetih, oproštenje grijeha, uskrsnuće tijela i život vječni.«

Zato je eto Crkva vaša Majka. Ona vas je preporodila, što je mnogo više, nego da vas je rodila. Vjerujete li to?

CRKVA — UCITELJICA I VOĐA

Govori sv. Otac: »Ako vam je Crkva na krštenju ljubezna Majka, to vam je u Sakramentu Pokore Učiteljica i Voditeljica. Ona vas čini jačima i stalnijima u vjeri i u hrabrosti protiv duhovnih zasjedača vašeg uma i volje, koju ste usmjerili k dobru. Ona vam je pružila čudesne darove Duha Svetoga i obukla vas je, vas vojnike Kristove, vojnike križarske vojne, viteze vjere i krjeposti u ono oružje, o kojem je tako snažno govorio Apostol Pavao u poslanici Efežanima (6, 10), kad je poticao prve kršćane na boj protiv vlasti tmina.



*Mladež vjerna Bogu i Crkvi jest zalag sigurnosti i sreće
svoje domovine*

Evo, mladeži, bojno polje na kojem se iskušava kršćanska hrabrost, a za koju vas kušnju pripravlja, odgaja i uređuje Crkva, Majka i Učiteljica junaka. Njoj pripada vaša vjera, ona zaslužuje vaše povjerenje više nego ikakvi vođa, kojemu se povjeravamo kao glavaru narodne obitelji. Njezina nas je skrb uvela i digla na dostojni život; njezina nauka, kojom vas je ona od ranog djetinjstva hranila, oplemenila vam je srce; njezina snaga očeličila je vašu volju, da ne klonete na putu u vječnost. Da, ona je vaša Učiteljica i Odgojiteljica.

Zamislite se, mladi, u ove riječi Oca kršćanstva. Neka vam ne bude teško razumjeti, da se u životu doista radi o većoj, sudbonosnijoj, strašnijoj borbi, nego što je obračunavanje današnjih velsila. Što je strahota svih zrakoplova, koji bacaju kišu bomba, prema operacijama božanskog Gromovnika, Gospodera orkana, bura i oluja? Što je jezoviti prodor strovalnika, prema anđelu smrti, koji će pokositi sve živote zemlje? Što je borba šaka, pušaka, topova, zrakoplova, prema životnoj borbi sviju ljudi? Borba za pedalj zemlje, borba za vrijeme, dok ste vi djeca vječnosti. Vaša životna borba uključuje duh i tijelo, zemlju i nebo, cijeli svemir, cijelu vječnost. A u toj borbi samo je Krist odnosno njegova Crkva Voditeljica i Učiteljica. Nijedan politički vođa ne može vas voditi u toj borbi. Oni su zaslužili, da ih slijedite u političkoj borbi, ali u borbi života vodi mistični Krist — Crkva.

Da li to vjerujete? Vidite li razliku između vremena i vječnosti, Države i Crkve, politike i života? Osjećate li, da je drugo vaša politička borba i vaša životna borba? Razumijete li ovu cjelinu i onaj dijelak? Prepoznajete li Vođu jednoga i Vođu drugoga?

VJERA

»Mladost je sklona samohvali, da se ništa ne boji, a ipak se često bojala i strepila, da možda nije dosta moderna, da nije došla svojem vremenu. No pravi kršćanin uvijek je savremen; i ne raste li naša mladost u smionosti ne samo za domovinu, koja se žarom i hrabrošću brani, nego i za vjeru u kršćanskim redovima? Hoćete li biti katolički mladići, kakove traži sadašnji čas? kakove traži vijek u koji vas je postavio Gospodin, da živite i radite?»

Prije svega imajte onu vjeru, u kojoj »se srcem vjeruje za pravdu, a priznanje ustima biva na spasenje« (Rim. 10, 10); onu prosvijetljenu vjeru, razumnu službu vašu, koja ima u srcu vatru, a u glavi svijetlo... Imajte vjeru velikodušnu, prijateljsku svakog naravnog svijetla, koja ne samo, da nije neprijateljica napretka znanosti i umjetnosti, nego pače predvodi na te beskrajne poljane, koje su otvorene umu, da s njim surađuje na potraživanju Istinitog, Dobrog i Lijepog, čuvajući ga samo od pogibeljnih zabluda... Imajte vjeru živu i čvrstu, koja ne zna za predrasude, prezire praznovjerja, svladava obzir ljudski, koja se sramotom ne da skršiti, a častima ne da namamiti... Imajte vjeru bratsku, ugodnu, te neka s njom raste ljubav prema svakome. Ne takovu vjeru, koja se zatvara u svoje zlatne tornjeve, nego koja privlači k sebi duše i srca, da ih za Krista predobije. Takovu mladost treba sadašnji čas.«

Imajte tu vjeru. Ona je upravo zalog pobjede u životnoj borbi. Imajte ju čistu, takovu, kako vam je Crkva prikazuje, jer ona je Učiteljica.

Mladi, jer ste vjerovali mudrim vođama, izveli ste velika djela na svim frontama. Ako uzvjerujete Najvećem Vođi, Kristu u Njegovoj Crkvi, pobjedit ćete u životnoj borbi. Vjerujte, jer je On doista Učitelj i Otac, Ona Učiteljica i Majka. Fides vincit — vjera pobjeđuje.

Mim.

Zajam se vraća

Poznao sam starca. Nema ga više na životu. Umro je u velikoj bijedi i zapuštenosti. U njegovoj muci peklo su ga više rane u duši nego one žive rane, koje su se otvorile od dugog ležanja na tvrdoj postelji.

Bio je nekad mlad i zdrav. Bio je i gospodar u svojoj kući. Što no kažu: nije u nikoga tražio komad kruha. Jedno vrijeme, dok je imao nedoraslu djecu a žive roditelje, nije znao, što je prava muka. Dapače bio je objestan i uzgorit, nepravedan i bezosjećajan. Takav je osobito bio prema svojim roditeljima. Zaboravio bi često na tešku Božju zapovijed: »Poštuj oca i majku!« Svak je u susjedstvu znao, da on zlo postupa s njima, iako je prekrivao svoja nedjela.

Prošao je dosta godina i on se našao u istom položaju kao njegov otac i majka. Tražio je sinovsku ljubav i zahvalnost, ali je nije primio. Kakav je bio prema svojim nemoćnim roditeljima, onakav je i njegov sin bio prema njemu. Davno su rekli stari: Zajam se vraća...

Ovaj primjer — žalost — nije osamljen u današnjem grubom i materijalističkom vremenu. On jasno govori proti zlim sinovima i kćerima. Na njemu se ispunjuju riječi sv. Pisma, kad prijeti nezahvalnoj djeci: »Koji ucvili oca i odgoni mater, sramotan je i nesretan«. (Priče, 19, 26).

Dar

KAD DOĐE K RAZUMU...

Bogatom mesaru rodilo se dijete. U kući zavlada velika radost. Svako dijete, što je prolazilo kraj mesnice, dobilo je na dar jednu kobasicu. A novorođenče je svojim neobuzdanim plačem i deranjem na široko javljalo, da se rodio čovjek na svijet. Činilo se, kao da se sva neobuzdanost i srdžba oca i majke združila u njemu. Po danu je htjelo spavati, a po noći ga je sluškinja morala nositi kroz sve sobe, da se ne dere. Prigovarala sam:

»Odgojite dijete pametno. Ivica je donio već sa sobom na svijet nešto, što nije dobro. Naučite ga za vremena na poslušnosti, na dobro vladanje, na red!«

»Makar što! Djetetu treba ostaviti njegovu voljicu«, mislio je otac.

»Ali ako mu budete neograničeno ispunjavali sve želje i mušice, odgojit ćete ga za kaznionicu.«

»Kad dođe k razumu, napustit će već svoje loše navike. Treba djetetu dati slobodu, da se razvije.« Tako je govorio otac, želeći sve najbolje svome »princu«.

Jednom sam slučajno prolazila kraj mesarove kuće. Pozovu me. Dječak je sjedio na stolu. Imao je u rukama materine škare. Povlačio se amo tamo po stolu i rezuckao cvjetove i listove na cvijeću u loncima.

»I vi ćete onda kod toga stola jesti!« razžestim se ja i oduzmem deranu škare. »A što će biti, gospodo, ako si dijete iskopa oči?«

Nato se mali tiranin zacrvni kao puran, stisne obje pesnice i počeo toptati nogama, vikati i bijesniti, da je bila milota.

»Zbilja«, smijao se ponosno otac, »u djetetu je nešto posebno. Odvažan je i ne podnosi, da se s njim radi, što tko hoće.«

A majka nastavi: »On više uvijek tako dugo, dok mu se ne da, što hoće. A što ćemo mi! Ja mu moram popustiti, da bude mir. Kad jednom dođe k razumu, bit će drugačiji. Ta još je tako mali. . .«

Jednom za objeda raspali se deran: »Neću jesti!« Zgrabi tanjur s juhom i u velikom ga luku tresne o tle. A otac? Smijao se grohotom: »Samo budi uvijek odvažan, sinko!« Ivica se onda samosvijesno skliznuo niz stolicu. Otac ga htjede prihvatiti, da ne pane, ali dobi kašikom po ruci skupa sa nekom prostom riječi. Stari se tresao od zadovoljnog smijeha: »Jeste li čuli? To je junak, naš Ivica!«

I bio je junak! Čim bi se mali mesar pojavio na ulici, sva bi se djeca s ulice razbjegla. Jašio je na tuđim kozama, tukao živolinje, vukao je na užetu janje i bio bi ga ugušio, da se nije umiješao redar. Jao piletu, koje bi on stigao. Ostalo bi bokče bez nogu i krila.

»Ta to su samo životinje!« branio je otac svoje mezimče. »Zašto da uskraćujem djetetu to veselje?«

Napokon je došlo vrijeme, za koje je majka govorila, da će biti »drugačije«. Dječak je došao »k razumu«, pa ga poslaše u školu. Ali očekivano čudo nije se dogodilo! Ivica je ostao Ivica: tvrdo-glav, samovoljan, nepodnosivo prkosan i podmukao, jer mu se nije popuštalo kao kod kuće. Učitelj je više puta savjetovao roditelji-ma, da dadu dječaka u popravišhte, ali uzalud.

Poslovica veli: Kakav Ivica, takav Ivo. Kao da je uzeta iz ovog primjera! Jednom na crkveni god, posvade se otac i sin. Tri-naestgodišnji deran već je do podne protepao sav novac iz bla-gajne u mesnici, a poslije podne posegao je i za ključem od po-sebne blagajne. To je bilo ocu odviše.

»Ključ je moj, dok sam ja gospodar u kući! Je si li razumio?«

Nato sin u srdžbi pograbi mesarsku sjekiru, zamahnu prema ocu, ali na sreću promaši. Stari je ostao kao gromom ošinu. A onda mu se najednom otvoriše oči. Po prvi put pograbi sina lvu i izudara ga nerazumno i bez mjere. Bio bi ga i ubio, da se nisu umiješali majka i ukućani. Svi su izvukli iz te tučnjave crvene i plave modrice.

Ivo je odležao nekoliko tjedana. U njemu je sve kuhalo i vrelo. Mržnja na oca napela mu je sve žile. Nekoliko mjeseci kasnije dozrela je ta mržnja do djela: Ivo je ubio oca mesarskom sjekirom — iz zasjede.



Kad sam nedavno čitao taj žalosni primjer u krasnoj i pouč-noj knjizi Lisbet Burger »U četiri oka« (Naklada Fides, Senj), i ne-hotice su mi došle na pamet dnevne svađe i ubojstva, koja pune tamnice i zavijaju mnoge hrvatske obitelji u crno. Krivnja se svaljuje obično na neobuzdanu, podivljalu mladež, koja da ne zna vladati sama sobom i svojim strastima. A nisu li za to u prvom redu krivi i odgovorni roditelji, koji u svojoj slijepoj ljubavi, ili bolje nelju-bavi, puštaju djeci, i muškoj i ženskoj, da u mladim danima rade, što hoće, jer da će biti »drugačije«, kad dođu »k razumu?« Uši im se napunjavu svim i svačim, a oči im pasu po svem zlu, samo o Bogu i molitvi ne čuju ništa, niti se tko brine, da im strah Božji ulije u srce. I kad roditelji vide očito, da im djeca kreću na krivu stazu u mladenačkim danima, sliježu ramenima i ispričavaju se: »Pa šta ćeš? Mladi su! Nek se nauživaju života!« A kad dođe već do gusta, otvaraju im se u grozi oči, hoće da pritegnu uzde, ali već je prekasno. I blago njima, ako prva žrtva svoje podivljale djece ne budu oni sami!

Takvi roditelji misle, da nema veće roditeljske ljubavi od nji-hove. A zapravo su najveći neprijatelji svoje djece i odgajaju ih za tamnicu, a sebi pripravljaju crne dane u starosti. Jer još uvijek vrijedi ona Svetoga Pisma: »Tko šteti šibu, mrzi dijete svoje« (Mudr. 13, 24) i »Neodgojeno dijete, žalost je ocu svome« (Crkv. 22, 3).

F. I.

KRALJEVSTVO BOŽJE NA ZEMLJI

DEVETI ČLANAK VJEROVANJA: VJERUJEM U SVETU CRKVI KATOLIČKU

Isus Krist je pravi Kralj. To on priznaje pred Pilatom. Ali njegovo kraljevstvo nije od ovoga svijeta. To je kraljevstvo duhovno, kraljevstvo istine i pravde, kraljevstvo nebesko na zemlji, Crkva Kristova.

Krist je osnovao i uredio to kraljevstvo, dao mu zakone i sredstva, da se uzdrži, dao obećanje, da će uvijek biti uza nj, da ga vrata paklena ne će nadvladati.

JEDINSTVENA NAUKA APOSTOLSKA

Isus je naložio apostolima, da šire to kraljevstvo. Vjerni tom pozivu apostoli su pošli navješćivati evanđelje i svetim krstom primati članove u Crkvu. S njima je bio Duh Sveti i On ne ostavlja više Crkve Kristove. Iz Jeruzalema se raširila vjera najprije po Svetoj zemlji, a zatim i dalje na sjever. Sveti Petar ode u Antiohiju. Tu su se vjernici najprije prozvali kršćanima. I ostalo bi to ime kršćansk za Kristovu Crkvu i nadalje, ali se brzo pojavise krivovjerja među kršćanima, pa se i ovakovi vjernici nazivali nepravo kršćanima. Stoga su morali pravu Crkvu Kristovu nazvati katoličkom. Iz Antiohije

»Ti si Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu!«

pođe Petar dalje u Malu Aziju i Grčku. Napokon dođe po Božjoj providnosti u Rim, glavni grad svijeta. Tu je biskupovao do 67. god. po Isusu, kad bi za cara Nerona razpet na križ i to na svoju molbu strmoglavce, jer se smatrao nevrijednim, da umre kao Gospodin. Njega naslijedi u biskupskoj časti sv. Lino, ali na njega pređe i vlast namjesnika Kristova.

Sveti je Pavao mnogo putovao po Aziji i Grčkoj. I on dođe nakon mnogih patnja u Rim, gdje je 2 godine bio u tamnici, a napokon mačem pogubljen. Sv. Jakov biskupovao je u Jeruzalemu. Njega strmoglavise sa hramskog tornja. Sv. Ivan



umre u dubokoj starosti kao biskup efeski. Drugi su apostoli išli daleko na jug, u Afriku ili na istok. Svi su nauku Isusovu potvrdili mučeničkom smrću, osim sv. Ivana, koji je doduše za života bio radi vjere mučen, ali umre od starosti. Tako su u kratko vrijeme nastale mnoge kršćanske općine.

Apostoli bi najvrijednije postavili za biskupe i svećenike, da im pomognu, a i da ih naslijede. Tako su sv. Pavao i Barnaba postavljali biskupe i svećenike, koji su se u to prvo kršćansko doba zvali starješine, po svim općinama, koje bi osnovali. Ovi su opet i sami dalje postavljali biskupe, kao Tito na otoku Kreti (vidi Dj. ap. 14. 22. i Tit. 1, 5). Svi su ovi biskupi, dok su bili u zajednici sa sv. Petrom i apostolima čuvali apostolsku predaju čistu i nepokvarenu, jer je Duh Sveti bdio u Kristovoj Crkvi.

JEDNA CRKVA I JEDAN PASTIR

I druga jedna, čvrsta veza spajala je pojedine kršćanske općine u veliku zajednicu, a to je katolička Crkva pod jednim poglavarom: jedna Crkva, jedan vrhovni pastir, velika zajednica, određena da sjedini sve narode na zemlji u jednoj pravoj vjeri. To je ona zajednica kršćana, koji su pod jednim vidljivim vrhovnim poglavarom, Svetim Ocem, kao nasljednikom sv. Petra. Toj Crkvi velimo: »rimokatolička«, jer su nažalost i druge neke kršćanske sljedbe uzele ime katoličko. Riječ crkva dolazi od grčke *kiriaké oikía*, a to je Gospodnja kuća. Tako su naši pređi govorili *críkva*, onda *cirkva*, napokon *crkva*. Ime »katolički« dolazi od *katholikós*, a znači sveopći. Crkva je određena da bude za sve narode na zemlji, ona nije samo narodna, nacionalna.

Naša grčkokatolička crkva je isto zapravo rimokatolička što se tiče nauke, jer ima istu nauku kao i Rim, ali je samo drugi obred u crkvi, istočni, grčki. Zove se i, možda malo nezgodno, unijatska crkva, da se naglasi, da su združeni s rimskom crkvom pod Papom.

Moramo se diviti ovom uzvišenom uređenju kraljevstva Isusova na zemlji. Jedna zajednica, raširena po svojoj zemlji, ujedinjuje narode s običajima posve protivnim, ljude raznih jezika, u raznim državama. U jednoj se točki slažu, i to u najvažnijoj: u vjeri. Svi imaju iste zapovijedi, zakone; svi slušaju jednog Pastira. Progovori li on, to se njegova riječ sluša i poštuje od jednog stožera zemlje do drugoga. Kad bi to uređenje dolazilo od kojeg čovjeka, zasluži bi naše najveće udivljenje. Ali ta organizacija ima pečat božanske potvrde.

ANDEO CRKVE

Osim papinske vlasti Isus je naredio i biskupsku: »Kao što je mene poslao Otac, tako šaljem i ja vas« (Iv. 20. 21). Isus šalje apostole, da naučavaju, prikazuju novozavjetnu nekrvnu žrtvu sve-

te Mise, dijele svete sakramente, upravljaju svojim općinama, dobre nagrađuju iz nepresahnjive riznice zasluga Kristovih, a zle kaznama odvrćaju od zla i propešti. Pri tom moraju vjernici poštivati te zapovijedi kao zapovijedi od Boga: »Tko vas sluša, mene sluša; tko vas prezire, mene prezire« (Lk. 10. 16). I ostalim je apostolima rekao Učitelj: »Štoga god svežete na zemlji, bit će svezano i na nebesima, i štoga god razriješite na zemlji, bit će razriješeno i na nebu« (Mt. 18. 18). No sv. Petru dao je još napose tu vlast, dakle ju je postavio nad vlast drugih apostola. To se vidi i iz toga, što mu je iza uskrsnuća dao tu vrhovnu vlast: »Pasi jaganjce moje, pasi ovce moje,« to jest cijelo stado: biskupe, svećenike, vjernike.

KLJUČEVI U RUKAMA SV. PETRA

Petar dakle nosi ključeve nebeskog kraljevstva. On ima vlast, kakve nema nijedan zemaljski vladar ili silnik: on može sama nebeska vrata ljudima i otvoriti i zatvoriti. On i njegovi nasljednici imaju tu vrhovnu vlast, ali i odgovornost pred Bogom, kako su se služili tom vlasti. Sv. Petar je dobio i nalog, da druge jača u vjeri: »I ti obrativši se utvrdi braću svoju.« A da Petar to uzmogne, molio se Isus za nj: »Ja sam se molio za tebe, da vjera tvoja ne oslabi« (Lk. 22. 32). I Petar vrši tu službu u mladoj Crkvi. On predlaže, da se mjesto Jude izabere drugi; on prima u Crkvu prve pogane, poučen odozgor; on predsjeda saboru u Jeruzalemu. Apostoli su predali svoju vlast biskupima, a sv. Petar svoje ključeve predaje svome nasljedniku na rimskoj biskupskoj stolici. Tako nastaje neprekinut niz od preko 260 papa sve do današnjega sv. Oca Pija XII.

GLAVNA KATOLIČKA KRJEPOST

Biskupe pomažu u njihovoj pastirskoj službi svećenici kao župnici, dušobrižnici, ispovjednici, vjeroučitelji. Svi skupa: Papa s biskupima s njim sjedinjenim, svećenici i vjernici tvore svetu Katoličku Crkvu. Svi su povezani svetom vezom poslušnosti i pokornosti prema Papi. To ima biti glavna krjepost svakog katolika. To njemu nalaže 4. zapovijed Božja, kao prva na drugoj ploči zakona, prva od onih sedam, što se odnose na ljubav prema bližnjemu: poštuj oca i mater. Papa je katoliku duhovni otac, a Crkva mati. Pa kao što svakom djetetu kažemo: slušaj roditelje, pa ćeš biti u svemu sretan, tako možemo reći, da će i katolik poslušan Papi i Crkvi imati najposebni blagoslov četvrte Božje zapovijedi: da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji.

Crkva vodi ljude k spasenju. Ako hoćeš doći u život vječni, drži zapovijedi. A te zapovijedi čuva Crkva i tumači vjernicima. Kršćanin treba milosti, a Crkva je djeliteljica milosti. Kršćanin treba pouke u vjeri i vjerskog odgoja, a Crkva je odgojiteljica naroda i zajednička mati svih ljudi.

DOBRO UREĐENA VOJSKA

Sv. Klement prisposoblja Crkvu s uređenom vojskom. Vojnici su podređeni časnicima, časnici višim časnicima, a ovi vojskovođi. I mi smo vojnici. Imamo osvojiti nebo. Vojnici se vrstaju pod zastavu, naša je zastava križ. Pod tom zastavom idemo, da osvojimo nebo boreći se proti trostrukom neprijatelju: sotoni, svijetu i strastima. A za tu napornu, dugotrajnu, a često puta i pogibeljnu borbu trebamo vođu. Poslušni svojim duhovnim vođama doći ćemo do pobjede i do nagrade u nebu.

SLADKI JARAM KRISTOV

Papa je čuvar zakona, ali i on se vjerno drži zakona. Njegov primjer daje jakost i pobudu biskupima, svećenicima i vjernicima. Svi smo podvrgnuti zakonu Kristovu. To je doduše jaram, ali jaram Kristov, a taj je sladak i breme je njegovo lako (Mt. 11. 30). Taj jaram poslušnosti daje katoliku pravi mir i sigurnost. On zna, da je Crkva nepogrešiva i zato joj vjeruje, zato je sluša, zato je brani. Kako je sretan dakle katolik u svojoj Crkvi! On zna, kome vjeruje i koga sluša, a ta će ga vjera i poslušnost dovesti do vječnog spašenja.

Petar Gärtler D. L.

SVECI U ŽIVOTU

2. kolovoza

SV. ALFONZO LIGUORI

Jedna rijetka pojava u katoličkoj Crkvi. Život ga je imao po-vesti putem slave. Obdaren neobičnom bistrinom duha, a usto veoma radin, Alfonz je već kao dječak postao slavan. Sa sedamnaest godina ovjenčao ga prvim doktoratom prava. Nastupao je na sudu sjajnim obranama. Kod jednog velikog procesa zadivio je sve prisutne, ali mu protivnik predbaci jednu jedinu riječ, u kojoj se doista prevario, a Alfonz na smrt blijed progovori: »Varavi svijete, sada te poznam!« U njemu je sazrio prezir slave ljudske. Ne dugo iza toga čuo je neki tajinstveni glas, koji mu je dvaput doviknuo: »Šta ti imaš u svijetu raditi?« I mladi doktor, rodom plemić, bez oklijevanja uđe u neku blizu crkvicu i odgovori: »Gospodine, ovdje sam, što hoćeš, da činim?« Tu on prinese potpunu žrtvu svojeg života, a kao vidljivi znak svoje odluke, otpaše si mač te ga položi na oltar Majke Božje.

To je bio početak žestoke borbe, koju mu je navijestio svijet sa svojim sjajem. Otac se žestoko opre sinovljevoj odluci, da uđe u duhovni stalež. Spremiše mu zaruke sa grofovom kćeri — prekrasna partija. Ali Alfonz je bio gluh i slijep. Saletjela ga i rodbina svim mogućim razlozima, koji nisu bili tako ludi, ako gledamo očima svijeta, ali Alfonza nisu mogli potresti. Da bude svemu kraj i kruna,

odreče se Alfonzo vrlo svečano svoju prava prvorodenstva i svoju dobara pa obuče kleričko odijelo. Bilo mu je 26 godina.

Koji mladić ovih godina potpuno razumije sv. Alfonza? Možda jedan milijunti dio. A ipak njegova je slava danas, to razumijemo, besmrtna. A gdje je slava drugih...?

Kasnije je Alfonzo postao biskupom. Svećakim životom stekao si drugu vrst slave, no što je slava svijeta, i mnogi su htjeli dobiti od njega kakovu sitnicu kao relikviju. Dolazili su stoga njegovom tajniku, da on štogod nađe. Ali tajnik bi odgovarao u neprilici: »Od stvari, koje pripadaju biskupu, mogu vam ja samo papire dati. Drugih stvari nemam. Ta ne smijem ipak uzeti njegove jedine hlače.«



4. kolovoza

SV. DOMINIK,

utemeljitelj braće Propovjednika



Da nisu sveci naučili svoju životnu mudrost u Evanđelju, proglasili bismo ih u najvećoj većini ludacima.

Eno što radi Dominik. Nalazi se između 15 i 16 godina, pa je sigurno, da i u njemu krv tolikih čežnja i želja vrije. Ali on gotovo i ne ustaje od svojih knjiga. A život »koji je ipak tako lijep!« zahvalio je sa najteže strane. Ono, što on radi i čega se kloni, što traži i čemu se veseli, jest u najmanju ruku pregaranje. Život je to odricanja i žrtve. Žrtve? Samog sebe trošiti drugomu na slavu i korist? Za sebe pridržati

tek toliko, da legneš na pod i famo spavaš ono par dobro skraćenih sati, zadovoljiti se s toliko hrane, da tvojem blagovanju ne pristaje nijedna druga riječ, nego post; prodati sve, pa i najvrijednije knjige i to dati siromasima, da ih spasiš od gladi, koja je nastala (a uz tako socijalnu primjedbu: »Ta zar bih mogao učiti iz tih mrtvih knjiga, kad znam, da ljudi od glada umiru?«); htjeti se sasvim ozbiljno prodati u roblje, da otkupiš sina jedne ražalošćene majke: to znači doista život žrtve, život junaštva, koje samo kršćanski mladić zadojen duhom evanđelja može provoditi.

A mi i od svetog Dominika naučimo pravu mudrost i vrijednost života. Pokušajmo malo u praksi izvađati ono »od knjiga i gladi«, »ono o siromasima«, »o ražalošćenoj majci«; a s druge strane radi naših tolikih tajnih grijeha ono »o spavanju na podu«, »o postu« itd. Učimo od sv. Dominika njegovu nauku, koja vodi ravno u nebo. Propovijedaju je i danas njegovi sinovi — »Braća Propovjednici«, kako se zovu članovi reda, što ga je on osnovao. Slijedimo svece u svom životu. Oni su pogodili najbolji i zapravo jedini put, koji vodi

12. kolovoza

SV. KLARA, djevica

Svijet!!! Strašna je to riječ, koju malo tko razumije. On je umiljat, blistav, šaren; on začarava, mami. A onda žrtvu omata svilenim i zlatnim nitima »sreće«. I kako su rijetki, koji u njem prepoznaju pravu pravcatu zmiju — umiljatu, blistavu, šarenu; zmiju, koja začarava i mami, a onda se omata oko žrtve, da je opoji otrovom.

Lijepa osamnaestgodišnja Klara progledala je taj svijet. Gledala ga je, kako joj sve obećaje, slušala je njegove laskave pripjeve, ali iz ozbiljne daljine čula je prodorno dovikivanje: »Bježi! Bježi!«. I kad se je spustila tamna noć na Veliki ponedjeljak, pobjegla je Klara u svećenom odijelu Cvijetnice na tajna vratašca rodnog doma, dohrtila je kao plaha ptičica u crkvicu »Porcijunkule« odložila sav siaj pred oltarom Djevice, a Franjo Asiski jedan od najvećih bjegunaca iz svijeta, odrezao joj bujnu kosu, odjeo je u vreću, opasao užetom i poslao u samostan Benediktinki.

Sunce je već povisoko skočilo, kad se mamurni svijet probudio iz svoje nesvijesti i vidio, da mu je »divna Klara« pobjegla naručaju. Krvavih očiju od bijesa dao se je svijet u potjeru za svojom žrtvom. Nađoše je u samostanu, upotrijebiše silu, stadoše je vući, ali im drhćući od straha istrgne se iz grabežljivih ruku i pobjegne u crkvicu. Tu se grčevito privine uz oltar, digne pred progoniteljima odrezanu kosu i snažna kao Judita dovikne im: »Znajte, ne ću nijednog Zaručnika, nego Gospoda Isusa Krista«.

Kratko iza toga slijedila je junakinju na njezinom bijegu četrnaestgodišnja sestra Klarina, Agneza. Bijes mahnitog svijeta provalio je ovaj put i u crkvu. Nastade trganje, kojemu se je samo Nebo usprotivilo, jer Klara se žarko pomoli, a posramljeni otimači pobježe.

Svijet će te upropastiti, ako ga ljubiš. Ne osjećaš li pogibelji, budi uvjeren, da te je već opojio svojim otrovom. Istrgni se i bježi, to je jedin spas. Bježi! Ne mora biti baš među samostanske zidine, ali bježi svakako Bogu svomu, kojemu je svijet neprijatelj. Bježi od djela svijeta, od radosti svijeta, jer njegova je radost otrovna. Oslo-bodi svoje srce od ropstva, kojemu si podlegao. Bježi! Bježi!

13. kolovoza

SV. KASIJAN, biskup, učitelj i mučenik

Imao je Kasijan mnogo posla i kao biskup, ali pogane će najlakše predobiti, ako počne sa djecom. Postao je profesor na jednoj školi i poučavao u starim jezicima.

Treće stoljeće, u kojem je živio, bilo je burno i nemirno. Progonstva su svakog časa izbijala. U jednom takovom vrtlogu našao se je i Kasijan. Upravitelj grada pozove ga, neka se odreče svoje lude vjere, pa će moći mirno raditi i živjeti. Razumije se, da je ovako jedno nagovaranje bilo sasvim uzaludno. Sada se uvrijeđeni gradski gospodin odluči osvetiti na sasvim posebni poganski način. On skupi školsku pogančad, razdraži ih, pa im onda preda na milost i nemilost njihova ozbiljnog učitelja.

Što se je sada događalo, nezgodno je i teško ne samo govoriti i motriti, nego i zamišljati. Golog učitelja privezaše na mramorni stup, udarahu ga svojim pločicama po glavi, a sa metalnim ga pisaljkama probadali. Derali su mu čitave komade mesa. I dok se jedni zabavljali sa izmučenim starcem, na kojem već nije bilo ni komadića kože, drugi su ispisivali svoje zadaće na oderanoj koži svojeg učitelja.

Ali neka je dosta o tom. Koža nam se ježi pri pomisli, na »plemenitost« tih tobože humano odgojenih đaka starih škola. Je li nam ideal, da se i mi vratimo k ovakovoj plemenitosti, k ovakovoj humanosti? Doći ćemo i mi do tog, ako preuzmемо moral starog »visoko obrazovanog svijeta«. A čini se, da u današnjim vremenima i težimo k tome. Nije bez razloga, kad mi danas slušamo i govorimo o »novom poganstvu«. No sačuvao nas dobri Bog od strahota onih zabluda, koje će se izleći iz krivo usmjerenih škola, opako odgojenih đaka! Čuvajmo svoje škole!

2. rujna

SV. STJEPAN, mađarski kralj

Hvala Bogu, bilo je i vladara svetih, koji su čitave narode privodili istini Evanđelja. Njihova uspomena ne će nikad izblijediti u srcima naroda. Oni su mu dali više, nego svi kraljevi-ekonomi, koji su mu osiguravali kruh, uvećavali zemlju, štitili ga od nasilja. Jer sve ovo vrijeme mijenja. Ali djelo, što ga je izveo sv. Stjepan, kad je jedan divlji narod priveo kršćanstvu mira i ljubavi, vječno stoji. Zato će i slava sv. Stjepana kralja biti vječna.



Spilja blizu Palerma (Sicilija), u kojoj je živjela sv. Rozalija

4. rujna

SV. ROZALIJA, djevica

»Izvanredan je život ove svelte djevice, svijet ga ne može razumjeti. Kako može kćerka jednog grofa ostaviti kraljevski dvor, prezreti sjajan život i nasamo u jednoj spilji biti izložena svakom jadu i bijedi; bogatstvom roditeljskog doma kupiti nevolju...« Tako veli jedan životopis ove svetice. O da! »pametni svijet« štošta toga ne razumije, ali u tom leži na njem prokletstvo. On ne može i nikad ne će razumjeti tajnu života milosti, tajnu kršćanskog križa. On nevolju vremenu mrzi kao neprijatelja, sasvim nepomirljivo i od nje ne će imati nikad koristi. Zato će ga ona jednoć progutati i uništiti. Ona ima zadnju riječ na zemlji u vremenu. Jao svijetu od nevolje vremena! Njoj on nikad ne pobježe.

16. rujna

SV. CIPRIJAN, biskup i mučenik

U pogibao života dolaze često zlikovci, uhode i kršćanski sveci. Pred sudom se vladaju dvostruko. Zlikovci i uhode smatraju principom sve nijekati što god bi moglo škoditi i sve tvrditi što bi moglo koristiti. Sud ne smije saznati istinu. A kršćanski sveci imaju načelo: budi oprezan, ali Isusa Krista ne smiješ zanijekati. Zato su oni pred sudom govorili samo istinu. Jedan razgovor poganskog suca i sv. Ciprijana:

Sudac: Car nalaže, da sve primoram državnoj vjeri!

Ciprijan: Ja sam kršćanin i biskup. Ja ne poznam drugog Boga, nego jednog pravog, koji je stvorio nebo, zemlju, mora i sve što oni sadržavaju. To je Bog, kojemu mi kršćani služimo.

Sudac: Ti ostaješ dakle kod svoje odluke?

Ciprijan: Volja, koja se je Gospodinu posvetila, ne može se promijeniti.

Sudac: Onda ćeš ići u progonstvo u Kurubu.

Ciprijan: Spreman sam tamo poći.

Sudac: Car zapovijeda, da pronađemo ne samo biskupe, nego i svećenike. Kaži mi, koliko je svećenika u gradu?

Ciprijan: Daj ih potražiti i naći ćeš ih.

Sudac: Još ovog dana daš ću ih potražiti u gradu.

Ciprijan: Oni ti se ne će sami predati, ali ako ih potražiš, lako ćeš ih otkriti.

Sudac: Znat ću ih već naći. Ali i druge moram kazniti, koji se na grobovima skupljaju.

Ciprijan: Učini, kako ti je naređeno.

Tada odvedoše Ciprijana u progonstvo. Na posljednjem pre slušavanju:

Sudac: Da li si ti Ciprijan?

Ciprijan: Jesam.

Sudac: Je si li još biskup onog bezbožnog sloja ljudi, koji se kršćani imenuju?

Ciprijan: Jesam.

Sudac: Po nalogu našeg svijetlog cara moraš žrtvovati bogovima.

Ciprijan: To neću učiniti!

Sudac: Promisli.

Ciprijan: Što ti je zapovjedbena, čini. Kod jedne tako pravedne stvari nemam se što promišljati.

Sudac: Onda te osuđujem na smrt od mača.

Ciprijan: Hvala Bogu!

Martin Mihočović D. I.

U SVAKU KUĆU GLASNIK SRCA ISUSOVA!

U zadnje vrijeme prisilile su teške ratne prilike državnu vlast, da šteti u svim pravcima, pa i u papiru za tiskanje listova. Radi toga naređeno je, da mnogi časopisi moraju privremeno obustaviti izlaženje. Tako je obustavljeno i izlaženje časopisa, koji su izlazili u istoj nakladi sa »Glasnikom Srca Isusova«. Ti časopisi jesu: »**Katoličke Misijske**«, »**Misijska biblioteka**«, »**Našim Prijateljima**«. Uvjereni smo, da će svi pretplatnici tih listova kao pravi rodoljubi shvatiti i primiti u pravom duhu tu mjeru ratne nužde. Čim prođe rat i prilike se srede, primać će pretplatnici ponovno te listove.

No pravi katolik ne može biti bez vjerskog časopisa, koji izgrađuje njegov kršćanski život. Zato treba svagdje, gdje je prije zalazio koji obustavljeni časopis, uvesti koji postojeći katolički list. Lijepa je to zgoda za štovatelje Presv. Srca, da prošire što više »Glasnik Srca Isusova«. Sad je najzgodnija prilika, da ostvarimo našu staru težnju :

U svaku hrvatsku kuću »Glasnik Srca Isusova«!

U SVIJETLU VJERE

Kako će se spasiti ljudi na sudnji dan, koji ne budu imali više vremena da se ispovjede!

Griješ se opraštaju po savršenom pokajanju ili po nesavršenom pokajanju u ispovijedi. Ipak ako se tko i savršeno pokaje i time mu budu grijesi onaj čas oprosteni, mora ih ipak reći na ispovijedi, jer je Isus podložio opraštanje grijeha Crkvi i njezinim službenicima, ispovjednicima, i on ih oprašta samo pod tim uvjetom, da se ispovjede, ako je to moguće. Ako nije moguće, grijesi su oprosteni. Radi toga dobro je, da svi vjernici nauče odmah se pokajati, kad opaze, da su sagriješili. Tako će im grijeh biti odmah oprostjen, iako ga poslije moraju reći na ispovijedi. A u životnoj opasnosti ili na smrti, kad se netko ne može ispovjediti, neka se barem savršeno pokaje, pa će se spasiti.

Je li grijeh, kad netko čita čovjeku život i budućnost iz dlana?

Ima vještaka, koji znadu (barem tako kažu) pročitati iz bora i brazda na dlanu značaj i duševne sklonosti. To nije nikakav grijeh, a može biti donekle i istina, jer se duševni život na razne načine odražuje i na tijelu. Ali ako bi tko proricao iz dlana budućnost, taj bi bio prosta varalica, a tko bi u to vjerovao, bio bi praznovjerni siromah.

U VJEČNU DOMOVINU

POZVA GOSPODIN

+ Andrić Mijo, Vareš; + V. g. Barišić Jakob, župnik, Gradačac (ubijen); + Bračun Antun, Brezno-Gora; + Burić Đuro, Zagreb; + Grgić Mira, Slav. Brod; + Guštak Marija, Stupnik; + Hajduković Josip, župnik, Varažd. Toplice; + Hrepić Lucija, Dol; + Jakopanec Andrija, župnik, Vinica; + Lay Lucija, Đakovo; + Poštožar Margareta, Zagreb + Rosmarin Alojzije, Sarajevo + Slovinac Agneza, Nova Varoš; + Starčić Vjekoslava, Zagreb; + Štilling Salika, Kukujevi; + V. g. Tomas don Ilija, župnik, Klepci (ubijen); + Trbojević Evica, Zagreb; + Tvrdogović Fran, župnik, Drenovci; + Švenda Dragica, Mače.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im! - Počivali u miru!

UZMI I CITAJ

Hardy Schilgen D. I.: »TI I ONA«, stav mladica prema djevojci. — Srednji oblik, stranica 180, cijena 20.— Kn. —
Hardy Schilgen D. I.: »TI I ON«, stav djevojke prema mladcu. — Srednji oblik, stranica 196, cijena 20.— Kn. —
Hardy Schilgen D. I.: »TAJNA BRACNE SRECE«, stranica 116, cijena 25.— Kn.

Prisjeka Dante priča da je imao proći kroz pakao. Stoga je sa sobom uzio iskustvo provodit će, kako bi našao siguran izlaz kroz sve paklena ždrijela i izbjegao ponora.

U čudnodrom pogledu, nevlastito što se tiče spolnog odnosa muškarca i žene, skrajina ljudska pokvarenost stvorila je danas pravi pakao. Niska i gruba sjetina strasti za uživanja probila je sve ograde, u koje stavljao telesni nagon sama narav, zdrav razum i divne Božje nakane. I ta bujica nezasićenog i bezobzirnog traženja vlastitog užika rađa smrcu i pokoljenjima ondje, gdje su baš izvori ljudskog života, donosi mržnju i ogavnost, gdje treba da je trajna ljubav, ima li spasa iz tog pakla?

Schilgen se spomenule tri knjige delatni nam i nuda nam sa da nam bude voda.

U »TI I ON« i »TI I ONA« razvija ponajprije, koji je misao različitosti muškog i ženskog spola prema namjerama Stvoriteljevim. Zatim jasno, obzirno i točnom upućenošću, na temelju naravi, razuma, iskustva i svjedočanstva, pokazuje da prije zakonitog braka mladici i djevojke moraju živjeti čisto sami sobom i u međusobnom odnosu sve do oltara. Sve što kaze tu mladenačku čistotu, ruši njihovu buduću sreću.

U knjizi »Tajna brčne sreće« razlaže pisac na temelju Enciklike Pija XII. »O kršćanskoj ženidbi« što je prava svrha ženidbe prema nakanama Božjim i Kristovim — kad ju je uzvatio na dostojanstvo sakramenta. Pokazuje jasno i uvjerljivo da je samo onda brak doista prefer i nešto uzvišeno, ako se u njemu ispunjuje što Bog hoće, a ne, ako se tomu izmišlja. Protiv savremenim strahovitim zabudama, koje unesređuju nijedne obitelji, treba držati da je kršćanske ženidbe nešto sveto i veliko, da među bračnim drugovima mora vladati doživljeno poštovanje i vjerna ljubav i pomaganje, a plod te ljubavi mora biti djeca.

Svim kršćanskim mladima i djevojkama, svim bračnim drugovima preporučamo najtoplije sve knjige kao siguran vodič kroz kaos današnjeg čudnodromnog shvaćanja.

J. Benković D. I., PRIRUČNIK KRŠĆANSKEGA NAUKA. — Srednji oblik, 200 stranica. — Cijena: meko vezano 25.— Kn, tvrdo vezano 40.— Kn. — Izdao »Glasnik Srca Isusova«, Zagreb.

Vjersko neznanje velika je rena našeg naroda. Najveća većina zna o svojoj vjeri jedva nešto najbitnije. A tu je uzrok i tolikim manjima i poracima, koji haraju među nama. Treba obnoviti kršćanski život. Na toga nema bez poznavanja i ljubavi prema vjeri i kršćanskoj nauci. Mnogi bi htjeli osvijetiti svoje znanje kršćanskog nauka, ali nekako se stide prihvatiti

ili ponovno u ruke katekizam iz nekog krivog mišljenja, da je katekizam napisan za djecu. Takvima ovo knjižice, koje sadržava sve, što ima u katekizmu, ali prikazano na obični način, bez pitanja i odgovora. U toj knjižici naći se sve, što kršćanin mora znati o svojoj vjeri, o njezinim zakonima, bogoslužju i poveljama. To je kao mala kršćanska enciklopedija, pa bi morala naći mjesto u svakoj hrvatskoj katoličkoj kući.

Seigerschmied, DOBRI SPASITELJ. Razmatranja o Srcu Isusovu za mjesec lipanj. — Preveo F. Mašić D. I. — Srednji oblik, 96 stranica. — Cijena 15.— Kuna. — Izdala Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb 1942.

Pobožnost prema srcu Isusovu mora biti prve i glavne pobožnosti svakog kršćanina. Njezin je predmet sam Isus i njegova ljubav prema nama, pa se ta pobožnost i sastoji u tome, da nastojimo Spasitelja. U knjižici »Dobri Spasitelj« prikazano su u 30 razmatranja glavne zgodbe iz Isusova života, gdje na osobit način odsijeva njegova neizmjerena dobrotu i ljubav prema ljudima. A to je i za kršćane poticaj na sve veću ljubav prema božanskom Srcu Isusovu.

Dr. A. Juretić, PAPIN JUBILEJ. — Mali oblik, 22 stranice — Cijena Kn 2.— Izdao Odbor za proslavu Papina jubileja, Zagreb 1942.

Knjižica je izdana za proslavu 25-godišnjice biskupskog posvećenja Pija XII. (19. V. 1942.), ali ima trajnu vrijednost, jer pisac u njoj govori o značenju papinstva uopće i vezama Hrvata s Papom kroz stoljeća. Na koncu donosi kratak životopis Pija XII.

Antun iz Čakovca, PUTOKAZ. Knjižica za đake u praznicima. — Mali oblik, 24 stranice. — Cijena 2.— Kn, s poštom 3.— Kn. — Izdao Nadbiskupski Konvikt, Zagreb (Vlaška ul. 38).

Daci u bezbroj slučajeva izgube za kratko vrijeme praznika sve blesgo, što su ga za duge školske godine s mukom saobrili. Ne toliko što sa blesgo znanja, koliko duševnih vrijednosti. Na ugodan, zanimljiv način, pun probiranih primjera i vedre šale, daje pisac dječima savjete, kako treba živjeti za vrijeme godišnjeg odmora, a da se na početku nove školske godine ne trebaju kajati i sami sebe stidjeti.

O. Mavricij Teraž, kapucinski provincijal, SAMOSTANSKO ŽIVLJENJE. Založio in izdao kapucinski samostan u Ljubljani. Tiskala Leonova tiskara u Splitu 1942.

Ta knjiga daje temeljitiju i jasnu pouku o samostanskom životu, pa će dobro doći i onima, koji bi se htjeli posvetiti Bogu u redovničkom stazežu, kao i onima, koji se u njemu

već nalaze. A i drugi imat će koristi od takova života, jer će dobiti i za svoj kršćanski život u svijetu mnogo dobru pobudu, i upoznati će se bolje cijeniti redovnički život, koji je nastojanje, da se potpuno ostvaruje Evan-

đelje. Na koncu knjige (str. 110—166) nalaze se kratki spomeni o životu mnogih slovenskih kapucina u slovenskim samostanima. Među njima spominje se i nekih 18 Hrvata, koji su djelovali u hrvatskim kapucinskim samostanima.

PO DOMOVINI

LUN

Mi smo u našem malom Lunu lijepo i svečano proslavili dragi blagdan Presv. Srca Isusova. Sve su članice svojom marljivošću i revnošću doprinijele svoj dio ovoj dragoj svečanosti. Resile su crkvu i posule poljskim cvijećem seoske putove, po kojima je išla procesija sa slikom bož. Srca Isusova. U procesiji nastupile su članice u lijepoj narodnoj nošnji. Naše su svijesne članice ovom nadasve lijepom procesijom pokazale, da su usred burne današnjice čvrste i uvjerene da ne će klonuti, dok vojuju uz Krista, Crkvu, Papu i dok se ujedno budu resile najljepšim uresima kat. djevojke: po-niznošću i čednošću.

U jutro smo iza zajedničke sv. Pri-

česti održale primanje novih članica, koje je obavio upravitelj društva preč. g. Leonard Vidulič, sa svečanom posvetom i očinskim uputama novim članicama, ističući djevojačku čednost u vladanju, revnost kod dužnosti i čistoću srca, kao divni apostolat primjera. U dirljivoj nas je pak propovijedi u svečanoj sv. Misi pozvao i na drugi apostolat: apostolat naknade i ljubavi božanskom predragom Srcu, iz kojeg uz vijenac trnja cvate Križ — Ljubav i žrtva — simbol kršćanske djevojke.

U ovoj je našoj svečanosti sudjelovala cijela župa, i svečano se posvetila bož. Srcu. I sretna sam i ponosna što mogu ustvrditi da se naši župljani nisu deli u svojoj divnoj vjeri skršiti od upravo zastrašujućih nezgoda što su ih snašle (među ostalim, pred blagdan

Sv. Martin na Muri: Prva sv. Pričest djece





Sv. Martin na Muri: Prva sv. Pričest djece

Srca Isusova uništila im je strašna četverodnevna slana bura sve nade u tako grozničavo iščekivanu žetvu i berbu, koja je inače ove godine izgledala veoma plodna), nego su došli svi i ponizili se pred svojim Bogom. Paže, makar im je inače sve zlo, koje se na njih srušilo kao i ono što im još prijeli, pritislo duše, ovom zgodom su iz puna grla i iz sveg srca pjevali: »Do nebesa nek se ori« i »Tebi Kriste«. — Tebi Kriste, naša ljubav i naše žrtve kao naknada za bezbožnu mržnju i pakleni bijes nesretnika na zemlji. Ti nam ovu želju primi i posveti, i naše nam vlastite grijehe oprosti. Tvoje preslatkom Srcu neka je naša vječita ljubav i hvala!

Katarina B. Pavičić, glavarica

DAPCI

Članice našeg Djevojačkog društva primile su od zadnjeg izvještaja 105 naknadnih sv. Pričesti. Dale smo služili i jednu sv. Misu u čast Majci Božjoj za što skoriji mir u svijetu. Toj sv. Misi prisustvovala su skoro sve članice. Svaka članica izmolila je po dvije krunice u zahvalu za sva dobročinstva, koja su podijeljena našoj domovini u prošloj godini. Ujedno je i svaka članica prikazala po koje dobro djelo na tu nakanu. Sada skupljamo novac za

novu zastavu našeg društva. Prigodom posvete zastave obavili će se i primanje novih članica.

Izbrale smo i nove revniteljice, koje svaki mjesec imaju svoj posebni sastanak, kod kojega vijećaju o ponašanju i radu članica.

GRADAC KOD MAKARSKE

U teškim današnjim danima, kad su bombardirana naša okolišna sela, izgubilo je i naše djevojačko društvo Srca Isusova dvije dobre i nezaboravne članice: Peko Mariju i Adar Nataliju. Prvi hitac s talijanskoga broda pogodio je u najbližem selu Gradac 3 djevojke, dvije spomenute članice i treću djevojku dobru katolikinju Andrijašević Baricu u 20. godini života. Ne možemo i ne ćemo ih nikada zaboraviti, a osobito našu dragu i nezaboravnu osamnaestogodišnju članicu Peko Mariju koje sliku na odru donosimo u ovaj Glasnik.

Naša dobra Marija još kao dijete stupila je u Djevojačko društvo S. I. Revno je vršila društvena pravila. Bila je prva kod crkvenog pjevanja, a redovito je čistila i kitila hram Božji. Četvrt sata prije nego je poginula, kitila je oltar Majke Božje i neprestano kroz to vrijeme pjevala »Sred te se pećine...«. Kad su nas zadnji čas obavili



† Marija Peko.

članica Djev. društva Srca Isusova

jestili, da će pucati na okolna sela. Marija izlazeći iz crkve vesela, nastavila i dalje s pjevanjem: »Zdravo, zdravo, Marijole! Rastala se je s dvije članice i doviknula: »Zbogom ako se više ne vidimo!« Cim je stigla kući, rekoše joj, da joj je majka posla u selo, a ona da spasi svoju majku i da je dovede kući, pođe u selo, ali više se nije vratila. Prvi hitac pogodio ju je. Sprovod joj je bio na Spasovo. Sprovodu smo prisustvovala sve članice, skupa sa cijelim mjestom i okolicom. U crkvi dupkom punoj svijeta, oprostio se je od nezaboravne pokojnice u ime svih članica upravitelj društva fra Pavao Matić, župnik. Otrpale smo je plačuci na vječni počinak.

Adar Natalija, bila je dobra i ravna članica. Imala je 17 godina, a pogodio ju je skupa s Marijom prvi hitac. No nije odmah ostala mrtva, već je putem u bolnicu u Mostar ispustila svoju plemenitu dušu. Sigurne smo, da su ove 3 žrtve u slavi nebeskoj, i da se one sada za nas mole.

Kavlijan Jelisava, glavarica

SRCE ISUSOVO POMAŽE

Dijete mi u trećoj godini obolilo, a liječnik izjavi, da je dobilo upalu mozga (meningitis) i da će po svoj prilici umrijeti, a ako ostane i prebosti, da će ostati gluho, a možda i gluhoonijemo. U zdvojnosti i strahu, da dijete ne umre, a još više da ne ostane cio život bogalj, utečem se božanskom Srcu Isusovu i započnem devetnicu. Dijete se strašno mučilo, da ga nisam smjela ni gledati. Ali već drugi dan devetnice bilo mu je bolje i na koncu devetnice skoro je sasvim ozdravilo. Sada je, hvala i slava Srcu Isusovu, živo i zdravo bez ikakva traga teške bolesti.

M. B.

Arbe (Rab): BA Zagovorom bl. Nikole Tav. prošla sretno teška operacija šene. — **Babina Greda:** VA Dobrošom Presv. Srce sretno prošla bolna operacija. — **Banja Luka:** AB Muž se sretno vratio iz zarobljenstva. — **Bebrina (Benevici):** AO Muž se sretno vratio iz Bosne. — **Bjelovar:** LI Srce Isusovo udijelilo mi veliku milost. — **Beretinac:** FS Presv. Srce pomoglo mi u opasnoj borbi u Bosni. — **Bisag:** VH zahvaljuje za primljene milosti. — **Bogomolje:** PR Primila mnoge milosti. — **Bribir:** MV Presv. Srce pomoglo u teškoći. — **Bukovje:** JS Presv. Srce pomoglo u teškoći. — **Cajkovci:** SN U svakoj nevolji pomoglo Bož. Srce. — **Daruvar:** TH Bož. Srce uslišalo mi prošnje. — **Donja Kupčina:** M. Milošću Presv. Srca ozdravilo mi dijete. — **Draganić:** DS Ozdravilo od

teške bolesti na prstima. — **Durdevac:** NN Nakon mojih usrdnih molitava presv. Ranama Isusovim iznenada ozdravila teška bolesnica. — **Hrvatski Karlovci:** BK Presv. Srce udijelilo mi jednu milost. — **Hrv. Mitrovica:** EM Zahvaljuje za ozdravljenje kćerkinih ruku. — **Jaltvevec:** SP Primljene milosti. — **Jastrebarsko:** IM Primljene milosti. — **Valpovo:** JP Primljene milosti. — **Jaltabot:** NV Primljene milosti. — **Kesindol:** NM Dobivena milosti. — **Kufina:** KT Mnoge primljene milosti. — **Mostar:** PA Hvala TI Presv. Srce za mnoge milosti. — **Mrkopalj:** MV Dijete ozdravilo od teške bolesti. — **Obrež:** LJ Muž se dvaput sretno vratio iz velikih ratnih opasnosti, dijete ozdravilo od teške bolesti, a meni pomoglo Bož. Srce u teškim časovima. — **Pečina:** SG Zahvaljuje Majci Božjoj na osobitoj pomoći pri usjevima. — **Praputnjak:** DL Našla izgu-

bljeni prsten. — **Pupelica:** MA Za ozdravljenje. — **Seki:** PS Primljene milosti. — **Senj:** MC Primljene milosti. — **Split:** MB Kćerka ozdravila od živčane bolesti. — **Stari Mikano:** MK Uslišana molitva. — **PF:** Muž se sretno vratio iz rata. — **Testi:** SA Povraćen očini vidi. — **Tomatica:** NN Muž se sretno vratio iz vojske, i druge milosti. — **Važdin:** MSV Primljene milosti. — **SA:** Sin se vratio iz ropstva. — **Volavec:** DP Uslišana jedna molba. — **Zagreb:** Dv. B. Mnoge primljene milosti. — **DP:** Mnoge primljene milosti. — **KB:** Primljene milosti. — **MB:** Više puta uslišana molba. — **Dr. M:** Uslišane molitve, pomoć u potrebi i uspjeh u službi. — **T:** MC Zahvaljuju za povratak jednog zarobljenika u domovinu i za druge milosti. — **VP:** Uslišane molitve. — **Zlatar:** AK Sretno porođ. — **Zlatin:** Ob. JVN i TV Za razne milosti i sretni povratak iz rata.

ZAHVALNICE

Adamovci: AM Ozdravila pomoću presv. Srca Isusova. — **Aličević:** KA Proti svake lijetnikove nade žarkom molitvom Bož. Sreću istrgli smo sestru iz ruke smrti, koja joj se približavala raspjedom pluća. — **Adžamović:** MD Muž ozdravio od tifusa. — **M. Strica:** NN Primljene milosti. — **Bizavac:** EP U pomenjanku ljudske pomoći pomoglo Presv. Srce pri zdravlju. — **Bjelovar:** BM Ozdravila od teške živčane bolesti, dvaput oslobođena od svjedoka kod suda. — **Brčko:** KU Zagovorom Gospe Sinjske i sv. Josipa ozdravila kćerka. — **JU Sv. Male Terezije:** pomogla dvaput na putu. — **Bregi:** EZ Ozdravilo dijete. — **Ceti:** novci: AS Presv. Srce mi je kroz cijeli život pomagalo u svakoj nevolji i bolesti pa i sada mi je podalo zdravlje. — **Cazma:** MF U bolesti mog brata kleknula majka pred sliku Srca Isusova i zamolila za pomoć; bolovi brzo prestali. — **Dakovo:** SD Primljene milosti. — **Durić:** AJ Poboljšalo mi se zdravlje. — **Dolci:** AN Brat se sretno vratio iz rata. — **Dol:** AG Presv. Srce pomoglo u mnogim nevoljama i u teškoj bolesti. — **Domagović:** BF Primila mnoge milosti. — **DD:** Uslišana mi je molba. — **Donje Novo Selo:** SB Primila mnoge milosti. — **Farkalević:** KJ Sin se živ vratio iz rata. — **Ferdinandovci:** MK Primila razne milosti. — **Gjurgijevac:** LK Na vruće moje molitve vratio mi se otac iz rata preko očekivanja. — **Gračac:** MD Primila neke milosti. — **Gundulić:** JM Primila mnogo darova od Bož. Sreće. — **Hreljin:** MP Primila razne milosti. — **Hrnanec:** SZ Presv. Srce bilo mi je čudosan blizak za vrijeme tromjesečne vojne službe. — **Hrv. Karlović:** JB Hvala Sreću Isusovu za uslišan molbu. — **Jajce:** Četiri domobranca zahvaljuju za pomoć Presv. Srca u velikoj nevolji. — **Jasko:** LJŠ Primljeno zdravlje. — **Jelenje (Sutak):** SL Nećak nenadano ozdravio od hipervazije, iako je liječnik svakog časa očekivao smrt. — **Karlović:** EK Za lenjskog rata brat se nalazio na mađarskoj granici i dulje nitko ne zbrodi o njem. Na vruće moje molitve vratio se zdrav; primila sam i drugih milosti. — **Kladar:** TK Sretno dobila parnicu. — **Klenovnik:** BF Ozdravila od teške bolesti. — **Kliš:** JC Božansko Srce sačuvalo me od velike neugodnosti. — **Kloster Podravski:** KR Primila jednu milost. — **Krapina:** RK Presv. Srce pomoglo da mi je ozdravila nožna, iako liječnik reče, da nema pomoći. — **Krešev:** MT Primljene milosti. — **Kruševica:** KL zahvaljuju za ozdravljenje jedne osobe. — **Kuolina:** MV Ozdravio sin. — **Kustolija:** J i J Cos. Primili razne milosti. — **La Sella (Istra):**

PI Dobio jednu milost. — **Lešev:** M i Fr. L Primili mnoge milosti. — **Lipovci:** GJ M Primila razne milosti od Bož. Sreće. — **Luković:** LM Primila mnoge milosti. — **Malić:** KR Povratno riješena molba radi pamice. — **Miklout:** GJA zahvaljuju za primljenu dobroćinstva. — **Nova Kapela:** AS Dijete mi je prohodalo. — **Otrčevac:** PA Presv. Srce mi se smilovalo i udijelilo zamožljene milosti. — **Pitomača:** IM Sretno izašao iz žestoke borbe. — **NN:** Dvaput primio razne milosti i sada primio pomoć u pogibelji. — **Plavnice:** MH Uslišana mi mnoge molbe i primih pomoć u mnogim slučajevima. — **Podgajci:** PK Uslišana mi je molitva. — **Podrav. Moslavina:** AH Primila sam mnoge milosti, a jedna od tih je ozdravljenje noge. — **MK:** Ozdravila unuka, dobivena pomoć u gospodarstvu. — **Podrav. Podgajci (S. Bočkinci):** MR Primila mnoge milosti. — **Posavski Podgajci:** JA U ratu i drugim nevoljama pomoglo Presv. Srce. — **Poznanac:** JO Sinovi se zdravi vratili sa ratista. — **Podgaj:** DR Muž se sretno vratio kući. — **IH:** Zahvaljuju na primljenim milostima. — **Prikraj:** MP Ozdravio suprug. — **Prković:** MB Muž se vratio iz zarobljenstva. — **JF:** Sin se sretno vratio iz zarobljenstva. — **Retković:** JM Zahvaljuju za sretni izhod procesa. — **Rudo:** FB Suprug se sretno povratio sa ratista. — **Sarajevo:** AB Zahvaljuju za sretni porođ. — **MM:** Ozdravila i primila mnoge milosti. — **Senj:** AB Uslišana su mi molbe, primila sam milosti u mnogim poteškoćama. — **Selut:** KK Muž mi se vratio iz vojske. — **Šikirević:** IG Sretno se vratio iz zarobljenstva i primio drugih milosti. — **Šibinj:** SC Sretno se vratio iz rata. — **Šipan-Luka:** MB Dobila pomoć u bolesti i u svim potrebama. — **Stari Mikano:** ci: BP Muž se sretno povratio. — **Štručec:** MZ Slava Bož. Sreću Isusovu i presv. Sreću Marijinom na velikoj milosti. — **Štubica:** ML Uspjela operacija i primljene druge milosti. — **Sv. Petar:** MM Zadržala zdravlje iza teške bolesti; sin dobio namještanje; primila sam još mnoge druge milosti. — **Šmrika (Kraljevice):** G Uslišana mi je molba. — **Tavankut:** LS Sin sretno stigao kući iz rata. — **Vareš:** Stojković: AF Uslišana mi je molba; druge milosti. — **Veliković:** IO Uslišana mi molitva. — **Virje:** LS Zahvaljujem za ozdravljenje i za druge milosti. — **Vukovar:** AK Sretno ozdravila od teške bolesti. — **Vrbovsko:** MC Primila pomoć u velikoj neprilici zagovorom sv. Josipa i Male Terezije. — **Zagreb:** AS Uslišana mi je molitva. — **ASV:** Zahvaljuju Presv. Sreću na daru čvrste vjere. — **BB:** Sestra ozdravila od teške bolesti, dva brata sretno se vratila kući iz smrtnih opasnosti. — **MD:** Presv. Srce riješilo me velike tuge. — **FGJ:** Sretno došla u Zagreb i primila mnoge milosti. — **JH:** Dvaput sam izbačena od teške bolesti. — **JZ:** U velikoj žalosti i prgonjenju sa strane braće pomoglo Presv. Srce. — **KT:** Ozdravio sinčić. — **MB:** Uslišana molba. — **MJ:** Nakon 11 godina teške bolesti digne se i pohodila iz zahvalnosti Svetište presv. Srca Isusova. — **MV:** Ozdravljenje. — **RM:** Primljene milosti. — **SS:** Primio mnoge milosti; sretno prošla upala mozga. — **TS:** Pomoću presv. Srca dobio namještanje koje mi odgovara. — **SN:** Primljene milosti; sadetnje i prijašnje ozdravljenje. — **Zenica:** IP U nepaznji pol-pisao primljak neprimljenog novca i zapao u nesreću. Ali me Presv. Srce izbavilo. — **Zornik:** JC Obolio mi beznažno najveći prijatelj od kojega je ovisila budućnost moje djece. Potražio pomoć nad svim pomoćima kod Isusa u Svetohranitu. I glai Prijatelj posve ozdravi. — **Zepte:** Uslišana mi je molba pomoću Presv. Srca.

DAR OVI

DAROVATELJIMA NA ZNANJE. Budući da su nagrade za služenje tihe sv. Mise kod nas općenito podignute na 30.— Kuna [za neodređeni dan] i 40.— Kuna [za određeni dan], ne može Uprava Glasnika više preuzimati nagrade niže od gore propisanih. Tko pošalje manju nagradu, bit će mu novac povraćen. Ako crkvene vlasti radi izvanrednih prilika podignu ponovno nagrade za služenje tihe sv. Mise, držat će se i Uprava Glasnika toga.

Za obnovu Bazilike presv. Srca Isusova u Zagrebu: Abrenović Anka 20 Kn; Bakran Marija 15 Kn; Bolibruh Rozalija 10 Kn; Boljdin Ivica 5 Kn; Böhm Gabriele 14 Kn; Boroš Stelica 5 Kn; Bošnjaković Ivka 10 Kn; Božičević Pepica 200 Kn; Brašnić Jakob 10 Kn; Bratić Bera 10 Kn; Brezović Stjepan 20 Kn; Brčić Vjekoslava 10 Kn; Brstilo Mara 50 Kn; Canki Vjekoslav 50 Kn; Cencić Mijo 150 Kn; Cuculić Tina 20 Kn; Curić Martin 50 Kn; Čalić Anka 10 Kn; Ciković Klementa 30 Kn; Cordašić Reza 10 Kn; Čorić Eleonora 10 Kn; Curić Anđa 10 Kn; Dežić Ervin 30 Kn; Drenjančević Stipo 10 Kn; Đureković Nada i Đuro 10 Kn; Eisenreich Stjepan 100 Kn; F. E. Zagreb 100 Kn; Fabar Anka 65 Kn; Fabijanić Zlata 100 Kn; Faulstich Nikola 10 Kn; Ferik Alojz 30 Kn; Graber Marija 10 Kn; Golik Blaž 30 Kn; Gotal Marija 30 Kn; Grbavac Marija 30 Kn; Grčević Dragica 70 Kn; Grgalić Katarina 10 Kn; Grgulić Tomo 20 Kn; Grgurić obitelj 20 Kn; Gruniner Ferdo 100 Kn; Hegedić Jelena 60 Kn; Hončić Dora 10 Kn; Hrelčić Magda 5 Kn; Hriženjak N. 100 Kn; Ivanišević Anka 100 Kn; Ivaović Petar 15 Kn; Ivičak Slava 10 Kn; Ivičak Franca 10 Kn; Ivičić Anka 27 Kn; J. P. Zagreb, 100 Kn; Jadro Emilija 13 Kn; Jegerić Marija 60 Kn; Jakovac Anton 250 Kn; Jeličić Elizabeta 10 Kn; K. K. Zagreb, 100 Kn; Kajić Ljuba 70 Kn; Kaladžija Manda 80 Kn; Katalušić Barbara 10 Kn; Kelemen Kalica 100 Kn; Klemenčić Zora 100 Kn; Klík Boris 100 Kn; Knebl Berta 500 Kn; Kocman Robert 15 Kn; Končić Kalica 20 Kn; Korešić Marija 200 Kn; Kosić Anica 50 Kn; Kosić Fanika 20 Kn; Kovačević N. 100 Kn; Kovačić Ana 10 Kn; Kraljačić Kalica 1,000 Kn; Krenčević Antonija 20 Kn; Kržmar Ferdo 100 Kn; Ladžić Jelka 100 Kn; Lepovečki Kata 50 Kn; Maričić Rozalija 5 Kn; Markotić Josip 200 Kn; Martinec S. J. Amalija 50 Kn; Matijašević Stjepan 150 Kn; Matijanić Marija 70 Kn; Medven Katarina 20 Kn; Medven Mara 30 Kn; Mližević Marija 10 Kn; N. N. Caglić 50 Kn; Novoselac Marija 30 Kn; Orlić Josip 50 Kn; Pavlič Katarina 30 Kn; Pavlović Petar 20 Kn; Pelegrin Marija 10 Kn; Petrović N. 70 Kn; Pevek Juraj 30 Kn; Petroczy Josipa 10 Kn; Petroci N. 30 Kn; Pekos Stanka 52 Kn; Preoell Marija 30 Kn; Penderaj Ana 20 Kn; Prpić Kalica 15 Kn; Radovanović Krista 100 Kn; Ravac Rozalija 30 Kn; Rosendić Josip 100 Kn; Rubinić Bera 10 Kn; Rus Mara 50 Kn; Sabljak Lucija 20 Kn; Sabolić Marija 100 Kn; Skender Bera 10 Kn; Sladović Eva 10 Kn; Slunjski Jela 15 Kn; Sološek Stanišlav 90 Kn; Starčević Marija 70 Kn; Straha Ela 100 Kn; Strahonja Pepica 10 Kn; Suhodobnik obitelj 300 Kn; Sulić Ivo 15 Kn; Svadenik N. N. 100 Kn; Šešelj Magdalena 30 Kn; Ševc Marija 100 Kn; Šiprak Zora 10 Kn; Solić Jula 5 Kn; Spiraneć Ljudmila 15 Kn; Šolizer Antonija 50 Kn; Štetić Filip 10 Kn; Teich Paula 10 Kn; Tot Mato 5 Kn; Truhelka Janko 30 Kn; Valjalo Ivan 100 Kn; Varović Bera 50 Kn; Varnik Ana 200 Kn; Vidoček Kalica 10 Kn; Vinković Ivan 200 Kn; Vrlac Kalica 20 Kn; Vučić Stjepan 30 Kn; Z. V. Brodanci 100 Kn; Zanlner Zlata 100 Kn; Zechmeister Marija 15 Kn; Župnik N. N. 50 Kn; Župni ured Čepin 45 Kn; Razni darovatelji o-

sobno, koji ne žele, da im se za ime znade, 1.844 Kn.

Za sv. Mise: Bahonski Josip 25 Kn; Baković Petar 25 Kn; Bakula Ana 30 Kn; Balaška Anuska 100 Kn; Berlek Danica 100 Kn; Brđanović M. Jelena 25 Kn; Cindrić Marga 25 Kn; Čorić Eleonora 20 Kn; Dejanović Ana 20 Kn; Dević Elizabeta 44 Kn; Dobrovojević Mira 60 Kn; Jeger August 40 Kn; Kilian Milan 10 Kn; Kocijan Ivan 30 Kn; Lopac Ana 40 Kn; Majdanec Ana 50 Kn; Matijanić Marija 80 Kn; Neralić Ana 20 Kn; Nikolin Marin 48 Kn; Novosel Marija 20 Kn; Panian Andrija 30 Kn; Perić M. Marko 200 Kn; Pincak Ana 40 Kn; Pinterić Mara 50 Kn; Prpić Dora 63 Kn; Račić ud. Julijana 20 Kn; Rendulić obitelj 20 Kn; Sabadoš Ana 20 Kn; Sakač Katarina 33 Kn; Slavković Darinka 15 Kn; Šepić Ivan 40 Kn; Štok Marija 20 Kn; Varga Manda 1,000 Kn; Wiener Emil 100 Kn; Wolf Katarina 30 Kn; Wurster Katarina 60 Kn; Zesto Ela 30 Kn; Živić Martin 20 Kn.

U čast presv. Srca Isusova: Bekula Ana 40 Kn; Bijelić Kata 10 Kn; Birović Eva 10 Kn; Bobin Mara 5 Kn; Bobinac Jelka 30 Kn; Mostar Božica i Marija 8 Kn; Božić Katarina 20 Kn; Božić Paula 100 Kn; Bratić Anka 15 Kn; Brčić Franjica 10 Kn; Brčić Anka 30 Kn; Busija Josip 100 Kn; Črnković Slavica 100 Kn; Čilić Ivo 5 Kn; Čudek Ignac 5 Kn; Erdelec Jela 10 Kn; Fabijanić Kalica 50 Kn; Ferković Ema 63 Kn; Filić Elizabeta 50 Kn; Florinčić Josipa 120 Kn; G. I. Remete 100 Kn; Golub J. Ana 20 Kn; Grgec Mira 30 Kn; Grgurec Tomo 50 Kn; Haman Ana 30 Kn; Holik Ivica za Holovec Evi 5 Kn; Horvat Anica 100 Kn; Horvatić Stjepan 10 Kn; Hrlić Ivan 10 Kn; Ivančić Manda 10 Kn; J. V. M. i T. P. Zlarin 50 Kn; Jakobac Marija 13 Kn; Jugović Anka 50 Kn; Jurajac Mijo za Cvelnić Tomo 15 Kn; Kanjo Marija 20 Kn; Kašnar obitelj 50 Kn; Knežević Kata 30 Kn; Kovačev Mara 10 Kn; Kovačević Nikola 100 Kn; Kovačić Blanka 20 Kn; Kramerić Franciska 35 Kn; Kreus R. 30 Kn; Kurlanjek Agala 28 Kn; Lazar Roza 3 Kn; Lavar Danica 25 Kn; M. K. Zagreb 30 Kn; Majdanec Anka 10 Kn; Markovinović Evi 20 Kn; Markovinović Marija 15 Kn; Mavrić Josip 43 Kn; Mihajević Ivka 35 Kn; Milla Kalica 50 Kn; Molnar Ivan 30 Kn; Nagela Elizabeta 13 Kn; Novoselović Stena 100 Kn; Olujević Anka 50 Kn; Papiz Doroteja 50 Kn; Poroković Janja 40 Kn; Pođapan Ana 20 Kn; Popović Anka 100 Kn; Priljić Jelka 50 Kn; Pušić Milan 100 Kn; Radenović Marija 50 Kn; Rašpica Marija 5 Kn; Razni darovatelji iz Zagreba 315 Kn; Ribar Oizela 100 Kn; Ruslan Ljubica 15 Kn; Skok Marija 30 Kn; Slivak Josip 5 Kn; Sobol Marija 100 Kn; Stega Milan 10 Kn; Stipić Marija za Matić Veronu 10 Kn; Strahonja Pepica 20 Kn; Strunjak Kata 13 Kn; Šepić Ivan 220 Kn; Sinko Franjo 15 Kn; Steimelt Antonija 40 Kn; Takač Franjo 15 Kn; Tomić Mara 10 Kn; Trivanović Katarina 100 Kn; Turković Marija 20 Kn; Veselovac Kata 5 Kn; Vijak Marija 50 Kn; Vlahović Terezija 20 Kn; Vučinić Navenka 10 Kn; Zenko Barica 10 Kn.



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

LJUBAV K BOGU

Vatrena, ljubav k Bogu, kojom je Sluga Božji Petar Barbarić bio raspaljen, pokazivala se prije svega u tom da je za cijelog života svog sve zapovijedi Božje i crkvene vjerno obdržavao, a kasnije kao sjemenarac, gimnazijalac, kongreganist i sve sjemenišne, gimnazijske i kongreganističke propise tako, te je bio svima i svakome vazda na pobudu i za uzor; štoviše kroz cijeli život evandeoske savjete poslušnosti i čistoće tako je sveto držao kao da se je obavezao redovničkim zavjetima.

Najvećom brižljivošću izbjegavao je sve, što bi samo ma i izdaleka bilo nalik na uvredu Božju. A da i drugi ne vrijeđaju Boga, revno je radio. I nije se zadovoljavao samo time, da ih odvrća od grijeha nego ih je i usmeno i pismeno a pogotovu primjerom svojim poticao na krepost i savršenost.

U svojim djelima nikada nije tražio svoju čast nego uvijek i u svemu čast i slavu Božju. Zato je nastojao, da svoju volju združi s voljom Božjom tako, da je sve neugodno ili protivno primao u veselom raspoloženju i svetom ravnodušnošću. Ovu apsolutnu skladnost vlastite volje s voljom Božjom preporučivao je svima najživlje i najusrdnije kako usmeno tako i pismeno.

Revno je nastojao da mu bude duh združen s Bogom. Volio je povučenoš, a cijelo njegovo čedno vladanje odavalo je nutarnju njegovu sabranost. Sve je bilo u njegovoj duši kao u kakvom svetištu, u kom je stanovao trojedni Bog i živi spomen na Svece, i ugodnike Božje, a pobožne misli i molitve kao anđelčići lebdjele pred njim. To je bio onaj slatki život duše, koja je puna Boga, ono općenje, za koje veli Apostol: »naše je življenje na nebu« (Filiplj. III, 20).

Pobožnost Petra Barbarića ne bijaše drugo nego odraz i izliv njegove ljubavi prema Bogu, stoga mu nije smračila vedra lica. Kada mu je za bolesti bilo sve jače udaralo, a dah sve brži i brži

bivao, citirajući poznate stihove: »Koliko put mi srce kućne, koliko put mi bilo tućne, nek bude hvaljeno i slavljeno Presveto Srce Isusovo« reče: »sada dakle gdje mi srce bije tako brzo, za me je dobitak«.

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1310. Zagreb: Razne milosti. B. Sch. — 1311. Čajkovci (djakov. biskup.): Ja ozdravila i muž moj dobio namještenje. K. D. — 1312. Zagreb: Po zagovoru dobrog Sluge Božjega Petra Barbarića primio mnoge milosti, naročito zdravlje; neka mu stoga bude hvala i čast. I. P. — 1313. Tomašanci (djakov biskup.): Bolest jenjala. H. T. — 1314. Miklouš kod Čazme (zagreb. nadb.): Ozdravilo blago. A. G. — 1315. Selce Vinodol (senjska biskup.): Ozdravila moja teško bolesna sestra. Zahvalna Z. G. — 1316. Busovača (saraj. nadb.): Bio sam u borbi i blokiran od neprijatelja. Nisam imao nade, da ću se izbaviti. Pane mi napamet, da se preporučim Slugi Božjemu Petru Barbariću, da se on za me Bogu molli. I gle odmah nenadano smo dobili slobodu i pobjedu. M. P. — 1317. Nova Gradiška (zagreb. nadb.): Citajući naš Glasnik i mnoge milosti po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarića dobivene utekao sam se njemu i ja, kad je zaprijetila opasnost meni i mojoj obitelji. I nije prošla sedmica dana i spasio sam sebe i cijelu obitelj svoju. N. N. — 1318. Varež (saraj. nadb.): Sretan porodaj. L. P. — 1319. Rasivo (saraj. nadb.): Tri ozdravljenja. V. B.

Životopis Sluge Božjeg Petra Barbarića

Napisao A. Puntigam D. I. — II. izdanje priredio M. Vanino D. I. Stranica 309. — Sa mnogo krasnih slika na umjetničkom papiru. — Cijena: broširano Kn 40, s poš. Kn 43; uvezano Kn 60, s poš. Kn 64.

Prekrasni životopis Sluge Božjega, o kojem se je poveo proces za proglašenje blaženim. Knjiga je vrlo zanimljiva, da je ne možeš ostaviti, dok je svu ne pročitaš. Osobito će mladež u primjeru tog uzor-mlađića hrvatskog naći mnoge pobude za krepостan i čist život.

Fotografije Sluge Božjeg Petra Barbarića

NA JAKOM KARTONU. — Cijena:

Veće: veličina 40 X 54 cm — Kuna 50.—, s poštom Kuna 52.—,
Manje: veličina 34 X 45 cm — Kuna 30.—, s poštom Kuna 32.—.

Sličice Sluge Božjeg Petra Barbarića

SA MOLITVOM ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM — Cijena: komad Kuna 0.50, s poštom Kuna 1.—.

Narudžbe prima: **Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147, Palmotičeva ulica 31.**

DAROVI

Za raširenje Glasnika presv. Srca Isusova: Anđel Josip 27 Kn; Andrašević Stjepica 20 Kn; B. R. Zagreb 100 Kn; Bača Katica 10 Kn; Belemčić Ilija 5 Kn; Belobrk Roza 10 Kn; Belunan Marija 40 Kn; Berušić Ruža 10 Kn; Bosić Anka 10 Kn; Brajčić Agata 55 Kn; Brdario Marija 23 Kn; Brnić Franca 5 Kn; Brođanec ud. Paulina 20 Kn; Brus Marija 8 Kn; Bubanić Stjepan 25 Kn; Bubačić Romica 5 Kn; Čevanić Alojz 40 Kn; Čoha Ivan 10 Kn; Čugčver Stjepan 15 Kn; Čukljaj Ana 5 Kn; Dement Amalija 10 Kn; Devčić Anka 20 Kn; Dobek Franjo 10 Kn; Dragulinac Ana 50 Kn; Drenak Kata 25 Kn; Drežević Evica 10 Kn; Dukanović Luka 10 Kn; Džamanja ud. Ivana 15 Kn; Eisenthal Anica 10 Kn; Fanlon Slova 23 Kn; Fischer Adam 10 Kn; Ganza Dom Bartol 15 Kn; Gasteiger Mira 100 Kn; Gašić ud. Magdalena 10 Kn; Glavičić Vinkoslav 54 Kn; Grgić Ana 10 Kn; Hlačanić Marija 10 Kn; Hlilović Jakobina 135 Kn; Hrašović Dragica 13 Kn; Harter Gjurica 30 Kn; Hanžek Marija 15 Kn; Hercog Zorica 20 Kn; Hirk Marija 20 Kn; Horvat Jeronim 5 Kn; Hruška Verona 50 Kn; Inkret Jenka 13 Kn; Ilić Stjepan 10 Kn; Ivanac Terezija 10 Kn; Ivenković Antonija 100 Kn; Iverović Stjepan 20 Kn; Janoš Stjepica 13 Kn; Jarić Ivan 10 Kn; Jerković Franjka 40 Kn; Jozic A. P. L. 5 Kn; Juršić Slavko 45 Kn; Kaladija Manda 20 Kn; Knežević D. Marko 10 Kn; Kolar Josip 10 Kn; Kolar Milka 20 Kn; Koljić Jakob 10 Kn; Kopeli A. 5 Kn; Kopeli Tara 5 Kn; Kopunović A. 10 Kn; Kovačević Katica 100 Kn; Kovačević Stjepan 30 Kn; Krupa Verica 5 Kn; Josipović Ana 5 Kn; Kušić Kata 10 Kn; Kuvačić Kata 5 Kn; L. J. Zagreb 100 Kn; Lazanin Đuro 10 Kn; Ljevaković Marko 15 Kn; Lončarević Zlata 100 Kn; Lovrić Kata 3 Kn; Majnar Ivana 13 Kn; Malnar Klement 55 Kn; Marc Ivanka 10 Kn; Maršinec Ivan 23 Kn; Maruna Stjepan 23 Kn; Matelić Stanislava 10 Kn; Mesing Jelena 5 Kn; Mihlić Kata 20 Kn; Miladinović Daniel 30 Kn; Molnar Gizela 10 Kn; N. N. Borkovo 10 Kn; N. N. Zagreb 10 Kn; Nikolin Marina 48 Kn; Novosel Marija 10 Kn; Oludić Adele 13 Kn; Ormuž Dragica 13 Kn; Oršulić Marko 30 Kn; Padelić Marica 10 Kn; Pavlović Ivo 5 Kn; Petanjek Juraj 5 Kn; Petarko Jozo 20 Kn; Pile Josip 20 Kn; Pincak Ana 20 Kn; Pingetzer ud. Katica 10 Kn; Plenković Vinko 10 Kn; Podbičić Franjka 10 Kn; Radotić Stena 13 Kn; Rak Antonija 5 Kn; Rogić Paula 13 Kn; Romić Ante 27 Kn; Ružman Antonija 15 Kn; Salopek Marija 20 Kn; SS Miloradin, Vraždin 10 Kn; Smoljak Anka 10 Kn; Soljačić Zlata 10 Kn; Stavnicki Jakob 5 Kn; Stigler Eva 10 Kn; Strnišćak Antun 200 Kn; Šimunc Franjo 50 Kn; Šimunić Ruža 10 Kn; Skripelj Vilim 50 Kn; Šorić Katica 10 Kn; Šošterić Marija 5 Kn; Tkalčić Krešimir 13 Kn; Tomalić Hedviga 8 Kn; Urlep Ivan 10 Kn; Usmiani ud. Jelisava 10 Kn; Varga Marija 13 Kn; Veršing Franc 30 Kn; Vidović Franjo 100 Kn; Vinković Ivan 5 Kn; Vinković Tomo 10 Kn; Višković Helena 30 Kn; Vladislavljević Marija 10 Kn; Vojnović Vinko 20 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Ivančić Anica 10 Kn; Katalčić Terezija 10 Kn; Kropac Vinko 3 Kn; Markotić Josip 100 Kn; N. N. Burdovac 20 Kn; Odobačić Jela 30 Kn; Podroli Teza 15 Kn; Balčić Marija 30 Kn; Dejanović Ana 10 Kn; Lazanin Anica 30 Kn; Malenica Mate 30 Kn; Maravtović Eva 50 Kn; Markotić Josip 100 Kn; N. N., Zagreb, 20 Kn; Novosel Marija 100

Kn; Simonija Josip 20 Kn; Vugrinec Anđela 20 Kn.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Bakula Ana 30 Kn; Brkić Magda 30 Kn; Darsi Mirko 30 Kn; Dostić ud. Jula 30 Kn; Eisenthal Mica 50 Kn; Hasek Marija 100 Kn; Horvat Magdalena 50 Kn; Hrestak Stjepanija 20 Kn; Hruby Suzana 150 Kn; Jakubović Marko 5 Kn; Jarković Ružica 50 Kn; Jozic P. Adam 20 Kn; Karatuna Ema 10 Kn; Mamić Niko i Jozo 20 Kn; Medved Mara 25 Kn; Meserov Hermina 120 Kn; Miladić Kata 10 Kn; Milčić Marija 20 Kn; Molnar Katica 100 Kn; N. F. Vraždin 100 Kn; N. N. Dugovelo 100 Kn; N. N. Osijek 100 Kn; Pavlović Petar 10 Kn; Pejić Ivan 10 Kn; Pečić Anka 50 Kn; Pelschl Ana 20 Kn; Radulin Marta 200 Kn; Rač Ana 15 Kn; Ragić Žilka 50 Kn; R. Manda 20 Kn; S. V. Zagreb 80 Kn; Sođa Pero 100 Kn; Sokolović Marija 23 Kn; Sepić Katica 14 Kn; Tomić Marija 10 Kn; Turković Marija 20 Kn; Vilić ud. Ivka 50 Kn; Zardević Liza 20 Kn.

Za Reichenburške Trapiste: Balog Vladimir 50 Kn; Baumkircher Franc obitelj 100 Kn; Blazević Dr. L. 100 Kn; Caharija Slavka 50 Kn; Cenković Marija 15 Kn; Eisenreich Stjepan 100 Kn; F. M. Zagreb 30 Kn; Fabijanić Ignac 30 Kn; Filer Martin 25 Kn; Grgurić Kata i Josipa 20 Kn; Hajsek Mija 10 Kn; Kerles Goza 50 Kn; Kriško obitelj 20 Kn; Lerch Matej 20 Kn; Milkić Marija 20 Kn; Mišić Stipo 300 Kn; Mutak Evica 50 Kn; Plivelić Josipa 300 Kn; Poljak Vladimir 30 Kn; Res Antun 1.000 Kn; Skala Karlo 50 Kn; Vriščak Terezija 200 Kn; Zemljak Pavo 50 Kn; Zorko Katarina 200 Kn; Zrinski Isidor 50 Kn; Abbel Josip 100 Kn; Babić Ivana 100 Kn; Bojčkovac Alojzija 10 Kn; Gonan Ana 3 Kn; Heckel Josipa 10 Kn; Jurak Ana 200 Kn; Jusbašić Darinka 50 Kn; Kloiber Sofija 10 Kn; Kpranec Antonija 50 Kn; Krišić Don Martin 300 Kn; Litić Manda 50 Kn; Maza N. Olga 10 Kn; Raković Ruža 15 Kn; Šajalović Dr. Dane 500 Kn; Skripelj Vilim 50 Kn; Spehar Marija 50 Kn; Švigir Ana 10 Kn; Tomić Jelka 10 Kn; Valjeto Nikica 100 Kn; Vinković Ivan 200 Kn. — **Preč. g. Rajhenburški Opat** zahvaljuje od srca svim velikodušnim darovateljima.

U čast presv. Srca Isusova, Majci Božjoj Lurdskej i Trstskoj, sv. Josipu, sv. Antunu Padov., sv. Tereziji M. L., sv. Judi Tadeju, bl. Nikoli Tavilicu i Petru Barbariću: Brkić Magda 30 Kn; Carić Mara 20 Kn; Čiković Klementa 30 Kn; Jereb Gabrijela 100 Kn; Krajačić Katica 50 Kn; M. M. Brođanić 20 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; i 50 Kn; Pakelj Dragutin 10 Kn; Sarčević Liza 20 Kn.

Za ulje Vječnog Svijetla u Svetišću Srca Isusova: Benek Jelka 13 Kn; Križanić Marija 20 Kn; Radelićević Evica 10 Kn; Spremljak Marija 13 Kn; Schöpfer Dragutin 40 Kn; S. Stjepan, Gor. Andrijević 10 Kn; Ugrin Vinko 10 Kn; Bakula Ana 23 Kn; Čutić Elizabeta 20 Kn; Filer Martin 15 Kn; Kuvačić Kata 10 Kn; Penc N. 20 Kn; Špoljarić Jakob 10 Kn.

Za gradnju Svetišta sv. Josipa na Jordancu: Krpan Antonija 100 Kn.

Za Sirotište na Vrhovcu: Tomac Marija 10 Kn.

Za Malo Sjenitište u Travniku: Katović Mijo 50 Kn; Bubanko Milena 35 Kn.

Za Crkvu u Rutičima: Ivanac Josip 10 Kn.



BOŽANSKO SRCE Isusovo! PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

**SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +**

KOLOVOZ 1942.

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

1 S Petar u okov. Vjernost Papi	16 N 12. po Duh. Joakim. Naši roditelji
2 N 10. po D. Alfons L. Posveta obit. S. I.	17 P Hijacint. Pučke misije kod nas
3 P Augustin Kaž. Obraćanje psovača	18 U Agapit. Vojnici pali na ratištu
4 U Dominik. Naši dominikanci	19 S Ivan Eudes. Progonitelji sv. Crkve
5 S Sniježna Gospa. Pravedni mir	20 C Bernard. Proširenje »Glasnika«
6 C Preobraž. Krist. Duh vjere hrv. ner.	21 P Ivana Franc. Ljubav prema sirot.
7 P Kajetan. Zadovoljština Srcu Isus.	22 S Timotej. Novoobraćenici
8 S Ciriak. Mladež u radnoj službi	
9 N 11. po Duh. Ivan Vian. Naši župnici	23 N 13. po Duh. Filip Ben. Vjera na selu
10 P Lovro. Hrvati na ratištu	24 P Bartol. Crkveni poglavari
11 U Suzana. Djevojačke društva S. I.	25 U Ljudevit. Upravljači narodâ
12 S Klara. Zvanja za redovnice	26 S Zefirin. Duh vjere među radnicima
13 C Hipolit. Smirenje prilika kod nas	27 C Josip Kalas. Pristojnost u govoru
14 P Euzebij. Očuvanje đaka u prazn.	28 P Augustin. Mjes. zašt. Naši bogosl.
15 S Uznesenje B.D.M. Ljub. prema Mar.	29 S Glavosjek Iv. Krst. Katolička neustr.
	30 N 14. po Duh. Ruža. Djevojke radnice
	31 P Rajmund. Naši državni vođe

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE : Potpuni oprost jednog petka i još jednog po volji odabranog dana. Na dan naknadne sv. Pričesti. Na blagdan mjes. zaštitnika.

ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRCA ISUSOVA : Potpuni oprost prvoga petka i nedjelje i još jednog po volji odabranog dana.

POSTARINA PLAČENA U GOTOVU



GLASNIK SRCA ISUSOVA

51

LISTOPAD 1942

10

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE * LIST HRVATSKIH KATOLICKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu * Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotićeva 33
Tiskara »Glasnik«, Za-
greb, Ivan Nikolić D. I.

G. 51

BR. 10

LISTOPAD 1942

Uprava: Zagreb I/147,
Palmotićeva 31 * Broj
čekovnog računa 33.896
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lira —
Mađarska: 3.50 pengő

ZA SV OCA SLUŽI SE SV. MISA

- | | |
|-----------------------|------------------|
| 1. X. U OŠTARIJAMA | 12. X. U ZAGREBU |
| 2. X. U SPLITU | 15. X. U ZAGREBU |
| 6. X. U CHICAGU (USA) | 19. X. U ZAGREBU |
| 7. X. U ULJANIKU | 20. X. U ZAGREBU |
| 7. X. U VILJEVU | 23. X. U ZAGREBU |
| 9. X. U ZAGREBU | 25. X. U ZAGREBU |
| 11. X. BROD n/S | 28. X. U ZAGREBU |
| 11. X. U ZAGREBU | 29. X. U ZAGREBU |

GLASNIKOVE PORUKE

Ratne teške prilike prinukale su državnu vlast, da naredi obustavu izlaženja mnogih časopisa radi štednje papirom. »Glasnik Srca Isusova« nije hvala Bogu obustavljen, ali dopisom Hrvatskog Promičbenog i Izvještajnog ureda u Zagrebu od 9. srpnja 1942., broj B-839/42 naređeno mu je, da smije odsada izlaziti samo na 16 stranica. Čitatelji će zacijelo shvatiti i pravo primiti tu odredbu. A »Glasnik« će nastojati, da i u tom skućenom prostoru dađe svojim čitateljima po mogućnosti sve kao i prije. Samo neka svaki pretplatnik poradi, navlastito sada pri koncu godine, da se »Glasnik« što više proširi, pa će tako najviše pridonijeti vjerskom i čudorednom preporodu svoga naroda!

U SVAKU HRVATSKU KUĆU »GLASNIK SRCA ISUSOVA« I

• **• Vrlo važne obavijesti za sve čitatelje •**
na str. 204. i str. 206!

DA BI SE VEĆIM ŽAROM UTJECALI ANĐELIMA ZA POMOĆ

Molitvena nakana Apostolata Molitve za listopad, koju je blagoslovio Sv. Otac

Uvijek su ljudi u svojim potrebama i nevoljama tražili, tko bi se za njih zauzeo, tko bi im pomogao, obranio ih. U zemaljskim stvarima čovjek obično vrlo brzo i spretno nađe posrednike i savjetnike. U duhovnom pak redu kršćani su oduvijek štovali i zazivali svece i anđele kao nebeske posrednike i pomoćnike. No kao što je u naše vrijeme kod mnogih pao smisao za ono, što je iznad sjetila i kao što je kod mnogih izbljedinila vjera, tako je oslabilo i štovanje i zazivanje nebeskih zaštitnika. Mjesto toga mnogi vjeruju u vlastitu snagu, u ljudske izume i osiguranja, a drugi još uvijek vođeni nekim nagonom, traže ipak nadosjetnu pomoć, ali se zaustavljaju u ništetnom praznovjerju: vještaju na se kojekakve stvari, hvataju se željeza, traže stare potkove — i prave se smiješnima. I dok se tako mnogi puno uzdaju u ljude i u druga stvorenja ili čak u izmišljotine, ne misle ili ne znaju, da ima drugih stvarnih posrednika, koji bi im sigurno mogli pomoći i štititi ih. Za te zaštitnike i posrednike zna svako katoličko dijete. To su naši sveti Anđeli Čuvari.

Kako sveti Anđeli čuvaju i štite Božje odabranike, o tomu ima u Svetom Pismu krasnih primjera. Kad mladi Tobija kreće na put u društvu anđela Rafaela, otac, koji ne zna, da mu sina već prati Božji anđeo, želi im obojici: »Putujte sretno! Neka Bog bude s vama na putu vašem, i anđeo njegov neka vas prati!« A isto tako, kad su se vraćali kući, rođak Raguel ispratio ih je ovim riječima: »Sveti anđeo Gospodnji neka bude na putu vašemu i neka vas prati zdrave!« Sveto nam Pismo eto svjedoči, da su ozbiljni i sveti ljudi već u Starom Zavjetu štovali anđele i njima se preporučivali.

Prorok Daniel govori o milijunima anđela, a isto tako i sv. Ivan Evanđelista u Otkrivenju. Njihov je posao, da se neprestano

Bogu klanjaju i prinose mu hvalu. Oni ujedno uživaju neizrecivu radost gledajući Boga neprestano u svoj njegovoj ljepoti i savršenosti, i toj se ljepoti bez prestanka raduju. Kad se sv. Rafael na koncu očitovao Tobijinoj obitelji, rekao im je: »Činilo se je, da s vama jedem i pijem, ali ja uživam jelo nevidljivo i pilo, kojega ljudi ne mogu vidjeti.«

Svetim anđelima dodijelio je Bog i velik udio u izvođenju otkupiteljskoga djela. Oni poučavaju proroke Zahariju i Daniela, a tako i sv. Ivana Evanđelistu u Otkrivenju. Svako naše dijete zna, da je anđeo navijestio rođenje sv. Ivana Krstitelja, da je isti anđeo navijestio Mariji, da će postati Majkom Spasiteljevom, da je anđeo opomenuo sv. Obitelj, neka bježi u Egipat pred progonom Herodovim.

Anđeli su čuvari i vodiči narodâ. Kad su se Židovi selili u zemlju, koju im je Gospodin odredio, anđeo ih je Božji vodio, jer kaže Gospodin: »Evo ja šaljem anđela svojega pred tobom, da te čuva i da te odvede na mjesto, što sam ga odredio za tebe. Pazi na njega i slušaj naredbe njegove i ne opiri se njemu!...« Ove se riječi u crkvenim obredima primjenjuju i pojedincima.

Da je dragi Bog dodijelio svakome čovjeku jednog Anđela Čuvara, to je općenita crkvena predanja i sveopće vjerovanje u Crkvi. I Crkva ne samo da ne brani vjernicima tako što štovati, nego pače utvrđuje to uvjerenje, kad ustanovljuje svetkovinu Anđela Čuvarâ, a svećenicima propisuje molitvu, u kojoj se kaže: »Bože, koji se dostojiš neizrecivom providnosti poslati nam svete anđele, da nas čuvaju...«

Pa imamo još i očitije svjedočanstvo, na kojem se temelji ova nauka i ova vjera: Krist Gospodin, kad izriče strahovitu prijetnju za one, koji zavode djecu, kaže: »Gledajte, da ne prezrete nijednoga od ovih malenih, jer vam kažem: Anđeli njihovi gledaju uvijek lice Oca mojega, koji je na nebesima.« Prema tome nedvojbeno barem oni maleni imaju svoje anđele čuvare. A koji bi razlog bio, da to isto ne držimo i za odrasle? Ta pred Bogom smo svi djeca, a potreba i nevolja, u kojima trebamo savjetnika i pomoćnika, imamo zacijelo više nego djeca. I u tjelesnim potrebama, a osobito u duševnim, kad nas salete napasti. Zašto i Psalam 90. kaže: »Ne će doći na tebe zlo, niti će se bić približiti šatoru tvojemu, jer je svojim anđelima zapovjedio za tebe, da te čuvaju na svim putevima tvojim.« A sv. Bernardo potiče nas: »Kadgod te pritisne teška napast ili velika žalost, zazovi anđela čuvara, vođu svojega i pomoćnika u potrebama.«

Anđele nam je dragi Bog dao, da nas štite, savjetuju i da nas zagovaraju. I Rafael veli starome Tobiji: »Kad si se molio sa suzama i pokapao mrtve, ostavljao objed i sakrivao obdan mrtve u kući svojoj i obnoć ih pokapao, ja sam prinosis molitvu tvoju Gospodinu.« Zato ga je Bog i poslao, da pomogne mladome Tobiji na putu, da izbavi Saru od zlih duhova i da izliječi vid starome ocu.

Anđeli su dakle po Božjoj odredbi naši zaštitnici, savjetnici i zagovornici kod Boga. Gospodin je tako htio, da mi stvorovi jedni drugima pomažemo, da bude tako među nama veća povezanost i ljubav, te se tako većma raduju i oni, koji mogu pomoći, i oni, kojima pomažu.

Danas, kad svi trebamo više nego ikada nebeske pomoći, valja obnoviti vjeru i pouzdanje u naše moćne zaštitnike pred Bogom: u svete Anđele Čuvare. Tu vjeru i pouzdanje treba gojiti ne samo u anđeoskim dječjim srcima, nego i u dušama odraslih. Anđeli Božji bdiju nad svakim pojedinim čovjekom, pa i nad cijelim narodima. Njima preporučimo sebe, svoje mile i drage, osobito vojnike u borbi. Za tu nakanu, i za oživljenje vjere u pomoć Anđela Čuvara i porast pouzdanja u njih kod sviju vjernika prikazivat će ovaj mjesec po želji Svetoga Oca svoje molitve i žrtve svi članovi Apostolata Molitve.



Anđelima je svojim zapovjedio, da te prate na svim putovima tvojim. (Ps. 60, 11)

Stjepan Gak D. I.

GOSPA SVETE KRUNICE

Krunica je čisto katolička molitva, pa je katolici i mole posvuda po svijetu. Osobito u mjesecu Gospine Krunice: u listopadu. Da je ta pobožnost Bl. Gospi mila, pokazala je ona kod mnogih prigoda, a osobito prilikom svoga ukazanja u Lurdu. Ove godine u listopadu navršuje se 25 godina, odkako se Gospa sv. Krunice ukazala u punom jeku prvog Svjetskog rata na jednom drugom mjestu: u jednom seocu katoličkog Portugala imenom Aljustrel. Vidjelo ju je troje djece, troje čobančadi: Lucija od Isusa dos Santos i njezini rođaci Franjo i Hijaćinto Marto. S krunicom u ruci ukazala im se Nebeska Majka i izabrala ih, da budu vjesnici njezine ozbiljne poruke svijetu.

Prvo ukazanje bilo je 13. svibnja 1917., a onda im se pokazivala svakog 13. dana u mjesecu do listopada. Kod tog zadnjeg ukazanja rekla im je, tko je

i što traži od njih. Kako se glas o svibanjskom i kasnijim ukazanjima vrlo naglo proširio, narastao je broj ljudi, koji se 13. listopada skupiše na mjestu ukazanja, do pedeset, neki kažu i do sedamdeset tisuća. Mnoge je privukla pobožnost, druge samo znatiželja, da vide male vidioca i prisustvuju izvanrednom događaju, a neke i nevjera, zloba, pa čak i mržnja sa željom, da konačno utvrde, kako je sve to varka i to preko brojnih bezvjerskih novina razglase po čitavoj zemlji.

Djeca su iz poštivanja došla taj dan svečano odjevena. Kako narod, tako se ni djeca ne dadoše smesti tim, što je dan bio tmuran i kišovit. Pred podne dolaze na običajno mjesto ukazanja do jedne česvine u Irijskoj dolini blizu Aljustrela, gdje su njihovi roditelji posjedovali nešto zemlje. Kao obično mole svi zajednički glasno krunicu. Podne je. Krunica je već gotova. U to vrijeme javljala se obično Bl. Djevica. Odjednom sjevne sjajna munja, obični glasnik Gospina dolaska. Majka male Lucije još dospije, da brže bolje opomene djevojčicu, neka dobro gleda, da se ne bi prevarila, jer onda teško svima njima. No djeca su već u zanosu. Prisutni vide samo, kako djecu okružuje bijeli oblak i onda se diže jedno pet šest metara u vis nad njih. Tako tri puta.

GOSPINA PORUKA

Međutim, kako je poslije utvrđeno u strogoj crkvenoj istrazi, Lucija, kao najstarija, u svoje ime i u ime svojih malih rođaka razgovara s Bl. Djevicom: pita je, tko je i što od njih želi. U toku toga razgovora Blažena im Djevica saopćuje ovo: Ona je Gospa svete Krunice, želi, da joj se na tom mjestu podigne kapelica; neka i nadalje, kako im je već prije rekla, svaki dan mole krunicu. Zatim će Lucija: »Imala bih Vas toliko toga moliti«, jer su joj mnogi bili preporučili različite molbe. Gospa odgovori: »Neke ću uslišati, a neke ne, ali im reci, neka se poprave i mole za oprostjenja svojih grijeha.« Zatim Gospa ganutljivim glasom i vrlo žalosna lica, tako tužno, da Lucija kaže, da joj se taj glas najdublje usjekao u dušu, te bi željela, da ga je mogao čuti čitav svijet, doda: »Reci im, neka ne vrijeđaju više Našega Gospodina, jer je i odviše uvrijeđen.«

Na rastanku pokaza Gospa prstom na sunce, a Lucija i bez njezine upute dovikne ljudima: »Gledajte sunce!« Okrenuše se prvi, zatim drugi i za čas su oči sviju bile uprte gore, diveći se onom, što su vidjeli. Za čas je prestela kiša. Sunce zasja i počeo se vrtjeti kao sjajan kolot sipajući na sve strane pramenje sjajnog svijetla svih duginih boja: žutoga, crvenoga, zelenoga, plavoga... Svijetlo pada po zemlji, stijenama, drveću i ljudima, tako te svi sjaju u krasnim bojama. Odjednom vrtinja prestaje kao odsječena i opet počinje istom brzinom i bojama. Tako tri puta. Dok tako gledaju, svima se iznenada učini, kao da se sunce otrgnulo s neba i ruši se na njih. Svi u strahu krikuše od užasa. Međutim nestade prizora. Trajao je desetak časova a gledale su ga sve one silne hiljade prisutnih i još mnogi drugi čak i iz daljine od 5 i više kilometara, kako posvjedočiše u službenoj crkvenoj istrazi o tim događajima.

HODOČASĆA

Mnoštvo vjernika i mnogi, koji su prije bili nevjerni, razilaze se u dubokoj vjeri. Hodočasnici a još više novine, pa i nevjerničke, (koje moradoše posvjedočiti, što su mnogi i različiti njihovi dopisnici na svoje oči vidjeli) razglasiše po čitavoj zemlji, što vidješe i čuše. Mjesto ukazanja u Irijskoj dolini po-

staje sveltštem, sam narod gradi malu kapelicu, koja po većem mjestu, pod koje spada seoce Aljustrel, dobi naslov Fatimske Majke Božje. Počinju hodočašća: nešto ljudi ima i radnim danom, više u nedjelje i na blagdane, a trinaestoga u mjesecu, naročito u mjesecima od svibnja do listopada, stižu i tisuće i desetci tisuća hodočasnika. Najprije se ispovijede i pričeste u župskoj crkvi a zatim hodočaste na mjesto ukazanja. Crkvena vlast još nije bila, kako radi opreza traže crkveni propisi, provela točnu crkvenu istragu o sigurnosti tih događaja, pa još nije mogla dopustiti, da se na samom mjestu ukazanja drži služba Božja i dijele sakramenti, da ne bi izgledalo, kao da već sve odobrava.

Tek kad je nakon duge i brižne sudbene istrage na 13. listopada 1930. pred sto hiljada hodočasnika pročitano pastirsko pismo tamošnjega biskupa, u kojem proglašuje, da su ukazanja vjerodostojna i odobrava crkveno štovanje Fatimske Majke Božje, tek tada počese ogromna hodočašća. Već slijedeće godine na 13. svibnja dovedoše Njegova Uzoritost lisabonski kardinal i svi portugalski biskupi tri stotine hiljada hodočasnika, koji dođoše, da zahvale Gospi za ukazanja. Tako se neprestano redaju velika hodočašća — u jednom je sudjelovalo pola milijuna ljudi — a redat će se napose ove godine, kad sav Portugal slavi 25. godišnjicu prvih ukazanja.

No s običnim hodočascima, koji dolaze bilo s teškim teretom na duši, kakvim jadom ili brigom, bilo sa zahvalnim srcem za primljena dobročinstva, dolaze već od 1917. uvijek čete onih najbjednijih. Ta Ona, Zdravlje bolesnih, obećala je, da će ovdje i njima pružati svoju pomoć. Dolazi ih toliko, da je bilo potrebno za njih dići posebnu bolnicu. Pregledi, njega i posluga su u njima posve besplatni, jer to sve čine dobrovoljni bolničari i liječnici. Sve ove čete bolesnika, što dolaze — a koliko ih ne može doći, nego skromno i tajno kod kuće moli i dobiva pomoć — primaju onu glavnu pomoć, da mogu svoju bolest podnositi mirno, s kršćanskom jakošću i na dobro svoje duše, no mnogi i od onih, koje liječnici proglašišu neizlječivima, ozdravljaju, tako da je časopis »Fatimski Glas« dosada već mogao javiti preko osam stotina takvih liječnički sigurno ustanovljenih ozdravljenja.



*Majka Božja Fatimska,
Kraljica sv. Krunice*

No Gospa svete Krunice pomaže i u velikim narodnim potrebama. Godine 1936. bilo se nad Portugalom silno naoblačilo i zaprijetila mu je strašna oluja: komunistička je naime promičba bila tako ojačala, da se teško zabrinuše i svjetovni a pogotovo crkveni poglavari. Komu da se uteku, ako ne Gospi svete Krunice? Biskupi se zavjetovaše, da će, ako se Gospa udostoji sačuvati zemlju od te nesreće, povesti veliko narodno hodočašće u Fatimu i sav narod posvetiti Gospinom Bezgrješnom Srcu. Gospa ih je uslišala. Dok je u susjednoj Španiji harao komunizam, paleći crkve, ubijajući svećenike i redovnike, ništeći sve sveto, dok je Španija lijevala krv svojih najboljih sinova da se riješi te nemani, upeše se i u Portugalu tamne sile iz petnih žila, da urotama i ubojstvima dođu na vlast. No ne uspješe, jer je Gospa čuvala sebi povjereni narod. Već 1938. mogao je sav taj sretni narod pod vodstvom svoga kardinala patrijarhe, dvadeset nadbiskupa i biskupa poći u Fatimu, da zahvali svojoj Spasiteljici i posveti se Njezinom Bezgrješnom Srcu.

Konačno nije čitav i glavni uspjeh ukazanja u tom, što Gospa liječi bolesne, što k njoj kreću veličanstvena hodočašća, nego u tom, što uslijed te pobožnosti čitav Portugal kao jedno ogromno hodočašće kreće putem kršćanskoga života k Bogu, što se vjerski i čudoredno obnavlja. To nam svjedoče njegovi pastiri, koji svi jednim glasom u zajedničkom pastirskom pismu prigodom 25. godišnjice ukazanja tvrde: Iko ne bi bio vidio Portugal od 1917. do danas, ne bi ga danas prepoznao, tako ga je opsežno i potpuno preporodilo ukazanje Gospe svete Krunice.



Patnja i briga, velikih duhovnih i tjelesnih potreba prepun je današnji svijet, što je ogrezao u moru krvi i boli. A osobito je potrebna svemu svijetu vjerska i čudoredna obnova. Prilike su danas vrlo slične onima, kad je Gospa sv. Krunice pružila pomoć Portugalu 1917. i saopćila svijetu veliku poruku pokore: »Recite ljudima, neka ne vrijeđaju više Našega Gospodina, jer je već odviše uvrijeđen!« Poziv je to, koji mora i nas potaknuti na duh pokore, da se Bog smiluje današnjem čovječanstvu. A sredstvo, po kojem možemo osobito ovaj mjesec ublažiti gnjev na bezbožno ljudstvo i sazvati na se milosrdni pogled Kraljice neba jest isto, koje je Bl. Gospa preporučila preodabranoj djeci u Aljustrelu prije 25 godina: molimo često, pa i svaki dan, Gospinu Krunicu! Za se, za hrvatski narod i za čitav svijet, da čim prije ograne sunce mira nad opustošenom zemljom i iskrvavljenim narodima.

Stjepan Schmidt D. I.

ZAZIVANJE DUHOVA

Otkriti tajanstveni zastor budućnosti i saznati tajne budućega života bila je od davnine velika napast za mnoge ljude. Pa su se onda i laćali raznih sredstava, da saznaju svoju budućnost i tajne prekogrobnoga života. Ali navlastito zadnjih stotinjak godina raširila se među naobraženim svijetom moda redoznalosti o životu pokojnika. Ljudi kušaju doći u vezu sa svojim pokojnim rođacima i velikim ljudima, ali ne možda iz pobožne brige, da pomognu njihovim

dušama, ako trebaju pomoći, nego iz puste radoznalosti i zabave. Tu su modu širili i podržavali navlastito t. zv. spiritisti.

Spiritizam je nastao po prilici prije stotinu godina u Sjevernoj Americi. Isprva su se spiritisti zadovoljavali, da slušajući neke tajne glasove i pomoću tajanstvenog micanja stolova odgonetaju skrivite i buduće stvari, a malo po malo se broj čarobnih pojava silno umnožio. Prema kazivanju onih, koji su prisustvovali spiritističkim sjednicama, događa se na primjer, da se neki udaljeni predmet stane od sebe micati, da neka stvar lebdi u zraku, da se razne stvari same od sebe prenose po praznom prostoru ili da se kraj zatvorenih vrata i prozora najednom pojave ružice i razni drugi predmeti. Nekada se opet vidi svijetlo ili čuje glazba i neki glasovi, a da se ne zna, odakle dolaze; neko nevidljivo biće piše ili se dotiče prisutnih ili pače poprimi vidljivi oblik pa razgovara poput ljudi. A medij, to jest ona osoba, koja navodno zazivlje duhove, može — kažu — da vidi, što se za njezinim leđima zbiva ili da vidi zatvorivši oči; znade strane jezike, pogađa tuđe misli, naviješta buduće događaje i t. d. A u tom i jest zapravo glavna zadaća spiritizma, da se saznaju skrivite stvari, osobito sudbina pokojnika i tajna prekogrobnog života.

Mogu li dusi proizvesti spomenute pojave? — Već smo u članku o tajanstvenim silama napomenuli, da čisto duhovna bića naime i dobri i zli anđeli imaju po svojoj naravi veliko znanje, veliku snagu i brzinu. Zato je dosta Božje pripuštenje, pa da izvedu vrlo čudne stvari: da prouzrokuju svijetlo ili zvuk, da u tren oka prenesu svježi cvijet s jednog kraja zemlje na drugi, da isto tako hitro donesu iz Afrike bananu ili koji drugi južni plod. Radi svog znanja i oštroumnosti mogu oni predvidjeti razne događaje, koji će se po prirodnim zakonima morati zbiti. Ali ne mogu ništa stvoriti ni sa sigurnošću predvidjeti ono, što ovisi od slobode čovječje. — Duše pokojnika, budući da nisu čisti dusi poput anđela, nemaju po svojoj naravi tolike moći ni tolikog znanja, nego samo onoliko, koliko im Bog u pojedinim zgodama dadne.

A jesu li rečene pojave zaista djelo duhova? — Jedan učeni i vrlo uvaženi katolički pisac (J. Noldin) piše o toj stvari po prilici ovako: »Sigurno je, da su spiritističke pojave u pojedinim slučajevima ponajviše ili prijevare ili su učinak vještine i spretnosti ili napokon plod mašte živčano bolesnih medija. Ali bi bilo neopravdano to tvrditi o svim spiritističkim pojavama.« Moramo naime priznati, da su neke spiritističke pojave djelovanje prirodnih sila, koje još nisu dovoljno proučene, a neke napokon da su nadnaravne te se imaju pripisivati djelovanju duhova.

Spiritisti drže svoje sjednice noću u mračnim ili slabo rasvijetljenim prostorijama, pa svatko pametan već može iz toga naslućivati, da tu nisu čisti poslovi. A nekoliko puta su bili uhvaćeni u očitoj prijevare. — Francuski je car Napoleon III. prisustvovao jednoj spiritističkoj zabavi, pa mu je rečeno, da će mu njegova pokojna majka pružiti ruku ispod stola. Car pruži ruku pod stol i najednom osjeti nešto kao hladnu ljudsku ruku. Odmah naredi, da se upali svijetlo i tada se pokaže, da ono nije bila ruka njegove pokojne majke nego

noga medijeva. — U Berlinu je godine 1902. neka žena služila kao medij kod spiritističkih sjednica pa je među gledaoce bacala mnogo cvijeća. Kako nije bilo nigdje cvijeća: ni na stolu ni drugdje u dvorani, lako je njoj bilo reći, da je cvijeće s drugog svijeta te da dolazi od duhova. No doskora se opazilo, da ta žena kupuje prije svake sjednice cvijeće kod nekog prodavača cvijeća, a 1. ožujka iste godine dva su je redara potpuno raskrinkali: pretražili su joj odijelo i našli velike džepove u odijelu i košulji, gdje je bilo sakriveno do 150 komada svježeg cvijeća, 2 limuna i 3 naranče. — Na sličan su način spiritisti bili uhvaćeni kod očite prijevare u Beču, Pragu, Londonu i New-Yorku.

To je dalo povoda nekojima, te misle, da je kod spiritističkih pokusa sve samo varka. Ali ima činjenica, koje pokazuju, da je takovo mišljenje neopravdano. Godine 1875. došao je u Parizu na jedan spiritistički sastanak nadbiskup i kardinal Bonnechese, da sâm osobno vidi, što se kod tih sastanaka zbiva. Slavio je preda se na stol svoj biskupski križ, ali mu neka nevidljiva sila baci križ na pod. Sastanak se održavao u kući nekog baruna, pa je teško zamisliti, da bi se netko usudio u tim prilikama obeščastiti sveti križ — to je bio kadar učiniti jedino nečisti duh, najveći neprijatelj križa i kršćanstva.

Kakovi dusi sudjeluju kod spiritističkih pojava? — Svakako ne dobri anđeli, jer učinci, koji se protive vjeri i čudoređu — kao što je to redovno kod spiritističkih pokusa — mnogo protuslovlja i očigledne laži, u kojima su uhvaćeni spiritistički duhovi, ne mogu se nikako pripisati djelovanju dobrih duhova nego jedino najvećim lažljivcima i zavoditeljima svijeta, naime nečistim dusima.

Duše pokojnika ne javljaju se kod spiritističkih pokusa. Nije doduše isključeno, da Bog dopusti kojoj duši pokojnika, te se nekome objavi pa mu se preporuči u molitve ili mu saopći što korisno. Ali duša pokojnika ne može po svojoj naravi vršiti nikakve tjelesne poslove bez tijela, pa bi trebala posebna i izvanredna Božja pomoć, da bi mogla pisati, micati ili prenositi predmete i javljati tajne stvari. Znademo, da Bog daje dušama svojih izabranika, svojih svetaca i blaženika, tu osobitu pomoć, te mogu djelovati na ljude osim onoga teko spasonosnog prava, da nam svojim molitvama pomažu kod Boga. Znademo i to, da je zlim dusima Bog prepustio neku vlast te mogu do neke mjere ljude napastovati i škoditi im, kao što je dobrim anđelima povjerio zadaću, da se brinu za ljude i čuvaju ih. No da bi Bog dao neku posebnu moć dušama običnih pokojnika, koja im po njihovoj naravi nikako ne pripada: za to nemamo nikakova oslona u vjerskoj nauci i nikakova dokaza iz činjenica. Zato je to nova jedna prijevarena bilo spiritističkih medija bilo nečistog duha, kad se netko dade od njih uvjeriti, da govori s duhom svog pokojnog oca, pokojne majke i slično. Ako kadgod sudjeluje koje natprirodno biće, to je samo i jedino nečisti duh, koji poprimi glas i druga svojstva nekog pokojnika, da lakovjerne bolje prevari.

Još je jedna prijevarena u tome, što se spiritistički mediji tako vladaju, kao da oni zaista zazivlju duhove. Običan čovjek (bez osobite pomoći Božje, kakovu su imali sveci i kakovu ima sveta Crkva) nema nikakove vlasti nad duhovnim bićima, osim što se može opirati đavolskim napastima i davla prezirati, kao što to on zaslužuje. Ali zapovijedati duhu, dozivati ga tako, da se duh mora tom pozivu odazvati — to čovjek ne može. Događa se dakako, da se zli duh katkada »ponizi« i »posluš« poziv medija, ali to on čini svojevrijedno iz svoje đavolske taktike i politike, da bolje zavara svoje sluge i pristaše.

U svakom slučaju varka i praznovjerje. — Ako su spiritističke pojave samo vještina ili makar i prirodne zagonetne pojave, laž je i prijevarena pripisivati ih duhovima. Ako netko misli, da govori s dobrim duhom ili dušom nekog pokojnika, prevaren je, jer u najpovoljnijem slučaju može biti da opći sa zloduhom. Ako netko smatra istinom ono, što sazna kod spiritističkih sjednica,

prevaren je, jer je kod toga više laži nego istine. Ako netko drži, da medij, obični živčano bolesni čovjek, doživlje duhove, opet se vara, jer običan čovjek ne može u pravom smislu riječi doživati duhovna bića.

A budući da pristaše spirifizma pripisuju nekim stvorenjima (mediju, duši pokojnika ili đavlu) čast, znanje i moć, koju ta stvorenja nemaju ni po svojoj naravi ni po odredbi Božjoj ni po naređenju svete Crkve, spiritizam je također veliko, grubo praznovjerje.

Radi tog možebitnog sudjelovanja nečistog duha i radi praznovjerja, na koje se navodi svaki spiritistički pokus, zabranjuje sv. Crkva svim vjernicima najstrože svako sudjelovanje kod spiritističkih sjednica, pa makar izjavljivali, da ne žele imati pri tome posla s nečistim duhom, ili da se radi samo o radoznalosti.

B-č

JEDAN BOG — JEDNA VJERA

DEVETI ČLANAK VJEROVANJA: VJERUJEM U SVETU CRKVI KATOLIČKU

Za one, koji su bili u Lurdu, ostaje neizbrisiv onaj prizor, kada kod večernjeg ophoda s gorućim svijećama mnoštvo vjernika raznih narodnosti pjeva oduševljeno »Credo — Vjerujem«. Kod onih riječi: »i u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu« dižu svi u zrak svijeće i neopisivim zanosom pjevaju ove svete riječi katoličkog vjerovanja. U Apostolskom vjerovanju dolaze samo ove riječi: »svetu Crkvu katoličku«. Ali u proširenom nicejsko-carigradskom vjerova-

Idite po svem svijetu i propovijedajte Evanđelje svakome stvorenju. Koji uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a koji ne uzvjeruje, osudit će se (Mk. 16, 15-16)



nju, koje se moli u svetoj Misi, dolaze one riječi gore navedene. Tim su riječima zgodno označene oznake prave Kristove Crkve, po kojima je može svatko poznati. Spasitelj je rekao, da će ustati lažni proroci i zavesti mnoge. I tako se dogodilo. Puno ima vjerskih sljedbi, koje nose ime krišćansko, dapače i katoličko. A može li biti više nego jedna istina? Ne! Samo ima jedna istina, pa je stoga i samo jedna vjera prava. Treba dakle upoznati, koja je vjera prava, jer se tu radi o vječnom spasenju. Prava Crkva treba da ima nedvojbene i samo njoj vlastite oznake, po kojima ćemo je lako raspoznati kao onu, koju je Krist osnovao.

OZNAKE KRISTOVE CRKVE

Crkveni Oci ne govore o crkvama, kad govore o kraljevstvu Kristovom na zemlji, nego o Crkvi. »Jedan Gospodin, jedna vjera, jedno krštenje,« veli već sv. Pavao (Ef. 4. 5.). Gdje je jedna vjera, može li tamo biti više nego jedna Crkva? »Na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju« (Mt. 16. 18). Crkva Kristova, kraljevstvo nebesko na zemlji, nije od svijeta, nego je duhovno kraljevstvo, ali zato ipak nije nevidljivo. Jer Crkva je stado, koje vodi vidljivi pastir, Kristov Namjesnik; ona je ovčarnica, u koju treba svaki da uđe, ako hoće, da se spase: »Ja sam vrata (k ovčama). Ako tko kroz mene uđe, spasit će se« (Iv. 10). Crkva je slična njivi, na kojoj raste pšenica i kukolji; ona je kao grad na gori, koji je na daleko vidljiv. No ljudski ograničeni razum i oholo srce osnovali su još i druge »gradove« te su ih nazvali crkvama. Prava Crkva mora biti ne samo jedna, nego i jedinstvena; ne smije biti tu nesloge, protivnosti. Crkva Božja mora biti sveta, jer je Bog svet i jer mora voditi k svetom blaženstvu. Sveta u nauci, u svrsi, u sredstvima, u osnivaču i u članovima. Prava Crkva mora biti katolička, to jest općenita. Svi su ljudi pozvani u nebesko kraljevstvo, svi narodi, sva plemena, svi staleži svih vremena. Crkva mora biti napokon i apostolska, to jest ista ona, koju su apostoli osnovali. Apostoli su glasnici Isusovi. Tko nema apostolske vjere, nema ni vjere Kristove. A vjera apostolska je ono dobro, što je predano zakonitim nasljednicima. Tko nije sjedinjen s nasljednicima apostola, taj nije ni s Kristom sjedinjen.

KRIVOVJERSTVA I RASKOLI

Tko proučava sasvim nepristrano povijest, osobito povijest Kristove Crkve, taj će brzo uvidjeti, da ona jedina ima sva ona četiri obilježja prave Crkve. Već za vrijeme apostola ustadoše lažni proroci. Stoga opominje i sv. Pavao vjernike: »Ako vam tko navijesti evanđelje protiv onoga, što primiste, proklet da bude« (Gal. 1. 8). I sv. Ivan mora osuđivati krivovjerce svojega doba: »Mnogi zavoditelji iziđoše na svijet, koji ne priznaju, da je Isus Krist došao u tijelu« (2. Iv. 7.). Kasnije dođoše i drugi, koji su se oslanjali više na znanje nego na vjeru, pa su tim svojim razumom došli čak i do toga te su priznavali dva boga: dobrog i zloga. Od tih potekoše i naši bosanski bogumili. U 4. stoljeću pojavi se krivovjerstvo Arijevo, koje ne priznaje božanstvo Kristovo. Onda su počeli učiti krive nauke: Nestorije, Macedonije i Sergij. Tih je krivovjerstava ili posve nestalo ili se gotovo za njih i ne zna. No prava Kristova Crkva mora trajati do

svršetka svijeta i mora biti raširena po svemu svijetu. Eto zatim u 9. stoljeću raskola, koji je razdvojio istočnu od zapadne Crkve. A u 16. stoljeću nastala nova pogubna krivovjerna, koje je stalo zabacivati misu, ispovijed i druge sakramente te učiti, da je za spasenje dosta samo vjera bez dobrih djela te da se sve to temelji na Evanđelju. Tako se odijeli Njemačka i Engleska od Crkve te stadoše nicali razne sekte, osobito u Americi.

RIMOKATOLIČKA CRKVA

Od svih tih crkava možemo vrlo lako razlikovati rimokatoličku Crkvu i vidjeti, da samo ona ima one četiri oznake. Ona je jedna: jedan je njezin poglavar, ima istu žrtvu, svetu Misu, istih sedam svetih sakramenata, iste svele vjerske istine. Dakle jedinstvo u vjeri, jedinstvo u bogoslužju. Po obredu ima dakako razlike, ali to ne spada na bitne razlike. Stoga su i naši grkokatolici isto pravi katolici, dapače rimokatolici, u koliko su u jedinstvu s Rimom, to jest s rimskim biskupom ili Papom. Druge kršćanske sljedbe nemaju jedinstva ni u vjeri, ni u bogoslužju, ni u sakramentima, ni u poglavarstvu. Rimokatolička Crkva je jedina sveta. Osnivač Crkve jest onaj, o kojem sam solona priznaje: »Znam, tko si Ti: svetac Božji« (Luk. 4. 34.). Katolička Crkva uči nas samo dobro i sve: vjeru, ufanje, ljubav, čistoću, blagost, dobrotu, ljubav prema neprijatelju, milosrđe, poniznost, samozataju, poslušnost. Sve to olakšava nam život, inače bi nam on bio pravi pakao. Nauka Crkve nam je putokaz u nebo. Ali nije samo nauka sveta, nego su sveta i sredstva. Ako ih vjernik upotrebljava, dolazi posve sigurno do svetosti. Crkva prima novorođeno dijete i prati ga do smrti. Je li tijelo bolesno, službenik Crkve maže ga svetim uljem, ako je duša bolesna radi grijeha, opet joj Crkva pomaže, donoseći joj oprostjenje. U napastima ona čovjeka jača, za svagdanje dužnosti daje mu potrebite milosti zvanja. I iza smrti ona nas ne ostavlja, nego nam pomaže svetom molitvom. Stoga je bilo u katoličkoj Crkvi i samo u njoj svetaca. Svetaca, koje je sam Bog proslavio čudesima.

Jedino je katolička Crkva doista katolička, općenita i vremenom i prostorom. Ona može primiti svakoga u svoju zajednicu, jer ima zajedničkog, samostalnog poglavara, dakle nije samo narodna, zemaljska crkva. Ona je doista raširena po cijelom svijetu i širi se po misijama sve više i više. Od preko dvije milijarde ljudi ima oko 382 milijuna katolika, dok svih ostalih kršćana ima skupa oko 350 milijuna. Ona je najveća vjerska zajednica na svijetu. Crkva je i vremenom katolička, općenita, jer postoji od vremena apostolskih u neprekidnom nizu Papa i biskupa. Tako je sv. Otac Pijo XII. po redu 262. Papa. Druge su sljedbe nastale u kasnijim stoljećima.

Napokon je jedino katolička Crkva i apostolska. Nije ni za dlaku odstupila od nauke apostola. Za svaku se nauku Crkve može naći dokaz u Svetom Pismu i u djelima učenika apostolskih. Sve su druge sljedbe nastale u drugo vrijeme i zna se, tko ih je osnovao i kada. Rimska je Crkva apostolska i svojim poglavarstvom. Rimski

su biskupi nasljednici sv. Petra, a biskupe su posvetili drugi biskupi, koji su opet dobili vlast od prijašnjih biskupa i tako možemo unatrag ići sve do apostola.

NAŠ PONOS I NAŠA SREĆA

Pomisao, da smo djeca jedino prave rimokatoličke Crkve Isusove, da je ne moramo istom tražiti, mora nas napuniti svetom radošću. Ta će nas pomisao jačati u čvrstoj odluci ostati vjerni toj Crkvi i njenim poglavarima i u času kušnje. Kao Isus, tako nam je i njegovo božansko djelo sveta Crkva: »put, istina i život«.

Petar Gärtler D. I.

PRETPLATA U GOD. 1943.

Da će pretplata »Glasnika« u slijedećoj godini biti viša nego dosada, ne će zacijelo nikoga začuditi. Ta dok su drugi časopisi podigli lani pretplatu za 50 pa i 100 %, povisio ju je »Glasnik« jedva za 25 % u nadi, da cijene ipak ne će tako porasti, a nije ni svojim čitateljima htio natovariti prekomjeren teret. Cijene su nažalost tijekom godine tako nenaravno porasle, da se s dosadašnjom pretplatom ne mogu ni izdaleka pokriti svi troškovi oko izdavanja ovako bogato opremljenog časopisa, kakav je »Glasnik«. Radi toga prisiljen je »Glasnik« povisiti pretplatu u godini 1943. na **30.— Kuna**. To znači, da na pojedini broj otpada 1,66 Kuna. A to zacijelo nije previše, kad i najjednostavnije novine, fiskane na najprostim papiru i bez slika stoje po 2 pa i po 3 Kune po primjerku.

Ali radi nestalnosti cijena nije ni ova pretplata od 30 Kuna stalna. Ako bi cijene za koji mjesec i opet osjetno poskočile, morat će »Glasnik« ponovno povisiti pretplatu tijekom godine 1943.

Pretplata »Glasnika Srca Isusova« u godini 1943.:

za Nezavisnu Državu Hrvatsku	Kuna 30.—
za Italiju	Lira 20.—
za Mađarsku	Pengő 4.—
za ostalo inozemstvo protuvrijednost od	Kuna 50.—

ZA SVETOG OCA

Djelo sv. Misa na nakanu Svetog Oca pokazalo je, da su Hrvati i danas odani i vjerni Kristovu Namjesniku kao i kroz prošla stoljeća. Uredništvo »Glasnika« tražilo je prošle godine, da se do konca studenog jave svi, koji će dati služiti sv. Misu na nakanu Sv. Oca u godini 1942. Sabrao se lijep broj **66** i to je bilo objavljeno Upravi Apostolata Molitve u Rimu, pa je u ovogodišnjem popisu Sv. Otac mogao čitati i ime obnovljene Hrvatske, koja se za nj moli i s njim želi dijeliti njegove brige i očinske boli nad tolikom bijedom današnjeg čovječanstva. Ali iza gore određenog roka, stiglo je na Uredništvo još mnogo drugih prijava, pa će na nakanu Sv. Oca biti ove godine služeno ne **66** sv. Misa, nego **152**.

Ove godine poslat će uredništvo »Glasnika Srca Isusova« i opet u Rim popis sv. Misa, koje će se služiti na nakanu Svetog Oca u slijedećoj godini. Oni,

koji su prijavili, da će dati služiti sv. Misu sveke godine, ne trebaju viši ništa javljati, osim da žele promijeniti dan ili da radi koje zaprijeke sv. Misa ne može biti služena u god. 1943. Ostali neka prijave te sv. Mise kod uredništva »Glasnika« najkasnije do konca studenoga 1942., da bi popis mogao na vrijeme stići u Rim.

Svrha tih sv. Misa poznata je već čitateljima »Glasnika«. Tim djelom želi Apostolat Molitve pomoći na najmoćniji način Sv. Ocu u teškim brigama i bolima, koje tište njegovo očinsko srce u ova strašna vremena, koja proživljavamo. A taj izražaj djetinje odanosti i ljubavi ujedno je i najveća utjeha za Namjesnika Kristova, kad vidi, kako njegova djeca širom svijeta žele dijeliti s njima brigu i skrb za dobro čitave Crkve.

Na to djelo sinovske ljubavi prema Kristovu Namjesniku pozvani su naravno u prvom redu oni, koji sami prikazuju svaki dan nekrvnu žrtvu Novoga Zavjeta: svećenici. Oni mogu i najlakše odrediti sebi dan i sat, kada će moći služiti te sv. Mise. Ali mogu se i drugi vjernici i kat. udruženja pobrinuti, da se takve sv. Mise služe, kako se to dosada i događalo. Svakako moramo ići za tim, da se po mogućnosti u svakom hrvatskom mjestu služi na godinu barem jedna sv. Misa na nakanu Sv. Oca. To će biti najsnažnije očitovanje naše vjere u Crkvu i u našu povezanost sa njenom Glavom i svom braćom po vjeri širom svijeta. »Glasnik« će kao i dosada na posebnom mjestu donositi u svakom broju, gdje i kada se u Hrvatskoj služe sv. Mise na nakanu Sv. Oca.

Središnja uprava Apostolata Molitve predaje Svetom Ocu popis sv. Misa početkom svake godine. U tom popisu navedeno je za svaki dan, u kojoj se državi ili narodu služi sv. Misa za Sv. Oca, i u koliko sati. Tako Papa može u svako doba dana, kad pogleda na taj popis, znati: u tom i tom dijelu svijeta, u tom i tom narodu služi se sada na moju nakanu toliko i toliko sv. Misa. Budući dakle da je u tom popisu naveden i sat, kad se služi sv. Misa, umoljavaju se vlč. gospoda svećenici, koji su obećali ili će obećati koju sv. Misu, a isto tako i ostali, koji će dati služiti takve sv. Mise, da kod prijave na uredništvo »Glasnika« označe po mogućnosti i sat, kada će sv. Misa biti služena. Tko to ne može predvidjeti, dosta je da nam javi barem slijedeće podatke: tko daje služiti sv. Misu, gdje i koji dan. Kako smo jednom već upozorili: neka nitko iz pokrajine ne šalje novac za služenje sv. Misa za Sv. Oca uredništvu »Glasnika«, nego neka se pobrine, da se te sv. Mise služe u njegovoj župi ili gdje drugdje. Jer svrha je čitavog ovog djela, da cijela naša domovina sudjeluje u tom izrazu odanosti i ljubavi prema Sv. Ocu i prema Crkvi, pa da se te sv. Mise služe u što više mjesta širom domovine.

UZMI I ČITAJ

SOCIJALNI KATOLICIZAM. Dokumenti Crkve. Priredio Dr. Rudolf Hraščanec. — Srednji oblik, 132 stranice, cijena 30.— Kuna. — Naklada Velikog Križarskog Bratstva, Zagreb, Palmotiće-va ul. 3.

Da se Crkva nije nikada brinula za polaćene klase čovječanstva, a osobito za radništvo u zadnjih sto godina, to je poznata pjesma svih komunista, socijalista i njime slične čeljadi. Nažalost to su otrovno mnijenje poprimili neopozice i mnogi vjernici. A uzrok tome: nisu poznavali, što je sve učinila Crkva u zadnjem stoljeću za poboljšanje društvenih odnosa i za obranu polaćenih slojeva ljudi. Veliko Križarsko Bratstvo počelo je ovo ovom knjigom iznositi nauku zadnjih velikih Papa o društvenoj obnovi čovječanstva. U ovom prvom svesku iznosi priredivač razvoj

radničkog pitanja i društvenih odnosa u zadnjem stoljeću i ističe uzroke, koji su Papa ponukali, da podignu glas na obranu polaćenih slojeva. Zatim tumači točku po točku okružnicu velikoga Pape Leona XIII. »*Rerum Novarum*« (1891.) a iza nje okružnicu nezaboravnog radničkog Pape Pija XI. »*Quadragesimo anno*« (1931.), koja popunjava veliki program društvene obnove, koju je izložio Leon XIII. Radi tumačenja tih važnih isprava crkvenog naučiteljstva o najvećem i najbolnjem pitanju sadašnjice, ovo je djelo neophodno potrebno svakom svijesnom katoliku. A ujedno će mu velika nauka Kristovih Namjesnika napuniti dušu katoličkim ponosom, kad vidi, da Crkvi ne može nitko spriječiti nemarnost u rješavanju radničkog pitanja, a najmanje imaju pravo na to oni, koji su svojim materijalističkim i bezbožnim naukama ugurali čovječanstvo u strahote, koje danas proživljava.



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARIĆA

1320. Zagreb: Pomogao mi na pismenom ispitu. B. S. — 1321. Jese-nice (splitska bisk.): Zahvaljujem na iskazanim mi milostima. A. N. P. — 1322. Zagreb: Za primljenu milost zahvaljujem. D. M. — 1323. Samac (saraj. nadb.): Sin svršio škole i tražio namještenje. Bilo puno poteškoća. Utekla sam se devetnicom Presv. Srcu Isusovu i zagovoru Petra Barbarića i bila sam uslišana. — Ozlijedila sam nogu i liječnik se bojao, da ne dođe »tetanos«; preporučila sam se Petru Barbariću i odmah je bilo bolje i još u mnogim stvarima sam bila uslišana. L. E. — 1324. Bajmok u Bačkoj: Dva puta su mi prestali boli u ušima po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarića. A. S. — 1325. Turbe kod Travnika (saraj. nadb.): Pošto smo bili 2 1/2 mjeseca blokirani u Rogatici, gdje sam bio kao vojnik, i nisam se mogao javiti obitelji svojoj: to su me zavjetovali Slugi Božjem Petru Barbariću, da se živ i zdrav kući vratim, a i sam se Slugi Božjemu molio. I vratio sam se poslije zaista i živ i zdrav kući. M. i M. S. — 1326. Jajce (banj. bisk.): Za sretno uspjelu tešku operaciju bratovu zahvaljuje sestra. S. Lj. — 1327. Vrbanja (đakov. biskup.): Zahvalan sam S. B. Petru, što mi je pomogao u mnogim nevoljama u bolestima i obiteljskim neprilikama kroz viša godina. J. M. — 1328. Donji Vakuf (banj. biskup.): Bolovala sam 6 godina na želucu. Pri tome sam trpjela velika boli i ležala u bolnici oko 2 mjeseca bez koristi. Iza toga sam se zavjetovala Petru Barbariću i izvršila sam zavjet i posve sam zdrava već dulje vremena. A. P. — 1329. Sot (đakov. biskup.): Bio sam dosta dugo u zarobljeništvu. Zagovorom Sluge Božjega Petra Barbarića, komu sam se preporučivao, sretno sam stigao kući. A. R. — 1330. Travnik (saraj. nadb.): Olakšica u bolovima. A. M. — 1331. Ivanovci pošta Valpovo (đakov. biskup.): Na prsima i plućima oboljela; zagovorom S. B. Petra Barbarića ozdravila sam. A. K. — 1332. Grede kod Molva (zagreb. nadb.): Na mnogim milostima primljenim po zagovoru Sluge Božjega Petra Barbarića zahvalna Anica Šarker. — 1333. Sultići kod Ostroca (saraj. nadb.): Bio sam se prehladio i dobio sam vodenu podrebricu. Liječnik me rekao, da se moram strogo držati propisa njegovih i tri mjeseca ležati. Jer sam se slabo čuvao, bolest se pogoršala. Morao sam u bolnicu, gdje sam proboravio 25 dana. Bolest je krenula na bolje. Kad sam došao kući, povratila se. Liječnik mi rekao, da je opasna stvar. Počnem devetnicu Slugi Božjemu Petru i već šesti dan osjećao sam mnogo bolje. J. K. — 1334. Osijek (đakov. biskup.): Zahvalna za primljene milosti. A. P. — 1335. Hrv. Mitrovica (đakov. biskup.): Sluga Božji Petar uslišao je moju molitvu i pomogao mi. P. V. — 1336. Sarajevo: Za primljene milosti zahvalna E. P. — 1337. Privlaka (đakov. biskup.): Zahvalna za primljene milosti. M. O. — 1338. Gornji Lipovac (zagr. nadb.): Za primljene milosti zahvalna K. D. — 1339. Radovčići kod Grude (dubrov. biskup.): Ozdravljenje. S. R. — 1340. Ogulin (senjska biskup.): Za uslišanje molbe i pomoć kod poroda zahvaljuje M. P. — 1341. Osijek (đakov. biskup.): Moje mnoge molbe uslišane M. I. — 1342. Zagreb: Zahvaljuje na postignutom. Lj. Ž. —



BOŽANSKO SRCE ISUSOVO! PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +

LISTOPAD 1942.

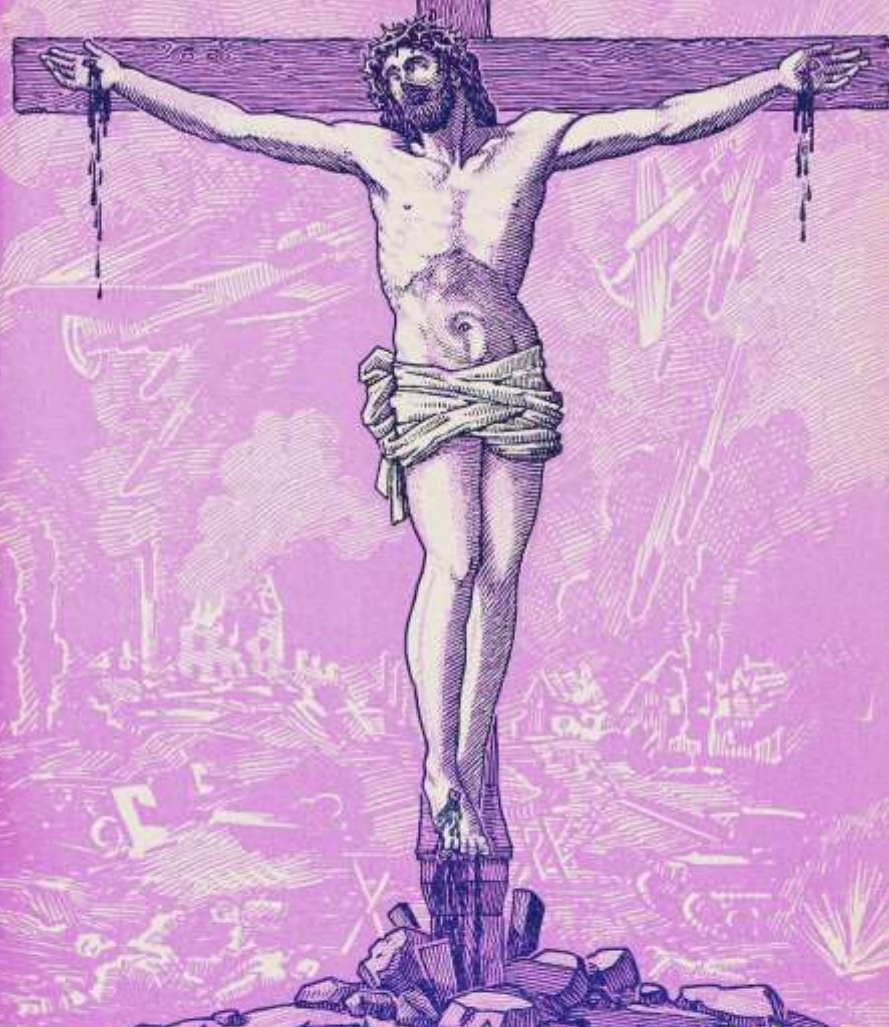
POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

1 Č Remigij. Da nestane psovke među Hrvatima	16 P Hedviga. Zimska pomoć
2 P Anđeli Čuvari. Naša djeca	17 S Margareta M. Alac. Pobožnost S. I.
3 S Terezija od M. I. Djev. društ. S. I.	
4 N 10. po D. Franjo As. Duh odricanja	18 N 21. po D. Misijska nedj. Luka ev.
5 P Placid. Mladež u radnoj službi	Hrv. misionari u Indiji
6 U Bruno. Pokornički redovi	19 P Peter Alk. Posvećenje hrv. obitelji
7 S Sv. Krunica. Moljenje krunice u obitelji	20 U Ivan Kancij. Svećenička zvanja
8 Č Brigita. Zapuštene obitelji	21 S Hilarion. Ublaženje ratnih nevolja
9 P Ivan Leon. Ljubav prema sirotinji	22 Č Kordula. Pali na ratištu
10 S Franjo Borgia. Naši državni vođe	23 P Petar Pask. Siromasi u zimi
	24 S Rafael. Hrvatski zrakoplovci
11 N 20. po D. Materinstvo Bl. Dj. M. Mjes. zaš. Naše majke	25 N 22. po D. Krist Kralj. Pravedni mir
12 P Maksimilijan. Hrvati po svijetu	26 P Evarist. Duhovna obnova svijeta
13 U Eduard. Naši vojnici na Istoku	27 U Vincencij i dr. Pouzd. u Providn.
14 S Kalikt. Sv. Otac Pijo XII.	28 S Simon i Juda. Duhovni pastiri
15 Č Terezija Avil. Mladež u školama	29 Č Narcis. Vjerska obnova radništva
	30 P Alfonz Rodrig. Redovnička braća
	31 S + Navečerje Svih Svetih. Dobre štampa

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE : Potpun oprost jednog petka i još jednog po volji odabranog dana. Na dan naknadna sv. Pričesti. Na blagdan mjes. zaštitnika
ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRCA ISUSOVA : Potpun oprost prvoga petka i nedjelje i još jednog po volji odabranog dana.

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU

INRI



GLASNIK SRCA ISUSOVA

GODIŠTE
51

STUDENI 1942

BR. 11

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE ★ LIST HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu ★ Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotićeve 33
Tiskara «Glasnik», Za-
greb, Ivan Nikolić D. I.

G. 51

BR. 11

STUDENI 1942

Uprava: Zagreb I/147,
Palmotićeve 31 ★ Broj
čekovnog računa 33.896
Godišnja pretplata: 20
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 12 lira —
Mađarska: 3.50 pengő

ZA SV OCA SLUŽI SE SV. MISA

- | | |
|-----------------------------------|----------------------|
| 6. XI. U SPLITU | 13. XI. U SLOBODNICI |
| 7. XI. U PODRAVSKIM
PODGAJCIMA | 18. XI. U ZAGREBU |
| 7. XI. U REMETINCU | 22. XI. U ZAGREBU |
| 9. XI. U SLOBODNICI | 27. XI. U ZAGREBU |

SV. MISE NA NAKANU SV. OCA

treba najaviti kod Uredništva Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147 najkasnije do
konca studenog. Kod prijava treba navesti: tko služi ili daje služiti sv. Misu,
gdje i u koji dan a (po mogućnosti i sat). Tko je već jednom prijavio, da će
služiti ili dati služiti sv. Misu »svake godine«, ne treba to ponovno prijavljivati.

K A L E N D A R 1943. SRCA ISUSOVA I MARIJINA

IZLAZI NASKORO IZ TISKA

Cijena će mu biti 30.— Kuna po primjerku. — Oni, koji ga budu
primili na svoj naslov, umoljavaju se, da bi priložili dobrovoljni
prilog od 3.— Kn za poštanske troškove.

Lani su mnogi ostali bez Kalendara, jer su se prekasno javili. —
Predbilježi se stoga odmah! — Iznos od 30.— (odnosno 33.— Kn)
uplatit će se istom po primitku Kalendara. — Predbilježbe treba
slati na Upravu Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147, Palmotićeve 33.



DA SE PRAVA VJERA U EVROPI SAČUVA

Molitvena nakana Apostolata Molitve za studeni, koju je blagoslovio Sv. Otac

Vjerovati mora svaki čovjek. Takva ga je Bog stvorio, kad mu je dao neumrlu, razumnu dušu. Ako ne vjeruje u Boga, vjerovat će u sebe. Ako ne poštuje Božje nauke i njegovih zakona, upregnut će se u najsmješnije praznovjerje i postat će robom svojih strasti. Ali vjerovati u nešto mora.

Spasitelj je tu čežnju i potrebu ljudskoga srca ispunio, kako si ljudi ne bi usudili ni pomisliti: sam je sišao na zemlju, među ljude, da ih pouči u pravoj vjeri. I pri odlasku sa zemlje povjerio je to nebesko blago Crkvi, da ga ona dalje dijeli, podiže duše i vodi ih k vječnoj sreći.

ZABLUDE PROŠLOSTI

Evropi je Bog iskazao veliku milost i čast, kad joj je dao dar prave vjere. Nije ona doduše bila kolijevka tog Božjeg blaga, ali odmah na početku odredio ju je Bog, da bude rasadnicom prave vjere. I to je ona bila kroz stoljeća, uza sva previranja i krize, koje su je odvrćale od Boga. Nema naime na zemlji stvari, koju čovjek ne znao pokvariti. Pa tako se dogodilo i s najvećim Božjim darom, s vjerom. Već od početka Crkve dizali su se kroz stoljeća razni ljudi i, bilo hoće, bilo pod izlikom dobra, htjeli uništiti pravu vjeru u srcima ljudi i nadomjestiti je svojim naukama. Jednome je ta vjera bila prestroga, drugoga je uznijela umišljena vlastita mudrost, pa je htio ispravljati, što je Bog naučavao, trećega je slavohtepije i zavist navela, da trga jedinstvo vjere u kršćanskom puku i t. d.

Iza mnogih većih i manjih krivovjereca, koji su se podigli odmah na početku i nastojali odvratiti ljude od Kristove Crkve i za koje se danas i ne zna niti je ostalo pogubnijih tragova njihova razorna djelovanja, podiže se 800 godina iza Isusa carigradski

patrijarha Focije i razdvoji vjeru u Evropi. Pod njegovim pogubnim utjecajem otrgoše se istočni dijelovi Evrope od prave vjere Kristove. U 16. stoljeću opet odvoji od Crkve sjeverni dio Evrope negdašnji redovnik Luter, a za njim zavede u zabludu i engleski kralj Henrik VIII. svoj narod. A osim toga našlo se sijaset drugih, vanjskih neprijatelja, koji su nastojali uništiti vjeru Kristovu u Evropi: islam, naduti filozofi, razne revolucije... Evropa zaboravlja na svoje preodabranje i lakoumno bi htjela odbaciti slatki jaram Kristov.

KRISTOVA VJERA U EVROPI DANAS

Uza sve te zablude i previranja i dušmanska nastojanja, prava vjera broji u Evropi i danas (brojevi iz god. 1938.) oko 220 milijuna duša. Crkva katolička i danas je najjače zastupana na našem kontinentu (protestantata ima oko 120 milijuna, grčkoistočnih oko 120 milijuna, muslimana oko 5 milijuna i t. d.).

Ulješna je to činjenica, ali ujedno i žalosna! Ta eto iza skoro dvije tisuće godina nastojanja i borbe pravu Kristovu vjeru ne ispovijeda preko polovice Evrope! Pa i onih 220 milijuna! Koliko njih živi još prema vjeri, u kojoj su rođeni i koju barem na papiru ispovijedaju? Tko trijezno promatra današnju Evropu, mora biti ozbiljno zabrinut. Evropi prijeti danas više nego ikada najveća opas-

Najprije se ruše crkve, uništavaju vjera i duše vode u bezboštvo: to je sjetva





A onda se hara zemlja, uništavaju gradovi, pale sela i prolijeva krv: to je žetva

nost, da proigra svoje preodabranje i zapane ponovno u tamu poganstva i bezvjerstva, a to znači u divljaštvo, nered, propast.

Nekoć se dizali pojedini ljudi, da Kristovu vjeru u Evropi zatru ili barem oslabe. Danas se prihvaćaju toga posla milijuni. Njima je vjera »opij naroda«, Crkva je za njih najveća neprijateljica čovječanstva, jer drži čovječanstvo »u neznanju« i »praznovjerju«. Ona je preživjela svoje, jer da nije izvršila svoju ulogu, koju si je prisvojila u Evropi i u svijetu. Nove ideje i nove nauke imaju je tu nadomjestiti. Pa su je u nekim dijelovima — hvala Bogu u razmjerno malim — kušali i nadomjestiti. Crkve su uništene, svećenstvo potučeno, svaki trag kršćanstva iščeznuo. A plodovi? Danas ih doživljavamo. Ljudi su odbacili vjeru u Boga i Spasitelja i postali su životinje! I u čudorednom i u društvenom smislu. A onda su se počeli klati. I sada smo svjedoci najvećeg i najžalosnijeg uništavanja, koje je ikada Evropu i svijet zatekao. I dao Bog, da nas te strahote ne unište posve!

UZROCI ZLA

Slabljenje i uništavanje prave vjere u Evropi ima dva uzroka. Jedan je vanjski, a drugi unutarnji. O onom grubom neprijatelju, koji je htio uništiti svaku vjeru u ljudskom srcu, i ne govorimo, jer mu je zadan smrtni udarac.

Vanjski neprijatelji Kristove vjere u Evropi jesu stvari, koje su među nama, a uništavaju vjeru u našim srcima, da mi to jedva i zapažamo. Stvari su to, koje nas okružuju, a neopazice uštrcavaju otrov nevjere i pokvarenosti u duše. To su: zla društva, pokvareni

slikopisi, bestidne, otrovne knjige i časopisi, podmukle novine, i cio niz organizacija, koje su pod izlikom »čovječnosti« i »kulture« nastojale u svojim članovima i u javnom životu uništiti svaki osjećaj vjere i poštenja. Djelovanje im je bilo podmuklo i zato tim razornije.

A tim vanjskim neprijateljima pridružio se i jedan opasan saveznik među samim vjernicima, koji je oduvijek bio tu, ali su mu vanjske prilike u zadnje vrijeme izvrsno pogodovale i ojačale ga: vjerski nehaj i nemar. Evropa je okružena tom bolešću upravo na smrt. Za crkvu i sakramente zna jedva mali dio od onih, koji su zvani. Ljudi gramze samo za blagom i užitkom, a vjera im je deseta stvar. Mnoge obitelji ne samo da uopće ne znaju, što je to obiteljska molitva, nego je u njima iščezao i svaki smisao za vjerski život. Križ su zamijenile kojekakve slike i kipovi, o kojima kršćanin ne bi smio ni govoriti. A u javnom životu podsjećaju na Kristovu vjeru još samo mrtvi spomenici: crkve. Kultura i tehnika, koje bi čovjeka morale voditi k Bogu, postale su nekako općenito oruđe, da se u dušama zatire vjera.

Nije to zlo prevladalo baš svuda toliko, ali svagdje se opažaju znakovi te zaraze. Mnoge se zemlje i u ovom vrtlogu rata ozbiljno obnavljaju. Hvala Bogu, da se otriježnjuju. Mnogo se vanjskih uzroka nevjere i vjerskog nehaja uklonilo. Ali trebat će još mnogo toga učiniti.

NA POSAO!

Uza sva nastojanja i poboljšanja u Evropi je još uvijek teško i opasno stanje. Sve je pokolebano, uzdrmano. Hoće li barem ovaj strahoviti rat osvijestiti ljude, da potraže spas tamo, gdje se jedino nalazi? Hoće li Evropa ostati i dalje rasadište i središte kršćanstva ili je već proigrala ovo svoje preodabranje?

Odgovor na ta kobna pitanja zna samo Sveznajući. Na nama je, da učinimo sve, što možemo, da spasimo svoju braću i svoju širu domovinu Evropu. Ne smijemo s Apostolima govoriti: »Gospodine, pogibosmo!« i skrstiti ruke te gledati, kako brod tone, i čekati, dok dođe i na nas red. To nije ni ljudski, a kamo li kršćanski. Zato Sv. Otac pozivlje ovaj mjesec na molitvu sve vjernike, a osobito članove Apostolata Molitve, da skupa s njim mole, da bi Bog sačuvao pravu vjeru u Evropi. A Sveto Pismo veli, da je »Bog blizu onima, koji ga zazivaju« (Ps. 144, 18).

No nije dosta samo moliti. Treba i raditi. »Ne će svaki, koji govori: Gospodine, Gospodine, ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj, koji čini volju Oca mojega, koji je na nebesima« (Mt. 7, 21). Naš posao mora biti, da ponajprije sami upoznamo što bolje svoju vjeru, a onda da prema njoj i živimo. Budimo katolici na jeziku, a još više na djelu. A kad se pruži prilika poučimo i druge, da i oni upoznaju dublje svoju vjeru i provedu je u svom životu. U obnovi u vjeri sastoji se prava i jedina obnova, koja će spasiti Evropu. Srce Isusovo, sačuvaj pravu vjeru u Evropi!

M. Vladović D. I.

SPREMNI?

Za dom — spremni! Pozdrav je to, koji se ori širom cijele domovine. Mladi ga osobito oduševljeno izgovaraju. A pravo imaju. Lijep je to pozdrav i pun značenja za onoga, koji ga ozbiljno i pravo shvati. Spremni: na žrtve, na trpljenja, na rad i red — za domovinu, za svoju braću.

Na smrt — spreman? Tko se usudi taj pozdrav izgovoriti? A ipak o njegovoj stvarnosti ovisi toliko toga. Daleko više nego sve blago ovoga svijeta, pa i sam ovozemni život. To je pozdrav, na koji bi svaki kršćanin već po svom zvanju morao uvijek i svagdje mirno i odvažno odgovoriti: Spreman!



«Blago onima, koji u Gospodinu umiru!»

Sigurno ste lani bili na Dušni dan na groblju. I ove ćete godine poći tamo. I vidjet ćete kao obično grobove, svijeće, cvijeće... Sve kao lani. Ali vidjet ćete i nešto više nego lani: grobove, kojih lani nije bilo. Naslagalo ih je vrijeme nagusto, jednog do drugog u dugim redovima. U svakom leži jedan, koji je lani bio s nama, među živima. Pa da su to sve stariji. Čovjeku ne bi bilo ni tako teško. No koliko ih je među njima otišlo u cvijetu mladosti! Pa nije još ni to toliko zlo. Ali koliko ih je otišlo pripravno? To je eto glavna stvar i odsudno pitanje. Toliki su umrli naglo. A koliki su bili na smrt spremni? A iza smrti dolazi ipak Božji sud. Valja polagati račun o svemu. I teško onome, koji ima još neporavnanih dugova!

Eto želio sam vas danas, u ovom mjesecu mrtvih, upitati: jeste li spremni, da pođete Bogu na račun? Odgovorite iskreno, onako kako je pred Bogom! Njega nitko ne prevari. — Ako jeste, hvala Bogu! Neka samo tako i ostane uvijek. — Ako niste, gledajte, da to čim prije budete! Jer »život kratak, a smrt stalna«, pa se treba na vrijeme pomiriti s Bogom. A jer joj se »ne zna dan ni čas«, treba biti uvijek spreman.

Braćo! Mislimo na to. Dušni dan opominje na to. Budimo opremljeni s milošću Božjom! Živimo bez grijeha. To je najbolja priprava na smrt i najsigurnija propusnica, bez koje se ne dolazi gore. Tko tako živi, taj će mirne duše uvijek s punim značenjem moći izgovarati riječ: **Spremi!**

M. V.

POMOĆNICA KRŠĆANA

Kadgod je svijet lijekom povijesti stigla nesreća i pritisnula nevolja, kršćanski se puk sjećao uvijek svoje Majke na nebu, pa je k njoj dizao svoje ruke i oči, da mu ona isprosi pomoć i jačost. Izvor te pouzdane molitve jest vjera, da je Marija doista naša Majka i da se njezino majčinsko Srce ne može oglušiti na nevolju djece. Blažena Gospa je doista i pomagala. Citava povijest Crkve to svjedoči, a osobito burni ratovi s Turcima. Pa su stoga Mariju i prozvali **Pomoćnicom kršćana**.

Danas su se na svijet srušili također veliki jadi i strahovita nesreća rata. Čovječanstvo trpi valjda više nego ikada prije u povijesti. Ali čudno! Dok je prije svaka nesreća tjerala ljude kao nekom silom prema Bogu i urodila uvijek blagoslovnom obnovom vjere i kršćanskoga života, danas izgleda, da rat i ratne nevolje nisu ljude ni najmanje doveli k pameti. Crkve su prazne skoro isto kao i prije, na molitvu jedva da tko i misli, a toliki spominju Boga samo onda, kad ga hoće pogrditi ili mu se izrugati. Žalostan je to znak potpunog pomanjkanja vjere, koju su u posljednje vrijeme materijalizam i bezboštvo i neopazice posve izbrisali iz javnog života i zatrli u mnogim srcima. Čovječanstvo sve očitije srlja u propast, mjesto da se opameti i obrati te počne tražiti pomoć kod Onoga, koji jedini ravna udesom svijeta i upravlja ljudska srca.

Pa kad većina naše ljudske braće neće da upoznaju Božju kaznu i Božje upozorenje, te se povrate Bogu, učinit ćemo to barem mi, koji znamo i vjerujemo, da na nebu imamo dobrog Oca, koji jedva čeka, da ga zamolimo za pomoć, i da nas kod njega zagovara ljubljena Majka, spremne, da uloži za nas svoj majčinski zagovor. Stoga su i naši biskupi odredili, da se hrvatski narod posveti njoj i zamoli njezino prečisto Srce za zagovor i pomoć. U mnogim biskupijama ta je posveća hrvatskoga naroda Bl. Djevici Mariji već učinjena. U zagrebačkoj nadbiskupiji obavljena je ona svečano 13. listopada.

»Glasnik Srca Isusova« od listopada 1942. donio je svojim čitateljima kratak prikaz ukazanja Bl. Djevice u Fátimi u Portugalu 1917. Čovječanstvo se i onda nalazilo u sličnim očajnim prilikama kao i danas. Nebeska Majka ukazala se tada siromašnoj djeci iz Aljustrella i po njima poručila svijetu, da ne vrijeđa više dobrog Boga, a kao sredstvo da pomoć Božju sigurno isprosimo, preporučila je često pa i svakodnevno moljenje svete krunice. I naši biskupi preporučie to moćno sredstvo nebeske pomoći i dragu molitvu kršćanskoga puka, da se moli revno osobito u listopadu. Taj lijepi običaj treba nastaviti i dalje tijekom čitave godine. Po krunici će nas i cio naš narod Gospa obratiti k Bogu, a time će nam doći i mir i spas. Predobro Srce nebeske Majke ne će se oglušiti na naše vapaje.

Apostolat Molitve moli osim toga svoje članove još jednu stvar. Običaj primanja sv. Pričesti na prve petke lijepo se hvala Bogu proširuje po čitavoj domovini. Ne bi li članovi Apostolata Molitve, osobito oni organizirani u Djevojačkim društvima Srca Isusova, u Apostolatu muževa i drugim udruženjima, mogli za vrijeme trajanja rata primiti sv. Pričest i na prvu subotu u mjesecu i prikazati je prečistom Srcu Marijinu, da Bl. Gospa isprosi jakost svima, koji od rata trpe, te uskori svršetak rata? Društva neka jave do konca svibnja 1943., koliko je njihovih članova primalo sv. Pričest na prvu subotu u mjesecu, a članovi Apostolata Molitve, koji nisu organizirani u posebnom društvu, neka to jave ili preko vlč. župnika ili sami izravno Uredništvu Glasnika Srca Isusova, Zagreb I/147. Ta će se akcija sv. Pričesti na prvu subotu povesti po cijelom svijetu, pa će središnja uprava Apostolata Molitve u Rimu na blagdan Srca Isusova 1943. izvijestiti Sv. Oca, koliko je tih sv. Pričesti primljeno. Papino očinsko srce toliko danas trpi od nesreće, koja je zadesila svijet. Ova akcija bit će za nj velika utjeha, kad bude mogao vidjeti, da u svojem nastojanju oko umirenja svijeta nije sam, nego je u za nj molitvena vojska Apostolata Molitve.

BOŽJA OBITELJ

DEVETI ČLANAK VJEROVANJA: OPĆINSTVO SVETIH

Mjesec studeni sa svojim glavnim blagdanima Sviju Svetih i Dušnim danom dozivlje nam u pamet veliku istinu o duhovnoj povezanosti svih onih, koji u Isusa vjeruju.

Blagdan Sviju Svetih podsjeća nas na one, koji su bili jednom na zemlji u Kristovu kraljevstvu pa se junački borili za vječnu krunu te su je konačno i postigli. To su blaženici u nebu, koji u nebu uživaju nagradu za svoju vjernost Bogu, dok su bili na zemlji.

Dušni dan opet sjeća nas naših milih pokojnika. Na uređenim grobovima gore svjeće i titrajem svojih plamećaka milo zovu po-

sjetnike, da se pomole za duše u čistilištu. Osobito poslije podne Sviju Svetih posjećuju živi mrtve. A Dušni je dan pravi blagdan za duše, jer ih na taj dan radi naših molitava i potpunih oprostata mnogo ide u nebo, a sve očute barem veliku olakšicu u svojim mukama. Taj dan smo mi njima tako blizu.

Ta mi smo svi zapravo u jednom velikom kraljevstvu: mi na zemlji, sveci u nebu i duše u čistilištu. Tome nebeskom kraljevstvu na zemlji, u nebu i čistilištu glava je sam Isus Krist, a sveci, duše i vjernici su članovi toga kraljevstva. Ono je dakle za sada razdijeljeno u tri Crkve: ratnička Crkva na zemlji, patnička Crkva u čistilištu i slavna Crkva u nebu. Sve su te tri Crkve povezane svetim vezom ljubavi, molitve, pomoći i zagovora. A ta se sveta zajednica zove općinstvo svetih.

TIJELO I UDOVI

U toj svetoj velikoj zajednici svi su članovi kao udovi jednog tijela, naime otajstvenog tijela Isusova. A tome je tijelu Isus glava. Tako uči sv. Pavao: »Kaošto u jednom tijelu ima mnogo udova, a svi udovi nemaju iste službe, tako smo mnogi jedno tijelo u Kristu, a pojedinci su udovi jedan drugomu« (Rim. 12, 4). I kao kod udova tijela, tako je i u Crkvi: ako jedan ud trpi, svi trpe, jer su spojeni svetom i nerazdruživom ljubavlju. A ta je ljubav i uzrok, da te tri zajednice jedna s drugom suosjećaju i jedna drugoj nastoji pomoći.

U prijašnjem je broju Glasnika izišao članak o zazivanju duhova ili spiritizmu. Taj je spiritizam Crkva punim pravom zabranila, jer je to grdno praznovjerje. Ali ima drugo, dopušteno zazivanje duhova, naime duša u nebu i u čistilištu, ako svete zazivamo, a za duše u čistilištu se molimo.

Ta se zajednica zove općinstvo svetih, jer su blaženici sigurno sasvim čisti, dakle sveti; duše su u čistilištu sigurne za nebo, jer imaju milost posvetnu te ne mogu više sagriješiti; vjernici na zemlji su krštenjem posvećeni i svi su pozvani od Boga k svetosti, a mnogi su već za života došli do savršene svetosti.

VEZA OPĆINSTVA SVETIH

Ove tri velike crkve: na zemlji, u čistilištu i u nebu spojene su i opće međusobno molitvom i dobrim djelima. Svaki član može reći sa Psalmistom: »U zajednici sam sa svima, koji se tebe boje i koji čuvaju zapovijedi tvoje« (Ps. 118, 63).

Crkva na zemlji ima dijela u zaslugama i zagovoru svetaca u nebu. Oni nam mogu i te kako pomoći. Čuju naše molbe, vide našu nevolju i zagovaraju nas te bivaju uslišani, jer su prijatelji Božji. Na zemlji su bili puni ljubavi prema bližnjemu, a zar da se u nebu ne zauzmu za one, koji su još u pogibeljima ovoga svijeta?

I duše u čistilištu imaju korist od zasluga i zagovora svetih u nebu. No i mi, kršćani na zemlji, možemo im pomoći molitvom,

milostinjom i drugim dobrim djelima, osobito svetom Misom. Za žrtvom sv. Mise duše čistilišne najviše žude. Stoga je veliko djelo kršćanske ljubavi, kada dajemo služiti sv. Misu za svoje pokojne ili općenito za duše u čistilištu. A osobito ćemo im pomoći, ako se tom prilikom pričestimo, pa tu Pričest za njih prikažemo. Time će se duše osloboditi čistilišta ili će im se barem olakšati muke. To su svete duše, dakle su osobito zahvalne, pa će se i one za nas moliti, još dok su u čistilištu, a pogotovo u nebu. Pobožni se kršćani preporučuju dušama u čistilištu u nevoljama i potrebama, u strahu i uzrujanosti; đaci prije ispita, roditelji za djecu, putnici za sretno putovanje ili da se na vrijeme probude, svećenici prije propovijedi i vjernici općenito u potrebama.

I članovi Crkve na zemlji imaju zajednička dobra. Svi kršćani, koji su u stanju milosti, to jest bez smrtnoga grijeha na duši, imaju udjela u svim Misama, molitvama i dobrim djelima cijele svete Crkve na zemlji. Jer svi udovi dobivaju zdravlje od zdravog tijela kojemu pripadaju: »Ako strada jedan ud, s njim stradaju svi udovi, ako li se slavi jedan ud, s njim se raduju svi udovi« (1 Kor. 12). Kako je to utješno!

Nitko od vjernika ne smije misliti, da je posve ostavljen, da nitko za nj ne mari. Sveta Crkva moli u svakoj svetoj Misi za sve vjerne kršćane žive i mrtve. Samo treba da smo »vjerni kršćani«, to jest u milosti posvetnoj.

No i grješnici, mrtvi udovi tajanstvenog tijela Kristova, nisu posve isključeni, dok su još na ovom svijetu. Još nisu rastavljeni od tijela, još mogu oživjeti. Živi udovi: vjernici mogu im svojim molitvama, dobrim djelima i pokorama isprositi milost obraćenja.



Sjedinjenje sa Isusom u sv. Pričesti uklopljuje nas najtjesnije u tajanstveno tijelo Kristovo, u zajednicu svetih

SVETA VOJSKA MOLITELJA

Nauka o općinstvu svetih poliče nas, da se usrdno molimo. Ne molimo sami: s nama moli cijelo kršćanstvo na zemlji, svi sveti u nebu i duše milih pokojnika u čistilištu. Pravi kršćanin ne moli samo za sebe, nego i za sve, koji su u katoličkoj Crkvi, da ustraju u njoj, za sve, koji su izvan Kristove ovčarnice, da uđu u nju ili da se povrate. Molimo se rado i često za duše u čistilištu, ne samo u studenom, nego i svaki dan, osobito navečer, kad zveni kod pozdrava anđeoskog ono malo zvono. Kao što se svećenici kod svake svete Mise preporučuju zagovoru Blažene Djevice Marije, Anđela i svih svetih, tako treba da se svaki vjernik ujutro i navečer pomoli Međi Božjoj, svome anđelu čuvaru i svim svetima.

LIJUBAV PREKO GROBA

Nauka o općinstvu svetih tako je utješna, osobito ako nas hoće smrti uplašiti i uzrujati. Ako su i zemaljske veze raskinute, ostaju duhovne veze po molitvi i zagovoru. Zašto da se bojimo smrti? Ako i nismo teko čisti, da bi odmah smjeli u nebo, utješimo se, jer će se mnogi, koje ostavljamo na zemlji, za nas moliti Bogu i tako nam skraliti muke i olakšati boli. Pa ako nas pojedini i zaboreve, ne zaboravlja nas sveta Mati Crkva u svojim molitvama kod svake svete Mise. Pa i one duše u nebu, za koje smo se molili, dok su bile u čistilištu, molit će se za nas!

Kršćani na zemlji moraju biti prijatelji duša u čistilištu. Oni će rado prikazati za njih molitve, s kojima je skupčan oprost, zatim svetu Pričest i osobito svetu Misu. To će i njima dobro doći. Tako će si vjernici pribaviti zahvalnih prijatelja u nebu, a osim toga stiču si i sami zasluga za nebo, jer tko je milosrdan, taj će i postići milosrđe i što učinimo najmanjemu od naše braće, to smo učinili Isusu.

Petar Gärtler D. I.

U SVIJETLU VJERE

Vrijede li za spas duše dobra djela učinjena u stanju teškoga grijeha?

Među ostalim dobročinstvima Božjim, koje nam je iskazao, jest i to, da svojim ljudskim dobrim djelima možemo s milošću Božjom po zaslugama Isusa stiviti Božjoj volji i odredbi, jer smo djeca Božja. Tu je nauku Crkva na trident-Tu snagu nemaju naša dobra djela sama od sebe, nego po milosrdnoj i dobrostivoj Božjoj volji i odredbi, jer smo djeca Božja. Tu je nauku Crkva na trident-skome Saboru proglasila vjerskom istinom. Da nam djela budu zaslužna za vječni život, potrebno je dakle, da smo u milosti Božjoj. A budući da je grješnik svojim grijehom uništio milost Božju u svom srcu, pa poslao u nadnaravnom smislu mrtav, mrtva su i sva njegova djela t. j. nemaju prava na vječnu nagradu, iako su po naravi dobra. Ali grješnik može tim svojim po naravi dobrim djelima svrnuti na se Božje milosrđe, da mu se smiluje i obrati ga.

Zašto zvona zvone na nevrjeme!

Crkva blagoslivlje razne vidljive stvari (vodu, tamnjan, svijeće...), da se vjernici njima posluže u iskazivanju poštovanja prema Bogu i da si po njima isprose njegovu pomoć. To su tako zvane blagoslovine. Te stvari nemaju po sebi moć, da proizvedu kakav nadnaravni učinak, nego to imaju po blagoslovu i molitvi Crkve. Zvona su također jedna blagoslovina. Njima Crkva pozivlje vjernike na molitvu i službu Božju, a zaziva i Božju pomoć na vjernike u nevolji. Pred oluju zvone dakle zvona, da se Bog radi molitve Crkve smiluje svojim vjernicima i odvraći od njih nevrjeme, ako je na njegovu veću slavu. Zašto se u takvim prilikama pravi vjernici i mole Bogu. Vjerovati, da zvuk zvona sam po sebi ima moć, da oljara dočuli, jest praznovjere.

UZMI I ČITAJ

Gustave Desbuquois D. I., U TAJNI NADE — Srednji oblik, 146 strana, cijena (meko vezano) 50.— Kuna — Naklada Dobre Štampe s o. j. zadruga, Požega 1942.

U današnje vrijeme, kad svijet trpi i mnogi se smućuju promatrajući strahovite događaje po svijetu i osjećajući tešku breme trpljenja u svom životu, ova knjiga dolazi kao svjetlo s neba. Nadal Tako se rijetko čuje ta riječ, a ipak je tako potrebna svima. Ova knjižica otvara vrata nade svim vjernicima. U dirljivom govoru nebeskoga Oca duši, otkriva se u njoj tve ništetnost, ali i svo veličina duše, za koju je Bog dao i samoga svoga Sina. Iz svake stranice prisijeva živa vjera, koja mora prožimati svaku kršćansku dušu: Bog me voli, Bog me vodi, Bog se za me brine.

A. Benković, KATOLIČKA MALA KNJIGA: br. 36-37 SV. FILIP I JAKOB, br. 38 SV. FLORIJAN, br. 39 SVETO KRŠTENJE, br. 40 SV. PAVAO APOSTOL. — Svaka knjižica ima 32 stranice srednjeg oblika. Godišnje izlazi 10 knjižica, a pretplata iznosi 20.— Kn. — Izdaje Ambrozije Benković, župnik, Bežija, p. Teslić, Bosna.

Pisac je i opet obdario kršćanski puk nizom zanimljivih i korisnih životopisa svetaca, koje naš narod doduše slavi, ali obično slabo poznaje njihov život. Ove će knjižice zacijelo to pravedno potvrditi još povećati i ojačati. — Orahito je vrijedna preporučena knjižica br. 39: SVETO KRŠTENJE. Krštenje je prvi i temeljni

sakrament naše sveće vjere, a većina vjernika ne zna nažalost ni općeniti sadržaj obreda sv. krsta. A ipak je taj događaj najveći u životu svakog kršćanina. Pisac želi svojom knjižicom upoznat i šire slojeve puka sa značenjem i ljepotom obreda toga sakramenta, pa kratko tumači, što je krštenje i u čemu sastoji. Zatim slijede preključna tumačenja o postanku katekumena, o ispitu krštenika, o samom krštenju, o nadijevanju imena, o kumovima i o načinu, kako se dijeli sakrament sv. krsta, o krstionici i o upisu u župske knjige. Iza toga slijedi cio obrad podjeljivanja krštenja sa svim obilnim zaklinjanjem, dalekosežnim obećanjima i krasnim molitvama. Na koncu slijedi tumačenje o obnovi krsnog zavjeta i praktična uputa, kako se krsti bez svećenika. Radi same stvari i radi lijepog i praktičnog prikaza sv. krsta preporučujemo tu knjižicu svima, osobito roditeljima, da preko nje otvore i dušu svoje djece za razumijevanje tog pravačnog čina.

M. Hofman, SVETA KRUNICA, razmatranja — Mali oblik, 96 stranica — Izdala Mala Katolička Knjiga, Bežija, p. Teslić (Bosna).

Sveta Krunica je moćno oružje i veliko blago kršćanskoga puka. Samo treba to blago znati pronaći i iskoristiti. Ova knjižica će pomoći u tome svim Marijinim stovateljima. U obliku razmatranja i molitve raščlanjeno su tu opširno sve molitve, koje se mole u krunici: znak sv. Križa, Vjerovanje, Oče naš, Zdravo Marijo i svi zazivi sv. Krunice. Ta kratka i laka tumačenja bit će ujedno i pomoć, da krunica ostane i kod svagdanjeg moljenja najdraža molitva.

PRETPLATA ZA GLASNIK SRCA ISUSOVA u godini 1943. Iznosi:

Za Nezavisnu Državu Hrvatsku	Kuna 30.—
za Italiju	Lira 20.—
za Mađarsku	Pengö 4.—
za ostalo inozemstvo protuvrijednost od	Kuna 50.—

Pretplatu treba obnoviti početkom godine, a najkasnije do konca travnja.

PO DOMOVINI

ZLATAR

Naše društvo osnovano je 1922. godine i sada broji 96 članica. Društvo nam vodi naš poštivni župnik presv. g. Ivan Mihelčić. Sastanke održavamo uz pomoć časnih sestara u njihovim prostorijama. Svima članicama su dragi li sastanci, kao što nam je na srcu svaka dobrobit našeg društva. Nastoji-

hrvatski Lurd. Uz pjesme i vruće molitve pozdravili smo našu dragu Gospu — Kraljicu Hrvata i vruće smo ju molili, da nas sve blagoslovi; da štiti i čuva našu dragu domovinu Hrvatsku i posuši suze svih ratom ožalošćenih, bijedom okruženih. Ona neka nam svima pomogne, jer Ona je naša Majka i Kraljica.

Janica Juriša,
glavarica



Djevojačko društvo Srca Isusova u Zlataru sa presv. g. žup. Mihelčićem

mo, koliko možemo oko promicanja Njegove slave — da svojim ponašanjem pokažemo drugima pravi put, kojim treba da idu katoličke djevojke.

U svibnju ove godine imale smo društvenu priredbu koja nam je u svakom pogledu lijepo uspjela. Dávali smo komad »Nadena kći«.

Na sam blagdan Presv. Srca obavljeno je u župskoj crkvi svečano primanje novih članica. Toga dana povećao se naš broj za 17 novih članica.

I ove godine pošle smo po običaju na hodočašće k Majci Božjoj Bistričkoj. Naše društvo je išlo pod svojom zastavom k našoj dragoj Gospi u naš

LUDBREG

Prošle godine u prosincu održane su u našoj župi sv. misije. Plod misija vidi se i na našem društvu: sada nas ima 147 članica u Djevojačkom društvu Srca Isusova. Razdijeljene smo u nekoliko skupina tako, da svake nedjelje pristupi po jedna skupina sv. Pričesti. Iako, da se kroz mjesec dana sve obradamo. Na taj način primile smo prošle godine 1.784 naknadne sv. Pričesti. U godini 1941. davale smo i dvije uspjele predstave. Društvene sastanke održavamo inače redovito svaki mjesec.

Stefica Hudika, glavarica



U VJEČNU DOMOVINU

POZVA GOSPODIN

+ Firanj Bara, Sombor + Hlebin Mara, Preloščica + Lehmann Marija, Zagreb
+ Novačić Katica, Dapci + Rušković Antonija, Zagreb + Msgr. Seigerschmiedt
Matija, župnik, Marija Bistrica + Živković Reza, Gal.

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im!
Počivali u miru!

SRCE ISUSOVO POMAŽE

Dijete mi obolilo u trećoj godini, a liječnici izjave, da mu nema pomoći, jer da ima upalu mozga (meningitis), pa i ako bi možda preboljelo, ostal' će gluho ili čak gluhonijemo. Za nekoliko dana bolest je preotela mah. Strašne boli i grčevi, koji su dijete mučili, parali su mi srce, a strah pred teškim posljedicama bolesti napunjavao me očajom. U toj velikoj boli i žalosti obratim se božanskom Srcu Isusovu. Počnem devetnicu i već drugi dan popusti bolest. Grčevi prestadoše, govor se povratio, prestade upala očiju i kad sam svršila devetnicu, bilo je dijete skoro posve zdravo, kao da nije ni bilo bolesno. Neka je hvala i slava Srcu Isusovu za tu čudesnu pomoć!

M. B., Maruševac

Babška: SR zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i Marijinu na ozdravljenju majke. — **Bednja:** KJ i MŠ Presv. Srce obratilo velikog griješnika u času smrti. — **Botkinci:** MK Muš se sretno vratilo iz zarobljenstva. — SM u zahvalu za sroću u kući. — **Bogdanovci:** MM zahvaljuje na ozdravljenju Srcu Isusovom po zagovoru Petra Barbarića. — **Bošnjaci:** DZ zahvaljuje na raznim uslišanim molbama i primljenim milostima po zagovoru presv. Srca Isusova, Majke Božje, sv. Celine i ostalih zaštitnika. — DZ zahvaljuje naZ uslišanju molbi. — **Brod na S.:** BA zahvaljuje na uslišanju molbama. — **Bučje:** CK zahvaljuje na uslišanju molbi. — **Čerki:** SA Ozdravljenje od teške bolesti. — **Dol. Viličari:** PJ zahvaljuje Srcu Isusovom, Majci Božjoj i sv. Josipu na mnogim primljenim milostima. — **Dračje:** KA zahvaljuje na mnogim milostima. — **Dubrovnik:** ASB zahvaljuje na pomoći i uslišanju. — **Durđevac:** MF zahvaljuje Srcu Isusovu i Majci Božjoj Lurđskoj na sretnom porodu, ozdravljenju od bolesti pluća i mnogim velikim milostima. — **Gornj. Humac:** VA zahvaljuje za primljenu milost. — **Gudić:** RD zahvaljuje presv. Srcu, Petru Barbariću i sv. Anli na uslišanju i zabavljenju iz velike žalosti. — **ID** oslobođen od trive opstrukcije Srce Isusovo očuvalo u stranim žensima u ogorčenim bolima. — **Hampovica:** LM zahvaljuje na primljenim milostima. — **Hlebine:** EV zahvaljuje se presv. Srcu i drugim zaštitnicima na primljenim milostima. — **Hotinjar:** CM zahvaljuje na uslišanju molbi. — **Hum na Sutli:** BK zahvaljuje na velikoj milosti. — **Jelski:** LM Scerka ozdravila zagovorom presv. Seta i sv. Terezije. — **Kodinci:** VK zahvaljuje Bož. Srcu na uslišanju molbi. — **Križevci:** CS zahvaljuje

presv. Srcu Isusovu i Marijinu na mnogim milostima. — **Marija Gorica:** LJM zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i pred. Srcu Marijinu na ozdravljenju. — **Martinska Ves:** SM Zagovorom bl. Nikole Tavilica nadena izgubljena osoba. — **Mikloševci:** HM zahvaljuje za uslišane molitve. — **Novi Jankovci:** SM zahvaljuje presv. Srcu i Petru Barbariću na sretnom porodu i povratku muža iz vojske. — **Osljeck:** KM zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i Marijinu za mnoge milosti po zagovoru sv. Josipa, sv. Anle i Petra Barbarića. — **SR** zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i Marijinu na primljenim milostima po zagovoru sv. Josipa i Petra Barbarića. — **Otočak:** RM zahvaljuje Presv. Srcu, Mariji Pomodnici, Petru Barbariću, sv. Josipu za primljene milosti na duši i tijelu. — **Otok:** RE zahvaljuje presv. Srcu Isusovu, Majci Božjoj i sv. Josipu na uslišanju molbi i na mnogim drugim milostima. — **Palin dvor:** UL Dijete ozdravilo od upale pluća. — **Podr. Podgajci:** PF zahvaljuje presv. Srcu na ozdravljenju. — **PR** Muš se sretno vratilo iz Bosne. — **Praslatinci:** TM zahvaljuje presv. Srcu za ozdravljenje od teške bolesti po zagovoru Petra Barbarića. — **Rodovanje:** PR zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i Marijinu te sv. Anli za sretnu operaciju svoje kćerke. — **Ravna Gora:** NN zahvaljuje presv. Srcu Isusovu, Majci Božjoj i sv. Josipu za pomoć u velikoj poteškoći. — **NN** zahvaljuje sv. Obitelji za sretnan povratak muža. — **Sikirevci:** S i AL zahvaljuje Srcu Isusovu, Majci Božjoj i sv. Anli za sretnan povratak iz zarobljenstva. — **Slav. Samac:** FF zahvaljuje presv. Srcu na dobivenoj milosti po zagovoru sv. Antuna. — **Strizivojna:** VA Srce me Isusovo izbavilo iz velike zatre

opasnosti. — **Širokopojte:** ST zahvaljuje presv. Trojstvu, sv. Obitelji i sv. Antunu na irelno svršenju parnice. — **Vareš:** Ži Srca Isusova mi je pomoglo u nevolji. — **Vel. Pomoćin:** PA Sv. Josip pomagao u velikoj potrebi. — **Vinkovci:** GU Za uslišanje zagovorom Bl. Nikole Tavlića. — **Virovitica:** MJ Šretno uspjela operacija. — **Visoka Greda:** RA za izblavljenje iz ratne pogibelji. — **Visoko:** OE Uslišana po zagovoru presv. Srca Isusova i Marijina. —

Vrbanja: CT za ozdravljenje noge i za druge dvije velike milosti. — **Yukmanić:** LK zahvaljuje na primljenju milosti. — **Yukovari:** VI zahvaljuje na uslišanju molbi. — **Zagreb:** BA Sinovi se vratili iz rata. Uslišane mi molitve. — **Zepče:** JM zahvaljuje presv. Srcu sv. Anli za ozdravljenje sina. — **Zupanja:** DE zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i drugim zaštitnicima na primljenim milostima.

DAR OVI

Za obnovu Svetište presv. Srca Isusova u Zagrebu: Bakran Marija 50 Kn; Boričić Marija 5 Kn; Cvjetko Ana 15 Kn; Desanti Kornelija 250 Kn; Dolencić Irma 240 Kn; Druško Steva 320 Kn; Eigenbluth Julijana 55 Kn; Emanović Ivo 20 Kn; Gabelić Don Vice 30 Kn; Grudak Ana 20 Kn; Hajduković Josip 5 Kn; Iris Marija 100 Kn; Jakčin Andalka 5 Kn; Jakovac Marija 20 Kn; Knauer Ivana 100 Kn; Kraljić Pavao 15 Kn; Lenardić Miroslava 63 Kn; Lukinović Miško 100 Kn; Mandić Alojzija 100 Kn; Marić Marija 30 Kn; Markotić Josip 200 Kn; Marković Eva 20 Kn; Mihalić Lucija 10 Kn; Nikolin Petar 65 Kn; Novak S. 400 Kn; N. N. Zagreb 1.000 Kn; Paripović Beđa 30 Kn; Pavlinić Marija 30 Kn; Poljak Željko 30 Kn; Prevarić Đuro 200 Kn; Ratićević Ema 100 Kn; Sakač pl. Anka 10 Kn; Salacan Marija 10 Kn; Strapajević Andela 30 Kn; Samukić Kata 140 Kn; Vačkovać Kata 20 Kn; Vranko Mijo 20 Kn; Vučić Luca 80 Kn; Zagozara Ana 10 Kn; Župljanin iz Lipnika 25 Kn.

Za sv. Miso: Bakarec Katica 20 Kn; Balatko Ruža 20 Kn; Borovčik Katarina 20 Kn; Cvjetičanin Dragica 20 Kn; Desanti Kornelija 20 Kn; Drebiš Ivana 30 Kn; Grahovac Marija 15 Kn; Jakopčić Mara 20 Kn; Kišer Augustina 30 Kn; Kovačević Ivan 15 Kn; Lukačić Kata 20 Kn; Marešić Marga 30 Kn; Martić Marija 20 Kn; Matanović Rozalija 85 Kn; M. M. Zagreb 100 Kn; Presečki Josip 100 Kn; Rak Đuro 20 Kn; Sakač pl. Anka 40 Kn; Srakić Marko 30 Kn; Skuder Barica 40 Kn; Tribuhović Marija 50 Kn; Vavrek Marija 60 Kn; V. P. Novomjesto 20 Kn.

U east presv. Srcu Isusovu: A. D. Gradište 100 Kn; Arvaj Miroko 10 Kn; Brkljačić Stjepan 10 Kn; Brnad Antun 15 Kn; Cvjetičanin Dragica 20 Kn; Čeliković Marija 100 Kn; Feldi Eva 20 Kn; Horvatić Đuro 30 Kn; Kaluđer Milka 1.000 Kn; Kovačević Evica 15 Kn; Lacić Anika 30 Kn; Martinović Alojzija 100 Kn; Medak Ante 10 Kn; Muhar Adela 30 Kn; Radošević Marica 10 Kn; Sepavić Pero 100 Kn; Stilićević Slava 35 Kn; Šiprak Veronika 100 Kn; Šturbek Mato 5 Kn; Vujičić Franca 20 Kn; Zečević Marija 15 Kn.

U east presv. Srcu Isusovu, Majci Božjoj, sv. Antunu, sv. Ivanu Krstitelju, Petru Barbariću i s. Celini: Gačić Barica 10 Kn; Gačić Mandica 10 Kn; Konjevod Đuro 50 Kn; Šepić Dragica 50 Kn; Sutalo Ilija 100 Kn; Sutalo Ivan 110 Kn; Vinković Jelica 10 Kn; Zalar Cila 20 Kn.

Za različenje Oslanika presv. Srca Isusova: Adašević Soka 20 Kn; Anišević Marija 5 Kn; Ausić Antun 10 Kn; Bakula Mihajlo 50 Kn; Balaž Ana 5 Kn; Balžević Ana 10 Kn; Balog Agneza 13 Kn; Banić J. 50 Kn; Bašić Jelica 13 Kn; B. B. Vukovar 30 Kn; Bilić Eva 20 Kn; Bonac Ivo 10 Kn; Boras Cvitan 5 Kn; Burić Julijana 10 Kn; Čepak Magda 30 Kn; Čiglarčić Ljubica 5 Kn; Čmić Antonija 20 Kn; Cvjetko Jelena 30 Kn; Čačević Stanko 100 Kn; Dargić Ana 10 Kn; Duzanović Ružica 10 Kn; Đurin Manda 5,50 Pgo; Emanović Ivo 20 Kn; Evlenger Ivan 20 Kn; F. O. Zagreb, 100 Kn; Ferek Marjan 50 Kn; Gluhak Hugo 30 Kn; Humić Anka 15 Kn; Ivanković Stjepan 88 Kn;

Jakić Manda 20 Kn; Jarž Milka 13 Kn; Jeličić Kalica 10 Kn; Jalinek Doroteja 10 Kn; Jurić Kata 30 Kn; Kancel Agneza 13 Kn; Klosser Slavica 5 Kn; Konjusić Mara 13 Kn; Kovačec Josip 18 Kn; Kovacic Apolonija 10 Kn; Kovacic Josip 8 Kn; Kovacic Marija 5 Kn; Krauz Franjo 5 Kn; Kruljac Josipa 50 Kn; Lebaš Julka 5 Kn; Lončarević Martone 1,50 Pgo; Lukavečki Jelka 10 Kn; M. R. Okuje 10 Kn; Majka iz Samobora 10 Kn; Marinković Janos 5 Pgo; Martinović ud. Anica 5 Kn; Močarić Florijan 10 Kn; Mičević Stjepan 10 Kn; Milavec Josip 15 Kn; Miletić Ana 10 Kn; Milčić Marija 50 Kn; Misković Gizela 10 Kn; M. N. Zagreb, 20 Kn; Mosok Marija 10 Kn; Novak Terezija 2 Kn; Polić Marija 80 Kn; Piškulić Sabina 20 Kn; Polić Marija 10 Kn; Prepelec Ivan 65 Kn; Presečki Anka 20 Kn; Poljan Klara 5 Kn; Prpić Katica 20 Kn; Radićević Ana 14 Kn; Rategović Sofija 20 Kn; Sinković Marija 5 Kn; Slegar ud. Josipa 8 Kn; Stjević Anica 13 Kn; Sulić Stjepan 10 Kn; Šerkez Anica 5 Kn; S. S. Zagreb 9 Kn; Štivilj Liza 15 Kn; Trubić Mandica 13 Kn; Turaj Justina 2 Pgo; Unger Ivan 18 Kn; Vraždinac Marla 5 Kn; Vargović Stjepan 20 Kn; Vragolov Nikica 100 Kn; Vrbanić Božana 1 Pgo; Vujković Marija 100 Kn; Vuković Anica 20 Kn; Vučić Stjepan 10 Kn; Willing Zlata 20 Kn; Zec Ivan 100 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Balog Ljubica 150 Kn; Markotić Josip 100 Kn; Matić J. 50 Kn; N. N. Zagreb, 75 Kn; Nažić Pavao 40 Kn; Šulić Toma 50 Kn; Vilević Manda 50 Kn.

Za fond basilikacije Petra Barbarića: Burić Nada 10 Kn; Črnogović Manda 20 Kn; Gregić O. Andelko 10 Kn; Ivšić Ivan 15 Kn; Jakčin Marija 10 Kn; Kedačić Martin 20 Kn; Kolibaš Ana 20 Kn; Lešina Jaroslav 65 Kn; Lukšić Ruža R. 60 Kn; Mandinić Bonina ud. B. 50 Kn; Matić Manda 10 Kn; Miličević Kata 50 Kn; N. N. Zagreb, 50 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; Naumov Margita 50 Kn; Petrešević Verona 10 Kn; Plovražić Anika 50 Kn; Prpić Izabela 100 Kn; Serić Olga 100 Kn; Vučić Jakov 10 Kn; Zalkovics Marla 1 Pgo; Župljanin iz Lipnika 25 Kn.

Za oltar sv. Jude Tadeja: Freiburger Ljubica 100 Kn.

Za ulje vječnoj Svjetla: Burić Nada 10 Kn; Perić Dušana 10 Kn.

Za gradnju Svetište presv. Srca Isusova u Osijeku: Župljani iz Babine Greda 400 Kn.

Za OO. Trapiste iz Reichenburga: Jukić Vid 30 Kn; Marković Josipa 10 Kn; Pope Katica 20 Kn.

DAR OVI

Za obnovu Svetište presv. Srca Isusova u Zagrebu: Banić Stjepan 1.000 Kn; Bilić Mijo 200 Kn; Blažević Reza 100 Kn; Bojničić Agica 10 Kn; Brašnjak Izidor 8 Kn; Česarec Julka 20 Kn; Čurić Martin 50 Kn; Čandrić Štefica 50 Kn; Čupar Jakob 100 Kn; Čurčić Kata 10 Kn; Dva župljana iz Lipnika 50 Kn; Ferenc

obitelj 10 Kn; Handek Mara 30 Kn; Horeković Dora 100 Kn; Hudeg Marija 10 Kn; Kramar Ljudmila 100 Kn; Križan Ivana 100 Kn; Križić Grge 30 Kn; Ljubešić Marija 100 Kn; Mađerac Milan 30 Kn; Marčić Vjekoslava 15 Kn; Marinčić Ana 35 Kn; Markotić Josip 100 Kn; Markulin ud. Silvija 200 Kn; Matan Magda 10 Kn; M. N. Kutjevo 30 Kn; N. M. Kutjevo 100 Kn; Orešković Katica 300 Kn; Orlandini Juraž 20 Kn; Pošta Stjepan 20 Kn; Radović Marija 5 Kn; Simčić Agneza 10 Kn; Šliber Ana 30 Kn; Štovatelj Bož. Srca 50 Kn; T. V. Zagreb 200 Kn; Kralčić Vjera 100 Kn; Waldman Helena 100 Kn; Viličić Stanko 10 Kn; Zimmerman Antun 10 Kn.

Za sv. Miso: Babić Stjepan 20 Kn; Bogadi Franciska 20 Kn; Brnić Ljudevit 30 Kn; Cvjetko Ljubica 100 Kn; Cop Milka 30 Kn; D. U. Krivodol 20 Kn; Delač Ivan 20 Kn; Fadića Marija 150 Kn; Ošić Ana 30 Kn; Grgurić Barbara 300 Kn; Jakšić Ivo 20 Kn; Jurkaš Ana 20 Kn; Klim Kristina 188 Kn; Kolar Josipa 20 Kn; Makarević Đuro 20 Kn; Mar. kongreg. gosposjica, Dorvanta 60 Kn; Milner Mato 40 Kn; Pincok Ana 50 Kn; Plavetić Ana 30 Kn; Plavčić Slava 90 Kn; Polić Ivan 240 Kn; Prpić Ana 20 Kn; Redovnica N. N. Zagreb 50 Kn; Selišć Seewis, biskup 200 Kn; Škelec Kela 30 Kn; Šlipić Josip 24 Kn; Šarić Manda 50 Kn; Tomić Antun 30 Kn; Vučković Olga 50 Kn; Vučković Tera 60 Kn.

Sv. Miso za sv. Oca Papu: Forko Kata 30 Kn; Hasan Janko 30 Kn.

U čast presv. Srca Isusova: Babić Dragica 25 Kn; Bayer Anica 100 Kn; Beroknji Kata 15 Kn; Bevandić Anka 30 Kn; Borković Ljola 20 Kn; Cavić Mara 20 Kn; Cilić Marija 50 Kn; Culek Marija 30 Kn; Cop Agica 40 Kn; Dolevec Antun 15 Kn; Fišer Franciška 10 Kn; Galeković N. 100 Kn; Ginder Marija 20 Kn; Hepeđur Terezija 15 Kn; Hojo Matej 10 Kn; Hudolin Pavlina 10 Kn; J. H. Zagreb 50 Kn; Jagatić Ivan 30 Kn; Jaran Ando 20 Kn; Jurišić Roko 20 Kn; Jurković Slavica 10 Kn; Kablarević Ana 20 Kn; Kajiš Marija 30 Kn; Klaić Barica 20 Kn; Kolander Marija 100 Kn; Kokenović Marijan 50 Kn; Kukret Andrija 10 Kn; Leser Juraž 30 Kn; Lončar Jura 50 Kn; Majčić Nikola 100 Kn; Majetić Anka 10 Kn; Malec Apolonija 10 Kn; i 1 zlatnik, Marčić obitelj 200 Kn; Maloković Reza 30 Kn; Milrović Đuro 100 Kn; Novaković Eva 20 Kn; Novinec Ivka 15 Kn; Nikić Ljubica 50 Kn; Pavković Kata 5 Kn; Rakić Josip 20 Kn; Sabolović Mara 100 Kn; Serenček Matilda 5 Kn; Šipetić Ema 15 Kn; Švil Jozefina 70 Kn; Šarčević Jakob 100 Kn; Švajcer Marija 50 Kn; Vidaković Franjka 20 Kn; Vidaković Marija 33 Kn; Vražić Antun 50 Kn; Zdravac Marija 100 Kn; Zegar Ludvig 40 Kn.

U čast presv. Srca Isusova i Marijinu, Blat. Gospi, sv. Josipu, sv. Antunu P., sv. Tereziji M. L., bl. Nikoli Tavilčić i Petru Barbariću: Boškard N. 10 Kn; Enjigi Rozalija 10 Kn; Kraljić Reza 50 Kn; Kulišća Emilija 15 Kn; M. P. Gospić 25 Kn; Matijević Marija 32 Kn; N. N. Dubrovnik 20 Kn; Pavčić Reza 100 Kn; Sebauer Rozalija 50 Kn; Ullrich G. 100 Kn; Deutsch Bosiljka 80 Kn; Dragasović Đurđa 5

Za različenje Glasnika presv. Srca Isusova: Barić Jozefina 13 Kn; Baškarek N. 30 Kn; Boruta Darinka 13 Kn; Blažević Reza 10 Kn; Blažević Reza 15 Kn; Brda Solija 10 Kn; Buril Jovanka 13 Kn; Buligan Marija 13 Kn; Cindrić Mato 20 Kn; Crnković Anka 5 Kn; Cvatko Apolonija 5 Kn; Cvilković Virginija 10 Kn; Čajković Marija 5 Kn; Čandrić Domka 5 Kn; Dürer Zorislav 400 Kn; Farkaš obitelj 15

Kn; Fejč Marija 15 Kn; Ferić Ruža 10 Kn; Gacig Ivan i Jelena 20 Kn; Grgasović Marija 100 Kn; Hangel Rozalija 15 Kn; Havelka Ernestina 5 Kn; Havičić Ivan 10 Kn; Harula Ilja 10 Kn; Horvat obitelj 15 Kn; Humpulstetter Ivan 5 Kn; Jakopović Marija 10 Kn; Jelavić Niko 100 Kn; Jugovac Ilonka 30 Kn; Junačević Anka 25 Kn; K. J. i M. S. Bednja 10 Kn; Kancir Amalija 15 Kn; Kanovnik Marija 14 Kn; Kerbavčić Terezija 23 Kn; Kleončić Gizela 13 Kn; Knežević Ivana 30 Kn; Kohak Ivan 180 Kn; Kotčević Marija 20 Kn; Kresović Zdenka 13 Kn; Krizmanić Anđela 20 Kn; Krusac Vilma 25 Kn; Kukret Andrija 10 Kn; Kulin Antun 30 Kn; Lacković Kata 30 Kn; Lazaneo Marija 50 Kn; Les Franciska 20 Kn; Lončarić Marija 80 Kn; Lucijanić Janko 20 Kn; Lukša Andrija 70 Kn; Macokatić Boža 63 Kn; Makovčić Marija 10 Kn; Mandalinić Marijan 10 Kn; Marčić Anka 5 Kn; Markotić Josip 100 Kn; Mažar Marko 15 Kn; Mesarov Stjepan 10 Kn; Mezei Magda 4 Kn; Mikolčević Julka 15 Kn; Milić Ana 10 Kn; Milojević Jadrija 30 Kn; Milrović Marija 50 Kn; Mlinarić Marija 10 Kn; Mrkalj Marija 5 Kn; N. N. Brod Moravica 20 Kn; Ošlerčević Ivica 10 Kn; Ostoić Anka 10 Kn; Osdanovac Antonija 5 Kn; Pavelić Zora 50 Kn; Pavešić Milka 15 Kn; Pirović Ljudevit 15 Kn; Pinfer Franciska ud. 10 Kn; Pitarović Marija 23 Kn; Polić Venceslav 20 Kn; Porčić Marija 18 Kn; Pusić Miho, biskup 20 Kn; Radić Katica 18 Kn; Rukavina Grego 10 Kn; SS. Milosrdnica Građac 40 Kn; Skacedoni Joseta 10 Kn; Škavac Katica 5 Kn; Srećec Franjo 15 Kn; Šarić Manda 50 Kn; Španić Gizela 10 Kn; Schreiber Ana 10 Kn; Šleško Karlo 5 Kn; Svob Marija 15 Kn; Talas Mijo 100 Kn; Temunović Roko 220 Kn; Tomaček Jelisava 13 Kn; Trojan Alojz 40 Kn; Vargić Katica 13 Kn; Vastilj Joso 10 Kn; Vido- vić Mijo 28 Kn; Vražić Josip 10 Kn; Vučković Irena 5 Kn; Vukmanov Janoš 115 Kn; Zakraj- sek Mgr. Viktor 58 Kn; Zuber Marija 10 Kn; Žuljić Ilija 105 Kn.

Za kruž sv. Antuna: Cilić Marija 50 Kn; Čubaneć Franjo 40 Kn; Fišer Franciška 10 Kn; Glavanić Margita 50 Kn; Markotić Josip 100 Kn; Mašeg Vera 10 Kn; Ostoić Anka 100 Kn; Prpić Ana 30 Kn; V. K. Suhopolje 250 Kn.

Za ulje pred »Presvetim« u Svetilu presv. S. L.: Barbarić Ivica 15 Kn; Bošnjak Antonija 5 Kn; D. U. Krivodol 10 Kn; Galić Ana 15 Kn; Radoš Emilija 20 Kn; Supančić Ljubica 10 Kn; Šarić Manda 100 Kn.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Alpeze Frano 100 Kn; Blažek Stjepan 10 Kn; Blažević Reza 20 Kn; Bratić Bera 50 Kn; Böhm Olga 3.50 P; Brkić Reza 50 Kn; Culek Marija 20 Kn; Dedić Slipo 15 Kn; E. R. Zagreb 30 Kn; O. S. B. 50 Kn; Olevačević Branka 20 Kn; Gračanin Nikola 100 Kn; Grgurin Franciska 40 Kn; Hitić Antun 100 Kn; Jurkaš Ana 30 Kn; Kalliherna Mirko 50 Kn; Kerbavčić Terezija 20 Kn; Kelander Marija 100 mn; Kozjek Zlata 200 Kn; Krmela Anica 50 Kn; Kukon Marija 10 Kn; Le- žić Jozila 50 Kn; M. F. Gospić 50 Kn; N. N. Burdovac 40 Kn; Pavčić Marija 30 Kn; Pinčarić Zvonimir 29 Kn; Plavetić Ana 50 Kn; Plav- ić Luka 30 Kn; Plentaj Dr. Dragan 200 Kn; Postružin Adela 10 Kn; R. F. M. Zagreb 100 Kn; Serić Olga 100 Kn; Slakić Anka 25 Kn; Sušak Kata 30 Kn; Terak Josip 100 Kn; Tomi- čić Marin 50 Kn; V. M. Prilipje 50 Kn; Zbac Stena 20 Kn.

Za uređenje groba Petra Barbarića: Dva žu- pljanina iz Lipnika 50 Kn.

Za OO. Trapist iz Reichenburga: Sofokle Dragica 200 Kn.



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEGA PETRA BARBARICA

1343. Dolnja Vrba (đakov. biskup.): Sretan porod i druge milosti. M. H. — 1344. Veliškovci (đakov. biskup.): Povraćeno zdravlje. M. N. — 1345. Teslić (saraj. nadb.): Uslišane molitve. J. A. — 1346. Vinkovci (đakov. biskup.): Pomogao mi S. B. Petar Barbarić u vrlo neugodnoj stvari. M. T. — 1347. Donja Mahala (saraj. nadb.): Zahvala na isprošenim milostima. A. i K. J. — 1348. Daruvar (zagreb. nadbisk.): Uslišana milost. K. B. — 1349. Supetar (hvarska biskup.): Za primljenu milost zahvalna M. O. — 1350. Prilipje župa Plešivica (zagreb. nadbisk.): Sretno uspjela operacija. V. M. — 1351. Podravski Podgajci (đakov. biskup.): Veliku milost dobila. A. B. — 1352. Osijek (đakov. biskup.): Ozdravljenje. M. K. — 1353. Mamići (most. biskup.): Za primljenu milost zahvalan F. A. — 1354. Babina Greda (đakov. biskup.): Ozdravljenje djece. M. M. — 1355. Brođanci (đakov. biskup.): Uslišana mi molba. M. Z. — 1356. Gornji Desinec (zagreb. nadbisk.): Za dobivene milosti zahvalna A. M. — 1357. Osijek (đakov. biskup.): Dobila sam dobro namještenje. A. F. — 1358. Zlobin (senjska biskup.): Veliku milost primih. P. T. — 1359. Gornji Desinec (zagreb. nadbisk.): Sin Josip mi ozdravio. Zahvalni otac S. B. — 1360. Ilača (đakov. biskup.): Ozdravila. Ž. T. — 1361. Vrbanja (đakov. biskup.): Za primljenu milost zahvalna M. P. — 1362. Visoka Greda (zagreb. nadbiskup.): Boljela me lijeva noga od «ischias». Liječnik mi rekao, da nema pomoći. Ulekla sam se Slugi Božjemu Petru Barbariću i pomoženo mi je. K. B. — 1363. Vukovar (đakov. biskup.): Ozdravljenje T. V. — 1364. Omansko ž. Šivša (saraj. nadbisk.): Ozdravljenje. A. M. — 1365. Otočak kod Bos. Broda (saraj. nadbisk.): Već ima 4 godine, što su me uši boljale i gnjojile mi se. Imala sam toliki bol, da nisam mogla ni na jednu stranu ležati. Mučilo me dan i noć. Išla sam liječnicima, sve uzalud. Odlučim, da ću ići u Zagreb specijalisti. Rekao mi, da mi ne može pomoći. Sva žalosna, što da uradim. Jedna mi osoba reče: zavjetuj se Petru Barbariću. I poslala sam 9 četvrtaka i svaki četvrtak se pričestila. Pa gle, još nisam bila ni svršila ovu devetnicu i ozdravila sam. Sada mi je posve dobro. D. M. — 1366. Tomislav Grad (most. biskup.): Ozdravljenje. — 1367. Vinkovci (đakov. biskup.): Za primljenu milost zahvalna A. T. — 1368. Zagreb: Na udijeljenoj milosti, koju sam primila po zagovoru ugodnika Božjega Petra Barbarića, zahvaljuju C. S. — 1369. Karlovac (zagreb. nadbiskup.): Bolovao sam od upale porebrice. Utekao sam se devetnicom Slugi Božjemu Petru Barbariću i ozdravio sam. Čudio se mojem ozdravljenju i sam liječnik, koji je tvrdio, da ću ležati 5-6 nadjelja, a ja sam ležao samo 14 dana. N. B. — 1370. Pakrac (zagreb. nadbiskup.): Sedam maturanata iz dačkog pitomišta učiteljske škole u Pakracu zavjetovalo se je Slugi Božjemu Petru Barbariću za sretan uspjeh na ispitu zrelosti. Posljednji dan devetnice položio je ispit i posljednji učenik. Svi su zahvalni Petru Barbariću za učinjene milosti. Maturanli. — 1371. Ugljara (saraj. nadbisk.): Ozdravila. A. N.

**6. STUDENOGA
PRVI PEČAK
NAKNAĐNA
SV. PRIČEST**

BOŽANSKO SRCE ISUSOVO! PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

**SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
U NAKNAĐU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVI + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +**

STUDENI 1942

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE:

1 N 25. pp. D. SVI SVETI. Posvećenje Hrvata	15 N 25. pp. D. Albert Veliki. Naši prof.
2 P Dušni dan. Duše u čistilištu	16 P Gertruda. Slovanje Srca Isusova
3 U Hubert. Pali u ratu	17 U Orgur. Čudotvorac. Pouzdanje u Providnost
4 S Karlo Boromejski. Mjes. zaštitnik Duhovni pastiri	18 S Roman. Ublaženje ratnih stradanja
5 C Emerik. Naši državni vođe	19 C Elizabeta. Djelotvorna ljubav
6 P Leonardo. Zadovoljština Presve- tom Srcu	20 P Feliks Valois. Cesta sv. Pričest
7 S Engelbert. Posvećenje hrv. obitelji	21 S Prikazenje Bl. Dj. Marije. Hrvatska djeca
8 N 24. pp. D. Sever. Zimska pomoć	22 N 26. pp. D. Cecilija. Pjev. društva
9 P Teodor. Pok. pretp. „Glasnika“	23 P Klement. Vrišenja nedj. dužnosti
10 U Andrija Avelinski. Pobjeda Crkve	24 U Ivan od Križa. Shvaćanje trpljenja
11 S Martin b. Obrećenje psovača	25 S Katarina. Djevojačka društva S. I.
12 C Martin Papa. Zahvalnost Bogu za žetvu	26 C Ivan Berchmans. Naši daci
13 P Stanislav Kostka. Čistoća hrvatske mladeži	27 P Virgilij. Pristojnost u govoru
14 S Jozafat. Grkokatolici u Hrvatskoj	28 S Sostan. Mladež u radnoj službi
	29 N 1. Dotatka. Saturnin. Čeznja za Spasiteljem
	30 P Andrija ap. Ljubav prema križu

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE: Potpuni oprost jednog pečka i još jednog
po volji odabranog dana. Na dan naknadne sv. Pričesti. Na blagdan mjes. zaštitnika.
ZA ČLANOVE BRATOVSTINE PRESVETOG SRCA ISUSOVA: Potpuni oprost prvoga
pečka i nedjelja i još jednog po volji odabranog dana

«Kultura predana u gata»



GLASNIK SRCA ISUSOVA

GODIŠTE

PROSINAC 1942

BR. 10

GLASNIK SRCA ISUSOVA

GLASILO APOSTOLATA MOLITVE • LIST HRVATSKIH KATOLICKIH OBITELJI

Izdaju s dopuštanjem
crkvene oblasti Isusovci
u Zagrebu • Za list od-
govara: I. Nikolić D. I.
Zagreb, Palmotićeva 33
Tiskara „Glasnik“, Za-
greb, Ivan Nikolić D. I.

G. 51



BR. 12

PROSINAC 1942

Uprava: Zagreb V/147,
Palmotićeva 31 • Broj
čekovnog računa 33.896
Godišnja preplata: 30
Kuna — USA: 0.50 do-
lara — Italija: 20 lira —
Mađarska: 4.— pengő

ZA SV OCA SLUŽI SE SV. MISA

4. XII. U BEDNJI
4. XII. U SPLITU
4. XII. U VILJEVU
6. XII. U VARAŽDINU
8. XII. U MAĐAREVU
8. XII. U VRBNIKU

11. XII. U ZAGREBU
15. XII. U ZAGREBU
18. XII. U ZAGREBU
21. XII. U ZAGREBU
28. XII. U ZAGREBU
29. XII. U ZAGREBU

KALENDAR 1943. SRCA ISUSOVA I MARIJINA

IZLAZI NASKORO

Primit će ga najprije oni, koji su se predbilježili. Javite stoga čim prije
„Upravi Glasnika Srca Isusova“ (Zagreb, Palmotićeva 33) koliko želi-
te Kalendara, pa ćete ih primiti, čim izađe iz tiska.

Cijena Kalendara objavljena je 30.— Kuna. No budući da je ta
cijena ugovorena između izdavača katoličkih kalendara prije nego
su se mogli predvidjeti svi troškovi tiskanja i razasijljanja, prisiljeni smo
sada u ime otpreme i poštarine povisiti cijenu za malenkost. Stoga
će Kalendar ne 30.— Kuna nego

CIJENA 35.— KUNA.

Predbilježi se na vrijeme da ne ostanesh bez Kalendara!

DA SVI BUDU JEDNO

Molitvena nakana Apostolata Molitve za prosinac, koju je blagoslovio Sv. Otac

Iza posljednje večere Spasitelj je molio: »Oče sveti! Sačuvaj u svoje ime one, koje si mi dao, da budu jedno kao mi... Ali ne molim samo za njih, nego i za one, koji na riječ njihovu uzvjeruju u mene, da svi budu jedno, kao što Ti, Oče, u meni, i ja u Tebi, da i oni u nama budu jedno, da vjeruje svijet, da si me Ti poslao« (Iv. 17, 11, te 17, 20-21). Gospodin je tim riječima molio za savršeno jedinstvo apostola i vjernika. Da se sjedine svi ljudi, osobito kršćani.

Ali to jedinstvo čovječanstva ne postoji ni u jednoj državi, ni u jednoj rasi, narodu i jeziku. To se jedinstvo ne postizava ukidanjem staležkih razlika, niti je ono u kulturi, običajima i obredu.

Pa u čemu još onda može biti?

Evo u čemu. Isus je u toj molitvi govorio Ocu: »... da oni u nama budu jedno!« — da budu jedno u Bogu. To jedinstvo svijeta može i mora biti: po čvrstoj vjeri u Bogočovjeka Krista i Njegovu nauku, po obdržavanju Njegovih zapovijedi, napose ljubavi, po primanju svetih Sakramenata, po pokoravanju Kristovim Namjesnicima. Ukratko: to sjedinjenje ima biti u jednoj, svetoj, katoličkoj i apostolskoj Crkvi.

A sveta je Crkva nastavak Isusova života i poslanja. Ona nije kamena zgrada, nego živo tajanstveno tijelo Kristovo. Po svetom krštenju mi smo ucijepljeni u taj Božji život. Preko Crkve i svetih Sakramenata kroz nas kolaju i struje milosti, koje nam je zaslužio Spasitelj svojom mukom i smrću na križu. Otkupljenjem ne samo da su nam oprošteni svi grijesi, nego nam je po njemu Bog ponovno i za vazda dao posinaštvo, koje su naši praroditelji izgubili istočnim grijehom. Nismo više robovi, nego djeca, koja govore Bogu: »Oče naši!« Isusova krvava žrtva omogućila nam je, da kroz cijelu vječnost

spoznajemo Boga kakav uistinu jest i tako mu budemo slični (I. Iv. 3, 2). »Bog je postao Čovjekom, da čovjek postane bogom!« kako veli sv. Augustin.

Do onih vrhunaca ne bismo se mogli dovinuti niti misliti, a kamo li djelom. Onamo nas dovodi jedino milost Kristova. Ali zapamtimo! Do nas dolaze milosti samo preko jedinog posrednika Krista (I. Tim. 2, 5) i Njegova tajanstvenog tijela — sv. Crkve. Zato Isus, »koji hoće spesenje sviju ljudi« (I. Tim. 2, 4), tako vruće želi i moli: »da svi budu jedno« u Njegovoj Crkvi. Da u Crkvu dođu oni, koje je sotona otkinuo od nje.

Nije li to nadnaravan cilj? Stoga ni put do njega ne može biti drugačiji. Jer do kršćanskog jedinstva ne vode ni dogovori, koji



Slikao G. rugel
»Da svi budu jedno, kao što Ti, Oče, u meni, i ja u Tebi...« (Iv. 17, 21)

žrtvuju istinu; ne vode u pravu Isusovu Crkvu ni prijetnje, ni strah, ni oružje, ni sila, nego jedino Kristova milost, za koju nam valja ponizno i ustrajno moliti.

Tko uistinu ljubi Isusa, taj se ne će oglušiti Njegovu pozivu. Ima li boljšeg načina, kako da mu zahvalimo na najvećoj milosti, što nas je bez ikakove naše zasluge primio i uzdržao u svojoj sv. Crkvi? Tko zbilja od svega srca ljubi Boga i u Njemu svog bližnjega, taj ne će ostati ravnodušan, kad pomisli, da gotovo dvije trećine ljudskoga roda (oko 1.500.000.000) ne vjeruje u Krista. A od onih, što vjeruju (oko 692.400.000) nema ih ni pola u pravoj Crkvi Isusovoj! Dobrog će se katolika napose kosnuti bolan prizor tolikih

kršćana rastavljenih od Stijene, na kojoj je Spasitelj sagradio svoju Crkvu (oko 154,000.000 pravoslavnih, a 260,900.000 protestanata). Jer »ništa Boga toliko ne žalosti«, kaže sv. Ivan Zlatousti, »koliko razdor Crkve.«

Kad bi svi kršćani bili jedno u vjeri i ljubavi, onda ne bi soton sa svojim ortacima postigao ni blizu uspjeha, koliko ih danas ima. Tada bi i naše misije među poganima mnogo bolje cvale. Prije svega bilo bi više vjerovjesnika. Osim toga prestala bi sablazan, koju kršćanski raskoli pružaju krivobošcima. Mnogi naime od njih ovako umuju: Može li kršćanstvo biti prava vjera, kad su kršćani međusobno toliko pocijepani? O tom je jedan Indijac, po imenu Kešab Čandar, napisao: »Evropa je razumjela samo napola Kristovu nauku. Shvatila je, da su Krist i Bog jedno, ali nije pojmila, da su Krist i ljudi jedno« Mnogo je istine i u ovoj izreci nekog misionara: »Prije nego li mi kršćani dademo pravo i živo tumačenje Ivanova evanđelja (t. j. zapovijedi o ljubavi), valja nam još čekati, da se Indija pokrsti!« Drugim riječima: dok ne bude među kršćanima vladala sloga i djelotvorna ljubav, nema govora o potpunom uspjehu katoličkih misija. »... Da i oni u nama budu jedno, da vjeruje svi — ja, da si me Ti poslao!«

Sloga revno i ustrajno molimo — uvijek, a napose ovaj mjesec — po nakani Sv. Oca — za potpuno sjedinjenje svih kršćana. Budimo uvjereni, da ćemo tako uvelike koristiti i vlastitoj duši i svojoj obitelji i svome narodu i cijelome svijetu. Pomislimo samo: Kad Isus uzima već djela tjelesnog milosrđa, što ih iskežujemo braći ljudima, kao da su Njemu samom učinjena, te zato obećaje raj, kako nas istom ne će u nj milo primiti, ako se budemo molili i žrtvovali za duhovno, za nednaravno dobro bezbrojnih duša?!

Neka našu molitvu za kršćansko jedinstvo ispunja živa vjera i pouzdanje u Isusa. Zar će Bogočovjek, u koga mi ni najmanje ne sumnjamo, prezreli naše molitve za kršćansko jedinstvo? Zar bi to mogao učiniti Onaj, koji je zemljom »prošao čineći dobro i liječeći« (Dj. ap. 10, 38), tješeći i uskrisujući?! Preko 30 milijuna članova Aposto-



Slikao G. Fugai

»Ja sam Pastir dobri... I druge ovce imam, koje nisu iz ovog ovčinjaka, i one mi valja dovesti, i čut će glas moj: I bit će jedno stado i jedan Pastir!« (Iv. 10, 11, 16)

leta Molitve u ovom će mjesecu moliti na tu nakanu. Nije li to upravo vojska molitelja? Čvrsto vjerujemo, da je Isusova milost jača od sviju zapreka: da će zagrijati ledena srca i da će nadvladati osvetu i mržnju, kojom pakao želi zapaliti cijeli svijet. Pa makar mi sami potpunoga kršćanskog jedinstva i ne doživjeli, ipak nepokolebivo vjerujemo i uzdajmo se, da će po Kristu doći vrijeme, kad će biti »jedno stado i jedan Pastir« (Iv. 10, 16).

Zato ćemo Ga naročito moliti kod sv. Mise i sv. Pričesti. Nije samo slučajno, da je Isus molio za jedinstvo svoje Crkve upravo iza ustanove presvete Euharistije. Po njoj se obnavlja Isusova žrtva i poslanje. Presveti Oltarski Sakrament znak je i najjače sredstvo kršćanskog jedinstva. O tom je sv. Pavao napisao: »Budući da je jedan Kruh, jedno smo tijelo mnogi« (I. Kor. 10, 17). Sveti su Oci dalje razvijali tu Apostolovu misao gledajući u prilikama kruha i vina jedinstvo tajanstvenog tijela Kristova. Tako piše u »Nauči dvanaest apostola«, u jednom od najstarijih kršćanskih spisa: »Kao što je ovaj prelomljeni kruh bio rasijan po brežuljcima i sabran u jedno, tako neka se sabere Tvoja Crkva sa svih krajeva zemlje u Tvoje kraljevstvo!« Silnu želju za jedinstvom i mirom izriče sv. Crkva u prvoj svećenikovoju molitvi prije sv. Pričesti.

Obratimo se usrdnim prošnjama i presvetoj Bogorodici, koju toliki od rastavljenih kršćana štuju i časte. Ne, neće se najbolja Majka oglušiti molbama tolike svoje djece.

Neka našu molitvu za sjedinjenje svih kršćana prati i velika djelotvorna ljubav. I dobra riječ, i pouka može dovesti koju dušu u sv. Crkvu. Nu mnogo više od svega toga, nekatoličkim će dušama naš život pokazivati, gdje je Isusova Crkva. A da li smo mi katolici uvijek po svojim djelima ljubavi i pravoga kršćanskog života uistinu putokaz prema tajanstvenom Tijelu Kristovu? Ako nismo, budimo apostoli djelatnom ljubavlju, kako smo molili u travnju ove godine! Svijetlimo primjerom čednosti, za što smo molili u svibnju!

Potičimo i druge na molitvu za kršćansko jedinstvo! Učimo tome djecu! Njih Božanski Prijatelj malenih najradije uslišava. Preporučimo bolesnicima, da svoje patnje namijene u tu nakanu. Sveti Otac želi, da bismo se privikli s v a k i d a n ponavljati Spasiteljevu molitvu: »D a s v i b u d u j e d n o !«

Predrag M. Belić D. I.

NIT NAM JE NA ČAST NI NA KORIST

Učeni su ljudi već davno ustanovili jednu opću činjenicu: što-god čovjek radi, radi zato, da postigne neko dobro, bilo ono tjelesno ili duhovno, bilo vremenito ili vječno, bilo ono korisno ili časno ili samo ugodno. To je dobro na žalost često puta tek prividno a uistinu zlo ili barem veće zlo nego dobro, ali ljudi u svojem nastojanju imaju pred očima ono, što je kod neke stvari dobro, a ne gledaju na ono, što je pri tome zlo. Kad lopov krađe, on traži bez sumnje

svoju korist, no uistinu škodi ponajprije svojoj duši, jer krađom čini grijeh, a ako ga u krađi uhvate, onda i u vremenitom pogledu ima veću štetu nego korist.

Tako je eto i s praznovjerjem. Praznovjerni svijet svakako si umišlja, da će mu neki osobiti broj, neka tajanstvena molitva, neka čarolija ili što već bilo donijeti kakvu sreću ili korist; a ako ništa drugo, a ono si barem nekoji utvaraju, da su ne znam kako pametni i suvremeni, ako se razumiju u štokakve praznovjerne propise i majstorije.

Međutim praznovjerje zaista nikome ne služi na čast. Poganski narodi su štovali Sunce i Mjesec, vatru i vodu, zmije i bikove, a ima i dandanas još naroda, koji posebnu neku čast iskazuju raznim stvorenjima. Prema tome praznovjerje nije znak naobraženosti, nije ništa novo, suvremeno ili »moderno« nego vrlo zastarjela stvar, znak neprosvijetljenosti i ostatak poganstva. Ima doduše i učenih ljudi među praznovjernim svijetom, no kraj sve svoje učenosti oni su u nekom pogledu neznalice, jer ne znaju vrlo jednostavnih stvari, što ih svaki naobraženi čovjek može i mora da znade (na primjer da je 13 broj kao i drugi brojevi, a utorak dan kao i ostali dani).

Napose je žalosno i nečasno vjersko neznanje kod praznovjernih ljudi. Oni stavljaju, što se kaže, u istu vreću svoje praznovjerje i neke vjerske običaje ili pobožnosti. Mi molimo nekad pet Očenaša, nekad obavljamo devetnicu, upotrebljavamo blagoslovenu vodu ili lurdsku vodu, molimo blagoslov za sebe ili svoju kuću ili svoju marvu i mnogo toga drugoga. Ali mi molimo pet Očenaša na čast pet rana Spasiteljevih, a ne radi samog broja pet. Činimo devetnice, jer nas je Spasitelj učio, da treba ustrajno moliti. Služeći se blagoslovenom vodom i raznim blagoslovima mi sjedinjujemo svoje molitve s molitvama sveta Crkve pa se nadamo, da ćemo na taj način biti sigurnije uslišani.

Praznovjerje je znak lijenosti a nekad i škrtosti: lakše je doista i jevtinije popiti čaj, što ga je skuhala ili propisala nekakva vračara, nego pomno istraživati uzrok bolesti i temeljito se liječiti.

Praznovjerman je čovjek smiješan i vrijedan sažaljenja, kad se u svojoj plašljivosti boji nekih brojeva; kad se boji nečijeg pogleda; kad se boji, da mu tko ne pređe preko puta; kad se straši nečije čarolije i drugih štokakvih besposlica.

Bio tako u jednom našem gradu nekakav čudak, koji nije mogao podnijeti, da tko pređe preko ulice, kojom je on išao. Kad bi se to dogodilo, on bi se vratio dvadesetak koraka natrag, pa onda iznova pošao svojim putem. A naopaka djeca vidjela tu njegovu slabost pa u svojoj nestašnosti stali baš za inat prelaziti preko ulice ispred njega. On se svaki put vratio pa opet iznova pošao, a kad mu je napokon dodijalo, stao vikati i psovati. A ljudi, koji su tu komediju gledali, jedni se smijali a drugi sažaljevali toga praznovjernog čudaka.

A najžalosniji su oni, koji su tako okorjeli i tvrdoglavi u svojem praznovjerju, te ih ni vlastito iskustvo nije kadro opametiti nit im itko na svijetu može besmislenost njihova sujevjerja dokazati.

Praznovjerje nije nikome ni na korist. — Ni onima, koji se bave vraćanjem i gatanjem te tako zaslužuju novce. Oni doduše imaju kratkotrajnu korist od svoga posla, ali je daleko veća šteta, koju prouzrokuju i sebi i svojoj djeci, kad izbjegavaju

pošteni rad a bave se ružnim zanatom i tako svoju dušu zapisuju nečastivom.

U svakom slučaju praznovjerje kvari čistoću vjere i kršćanske pobožnosti. Praznovjerman čovjek, što ne riječ, pali svijeću i Bogu i vragu: vjeruje riječi Božjoj, a vjeruje i ono, što Bog vrlo oštro zabranjuje; poštuje Boga ali uz primjesu štokakvih nedoličnih pobožnosti; iskazuje čast Bogu, ali jedan dio te časti ostavlja stvorenjima, koja nisu toga dostojna.

Praznovjerjem se gubi povjerenje, mir i ljubav među ljudima. Ako praznovjerman čovjek oboli ili mu se dogodi kakova nesreća, on će lako posumnjati na drugoga nekoga, da ga je urekao, učarao. Nekad će kriviti župnika, što mu nije dao »moći« (zapise), ili će reći, da zapisi nisu bili dobro napisani. Je li tuča potukla polje, praznovjerni će svaliti krivnju opet na župnika, što nije dao zvoniti na tuču. Ko da zvono razbija oblake! Zvono samo pozivlje na molitvu, a moliti se, da nas Bog očuva od tuče, možemo i bez zvona.

Radi ovih i sličnih razloga svako je napokon praznovjerje grijeh — a to je svakako najveća šteta i najveće zlo, što ga ono proizvodi. Teško je s malo riječi naznačiti, koliki su grijeh pojedine vrste praznovjerja.

Jednostavno praznovjerje iz naivnosti, neupućenosti, i ako je nečasno za razborita čovjeka, ne mora baš uvijek biti grješno. Isto tako ne moraju biti grješne nedužne zabave, koje se na prvi mah čine da su praznovjerne, ali ih nitko ne uzima ozbiljno. Tako recimo kad netko na storu godinu samo za šalu i zabavu prema dimu od svijeće ili pjenu od kave pogađa, što će biti u novoj godini. — Ali ne valja ni za šalu i zabavu pitati ciganke i vračarice, prvo jer bismo tako njih pomagali u njihovu nečasnom zanatu, a drugo jer bismo time zaveli na zlo druge ljude, koji nas vide a ne znaju, da mi to činimo samo za šalu.

Svakako je teški grijeh spiritizam (kao što smo to već prije napomenuli), pa svaka vrsta praznovjerja, kojom se nanosi velika šteta drugome, i napokon svako praznovjerje, koje je po svojoj naravi u blizom odnosu sa nečastivim, pogotovu onda, kad netko otvoreno traži pomoć od nečistoga duha, pa makar to bilo i pomoću kakve vračare.

»Ne smije se među vama naći nitko, tko bi se podavao praznovjerju; nijedan gatalac, vračar ili čarobnjak; nitko, tko bi zazivao duhove ili pitao mrtve. Jer je odvratn pred Gospodinom, tko god se bavi takovim stvarima« (V. knj. Mojsijeva 18., 9. i sl.). Tako je od prilike rekao Bog svojem narodu i nikada nije te zabrane opozvao. Stoga za sva vremena praznovjerje ostaje pred pametnim ljudima nečasno a grješno pred Gospodinom.

B-ć

PRETPLATA ZA GLASNIK SRCA ISUSOVA U GOD. 1943. IZNOSI :

za Nezavisnu Državu Hrvatsku	Kuna	30.—
za Italiju	Lira	20.—
za Mađarsku	Pengö	4.—
za ostalo inozemstvo protuvrijednost od	Kuna	50.—

Pretplatu treba obnoviti početkom godine, a najkasnije do konca travnja.

DVIJE ŽENE — DVIJE POUKE

Advenat je vrijeme uspomena. Očekivanje skoroga dolaska Spasiteljeva obasjava blagdan najveće žene: Bezgrješne Djevice. A zadnji dan tog svetog vremena sjeća se Crkva prve žene, naše Pramajke Eve.

Eva - Marija. Dvije žene, dvije sudbonosne osobe u povijesti čovječanstva i u povijesti svakog čovjeka, osobito kršćanina.

Jedno jedino djelo, jedan jedini čin — i to posve svojevoljni — ovih dviju žena odjeknuo je kroz povijest, preko cijele zemaljske kugle, prodro je u svaki narod, u sve gradove, sve dok se Krist ne ukaže u svijellu svoga Križa, kao Vječni Sudac živih i mrtvih.

Zemaljskim je rajem odjekivalo veselje i radost. Prvi ljudi, stvoreni od Boga i postavljeni da uživaju Božje darove, živjeli su sretno i zadovoljno. Ništa im nije manjkalo. Sve im je bilo poslušno. Ali i oni su bili pod jednim gospodarom. Sam Bog Stvoritelj dao im je zapovijed — jednu zabranu — koja ih je uza svu puninu veselja i radosti sjećala, da su ipak ovisni, da su Božji stvorovi.

Prva žena — prva sretna žena, postala je prvom nesretnom ženom. Svojevoljni prestupak Božje zapovijedi, jedan smjeli pokret rukom za zabranjenim voćem, prevelika znatiželja, urodila je nesrećom. Taj čin unio je u svijet nered. Bogu je nanesena uvreda, koja je vapila za pravdom. Prva žena navukla je na sebe i na sav ljudski rod kaznu Božje pravednosti.

Prva žena, naša Pramajka unesrećila je sebe i svoju buduću djecu. Radi njezinog jednog djela došla je u svijet smrt, križ i patnje, strasti su se počele propinjati, nastalo je neprijateljstva s Bogom Stvoriteljem. Prva žena, prvi grijeh — žig naše neposlušnosti. Prva žena, prva uvreda, koju je Bog strahovito kaznio.



Slikao Figel

»Velik se znak pojavio na nebu: Žena ogrnuta suncem i mjesec pod nogama njezinim, a na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda.«

Bog je ipak u svojoj dobroti obećao oprostjenje. Vjekovi su prolazili, ljudi su živjeli u nadi. Molili su i nadali su se.

Došla je druga žena, naša nebeska Majka. Nju je Gospodin obećao. Ljudi su je željno očekivali. Njezin jedan jedini čin, njezin svojevolutni pristanak na Gabrijelovu poruku, jedna riječ: *Fiat* — *Neka bude!* bio je najveći čin, koji je ikada učinila žena. Na njezin velikodušni pristanak, koji se je zbio u nekoliko časaka u tišini nazaretske kuće, sišao je Božji Sin Isus Krist na zemlju. Božja se Riječ uljelovala, a Marija postala Majkom. To je druga žena, druga Eva, druga Majka, koja nam je donijela Spasitelja svijeta. Podlaganjem svoje volje Božjoj volji satrla je sotonu oholu glavu. Kristovim dolaskom, čovječanstvo je dobilo novi smjer; ljudima je sinulo novo Svijetlo istine, pravde i ljubavi.

Druga žena, rodila nam je Otkupitelja, koji je zadovoljio za pad prve žene. Došlo je pomirenje s Bogom. Ljudi su našli Nebeskoga Oca, našli su put u nebo i zadobili za to sredstva po Kristu Isusu Gospodinu našem.

★

Svake godine u predvečerje božićnih blagdana, stupaju na pozornicu kršćanske duše likovi ovih dviju žena. Njihova djela nose dvije snažne pouke, koje progovaraju glasno i snažno svakom pojedincu spremnom, da gleda, da sluša i da misli.

Prva pouka: Grijeh i kazna za grijeh nerazdruživo su združeni u svakom grješniku svih vremena. I mi, kao djeca naše Pramajke, osjećamo na sebi posljedice njezinog prvog posrta-ja. Križevi i patnje, buntovna narav i konačna smrt, to je baština od prve žene. To nas ne pušta. To nas prati čitav život.

Druga pouka: podlaganje svoje volje Božjoj volji, poslušnost Bogu i nagrada, koja iz toga slijedi. To je združeno u duši vjernog Božjega sluga, koji pokorno prihvaća zapovijedi Božje, svaki dan, svaki čas, u svim okolnostima. Svi mi osjećamo blagoslovne posljedice, koje nam je donijela druga žena — Majka Marija. Krist je s nama, Krist je naš. On nas vodi Bogu. On olakšava križeve i patnje. On daje pravi smisao našem životu.

Neka nas pouke ovih dviju žena prate u životu, neka ga osvijetle i olakšaju.

Z. Gutal D. I.

USTANOVA PRAŠTANJA

DESETI ČLANAK VJEROVANJA: VJERUJEM U OPROSTENJE GRIJEHA

Spasitelj je osnovao Crkvu, da po njoj vodi ljude u život vječni. Ali ljudi su slabi pa uvijek ponovno padaju u zlo, a u nebo ipak ne može ući ništa nečisto. Stoga je Bog u svojoj dobroti dao Crkvi sredstvo, po kojemu će ljudi ipak moći zadobiti milost Božju i pravo na vječni život: sakrament oprostjenja ili ispovijed.

SVETI KRST

Prvo sredstvo, po kojemu se čovjeku opraštaju grijesi, jest sveto krštenje. Krštenjem si čovjek opere dušu, da je posve čista i sveta. Pa bi bilo naravno, da čovjek čuva tu krsnu haljinu neokaljanu. A to nam je i moguće, jer Bog daje dovoljno milosti za to. Ne bi smjelo biti ni govora o grijehu, već iz same zahvalnosti, što smo od Boga dobili najljepši dar: posvelnu milost. No mi smo slabi i padamo u grijeh. Zar da očajamo? Zar nam nema pomoći.

Ima! A dao nam ju je Spasitelj, kad je na dan svoga slavnog uskrsnuća rekao apostolima one velike riječi: »Primite Duha Svetoga! Kojima oprostite grijeha, bit će im oprošteni, a kojima zadržite, bit će zadržani!« (Iv. 20, 22).



*Sinko, opraštaju ti se grijesi!
Podi u miru!*

KLJUČEVI KRALJEVSTVA NEBESKOGA

Tu je božansku vlast predao Isus Apostolima, a i njihovim nasljednicima, a napose sv. Petru. U njemu posjeduje Crkva ključeve kraljevstva nebeskoga, ima vlast otvarati i zatvarati, vezati i razrješivati. Posebni dio te vlasti tiče se upravo opraštanja grijeha. Crkva može sve grijeha oprostiti, makar kako teški oni bili, samo ako se pokornik skrušeno kaje. »Ako grijesi vaši budu kao skrlet, postat će bijeli kao snijeg; ako budu crveni kao crvac, postat će kao vuna« (Is. 1. 18). Spasitelj veli doduše, da se grijesi proti Duhu Svetom ne će oprostiti ni na ovom ni na drugom svijetu (Mt. 12. 31). Ali tu je govor o grijehu, kada tko postojano odbija milost Božju, kako su to radili farizeji. Bog ne sili nikoga.

PRIDRŽANI GRIJESI

Biskupi i svećenici imaju vlast opraštati grijeha ne jedamput ili par puta, nego uvijek, kadgod dođe pokornik opet na ispovijed. »Ne sedam puta, nego sedamdeset puta sedam puta« (Mt. 18. 22). Ali oni mogu i »zadržati grijeha i bit će zadržani«. Prvo, ne mogu svi svećenici svagdje ispovijedati, nego samo u svojoj biskupiji i ako imaju od biskupa odobrenje. Onda neke jako velike grijeha ne mogu obični svećenici oprostiti, nego su ti grijesi, kako se kaže, pridržani biskupima, a čak i Sv. Ocu. U takovim se slučajevima moraju pokornici ili sami obratiti biskupu ili u Rim ili će to njihov ispovjed-

nik učiniti, pa dobiti dopuštenje, da može dati odrješenje. Dakle se ipak i ti grijesi, ako i teže, mogu oprostiti. Uostalom na samrtni ili u smrtnoj pogibelji može svaki svećenik odriješiti od svih grijeha.

ISUSOV USKRSNI DAR

U starom je zavjetu Bog opraštao pokajnicima izravno, kad su se pokajali i prinijeli žrtve za grijeh. A Isus je kao čovjek prvi dobio vlast opraštati grijeh. »Da znate, da Sin čovječji ima vlast opraštati grijeh« (Mt. 9, 6). On je tu vlast dao velikodušno apostolima, a time i Crkvi. I to se dogodilo na Uskrs. To veliko dobročinstvo Spasiteljevo najljepši je uskrsni dar: Grijesnik ne mora zdvojiti, ne mora poduzimati daleka hodočašća, da dođe do oprostjenja. Ne mora si odrezati ruku, kojom je sagriješio ili iskopati oko, ne mora ni drugih teških pokora činiti, što bi sve mogao pravedni Bog zahtijevati. Jednostavno ode svećeniku, tu skrušeno ispovjedi grijeh — i grijesi su mu oprostili Isusa je to puno stajalo, ali on je rado sve pa i samu smrt podnio, da nam pribavi oprostjenje i pomirenje. Mi sami ne bi nikada mogli zadovoljiti za grijeh.

GRIJEH I KAZNA

Treba razlikovati grijeh ili uvredu veličanstva Božjega i kaznu za grijeh. Bog nam oprašta ne samo uvredu nego i kaznu. I to vječno kaznu kod teških grijeha odmah kod ispovijedi. Otpuštanje ostalih, vremenitih kazni ovisi o stupnju skrušenja. Te ćemo kazne umanjiti pokorom, molitvom, dobrim djelima i oprostima.

Spasitelj je Crkvi ostavio neizmjereno blago svojih zasluga i zasluga svetaca. Iz tog blaga Crkva smije crpiti i dijeliti vjernicima prigodom obavljanja molitava i dobrih djela. Moću ovih zasluga i zadovoljština ili kako se to zove: o p r o s t i m a umanjujemo svoj dug kod Boga ili kazne za grijeh. A ima i potpun oprost skopčan uz neke molitve, kad se riješimo svih kazni. Stoga treba jako cijiniti molitve obdarene oprostima. Tako možemo koristiti i sebi i dušama u čistilištu.

NEUTJERIVI DUG

Deset tisuća talenata bio je u priči Isusovoj dužan jedan čovjek svome gospodaru. Ali na usrdnu molbu i radi iskrenih suza oprost mu gospodar sav dug. No taj nezahvalnik ne htjede oprostiti svome drugu neznatan dug od sto denara. Stoga mu ni gospodar nije oprostio onaj veliki dug. Dakle: hoćemo li oprostjenje svojih grijeha, moramo i mi oprostiti bližnjemu dug! Prije svega dakle Spasitelj zahtijeva od nas ljubav prema bližnjemu, koja prašta uvrede, zaboravlja nepravde, ljubav, koja ne traži osvetu. Jer: »tako će i Otac moj nebeski učiniti vama, ako ne oprostite svaki bratu svojem od srdaca svojih« (Mt. 18. 35).

JOŠ JEDNA VAŽNA ZAPOVIJED

Ljubi bližnjega, to je druga glavna zapovijed. A tako je važna za oprostjenje grijeha. »Ljubav (bratska) pokriva mnoštvo grijeha«

(1. Pet. 4. 8). Ali ima i još jedna zapovijed: ljubi samoga sebe, dakako pravim načinom. Ima zapovijed uskrzne dužnosti. Najmanje jedamput godišnje — i to o Uskrsu — moramo se ispovjediti. Ali ima i zapovijed naravskog zakona ljubavi prema sebi: ispovjedi se što prije iza teškoga grijeha! To traži uredna i iskrena ljubav prema samom sebi. Ne čekaj dugo, ne odgađaj pokore, da ne bi bilo prekasno. Osim toga grješnik, koji odgađa ispovijed škodi svojoj duši i na drugi način: on je lišava tolikih zasluga, kojih ne može steći u stanju teškoga grijeha. Kolika šteta za dušu! Ništa joj ne koriste dobra djela, žrtve, milosrđe, jer je duša mrtvala. Ako imamo kajanje i skrušeno srce poput Marije Magdalene, te kleknemo pred Božjeg namjesnika i priznamo sve svoje grijeha, možemo biti sigurni, da ćemo zaista i dobiti oprostjenje grijeha. Vjerom i pouzdanjem onoga uzetoga u evanđelju čut ćemo one Isusove riječi: »Utješi se, sinko, tvoji su ti grijesi oprošteni!« (Mt. 9. 2).

Petar Gärtler D. I.

PO DOMOVINI

LUDBREG

Naše Djevojačko društvo Srca Isusova, daje služiti sv. Misu za Sv. Oca Papu svake godine, 14. VI. Sv. Pričesti primile smo ove godine 1.854. Sastanke imademo svake prve nedjelje. U rujnu 1942. davele smo jednu priredbu koja je hvala Bogu, dobro ospjela. Na

blagdan Krista Kralja imale smo, zajedničku sv. Pričest. Sada smo dobile novog upravitelja pa se nadamo, da će društvo i dalje napredovati u ljubavi prema bož. Srcu Isusovu, koje neka nas prati, da ne klonemo u ovim teškim danima.

Glavarica

Ludbreg: Sa priredbe Djevojačkog društva Srca Isusova



VELIKO TRGOVIŠĆE

U ožujku ove godine doživio je naše društvo težak rastanak: radi teške slabosti srca morao nas je ostaviti naš dosadašnji upravitelj preč. g. dekan i župnik Eduard Berčelj. Četrnaest godina radio je u našoj župi i obnovio u njoj vjerski život. Naše Djevojačko društvo osnovao je još 1928. godine skupa sa Apostolatom molitve za muševu i žene. Uza sve poteškoće, koje su mu uzrokovali zli ljudi, osnovao je

i društvo Katoličke Akcije i Križare. Svake godine vodio nas je na hodočašće u Mariju Bistricu, a zadnji dan svibnja bio je u našoj župi pravi blagdan. Naše Društvo nabavilo je njegovom zaslugom društvenu zastavu, a njegovim nastojanjem i požrtvovnošću. Za sav taj velikodušni i nesebični rad za naše duše neka mu bude od srca hvala, a od Boga obilata plaća! Neke nam dragi Bog dade što više takvih svećenika!

Glavarica

U SVIJETLU VJERE

Je li grijeh ogovarati, ako se kaže samo ono, što je istina?

Nije svaki razgovor o bližnjemu i njegovim stvarima i poslovima ogovaranje, nego samo takav razgovor, koji iznosi istinite tuđe pogreške i slabe strane (pa makar i poznate) tako da time umanjuje ili barem može umanjiti kod prisutnih dobro mnijenje o dotičnoj osobi ili joj može prouzročiti štetu. Nije dakle ogovaranje govor o nepoznatim osobama ili o javnim grješnicima i zločincima, koji time ne mogu ništa izgubiti na časti. Tko razglasuje pogreške i slabe strane s namjerom, da drugome naškodi i umanjí njegov dobar glas a radi se o većoj stvari, taj griješi teško proti ljubavi prema bližnjemu i dužan je štetu, koja se možda time bližnjemu nanosi, nadoknaditi (opozivom, isprikom, a također i stvarno, ako je šteta materijalna). Lako čini težak grijeh i onaj, koji u nepromišljenosti ogovara druge bez zle nakane, a iz toga ipak nastane drugome velika šteta u dobrom glasu ili u stvarima. Svako je pravo ogovaranje barem laki grijeh, osobito ako se tomu primiješa i uvećavanje. Istinitost stvari, koje se pripovijedaju nije dakle nikakva isprika od grijeha. Pripovijedanje izmišljenih i lažnih stvari i pogriješaka o drugima zove se klevetanje, a težina grješnosti prosuđuje se kao i kod ogovaranja iz zle nakane i nastalog zla, koje je bližnjemu nanoseno.

SRCE ISUSOVO POMAŽE

Babina Greda: VF zahvaljuje Srcu Isusovu, bl. Nikoli Taviliću i Petru Barbariću na iskazanoj milosti. — **Bizovci:** DM Teško ranjen sin se zagovorom presv. Srca sretno vratio. — **Brod na Ši:** PT zahvaljuje Srcu Isusovom na mnogim primljenim milostima. — **Bredanci:** BR zahvaljuje Majci Božjoj, Petru Barbariću i sv. Antunu na dosadašnjoj pomoći. — **Črnkovići:** BE zahvaljuje na ozdravljenju od plućne bolesti. — **Davor:** KM zahvaljuje presv. Srcu. — **Dobrevina:** NLJ Srca Isusova pomoglo u neuredi. — **Dolina:** GM Presv. Srce me uslišalo. — **JM Presv. Srce** me uslišalo. — **MM** zahvaljuje presv. Srcu na uslišanju. — **Donja Kupčina:** OB zahvaljuje presv. Srcu i Petru Barbariću za primljenu milost. — **Draga:** RM zahvaljuje Majci Božjoj i drugim zaštitnicima, što se sretno povratio iz Njemačke i prebolio volji. — **Karlovač:** KE zahvaljuje na raznim

opasnu bolest. — **Dakovo:** UA zahvaljuje na ozdravljenju. — **Gerešnica:** HD zahvaljuje na primljenim milostima po zagovoru bl. Nikole Tavilića i Petra Barbarića. — **Gerica:** VK Muž se vratio živ iz Bosne. — **Gornji Kosinj:** KM zahvaljuje presv. Srcu Isusovu, sv. Tereziji od M. I. za primljenu milost. — **Gostović:** HI zahvaljuje presv. Srcu na uslišanju molbi. — **Gudinci:** KM zahvaljuje Majci Božjoj Pomposkoj i drugim svojim zaštitnicima na ozdravljenju. Isto tako zahvaljuje presv. Srcu, što joj je prije više godina ozdravilo unuka. I sada ga oslobodio iz zarobljenstva od čelnika. — **Ilova:** JM Suprug se živ i zdrav povratio iz vojske. — **Ivanović:** KJ zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i Mariju na mnogim milostima. — **Ivankar:** OM zahvaljuje presv. Srcu na primljenim milostima i dobroćinstvima. — **Jasenovci:** ŠA Srce Isusova pomoglo u na-

volji. — **Kakanj:** KA Srce ma Isusovo iz-
bavilo od zla. — **Koprivnica:** CZ Dobrotom
presv. Srca sin ozdravio od teške bolesti. —
Kotar Varoš: MI Srce Isusovo nas spasilo. —
Križevci: KD zahvaljuje Bož. Srcu i sv. Obito-
lju na primljenim milostima. — **Križ Poljana:**
SM zahvaljuje presv. Srcu za sretnu operaciju
i za druge primljene milosti. — **Kutina:** SA
zahvaljuje Presv. Srcu Isusovu i Marijnu na
ozdravljenju sina. — **Kukujevi:** MI zahvaljuje
presv. Srcu za pomoć u potrebama i nevolja-
ma. — **Lokve:** GI zahvaljuje presv. Srcu i osta-
lim zaštitnicima na primljenim milostima. —
Maglaj: TV zahvaljuje za primljene milosti
i nesreći. — **Makarska:** JM Ozdravila noga. —
Markuša: MP Srce Isusovo dva puta pomo-
glo u velikim nevoljama. — **Milna na Braču:**
MF zahvaljuje presv. Srcu na primljenim mila-
stima i sv. Ignaciju Lojalskom za pomoć kod
porodaja. — **Mirkopaj:** RD zahvaljuje presv.
Srcu na primljenim milostima. — **Nijemci:** LM
zahvaljuje Srcu Isusovu i drugim zaštitnici-
ma na povratku sina iz zarobljenstva i sa
vježbe iz Bosne. — **Nova Bukovica:** TM za-
hvaljuje Srcu Isusovu, Majci Božjoj i sv. Jo-
sipa na ozdravljenju sina i na dvjema sretno
uspjelim operacijama. — **Nova Rečica:** SM
zahvaljuje presv. Srcu Isusovu i Marijinom
na mnogim primljenim milostima. — **Nova Su-
bocka:** KS zahvaljuje Srcu Isusovu, Majci Bo-
žjoj, sv. Tereziji od M. I., sv. Anli Pad. za
oslobodjenje od teške napasti. — **Osekovo:** JJ
hvala Bož. Srcu Isusovu na primljenim milosti-
ma. — **Osijek:** GA zahvaljuje Majci Božjoj i
sv. Antunu na dvjema velikim milostima. —
IK zahvaljuje presv. Srcu i sv. Antunu na pri-
mljenim milostima, osobito na ozdravljenju
majke. — **PA Zahvaljuje presv. Srcu po Petru
Barbaricu za sretan povratak iz vojske. —
Petrovaradin:** SB zahvaljuje presv. Srcu na sre-
tnom porodu. — **Piljenice:** GR zahvaljuje presv.
Srcu Isusovu i Marijnu, sv. Josipu i sv. Antu-
nu za operaciju ćerke. — **Plase:** KB i T za-
hvaljuje presv. Srcu za sva dobra. — **Posavski
Podgajci:** TI sretno došao kući iz zaroblje-
ništva. — **Preloštica:** JI zahvaljuje na usliša-
nim molitvama. — **Rokovci:** DK zahvaljuje Srcu
Isusovu i Marijinom na primljenim milostima.
— **Ruževci:** SJ zahvaljuje presv. Srcu Isusovu

i ostalim zaštitnicima na uslišanoj molbi. —
Safnica: AR za mnoge primljene milosti. —
Senj: BD zahvaljuje za dobivene milosti presv.
Srcu Isusovu. — **Sesvete:** JA zahvaljuje na pri-
mljenim milostima. — **Sikirevci:** GI zahvaljuje
presv. Srcu Isusovu i bl. Nikoli Tavilicu na
primljenim milostima. — **LS i M zahvaljuje sv.
Antunu i bl. Nikoli Tavilicu, što se sin i muž
sretno povratili iz zarobljenstva. — VO i T
Sin se sretno vratio iz vojske. — Sredanci:** ZT
Muž se sretno povratio iz vojske. — **Sv. Durađ:**
KF Srce Isusovo pomoglo, naročito u gospo-
darstvu. Sin se sretno vratio iz Bosne. — **Sy.
Jelena:** MA zahvaljuje na ozdravljenju. — **Sy.
Rj zahvaljuje na ozdravljenju očiju i na dru-
gim milostima. — Valpovo:** SK Srce Isusovo
pomoglo u bolesti živaca. — **Varaždin:** FB za-
hvaljuje Majci Božjoj i Petru Barbaricu na usliša-
nim željama i molitvama. — **Varaždinsko
Toplice:** HS zahvaljuje Bož. Srcu Isusovu, Maj-
ci Božjoj na sretnom povratku brata iz rata. —
Velika Epinje: DN Presv. Srce me uslišalo
po zagovoru sv. Antuna i sv. Augustina. —
Vidovice: ZI zahvaljuje presv. Srcu, bl. Dje-
vici Mariji, Petru Barbaricu na ozdravljenju. —
Vinkovci: BI zahvaljuje bl. Nikoli Tavilicu, sv.
Maloj Tereziji, Petru Barbaricu na trima veli-
kim i izvanrednim milostima. — **Višje:** LR Srce
Isusovo me oslobodilo od kleveta i materijal-
nih poteškoća. — **Virovitica:** MR zahvaljuje
Majci Božjoj i sv. Anli za sretan porod. —
Vukovar: TK zahvaljuje na dobivenoj milosti.
— **Začretje:** HK zahvaljuje na mnogim milosti-
ma, koje je primila po zagovoru Presv. Srca,
Majke Božje i sv. Josipa. — **Zagreb:** JD za-
hvaljuje Bož. Srcu i Petru Barbaricu na nađe-
nom stanu. — **KT zahvaljuje Bož. Srcu na pri-
mljenim milostima. — NN sretno položio ispit.
— PD zahvaljuje presv. Srcu i Majci Božjoj
Bistričkoj na pomoći u teškim prilikama. — PJ
zahvaljuje Bož. Srcu i ostalim zaštitnicima na
pomoći u živčanoj bolesti. — PS Presv. Srce
pomoglo kod operacije. — SA na primljenim
milostima. — **Zdenčina:** AA zahvaljuje presv.
Srcu na sretnom povratku muža iz rata i na
svim uslišanim molbama. — **Zupanja:** DE za-
hvaljuje Bož. Srcu Isusovu, Majci Božjoj Pom-
pejskoj, sv. Antunu na primljenim milostima.**

DAR OVI

Za obnovu Svetište presv. Srca Isusova u
Zagrebu: Aklamović dr. Antun, biskup 100 Kn;
Barić Mara 10 Kn; Čavajda Đuro 10 Kn; Đeko-
vić Simo 30 Kn; Filić Elizabeta 100 Kn; Gavi-
ljak Ivan 5 Kn; Grgal Miroslav 20 Kn; Gudel
Klara 20 Kn; Ivanović Mara 20 Kn; Jurišić Ivan
50 Kn; Klauzer Milka 100 Kn; Kopljar Ruža 5
Kn; Koščak Terezija 10 Kn; Kranjec Doroteja
18 Kn; Ležalč Stanka 45 Kn; Ljubaj Dragica 30
Kn; Markotić Josip 200 Kn; Merkulin ud. Sil-
vija 100 Kn; Mesbracker Mara 10 Kn; Mikuš
Mihajl 80 Kn; Mlinarić Jaga 20 Kn; Pavlič An-
ka 40 Kn; Pavoković Ceca 10 Kn; Prikratić Ivan
20 Kn; Renka Franjka 10 Kn; Rukavina Tonka
100 Kn; Stipić Ljubica 13 Kn; Šibalić Mandica
30 Kn; Suh Adela 50 Kn; Tomašević Marija
23 Kn; Videković Mara 20 Kn; Vojvodić Mari-
ja 5 Kn; Znidaršić Terezija 100 Kn; Zupljanin
iz Lipnika 12 Kn.

Za sv. Misu: Car Jelisava 50 Kn; Crnković
Bara 30 Kn; Eržen Marija 25 Kn; Gecan Juraj i
Marija 40 Kn; Gevert Antun 25 Kn; Iverović
Stelantija 160 Kn; Katulić Anka 85 Kn; Kolar
Josipa 20 Kn; Kovačević Ljuba 40 Kn; Ljubić
Marija 60 Kn; Lučić Bara 50 Kn; N. N. Zagreb

20 Kn; Pežarka Katarina 60 Kn; Rilke Paulina
30 Kn; Slamić Ivan 20 Kn; Slukić Bara 25 Kn;
Segavčić ud. Paula 60 Kn; Tomašević Marija
20 Kn; Zivčić Mara 20 Kn.

U žest presv. Srcu Isusovu: Balić Petra 18
Kn; Benaković Elizabeta 50 Kn; Benčik Ivan 10
Kn; Bertić Manda 30 Kn; Blažinović Ana 30
Kn; Brečić Ružica 10 Kn; B. R. Zagreb 100
Kn; Car Vazoslava 20 Kn; Čulinović Juraj
100 Kn; Dušoj Barbara 30 Kn; Orgorić Eufemija
20 Kn; Haupt Đuro 30 Kn; Hirjovati Mihajlo
80 Kn; Ivanišić Amalija 10 Kn; Kahler Lucija
50 Kn; Kindl Marija 13 Kn; Klarid Jelica 20
Kn; Kljaković Anastazija 100 Kn; Kotlek Slava
50 Kn; Kovačević Ljuba 10 Kn; Lisec Kata 30
Kn; Magran Niko 65 Kn; Marjanović Đuro 100
Kn; Matijević Bara 60 Kn; Mokahaljević Katka
50 Kn; Mutzhaus Ana 15 Kn; M. P. Đurđevac
20 Kn; Nošić Iva 10 Kn; Obrecht Hermine 10
Kn; Pandurić Josip 15 Kn; Pauković Marija
130 Kn; Peleć Slavica 20 Kn; Poldrugac Ana
100 Kn; Prohupac Katka 13 Kn; Radeljević
Evica 40 Kn; Sudar Marija 40 Kn; Vragolov
Antun 50 Kn; Vujnović Kata 20 Kn; Vučić
Julijana 80 Kn.

U čast presv. Srca Isusova, Majci Božjoj, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Alojziju, Petru Barbariću i bl. Nikoli Tavliču: A. T. Danuvar 20 Kn; Sarečević Marija 40 Kn; Drelvić Evica 100 Kn; Lučić Marija Solija 50 Kn; Prpić Ana 20 Kn.

Za raširenje Glasnika presv. Srca Isusova: A. T. Privlaka 20 Kn; Abramčić Manda 20 Kn; Bekić Slipo 5 Kn; Bedeković Bera 55 Kn; Bereš Marija 5 Kn; Bernatović Franjo 8 Kn; Bezjak Ljubica 10 Kn; »Bilić« Zadruga 50 Kn; Blažević Mijo 65 Kn; Bogner Ana 10 Kn; Branković Ilije 25 Kn; Brusović Petra 10 Kn; Damjanić Lucija 10 Kn; Damjanović Mandica 10 Kn; Džur Zorislav 100 Kn; Dvojčević Evica 5 Kn; Fajman Marija 10 Kn; Fratrić Antun 120 Kn; Fuks Vladimir 50 Kn; F. K. i K. A. Koprivnica 50 Kn; Gabrić Marija 10 Kn; Gaha Dr. A. 10 Kn; Gasholger Mira 60 Kn; Haas Ana 5 Kn; Häusler Josip 20 Kn; Hrvoj Milivoj 10 Kn; Iskrčić Kala 30 Kn; J. B. Brod 40 Kn; Juranko Ana 5 Kn; Kanižaj Ivan 3 Kn; Kautzarić Marija 16 Kn; Kečkuš Kalica 10 Kn; Kestem Franjo 10 Kn; Knežević Ana 10 Kn; Končurat Jakica 10 Kn; Kovačević Gizela 10 Kn; Kozarić Kala 10 Kn; Kresić Marija 13 Kn; Križ Anka 15 Kn; Kukuljica Kala 10 Kn; Kuzmić Ivan 10 Kn; Ledinskić Mirko 10 Kn; Lučić Štela 10 Kn; Majetić Anica 15 Kn; Malovinović Marija 20 Kn; Mosbonekov Marinka 10 Kn; Mrnara Đivo 60 Kn; Munk Julka 13 Kn; Mužar Josip 10 Kn; M. P. Privlaka 20 Kn; N. N. Gor. Bogičević 14 Kn; Velić Pava 10 Kn; Njeri Pavao 10 Kn; Nosić Ana 5 Kn; Nuić Don Jerko 5 Kn; Ožić Evica 100 Kn; Palčić Đuro 10 Kn; Pavlinac Marija 8 Kn; Pejić Ivan 20 Kn; Petrović Lucija 20 Kn; Pelalka Kala 10 Kn; Plovačić Julka 13 Kn; Polđuraga Milka 10 Kn; Predrag Mara 50 Kn; Rekenja Andrija 15 Kn; Rendulić Kalica 13 Kn; Rubil Marla 20 Kn; Sočec Anka 10 Kn; Sošilo Stjepo 20 Kn; Spahića Amalija 5 Kn; Šipek Aleksa 100 Kn; Schoblocher Ana 10 Kn; Štok Marija 13 Kn; Treer Ema 20 Kn; Vančić Ilija 20 Kn; Vučić Vid 10 Kn; Zorec Aleksander 5 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Brečić Ružica 10 Kn; Marković Josip 100 Kn.

Za fond beatifikacije Petra Barbarića: Arnold Vlasta 200 Kn; Balog Kala 50 Kn; Benčić Ivan 5 Kn; Birović Amalija 50 Kn; Čilić N. 100 Kn; Čulinović Jural 100 Kn; Đaković Marija 20 Kn; F. K. i K. A. Koprivnica 50 Kn; F. K. obitelji 20 Kn; Fuljanović Anka 50 Kn; Gašparić Imbro 30 Kn; Ivčić Josip za Badiković Marina 100 Kn; J. M. Vrapča 50 Kn; Jakčin Kalica 100 Kn; Jakobović Ana i Kala 30 Kn; Jošić Rosalija 50 Kn; Juhas Aloja 20 Kn; Korov Janja 10 Kn; Kripičević Aqata 20 Kn; Laština Ljubica 100 Kn; Majerović Aqata 10 Kn; M. M. Zagreb 20 Kn; M. Z. Dugoselo 100 Kn; Nađ Mara 40 Kn; Ockrić Pavka 100 Kn; Olujić Josip 12 Kn; Omerović Marica 30 Kn; Pavlić Anka 20 Kn; Pejić Ivan 20 Kn; Petrović Ljubica 50 Kn; Tomašević Ana 40 Kn; Tunuković Marija 20 Kn; Živić Mara 40 Kn; Živković Terezija 10 Kn; Žužlinin iz Lipnika 13 Kn; Župni ured Strošinci 10 Kn.

Za ulje pred »Presvetim«: Marčec Papa 10 Kn; Marković Toni 15 Kn; Toth ud. Ana 8 Kn.

Za Reichenburške Trapište: Benaković Elizabeta 50 Kn; Iskrčić Kala 50 Kn.

D A R O V I (4)

Za obnovu Svetišta presv. Srca Isusova u Zagrebu: Abal Eva 50 Kn; Bem Kala 30 Kn; Galić Marija 100 Kn; Ivšek Marija 50 Kn; Jurčić Marija 50 Kn; Kečkuš Stjepan 15 Kn; Mađar Ivan 10 Kn; Majunec Ignac 10 Kn;

Matasid Mima 10 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; Pendžić Ivan 50 Kn; Plaharić Franjo 10 Kn; Prugovački August 20 Kn; Rosić Kala 55 Kn; Šiljak Josip 5 Kn; Salamonac Stjepan 20 Kn; Šilbar Bertak 100 Kn; Spiraneć Ljubica 50 Kn; Vidović Jure 10 Kn; Vuđan Stjepan 20 Kn; Vukonić Milan 20 Kn; Zajec Jelka 100 Kn.

Za sv. Misse: Abal Eva 20 Kn; Bem Kala 20 Kn; Colnerić Helena 30 Kn; Cizmar Luka 20 Kn; Domazetović Marija 20 Kn; Fadiga Marija 200 Kn; Hajduković Marija 30 Kn; Iskrčić Kala 50 Kn; Jurinac Slavica 60 Kn; Kolar Josipa 20 Kn; Kovčić Kalica 100 Kn; Krstin Ivan 30 Kn; Predragović Ljubica 30 Kn; Rosić Kala 20 Kn; Stavnicki Teodora 30 Kn; Sudarević Mira 15 Kn; Šabarić Ivan 40 Kn; Šimunić Ida 20 Kn; Škudar Barica 40 Kn; Turudić Ilija 20 Kn.

U čast presv. Srca Isusova: Andrić Anica 50 Kn; Balasinec Štefica 20 Kn; Balovsac Milka 20 Kn; Berezzi Rojallja 50 Kn; Erjavec Marija 20 Kn; Fogec Martin 10 Kn; Gojtan Ivan 50 Kn; Holčić Dragulin 30 Kn; Ivanušec Karla 10 Kn; J. O. Poznanovec 20 Kn; Ključkovinica Branka 10 Kn; Knežević Reza 20 Kn; Krstin Ivan 70 Kn; Krušić Branko i Terezija 50 Kn; Marović Petar 10 Kn; Matoković Reza 20 Kn; M. L. Štubica 10 Kn; Nikić Ljubica 50 Kn; N. N. Cezma 50 Kn; Parović Matejka 100 Kn; Purgarić Reza 20 Kn; Romanar Malo 20 Kn; S. B. Petrovaradin 100 Kn; Santeloh Stjepan 15 Kn; Sario Antun 100 Kn; Štok Barica 20 Kn; Untereiner Antun 50 Kn; Vidović Jula 30 Kn; Vrban Kala 20 Kn; Zrinčić Janja 10 Kn; Živić Tera 50 Kn.

U čast presv. S. L. Majci Božjoj, Velikoj Gospi, Lurdskoj Gospi, sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. L. bl. Nikoli Tavliču i Petru Barbariću: Brkić Reza 70 Kn; Dekanić ud. Klara 50 Kn; Herceg Danica 50 Kn; Klobučar Mandica 20 Kn; Lj. S. Jastrebarsko 40 Kn; Markovinović Reza 100 Kn; Podgornik Danica 60 Kn; Rosić Kala 50 Kn; Sešet Jana 100 Kn; Štampalija Navenka 50 Kn.

Za raširenje Glasnika presv. Srca Isusova: Abal Eva 20 Kn; A. S. Jofar Zagreb 50 Kn; A. Z. Zagreb 500 Kn; Barić Marija 6 Kn; Barjaktarić Josip 100 Kn; Bartulić Ivan 50 Kn; Boscha Ana 10 Kn; Belin Frane 20 Kn; Bem Kala 20 Kn; Borković Bera 15 Kn; Brkić Marija 30 Kn; Budimir 10 Kn; Domenovac Miko 10 Kn; Domazetović Marija 70 Kn; Dragičević Marija 10 Kn; Filaković Janja 100 Kn; Flegar Ljudevit 50 Kn; Golojuh Štefica 80 Kn; Gašpar Marija 10 Kn; Gašparović Ivan 10 Kn; Orđan Marija 20 Kn; Gjrtler Roza 100 Kn; Jarković Martin 100 Kn; Klešček A. Ivan 20 Kn; Korbelik Terezija 30 Kn; Kulundić Kala 50 Kn; K. M. Senj 100 Kn; Ljubić Treza 5 Kn; Marondić Milla 60 Kn; Marić Kala 15 Kn; Merdžo Vjekoslav 15 Kn; Muše Milica 55 Kn; M. M. Zagreb 10 Kn; Nagv i Bilčić 10 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; N. N. Zagreb 30 Kn; Pernjak Kalica 30 Kn; Plavčić Marko 10 Kn; Pregled Slava 5 Kn; Simm Albina 10 Kn; Smiljančić Kala 65 Kn; Švarc Leditav 15 Kn; Tarabuluzi Baldo 30 Kn; Turina Elizabeta 10 Kn; Turko Ana 5 Kn; Varel Reza 20 Kn; Vlatić Jozo 100 Kn.

Za kruh sv. Antuna: Balog Ljubica 100 Kn; Gojtan Ivan 50 Kn; Marković Terezija 15 Kn; Maroković Kala 20 Kn; N. N. Cezma 50 Kn.

Fond za beatifikaciju Petra Barbarića: Bolić Jela 10 Kn; Blažević Kala 20 Kn; Debač Marija 10 Kn; Glavačić Anica 50 Kn; Lovrić Ante 100 Kn; Matković Ante 100 Kn; Matković N. 100 Kn; M. Z. Mostar 30 Kn; N. N. Zagreb 100 Kn; Očević Marija 70 Kn; Ozres Dragulin 200 Kn; Plovračić Anika 50 Kn; Spiraneć Ljubica 50 Kn; Tomelić Petra 20 Kn.



SLUGA BOŽJI PETAR BARBARIĆ

MILOSTI PO ZAGOVORU SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

1372. Zagreb: Za mnoge primljene milosti zahvalna. W. M. — 1373. Borkovac kod Zlatara (zagreb. nadbiskup.): Jednu veliku milost dobila. A. H. — 1374. Kamenica (đakov. biskup.): Moja tri sina i zeť sretno se vratili iz ropstva. R. H. — 1375. Prijedor (banjal. biskup.): Na neobičan način uz pomoć Sluge Božjega Petra Barbarića spaseni smo bili ja i moj sin od 11 god. od komunističke bande, koja je ovdje harala. Lj. C. — 1376. Jurkovo kod Ožrca (zagreb. nadbiskup.): Zadobila sluh. S. M. — 1377. Prijedor (banjal. biskup.): Ušli su komunisti u grad i odmah počeli pljačkati i ubijati. Ja se počnem moliti Slugi Božjemu Petru Barbariću i on me je na čudesan način spasio. K. M. — 1378. Jurkovo (zagreb. nadbiskup.): Ozdravljenje grla. S. T. — 1379. Travnik (saraj. nadbiskup.): Zahvaljuje za više velikih milosti glede namještenja i rješenja osobnih poteškoća. M. A. — 1380. Nević Polje (saraj. nadbiskup.): Ozdravljeni dvoje bolesne djece. G. I. — 1381. Zagreb: Hvala Slugi Božjemu Petru, koji mi je pomogao, da mi je iza trodnevne noga posve ozdravila. M. C. — 1382. Busovača (saraj. nadb.): Zahvaljujem S. B. Petru, što je po njegovu zagovoru dragi Bog odstranio neprijatelje, koji su bili blizu i pljačkali. M. P. — 1383. Prijedor (banj. biskup.): Pomoć u mojoj najvećoj nevolji. K. M. — 1384. Zagreb: Želja mi se ispunila, Majka. — 1385. Mačkovci (zagreb. nadb.): Moj mali sin ozdravio. M. J. — 1386. Nova Kapela (zagreb. nadb.): Zahvaljujem za primljene milosti i za sretan povratak i oslobođenje od ratnih pogibelji. M. B. — 1387. Marjanci (đakov. biskup.): Ozdravljenje djeteta. A. S. — 1388. Verhovec, ž. Ivenec (zagreb. nadb.): Uslišane želje. M. K. — 1389. Sisak (zagreb. nadb.): Od teške bolesti ozdravio sin naš Vinko. Zahvalni roditelji F. i M. B. — 1390. Piškorevci (đakov. biskup.): Već žesti dan devetnice stanje bolesnog mi muža, koji je opasno obolio, znatno se poboljšalo. K. Š. — 1391. Prijedor (banjal. biskup.): Mnogo puta uslišana bila, a pogotovu, što sam ja i dječica spaseni od očite smrti. Lj. C. — 1392. Turbe (saraj. nadb.): Razne milosti. N. N. — 1393. Travnik (saraj. nadb.): Malog Envera počele oči jako boljeti. Ništa nije mogao vidjeti. Bile su mu crvene. Nije mogao podnijeti nikakova svijetla, niti je mogao sam hodati. Vodili su dječeka liječnicima, ali bez uspjeha. Zagovorom Petra Barbarića, komu su se roditelji zavjetovali ozdravio im sin. N. M.

ZIVOTOPIS SLUGE BOŽJEG PETRA BARBARIĆA

Napisao A. Puntigam D. I. — II. izdanje priredio M. Vanino D. I.
Stranica 309. — Sa mnogo slika na umjetničkom papiru. —
Cijena: brošir. Kn 60, s pošl. Kn 64; uvezano Kn 85, s pošl. Kn 90.

Prekrasni životopis Sluge Božjega, o kojem se je poveo proces za proglašenje blaženim. Knjiga je vrlo zanimljiva, da je ne možeš ostaviti, dok je svu ne pročitaš. Osobito će mladež u primjeru tog uzor-mladica hrvatskog naći mnogo pobude za krepostan i čist život.

Narudžbe prima: **Uprava »Glasnika Srca Isusova«, Zagreb I/147,**

SADRŽAJ »GLASNIKA SRCA ISUSOVA« 1942.

Mjesečne nakane:	Strana	Strana	
Opće i posebne nakane Sv. Oca (Božidar Santić D. I.)	5	Odziv (Stjepan Schmidt D. I.)	157
Da Duh Sveti prosvijetli i ojači upravljače naroda (B. Santić D. I.)	33	Okrenut će se k bajkama (B-ć)	72
Da posvuda zavlada istina i pravda (N. Prev.)	49	Otac govori	37
Djelotvorna ljubav — oznaka kršćana (Melo Jović D. I.)	65	Otvorite Isusu! (Zdenko Funk)	117
Da svi upoznaju kršćansku čednost (Franjo Ivanušec D. I.)	102	Pomoćnica kršćana	214
Dostojna zadovoljština euharistijskom Srcu Isusovu (F. I. D. I.)	113	Povijest našeg otkupljenja (Matija Pašićek D. I.)	7
Bolje obdržavanje zapovijedi o slušanju sv. Mise u nedjelju i blagdane (Franjo Ivanušec D. I.)	145	Prvi petak — dan zadovoljštine (N. B.)	134
Ljudski obzir (N. Prev.)	161	Spremni? (M. V.)	213
Mladež i Crkva (Martin Mihoković D. I.)	166	Sveći u životu 19, 45, 58, 82, 131, 176	
Da bi se većim žarom utjecali anđelima za pomoć (Stj. Gak D. I.)	193	Svijetlo Kristovo (J. D. Mravak D. I.)	69
Da se prava vjera u Evropi sačuva (Mirko Vladović D. I.)	209	Škola za apostole (J. D. I.)	39
Da svi budu jedno (Predrag M. Belić D. I.)	225	Tajanstvene sile (B-ć)	129
Pouka:		Tempal Gospi svih cvjetova (Josip D. Mravak D. I.)	105
Borba s Bogom	79	Uskrsnu Isus doista! (Petar Gärtler D. I.)	75
Božja obitelj (Petar Gärtler D. I.)	215	Ustanova praštanja (Petar Gärtler D. I.)	232
Djelo našega otkupljenja (Petar Gärtler D. I.)	54	U svetoj noći (Ivan Rostvorovski D. I.)	11
Djetešce nam se rodilo! (Petar Gärtler D. I.)	15	Vrata svima otvorena, a Srce još većma (Matija Kulunčić D. I.)	51
Dodi, Duše Presveti! (Petar Gärtler D. I.)	154	Zajam se vraća (Dar)	170
Dvije žene — dvije pouke (Zvonimir Gutal D. I.)	231	Zastor budućnosti (B-ć)	151
Gospa svete Krunice (Stjepan Schmidt D. I.)	195	Zazivanje duhova (B-ć)	198
Isus Krist — pobjednik (Petar Gärtler D. I.)	108	Zivot s prave strane (Zdenko Funk)	148
Isus Krist — vječni sudac (Petar Gärtler D. I.)	123	Razno:	
Isus — učitelj (Petar Gärtler D. I.)	42	Apostolat sv. Mise	22
Isus u kući	116	Blagdan zahvalnosti, zadovoljštine i prošnje	121
Jedan Bog — jedna vjera (Petar Gärtler D. I.)	201	Kalvarija u Mariji Bistrici	122
Kad Bog zove (Stj. Schmidt D. I.)	126	Kod Srca Isusova	164
Kad dođe k razumu (F. I.)	171	Za Svetog Oca	204
Kraljevstvo Božje na zemlji (Petar Gärtler D. I.)	173	Pjesme:	
Ljepota Isusova (N. Prev.)	35	Božićno otajstvo	1
Naša vjera u Papu (Martin Mihoković D. I.)	52	Na Uskrs (Ivan Lončar)	75
Naš Sveti Otac	97	Velika Gospa (Ivan Lončar)	163
Nepoznata sreća (J. D. I.)	60	Velikom Svećeniku (Ivan Lončar)	100
Ne reci! (N.)	78	Petar Barbarić	29, 48, 64, 93, 112, 141, 160, 189, 208, 224, 239
Nit nam je na čast ni na korist (B-ć)	228	U svijetlu vjere	24, 46, 62, 88, 135, 159, 182, 218, 236
		Uzmi i čitaj	24, 63, 89, 111, 138, 183, 205, 219
		Po domovini	25, 47, 90, 137, 184, 206, 220, 235
		U vječnu domovinu	27, 47, 89, 111, 138, 182, 221
		Srce Isusovo pomaže	27, 91, 139, 186, 207, 221, 236
		Darovi 28, 95, 143, 188, 191, 222, 237	

**4. PROSINAC
PRVI PETAK
NAKNADE
SV. PRIČEST**

BOŽANSKO SRCE Isusovo! PRIKAZUJEM TI PO BEZGRJEŠNOM SRCU MARIJINU

**SVE MOLITVE + DJELA I TRPLJENJA OVOGA DANA
u NAKNADU ZA NAŠE UVREDE I NA SVE ONE
NAKANE + NA KOJE SE TI NEPRESTANO
PRIKAZUJEŠ NA OLTARU. OSOBITO TI IH
PRIKAZUJEM ZA SV. CRKVVU + ZA SV. OCA PAPU
I ZA SVE NAKANE PREPORUČENE ČLANOVIMA
APOSTOLATA MOLITVE +**

PROSINAC 1942.

POSEBNE NAKANE APOSTOLATA MOLITVE :

1 U Eligij. Mladež u rednoj službi	17 C Lazar. Politični i žalosni
2 S Bibijana. Smirenje prilika u Hrvat.	18 P + Kvatra. Očekivanje poroda Bl.
3 C Franjo Ksav. Hrv. misionari	Dj. M. Čeznja za Spasiteljem
4 P Peter Hrizolog. Zadovoljština S. I.	19 S + Kvatra. Nemezij. Red. zvanja
5 S Saba. Hrvati na ratištu	
6 N 2. Došađa. Nikola. Siromašni i	20 N 4. Došađa. Eugen i Makarije. Re-
oskudni u zimi	njeni i invalidi
7 P Ambrozije. Naši duh. pastiri	21 P Toma. Mjes. zaš. Pomoć
8 U BEZGRJEŠNO ZAČEĆE B. D. M.	22 U Zenon. Sjećanje siromahe o Bož.
Marijine Kongregacije	23 S Viktorija. Djev. društva Srca Isus.
9 S Peter Fourier. Naši svećenici	24 C + Badnjak. Adam i Eva. Duh
10 C Melhijad. Hrvatski zrakoplovci	pokore
11 P Demaz Papa. Sv. Otac Pijo XII.	25 P RODENJE B. N. ISUSA KRISTA
12 S Maksencij. Obraćanje psovača	BOŽIC. Ljubav prema Spasitelju
13 N 3. Došađa. Lucija. Djev. društva	26 S Stjepan. Hrvatski bogoslovi
Srca Isusova	
14 P Spiridon. Mladež u školama	27 N pro. Bož. Ivan op. Cisl. mladeži
15 U Irenej. Pravedni mir u svijetu	28 P Nevine dječica. Cedomorci
16 S + Kvatra. Euzebij. Sveć. zvanja	29 U Toma b. Crkve po svijetu
	30 S David. Obraćanje grješnika
	31 C Silvester. Zahvalnost Bogu

ZA ČLANOVE APOSTOLATA MOLITVE : Potpuni oprosti jednog petka i još jednog
po volji odabranog dana. Na dan naknade sv. Pričesti. Na blagdan mjes. zaštitnika.
ZA ČLANOVE BRATOVŠTINE PRESVETOG SRCA ISUSOVA : Potpuni oprosti prvoga
petka i nedjelje i još jednog po volji odabranog dana